

ഖുദുകനികായേ

ഉദാന-അട്കമാ

ഗന്മാരമ്ഭകമാ

മഹാകാരുണികം നാമം, ഞേയസാഗരപാരഗും;
വന്ദേ നിപുണഗമ്ഭീര-വിചിത്രനയദേസനം.

വിജാചരണസമ്പന്നാ, യേന നീയന്തി ലോകതോ;
വന്ദേ തമുത്തമം ധമ്മം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധപൂജിതം.

സീലാദിഗുണസമ്പന്നോ, റിതോ മഗ്ഗഫലേസു യോ;
വന്ദേ അരിയസങ്ഘം തം, പുണ്ണെക്ഖേത്തം അനുത്തരം.

വന്ദനാജനിതം പുണ്ണം, ഇതി യം രത്നനത്തയേ;
ഹതന്തരായോ സബ്ബത്ഥ, ഹുത്ഥാഹം തസ്തു തേജസാ.

തേന തേന നിദാനേന, ദേസിതാനി ഹിതേസിനാ;
യാനി സുദ്ധാപദാനേന, ഉദാനാനി മഹേസിനാ.

താനി സബ്ബാനി ഏകജ്ജ്വലം, ആരോപേന്തേഹി സങ്ഗഹം;
ഉദാനം നാമ സങ്ഗീതം, ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി യം.

ജിനസ്സ ധമ്മസംവേഗ-പാമോജ്ജപരിദീപനം;
സോമനസ്സസമുട്ഠാന-ഗാമാഹി പടിമണ്ഡിതം.

തസ്തു ഗമ്ഭീരത്താണേഹി, ഓഗാഹേതബ്ബഭാവതോ;
കീഞ്ചാപി ദുക്കരാ കാതും, അത്ഥസംവണ്ണനാ മയാ.

സഹസംവണ്ണനം യസ്ഥാ, ധരതേ സത്ത്വസാസനം;
പുബ്ബാചരിയസീഹാനം, തിട്ഠന്തേവ വിനിച്ഛയോ.

തസ്ഥാ തം അവലമ്ബിത്വാ, ഓഗാഹേത്വാണ പഞ്ചപി;
നികായേ ഉപനിസ്സായ, പോരാണട്കമാനയം.

സുവിസുദ്ധം അസംകിണ്ണം, നിപുണത്ഥവിനിച്ഛയം;
മഹാവിഹാരവാസീനം, സമയം അവിലോമയം.

പുനപ്സുനാഗതം അത്ഥം, വജ്ജയിത്വാണ സാധുകം;
യമാബലം കരിസ്സാമി, ഉദാനസ്സത്ഥവണ്ണനം.

ഇതി ആകഞ്ചമാനസ്സ, സദ്ധമ്മസ്സ ചിരട്ഠിതി;

വിഭജനസ്തു തസ്തഥം, സാധു ഗൺഹന്തു സാധവോതി.

തത്വ ഉദാനന്തി കേനട്ഠേന ഉദാനം? ഉദാനന്ട്ഠേന. കിമിദം ഉദാനം നാമ? പീതിവേഗസമുട്ഠാപിതോ ഉദാഹാരോ. യഥാ ഹി യം തേലാദി മിനിതബ്ധവത്സു മാനം ഗഹേതും ന സങ്കോതി, വിസ്തന്ദിത്വാ ഗച്ഛതി, തം “അവസേകോ”തി വുച്ചതി. യഞ്ച ജലം തളാകം ഗഹേതും ന സങ്കോതി, അജ്ഞോത്ഥരിത്വാ ഗച്ഛതി, തം “ഓഘോ”തി വുച്ചതി. ഏവമേവ യം പീതിവേഗസമുട്ഠാപിതം വിതക്കവിപ്ഫാരം അന്തോഹദയം സന്ധാരേതും ന സങ്കോതി, സോ അധികോ ഹൃത്വാ അന്തോ അസൺഹിത്വാ ബഹി വചിദ്വാരേന നിക്ഖന്തോ പടിഗ്ഗാഹകനിരപേക്ഖോ ഉദാഹാരവിസേസോ “ഉദാന”ന്തി വുച്ചതി. ധമ്മസംവേഗവസേനപി അയമാകാരോ ലബ്ഭതേവ.

തയിദം കത്ഥചി ഗാമാബന്ധവസേന കത്ഥചി വാക്യവസേന പവത്തം. യം പന അട്ഠകമാസു “സോമനസ്സുണാണമയികഗാമാപടിസംയുത്താ”തി ഉദാനലക്ഖണം വുത്തം, തം യേഭൂയുവസേന വുത്തം. യേഭൂയേന ഹി ഉദാനം ഗാമാബന്ധവസേന ഭാസിതം പീതിസോമനസ്സസമുട്ഠാപിതഞ്ച. ഇതരന്വി പന “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, തദായതനം, യത്ഥ നേവ പഥവീ ന ആപോ”തിആദീസു (ഉദാ° ൧൧) “സുഖകാമാനി ഭൂതാനി, യോ ദണ്ഡേന വിഹിംസതീ”തി (ധ° പ° ൧൩൧), “സചേ ഭായഥ ദുക്ഖസ്സ, സചേ വോ ദുക്ഖമപ്പിയ”ന്തി ഏവമാദീസു (ഉദാ° ൪൪; നേത്തി° ൯൧) ച ലബ്ഭതി.

ഏവം തയിദം സബ്ബുത്തുബുദ്ധഭാസിതം, പച്ചേകബുദ്ധഭാസിതം, സാവകഭാസിതന്തി തിവിധം ഹോതി. തത്ഥ പച്ചേകബുദ്ധഭാസിതം - “സബ്ബേസു ഭൂതേസു നിധായ ദണ്ഡം, അവിഹേയം അത്തതരന്വി തേസ”ന്തിആദിനാ (സു° നി° ൩൫; ചൂളനി° ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തനിദ്രേസ ൧൨൧) ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തേ ആഗതമേവ. സാവകഭാസിതാനിപി -

“സബ്ബോ രാഗോ പഹീനോ മേ, സബ്ബോ ദോസോ സമുഹതോ;
സബ്ബോ മേ വിഹതോ മോഹോ, സീതിഭൂതോസ്ഥി നിബ്ബുതോ”തി.
(മേരഗാ° ൧൯) -

ആദിനാ മേരഗാമാസു -

“കായേന സംവുതാ ആസിം, വാചായ ഉദ ചേതസാ;
സമുലം തൺഹമബ്ബുയ്ഹ, സീതിഭൂതാസ്ഥി നിബ്ബുതാ”തി. (മേരീഗാ° ൧൫)
-

ആദിനാ മേരീഗാമാസു ച ആഗതാനി. താനി പന തേസം മേരാനം മേരീനഞ്ച ന കേവലം ഉദാനാനി ഏവ, അഥ ഖോ സീഹനാദാപി ഹോന്തി. സക്കാദീഹി ദേവേഹി ഭാസിതാനി “അഹോ ദാനം പരമദാനം, കസ്സപേ സുപ്പതിട്ഠിത”ന്തിആദീനി (ഉദാ° ൨൧), ആരാമദണ്ഡബ്രാഹ്മണാദീഹി മനുസ്സേഹി ച ഭാസിതാനി “നമോ തസ്സ ഭഗവതോ”തിആദീനി (അ° നി° ൨.൩൮) തിസ്സോ സൺഗീതിയോ ആരൂഢ്ഠാനി ഉദാനാനി സന്തി ഏവ, ന താനി ഇധ അധിപ്പേതാനി. യാനി പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന സാമം ആഹച്ച ഭാസിതാനി ജിനവചനഭൂതാനി, യാനി സന്ധായ ഭഗവതാ പരിയത്തിധമ്മം നവധാ

വിഭജിതാ ഉദ്രിസന്തേന ഉദാനന്തി വൃത്താനി, താനേവ യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി
“ഉദാന”ന്തി സങ്ഗീതന്തി തദേവേത്ഥ സംവണ്ണേതബ്ബഭാവേന ഗഹിതം.

യാ പന “അനേകജാതിസംസാര”ന്തിആദിഗാമായ ദീപിതാ ഭഗവതാ
ബോധിമൂലേ ഉദാനവസേന പവത്തിതാ അനേകസതസഹസ്സാനം
സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം അവിജഹിതഉദാനഗാമാ ച, ഏതാ അപരഭാഗേ പന
യമ്മഭണ്ഡാഗാരികസ്സ ഭഗവതാ ദേസിതത്താ യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി ഉദാനപാളിയം
സങ്ഗഹം അനാരോപേത്യാ യമ്മപദേ സങ്ഗീതാ. യഞ്ച “അത്താസി വത, ഭോ
കോണ്ഡഞ്ഞോ, അത്താസി വത, ഭോ കോണ്ഡഞ്ഞോ”തി (മഹാവം ൧൦; സം
നിം ൫.൧൦൮൧; പടിം മം ൨.൩൦) ഉദാനവചനം ദസസഹസ്സിലോകയാതുയാ
ദേവമനുസ്സാനം പവേദനസമത്ഥനിഗ്ഘോസവിപ്ഫാരം ഭഗവതാ ഭാസിതം,
തദപി യമ്മചക്ഷുവത്തനസുത്തന്തദേസനാപരിയോസാനേ അത്തനാ
അധിഗതയമ്മേകദേസസ്സ യമാദേസിതസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ സാവകേസു സബ്ബപഠമം
മേരേന അധിഗതത്താ അത്തനോ പരിസ്സമസ്സ സഫലഭാവപച്ചവേക്ഖണ്ഡഹേതുക്കം
പഠമബോധിയം സഞ്ചേസം ഏവ ഭിക്ഖുനം
സമ്മാപടിപത്തിപച്ചവേക്ഖണ്ഡഹേതുക്കം “ആരാധയിംസു വത മം ഭിക്ഖു
ഏകം സമയ”ന്തിആദിവചനം (മം നിം ൧.൨൨൫) വിയ പീതിസോമനസ്സജനിതം
ഉദാഹാരമത്തം, “യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി യമ്മാ”തിആദിവചനം (മഹാവം
൧-൩; ഉദാം ൧-൩) വിയ പവത്തിയാ നിവത്തിയാ വാ ന പകാസനന്തി, ന
യമ്മസങ്ഗാഹകേഹി ഉദാനപാളിയം സങ്ഗീതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

തം പനേതം ഉദാനം വിനയപിടകം, സുത്തന്തപിടകം, അഭിധമ്മപിടകന്തി
തീസു പിടകേസു സുത്തന്തപിടകപരിയാപനം, ദീഘനികായോ,
മജ്ജിമനികായോ, സംയുത്തനികായോ, അങ്ഗുത്തരനികായോ,
ഖുദുകനികായോതി പഞ്ചസു നികായേസു ഖുദുകനികായപരിയാപനം, സുത്തം,
ഗേയം, വേയ്യാകരണം, ഗാഥാ, ഉദാനം, ഇതിവുത്തകം, ജാതകം, അബ്ഭുതയമ്മം,
വേദല്ലന്തി നവസു സാസനങ്ഗേസു ഉദാനസങ്ഗഹം.

“ദ്വാസീതി ബുദ്ധതോ ഗണ്ഹിം, ദേവ സഹസ്സാനി ഭിക്ഖുതോ;
ചതുരാസീതി സഹസ്സാനി, യേ മേ യമ്മാ പവത്തിനോ”തി. (മേരഗാം
൧൦൨൭) -

ഏവം യമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന പടിഞ്ഞാതേസു ചതുരാസീതിയാ
യമ്മക്ഖണ്ഡസഹസ്സേസു കതിപയയമ്മക്ഖണ്ഡസങ്ഗഹം. ബോധിവഗ്ഗോ,
മുചലിന്ദവഗ്ഗോ, നന്ദവഗ്ഗോ, മേഘിയവഗ്ഗോ, സോണവഗ്ഗോ, ജച്ചന്ധവഗ്ഗോ,
ചുളവഗ്ഗോ, പാടലിഗാമിയവഗ്ഗോതി വഗ്ഗതോ അട്ഠവഗ്ഗം; സുത്തതോ
അസീതിസുത്തസങ്ഗഹം, ഗാഥാതോ പഞ്ചനവുതിഉദാനഗാമാസങ്ഗഹം.
ഭാണവാരതോ അഡ്ഢൂനനവമത്താ ഭാണവാരാ. അനുസന്ധിതോ ബോധിസുത്തേ
പുച്ഛാനുസന്ധിവസേന ഏകാനുസന്ധി, സുപ്പവാസാസുത്തേ
പുച്ഛാനുസന്ധിയമാനുസന്ധിവസേന ദേവ അനുസന്ധി, സേസേസു
യമാനുസന്ധിവസേന ഏകേകോവ അനുസന്ധി, അജ്ജയാസയാനുസന്ധി പനേത്ഥ
നത്ഥി. ഏവം സബ്ബമാപി ഏകാസീതിഅനുസന്ധിസങ്ഗഹം. പദതോ
സതാധികാനി ഏകവീസ പദസഹസ്സാനി, ഗാഥാപാദതോ തേവീസതി
ചതുസ്സതാധികാനി അട്ഠ സഹസ്സാനി , അക്ഖരതോ സത്തസഹസ്സാധികാനി

സദ്ഠി സഹസ്താനി തീണി ച സതാനി ദ്വാസീതി ച അക്ഖരാന്തി. തേനേതം
വുച്ചതി -

“അസീതി ഏവ സുത്തന്താ, വഗ്ഗാ അട്ഠ സമാസതോ;
ഗാഥാ ച പഞ്ചനവുതി, ഉദാനസ്സ പകാസിതാ.

“അഡ്ഡുനനവമത്താ ച, ഭാണവാദാ പമാണതോ;
ഏകാധികാ തമാസീതി, ഉദാനസ്സാനുസന്ധിയോ.

“ഏകവീസസഹസ്താനി, സതഞ്ചേവ വിചക്ഖണോ;
പദാനേതാനുദാനസ്സ, ഗണിതാനി വിനിറ്റിസേ”.

ഗാഥാപാദതോ പന -

“അട്ഠസഹസ്സമത്താനി, ചത്താരേവ സതാനി ച;
പാദാനേതാനുദാനസ്സ, തേവീസതി ച നിറ്റിസേ.

“അക്ഖരാനം സഹസ്താനി, സദ്ഠി സത്ത സതാനി ച;
തീണി ദ്വാസീതി ച തമാ, ഉദാനസ്സ പവേദിതാ”തി.

തസ്സ അട്ഠസു വഗ്ഗേസു ബോധി വഗ്ഗോ ആദി, സുത്തേസു പഠമം
ബോധിസുത്തം, തസ്സാപി ഏവം മേ സുതന്തിആദികം ആയസ്സമതാ ആനന്ദേന
പഠമമഹാസങ്ഗീതികാലേ വുത്തനിദാനമാദി. സാ പനായം പഠമമഹാസങ്ഗീതി
വിനയപിടകേ (ചുളവം ൪൩൭) തന്തിമാരുള്ഹാ ഏവ. യോ പനേത്ഥ
നിദാനകോസല്ല്യത്ഥം വത്തഞ്ചോ കഥാമഗ്ഗോ സോപി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയം
ദീഘനികായട്ഠകഥായം (ദീം നിം അട്ഠം ൧.നിദാനകഥാ) വുത്തോ ഏവാതി തത്ഥ
വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ.

൧. ബോധിവശ്ലോ

൧. പാമബോധിസുത്തവണ്ണനാ

൧. യം പനേതമ “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദികം നിദാനം, തത്ത്വ ഏവന്തി നിപാതപദം. മേതിആദീനി നാമപദാനി. ഉരുവേലായം വിഹരതീതി ഏതമ വീതി ഉപസഗ്ഗപദം, ഹരതീതി ആഖ്യാതപദന്തി ഇമിനാവ നയേന സഞ്ചത്ത്വ പദവിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ.

അത്ഥമതോ പന ഏവംസദോ താവ

ഉപമുപദേശസമ്പഹംസനഗരഹണവചനസമ്പടിഗ്ഗഹാകാര-
നിദസ്സനാവധാരണപുച്ഛാഇദമത്ഥപരിമാണാദി അനേകത്ഥപ്പഭേദോ. തമാ ഹേസ “ഏവം ജാതേന മച്ചേന, കത്തഞ്ചം കുസലം ബഹു”ന്തി ഏവമാദീസു (ധം പം ൫൩) ഉപമായം ആഗതോ. “ഏവം തേ അഭിക്ഖമിതഞ്ചം, ഏവം തേ പടിക്കമിതഞ്ച”ന്തിആദീസു (അം നിം ൪.൧൨൨) ഉപദേശേ. “ഏവമേതം ഭഗവാ, ഏവമേതം സുഗതാ”തിആദീസു (അം നിം ൩.൬൬) സമ്പഹംസനേ. “ഏവമേവം പനായം വസലീ യസ്ഥിം വാ തസ്ഥിം വാ തസ്സ മുണ്ഡകസ്സ സമണകസ്സ വണ്ണം ഭാസതീ”തിആദീസു (സം നിം ൧.൧൮൭) ഗരഹണേ. “ഏവം, ഭന്തേതി ഖോ തേ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസു”ന്തിആദീസു (ഭീം നിം ൨.൩; മം നിം ൧.൧) വചനസമ്പടിഗ്ഗഹേ. “ഏവം ബ്യാ ഖോ അഹം, ഭന്തേ, ഭഗവതാ ധമ്മം ദേസിതം ആജാനാമീ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൩൯൮) ആകാരേ. “ഏഹി ത്വം, മാണവക, യേന സമണോ ആനന്ദോ തേനുപസങ്കമ, ഉപസങ്കമിത്വാ മമ വചനേന സമണം ആനന്ദം അപ്പാബ്ബാധം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം പുച്ഛ ‘സുഭോ മാണവോ തോദേയ്യപുത്തോ ഭവന്തം ആനന്ദം അപ്പാബ്ബാധം അപ്പാതങ്കം ലഹുട്ഠാനം ബലം ഫാസുവിഹാരം പുച്ഛതീ’തി, ഏവഞ്ച വദേഹി ‘സാധു കീര ഭവം ആനന്ദോ യേന സുഭസ്സ മാണവസ്സ തോദേയ്യപുത്തസ്സ നിവേസനം, തേനുപസങ്കമതു അനുകമ്പം ഉപാദായാ’തി”ആദീസു (ഭീം നിം ൧.൪൪൫) നിദസ്സനേ. “‘തം കിം മഞ്ഞമ, കാലാമാ, ഇമേ ധമ്മാ കുസലാ വാ അകുസലാ വാ’തി? ‘അകുസലാ, ഭന്തേ’. ‘സാവജ്ജാ വാ അനവജ്ജാ വാ’തി? ‘സാവജ്ജാ, ഭന്തേ’. ‘വിഞ്ഞുഗരഹിതാ വാ വിഞ്ഞുപ്പസത്ഥാ വാ’തി? ‘വിഞ്ഞുഗരഹിതാ, ഭന്തേ’. ‘സമത്താ സമാദിന്നാ അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തന്തി, നോ’വാ? ‘കഥം വോ ഏതമ ഹോതീ’തി? ‘സമത്താ, ഭന്തേ, സമാദിന്നാ അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തന്തി, ഏവം നോ ഏതമ ഹോതീതി”ആദീസു (അം നിം ൩.൬൬) അവധാരണേ. “ഏവമേതേ സുന്ഹാതാ സുവിലിത്താ കപ്പിതകേസമസ്സു ആമുത്തമാലാഭരണാ”തിആദീസു (ഭീം നിം ൧.൨൮൬) പുച്ഛായം. “ഏവംഗതാനി പുമുസിപ്പായതനാനി (ഭീം നിം ൧.൧൮൨), ഏവംവിയോ ഏവമാകാരോ”തിആദീസു ഇദംസദസ്സ അത്ഥേ. ഗതസദോ ഹി പകാരപരിയായോ, തമാ വിധാകാരസദാ. തമാ ഹി വിധയുത്തഗതസദേ ലോകിയാ പകാരത്ഥേ വദന്തി. “ഏവം ലഹുപരിവത്തം ഏവമായുപരിയന്തോ”തിആദീസു (അം നിം ൧.൪൮) പരിമാണേ.

നനു ച “ഏവം വിതക്കിതം നോ തുമ്ഹേഹി, ഏവമായുപരിയന്തോ”തി ചേത്ഥ ഏവംസദേന പുച്ഛനാകാരപരിമാണാകാരാനം വുത്തത്താ ആകാരത്ഥോ ഏവ ഏവംസദോതി. ന, വിസേസസബ്ഭാവതോ. ആകാരമത്തവാചകോ ഹേത്ഥ ഏവംസദോ ആകാരത്ഥോതി അധിപ്പേതോ. “ഏവം ബ്യാ ഖോ”തിആദീസു പന ആകാരവിസേസവചനോ. ആകാരവിസേസവാചിനോ ചേതേ ഏവംസദാ

പുഷ്പനാകാരപരിമാണാകാരാനം വാചകത്താ. ഏവഞ്ച കത്വാ “ഏവം ജാതേന മച്ചേന”തിആദിനി ഉപമാനഉദാഹരണാനി യുജ്ജന്തി. തത്ത്വ ഹി -

“യഥാപി പുപ്ഫരാസിമ്ഹാ, കയിരാ മാലാഗുണേ ബഹു;
ഏവം ജാതേന മച്ചേന, കത്തഞ്ചം കുസലം ബഹു”ന്തി. -

ഏതഥ പുപ്ഫരാസിട്ഠാനീയതോ മനുസ്സുപ്പത്തി
സപ്പുരിസൂപനിസ്സയസദ്ധമ്മസ്സവനയോനീസോമനസികാരഭോഗസമ്പത്തിആദിതോ
ദാനാദിപുണ്ണകിരിയാഹേതുസമുദായതോ
സോഭാസുഗന്ധതാദിഗുണവിസേസയോഗതോ മാലാഗുണസദിസിയിയോ ബഹുകാ
പുണ്ണകിരിയാ മരിതബ്ബസഭാവതായ മച്ചേന കത്തഞ്ചാതി അഭേദതായ പുപ്ഫരാസി
മാലാഗുണാ ച ഉപമാ, തേസം ഉപമാനാകാരോ യഥാസദ്ദേന അനിയമതോ
വുത്തോ. പുന ഏവംസദ്ദേന നീയമനവസേന വുത്തോ. സോ പന ഉപമാകാരോ
നിയമിയമാനോ അത്ഥതോ ഉപമാ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം “ഉപമായം
ആഗതോ”തി.

തഥാ “ഏവം ഇമിനാ ആകാരേണ അഭിക്ഖമിതബ്ബ”ന്തിആദിനാ ഉപദിസിയാനായ
സമണസാരൂപായ ആകപ്പസമ്പത്തിയാ യോ തത്ത്വ ഉപദേസാകാരോ, സോ അത്ഥതോ
ഉപദേസോയേവാതി വുത്തം - “ഏവം തേ അഭിക്ഖമിതബ്ബം, ഏവം തേ
പടിക്കമിതബ്ബന്തിആദീസു ഉപദേസേ”തി.

“ഏവമേതം ഭഗവാ, ഏവമേതം സുഗതാ”തി ഏതഥ ഭഗവതാ യഥാവുത്തമത്ത്വം
അവിപരീതതോ ജാനന്തേഹി കതം യം തത്ത്വ വിജ്ജമാനഗുണാനം പകാരേഹി
ഹംസനം ഉദഗ്ഗതാകരണം സമ്പഹംസനം, സോ തത്ത്വ പഹംസനാകാരോതി
വുത്തനയേന യോജേതബ്ബം.

“ഏവമേവം പനായ”ന്തി ഏതഥ ഗരഹണാകാരോതി വുത്തനയേന യോജേതബ്ബം.
സോ ച ഗരഹണാകാരോ “വസലീ”തിആദിഖുംസനസദുസന്നിധാനതോ ഇധ
ഏവംസദ്ദേന പകാസിതോതി വിത്തായതി. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം
ഉപമാകാരാദയോപി ഉപമാദിവസേന വുത്താനം പുപ്ഫരാസിആദിസദാനം
സന്നിധാനതോ വുത്താതി വേദിതബ്ബം.

“ഏവം നോ”തി ഏതഥാപി തേസം യഥാവുത്തയമ്മാനം
അഹിതദുക്ഖാവഹഭാവേന സന്നിട്ഠാനജനനത്ത്വം അനുമതിഗ്ഗഹണവസേന “നോ
വാ കഥം വോ ഏതഥ ഹോതീ”തി പുഷ്പായ കതായ “ഏവം നോ ഏതഥ
ഹോതീ”തി വുത്തത്താ തദാകാരസന്നിട്ഠാനം ഏവംസദ്ദേന ആവികതം. സോ പന
തേസം യമ്മാനം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തനാകാരോ നിയമിയമാനോ
അവധാരണത്ഥോ ഹോതീതി വുത്തം - “ഏവം നോ ഏതഥ ഹോതീതിആദീസു
അവധാരണേ”തി.

“ഏവഞ്ച വദേഹീ”തി യഥാഹം വദാമി ഏവം സമണം ആനന്ദം വദേഹീതി
വദനാകാരോ ഇദാനി വത്തഞ്ചോ ഏവംസദ്ദേന നിദസ്സീയതീതി “നിദസ്സനത്ഥോ”തി
വുത്തം.

ഏവമാകാരവിസേസവാചീനമ്പി ഏതേസം ഏവംസദാനം
ഉപമാദിവസേസത്ഥവുത്തിതായ ഉപമാദിഅത്ഥതാ വുത്താ. “ഏവം, ഭന്തേ”തി പന
യമ്മസ്സ സാധുക്കം സവനമനസികാരേ നിയോജിതേഹി ഭിക്ഖൂഹി തത്ത്വ
പതിട്ഠിതഭാവസ്സ പടിജാനനവസേന വുത്തത്താ തത്ത്വ ഏവംസദ്ദോ

വചനസമ്പദിഗ്ഗഹത്ഥോ. തേന ഏവം, ഭന്തേതി സാധു, ഭന്തേ, സുട്ഠ, ഭന്തേതി വൃത്തം ഹോതി. സ്വായമിയാ ആകാരനിദസ്സനാവധാരണേസു ദട്ഠഞ്ചോ.

തത്ത്വ ആകാരത്വേന ഏവംസദ്ദേന ഏതമത്ത്വം ദീപേതി - നാനാനയനിപുണമനേകജ്ഞാസയസമുട്ഠാനം അത്ത്വബ്ധുഞ്ജനസമ്പന്നം വിവിധപാടിഹാരിയം ധമ്മത്ത്വദേസനാപടിവേധഗമ്ഭീരം സബ്ധസത്താനം സകസകഭാസാനുരൂപതോ സോതപഥമാഗച്ഛന്തം തസ്സ ഭഗവതോ വചനം സബ്ധപ്പകാരേന കോ സമത്ഥോ വിത്താതും, സബ്ധമാമേന പന സോതുകാമതം ജനേത്യാപി ഏവം മേ സുതം, മയാപി ഏകേനാകാരേന സുതന്തി.

ഏത്ത്വ ച ഏകത്തനാനത്തഅബ്ധാപാരഏവംധമ്മതാസഞ്ചാതാ നന്ദിയാവത്തതിപുക്ഖലസീഹവിക്ഖിളിതദിസാലോചനഅങ്കുസസഞ്ചാതാ ച അസ്സാദാദിവിസയാദിഭേദേന നാനാവിധാ നയാ നാനാനയാ. നയാ വാ പാളിഗതിയോ, താ ച പഞ്ഞത്തിഅനുപഞ്ഞത്താദിവസേന സംകിലേസഭാഗിയാദിലോകിയാദിതദുഭയവോമിസ്സുകാദിവസേന കുസലാദിവസേന ഖണ്ഡാദിവസേന, സഞ്ചഗഹാദിവസേന, സമയവിമുത്താദിവസേന, റപനാദിവസേന , കുസലമൂലാദിവസേന, തികപട്ഠാനാദിവസേന ച നാനപ്പകാരാതി നാനാനയാ, തേഹി നിപുണം സഞ്ചഹം സുഖമന്തി നാനാനയനിപുണം.

ആസയോവ അജ്ഞാസയോ, സോ ച സസ്സതാദിഭേദേന അപ്പരജക്ഖതാദിഭേദേന ച അനേകവിധോ. അത്തജ്ഞാസയാദികോ ഏവ വാ അനേകോ അജ്ഞാസയോ അനേകജ്ഞാസയോ. സോ സമുട്ഠാനം ഉപ്പത്തിഹേതു ഏതസ്സാതി അനേകജ്ഞാസയസമുട്ഠാനം.

സീലാദിഅത്ത്വസമ്പത്തിയാ തബ്ബിഭാവനബ്ധുഞ്ജനസമ്പത്തിയാ സങ്കാസനപകാസനവിവരണവിഭജനഉത്താനീകരണപഞ്ഞത്തിവസേന ഛരഹി അത്ത്വപദേഹി അക്ഖരപദബ്ധുഞ്ജനാകാരനിരുത്തിനിദേസവസേന ഛരഹി ബ്ധുഞ്ജനപദേഹി ച സമന്നാഗതത്താ അത്ത്വബ്ധുഞ്ജനസമ്പന്നം.

ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഭേദേന തേസു ച ഏകേകസ്സ വിസയാദിഭേദേന വിവിധം ബഹുവിധം വാ പാടിഹാരിയം ഏതസ്സാതി വിവിധപാടിഹാരിയം. തത്ത്വ പടിപക്ഖഹരണതോ രാഗാദികിലേസാപനയനതോ പാടിഹാരിയന്തി അത്ത്വേ സതി ഭഗവതോ ന പടിപക്ഖാ രാഗാദയോ സന്തി യേ ഹരിതബ്ബാ, പുമുജ്ജനാനവി വിഗതൂപക്കിലേസേ അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ ഹതപടിപക്ഖേ ഇദ്ധിവിധം പവത്തതി, തസ്മാ തത്ത്വ പവത്തവോഹാരേന ച ന സക്കാ ഇധ പാടിഹാരിയന്തി വത്തും. സചേ പന മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോ വേണെയുഗതാ ച കിലേസാ പടിപക്ഖാ, തേസം ഹരണതോ പാടിഹാരിയന്തി വൃത്തം, ഏവം സതി യുത്തമേതം. അഥ വാ ഭഗവതോ ചേവ സാസനസ്സ ച പടിപക്ഖാ തിത്ഥിയാ, തേസം ഹരണതോ പാടിഹാരിയം. തേ ഹി ദിട്ഠിഹരണവസേന ദിട്ഠിപ്പകാസനേ അസമത്ത്വഭാവേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഹി ഹരിതാ അപനീതാ ഹോന്തി. പടിതി വാ അയം സദ്ദോ പച്ഛാതി ഏതസ്സ അത്ത്വം ബോധേതി “തസ്ഥിം പടിപവിട്ഠ്മഹി, അത്തോ ആഗഞ്ചരി ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിസു (ചുളനിഃ പാരായനവഗ്ഗ, വത്ഥുഗാഥാ ൪) വിയ. തസ്മാ സമാഹിതേ ചിത്തേ വിഗതൂപക്കിലേസേ കതകിച്ചേന പച്ഛാ ഹരിതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി പടിഹാരിയം. അത്തനോ വാ ഉപക്കിലേസേസു ചതുത്ത്വജ്ഞാനമഗ്ഗേഹി ഹരിതേസു പച്ഛാ ഹരണം പടിഹാരിയം. ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീയോ വിഗതൂപക്കിലേസേന കതകിച്ചേന സത്തഹിതത്ത്വം പുന പവത്തേതബ്ബാ, ഹരിതേസു ച അത്തനോ ഉപക്കിലേസേസു പരസത്താനം ഉപക്കിലേസഹരണാനി ഹോന്തിതി പടിഹാരിയാനി

ഭവന്തി. പടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം, പടിഹാരിയേ വാ
ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീസമുദായേ ഭവം ഏകേകം പാടിഹാരിയന്തി വുച്ചതി.
പടിഹാരിയം വാ ചതുത്ഥജ്ഞാനം മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ. തത്ത്വ ജാതം
നിമിത്തഭൂതതോ തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

യസ്ഥാ പന തന്തിഅത്ഥദേസനാ തബ്ബോഹാരാഭിസമയസഞ്ചാതാ
ഹേതുഹേതുഫലതദുഭയപണ്ണത്തതിപടിവേധസഞ്ചാതാ വാ ധമ്മത്ഥദേസനാപടിവേധാ
ഗമ്ഭീരാ, സസാദീഹി വിയ മഹാസമുദ്ദോ അനുപചിതകുസലസമ്ഭാരേഹി
അലബ്ഭനേയ്യപ്പതിട്ഠാ ദുപ്പരിയോഗാഹാ ച, തസ്ഥാ തേഹി ചതുഹി
ഗമ്ഭീരഭാവേഹി യുത്തന്തി ഭഗവതോ വചനം ധമ്മത്ഥദേസനാപടിവേധഗമ്ഭീരം.

ഏകോ ഏവ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാഘോസോ, ഏകസ്ഥിം ഖണ്ണേ
പവത്തമാനോ നാനാഭാസാനം സത്താനം അത്തനോ അത്തനോ ഭാസാവസേന
അപുബ്ബം അചരിമം ഗഹണ്ഡുപഗോ ഹോതി. അചിന്തേയ്യോ ഹി ബുദ്ധാനം
ബുദ്ധാനുഭാവോതി സബ്ബസത്താനം സകസകഭാസാനുരൂപതോ സോതപഥം
ആഗച്ഛതീതി വേദിതബ്ബം.

നിദസ്സനത്ഥേന “നാഹം സയമ്ഭൂ, ന മയാ ഇദം സച്ഛികത”ന്തി അത്താനം
പരിമോചേനോ “ഏവം മേ സുതം, മയാപി ഏവം സുത”ന്തി ഇദാനി വത്തബ്ബം
സകലം സുത്തം നിദസ്സേതി.

അവധാരണത്ഥേന “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം
ബഹുസ്സുതാനം യദിദം ആനന്ദോ, ഗതിമന്താനം, സതിമന്താനം, ധിതിമന്താനം,
ഉപട്ഠാകാനം യദിദം ആനന്ദോ”തി (അം നിം ൧.൨൧൯-൨൨൩) ഏവം ഭഗവതാ,
“ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അത്ഥകുസലോ, ധമ്മകുസലോ, ബൃജ്ജനകുസലോ,
നിരുത്തികുസലോ, പുബ്ബാപരകുസലോ”തി (അം നിം ൫.൧൬൯) ഏവം
ധമ്മസേനാപതിനാ ച പസത്ഥഭാവാനുരൂപം അത്തനോ ധാരണബലം ദസ്സേനോ
സത്താനം സോതുകാമതം ജനേതി. “ഏവം മേ സുതം, തഞ്ച ഖോ അത്ഥതോ വാ
ബൃജ്ജനതോ വാ അനുനമനധികം, ഏവമേവ ന അത്തമാ ദട്ഠബ്ബ”ന്തി.
അത്തമാതി ഭഗവതോ സമ്മുഖാ സുതാകാരതോ അത്തമാ ന പന ഭഗവതാ
ദേസിതാകാരതോ. അചിന്തേയ്യാനുഭവാ ഹി ഭഗവതോ ദേസനാ, സാ നേവ
സബ്ബാകാരേന സക്കാ വിഞ്ഠാതുന്തി വുത്തോവായമത്ഥോ.
സുതാകാരാവിരുജ്ജന്യനമേവ ഹി ധാരണബലം.

മേസദ്ദോ തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹിസ്സ “ഗാമാഭിഗീതം മേ
അഭോജനേയ്യ”ന്തിആദീസു (സം നിം ൧.൧൯൪; സു നിം ൮൧) മയാതി അത്ഥോ.
“സാധു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ സംഖിത്തേന ധമ്മം ദേസേതു”തിആദീസു (സം നിം
൪.൮൮; ൫.൩൮൨; അം നിം ൪.൨൫൭) മയ്ഹന്തി അത്ഥോ. “ധമ്മദായാദാ മേ,
ഭിക്ഖവേ, ഭവമാ”തിആദീസു (മ നിം ൧.൨൯) മമാതി അത്ഥോ. ഇധ പന “മയാ
സുതം, മമ സുത”ന്തി ച അത്ഥദയേ യുജ്ജതി.

ഏത്ഥ ച യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താതി ഏവം വത്തബ്ബേ
നിയകജ്ഞാതസഞ്ചാതേ സസന്താനേ വത്തനതോ തിവിധോപി മേസദ്ദോ കിഞ്ചാപി
ഏകസ്ഥിംയേവ അത്ഥേ ദിസ്സതി, കരണസമ്പദാനാദിവിസേസസഞ്ചാതോ പന
വിഞ്ഠായതേവായം അത്ഥഭേദോതി “മേ-സദ്ദോ തീസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി”തി
വുത്തോതി ദട്ഠബ്ബം.

സുതന്തി അയം സുതസദോ സഉപസഗ്ഗോ അനുപസഗ്ഗോ ച
ഗമനവിസ്സുതകിലിന്നുപചിതാനുയോഗസോതവിഞ്ഞേയ്യ സോതഭാരാനുസാര
വിഞ്ഞാതാദിഅനേകത്വപുഭേദോ. കിഞ്ചാപി ഹി ഉപസഗ്ഗോ കിരിയം വിസേസേതി,
ജോതകഭാവതോ പന സതിപി തസ്ഥിം സുതസദോ ഏവ തം തമത്ഥം വദതീതി
അനുപസഗ്ഗസ്സ സുതസദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ സഉപസഗ്ഗസ്സ ഗഹണം ന വിരുജ്ജയതി.

തത്ഥ “സേനായ പസുതോ”തിആദീസു ഗച്ഛന്തോതി അത്ഥോ. “സുതയമ്മസ്സ
പസ്സുതോ”തിആദീസു (ഉദാ° ൧൧) വിസ്സുതയമ്മസ്സാതി അത്ഥോ. “അവസ്സുതാ
അവസ്സുതസ്സാ”തിആദീസു (പാചി° ൬൭൭) കിലേസേന കിലിന്നാ കിലിന്നസ്സാതി
അത്ഥോ. “തുമ്പേഹി പുണ്ണം പസുതം അനപ്പക”ന്തിആദീസു (ഖു° പാ° ൭.൧൨)
ഉപചിതന്തി അത്ഥോ. “യേ ത്യാനപ്പസുതാ യീരാ”തിആദീസു (ധ° പ° ൧൮൧)
ത്യാനാനുയുത്താതി അത്ഥോ. “ദിട്ഠം സുതം മുത”ന്തിആദീസു (മ° നി° ൧.൨൪൧)
സോതവിഞ്ഞേയ്യന്തി അത്ഥോ. “സുതയരോ സുതസന്നിചയോ”തിആദീസു (മ° നി°
൧.൩൩൯) സോതഭാരാനുസാരവിഞ്ഞാതയരോതി അത്ഥോ. ഇധ പനസ്സ
“സോതഭാരാനുസാരേണ ഉപധാരിത”ന്തി വാ “ഉപധാരണ”ന്തി വാ അത്ഥോ. മേ-
സദസ്സ ഹി മയാതി അത്ഥേ സതി “ഏവം മയാ സുതം സോതഭാരാനുസാരേണ
ഉപധാരിത”ന്തി യുജ്ജതി. മമാതി അത്ഥേ സതി “ഏവം മമ സുതം
സോതഭാരാനുസാരേണ ഉപധാരണ”ന്തി യുജ്ജതി.

ഏവമേതേസു തീസു പദേസു യസ്ഥാ സുതസദസന്നിധാനേ പയുത്തേന
ഏവംസദേന സവനകിരിയാജോതകേന ഭവിതബ്ബം, തസ്ഥാ ഏവന്തി
സോതവിഞ്ഞാണസമ്പദിച്ചനാദിസോതഭാരികവിഞ്ഞാണാനന്തരം
ഉപ്പന്നമനോഭാരികവിഞ്ഞാണകിച്ചനിദസ്സനം. മേതി
വുത്തവിഞ്ഞാണസമങ്ഗീപുഗ്ഗലനിദസ്സനം. സബ്ബാനി ഹി വാക്യാനി
ഏവകാരത്ഥസഹിതാനിയേവ അവധാരണഫലത്താ തേസം. സുതന്തി
അസ്സവനഭാവപ്പടിക്ഖേപതോ അനുനാനധികാവിപരീതഗുഹണനിദസ്സനം. യഥാ ഹി
സുതം സുതമേവാതി വത്തബ്ബതം അരഹതി തഥാ തം സമ്മാ സുതം
അനുനഗുഹണം അനധികഗുഹണം അവിപരീതഗുഹണഞ്ച ഹോതീതി. അഥ വാ
സദന്തരത്ഥാപോഹനവസേന സദോ അത്ഥം വദതീതി ഏതസ്ഥിം പക്ഖേ യസ്ഥാ
സുതന്തി ഏതസ്സ അസുതം ന ഹോതീതി അയമത്ഥോ വുത്തോ, തസ്ഥാ സുതന്തി
അസ്സവനഭാവപ്പടിക്ഖേപതോ അനുനാനധികാവിപരീതഗുഹണനിദസ്സനം. ഇദം
വുത്തം ഹോതി - ഏവം മേ സുതം, ന മയാ ഇദം ദിട്ഠം, ന സയമ്ഭൂതാണേന
സച്ഛികതം, ന അഞ്ഞമാ വാ ഉപലദ്ധം. അപി ച സുതംവ, തഞ്ച വോ
സമ്മദേവാതി. അവധാരണത്ഥേ വാ ഏവംസദേ അയമത്ഥയോജനാ, തദപേക്ഖസ്സ
സുതസദസ്സ നിയമത്ഥോ സമ്ഭവതീതി തദപേക്ഖസ്സ സുതസദസ്സ
അസ്സവനഭാവപ്പടിക്ഖേപോ അനുനാനധികാവിപരീതഗുഹണനിദസ്സനതാ ച
വേദിതബ്ബാ. ഇതി സവനഹേതുസവനവിസേസവസേനപി സുതസദസ്സ അത്ഥയോജനാ
കതാതി ദട്ഠബ്ബം.

തഥാ ഏവന്തി തസ്സാ സോതഭാരാനുസാരേണ പവത്തായ വിഞ്ഞാണവീഥിയാ
നാനത്ഥബ്ബഞ്ജനഗുഹണതോ നാനപ്പകാരേണ ആരമ്മണേ പവത്തിഭാവപ്പകാസനം
ആകാരത്ഥോ ഏവംസദോതി കരിത്ഥാ. മേതി അത്തപ്പകാസനം. സുതന്തി
ധമ്മപ്പകാസനം യഥാവുത്തായ വിഞ്ഞാണവീഥിയാ പരിയത്തിധമ്മാരമ്മണത്താ.
അയഞ്ചേതഥ സങ്ഖേപോ - നാനപ്പകാരേണ ആരമ്മണേ പവത്തായ
വിഞ്ഞാണവീഥിയാ കരണഭൂതായ മയാ ന അഞ്ഞം കതം, ഇദം പന കതം, അയം
ധമ്മോ സുതോതി.

തമാ ഏവന്തി നിദസ്സിതബുപ്പകാസനം നിദസ്സനത്ഥോ ഏവംസദോതി കത്വാ നിദസ്സേതബുസ്സ നിദിസിതബുഭാവതോ. തസ്മാ ഏവംസദേന സകലമ്പി സുത്തം പച്ചാമട്ഠന്തി വേദിതബു. മേതി പുഗുലപ്പകാസനം. സുതന്തി പുഗുലകിച്ചപ്പകാസനം. സുതസദേന ഹി ലബ്ഭമാനാ സവനകിരിയാ സവനവിഞ്ഞാണപ്പബസപ്പടിബദ്ധാ, തത്ഥ ച പുഗുലവോഹാരോ, ന ച പുഗുലവോഹാരരഹിതേ ധമ്മപ്പബസേ സവനകിരിയാ ലബ്ഭതി. തസ്സായം സങ്ഖേപത്ഥോ - യം സുത്തം നിദിസിസ്സാമി, തം മയാ ഏവം സുതന്തി.

തമാ ഏവന്തി യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സ നാനാരമ്മണപ്പവത്തിയാ നാനത്ഥബുജ്ജനഗുഹണം ഹോതി, തസ്സ നാനാകാരനിദേസോ ആകാരത്ഥോ ഏവ ഏവംസദോതി കത്വാ. ഏവന്തി ഹി അയമാകാരപഞ്ഞത്തി ധമ്മാനം തം തം പവത്തിആകാരം ഉപാദായ പഞ്ഞപേതബുസഭാവത്താ. മേതി കത്തുനിദേസോ. സുതന്തി വിസയനിദേസോ, സോതബ്ബോ ഹി ധമ്മോ സവനകിരിയാകത്തുപുഗുലസ്സ സവനകിരിയാവസേന പവത്തിട്ഠാനം ഹോതി. ഏത്താവതാ നാനപ്പകാരേന പവത്തേന ചിത്തസന്താനേന തംസമങ്ഗിനോ കത്തു വിസയേ ഗഹണസന്നിട്ഠാനം ദസ്സിതം ഹോതി.

അഥ വാ ഏവന്തി പുഗുലകിച്ചനിദേസോ, സുതാനഞ്ച ധമ്മാനം ഗഹിതാകാരസ്സ നിദസ്സനസ്സ അവധാരണസ്സ വാ പകാസനസഭാവേന ഏവംസദേന തദാകാരാദിധാരണസ്സ പുഗുലവോഹാരൂപാദാനധമ്മബുപാരഭാവതോ പുഗുലകിച്ചുനാമ നിദിട്ഠം ഹോതീതി. സുതന്തി വിഞ്ഞാണകിച്ചനിദേസോ, പുഗുലവാദിനോപി ഹി സവനകിരിയാ വിഞ്ഞാണനിരപേക്ഖാ ന ഹോതീതി. മേതി ഉഭയകിച്ചയുത്തപുഗുലനിദേസോ. മേതി ഹി സദുപ്പവത്തി ഏകന്തേനേവ സത്തവിസേസവിസയാ വിഞ്ഞാണകിച്ചബു തത്ഥേവ സമോദഹിതബുന്തി. അയം പന്തേന സങ്ഖേപോ - മയാ സവനകിച്ചവിഞ്ഞാണസമങ്ഗിനാ പുഗുലേന വിഞ്ഞാണവസേന ലദ്ധസവനകിച്ചവോഹാരേന സുതന്തി.

തമാ ഏവന്തി ച മേതി ച സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേന അവിജ്ജമാനപഞ്ഞത്തി. സബുസ്സ ഹി സദാധിഗമനീയസ്സ അത്ഥസ്സ പഞ്ഞത്തിമുഖേനേവ പടിപജ്ജിതബുത്താ സബുപഞ്ഞത്തിനബു വിജ്ജമാനാദീസു ഛരസു പഞ്ഞത്തിസു അവരോധോ, തസ്മാ യോ മായാമരീചിആദയോ വിയ അഭൂതത്ഥോ അനുസ്സവാദിഹി ഗഹേതബ്ബോ വിയ അനുത്തമത്ഥോപി ന ഹോതി. സോ രൂപസദാദികോ രൂപ്പനാനുഭവനാദികോ ച പരമത്ഥസഭാവോ സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേന വിജ്ജതി. യോ പന ഏവന്തി ച മേതി ച വുച്ചമാനോ ആകാരത്ഥോ, സോ അപരമത്ഥസഭാവോ സച്ചികട്ഠപരമത്ഥവസേന അനുപലബ്ഭമാനോ അവിജ്ജമാനപഞ്ഞത്തി നാമ. തസ്മാ കിഞ്ചേതഥ തം പരമത്ഥതോ അത്ഥി, യം ഏവന്തി വാ മേതി വാ നിദേസം ലഭേമ? സുതന്തി വിജ്ജമാനപഞ്ഞത്തി, യഞ്ചി തം ഏത്ഥ സോതേന ഉപലദ്ധം, തം പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനന്തി.

തമാ ഏവന്തി സോതപഥമാഗതേ ധമ്മേ ഉപാദായ തേസം ഉപധാരിതാകാരാദീനം പച്ചാമസനവസേന. മേതി സസന്തതിപരിയാപന്നേ ഖസേ കരണാദിവിസേസവിസിട്ഠേ ഉപാദായ വത്തബുത്തോ ഉപാദാപഞ്ഞത്തി. സുതന്തി ദിട്ഠാദീനി ഉപനിധായ വത്തബുത്തോ ഉപനിധാപഞ്ഞത്തി. ദിട്ഠാദിസഭാവരഹിതേ സദായതന്നേ പവത്തമാനോപി സുതവോഹാരോ ദുതിയം തതിയന്തിആദികോ വിയ പമാദീനി, ദിട്ഠമുതവിഞ്ഞാതേ അപേക്ഖിത്വാ സുതന്തി വിഞ്ഞേയുത്താ ദിട്ഠാദീനി ഉപനിധായ വത്തബ്ബോ ഹോതി. അസുതം ന ഹോതീതി ഹി സുതന്തി പകാസിതോയമത്ഥോതി.

ഏതഥ ച ഏവന്തിവചനേന അസമ്മോഹം ദീപേതി. പടിവിദ്ധാ ഹി അത്തനാ സുതസ്സ പകാരവിസേസാ ഏവന്തി ഇധ ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന പച്ചാമട്ഠാ, തേനസ്സ അസമ്മോഹോ ദീപിതോ ഹോതി. ന ഹി സമ്മുജ്ജഹോ നാനപ്പകാരപ്പടിവേധസമത്ഥോ ഹോതി, പച്ചയാകാരവസേന നാനപ്പകാരാ ദുപ്പടിവിദ്ധാ ച സുത്തന്താതി ദീപിതന്തി. സുതന്തിവചനേന സുതസ്സ അസമ്മോസം ദീപേതി, സുതാകാരസ്സ യാമാവതോ ദസ്സിയമാനത്താ. യസ്സ ഹി സുതം സമ്മുട്ഠം ഹോതി, ന സോ കാലന്തരേ മയാ സുതന്തി പടിജാനാതി. ഇച്ചസ്സ അസമ്മോഹേന പഞ്ഞാസിദ്ധി, സമ്മോഹാഭാവേന പഞ്ഞായ ഏവ വാ സവനകാലസമുദൂതായ തദുത്തരികാലപഞ്ഞാസിദ്ധി, തഥാ അസമ്മോസേന സതിസിദ്ധി. തത്ഥ പഞ്ഞാപുബ്ബുണ്ണഗമായ സതിയാ ബുദ്ധഞ്ജനാവധാരണസമത്ഥതാ. ബുദ്ധഞ്ജനാനന്തഹി പടിവിജ്ജ്ഞിതബ്ബോ ആകാരോ നാതിഗമ്ഭീരോ, യമാസുതം ധാരണമേവ തത്ഥ കരണീയന്തി സതിയാ ബ്യാപാരോ അധികോ, പഞ്ഞാ തത്ഥ ഗുണീഭൂതാ ഹോതി പഞ്ഞായ പുബ്ബുണ്ണഗമാതി കത്വാ. സതിപുബ്ബുണ്ണഗമായ പഞ്ഞായ അത്ഥപ്പടിവേധസമത്ഥതാ. അത്ഥസ്സ ഹി പടിവിജ്ജ്ഞിതബ്ബോ ആകാരോ ഗമ്ഭീരോതി പഞ്ഞായ ബ്യാപാരോ അധികോ, സതി തത്ഥ ഗുണീഭൂതായേവാതി സതിയാ പുബ്ബുണ്ണഗമായാതി കത്വാ. തദുഭയസമത്ഥതായോഗേന അത്ഥബുദ്ധഞ്ജനസമ്പന്നസ്സ ധമ്മകോസസ്സ അനുപാലനസമത്ഥതായ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികത്തസിദ്ധി.

അപരോ നയോ - ഏവന്തിവചനേന യോനിസോമനസികാരം ദീപേതി, തേന ച വുച്ചമാനാനം ആകാരനിദസ്സനാവധാരണത്ഥാനം ഉപരി വക്ഖമാനാനം നാനപ്പകാരപ്പടിവേധജോതകാനം അവിപരീതസിദ്ധി ധമ്മവിസയത്താ. ന ഹി അയോനിസോ മനസികരോതോ നാനപ്പകാരപ്പടിവേധോ സമുഭവതി. സുതന്തിവചനേന അവിക്ഖേപം ദീപേതി, “പഠമബോധിസുത്തം കത്ഥ ഭാസിത”ന്തിആദിപുച്ഛാവസേന പകരണപത്തസ്സ വക്ഖമാനസ്സ സുതസ്സ സവനം സമാധാനമന്തരേന ന സമുഭവതി വിക്ഖിത്തചിത്തസ്സ സവനാഭാവതോ. തഥാ ഹി വിക്ഖിത്തചിത്തോ പുഗ്ഗലോ സബ്ബസമ്പത്തിയാ വുച്ചമാനോപി “ന മയാ സുതം, പുന ഭണ്ണമാ”തി ഭണ്ണതി. യോനിസോമനസികാരേന ചേത്ഥ അത്തസമ്മാപണിധിം പുബ്ബേ ച കതപുണ്ണതം സാധേതി സമ്മാ അപ്പണിഹിതത്തസ്സ പുബ്ബേ അകതപുണ്ണതസ്സ വാ തദഭാവതോ. അവിക്ഖേപേന സദ്ധമ്മസ്സവനം സപ്പുരിസുപനിസ്സയഞ്ച സാധേതി അസ്സുതവതോ സപ്പുരിസുപനിസ്സയവിരഹിതസ്സ ച തദഭാവതോ. ന ഹി വിക്ഖിത്തോ സോതും സക്കോതി, ന ച സപ്പുരിസേ അനുപനിസ്സയമാനസ്സ സവനം അത്ഥീതി.

അപരോ നയോ - “യസ്സ ചിത്തസന്താനസ്സ നാനപ്പകാരപ്പവത്തിയാ നാനത്ഥബുദ്ധഞ്ജനഗുഹണം ഹോതി, തസ്സ നാനാകാരനിദേസോ”തി വുത്തം. യസ്ഥാ ച സോ ഭഗവതോ വചനസ്സ അത്ഥബുദ്ധഞ്ജനപ്പഭേദപരിച്ഛേദവസേന സകലസാസനസമ്പത്തിഓഗാഹനേന നിരവസേസം പരഹിതപാരിപൂരീകരണഭൂതോ ഏവം ഭദ്രകോ ആകാരോ ന സമ്മാ അപ്പണിഹിതത്തസ്സ പുബ്ബേ അകതപുണ്ണതസ്സ വാ ഹോതി. തസ്ഥാ ഏവന്തി ഇമിനാ ഭദ്രകേന ആകാരേന പച്ഛിമചക്ഷേധസമ്പത്തിമത്തനോ ദീപേതി, സുതന്തി സവനയോഗേന പുരിമചക്ഷേധസമ്പത്തിം. ന ഹി അപ്പതിരുപേ ദേസേ വസതോ സപ്പുരിസുപനിസ്സയവിരഹിതസ്സ ച സവനം അത്ഥി. ഇച്ചസ്സ പച്ഛിമചക്ഷേധസിദ്ധിയാ ആസയസുദ്ധി സിദ്ധാ ഹോതി. സമ്മാ പണിഹിതചിത്തോ പുബ്ബേ ച കതപുണ്ണതാ വിസുദ്ധാസയോ ഹോതി തദസുദ്ധിഹേതുനം കിലേസാനം ദൂരീഭാവതോ. തഥാ ഹി വുത്തം “സമ്മാ പണിഹിതം ചിത്തം, സേയ്യസോ നം തതോ കരേ”തി (ധം പം ൪൩) “കതപുണ്ണോസി ത്വം, ആനന്ദ, പധാനമനുയുഞ്ജ, ഖിപ്പം ഹോഹിസി അനാസവോ”തി (ദീം നിം ൨.൨൦൭) ച.

പുരിമചക്കുഭയസിദ്ധിയാ പയോഗസുദ്ധി. പതിരൂപദേശവാസേന ഹി സപ്പുരിസുപനിസ്തയേന ച സാധൂനം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനേന പരിസുദ്ധപ്പയോഗോ ഹോതി. തായ ച ആസയസുദ്ധിയാ അധിഗമബ്യത്തിസിദ്ധി, പുണ്യേവ തണ്ഹാദിട്ഠിസംകിലേസാനം വിസോധിതത്താ പയോഗസുദ്ധിയാ ആഗമബ്യത്തിസിദ്ധി. സുപരിസുദ്ധകായവചിപയോഗോ ഹി വിപ്പടിസാരാഭാവതോ അവിക്ഖിത്തചിത്തോ പരിയത്തിയം വിസാരഭോ ഹോതി. ഇതി പയോഗാസയസുദ്ധസ്സ ആഗമാധിഗമസമ്പന്നസ്സ വചനം അരുണുഗ്ഗമനം വിയ സൂരിയസ്സ ഉദയതോ യോനിസോമനസികാരോ വിയ ച കുസലകമ്മസ്സ അരഹതി ഭഗവതോ വചനസ്സ പുണ്യങ്ഗമം ഭവിതുന്തി റാനേ നിദാനം റപേന്തോ ഏവം മേ സുതന്തിആദിമാഹ.

അപരോ നയോ - ഏവന്തി ഇമിനാ പുണ്യേ വുത്തനയേനേവ നാനപ്പകാരപ്പടിവേധദീപകേന വചനേന അത്തനോ അത്ഥപടിഭാനപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിസബ്ഭാവം ദീപേതി. സുതന്തി ഇമിനാ ഏവംസദുസന്നിധാനതോ വക്ഖമാനാപേക്ഖായ വാ സോതബ്ഭേദേപ്പടിവേധദീപകേന ധമ്മനിരുത്തിപടിസമ്ഭിദാസമ്പത്തിസബ്ഭാവം ദീപേതി. ഏവന്തി ച ഇദം വുത്തനയേനേവ യോനിസോമനസികാരദീപകവചനം ഭാസമാനോ “ഏതേ ധമ്മാ മയാ മനസാനുപേക്ഖിതാ ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാ”തി ദീപേതി. പരിയത്തിധമ്മോ ഹി “ഇധ സീലം കമിതം, ഇധ സമാധി, ഇധ പഞ്ഞാ, ഏത്തകാ ഏത്ഥ അനുസന്ധിയോ”തിആദിനാ നയേന മനസാ അനുപേക്ഖിതോ അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കസഹിതായ ധമ്മനിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിഭൂതായ ഞാതപരിഞ്ഞാസങ്ഖാതായ വാ ദിട്ഠിയാ തത്ഥ തത്ഥ വുത്തരൂപാരൂപധമ്മേ “ഇതി രൂപം, ഏത്തകം രൂപ”തിആദിനാ നയേന സുട്ഠ വവത്ഥപേത്യാ പടിവിദ്ധോ അത്തനോ ച പരേസഞ്ച ഹിതസുഖാവഹോ ഹോതിതി. സുതന്തി ഇദം സവനയോഗദീപകവചനം ഭാസമാനോ “ബഹൂ മയാ ധമ്മാ സുതാ ധാതാ വചസാ പരിചിതാ”തി ദീപേതി. സോതാവധാനപ്പടിബദ്ധാ ഹി പരിയത്തിധമ്മസ്സ സവനധാരണപരിചയാ. തദുഭയേനപി ധമ്മസ്സ സ്വാക്ഖാതഭാവേന, അത്ഥബ്യഞ്ജനപാരിപൂരിം ദീപേന്തോ സവനേ ആദരം ജനേതി. അത്ഥബ്യഞ്ജനപരിപൂണ്ണഞ്ഹി ധമ്മം ആദരേന അസ്സുണന്തോ മഹതാ ഹിതാ പരിബാഹിരോ ഹോതിതി ആദരം ജനേത്യാ സക്കച്ചം ധമ്മോ സോതബ്ബോ.

“ഏവം മേ സുത”ന്തി ഇമിനാ പന സകലേന വചനേന ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മം അത്തനോ അദഹന്തോ അസപ്പുരിസഭൂമിം അതിക്കമതി, സാവകത്തം പടിജാനന്തോ സപ്പുരിസഭൂമിം ഓക്കമതി. തമാ അസദ്ധമ്മാ ചിത്തം വുട്ഠാപേതി, സദ്ധമ്മേ ചിത്തം പതിട്ഠാപേതി. “കേവലം സുതമേവേതം മയാ, തസ്സേവ പന ഭഗവതോ വചന”ന്തി ദീപേന്തോ അത്താനം പരിമോചേതി, സത്ഥാരം അപദിസതി, ജിനവചനം അപ്പേതി, ധമ്മനേത്തിം പതിട്ഠാപേതി.

അപിച “ഏവം മേ സുത”ന്തി അത്തനാ ഉപ്പാദിതഭാവം അപ്പടിജാനന്തോ പുരിമസ്സവനം വിവരന്തോ “സമ്മുഖാ പടിഗ്ഗഹിതമിദം മയാ തസ്സ ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ജവിസാരദസ്സ ദസബലധരസ്സ ആസഭട്ഠാനട്ഠായിനോ സീഹനാദനാദിനോ സബ്ബസത്തുത്തമസ്സ ധമ്മിസ്സരസ്സ ധമ്മരാജസ്സ ധമ്മാധിപതിനോ ധമ്മദീപസ്സ ധമ്മസരണസ്സ സദ്ധമ്മവരചക്കവത്തിനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ, ന ഏത്ഥ അത്ഥേ വാ ധമ്മേ വാ പദേ വാ ബ്യഞ്ജനേ വാ കങ്ഖാ വാ വിമതി വാ കത്തബ്ബാ”തി സബ്ബദേവമനുസ്സാനം ഇമസ്ഥിം ധമ്മേ അസ്സദ്ധിയം വിനാസേതി, സദ്ധാസമ്പദം ഉപ്പാദേതി. തേനേതം വുച്ചതി -

“വിനാസയതി അസ്സദ്ധം, സദ്ധം വഡ്ഢേതി സാസനേ;

ഏവം മേ സുതമിച്ഛേവം, വദം ഗോതമസാവകോ”തി.

ഏകന്തി ഗണനപരിച്ഛേദനിദേശോ. അയത്ത്ഥി ഏകസദോ
അത്തസേട്ഠാസഹായസഞ്ചാദീസു ദിസ്സതി. തഥാ ഹി അയം “സസ്സതോ അത്താ
ച ലോകോ ച, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞന്തി ഇത്ഥേകേ അഭിവദന്തി”തിആദീസു
(മം നിം ൩.൨൭; ഉദാ° ൫൫) അത്തേ ദിസ്സതി. “ചേതസോ ഏകോദിഭാവ”തിആദീസു
(പാരാ° ൧൧; ദീ° നിം ൧.൨൨൮) സേട്ഠേ. “ഏകോ വൂപകട്ഠോ”തിആദീസു
(ചൂളവ° ൪൪൫; ദീ° നിം ൧.൪൦൫) അസഹായേ. “ഏകോവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഖണോ
ച സമയോ ച ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദീസു (അ° നിം ൮.൨൯) സഞ്ചായം,
ഇധാപി സഞ്ചായമേവ ദട്ഠഞ്ചോ. തേന വുത്തം - “ഏകന്തി
ഗണനപരിച്ഛേദനിദേശോ”തി.

സമയന്തി പരിച്ഛിന്നനിദേശോ. ഏകം സമയന്തി അനിയമിതപരിദീപനം. തത്ഥ
സമയസദോ -

“സമവായേ ഖണേ കാലേ, സമൂഹേ ഹേതുദിട്ഠിസു;
പടിലാഭേ പഹാനേ ച, പടിവേധേ ച ദിസ്സതി”.

തഥാ ഹിസ്സ “അപ്പേവ നാമ സ്വേപി ഉപസങ്കമേയ്യാമ കാലഞ്ച സമയഞ്ച
ഉപാദായാ”തി ഏവമാദീസു (ദീ° നിം ൧.൪൪൭) സമവായോ അത്ഥോ, യുത്തകാലഞ്ച
പച്ചയസാമഗ്ഗിഞ്ച ലഭിത്വാതി ഹി അധിപ്പായോ, തസ്ഥാ പച്ചയസമവായോതി
വേദിതഞ്ചോ . “ഏകോവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഖണോ ച സമയോ ച
ബ്രഹ്മചരിയവാസായാ”തിആദീസു (അ° നിം ൮.൨൯) ഖണോ, ഓകാസോതി
അത്ഥോ. തഥാഗതൂപ്പാദാദികോ ഹി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ഓകാസോ
തപ്പച്ചയപ്പടിലാഭഹേതുത്താ, ഖണോ ഏവ ച സമയോ, യോ ഖണോതി ച
സമയോതി ച വുച്ചതി, സോ ഏകോ യേവാതി ഹി അത്ഥോ. “ഉണ്ഠാസമയോ
പരിളാഹസമയോ”തിആദീസു (പാചി° ൩൫൮) കാലോ. “മഹാസമയോ
പവനസ്ഥി”തിആദീസു (ദീ° നിം ൨.൩൩൨) സമൂഹോ. മഹാസമയോതി ഹി
ഭിക്ഖുനം ദേവതാനഞ്ച മഹാസന്നിപാതോതി അത്ഥോ. “സമയോപി ഖോ തേ,
ഭദാലി, അപ്പടിവിദ്ധോ അഹോസി, ഭഗവാ ഖോ സാവത്ഥിയം വിഹരതി,
ഭഗവാപി മം ജാനിസ്സതി ‘ഭദാലി നാമ ഭിക്ഖു സത്ഥുസാസനേ സിക്ഖായ ന
പരിപൂരകാരി’തി, അയന്തി ഖോ തേ, ഭദാലി, സമയോ അപ്പടിവിദ്ധോ
അഹോസി”തിആദീസു (മം നിം ൨.൧൩൫) ഹേതു. സിക്ഖാപദസ്സ കാരണത്ത്ഥി ഇധ
സമയോതി അധിപ്പേതം. “തേന ഖോ പന്ന സമയേന ഉഗ്ഗാഹമാനോ പരിബ്ബാജകോ
സമണമുണ്ഡികാപുത്തോ സമയപ്പവാദകേ തിന്ദുകാചീരേ ഏകസാലകേ മല്ലികായ
ആരാമേ പടിവസതി”തിആദീസു (മം നിം ൨.൨൩൦) ദിട്ഠി. തത്ഥ ഹി നിസിന്നാ
തിത്ഥിയാ അത്തനോ അത്തനോ ദിട്ഠിസഞ്ചാതം സമയം പവദന്തിതി സോ
പരിബ്ബാജകാരാമോ “സമയപ്പവാദകോ”തി വുച്ചതി.

“ദിട്ഠേ ധമ്മേ ച യോ അത്ഥോ, യോ ചത്ഥോ സമ്പരായികോ;
അത്ഥാഭിസമയാ ധീരോ, പണ്ഡിതോതി പവുച്ചതീ”തി. (സം° നിം ൧.൧൨൯) -

ആദീസു പടിലാഭോ. അത്ഥാഭിസമയാതി ഹി അത്ഥസ്സ അധിഗമാതി അത്ഥോ.
“സമ്മാ മാനാഭിസമയാ അന്തമകാസി ദുക്ഖസ്സാ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൨൮)
പഹാനം. അധികരണം സമയം വൂപസമനം അപഗമോതി അഭിസമയോ പഹാനം.
“ദുക്ഖസ്സ പീളനട്ഠോ സഞ്ചതട്ഠോ സന്താപട്ഠോ വിപരിണാമട്ഠോ
അഭിസമയട്ഠോ”തിആദീസു (പടി° മം ൨.൮) പടിവേധോ . പടിവേധോതി ഹി
അഭിസമേതഞ്ചതോ അഭിസമയോ, അഭിസമയോവ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോതി

പിളനാദിനി അഭിസമേതബുഭാവേന ഏകീഭാവം ഉപനേത്യാ വൃത്താനി, അഭിസമയസ്സ വാ പടിവേധസ്സ വിസയഭൂതോ അത്ഥോ അഭിസമയട്ഠോതി താനേവ തമാ ഏകന്തേന വൃത്താനി. തത്ത്വം പിളനം ദുക്ഖസച്ചസ്സ തംസമങ്ഗിനോ ഹിംസനം അവിപ്ഫാരികതാകരണം. സന്താപോ ദുക്ഖദുക്ഖതാദിവസേന സന്തപ്പനം പരിഭഹനം.

ഏതഥ ച സഹകാരികാരണസന്നിജ്ജ്ഞം സമേതി സമവേതിതി സമവായോ സമയോ. സമേതി സമാഗച്ഛതി ഏതഥ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം തദാധാരപുഗ്ഗലേഹീതി വണോ സമയോ. സമേതി ഏതഥ ഏതേന വാ സംഗച്ഛതി സത്തോ സഭാവധമ്മോ വാ ഉപ്പാദാദീഹി സഹജാതാദീഹി വാതി കാലോ സമയോ. ധമ്മപ്പവത്തിമത്തതായ അത്ഥത്തോ അഭൂതോപി ഹി കാലോ ധമ്മപ്പവത്തിയാ അധികരണം കരണം വിധി ച കപ്പനാമത്തസിദ്ധേനാനുരൂപേന വോഹരിയതീതി. സമം, സഹ വാ അവയവാനം അയനം പവത്തി അവട്ഠാനത്തി സമൂഹോ സമയോ യഥാ സമുദായോതി. അവയവസഹാവട്ഠാനമേവ ഹി സമൂഹോ. അവസേസപച്ചയാനം സമാഗമേ സതി ഏതി ഫലമേതസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തതീതി സമയോ ഹേതു യഥാ സമുദായോതി. സമേതി സംയോജനഭാവത്തോ സമ്ബന്ധോ ഏതി അത്തനോ വിസയേ പവത്തതി, ദള്ഹഗ്ഗഹണഭാവത്തോ വാ സംയുത്താ അയന്തി പവത്തന്തി സത്താ യമാഭിനിവേസം ഏതേനാതി സമയോ ദിട്ഠി. ദിട്ഠിസംയോജനേന ഹി സത്താ അതിവിധി ബജ്ജന്തിതി. സമിതി സങ്ഗതി സമോധാനത്തി സമയോ പടിലാഭോ. സമയനം ഉപസമയനം അപഗമോതി സമയോ പഹാനം. സമുച്ഛേദപ്പഹാനഭാവത്തോ പന അധികോ സമയോതി അഭിസമയോ യഥാ അഭിധമ്മോതി. അഭിമുഖം ഞാനേന സമ്മാ ഏതബ്ബോ അഭിസമേതബ്ബോതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവോ. അഭിമുഖഭാവേന സമ്മാ ഏതി ഗച്ഛതി ബുജ്ജന്തിതി അഭിസമയോ, ധമ്മാനം യഥാഭൂതസഭാവാവബ്ബോയോ. ഏവം തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ സമയസദസ്സ പവത്തി വേദിതബ്ബാ.

സമയസദസ്സ അത്ഥമുദ്ധാരേ അഭിസമയസദസ്സ ഗഹണേ കാരണം വൃത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. ഇധ പനസ്സ കാലോ അത്ഥോ സമവായാദീനം അസമ്ഭവത്തോ. ദേസദേസകപരിസാ വിധി ഹി ദേസനായ നിദാനഭാവേ കാലോ ഏവ ഇച്ഛിതബ്ബോതി. യസ്ഥാ പനേത്ഥ സമയോതി കാലോ അധിപ്പേതോ, തസ്ഥാ സംവച്ഛരഉതുമാസദ്ധമാസരത്തിദിവസപുബ്ബണ്ണഹമജ്ജന്തിഹിസായന്ഹപഠമയാമ- മജ്ജന്തിമയാമപച്ഛിമയാമമുഹുത്താദീസു കാലഭേദഭൂതേസു സമയേസു ഏകം സമയന്തി ദീപേതി.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ അനിയമിതവസേനേവ കാലോ നിദിട്ഠോ, ന ഉതുസംവച്ഛരാദിവസേന നിയമേത്യാ നിദിട്ഠോതി ചേ? കിഞ്ചാപി ഏതേസു സംവച്ഛരാദീസു സമയേസു യം യം സുത്തം യസ്ഥിം യസ്ഥിം സംവച്ഛരേ ഉതുമ്ഹി മാസേ പക്ഖേ രത്തിഭാഗേ ദിവസഭാഗേ വാ വൃത്തം, സബ്ബന്ധി തം മേരസ്സ സുവിദിതം സുവവത്ഥാപിതം പഞ്ഞായ. യസ്ഥാ പന “ഏവം മേ സുതം അസുകസംവച്ഛരേ അസുകഉതുമ്ഹി അസുകമാസേ അസുകപക്ഖേ അസുകരത്തിഭാഗേ അസുകദിവസഭാഗേ വാ”തി ഏവം വൃത്തേ ന സക്കാ സുഖേന ധാരേതും വാ ഉദിസിതും വാ ഉദിസാപേതും വാ, ബഹു ച വത്തബ്ബം ഹോതി, തസ്ഥാ ഏകേനേവ പദേന തമത്ഥം സമോധാനേത്യാ “ഏകം സമയ”ന്തി ആഹ.

യേ വാ ഇമേ ഗബ്ഭോക്കന്തിസമയോ ജാതിസമയോ സംവേഗസമയോ അഭിനിക്ഖമനസമയോ ദുക്കരകാരികസമയോ മാരവിജയസമയോ അഭിസമ്ബോധിസമയോ ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരസമയോ ദേസനാസമയോ പരിനിബ്ബാനസമയോതി ഏവമാദയോ ഭഗവത്തോ ദേവമനുസ്സേസു അതിവിധി

പകാസാ അനേകകാലപ്പേരോ ഏവ സമയാ, തേസു സമയേസു
ദേസനാസമയസഞ്ചാതം ഏകം സമയന്തി ദീപേതി. യോ വായം
ഞാണകരുണാകിച്ചസമയേസു കരുണാകിച്ചസമയോ,
അത്തഹിതപരഹിതപ്പടിപത്തിസമയേസു പരഹിതപ്പടിപത്തിസമയോ,
സന്നിപതിതാനം കരണീയദയസമയേസു ധമ്മകമാസമയോ,
ദേസനാപടിപത്തിസമയേസു ദേസനാസമയോ, തേസു സമയേസു അത്തരസമയം
സന്ധായ “ഏകം സമയ”ന്തി ആഹ.

കസ്മാ പനേത്ഥ യഥാ അഭിധമ്മേ “യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കൂസലം
ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതീ”തി (ധം സം ച) ച ഇതോ അഞ്ഞേസു സുത്തപദേസു
“യസ്ഥിം സമയേ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു വിവിചേവ കാമേഹി വിവിച
അകുസലേഹി ധമ്മേഹി”തി (അം നിം ദ്.൨൦൦) ച ഭുജ്ജവചനേ നിദേസോ കതോ,
വിനയേ ച “തേന സമയേന ബുദ്ധോ ഭഗവാ”തി (പാരാ ച) കരണവചനേ
നിദേസോ കതോ, തഥാ അകത്വാ “ഏകം സമയ”ന്തി അച്ചന്തസംയോഗത്ഥേ
ഉപയോഗവചനേ നിദേസോ കതോതി? തത്ഥ തഥാ, ഇധ ച അഞ്ഞമാ
അത്ഥസമുഭവതോ. തത്ഥ ഹി അഭിധമ്മേ ഇതോ അഞ്ഞേസു ച സുത്തന്തേസു
ആധാരവിസയസഞ്ചാതോ അധികരണത്ഥോ കിരിയായ
കിരിയന്തരലക്ഖണസഞ്ചാതോ ഭാവേനഭാവലക്ഖണത്ഥോ ച സമുഭവതീതി.
അധികരണഞ്ചി കാലത്ഥോ സമുഹത്ഥോ ച സമയോ തത്ഥ വുത്താനം
ഹസ്സാദിധമ്മാനം, തഥാ കാലോ സഭാവധമ്മപ്പവത്തിമത്തായ പരമത്ഥതോ
അവിജ്ജമാനോപി ആധാരഭാവേന പഞ്ചാതോ തഞ്ചലപ്പവത്താനം തതോ പുഞ്ചേ
പരതോ ച അഭാവതോ യഥാ “പുഞ്ചണ്ഹേ ജാതോ സായന്ഹേ
ജാതോ”തിആദീസു. സമുഹോതിപി അവയവവിനിമുത്തോ പരമത്ഥതോ
അവിജ്ജമാനോപി കപ്പനാമത്തസിദ്ധേന രൂപേന അവയവാനം ആധാരഭാവേന
പഞ്ചാപീയതി, യഥാ “രക്ഖേ സാഖാ, യവോ യവരാസിമ്ഹി
സമുട്ഠിതോ”തിആദീസു. യസ്ഥിം കാലേ ധമ്മപുണ്ണേ ച കാമാവചരം കൂസലം
ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി, തസ്ഥിംയേവ കാലേ ധമ്മപുണ്ണേ ച ഹസ്സാദയോപി
ഹോന്തിതി അയഞ്ചി തത്ഥ അത്ഥോ. തഥാ ഖണ്ഡസമവായഹേതുസഞ്ചാതസ്സ
സമയസ്സ ഭാവേന തത്ഥ വുത്താനം ഹസ്സാദിധമ്മാനം ഭാവോ ലക്ഖിയതി. യഥാ ഹി
“ഗാവീസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ദുദ്ധാസു ആഗതോ”തി ഏത്ഥ ഗാവീനം
ദോഹനകിരിയായ ഗമനകിരിയാ ലക്ഖിയതി, ഏവം ഇധാപി യസ്ഥിം സമയേതി
വുത്തേ ച പദത്ഥസ്സ സത്താവിരഹാഭാവതോ സതീതി അയമത്ഥോ
വിത്തായമാനോ ഏവ ഹോതീതി സമയസ്സ സത്താകിരിയായ ചിത്തസ്സ
ഉപ്പാദകിരിയാ ഹസ്സാദിനം ഭവനകിരിയാ ച ലക്ഖിയതി. തഥാ യസ്ഥിം സമയേ
യസ്ഥിം നവമേ ഖണ്ഡേ യസ്ഥിം യോനിസോമനസികാരാദിഹേതുമ്ഹി
പച്ചയസമവായേ വാ സതി കാമാവചരം കൂസലം ചിത്തം ഉപ്പന്നം ഹോതി,
തസ്ഥിം സമയേ ഖണ്ഡേ ഹേതുമ്ഹി പച്ചയസമവായേ ച ഹസ്സാദയോപി
ഹോന്തിതി. തസ്ഥാ തദത്ഥജോതനത്ഥം ഭുജ്ജവചനേ നിദേസോ കതോ.

വിനയേ ച “അന്നേന വസതി, അജ്ജേനേന വസതി”തിആദീസു വിയ
ഹേതുഅത്ഥോ, “ഹരസുനാ ഛിന്ദതി, കുദാലേന ഖണ്ഡതി”തിആദീസു വിയ
കരണത്ഥോ ച സമുഭവതി. യോ ഹി സിക്ഖാപദപഞ്ചത്തതിസമയോ
ധമ്മസേനാപതിആദീഹിപി ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യോ, തേന സമയേന കരണഭൂതേന
ഹേതുഭൂതേന ച വീതിക്കമം സുത്വാ ഭിക്ഖുസഞ്ചലം സന്നിപാതാപേത്വാ
ഓതിണ്ണവത്ഥുക്കം പുഗ്ഗലം പടിപുച്ഛിത്വാ വിഗരഹിത്വാ ച തം തം വത്ഥും
ഓതിണ്ണസമയസഞ്ചാതം കാലം അനതിക്കമിത്വാ സിക്ഖാപദാനി പഞ്ചാപേന്തോ
തതിയപാരാജികാദീനം വിയ സിക്ഖാപദപഞ്ചത്തതിയാ ഹേതും അപേക്ഖമാനോ

തമ്മ തമ്മ വിഹാസി, തസ്മാ തദത്മജോതനത്ഥം വിനയേ കരണവചനേന നിദ്രേസോ കതോ.

ഇയ പന അഞ്ഞസ്മിഞ്ച ഏവംജാതികേ അച്ചന്തസംയോഗത്ഥോ സമ്ഭവതി. യസ്മിൻഹി സമയേ സഹ സമുട്ഠാനഹേതുനാ ഇദം ഉദാനം ഉപ്പന്നം, അച്ചന്തമേവ തം സമയം അരിയവിഹാരപുണ്ണഗമായ ധമ്മപച്ചവേക്ഖണായ ഭഗവാ വിഹാസി, തസ്മാ “മാസം അജ്ജേയതീ”തിആദീസു വിയ ഉപയോഗത്ഥജോതനത്ഥം ഇയ ഉപയോഗവചനേന നിദ്രേസോ കതോ. തേനേതം വുച്ചതി -

“തം തം അത്ഥമപേക്ഖിത്വാ, ഭുജ്ഞേന കരണേന ച;
അഞ്ഞത്ര സമയോ വുത്തോ, ഉപയോഗേന സോ ഇധാ”തി.

പോരാണാ പന വണ്ണയന്തി - “യസ്മിം സമയേ”തി വാ “തേന സമയേനാ”തി വാ “ഏകം സമയ”ന്തി വാ അഭിലാപമത്തഭേദോ ഏസ നിദ്രേസോ, സബ്ബത്ഥ ഭുജ്ഞമേവ അത്ഥോതി. തസ്മാ “ഏകം സമയ”ന്തി വുത്തേപി ഏകസ്മിം സമയേതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ഭഗവാതി ഗരു. ഗരുൺഹി ലോകേ “ഭഗവാ”തി വദന്തി. അയഞ്ച സബ്ബഗുണവിസിട്ഠതായ സബ്ബസത്താനം ഗരു, തസ്മാ ഭഗവാതി വേദിതഞ്ചോ. പോരാണേഹിപി വുത്തം -

“ഭഗവാതി വചനം സേട്ഠം, ഭഗവാതി വചനമുത്തമം;
ഗരു ഗാരവയുത്തോ സോ, ഭഗവാ തേന വുച്ചതീ”തി.

തമ്മ സേട്ഠവാചകവചനം സേട്ഠന്തി വുത്തം സേട്ഠഗുണസഹചരണതോ. അഥ വാ വുച്ചതീതി വചനം, അത്ഥോ. ഭഗവാതിവചനം സേട്ഠന്തി ഭഗവാതി ഇമിനാ വചനേന വചനീയോ യോ അത്ഥോ, സോ സേട്ഠോതി അത്ഥോ. ഭഗവാതി വചനമുത്തമന്തി ഏത്ഥാപി വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഗാരവയുത്തോതി ഗരുഭാവയുത്തോ ഗരുഗുണയോഗതോ വിസേസഗരുകരണാരഹതായ വാ ഗാരവയുത്തോ. ഏവം ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഗരുഗാരവാധിവചനം ഭഗവാതി ഇദം വചനന്തി വേദിതഞ്ചം. അപിച -

“ഭഗീ ഭജീ ഭാഗീ വിഭത്തവാ ഇതി,
അകാസി ഭഗ്ഗന്തി ഗരുതി ഭാഗ്യവാ;
ബഹുഹി ഞായേഹി സുഭാവിതത്തനോ,
ഭവന്തഗോ സോ ഭഗവാതി വുച്ചതീ”തി. -

നിദ്രേസേ (മഹാനിം വുർ) ആഗതനയേന -

“ഭാഗ്യവാ ഭഗ്ഗവാ യുത്തോ, ഭഗേഹി ച വിഭത്തവാ;
ഭത്തവാ വന്തഗമനോ, ഭവേസു ഭഗവാ തതോ”തി. -

ഇമായ ഗാമായ ച വസേന ഭഗവാതി പദസ്സ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സോ പനായം അത്ഥോ സബ്ബാകാരേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ച.ചർവ) വുത്തോ, തസ്മാ തമ്മ വുത്തനയേനേവ വിവരിതഞ്ചോ.

അപിച ഭാഗേ വനി, ഭഗേ വാ വമീതി ഭഗവാ. തമാഗതോ ഹി ദാനസീലാദിപാരമിയമ്മേ ത്യാനവിമോക്ഖാദിഉത്തരമനുസ്സയമ്മേ വനി ഭജി സേവി ബഹുലമകാസി, തസ്മാ ഭഗവാ. അഥ വാ തേയേവ “വേനേയ്യസത്തസന്താനേസു കമ്മം നു ഖോ ഉപ്പജേജയ്യു”ന്തി വനി അഭിപത്ഥയീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭഗസഞ്ചാതം ഇസ്സരിയം യസഞ്ച വമി ഉഗ്ഗിരി വേളപിണ്ഡം വിയ അനപേക്ഖോ ഛരസ്സയീതി ഭഗവാ. തമാ ഹി തമാഗതോ ഹത്ഥഗതം ചക്കവത്തിസിരിം ദേവലോകാധിപച്ചസദിസം ചാതുറ്റീപിസ്സരിയം, ചക്കവത്തിസമ്പത്തിസന്നിസ്സയഞ്ച സത്തരതനസമുജ്ജലം യസം തിണായപി അമഞ്ഞമാനോ നിരപേക്ഖോ പഹായ അഭിനിക്ഖമിത്വാ സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തസ്മാ ഇമേ സിരിആദികേ ഭഗേ വമീതി ഭഗവാ. അഥ വാ ഭാനി നാമ നക്ഖത്താനി, തേഹി സമം ഗച്ഛന്തി പവത്തന്തിതി ഭഗാ.

സിനേരൂയുഗന്ധരഉത്തരകുരുഹിമവന്താദിഭാജനലോകവിസേസസന്നിസ്സയസോഭാ കപ്പട്ഠിതിഭാവതോ, തേപി ഭഗേ വമി, തന്നിവാസിസത്താവാസസമതിക്കമനതോ തപ്പടിബദ്ധഛന്ദരാഗപ്പഹാനേന പജഹീതി. ഏവമ്പി ഭഗേ വമീതി ഭഗവാതി ഏവമാദിനാ നയേന ഭഗവാതി പദസ്സ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ഏത്താവതാ ചേത്ഥ ഏവം മേ സുതന്തി വചനേന യമാസുതം യമ്മം സവനവസേന ഭാസന്തോ ഭഗവതോ യമ്മസരീരം പച്ചക്ഖം കരോതി, തേന “നയിദം അതിക്കന്തസത്ഥുക്കം പാവചനം, അയം വോ സത്ഥാ”തി സത്ഥു അദസ്സനേന ഉക്കണ്ഠിതം ജനം സമസ്സാസേതി. വുത്തണ്ഠേതം ഭഗവതാ “യോ ഖോ, ആനന്ദ, മയാ ധമ്മോ ച വിനയോ ച ദേസിതോ പഞ്ഞത്തോ, സോ വോ മമച്ചയേന സത്ഥാ”തി (ദീ. നി. ൨.൨൧൬; മി. പ. ൪.൧൧). ഏകം സമയം ഭഗവാതി വചനേന തസ്മിം സമയേ ഭഗവതോ അവിജ്ജമാനഭാവം ദസ്സേന്തോ രൂപകായപരിനിബ്ബാനം സാധേതി, തേന “ഏവംവിധസ്സ നാമ ധമ്മസ്സ ദേസേതാ ദസബലധരോ വജിരസഞ്ചാതസമാനകായോ സോപി ഭഗവാ പരിനിബ്ബുതോ, കേനഞ്ഞേന ജീവിതേ ആസാ ജനേതഞ്ചാ”തി ജീവിതമദമത്തം ജനം സംവേജേതി, സദ്ധമ്മേ ചസ്സ ഉസ്സാഹം ജനേതി.

ഏവന്തി ച ഭണന്തോ ദേസനാസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി, വക്ഖമാനസ്സ സകലസുത്തസ്സ ഏവന്തി നിദസ്സനതോ. മേ സുതന്തി സാവകസമ്പത്തിം സവനസമ്പത്തിഞ്ച നിദ്രിസതി, പടിസമ്ഭിദാപത്തേന പഞ്ചസു റാനേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ റപിതേന ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന സുതഭാവദീപനതോ “തഞ്ച ഖോ മയാവ സുതം, ന അനുസ്സുതിക്കം, ന പരമ്പരാഭത”ന്തി ഇമസ്സ ചത്ഥസ്സ ദീപനതോ. ഏകം സമയന്തി കാലസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി ഭഗവതോ ഉരുവേലായം വിഹാരണസമയഭാവേന ബുദ്ധുപ്പാദപ്പടിമണ്ഡിതഭാവദീപനതോ. ബുദ്ധുപ്പാദപരമാ ഹി കാലസമ്പദാ. ഭഗവാതി ദേസകസമ്പത്തിം നിദ്രിസതി ഗുണവിസിട്ഠസത്തുത്തമഗരുഭാവദീപനതോ.

ഉരുവേലായന്തി മഹാവേലായം, മഹന്തേ വാലുക്കാരാസിമ്ഹീതി അത്ഥോ. അഥ വാ ഉരുതി വാലുക്കാ വുച്ചതി, വേലാതി മരിയാദാ. വേലാതിക്കമനഹേതു ആഭതാ ഉരു ഉരുവേലാതി ഏവന്തേവ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അതീതേ കിര അനുപ്പന്നേ ബുദ്ധേ ദസസഹസ്സതാപസാ തസ്മിം പദേസേ വിഹരന്താ “കായകമ്മവചീകമ്മാനി പരേസമ്പി പാകടാനി ഹോന്തി, മനോകമ്മം പന അപാകടം. തസ്മാ യോ മിച്ചാവിതക്കം വിതക്കേതി, സോ അത്തനാവ അത്താനം ചോദേത്വാ പത്തപുടേന വാലുക്കം ആഹരിത്വാ ഇമസ്മിം റാനേ ആകിരതു, ഇദമസ്സ ദണ്ഡകമ്മ”ന്തി കതികവത്തം കത്വാ തതോ പട്ഠായ യോ താദിസം വിതക്കം വിതക്കേതി, സോ തത്ഥ പത്തപുടേന വാലുക്കം ആഹരിത്വാ

ആകിരതി. ഏവം തത്വ അനുകരണ മഹാവാല്യകാരാസി ജാതോ, തതോ നം പച്ഛിമാ ജനതാ പരിക്ഖിപിതാ ചേതിയട്ഠാനമകാസി. തം സന്ധായ വുത്തം - “ഉരുവേലായന്തി മഹാവേലായം, മഹന്തേ വാല്യകാരാസിമഹീതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ”തി.

വിഹരതീതി അവിസേസേന ഇരിയാപഥദിബ്രഹ്മഅരിയവിഹാരേസു അത്തരവിഹാരസമങ്ഗിതാപരിഭീപനം. ഇയ പന ഠാനനിസജ്ജാഗമനസയനപ്പഭേദേസു ഇരിയാപഥേസു ആസനസങ്ഖാതഇരിയാപഥസമായോഗപരിഭീപനം അരിയവിഹാരസമങ്ഗിതാപരിഭീപനഞ്ചാതി വേദിതഞ്ചം. തത്വ യസ്മാ ഏകം ഇരിയാപഥബാധനം അത്തേന ഇരിയാപഥേന വിച്ഛിന്ദിതാ അപരിപതന്തം അത്തഭാവം ഹരതി പവത്തേതി, തസ്മാ വിഹരതീതി പദസ്സ ഇരിയാപഥവിഹാരവസേനേത്വ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. യസ്മാ പന ഭഗവാ ദിബ്രവിഹാരാദീഹി സത്താനം വിവിധം ഹിതം ഹരതി ഉപഹരതി ഉപനേതി ഉപ്പാദേതി, തസ്മാ തേസമ്പി വസേന വിവിധം ഹരതീതി ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

നജ്ജാതി നദതി സന്ദതീതി നദീ, തസ്സാ നജ്ജാ, നദിയാ നിന്നഗായാതി അത്ഥോ. നേരഞ്ജരായാതി നേലം ജലമസ്സാതി “നേലഞ്ജലായാ”തി വത്തഞ്ചേ ലകാരസ്സ രകാരം കത്വാ “നേരഞ്ജരായാ”തി വുത്തം, കദുമസേവാലപണകാദിദോസരഹിതസലിലായാതി അത്ഥോ. കേചി “നീലജലായാതി വത്തഞ്ചേ നേരഞ്ജരായാതി വുത്ത”ന്തി വദന്തി. നാമമേവ വാ ഏതം ഏതിസ്സാ നദിയാതി വേദിതഞ്ചം. തസ്സാ നദിയാ തീരേ യത്വ ഭഗവാ വിഹാസി, തം ദസ്സേതും “ബോധിരുക്ഖമൂലേ”തി വുത്തം. തത്വ “ബോധി വുച്ചതി ചതുസു മഗ്ഗേസു ഞാണ”ന്തി ഏത്വ (ചുളനിം ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തനിദേസ ധൗഛ) മഗ്ഗഞ്ചാണം ബോധീതി വുത്തം. “പപ്പോതി ബോധിം വരഭൂരിമേധസോ”തി ഏത്വ (ദീം നിം ൩.൨൧൨) സബ്ബത്തുതത്താണം. തദുഭയമ്പി ബോധിം ഭഗവാ ഏത്വ പത്തോതി രുക്ഖോപി ബോധിരുക്ഖോത്ഥേവ നാമം ലഭി. അഥ വാ സത്ത ബോജ്ജയങ്ഗേ ബുജ്ജതീതി ഭഗവാ ബോധി, തേന ബുജ്ജതേന സന്നിസ്സിതത്താ സോ രുക്ഖോപി ബോധിരുക്ഖോതി നാമം ലഭി, തസ്സ ബോധിരുക്ഖസ്സ. മൂലേതി സമീപേ. അയഞ്ഹി മൂലസദ്ദോ “മൂലാനി ഉദ്ധരേയ്യ അന്തമസോ ഉസീരനാളമത്താനിപി”തിആദീസു (അം നിം ൪.൧൯൭) മൂലമൂലേ ദിസ്സതി. “ലോഭോ അകുസലമൂല”തിആദീസു (ദീം നിം ൩.൩൦൭) അസാധാരണഹേതുമഹി. “യാവതാ മജ്ജന്തഹികേ കാലേ ഛായാ ഫരതി, നിവാതേ പണ്ണാനി പതന്തി, ഏത്താവതാ രുക്ഖമൂല”തിആദീസു സമീപേ. ഇയാപി സമീപേ അധിപ്പേതോ, തസ്മാ ബോധിരുക്ഖസ്സ മൂലേ സമീപേതി ഏവമേത്വ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധോതി പഠമം അഭിസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്വാ, സബ്ബപഠമംയേവാതി അത്ഥോ. ഏത്താവതാ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന ഉദാനദേസനായ നിദാനം ഠപേത്തേന കാലദേസദേസകാപദേസാ സഹ വിസേസേന പകാസിതാ ഹോന്തി.

ഏത്ഥാഹ “കസ്മാ ധമ്മവിനയസങ്ഗഹേ കയിരമാനേ നിദാനവചനം വുത്തം, നനു ഭഗവതാ ഭാസിതവചനസ്സേവ സങ്ഗഹോ കാതഞ്ചോ”തി? വുച്ചതേ - ദേസനായ ചിരട്ഠിതിഅസമ്മോസസദ്ധേയ്യഭാവസമ്പാദനത്വം. കാലദേസദേസകവത്ത്വആദീഹി ഉപനിബന്ധിതാ ഠപിതാ ഹി ദേസനാ ചിരട്ഠിതികാ ഹോതി അസമ്മോസാ സദ്ധേയ്യ ച ദേസകാലകത്തുഹേതുനിമിത്തേഹി ഉപനിബദ്ധോ വിയ വോഹാരവിനിച്ഛയോ. തേനേവ ച ആയസ്ഥതാ മഹാകസ്സപേന “പഠമം, ആവുസോ ആനന്ദ, ഉദാനം കത്വ ഭാസിത”തിആദിനാ ദേസാദീസു പുച്ഛായ കതായ

വിസ്തൃജനം കരോന്തേന ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികേന “ഏവം മേ സുത”ന്തിആദിനാ ഉദാനസ്സ നിദാനം ഭാസിതന്തി.

അപിച സത്ഥു സമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. തമാഗതസ്സ ഹി ഭഗവതോ പുബ്ബരചനാനുമാനാഗമതക്കാഭാവതോ സമ്ബുദ്ധത്തസിദ്ധി. ന ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ പുബ്ബരചനാദീഹി അത്ഥോ അത്ഥി സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണചാരതായ ഏകപ്പമാണത്താ തേയ്യധമ്മേസു. തമാ ആചരിയമുട്ഠിധമ്മമച്ഛരിയസാസനസാവകാനുരാഗാഭാവതോ വീണാസവത്തസിദ്ധി. ന ഹി സബ്ബസോ പരിക്ഖിണാസവസ്സ കത്ഥചിപി ആചരിയമുട്ഠിആദിനം സമ്ഭവോതി സുവിസുദ്ധസ്സ പരാനുഗൃഹപ്പവത്തി. ഇതി ദേസകദോസഭൂതാനം ദിട്ഠിസീലസമ്പത്തിദൂസകാനം അച്ചന്തം അവിജ്ജാതസ്സഹാനം അഭാവസംസൃചകേഹി ഞാണസമ്പദാപഹാനസമ്പദാഭിബ്ബുഞ്ജകേഹി ച സമ്ബുദ്ധവിസുദ്ധഭാവേഹി പുരിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധി, തതോ ച അന്തരായികനിയ്യാനികധമ്മേസു സമ്മോഹാഭാവസിദ്ധിതോ പച്ഛിമവേസാരജ്ജഡയസിദ്ധിതി ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ജസമന്നാഗമോ അത്തഹിതപരഹിതപ്പടിപത്തി ച നിദാനവചനേന പകാസിതാ ഹോന്തി, തത്ഥ തത്ഥ സമ്പത്തപരിസായ അജ്ഞാസയാനുരൂപം ാനുപ്പത്തികപ്പടിഭാനേന ധമ്മദേസനാദീപനതോ. ഇധ പന വിമുത്തിസുഖപ്പടിസംവേദനപടിച്ചസമുപ്പാദമനസികാരപകാസനേനാതി യോജേതബ്ബം. തേന വുത്തം - “സത്ഥു സമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചന”ന്തി.

തമാ സാസനസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചനം. ഞാണകരുണാപരിഗൃഹിതസബ്ബകിരിയസ്സ ഹി ഭഗവതോ നത്ഥി നിരത്ഥകാ പടിപത്തി അത്തഹിതാ വാ. തസ്സമാ പരേസംയേവ അത്ഥായ പവത്തസബ്ബകിരിയസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സകലമ്പി കായവചിമനോകമ്മം യമാപവത്തം വുച്ചമാനം ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി യമാരഹം സത്താനം അനുസാസനട്ഠേന സാസനം, ന കബ്ബരചനാ. തയിദം സത്ഥു ചരിതം കാലദേസദേസകപരിസാപദേസാദീഹി സദ്ധിം തത്ഥ തത്ഥ നിദാനവചനേന യമാരഹം പകാസീയതി, ഇധ പന അഭിസമ്ബോധിവിമുത്തിസുഖപ്പടിസംവേദനപടിച്ചസമുപ്പാദമനസികാരേനാതി യോജേതബ്ബം. തേന വുത്തം - “സാസനസമ്പത്തിപകാസനത്ഥം നിദാനവചന”ന്തി.

അപിച സത്ഥുനോ പമാണഭാവപ്പകാസനേന സാസനസ്സ പമാണഭാവദസ്സനത്ഥം നിദാനവചനം. സാ ചസ്സ പമാണഭാവദസ്സനതാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന വേദിതബ്ബാ. ഭഗവാതി ഹി ഇമിനാ തമാഗതസ്സ രാഗദോസമോഹാദിസബ്ബകിലേസമലദുച്ചരിതാദിദോസപ്പഹാനദീപനേന , സബ്ബസത്തുത്തമഭാവദീപനേന ച അനഞ്ഞസാധാരണഞാണകരുണാദിഗുണവിസേസയോഗപരിദീപനേന, അയമത്ഥോ സബ്ബമാ പകാസിതോ ഹോതീതി ഇദമേത്ഥ നിദാനവചനപ്പയോജനസ്സ മുഖമത്തദസ്സനം.

തം പനേതം “ഏവം മേ സുത”ന്തി ആരഭിത്വാ യാവ “ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി”തി പദം, താവ ഇമസ്സ ഉദാനസ്സ നിദാനന്തി വേദിതബ്ബം. തമാ ഹി തം യമാ പടിപനോ ഭഗവാ ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി, ആദിതോ പട്ഠായ തസ്സ കായികചേതസികപ്പടിപത്തിയാ പകാസനത്ഥം സങ്ഗീതികാരേഹി സങ്ഗീതികാലേ ഭാസിതവചനം.

നന്നു ച “ഇമസ്മിം സതി ഇദം ഹോതീ”തിആദി ഭഗവതോ ഏവ വചനം ഭവീതും അരഹതി, ന ഹി സത്ഥാരം മുഞ്ചിത്യാ അഞ്ഞോ പടിച്ചസമുപ്പാദം ദേസേതും സമത്ഥോ ഹോതീതി? സച്ചമേതം, യഥാ പന ഭഗവാ ബോധിരുക്ഖമുലേ ധമ്മസഭാവപച്ചവേക്ഖണവസേന പടിച്ചസമുപ്പാദം മനസാകാസി, തഥേവ നം ബോധനേയബന്ധവാനം ബോധനത്ഥം പടിച്ചസമുപ്പാദസീഹനാദസുത്താദീസു ദേസിതസ്സ ച വചനാനം ദേസിതാകാരസ്സ അനുകരണവസേന പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ മനസിങ്കാരം അട്ഠുപ്പത്തിം കത്വാ ഭഗവതാ ഭാസിതസ്സ ഇമസ്സ ഉദാനസ്സ ധമ്മസങ്ഗാഹകാ മഹാമേരാ നിദാനം സങ്ഗായിംസൂതി യഥാവുത്തവചനം സങ്ഗീതികാരാനമേവ വചനന്തി നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തബ്ബം. ഇതോ പരേസുപി സുത്തന്തേസു ഏസേവ നയോ.

ഏത്ഥ ച അത്തജ്ജ്യാസയോ പരജ്ജ്യാസയോ പുച്ഛാവസികോ അട്ഠുപ്പത്തികോതി ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാ വേദിതബ്ബാ. യഥാ ഹി അനേകസതഅനേകസഹസ്സഭേദാനിപി സുത്താനി സംകിലേസഭാഗിയാദിപട്ഠാനനയേന സോളസവിധതം നാതിവത്തന്തി, ഏവം താനി സബ്ബാനിപി അത്തജ്ജ്യാസയാദിസുത്തനിക്ഖേപവസേന ചതുബ്ബിധഭാവം നാതിവത്തന്തി. കാമഞ്ചേത്ഥ അത്തജ്ജ്യാസയസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിയാ ച പരജ്ജ്യാസയപുച്ഛാവസികേഹി സദ്ധിം സംസഗ്ഗഭേദോ സമഭവതി അജ്ജ്യാസയാനുസന്ധിപുച്ഛാനുസന്ധിസമഭവതോ, അത്തജ്ജ്യാസയഅട്ഠുപ്പത്തിനം അത്തമഞ്ഞം സംസഗ്ഗോ നത്ഥീതി നിരവസേസോ പട്ഠാനനയോ ന സമഭവതി. തദന്തോഗധത്താ വാ സമഭവന്താനം സേസനിക്ഖേപാനം മൂലനിക്ഖേപവസേന ചത്താരോ സുത്തനിക്ഖേപാതി വുത്തം.

തത്രായം വചനത്ഥോ - നിക്ഖിപനം നിക്ഖേപോ, സുത്തസ്സ നിക്ഖേപോ സുത്തനിക്ഖേപോ, സുത്തദേസനാതി അത്ഥോ. നിക്ഖിപീയതീതി വാ നിക്ഖേപോ, സുത്തം ഏവ നിക്ഖേപോ സുത്തനിക്ഖേപോ. അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ അത്തജ്ജ്യാസയോ, സോ അസ്സ അത്ഥി കാരണഭൂതോതി അത്തജ്ജ്യാസയോ, അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ ഏതസ്സാതി വാ അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരജ്ജ്യാസയേപി ഏസേവ നയോ. പുച്ഛായ വസോ പുച്ഛാവസോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി പുച്ഛാവസികോ. സുത്തദേസനായ വത്ഥുഭൂതസ്സ അത്ഥസ്സ ഉപ്പത്തി അത്ഥുപ്പത്തി, അത്ഥുപ്പത്തി ഏവ അട്ഠുപ്പത്തി, സാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അട്ഠുപ്പത്തികോ. അഥ വാ നിക്ഖിപീയതി സുത്തം ഏതേനാതി നിക്ഖേപോ, അത്തജ്ജ്യാസയാദി ഏവ. ഏതസ്മിം പന അത്ഥവികപ്പേ അത്തനോ അജ്ജ്യാസയോ അത്തജ്ജ്യാസയോ. പരേസം അജ്ജ്യാസയോ പരജ്ജ്യാസയോ. പുച്ഛീയതീതി പുച്ഛാ, പുച്ഛിതബ്ബോ അത്ഥോ. പുച്ഛനവസേന പവത്തം ധമ്മപ്പടിഗാഹകാനം വചനം പുച്ഛാവസം, തദേവ നിക്ഖേപസദാപേക്ഖായ പുച്ഛാവസികോതി പുല്ലിങ്ഗവസേന വുത്തം. തഥാ അത്ഥുപ്പത്തിയേവ അട്ഠുപ്പത്തികോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ഏത്ഥ ച പരേസം ഇന്ദ്രിയപരിപാകാദികാരണനിരപേക്ഖത്താ അത്തജ്ജ്യാസയസ്സ വിസും സുത്തനിക്ഖേപഭാവോ യുത്തോ കേവലം അത്തനോ അജ്ജ്യാസയേനേവ ധമ്മത്തിന്ധനത്ഥം പവത്തിതദേസനത്താ, പരജ്ജ്യാസയപുച്ഛാവസികാനം പന പരേസം അജ്ജ്യാസയപുച്ഛാനം ദേസനാപവത്തിഹേതുഭൂതാനം ഉപ്പത്തിയം പവത്തിതാനം കഥമട്ഠുപ്പത്തിയാ അനവരോയോ, പുച്ഛാവസികഅട്ഠുപ്പത്തിപുബ്ബകാനം വാ പരജ്ജ്യാസയാനുരോധേന പവത്തിതാനം കഥം പരജ്ജ്യാസയേ അനവരോയോതി? ന ചോദേതബ്ബമേതം. പരേസഞ്ചി അഭിനീഹാരപരിപുച്ഛാദിവിനിച്ഛയാദിവിനിമുത്തസ്സേവ സുത്തന്തദേസനാകാരണുപ്പാദസ്സ അട്ഠുപ്പത്തിഭാവേന ഗഹിതത്താ പരജ്ജ്യാസയപുച്ഛാവസികാനം വിസും ഗഹണം. തഥാ ഹി ബ്രഹ്മജാലധമ്മദായാദസുത്താദീനം വണ്ണാവണ്ണആമിസുപ്പാദാദിദേസനാനിമിത്തം

അട്റുപ്പത്തി വുച്ചതി, പരേസം പുച്ഛായ വിനാ അജ്ത്യാസയമേവ നിമിത്തം കത്വാ ദേസീതോ പരജ്ത്യാസയോ, പുച്ഛാവസേന ദേസീതോ പുച്ഛാവസികോതി പാകടോയമത്ഥോതി.

തത്ഥ പഠമാദിനി തീണി ബോധിസുത്താനി മുചലിന്ദസുത്തം, ആയുസഞ്ചാരോസ്സജ്ജനസുത്തം, പച്ചവേക്ഖണ്ഡസുത്തം, പപഞ്ചസഞ്ചാരസുത്തത്തി ഇമേസം ഉദാനാനം അത്തജ്ത്യാസയോ നിക്ഖേപോ. ഹുഹുകസുത്തം, ബ്രാഹ്മണജാതികസുത്തം, ബാഹിയസുത്തത്തി ഇമേസം ഉദാനാനം പുച്ഛാവസികോ നിക്ഖേപോ. രാജസുത്തം, സക്കാറസുത്തം, ഉച്ഛാദനസുത്തം, പിണ്ഡപാതികസുത്തം, സിപ്പസുത്തം, ഗോപാലസുത്തം, സുന്ദരികസുത്തം , മാതുസുത്തം, സഞ്ചലഭേദകസുത്തം, ഉദപാനസുത്തം, തമാഗതുപ്പാദസുത്തം, മോനേയസുത്തം, പാടലിഗാമിയസുത്തം, ദേപി ദബ്ബസുത്താനീതി ഏതേസം ഉദാനാനം അട്റുപ്പത്തികോ നിക്ഖേപോ. പാലിലേയ്യസുത്തം, പിയസുത്തം, നാഗസമാലസുത്തം, വിസാഖാസുത്തഞ്ചാതി ഇമേസം ഉദാനാനം അത്തജ്ത്യാസയോ പരജ്ത്യാസയോ ച നിക്ഖേപോ. സേസാനം ഏകപഞ്ചാസായ സുത്താനം പരജ്ത്യാസയോ നിക്ഖേപോ. ഏവമേതേസം ഉദാനാനം അത്തജ്ത്യാസയാദിവസേന നിക്ഖേപവിസേസോ വേദിതബ്ബോ.

ഏത ച യാനി ഉദാനാനി ഭഗവതാ ഭിക്ഖുനം സമ്മുഖാ ഭാസിതാനി, താനി തേഹി യമാഭാസിതസുത്താനി വചസാ പരിചിതാനി മനസാനുപേക്ഖിതാനി ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികസ്സ കമിതാനി. യാനി പന ഭഗവതാ ഭിക്ഖുനം അസമ്മുഖാ ഭാസിതാനി, താനിപി അപരഭാഗേ ഭഗവതാ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികസ്സ പുന ഭാസിതാനി. ഏവം സബ്ബാനിപി താനി ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഏകജ്ജ്വലം കത്വാ ധാരേന്തോ ഭിക്ഖുനഞ്ച വാചേന്തോ അപരഭാഗേ പഠമഹാസഞ്ചീതികാലേ ഉദാനന്തേവ സഞ്ചഹം ആരോപേസീതി വേദിതബ്ബം.

തേന ഖോ പന സമയേനാതിആദീസു തേന സമയേനാതി ച ഭുമ്മത്ഥേ കരണവചനം, ഖോ പനാതി നിപാതോ, തസ്ഥിം സമയേതി അത്ഥോ. കസ്ഥിം പന സമയേ? യം സമയം ഭഗവാ ഉരുവേലായം വിഹരതി നജ്ജാ നേരഞ്ജരായ തീരേ ബോധിരുക്ഖമൂലേ പഠമാഭിസമ്ബുദ്ധോ. തസ്ഥിം സമയേ. സത്താഹന്തി സത്ത അഹാനി സത്താഹം, അച്ചന്തസംയോഗത്ഥേ ഏതം ഉപയോഗവചനം. യസ്ഥാ ഭഗവാ തം സത്താഹം നിരന്തരതായ അച്ചന്തമേവ ഫലസമാപത്തിസുഖേന വിഹാസി, തസ്ഥാ സത്താഹന്തി അച്ചന്തസംയോഗവസേന ഉപയോഗവചനം വുത്തം. ഏകപല്ലങ്കേനാതി വിസാഖാപുണ്ണമായ അനത്ഥഞ്ചേതേയേവ സൂരിയേ അപരാജിതപല്ലങ്കവരേ വജിരാസനേ നിസിന്നകാലതോ പട്ഠായ സകിമ്പി അനുട്ഠഹിത്വാ യമാആഭുജിതേന ഏകേനേവ പല്ലങ്കേന .

വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദിതി വിമുത്തിസുഖം ഫലസമാപത്തിസുഖം പടിസംവേദിയമാനോ നിസിന്നോ ഹോതീതി അത്ഥോ. തത്ഥ വിമുത്തീതി തദഞ്ചവിമുത്തി, വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തി, സമുച്ഛേദവിമുത്തി, പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തി, നിസ്സരണവിമുത്തീതി പഞ്ച വിമുത്തിയോ. താസു യം ദേയ്യധമ്മപരിച്ഛാഗാദിഹി തേഹി തേഹി ഗുണഞ്ചേഹി നാമരൂപപരിച്ഛേദാദിഹി വിപസ്സനഞ്ചേഹി ച യാവ തസ്സ തസ്സ അഞ്ചസ്സ അപരിഹാനിവസേന പവത്തി, താവ തത്ത്വം പടിപക്ഖതോ വിമുച്ചനതോ വിമുച്ചനം പഹാനം. സേയ്യമിദം ? ദാനേന മച്ഛരിയലോഭാദിതോ, സീലേന പാണാതിപാതാദിതോ, നാമരൂപവവത്ഥാനേന സക്കായദിട്ഠിതോ, പച്ചയപരിഗൃഹേന അഹേതുവിസമഹേതുദിട്ഠിഹി, തസ്സേവ അപരഭാഗേന കഞ്ചാവിതരണേന കമംകമീഭാവതോ, കലാപസമ്മസനേന “അഹം മമാ”തി ഗാഹതോ, മഗ്ഗാമഗ്ഗവവത്ഥാനേന അമഗ്ഗേ മഗ്ഗസഞ്ചായ, ഉദയദസ്സനേന

ഉച്ചേദദിട്ഠിയാ, വയദസ്സനേന സസ്സതദിട്ഠിയാ, ഭയദസ്സനേന സഭയേ അഭയസത്തായ, ആദിനവദസ്സനേന അസ്സാദസത്തായ, നിബ്ബിദാനുപസ്സനേന അഭിരതിസത്തായ, മുച്ചിതുകമ്യതാണേന അമുച്ചിതുകമ്യതായ, ഉപേക്ഖാണേന അനുപേക്ഖായ, അനുലോമേന ധമ്മട്ഠിതിയം നിബ്ബാണേ ച പടിപോമഭാവതോ, ഗോത്രഭൂനാ സഞ്ചാരനിമിത്തഭാവതോ വിമുച്ചനം, അയം തദങ്ഗവിമുത്തി നാമ. യം പന ഉപചാരപ്പനാഭേദേന സമാധിനാ യാവസ്സ അപരിഹാനിവസേന പവത്തി, താവ കാമച്ഛന്ദാദിനം നീവരണാനഞ്ചേവ, വിതക്കാദിനഞ്ച പച്ചനീകധമ്മാനം, അനുപ്പത്തിസത്തിതം വിമുച്ചനം, അയം വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തി നാമ. യം ചതുന്നം അരിയമഗ്ഗാനം ഭാവിതത്താ തന്തമഗ്ഗവതോ അരിയസ്സ സന്താണേ യമാരഹം “ദിട്ഠിഗതാനം പഹാനായാ”തിആദിനാ (ധം സം ൨൨൭; വിഭം ന്നു൨൮) നയേന വുത്തസ്സ സമുദയപക്ഖിയസ്സ കിലേസഗണസ്സ പുന അച്ചന്തം അപ്പവത്തിഭാവേന സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന വിമുച്ചനം, അയം സമുച്ഛേദവിമുത്തി നാമ. യം പന ഫലകഖണേ പടിപ്പസ്സദ്ധത്തം കിലേസാനം, അയം പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തി നാമ. സബ്ബസഞ്ചരനിസ്സട്ടത്താ പന സബ്ബസഞ്ചാരവിമുത്തം നിബ്ബാനം, അയം നിസ്സരണവിമുത്തി നാമ. ഇധ പന ഭഗവതോ നിബ്ബാനാരമ്മണാ ഫലവിമുത്തി അധിപ്പേതാ. തേന വുത്തം - “വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദിതി വിമുത്തിസുഖം ഫലസമാപത്തിസുഖം പടിസംവേദിയമാനോ നിസിന്നോ ഹോതീതി അത്ഥോ”തി.

വിമുത്തിതി ച ഉപക്കിലേസേഹി പടിപ്പസ്സദ്ധിവസേന ചിത്തസ്സ വിമുത്തഭാവോ, ചിത്തമേവ വാ തമാ വിമുത്തം വേദിതഞ്ച, തായ വിമുത്തിയാ ജാതം സമ്പയുത്തം വാ സുഖം വിമുത്തിസുഖം. “യായം, ഭന്തേ, ഉപേക്ഖാ സന്തേ സുഖേ വുത്താ ഭഗവതാ”തി (മം നിം ൨.൮൮) വചനതോ ഉപേക്ഖാപി ചേത്ഥ സുഖമിച്ചേവ വേദിതഞ്ച. തമാ ച വുത്തം സമ്മോഹവിന്നോദനിയം “ഉപേക്ഖാ പന സന്തത്താ, സുഖമിച്ചേവ ഭാസിതാ”തി (വിഭം അട്ഠം ൨൩൨). ഭഗവാ ഹി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികം അരഹത്തസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, ന ഇതരം. അഥ വാ “തേസം വൃപസമോ സുഖോ”തിആദിസു യമാ സഞ്ചാരദുക്ഖുപസമോ സുഖോതി വുച്ചതി, ഏവം സകലകിലേസദുക്ഖുപസമഭാവതോ അഗ്ഗഫലേ ലബ്ഭമാനാ പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തി ഏവ ഇധ സുഖന്തി വേദിതഞ്ച. തയിദം വിമുത്തിസുഖം മഗ്ഗവീഥിയം കാലന്തരേതി ഫലചിത്തസ്സ പവത്തിവിഭാഗേന ദുവിധം ഹോതി. ഏകേകസ്സ ഹി അരിയമഗ്ഗസ്സ അനന്തരാ തസ്സ തസ്സേവ വിപാകഭൂതാനി നിബ്ബാനാരമ്മണാനി തീണി ദേ വാ ഫലചിത്താനി ഉപ്പജ്ജന്തി അനന്തരവിപാകത്താ ലോകുത്തരകുസലാനം. യസ്ഥിന്ഹി ജവനവാരേ അരിയമഗ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി, തത്ഥ യദാ ദേവ അനുലോമാനി, തദാ തതിയം ഗോത്രഭൂ, ചതുത്ഥം മഗ്ഗചിത്തം, തതോ പരം തീണി ഫലചിത്താനി ഹോന്തി. യദാ പന തീണി അനുലോമാനി, തദാ ചതുത്ഥം ഗോത്രഭൂ, പഞ്ചമം മഗ്ഗചിത്തം, തതോ പരം ദേവ ഫലചിത്താനി ഹോന്തി. ഏവം ചതുത്ഥം പഞ്ചമം അപ്പനാവസേന പവത്തി, ന തതോ പരം ഭവങ്ഗസ്സ ആസന്നത്താ. കേചി പന “ഛട്ഠവി ചിത്തം അപ്പേതീ”തി വദന്തി, തം അട്ഠകമാസു (വിസുദ്ധിം ൨.൮൧൧) പടിക്ഖിത്തം. ഏവം മഗ്ഗവീഥിയം ഫലം വേദിതഞ്ച. കാലന്തരേ ഫലം പന ഫലസമാപത്തിവസേന പവത്തം, നിരോധാ വുട്ഠഹന്തസ്സ ഉപ്പജ്ജമാനഞ്ച ഏതേനേവ സങ്ഗഹിതം. സാ പനായം ഫലസമാപത്തി അത്ഥതോ ലോകുത്തരകുസലാനം വിപാകഭൂതാ നിബ്ബാനാരമ്മണാ അപ്പനാതി ദട്ഠഞ്ച.

കേ തം സമാപജ്ജന്തി, കേ ന സമാപജ്ജന്തിതി? സബ്ബേപി പുമുജ്ജനാ ന സമാപജ്ജന്തി അനധിഗതത്താ. തമാ ഹേട്ഠിമാ അരിയാ ഉപരിമം, ഉപരിമാപി അരിയാ ഹേട്ഠിമം ന സമാപജ്ജന്തിയേവ പുഗ്ഗലന്തരഭാവുപഗമനേന പടിപ്പസ്സദ്ധഭാവതോ. അത്തനോ ഏവ ഫലം തേ തേ അരിയാ സമാപജ്ജന്തി. കേചി പന “സോതാപന്നസകദാഗാമിനോ ഫലസമാപത്തിം ന സമാപജ്ജന്തി, ഉപരിമാ

ദേവേവ സമാപജ്ഞി സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരിഭാവതോ"തി വദന്തി. തം അകാരണം പൃഥുജ്ഞസ്സാപി അത്തനാ പടിലദ്ധലോകിയസമാധിസമാപജ്ഞതോ. കിം വാ ഏതഥ കാരണചിന്തായ? വൃത്തഞ്ജേതം പടിസമ്ഭിദായം "കതമേ ദസ സഞ്ചാരപേക്ഖാ വിപസ്സനാവസേന ഉപ്പജ്ഞി (പടിം മം ൧.൫൭), കതമേ ദസ ഗോത്രഭുയമ്മാ വിപസ്സനാവസേന ഉപ്പജ്ഞി"തി (പടിം മം ൧.൩൦) ഇമേസം പഞ്ചാനം വിസ്സജ്ഞേ സോതാപത്തിഫലസമാപത്തമായ സകദാഗാമിഫലസമാപത്തമായാതി തേസന്വി അരിയാനം ഫലസമാപത്തിസമാപജ്ഞം വൃത്തം. തസ്മാ സഞ്ചേപി അരിയാ യമാസകം ഫലം സമാപജ്ഞിതി നിട്ഠമേത്ഥ ഗന്തബ്ധം.

കസ്ഥാ പന തേ സമാപജ്ഞിതി? ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരത്ഥം. യമാ ഹി രാജാനോ രജസുഖം, ദേവതാ ദിബ്ബസുഖം അനുഭവന്തി, ഏവം അരിയാ "ലോകുത്തരസുഖം അനുഭവിസ്സാമാ"തി അദ്ധാനപരിച്ഛേദം കത്വാ ഇച്ഛിതക്ഖണേ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ഞി.

കമഞ്ചസ്സാ സമാപജ്ഞം, കഥം റാനം, കഥം വുട്ഠാനന്തി? ദ്വീഹി താവ ആകാരേഹി അസ്സാ സമാപജ്ഞം ഹോതി നിബ്ബാനതോ അത്തസ്സ ആരമ്മണസ്സ അമനസികാരാ, നിബ്ബാനസ്സ ച മനസികാരാ. യമാഹ -

"ദേവോ, ആവുസോ, പച്ചയാ അനിമിത്തായ ചേതോവിമുത്തിയാ സമാപത്തിയാ, സബ്ബനിമിത്താനഞ്ച അമനസികാരോ, അനിമിത്തായ ച ധാതുയാ മനസികാരോ"തി (മം നിം ൧.൪൭൮).

അയം പനേത്ഥ സമാപജ്ഞക്കമോ - ഫലസമാപത്തിത്ഥികേന അരിയസാവകേന രഹോഗതേന പടിസല്പിന്നേന ഉദയഞ്ചയാദിവസേന സഞ്ചാരാ വിപസ്സിതബ്ബാ. തസ്സേവം പവത്താനുപുബ്ബവിപസ്സനസ്സേവ സഞ്ചാരാരമ്മണഗോത്രഭുഞാണാനന്തരം ഫലസമാപത്തിവസേന നിരോധേ ചിത്തമപ്പേതി, ഫലസമാപത്തിനിന്നഭാവേന ച സേക്ഖസ്സാപി ഫലമേവ ഉപ്പജ്ഞി, ന മഗ്ഗോ. യേ പന വദന്തി "സോതാപനോ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ഞിസ്സാമിതി വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ സകദാഗാമി ഹോതി, സകദാഗാമി ച അനാഗാമി"തി. തേ വത്തബ്ബാ - ഏവം സന്തേ അനാഗാമി അരഹാ ഭവിസ്സതി, അരഹാ ച പച്ചേകബുദ്ധോ, പച്ചേകബുദ്ധോ ച സമ്ബുദ്ധോതി ആപജ്ജേയ്യ, തസ്മാ യമാഭിനിവേസം യമാജ്ജ്യാസയം വിപസ്സനാ അത്ഥം സാധേതീതി സേക്ഖസ്സാപി ഫലമേവ ഉപ്പജ്ഞി, ന മഗ്ഗോ. ഫലന്വി തസ്സ സചേ അന്നേന പഠമജ്ജ്യാനികോ മഗ്ഗോ അധിഗതോ, പഠമജ്ജ്യാനികമേവ ഉപ്പജ്ഞി. സചേ ദുതിയാദീസു അത്തതരജ്ജ്യാനികോ, ദുതിയാദീസു അത്തതരജ്ജ്യാനികമേവാതി.

കസ്ഥാ പനേത്ഥ ഗോത്രഭുഞാണം മഗ്ഗുണാപുരേചാരികം വിധി നിബ്ബാനാരമ്മണം ന ഹോതീതി? ഫലഞാണാനം അനിയ്യാനികഭാവതോ. അരിയമഗ്ഗധമ്മായേവ ഹി നിയ്യാനികാ. വൃത്തഞ്ജേതം "കതമേ ധമ്മാ നിയ്യാനികാ? ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ അപരിയാപന്നാ"തി (ധം സം ൧൨൯൫). തസ്മാ ഏകന്തേനേവ നിയ്യാനികഭാവസ്സ ഉഭതോ വുട്ഠാനഭാവേന പവത്തമാനസ്സ അനന്തരപച്ചയഭൂതേന ഞാണേന നിമിത്തതോ വുട്ഠിതേനേവ ഭവിതബ്ബന്തി തസ്സ നിബ്ബാനാരമ്മണതാ യുത്താ, ന പന അരിയമഗ്ഗസ്സ ഭാവിതത്താ തസ്സ വിപാകഭാവേന പവത്തമാനാനം കിലേസാനം അസമുച്ഛിന്ദനതോ അനിയ്യാനികത്താ അവുട്ഠാനസഭാവാനം ഫലഞാണാനം പുരേചാരികത്താണസ്സ കദാചിപി നിബ്ബാനാരമ്മണതാ ഉഭയത്ഥ അനുലോമത്താണാനം അതുല്യാകാരതോ. അരിയമഗ്ഗവീഥിയഞ്ചി അനുലോമത്താണാനി അനിബ്ബിദ്ധപുബ്ബാനം മൂലമൂലാനം

ലോഭക്ഖണ്ഡാദിനം സാതിസയം പദാലനേന ലോകിയത്താണേന ഉക്തം സപാരമിപ്പത്താനി മഗ്ഗത്താണാസുകുലാനി ഉപ്പജ്ജന്തി, ഫലസമാപത്തിവിധിയിൽ പന താനി താനി തേന തേന മഗ്ഗേന തേസം തേസം കിലേസാനം സമുച്ഛിന്നത്താ തത്ത്വ നിരൂപ്പിക്കാനി കേവലം അരിയാനം ഫലസമാപത്തിസുഖസമങ്ഗിഭാവസ്സ പരികമ്മമത്താനി ഹുത്വാ ഉപ്പജ്ജന്തിതി ന തേസം കൂതോചി വുട്ഠാനസമ്ഭവോ, യതോ തേസം പരിയോസാനേ ഞാണം സങ്ഖാരനിമിത്തം വുട്ഠാനതോ നിബ്ബാനാരമ്മണം സിയാ. ഏവഞ്ച കത്വാ സേക്ഖസ്സ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിവളഞ്ജനത്വായ ഉദയബുദ്ധാഭിവസേന സങ്ഖാരേ സമ്മസന്തസ്സ വിപസ്സനാത്താണാസുപുബ്ബായ ഫലമേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന മഗ്ഗോതി അയഞ്ച അത്ഥോ സമത്ഥിതോ ഹോതി. ഏവം താവ ഫലസമാപത്തിയാ സമാപജ്ജനം വേദിതബ്ബം.

“തയോ ഖോ, ആവുസോ, പച്ചയാ അനിമിത്തായ ചേതോവിമുത്തിയാ റിതിയാ, സബ്ബനിമിത്താനം അമനസികാരോ, അനിമിത്തായ ച ധാതുയാ മനസികാരോ, പുബ്ബേ ച അഭിസങ്ഖാരോ”തി (മം നിം ൧.൪൫൮) -

വചനതോ പനസ്സാ തീഹാകാരേഹി റാനം ഹോതി. തത്ത്വ പുബ്ബേ ച അഭിസങ്ഖാരോതി സമാപത്തിതോ പുബ്ബേ കാലപരിച്ഛേദോ. “അസുകസ്ഥിം നാമ കാലേ വുട്ഠഹിസ്സാമീ”തി പരിച്ഛിന്നത്താ ഹിസ്സാ യാവ സോ കാലോ നാഗച്ഛതി, താവ വുട്ഠാനം ന ഹോതി.

“ഭേ ഖോ, ആവുസോ, പച്ചയാ അനിമിത്തായ ചേതോവിമുത്തിയാ വുട്ഠാനസ്സ, സബ്ബനിമിത്താനഞ്ച മനസികാരോ, അനിമിത്തായ ച ധാതുയാ അമനസികാരോ”തി (മം നിം ൧.൪൫൮) -

വചനതോ പനസ്സാ ദ്വീഹാകാരേഹി വുട്ഠാനം ഹോതി. തത്ത്വ സബ്ബനിമിത്താനന്തി രൂപനിമിത്തവേദനാസത്താസങ്ഖാരവിത്താണനിമിത്താനം. കാമഞ്ച ന സബ്ബാനേവേതാനി ഏകതോ മനസി കരോതി, സബ്ബസങ്ഗാഹികവസേന പനേവം വുത്തം. തസ്ഥാ യം ഭവങ്ഗസ്സ ആരമ്മണം, തസ്സ മനസികരണേന ഫലസമാപത്തിതോ വുട്ഠാനം ഹോതീതി ഏവം അസ്സാ വുട്ഠാനം വേദിതബ്ബം. തയിദം ഏവമിധ സമാപജ്ജനവുട്ഠാനം അരഹത്തഫലഭൂതം -

“പടിപ്പസ്സുദ്ധദരഥം, അമതാരമ്മണം സുഭം;
വന്തലോകാമിസം സന്തം, സാമത്തഫലമുത്തമം”.

ഇതി വുത്തം സാതാതിസാതം വിമുത്തിസുഖം പടിസംവേദേസി. തേന വുത്തം - “വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദിതി വിമുത്തിസുഖം ഫലസമാപത്തിസുഖം പടിസംവേദിയമാനോ നിസിന്നോ ഹോതീതി അത്ഥോ”തി.

അമാതി അധികാരത്ഥേ നിപാതോ. ഖോതി പദപൂരണേ. തേസു അധികാരത്ഥേന അമാതി ഇമിനാ വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദനതോ അത്തം അധികാരം ദസ്സേതി. കോ പനേസോതി? പടിച്ച്സമുപ്പാദമനസികാരോ. അമാതി വാ പച്ഛാതി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ നിപാതോ, തേന “തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേനാ”തി വക്ഖമാനമേവ അത്ഥം ജോതേതി. തസ്സ സത്താഹസ്സാതി പല്ല്വസത്താഹസ്സ. അച്ചയേനാതി അപഗമേന. തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാതി അരഹത്തഫലസമാധിതോ. ഇധ പന റത്വാ പടിപാടിയാ സത്ത സത്താഹാനി ദസ്സേതബ്ബാനീതി കേചി താനി വിത്ഥാരയിംസു. മയം പന താനി ഖണ്ഡകപാഠേന ഇമിസ്സാ ഉദാനപാളിയാ അവിരോധദസ്സനമുഖേന പരതോ വണ്ണയിസ്സാമ. രത്തിയാതി അവയവസമ്ബന്ധേ സാമിവചനം. പഠമന്തി

അച്ചന്തസംയോഗത്വേ ഉപയോഗവചനം. ഭഗവാ ഹി തസ്താ രത്തിയാ സകലമ്പി പഠമം യാമം തേനേവ മനസികാരേണ യുത്തോ അഹോസീതി.

പടിചുസമുപ്പാദന്തി പച്ചയധമ്മം. അവിജ്ജാദയോ ഹി പച്ചയധമ്മാ പടിചുസമുപ്പാദോ. കഥമിദം ജാനിതബ്ബന്തി ചേ? ഭഗവതോ വചനേന. ഭഗവതാ ഹി “തസ്മാതിഹാനന്ദ, ഏസേവ ഹേതു, ഏതം നിദാനം, ഏസ സമുദയോ, ഏസ പച്ചയോ ജരാമരണസ്സ, യദിദം ജാതി...പേ... സങ്ഖാരാനം, യദിദം അവിജ്ജാ”തി (ഭി° നി° ൨.൧൦൫ ആദയോ) ഏവം അവിജ്ജാദയോ ഹേതുതി വുത്താ. യഥാ ദ്വാദസ പച്ചയാ ദ്വാദസ പടിചുസമുപ്പാദാതി.

തത്രായം വചനത്ഥോ - അത്തമത്തം പടിചു പടിമുഖം കത്വാ കാരണസമവായം അപ്പടിക്ഖിപിത്വാ സഹിതേ ഉപ്പാദേതീതി പടിചുസമുപ്പാദോ. അഥ വാ പടിചു പച്ചേതബ്ബം പച്ചയാരഹതം പച്ചയം പടിഗന്ത്വാ ന വിനാ തേന സമ്ബന്ധസ്സ ഉപ്പാദോ പടിചുസമുപ്പാദോ . പടിചുസമുപ്പാദോതി ചേത്ഥ സമുപ്പാദപദ്ഠാനവചനവിഞ്ഞേയ്യോ ഫലസ്സ ഉപ്പാദനസമത്ഥതായുത്തോ ഹേതു, ന പടിചുസമുപ്പത്തിമത്തം വേദിതബ്ബം. അഥ വാ പച്ചേതും അരഹന്തി നം പണ്ഡിതാതി പടിച്ഛോ, സമ്മാ സയമേവ വാ ഉപ്പാദേതീതി സമുപ്പാദോ, പടിച്ഛോ ച സോ സമുപ്പാദോ ചാതി പടിചുസമുപ്പാദോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

അനുലോമന്തി “അവിജ്ജാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ”തിആദിനാ നയേന വുത്തോ അവിജ്ജാദികോ പച്ചയാകാരോ അത്തനാ കത്തബ്ബകിച്ചകരണതോ അനുലോമോതി വുച്ചതി. അഥ വാ ആദിതോ പട്ഠായ അന്തം പാപേത്വാ വുത്തത്താ പവത്തിയാ വാ അനുലോമതോ അനുലോമോ, തം അനുലോമം. സാധുകം മനസാകാസീതി സക്കച്ചം മനസി അകാസി. യോ യോ പച്ചയധമ്മോ യസ്സ യസ്സ പച്ചയുപ്പന്നധമ്മസ്സ യഥാ യഥാ ഹേതുപച്ചയാദിനാ പച്ചയഭാവേന പച്ചയോ ഹോതി, തം സബ്ബം അവിപരീതം അപരിഹാപേത്വാ അനവസേസതോ പച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേന ചിത്തേ അകാസീതി അത്ഥോ. യഥാ പന ഭഗവാ പടിചുസമുപ്പാദാനുലോമം മനസാകാസി, തം സങ്ഖേപേന താവ ദസ്സേതും “ഇതി ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം.

തത്ഥ ഇതീതി ഏവം, അനേന പകാരേണാതി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതീതി ഇമസ്ഥിം അവിജ്ജാദികേ പച്ചയേ സതി ഇദം സങ്ഖാരാദികം ഫലം ഹോതി. ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീതി ഇമസ്സ അവിജ്ജാദികസ്സ പച്ചയസ്സ ഉപ്പാദാ ഇദം സങ്ഖാരാദികം ഫലം ഉപ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഇമസ്ഥിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജതീതി അവിജ്ജാദിനം അഭാവേ സങ്ഖാരാദിനം അഭാവസ്സ അവിജ്ജാദിനം നിരോധേ സങ്ഖാരാദിനം നിരോധസ്സ ച ദുതിയതതിയസുത്തവചനേന ഏതസ്ഥിം പച്ചയലക്ഖണേ നിയമോ ദസ്സിതോ ഹോതി - ഇമസ്ഥിം സതി ഏവ, നാസതി. ഇമസ്സുപ്പാദാ ഏവ, നാനുപ്പാദാ. അനിരോധാ ഏവ, ന നിരോധാതി. തേനേതം ലകഖണം അന്തോഗധനിയമം ഇധ പടിചുസമുപ്പാദസ്സ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. നിരോധോതി ച അവിജ്ജാദിനം വിരാഗാധിഗമേന ആയതിം അനുപ്പാദോ അപ്പവത്തി. തഥാ ഹി വുത്തം - “അവിജ്ജായ ത്വേവ അസേസവിരാഗനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ”തിആദി. നിരോധനിരോധീ ച ഉപ്പാദനിരോധീഭാവേന വുത്തോ “ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജതീ”തി.

തേനേതം ദസ്സേതി - അനിരോധോ ഉപ്പാദോ നാമ, സോ ചേത്ഥ അത്ഥിഭാവോതിപി വുച്ചതീതി. “ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതീ”തി ഇദമേവ ഹി ലക്ഖണം പരിയായന്തരേന “ഇമസ്സ ഉപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വദന്തേന പരേന

പുരിമം വിസേസിതം ഹോതി. തസ്മാ ന ധരമാനതംയേവ സന്ധായ “ഇമസ്മിം സതീ”തി വൃത്തം, അഥ ഖോ മഗ്ഗേന അനിരുദ്ധഭാവഞ്ചാതി വിത്തായതി. യസ്മാ ച “ഇമസ്മിം അസതി ഇദം ന ഹോതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജ്വതീ”തി ദിധാപി ഉദ്ദിട്ഠസ്സ ലക്ഖണസ്സ നിദേശം വദന്തേന “അവിജ്ജായ ത്വേവ അസേസവിരാഗനിരോധാ സഞ്ചാരനിരോധോ”തിആദിനാ നിരോധോ ഏവ വുത്തോ, തസ്മാ നത്ഥിഭാവോപി നിരോധോ ഏവാതി നത്ഥിഭാവവിരുദ്ധോ അത്ഥിഭാവോ അനിരോധോതി ദസ്സിതം ഹോതി. തേന അനിരോധസഞ്ചാരേന അത്ഥിഭാവേന ഉപ്പാദം വിസേസേതി. തതോ ന ഇധ അത്ഥിഭാവമത്തം ഉപ്പാദോതി അത്ഥോ അധിപ്പേതോ, അഥ ഖോ അനിരോധസഞ്ചാരോ അത്ഥിഭാവോ ചാതി അയമത്ഥോ വിഭാവിതോതി. ഏവമേതം ലക്ഖണദ്വയവചനം അത്തമത്തെവിസേസനവിസേസിതബുദ്ധാവേന സാത്ഥകന്തി വേദിതബ്ബം.

കോ പനായം അനിരോധോ നാമ, യോ “അത്ഥിഭാവോ, ഉപ്പാദോ”തി ച വുച്ചതീതി? അപ്പഹീനഭാവോ ച, അനിബൃത്തിതഫലാരഹതാപഹാനേഹി ഫലാനുപ്പാദനാരഹതാ ച. യേ ഹി പഹാതബ്ബാ അകുസലാ ധമ്മാ, തേസം അരിയമഗ്ഗേന അസമുഗ്ഘാടിതഭാവോ ച. യേ പന ന പഹാതബ്ബാ കുസലാബ്ധാകതാ ധമ്മാ, യാനി തേസു സംയോജനാനി അഖീണാസവാന്നം തേസം അപരിക്ഖീണതാ ച. അസമുഗ്ഘാടിതാനുസയതായ ഹി സസംയോജനാ ഖണ്ഡവത്തി പടിചുസമുപ്പാദോ. തഥാ ച വൃത്തം -

“യായ ച, ഭിക്ഖവേ, അവിജ്ജായ നിവുതസ്സ ബാലസ്സ യായ ച തണ്ഹായ സമ്പയുത്തസ്സ അയം കായോ സമുദാഗതോ, സാ ചേവ അവിജ്ജാ ബാലസ്സ അപ്പഹീനാ, സാ ച തണ്ഹാ അപരിക്ഖീണാ. തം കിസ്സ ഹേതു? ന, ഭിക്ഖവേ, ബാലോ അചരി ബ്രഹ്മചരിയം സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായ, തസ്മാ ബാലോ കായസ്സ ഭേദാ കായുപഗോ ഹോതി, സോ കായുപഗോ സമാനോ ന പരിമുച്ചതി ജാതിയാ ജരാമരണേന”തിആദി (സം. നി. ൨.൧൯).

ഖീണസംയോജനാനം പന അവിജ്ജായ അഭാവതോ സഞ്ചാരാനം, തണ്ഹുപാദാനാനം അഭാവതോ ഉപാദാനഭവാനം അസമ്ഭവോതി വട്ടസ്സ ഉപച്ഛേദോ പഞ്ഞായിസ്സതീതി. തേനേവാഹ -

“ഛരന്നം ത്വേവ, ഫഗ്ഗുണ, ഫസ്സായതന്നാനം അസേസവിരാഗനിരോധാ ഫസ്സനിരോധോ, ഫസ്സനിരോധാ വേദനാനിരോധോ”തിആദി (സം. നി. ൨.൧൨).

ന ഹി അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമതോ ഉദ്ധം യാവ പരിനിബ്ബാനാ സളായതനാദീനം അപ്പവത്തി. അഥ ഖോ നത്ഥിതാ നിരോധസദുവചനീയതാ ഖീണസംയോജനതാതി നിരോധോ വുത്തോ. അപി ച ചിരകതന്വി കമ്മം അനിബൃത്തിതഫലതായ അപ്പഹീനാഹാരതായ ച ഫലാരഹം സന്തം ഏവ നാമ ഹോതി, ന നിബൃത്തിതഫലം , നാപി പഹീനാഹാരന്തി. ഫലുപ്പത്തിപച്ചയാനം അവിജ്ജാസഞ്ചാരാദീനം വുത്തനയേനേവ ഫലാരഹഭാവോ അനിരോധോതി വേദിതബ്ബോ. ഏവം അനിരുദ്ധഭാവേനേവ ഹി യേന വിനാ ഫലം ന സമ്ഭവതി, തം കാരണം അതീതന്തിപി ഇമസ്മിം സതീതി ഇമിനാ വചനേന വൃത്തം. തതോയേവ ച അവുസിതബ്രഹ്മചരിയസ്സ അപ്പവത്തിയമ്മതം അനാപനോ പച്ചയുപ്പാദോ കാലഭേദം അനാമസിത്വാ അനിവർത്തനായ ഏവ ഇമസ്സ ഉപ്പാദാതി വുത്തോ. അഥ വാ അവസേസപച്ചയസമവാധേ അവിജ്ജമാനസ്സപി വിജ്ജമാനസ്സ വിയ പഗേവ വിജ്ജമാനസ്സ യാ ഫലുപ്പത്തിഅഭിമുഖതാ, സാ ഇമസ്സ ഉപ്പാദാതി വുത്താ. തഥാ ഹി തതോ ഫലം ഉപ്പജ്ജതീതി തദവത്ഥം കാരണം ഫലസ്സ

ഉപ്പാദനഭാവേന ഉദ്ദിതം ഉപ്പതിതം നാമ ഹോതി, ന വിജ്ഞാനസി അതദവത്ഥന്തി തദവത്ഥതാ ഉപ്പാദോതി വേദിതബ്ബോ.

തത്ത്വ സതീതി ഇമിനാ വിജ്ഞാനതാമത്തേന പച്ചയഭാവം വദന്തോ അബ്യാപാരതം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സേതി. ഉപ്പാദാതി ഉപ്പത്തിയമ്മതം അസബ്ബകാലഭാവിതം ഫലുപ്പത്തിഅഭിമുഖതഞ്ച ദീപേന്തോ അനിച്ഛതം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സേതി. “സതി, നാസതി, ഉപ്പാദാ, ന നിരോധാ”തി പന ഹേതുഅത്ഥേഹി ഭുമ്മനിസ്സക്കവചനേഹി സമത്ഥിതം നിദാനസമുദയജാതിപഭവഭാവം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ ദസ്സേതി. ഹേതുഅത്ഥതാ ചേത്ഥ ഭുമ്മവചനേ യസ്സ ഭാവേ തദവിനാഭാവിഫലസ്സ ഭാവോ ലക്ഖിയതി, തത്ത്വ പവത്തിയാ വേദിതബ്ബോ യഥാ “അധനാനം ധനേ അനനുപ്പദീയമാനേ ദാലിദ്രിയം വേപുല്ല്യം അഗമാസി”തി (ദീം നിം ന.൩൧) ച “നിപ്ഫന്നേസു സസ്സേസു സുഭിക്ഖം ജായതീ”തി ച. നിസ്സക്കവചനസ്സാപി ഹേതുഅത്ഥതാ ഫലസ്സ പഭവേ പകതിയഞ്ച പവത്തിതോ യഥാ “കലലാ ഹോതി അബ്ബുദം, അബ്ബുദാ ജായതീ പേസീ”തി (സം നിം ൧.൨൩൭) ച “ഹിമവതാ ഗങ്ഗാ പഭവന്തി, സിങ്ഗതോ സരോ ജായതീ”തി ച. അവിജ്ഞാദിഭാവേ ച തദവിനാഭാവേന സങ്ഖാരാദിഭാവോ ലക്ഖിയതി, അവിജ്ഞാദിഹി ച സങ്ഖാരാദയോ പഭവന്തി പകരിയന്തി ചാതി തേ തേസം പഭവോ പകതി ച, തസ്മാ തദത്ഥദീപനത്ഥം “ഇമസ്ഥിം സതി ഇമസ്സ ഉപ്പാദാ”തി ഹേതുഅത്ഥേ ഭുമ്മനിസ്സക്കനിദേസാ കതാതി.

യസ്മാ ചേത്ഥ “ഇമസ്ഥിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീ”തി സങ്ഖേപേന ഉദ്ദിട്ഠസ്സ പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ “അവിജ്ഞാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ”തിആദികോ നിദേസോ, തസ്മാ യഥാവുത്തോ അത്ഥിഭാവോ ഉപ്പാദോ ച തേസം തേസം പച്ചയുപ്പന്നധമ്മാനം പച്ചയഭാവോതി വിത്തായതി. ന ഹി അനിരുദ്ധതാസങ്ഖാതം അത്ഥിഭാവം ഉപ്പാദഞ്ച അനിവത്തസഭാവതാസങ്ഖാതം ഉദയാവത്ഥതാസങ്ഖാതം വാ “സതി ഏവ, നാസതി, ഉപ്പാദാ ഏവ, ന നിരോധാ”തി അന്തോഗധനിയമേഹി വചനേഹി അഭിഹീതം മുഞ്ചിത്ഥാ അന്തോ പച്ചയഭാവോ നാമ അത്ഥി, തസ്മാ യഥാവുത്തോ അത്ഥിഭാവോ ഉപ്പാദോ ച പച്ചയഭാവോതി വേദിതബ്ബം. യേപി പട്ഠാനേ ആഗതാ ഹേതുആദയോ ചതുവീസതി പച്ചയാ, തേപി ഏതസ്സേവ പച്ചയഭാവസ്സ വിസേസാതി വേദിതബ്ബോ. ഇതി യഥാ വിത്ഥാരേന അനുലോമം പടിച്ചസമുപ്പാദം മനസി അകാസി, തം ദസ്സേതും, “യദിദം അവിജ്ഞാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ”തിആദി വുത്തം.

തത്ത്വ യദിദന്തി നിപാതോ, തസ്സ യോ അയന്തി അത്ഥോ. അവിജ്ഞാപച്ചയാതിആദിസു അവിന്ദിയം കായദുച്ചരിതാദിം വിന്ദതീതി അവിജ്ഞാ, വിന്ദിയം കായസുചരിതാദിം ന വിന്ദതീതി അവിജ്ഞാ, ധമ്മാനം അവിപരീതസഭാവം അവിദിതം കരോതീതി അവിജ്ഞാ, അന്തവിരഹിതേ സംസാരേ ഭവാദിസു സത്തേ ജവാപേതീതി അവിജ്ഞാ, അവിജ്ഞാനേസു ജവതി വിജ്ഞാനേസു ന ജവതീതി അവിജ്ഞാ, വിജ്ഞായ പടിപക്ഖാതി അവിജ്ഞാ, സാ “ദുക്ഖേ അന്താണ്”തിആദിനാ ചതുബ്ബിയാ വേദിതബ്ബോ. പടിച്ച ന വിനാ ഫലം ഏതി ഉപ്പജ്ജതി ചേവ പവത്തി ചാതി പച്ചയോ, ഉപകാരകത്ഥോ വാ പച്ചയോ. അവിജ്ഞാ ച സാ പച്ചയോ ചാതി അവിജ്ഞാപച്ചയോ, തസ്മാ അവിജ്ഞാപച്ചയാ. സങ്ഖരോന്തീതി സങ്ഖാരാ, ലോകിയകുസലാകുസലചേതനാ, സാ പുണ്ണാപുണ്ണാനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരവസേന തിവിയാ വേദിതബ്ബോ. വിജാനാതീതി വിത്താണ്, തം ലോകിയവിപാകവിത്താണ്വസേന ദത്തിംസവിധം. നമതീതി നാമം, വേദനാദിക്ഖന്ധത്തയം. രൂപതീതി രൂപം, ഭൂതരൂപം ചക്ഖാദിഉപാദാരുപഞ്ച. ആയതതി ആയതഞ്ച സംസാരദുക്ഖം നയതീതി ആയതനം . ഹുസതീതി ഫസ്സോ. വേദയതീതി വേദനാ. ഇദന്വി ദയം ദാരവസേന

ഛരണ്ഡിധം, വിപാകവസേന ഗഹണേ ഛരത്തിംസവിധം. പരിതസ്സതീതി തണ്ഹാ, സാ
കാമതണ്ഹാദിവസേന സങ്ഖേപതോ തിവിധാ, വിത്ഥാരതോ അട്ഠത്തരസതവിധാ
ച. ഉപാദീയതീതി ഉപാദാനം, തം കാമുപാദാനാദിവസേന ചതുണ്ഡിധം. ഭവതി
ഭാവയതി ചാതി ഭവോ, സോ കമ്മുപപത്തിഭേദതോ ദുവിധോ. ജനനം ജാതി.
ജീരണം ജരാ. മരന്തി തേനാതി മരണം. സോചനം സോകോ. പരിഭേവനം
പരിഭേവോ. ദുക്ഖയതീതി ദുക്ഖം, ഉപ്പാദട്ഠിതിവസേന ഭേധാ ഖണ്ഡതീതി ദുക്ഖം.
ദുമനസ്സു ഭാവോ ദോമനസ്സം. ഭുസോ ആയാസോ ഉപായാസോ . സമ്ഭവന്തിതി
നിബൃത്തന്തി. ന കേവലഞ്ച സോകാദീഹിയേവ, അഥ ഖോ സബുപഭേഹി
“സമ്ഭവന്തി”തി പദസ്സ യോജനാ കാതഞ്ച. ഏവഞ്ഹി “അവിജ്ജാപച്ചയാ
സങ്ഖാരാ സമ്ഭവന്തി”തി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നവവത്ഥാനം ദസ്സിതം ഹോതി. ഏസ
നയോ സബുത്ഥ.

തത്ഥ അഞ്ഞാണലക്ഖണാ അവിജ്ജാ, സമ്മോഹനരസാ, ഛരാദനപച്ചുപട്ഠാനാ,
ആസവപട്ഠാനാ. അഭിസങ്ഖരണലക്ഖണാ സങ്ഖാരാ, ആയുഹനരസാ,
സംവിദഹനപച്ചുപട്ഠാനാ, അവിജ്ജാപട്ഠാനാ. വിജാനനലക്ഖണം വിഞ്ഠാണം,
പുണ്ണങ്ഗമരസം, പടിസന്ധിപച്ചുപട്ഠാനം, സങ്ഖാരപട്ഠാനം,
വത്ഥാരമ്മണപട്ഠാനം വാ. നമനലക്ഖണം നാമം, സമ്പയോഗരസം,
അവിനിബ്ഭോഗപച്ചുപട്ഠാനം, വിഞ്ഠാണപട്ഠാനം. രൂപ്പനലക്ഖണം രൂപം,
വികിരണരസം, അപ്പഹേയുഭാവപച്ചുപട്ഠാനം, വിഞ്ഠാണപട്ഠാനം.
ആയതനലക്ഖണം സളായതനം, ദസ്സനാദിരസം, വത്ഥുദ്വാരഭാവപച്ചുപട്ഠാനം,
നാമരൂപപട്ഠാനം. ഫുസനലക്ഖണോ ഫസ്സോ, സങ്ഘട്ടനരസോ,
സങ്ഗതിപച്ചുപട്ഠാനോ, സളായതനപട്ഠാനോ. അനുഭവനലക്ഖണാ വേദനാ,
വിസയരസസമ്ഭോഗരസാ, സുഖദുക്ഖപച്ചുപട്ഠാനാ, ഫസ്സപട്ഠാനാ.
ഹേതുഭാവലക്ഖണാ തണ്ഹാ, അഭിന്നനരസാ, അതിത്തീഭാവപച്ചുപട്ഠാനാ,
വേദനാപട്ഠാനാ. ഗഹണലക്ഖണം ഉപാദാനം, അമുഞ്ചനരസം,
തണ്ഹാദട്ട്ഠഹത്തദിട്ഠിപച്ചുപട്ഠാനം, തണ്ഹാപട്ഠാനം. കമ്മകമ്മഫലലക്ഖണോ
ഭവോ, ഭവനഭാവനരസോ, കൂസലാകൂസലാബ്ധാകതപച്ചുപട്ഠാനോ,
ഉപാദാനപട്ഠാനോ. തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ പഠമാഭിനിബൃത്തിലക്ഖണാ ജാതി,
നിയ്യാതനരസാ, അതീതഭവതോ ഇയുപ്പന്നപച്ചുപട്ഠാനാ,
ദുക്ഖവിചിത്തതാപച്ചുപട്ഠാനാ വാ. ഖണ്ഡപരിപാകലക്ഖണാ ജരാ,
മരണ്ഡുപനയനരസാ, യോബ്ബനവിനാസപച്ചുപട്ഠാനാ. ചുതിലക്ഖണം മരണം ,
വിസംയോഗരസം, ഗതിവിപ്പവാസപച്ചുപട്ഠാനം. അന്തോനിജ്ജ്യാനലക്ഖണോ
സോകോ, ചേതസോ നിജ്ജ്യാനരസോ, അനുസോചനപച്ചുപട്ഠാനോ.
ലാലപ്പനലക്ഖണോ പരിഭേവോ, ഗുണദോസപരികിത്തനരസോ,
സമ്ഭവപച്ചുപട്ഠാനോ. കായപിളനലക്ഖണം ദുക്ഖം, ദുപ്പത്താനം
ദോമനസ്സകരണരസം, കായികാബാധപച്ചുപട്ഠാനം. ചിത്തപിളനലക്ഖണം
ദോമനസ്സം, മനോവിഘാതനരസം, മാനസബ്ധാധിപച്ചുപട്ഠാനം.
ചിത്തപരിദഹനലക്ഖണോ ഉപായാസോ, നിത്ഥുനനരസോ, വിസാദപച്ചുപട്ഠാനോ.
ഏവമേതേ അവിജ്ജാദയോ ലക്ഖണാദിതോപി വേദിതഞ്ചാതി. അയമേത്ഥ
സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന സബ്ധാകാരസമ്പന്നം വിനിച്ഛയം ഇച്ഛന്തേന
സമ്മോഹവിനോദനിയാ (വിഭം അട്ഠം ൨൨൭) വിഭങ്ഗട്ഠകമായ ഗഹേതഞ്ചോ.

ഏവന്തി നിദിട്ഠസ്സ നിദസ്സനം, തേന അവിജ്ജാദീഹേവ കാരണേഹി, ന
ഇസ്സരനിമ്മാനാദീഹിതി ദസ്സേതി. ഏതസ്സാതി യഥാവുത്തസ്സ. കേവലസ്സാതി
അസമ്മിസ്സസ്സ സകലസ്സ വാ. ദുക്ഖലക്ഖണ്ഡസ്സാതി ദുക്ഖസമൂഹസ്സ, ന സത്തസ്സ,
നാപി ജീവസ്സ, നാപി സുഭസുഖാദീനം. സമുദയോ ഹോതീതി നിബൃത്തി സമ്ഭവതി.

ഏതമത്വം വിദിത്വാതി യായം അവിജ്ഞാദിവസേന സഞ്ചാരാദികസ്സ ദുക്ഖക്ഖണ്ഡസ്സ സമുദയോ ഹോതീതി വുത്തോ, സഞ്ചാകാരേണ ഏതമത്വം വിദിത്വാ. തായം വേലായന്തി തായം തസ്സ അത്ഥസ്സ വിദിതവേലായം. ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസീതി ഇമം തസ്ഥിം അത്ഥേ വിദിതേ ഹേതുനോ ച ഹേതുസമുപ്പന്നയമ്മസ്സ ച പജാനനായ ആനുഭാവദീപകം “യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തീ”തിആദികം സോമനസ്സസമ്പയുത്തത്താണസമുടാനം ഉദാനം ഉദാനേസി, അത്തമനവാചം നിച്ഛാരേസീതി വുത്തം ഹോതി.

തസ്സതോ - യദാതി യസ്ഥിം കാലേ. ഹവേതി ബൃത്തന്തി ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ നിപാതോ. കേചി പന “ഹവേതി ആഹവേ യുദ്ധേ”തി അത്ഥം വദന്തി, “യോധേമ മാരം പഞ്ഞാവുധേനാ”തി (ധം പം രം) വചനതോ കിലേസമാരേണ യുജ്ജന്തസമയേതി തേസം അധിപ്പായോ. പാതുഭവന്തീതി ഉപ്പജ്ജന്തി. യമ്മാതി അനുലോമപച്ചയാകാരപടിവേധസാധകാ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ. അഥ വാ പാതുഭവന്തീതി പകാസേന്തി, അഭിസമയവസേന ബൃത്താ പാകടാ ഹോന്തി. യമ്മാതി ചതുഅരിയസച്ചയമ്മാ, ആതാപോ വുച്ചതി കിലേസസന്താപനട്ഠേണ വിരിയം. ആതാപിനോതി സമ്മപ്പയാനവിരിയവതോ. തായതോതി ആരമ്മണ്ഡപനിജ്ജയാനേണ ലക്ഖണ്ഡപനിജ്ജയാനേണ തായന്തസ്സ. ബ്രാഹ്മണസ്സാതി ബാഹിതപാപസ്സ വീണാസവസ്സ. അഥസ്സ കഞ്ചാ വപയന്തി സഞ്ചാതി അഥസ്സ ഏവം പാതുഭൂതയമ്മസ്സ യാ ഏതാ “കോ നു വോ, ഭന്തേ, ഹുസതീതി. നോ കല്ലോ പഞ്ചോതി ഭഗവാ അപോചാ”തിആദിനാ (സം നീ ൨.൧൨) നയേന, “കതമം നു വോ, ഭന്തേ, ജരാമരണം, കസ്സ ച പനിദം ജരാമരണന്തി. നോ കല്ലോ പഞ്ചോതി ഭഗവാ അപോചാ”തിആദിനാ (സം നീ ൨.൩൫) നയേന പച്ചയാകാരേ കഞ്ചാ വുത്താ, യാ ച പച്ചയാകാരസ്സേവ അപ്പടിവിദ്ധത്താ “അഹോസിം നു വോ അഹം അതീതമധാന”തിആദിനാ (മം നീ ൧.൧൮; സം നീ ൨.൨൦) സോളസ കഞ്ചാ ആഗതാ. താ സഞ്ചാ വപയന്തി അപഗച്ഛന്തി നിരുജ്ജന്തി. കസ്ഥാ? യതോ പജാനാതി സഹേതുധമ്മം, യസ്ഥാ അവിജ്ഞാദികേണ ഹേതുനാ സഹേതുക്കം ഇമം സഞ്ചാരാദികം കേവലം ദുക്ഖക്ഖണ്ഡയമ്മം പജാനാതി അത്താസി പടിവിജ്ജതീതി.

കദാ പനസ്സ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാ ചതുസച്ചയമ്മാ വാ പാതുഭവന്തി ഉപ്പജ്ജന്തി പകാസേന്തി വാ? വിപസ്സനാമഗ്ഗത്താണേസു . തത്ഥ വിപസ്സനാത്താണസമ്പയുത്താ സതിആദയോ വിപസ്സനാത്താണഞ്ച യഥാരഹം അത്തനോ വിസയേസു തദങ്ഗപ്പഹാനവസേന സുഭസത്താദികേ പജഹന്താ കായാനുപസ്സനാദിവസേന വിസും വിസും ഉപ്പജ്ജന്തി, മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ പന തേ നിബ്ബാനമാലമബിത്വാ സമുച്ഛേദവസേന പടിപക്ഖേ പജഹന്താ ചതുസുപി അരിയസച്ചേസു അസമ്മോഹപ്പടിവേധസാധനവസേന സകിദേവ ഉപ്പജ്ജന്തി. ഏവം താവേത്ഥ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാനം ഉപ്പജ്ജനട്ഠേണ പാതുഭാവോ വേദിതഞ്ചോ.

അരിയസച്ചയമ്മാനം പന ലോകിയാനം വിപസ്സനാക്ഖണ്ണേ വിപസ്സനായ ആരമ്മണകരണവസേന, ലോകുത്തരാനം തദധിമുത്തതാവസേന, മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ നിരോധസച്ചസ്സ ആരമ്മണാഭിസമയവസേന, സഞ്ചേസമ്പി കിച്ചാഭിസമയവസേന പാകടഭാവതോ പകാസനട്ഠേണ പാതുഭാവോ വേദിതഞ്ചോ.

ഇതി ഭഗവാ സതിപി സഞ്ചാകാരേണ സഞ്ചയമ്മാനം അത്തനോ താണസ്സ പാകടഭാവേ പടിചസമുപ്പാദമുഖേണ വിപസ്സനാഭിനിവേസസ്സ കത്തതാ നിപുണ്ണഗമഭീരസുദുസതായ പച്ചയാകാരസ്സ തം പച്ചവേകവിത്വാ ഉപ്പന്നബലവസോമനസ്സോ പടിപക്ഖസമുച്ഛേദവിഭാവനേണ സദ്ധിം അത്തനോ തദഭിസമയാനുഭാവദീപകമേവേത്ഥ ഉദാനം ഉദാനേസീതി.

അയമ്പി ഉദാനോ വൃത്തോ ഭഗവതാ ഇതി മേ സുതന്തി അയം പാളി കേസുചിയേവ പോത്മകേസു ദിസ്സതി. തത്ത്വ അയമ്പിതി പിസദ്ദോ “ഇദമ്പി ബുദ്ധേ രതനം പണിതം, അയമ്പി പാരാജികോ ഹോതീ”തിആദീസു വിയ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ, തേന ഉപരിമം സമ്പിണ്ഡേതി. വൃത്തോതി അയം വൃത്തസദ്ദോ കേസോഹാരണവപ്പനവാപസമീകരണജീവിതവൃത്തിപമുത്തഭാവപാവചനഭാവേന പവത്തന അജ്ജേയനകമ്മനാദീസു ദിസ്സതി. തമാ ഹേസ “കാപടികോ മാണവോ ദഹരോ വൃത്തസിരോ”തിആദീസു (മം നിം ൨.൪൨൬) കേസോഹാരണേ ആഗതോ.

“ഗാവോ തസ്സ പജായന്തി, ഖേത്തേ വൃത്തം വിരുഹതി;
വൃത്താനം ഫലമസ്സന്തി, യോ മിത്താനം ന ദുബ്ഭതീ”തി. -

ആദീസു (ജാം ൨.൨൨.൧൯) വപ്പനേ. “നോ ച ഖോ പടിവുത്ത”തിആദീസു (പാരാം ൨൮൯) അട്ഠണ്ഡകാദീഹി വാപസമീകരണേ. “പന്നലോമോ പരദത്തവൃത്തോ മിഗഭൂതേന ചേതസാ വിഹരാമീ”തിആദീസു (ചുളവം ൩൩൨) ജീവിതവൃത്തിയം. “പണ്ഡുപലാസോ ബന്ധനാ പവൃത്തോ അഭണ്ണോ ഹരിതത്തായാ”തിആദീസു (പാരാം ൯൨) ബന്ധനതോ പമുത്തഭാവേ. “ഗീതം വൃത്തം സമീഹിത”തിആദീസു (ദീം നിം ൧.൨൮൫) പാവചനഭാവേന പവത്തിതേ. “വൃത്തോ പാരായണോ”തിആദീസു അജ്ജേയനേ. “വൃത്തം ഖോ പന്നേതം ഭഗവതാ ‘ധമ്മദായാദാ മേ, ഭിക്ഖവേ, ഭവഥ, മാ ആമിസദായാദാ’”തിആദീസു (മം നിം ൧.൩൦) കമ്മനേ. ഇയാപി കമ്മനേ ഏവ ദട്ഠണ്ണോ, തേന അയമ്പി ഉദാനോ ഭാസിതോതി അത്ഥോ. ഇതീതി ഏവം. മേ സുതന്തി പദദ്വയസ്സ അത്ഥോ നിദാനവണ്ണനായം സബ്ബാകാരതോ വൃത്തോയേവ. പുണ്ണേ “ഏവം മേ സുത”തി നിദാനവണ്ണനേ വൃത്തോയേവ ഹി അത്ഥോ ഇധ നിഗമനവണ്ണനേ “ഇതി മേ സുത”തി പുന വൃത്തോ. വൃത്തസ്സേവ ഹി അത്ഥസ്സ പുന വചനം നിഗമനന്തി. ഇതിസദ്ദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരോ ഏവം-സദ്ദേന സമാനത്ഥതായ “ഏവം മേ സുത”തി ഏത്ഥ വിയ, അത്ഥയോജനാ ച ഇതിവൃത്തകവണ്ണനായ അമ്ഹേഹി പകാസിതായേവാതി തത്ത്വ വൃത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോതി.

പരമത്ഥദീപനിയാ വുദുകനികായട്ഠകമായ

ഉദാനസംവണ്ണനാപഥബ്ബോധിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയബ്ബോധിസുത്തവണ്ണനാ

൨. ദുതിയേ പടിലോമന്തി “അവിജ്ജാനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ”തിആദീനാ നയേന വൃത്തോ അവിജ്ജാദികോയേവ പച്ചയാകാരോ അനുപ്പാദനിരോധേന നിരുജ്ജന്ധമാനോ അത്തനോ കത്തബ്ബകിച്ചസ്സ അകരണതോ പടിലോമോതി വുച്ചതി. പവത്തിയാ വാ വിലോമനതോ പടിലോമോ, അന്തതോ പന്ന മജ്ജന്ധതോ വാ പട്ഠായ ആദിം പാപേത്യാ അവൃത്തത്താ ഇതോ അണ്ണേതനത്ഥേനേത്ഥ പടിലോമതാ ന യുജ്ജതി. പടിലോമന്തി ച “വിസമം ചന്ദസൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തിആദീസു വിയ ഭാവനപുംസകനിദ്ദേസോ. ഇമസ്സമിം അസതി ഇദം ന ഹോതീതി ഇമസ്സമിം അവിജ്ജാദികേ പച്ചയേ അസതി മഗ്ഗേന പഹീനേ ഇദം സങ്ഖാരാദികം ഫലം ന ഹോതി നപ്പവത്തതി. ഇമസ്സ നിരോധാ ഇദം നിരുജ്ജന്ധതീതി ഇമസ്സ അവിജ്ജാദികസ്സ പച്ചയസ്സ നിരോധാ മഗ്ഗേന അനുപ്പത്തിധമ്മതം ആപാദിതത്താ ഇദം സങ്ഖാരാദികം ഫലം നിരുജ്ജന്ധതി, നപ്പവത്തതിതി അത്ഥോ. ഇയാപി യഥാ “ഇമസ്സമിം സതി ഇദം ഹോതി, ഇമസ്സുപ്പാദാ ഇദം ഉപ്പജ്ജതീ”തി ഏത്ഥ “ഇമസ്സമിം സതിയേവ, നാസതി, ഇമസ്സ ഉപ്പാദാ ഏവ, ന നിരോധാ”തി അന്തോഗധനിയമതാ ദസ്സിതാ. ഏവം ഇമസ്സമിം അസതിയേവ, ന സതി, ഇമസ്സ നിരോധാ ഏവ, ന ഉപ്പാദാതി

അനോഗധനിയമതാലക്ഖണാ ദസ്സിതാതി വേദിതബ്ബം. സേസമേത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം പഠമബോധിസുത്തവണ്ണനായ വുത്തനയാനുസാരേണ വേദിതബ്ബം.

ഏവം യഥാ ഭഗവാ പടിലോമപടിച്ചസമുപ്പാദം മനസി അകാസി, തം സങ്ഖേപേന ദസ്സേതാ ഇദാനി വിത്ഥാരേണ ദസ്സേതും “അവിജ്ഞാനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അവിജ്ഞാനിരോധാതി അരിയമഗ്ഗേണ അവിജ്ഞായ അനവസേസനിരോധാ, അനുസയപ്പഹാനവസേന അഗ്ഗമഗ്ഗേണ അവിജ്ഞായ അച്ചന്തസമുഗ്ഘാടതോതി അത്ഥോ. യദിപി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി പഹീയമാനാ അവിജ്ഞാ അച്ചന്തസമുഗ്ഘാടവസേനേവ പഹീയതി, തഥാപി ന അനവസേസതോ പഹീയതി. അപായഗാമിനിയാ ഹി അവിജ്ഞാ പഠമമഗ്ഗേണ പഹീയതി. തഥാ സകിദേവ ഇമസ്ഥിം ലോകേ സബ്ബത്ഥ ച അനരിയഭൂമിയം ഉപപത്തിപച്ചയഭൂതാ അവിജ്ഞാ യഥാക്കമം ദുതിയതതിയമഗ്ഗേഹി പഹീയതി, ന ഇതരാതി. അരഹത്തമഗ്ഗേനേവ ഹി സാ അനവസേസം പഹീയതീതി. സങ്ഖാരനിരോധോതി സങ്ഖാരാനം അനുപ്പാദനിരോധോ ഹോതി. ഏവം നിരുദ്ധാനം പന സങ്ഖാരാനം നിരോധാ വിഞ്ഞാണം, വിഞ്ഞാണാദിനഞ്ച നിരോധാ നാമരൂപാദിനി നിരുദ്ധാനി ഏവ ഹോന്തിതി ദസ്സേതും “സങ്ഖാരനിരോധാ വിഞ്ഞാണനിരോധോ”തിആദിം വത്ഥാ “ഏവമേതസ്സ കേവലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധോ ഹോതീ”തി വുത്തം. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

അപിചേത്ഥ കിഞ്ചാപി “അവിജ്ഞാനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ, സങ്ഖാരനിരോധാ വിഞ്ഞാണനിരോധോ”തി ഏത്താവതാപി സകലസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ അനവസേസതോ നിരോധോ വുത്തോ ഹോതി, തഥാപി യഥാ അനുലോമേ യസ്സ യസ്സ പച്ചയധമ്മസ്സ അത്ഥിതായ യോ യോ പച്ചയുപ്പന്നധമ്മോ ന നിരുജ്ജ്വതി പവത്തതി ഏവാതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ ദസ്സനത്ഥം “അവിജ്ഞാപച്ചയാ സങ്ഖാരാ...പേ... സമുദയോ ഹോതീ”തി വുത്തം. ഏവം തപ്പടിപക്ഖതോ തസ്സ തസ്സ പച്ചയധമ്മസ്സ അഭാവേ സോ സോ പച്ചയുപ്പന്നധമ്മോ നിരുജ്ജ്വതി നപ്പവത്തതീതി ദസ്സനത്ഥം ഇധ “അവിജ്ഞാനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ, സങ്ഖാരനിരോധാ വിഞ്ഞാണനിരോധോ...പേ... ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധോ ഹോതീ”തി വുത്തം, ന പന അനുലോമേ വിയ കാലത്തയപരിയാപന്നസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധദസ്സനത്ഥം. അനാഗതസ്സേവ ഹി അരിയമഗ്ഗഭാവനായ അസതി ഉപ്പജ്ജനാരഹസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ അരിയമഗ്ഗഭാവനായ നിരോധോ ഇച്ഛിതോതി അയമ്പി വിസേസോ വേദിതബ്ബോ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി യായം “അവിജ്ഞാനിരോധാദിവസേന സങ്ഖാരാദികസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ നിരോധോ ഹോതീ”തി വുത്തോ, സബ്ബാകാരേണ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസീതി ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ വിദിതേ “അവിജ്ഞാനിരോധാ സങ്ഖാരനിരോധോ”തി ഏവം പകാസിതസ്സ അവിജ്ഞാദിനം പച്ചയാനം ഖയസ്സ അവബോധാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസീതി അത്ഥോ.

തത്രായം സങ്ഖേപത്ഥോ - യസ്ഥാ അവിജ്ഞാദിനം പച്ചയാനം അനുപ്പാദനിരോധസങ്ഖാതം ഖയം അവേദി അഞ്ഞാസി പടിവിജ്ജ്വതി, തസ്ഥാ ഏതസ്സ വുത്തനയേന ആതാപിനോ ഝായതോ ബ്രാഹ്മണസ്സ വുത്തപ്പകാരാ ബോധിപക്ഖിയധമ്മാ ചതുസച്ചധമ്മാ വാ പാതുഭവന്തി ഉപ്പജ്ജന്തി പകാസേന്തി വാ. അഥ യാ പച്ചയനിരോധസ്സ സമ്മാ അവിദിതത്താ ഉപ്പജ്ജേയ്യും പുഞ്ചേ വുത്തപ്പഭേദാ കങ്ഖാ, താ സബ്ബാപി വപയന്തി നിരുജ്ജ്വന്തിതി. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

ദുതിയബോധിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. തതീയബോധിസുത്തവണ്ണനാ

൩. തതീയേ അനുലോമപടിലോമന്തി അനുലോമഞ്ച പടിലോമഞ്ച, യമാവുത്തഅനുലോമവസേന ചേവ പടിലോമവസേന ചാതി അത്ഥോ. നനു ച പുണ്ണേപി അനുലോമവസേന പടിലോമവസേന ച പടിച്ചസമുപ്പാദേ മനസികാരപ്പവത്തി സുത്തദയേ വുത്താ, ഇധ കസ്ഥാ പുനപി തദുഭയവസേന മനസികാരപ്പവത്തി വുച്ചതീതി? തദുഭയവസേന തതീയവാരം തത്ഥ മനസികാരസ്സ പവത്തിത്താ. കഥം പന തദുഭയവസേന മനസികാരോ പവത്തിതോ? ന ഹി സക്കാ അപുണ്ണം അചരിമം അനുലോമപടിലോമം പടിച്ചസമുപ്പാദസ്സ മനസികാരം പവത്തേതുന്തി? ന ഖോ പനേതം ഏവം ദട്ഠഞ്ച “തദുഭയം ഏകജ്ജയം മനസാകാസീ”തി, അഥ ഖോ വാരേന. ഭഗവാ ഹി പഠമം അനുലോമവസേന പടിച്ചസമുപ്പാദം മനസി കരിത്ഥാ തദനുരൂപം പഠമം ഉദാനം ഉദാനേസി. ദുതിയന്വി പടിലോമവസേന തം മനസി കരിത്ഥാ തദനുരൂപമേവ ഉദാനം ഉദാനേസി. തതീയവാരേ പന കാലേന അനുലോമം കാലേന പടിലോമം മനസികരണവസേന അനുലോമപടിലോമം മനസി അകാസീ. തേന വുത്തം - “അനുലോമപടിലോമന്തി അനുലോമഞ്ച പടിലോമഞ്ച, യമാവുത്തഅനുലോമവസേന ചേവ പടിലോമവസേന ചാ”തി. ഇമിനാ മനസികാരസ്സ പഗുണബലവഭാവോ ച വസീഭാവോ ച പകാസീതോ ഹോതി. ഏതഥ ച “അനുലോമം മനസി കരിസ്സാമി, പടിലോമം മനസി കരിസ്സാമി, അനുലോമപടിലോമം മനസി കരിസ്സാമീ”തി ഏവം പവത്താനം പുണ്ണാഭോഗാനം വസേന നേസം വിഭാഗോ വേദിതഞ്ചോ.

തത്ഥ അവിജ്ജായ ത്പേവാതി അവിജ്ജായ തു ഏവ. അസേസവിരാഗനിരോധാതി വിരാഗസഞ്ചാതേന മഗ്ഗേന അസേസനിരോധാ, അഗ്ഗമഗ്ഗേന അനവസേസഅനുപ്പാദപ്പഹാനാതി അത്ഥോ. സഞ്ചാരനിരോധോതി സഞ്ചേസം സഞ്ചാരാനം അനവസേസം അനുപ്പാദനിരോധോ. ഹേട്ഠിമേന ഹി മഗ്ഗത്തയേന കേചി സഞ്ചാരാ നിരുജ്ജന്ത്യന്തി, കേചി ന നിരുജ്ജന്ത്യന്തി അവിജ്ജായ സാവസേസനിരോധാ. അഗ്ഗമഗ്ഗേന പനസ്സാ അനവസേസനിരോധാ ന കേചി സഞ്ചാരാ ന നിരുജ്ജന്ത്യന്തിതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി യായം അവിജ്ജാദിവസേന സഞ്ചാരാദികസ്സ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ സമുദയോ നിരോധോ ച അവിജ്ജാദീനം സമുദയോ നിരോധാ ച ഹോതീതി വുത്തോ, സഞ്ചാകാരേന ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസീതി ഇദം യേന മഗ്ഗേന യോ ദുക്ഖക്ഖന്ധസ്സ സമുദയനിരോധസഞ്ചാതോ അത്ഥോ കിച്ചവസേന ആരമ്മണകിരിയായ ച വിദിതോ, തസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ ആനുഭാവദീപകം വുത്തപ്പകാരം ഉദാനം ഉദാനേസീതി അത്ഥോ.

തത്രായം സഞ്ചേപത്ഥോ - യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി ധമ്മാ ആതാപിനോ ഝായതോ ബ്രാഹ്മണസ്സ, തദാ സോ ബ്രാഹ്മണോ തേഹി ഉപ്പന്നേഹി ബോധിപക്ഖിയധമ്മേഹി യസ്സ വാ അരിയമഗ്ഗസ്സ ചതുസച്ചയമ്മാ പാതുഭൂതാ , തേന അരിയമഗ്ഗേന വിധൂപയം തിട്ഠന്തി മാദസേനം, “കാമാ തേ പഠമാ സേനാ”തിആദിനാ (സു. നി. ൪൩൮; മഹാനി. ൨൮; ചുളനി. നന്ദമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൪൭) നയേന വുത്തപ്പകാരം മാദസേനം വിധൂപയത്തോ വിധമേത്തോ വിധംസേത്തോ തിട്ഠന്തി. കഥം? സൂരിയോവ ഓഭാസയമന്തലിക്ഖം, യഥാ സൂരിയോ അബ്ഭുഗുത്തോ അത്തന്നോ പഭായ അന്തലിക്ഖം ഓഭാസേത്തോവ അന്ധകാരം വിധമേത്തോ തിട്ഠന്തി, ഏവം സോപി ഖിണാസവബ്രാഹ്മണോ തേഹി ധമ്മേഹി തേന വാ അരിയമഗ്ഗേന സച്ചാനി പടിവിജ്ജന്ത്യത്തോവ മാദസേനം വിധൂപയത്തോ തിട്ഠന്തിതി.

ഏവം ഭഗവതാ പഠമം പച്ചയാകാരപജാനസ്സ, ദുതിയം പച്ചയക്ഖയാധിഗമസ്സ, തതീയം അരിയമഗ്ഗസ്സ ആനുഭാവപ്പകാസനാനി ഇമാനി തീണി ഉദാനാനി തീസു യാമേസു ഭാസിതാനി. കതരായ രത്തിയാ? അഭിസമ്ബോധിതോ സത്തമായ രത്തിയാ. ഭഗവാ ഹി വിസാവപുണ്ണമായ രത്തിയാ പഠമയാമേ പുണ്ണേനിവാസം അനുസ്സരിതാ മജ്ജിമയാമേ ദിബ്ബചക്ഖും വിസോധേതാ പച്ഛിമയാമേ പടിച്ചസമുപ്പാദേ ഞാണം ഓതാരേതാ നാനാനയേഹി തേഭുമകസഖാരേ സമ്മസിതാ “ഇദാനി അരുണോ ഉഗ്ഗമിസ്സതീ”തി സമ്മാസമ്ബോധിം പാപുണി, സബ്ബത്തുതപ്പത്തിസമനന്തരമേവ ച അരുണോ ഉഗ്ഗച്ഛിതി. തതോ തേനേവ പല്ലങ്കേന ബോധിരുക്ഖമൂലേ സത്താഹം വീതിനാമേന്തോ സമ്പത്തായ പാടിപദരത്തിയാ തീസു യാമേസു വുത്തനയേന പടിച്ചസമുപ്പാദം മനസി കരിതാ യമാക്കമം ഇമാനി ഉദാനാനി ഉദാനേസി.

ഖന്ധകേ പന തീസുപി വാരേസു “പടിച്ചസമുപ്പാദം അനുലോമപടിലോമം മനസാകാസീ”തി (മഹാവ° ൧) ആഗതത്താ ഖന്ധകട്ഠകമായം “തീസുപി യാമേസു ഏവം മനസി കത്വാ പഠമം ഉദാനം പച്ചയാകാരപച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേന, ദുതിയം നിബ്ബാനപച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേന, തതീയം മഗ്ഗപച്ചവേക്ഖണ്ഡവസേനാതി ഏവം ഇമാനി ഭഗവാ ഉദാനാനി ഉദാനേസി”തി വുത്തം, തസ്മി ന വിരുജ്ജന്ധതി. ഭഗവാ ഹി റപേതാ രതനഘരസത്താഹം സേസേസു ഛരസു സത്താഹേസു അന്തരന്തരാ ധമ്മം പച്ചവേക്ഖിതാ യേഭുയേന വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദി വിഹാസി, രതനഘരസത്താഹേ പന അഭിധമ്മപരിചയവസേനേവ വിഹാസീതി.

തതീയബോധിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ഹുംഹുകസുത്തവണ്ണനാ

൪. ചതുത്ഥേ അജപാലനിഗ്രോധേതി തസ്സ കിര ഛായായം അജപാലാ ഗന്ത്വാ നിസീദന്തി, തേനസ്സ “അജപാലനിഗ്രോധോ”ത്ഥേവ നാമം ഉദപാദി. കേചി പന “യസ്മാ തത്ത്വ വേദേ സജ്ജായായിതും അസമത്ത്വാ മഹല്ലകബ്രാഹ്മണാ പാകാരപരിക്ഖേപയുത്താനി നിവേസനാനി കത്വാ സബ്ബേ വസിംസു, തസ്മാ അജപാലനിഗ്രോധേതി നാമം ജാത”ന്തി വദന്തി. തത്രായം വചനത്ത്വാ - ന ജപന്തിതി അജപാ, മന്താനം അനജ്ജായായകാതി അത്ത്വാ, അജപാ ലന്തി ആദിയന്തി നിവാസം ഏത്ഥാതി അജപാലോതി. യസ്മാ വാ മജ്ജന്ധന്ഹികേ സമയേ അന്തോ പവിട്ഠേ അജേ അത്തനോ ഛായായ പാലേതി രക്ഖതി, തസ്മാ ‘അജപാലോ’തിസ്സ നാമം രൂഢ്ഠഹന്തി അപരേ. സബ്ബമാപി നാമമേതം തസ്സ രുക്ഖസ്സ, തസ്സ സമീപേ. സമീപത്ത്വേ ഹി ഏതം ഭുജ്ജം “അജപാലനിഗ്രോധേ”തി.

വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദിതി തത്രപി ധമ്മം വിചിനന്തോ വിമുത്തിസുഖഞ്ച പടിസംവേദേന്തോ നിസീദി. ബോധിരുക്ഖതോ പുരത്ഥിമദിസാഭാഗേ ഏസ രുക്ഖോ ഹോതി. സത്താഹന്തി ച ഇദം ന പല്ലകസത്താഹതോ അനന്തരസത്താഹം. ഭഗവാ ഹി പല്ലകസത്താഹതോ അപരാണിപി തീണി സത്താഹാനി ബോധിസമീപേയേവ വീതിനാമേസി.

തത്രായം അനുപുബ്ബികമാ - ഭഗവതി കിര സമ്മാസമ്ബോധിം പത്വാ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നേ “ന ഭഗവാ വുട്ഠാതി, കിന്നു വോ അഞ്ഞേപി ബുദ്ധത്തകരാ ധമ്മാ അത്ഥീ”തി ഏകച്ചാനം ദേവതാനം കഞ്ചാ ഉദപാദി. അഥ ഭഗവാ അട്ഠമേ ദിവസേ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ ദേവതാനം കഞ്ചം ഞത്വാ കഞ്ചാവിധമനത്ത്വം ആകാസേ ഉപ്പതിതാ യമകപാടിഹാരിയം ദണ്ഡേത്വാ താസം കഞ്ചം വിധമേത്വാ പല്ലകതോ ഹുസകം പാചിനനിസ്സിതേ ഉത്തരദിസാഭാഗേ റത്വാ

ചത്താരി അസബ്ബേയ്യാനി കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച ഉപചിതാനം പാരമീനം ബലാധിഗമദ്ഠാനം പല്ലങ്കം ബോധിരുക്ഖഞ്ച അനിമിസേഹി ചക്ഖുഹി ഓലോകയമാനോ സത്താഹം വീതിനാമേസി, തം ഠാനം അനിമിസചേതിയം നാമ ജാതം. അഥ പല്ലങ്കസ്സ ച റിതദ്ഠാനസ്സ ച അന്തരാ പുരത്ഥിമതോ ച പച്ഛിമതോ ച ആയതേ രതനചക്ഖമേ ചക്ഖമന്തോ സത്താഹം വീതിനാമേസി, തം രതനചക്ഖമചേതിയം നാമ ജാതം. തതോ പച്ഛിമദിസാഭാഗേ ദേവതാ രതനഘരം മാപയിംസു , തത്ഥ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ അഭിധമ്മപിടകം വിസേസതോ അനന്തനയം സമന്തപദ്ഠാനം വിചിനന്തോ സത്താഹം വീതിനാമേസി, തം ഠാനം രതനഘരചേതിയം നാമ ജാതം. ഏവം ബോധിസമീപേയേവ ചത്താരി സത്താഹാനി വീതിനാമേത്വാ പഞ്ചമേ സത്താഹേ ബോധിരുക്ഖതോ അജപാലനിഗ്രോധം ഉപസങ്കമിത്വാ തസ്സ മൂലേ പല്ലങ്കേന നിസീദി.

തഥ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠാസീതി തതോ ഫലസമാപത്തിസമാധിതോ യമാകാലപരിച്ഛേദം വുട്ഠഹി, വുട്ഠഹിത്വാ ച പന തത്ഥ ഏവം നിസിന്നേ ഭഗവതി ഏകോ ബ്രാഹ്മണോ തം ഗന്ത്വാ പഞ്ഹം പുച്ഛി. തേന വുത്തം “അഥ വോ അഞ്ഞതരോ”തിആദി. തത്ഥ അഞ്ഞതരോതി നാമഗോത്തവസേന അനഭിഞ്ഞാതോ അപാകടോ ഏകോ. ഹുംഹുക്കജാതികോതി സോ കിര ദിട്ഠമങ്ഗലികോ മാനമദ്ധോ മാനവസേന കോധവസേന ച സബ്ബം അവോക്ഖജാതികം പസ്സിത്വാ ജിഗുച്ഛന്തോ “ഹുംഹു”ന്തി കരോന്തോ വിചരതി, തസ്മാ “ഹുംഹുക്കജാതികോ”തി വുച്ചതി, “ഹുഹുക്കജാതികോ”തിപി പാഠോ. ബ്രാഹ്മണോതി ജാതിയാ ബ്രാഹ്മണോ.

യേന ഭഗവാതി യസ്സം ദിസായം ഭഗവാ നിസിന്നോ. ഭുമ്മത്ഥേ ഹി ഏതം കരണവചനം . യേന വാ ദിസാഭാഗേന ഭഗവാ ഉപസങ്കമിതബ്ബോ, തേന ദിസാഭാഗേന ഉപസങ്കമി. അഥ വാ യേനാതി ഹേതുഅത്ഥേ കരണവചനം, യേന കാരണേന ഭഗവാ ദേവമനുസ്സേഹി ഉപസങ്കമിതബ്ബോ, തേന കാരണേന ഉപസങ്കമീതി അത്ഥോ. കേന ച കാരണേന ഭഗവാ ഉപസങ്കമിതബ്ബോ? നാനപ്പകാരരോഗദുക്ഖാഭിപിളിതത്താ ആതുരകായേഹി മഹാജനേഹി മഹാനുഭാവോ ഭിസക്കോ വിധ രോഗതികിച്ഛനത്ഥം, നാനാവിധകിലേസബ്ബാധിപിളിതത്താ ആതുരചിത്തേഹി ദേവമനുസ്സേഹി കിലേസബ്ബാധിതികിച്ഛനത്ഥം ധമ്മസ്സവനപഞ്ഹപുച്ഛനാദികാരണേഹി ഭഗവാ ഉപസങ്കമിതബ്ബോ. തേന അയമ്പി ബ്രാഹ്മണോ അത്തനോ കങ്ഖം ഛരിന്ദിതുകാമോ ഉപസങ്കമി.

ഉപസങ്കമിത്വാതി ഉപസങ്കമനപരിയോസാനദീപനം. അഥ വാ യം ഠാനം ഉപസങ്കമി, തതോപി ഭഗവതോ സമീപഭൂതം ആസന്നതരം ഠാനം ഉപഗന്ത്വാതി അത്ഥോ. സമ്മോദീതി സമം സമ്മാ വാ മോദി, ഭഗവാ ചാനേന, സോപി ഭഗവതാ “കച്ചി ഭോതോ ഖമനീയം കച്ചി യാപനീയ”ന്തിആദിനാ പടിസന്നമാരകരണവസേന സമപ്പവത്തമോദോ അഹോസി. സമ്മോദനീയന്തി സമ്മോദനാരഹം സമ്മോദജനനയോഗം. കഥന്തി കഥാസല്ലാപം. സാരണീയന്തി സരിതബ്ബയുത്തം സാധുജനേഹി പവത്തേതബ്ബം, കാലന്തരേ വാ ചിന്തേതബ്ബം. വീതിസാരേത്വാതി നിട്ഠാപേത്വാ. ഏകമന്തന്തി ഭാവനപുംസകനിദേസോ. ഏകസ്ഥിം ഠാനേ, അതിസമ്മുഖാദികേ ഛര നിസജ്ജദോസേ വജ്ജേത്വാ ഏകസ്ഥിം പദേസേതി അത്ഥോ. ഏതദവോചാതി ഏതം ഇദാനി വത്തബ്ബം “കിത്താവതാ നു വോ”തിആദിവചനം അവോച.

തത്ഥ കിത്താവതാതി കിത്തകേന പമാണേന. നൂതി സംസയത്ഥേ നിപാതോ. വോതി പദപൂരണേ. ഭോതി ബ്രാഹ്മണാനം ജാതിസമുദാഗതം ആലപനം. തഥാ ഹി വുത്തം - “ഭോവാദി നാമ സോ ഹോതി, സചേ ഹോതി സകിഞ്ചനോ”തി (മം നി°

൨.൪൫൭; ധം പം ൩൯൬). ഗോതമാതി ഭഗവന്തം ഗോത്തേന ആലപതി. കഥം പനായം ബ്രാഹ്മണോ സമ്പതിസമാഗതോ ഭഗവതോ ഗോത്തം ജാനാതീതി? നായം സമ്പതിസമാഗതോ, ഛരബ്ബസ്സാനി പധാനകരണകാലേ ഉപട്ഠഹന്തേഹി പഞ്ചവഗ്ഗിയേഹി സദ്ധിം ഛരമാനോപി, അപരഭാഗേ തം വതം ഛരസ്സേത്ഥാ ഉരുവേലായം സേനനിഗമേ ഏകോ അദുതിയോ ഹുത്ഥാ പിണ്ഡായ ഛരമാനോപി തേന ബ്രാഹ്മണേന ദിട്ഠപുബ്ബോ ചേവ സല്ലപിതപുബ്ബോ ച. തേന സോ പുബ്ബേ പഞ്ചവഗ്ഗിയേഹി ഗയ്ഹമാനം ഭഗവതോ ഗോത്തം അനുസ്സരന്തോ, “ഭോ ഗോതമാ”തി ഭഗവന്തം ഗോത്തേന ആലപതി. യതോ പട്ഠായ വാ ഭഗവാ മഹാഭിനിക്ഖമനം നിക്ഖമന്തോ അനോമനദീതീരേ പബ്ബജിതോ, തതോ പഭൂതി “സമണോ ഗോതമോ”തി ചന്ദോ വിയ സൂരിയോ വിയ ച പാകടോ പഞ്ഞാതോ, ന തസ്സ ഗോത്തജാനനേ കാരണം ഗവേസീതബ്ബം.

ബ്രാഹ്മണകരണാതി ബ്രാഹ്മണം കരോന്തീതി ബ്രാഹ്മണകരണാ, ബ്രാഹ്മണഭാവകരാതി അത്ഥോ. ഏത്ഥ ച കിത്താവതാതി ഏതേന യേഹി ധമ്മേഹി ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി, തേസം ധമ്മാനം പരിമാണം പുച്ഛതി. കതമേ ച പനാതി ഇമിനാ തേസം സരൂപം പുച്ഛതി.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി ഏതം തേന പുട്ഠസ്സ പഞ്ഹസ്സ സിഖാപത്തം അത്ഥം വിദിതാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി, ന പന തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ധമ്മം ദേസേസി. കസ്ഥാ? ധമ്മദേസനായ അഭാജനഭാവതോ. തഥാ ഹി തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഇമം ഗാഥം സുത്ഥാ ന സച്ചാഭിസമയോ അഹോസി. യഥാ ച ഇമസ്സ, ഏവം ഉപകസ്സ ആജീവകസ്സ ബുദ്ധഗുണപ്പകാസനം. ധമ്മചക്ഷുവത്തനതോ ഹി പുബ്ബഭാഗേ ഭഗവതാ ഭാസീതം പരേസം സുണന്താനന്വി തപുസ്സല്ലികാനം സരണദാനം വിയ വാസനാഭാഗിയമേവ ജാതം, ന സേക്ഖഭാഗിയം, ന നിബ്ബേധഭാഗിയം. ഏസാ ഹി ധമ്മതാതി.

തത്ഥ യോ ബ്രാഹ്മണോതി യോ ബാഹിതപാപധമ്മതായ ബ്രാഹ്മണോ, ന ദിട്ഠമങ്ഗലികതായ ഹുംഹുകാരകസാവാദിപാപധമ്മയുത്തോ ഹുത്ഥാ കേവലം ജാതിമത്തകേന ബ്രഹ്മണ്യം പടിജാനാതി. സോ ബ്രാഹ്മണോ ബാഹിതപാപധമ്മത്താ ഹുംഹുകാരപ്പഹാനേന നിഹുംഹുകോ, രാഗാദികസാവാഭാവേന നിക്കസാവോ, ഭാവനാനുയോഗയുത്തചിത്തതായ യതത്തോ, സീലസംയമേന വാ സംയതചിത്തതായ യതത്തോ, ചതുമഗ്ഗണാണസങ്ഖാതേഹി വേദേഹി അന്തം സങ്ഖാരപരിയോസാനം നിബ്ബാനം, വേദാനം വാ അന്തം ഗതത്താ വേദന്തഗു. മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ വുസിതത്താ വുസിതബ്രഹ്മചരിയോ, ധമ്മേന സോ ബ്രഹ്മവാദം വദേയ “ബ്രാഹ്മണോ അഹ”ന്തി ഏതം വാദം ധമ്മേന ഞായേന വദേയ. യസ്സ സകലലോകസന്നിവാസേപി കുഹിഞ്ചി ഏകാരമ്മണേപി രാഗുസ്സഭോ, ദോസുസ്സഭോ, മോഹുസ്സഭോ, മാനുസ്സഭോ, ദിട്ഠുസ്സഭോതി ഇമേ ഉസ്സദാ നത്ഥി, അനവസേസം പഹീനാതി അത്ഥോ.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ബ്രാഹ്മണസുത്തവണ്ണനാ

൫. പഞ്ചമേ സാവത്ഥിയന്തി ഏവംനാമകേ നഗരേ. തത്ത്ഹി സവത്ഥസ്സ നാമ ഇസിനോ നിവാസട്ഠാനേ മാപിതത്താ സാവത്ഥീതി വുച്ചതി, യഥാ കാകന്ദീ, മാകന്ദീതി. ഏവം താവ അക്ഖരചിന്തകാ. അട്ഠകമാചരിയാ പന ഭണന്തി - യംകിഞ്ചി മനുസ്സാനം ഉപഭോഗപരിഭോഗം സബ്ബമേത്ഥ അത്ഥീതി സാവത്ഥി. സത്ഥസമായോഗേ ച കിമേത്ഥ ഭണ്ഡമത്ഥീതി പുച്ഛിതേ സബ്ബമത്ഥീതിപി വചനം ഉപാദായ സാവത്ഥീതി.

“സബ്ബദാ സബ്ബപകരണം, സാവത്ഥിയം സമോഹിതം;
തസ്മാ സബ്ബമുപാദായ, സാവത്ഥീതി പവുച്ചതീ”തി. (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൪);

തസ്സം സാവത്ഥിയം, സമീപത്വേ ചേതം ഭുജ്ജവചനം. ജേതവന്തേതി അത്തനോ പച്ചത്ഥികേ ജിനാതീതി ജേതോ, രത്താ വാ പച്ചത്ഥികജ്ജനേ ജിതേ ജാതോതി ജേതോ, മങ്ഗലകമ്യതായ വാ തസ്സ ഏവം നാമമേവ കത്തന്തി ജേതോ. വനയതീതി വനം, അത്തനോ സമ്പത്തിയാ സത്താനം അത്തന്തി ഭത്തിം കരോതി ഉപ്പാദേതീതി അത്ഥോ. വനുക്കേ ഇതി വാ വനം, നാനാവിധകുസുമഗന്ധസമ്മോദമത്തകോകിലാദിവിഹങ്ഗവിരുതാലാപേഹി മന്ദമാരുതചലിതരൂക്ഖസാഖാപല്ലവഹത്ഥേഹി ച “ഏഥ മം പരിഭുഞ്ജമാ”തി പാണിനോ യാചതി വിയാതി അത്ഥോ. ജേതസ്സ വനം ജേതവനം. തസ്ഹി ജേതേന കുമാരേന രോപിതം സംവദ്ധിതം പരിപാലിതം. സോവ തസ്സ സാമീ അഹോസി, തസ്മാ ജേതവനന്തി വുച്ചതി, തസ്ഥിം ജേതവന്തേ.

അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേതി മാതാപിതൃഹി ഗഹിതനാമവന്തേന സുദത്തോ നാമ സോ മഹാസേട്ഠി, സബ്ബകാമസമീധിതായ പന വിഗതമലമച്ഛേരതായ കരുണാദിഗുണസമങ്ഗിതായ ച നിച്ചകാലം അനാമാനം പിണ്ഡം ദേതി, തസ്മാ അനാമപിണ്ഡികോതി വുച്ചതി. ആരമന്തി ഏതഥ പാണിനോ വിസേസേന പബ്ബജിതാതി ആരാമോ, പുപ്ഫഫലാദിസോഭായ നാതിഭൂരനാച്ചാസന്നതാദിപഞ്ചവിധസേനാസന്നങ്ഗസമ്പത്തിയാ ച തതോ തതോ ആഗമ്മ രമന്തി അഭിരമന്തി അനുക്കണ്ഠിതാ ഹുത്വാ വസന്തീതി അത്ഥോ. വുത്തപ്പകാരായ വാ സമ്പത്തിയാ തത്ഥ തത്ഥ ഗതേപി അത്തനോ അബ്ഭന്തരംയേവ ആന്തേവാ രമേതീതി ആരാമോ. സോ ഹി അനാമപിണ്ഡികേന ഗഹപതിനാ ജേതസ്സ രാജകുമാരസ്സ ഹത്ഥതോ അട്ഠാരസഹി ഹിരഞ്ഞകോടീഹി കോടിസന്മാരേന കിണിത്വാ അട്ഠാരസഹി ഹിരഞ്ഞകോടീഹി സേനാസന്നാനി കാരാപേത്വാ അട്ഠാരസഹി ഹിരഞ്ഞകോടീഹി വിഹാരമഹം നിട്ഠാപേത്വാ ഏവം ചതുപത്താസഹിരഞ്ഞകോടിപരിച്ചാഗേന ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സങ്ഘസ്സ നിച്ചാതിതോ, തസ്മാ “അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമോ”തി വുച്ചതി. തസ്ഥിം അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ.

ഏതഥ ച “ജേതവന്തേ”തി വചനം പുരിമസാമിപരികിത്തനം, “അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ”തി പച്ഛിമസാമിപരികിത്തനം. ഉഭയന്വി ദ്വിനം പരിച്ചാഗവിസേസപരിദീപന്തേ പുണ്ണകാമാനം ആയതിം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനത്ഥം. തത്ഥ ഹി ദ്വാരകോട്ഠകപാസാദകരണവന്തേന ഭൂമിവിക്ഖയലദ്ധാ അട്ഠാരസ ഹിരഞ്ഞകോടിയോ അനേകകോടിഅഗ്ഘനകാ രൂക്ഖാ ച ജേതസ്സ പരിച്ചാഗോ, ചതുപത്താസ കോടിയോ അനാമപിണ്ഡികസ്സ. ഇതി തേസം പരിച്ചാഗപരികിത്തന്തേന “ഏവം പുണ്ണകാമാ പുണ്ണാനി കരോന്തീ”തി ദസ്സേന്തോ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ അത്തേപി പുണ്ണകാമേ തേസം ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജന്തേ നിയോജേതീതി.

തത്ഥ സിയാ - യദി താവ ഭഗവാ സാവത്ഥിയം വിഹരതി, “ജേതവന്തേ”തി ന വത്തബ്ബം. അഥ ജേതവന്തേ വിഹരതി, “സാവത്ഥിയം”തി ന വത്തബ്ബം. ന ഹി സക്കാ ഉഭയത്ഥ ഏകം സമയം വിഹരിതുന്തി. ന ഖോ പന്തേതം ഏവം ദട്ഠബ്ബം, നനു അപോചുദ്ധ്വാ “സമീപത്വേ ഏതം ഭുജ്ജവചന”ന്തി. തസ്മാ യദിദം സാവത്ഥിയാ സമീപേ ജേതവനം, തത്ഥ വിഹരന്തോ “സാവത്ഥിയം വിഹരതി ജേതവന്തേ”തി വുത്തോ. ഗോചരഗാമനിദസ്സനത്ഥം ഹിസ്സ സാവത്ഥിവചനം, പബ്ബജിതാനുരൂപനിവാസട്ഠാനദസ്സനത്ഥം സേസവചനന്തി.

ആയസ്മാ ച സാരിപുത്തോതിആദിസു ആയസ്മാതി പിയവചനം. ചസദോ സമുച്ചയത്ഥോ. രൂപസാരിയാ നാമ ബ്രാഹ്മണിയാ പുത്തോതി സാരിപുത്തോ. മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോതി പൂജാവചനം. ഗുണവിസേസേഹി മഹന്തോ മോഗ്ഗല്ലാനോതി ഹി മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ. രേവതോതി ഖദിരവനികരേവതോ, ന കണ്ഠാരേവതോ. ഏകസ്ഥിന്ഹി ദിവസേ ഭഗവാ രത്തസാണിപരിക്ഖിത്തോ വിയ സുവണ്ണയൂപോ, പവാളയജപരിവാരിതോ വിയ സുവണ്ണപഞ്ചതോ, നവുതിഹംസസഹസ്സപരിവാരിതോ വിയ ധതരട്ഠോ ഹംസരാജാ, സത്തരതനസമുജ്ജലായ ചതുരങ്ഗിനിയാ സേനായ പരിവാരിതോ വിയ ചക്കവത്തി രാജാ, മഹാഭിക്ഖുസങ്ഘപരിവുതോ ഗഗനമജ്ജേ ചന്ദം ഉട്ഠാപേന്തോ വിയ ചതുന്നം പരിസാനം മജ്ജേ ധമ്മം ദേസേന്തോ നിസിന്നോ ഹോതി. തസ്ഥിം സമയേ ഇമേ അഗ്ഗസാവകാ മഹാസാവകാ ച ഭഗവതോ പാദേ വന്ദനത്ഥായ ഉപസങ്കമിംസു.

ഭിക്ഖു ആമന്തേസീതി അത്താനം പരിവാരേത്ഥാ നിസിന്നഭിക്ഖു തേ ആഗച്ഛന്തേ ദണ്ഡേത്ഥാ അഭാസി. ഭഗവാ ഹി തേ ആയസ്മന്തേ സീലസമാധിപത്താദിഗുണസമ്പന്നേ പരമേന ഉപസമേന സമന്നാഗതേ പരമായ ആകപ്പസമ്പത്തിയാ യുത്തേ ഉപസങ്കമന്തേ പസ്സിത്ഥാ പസന്നമാനസോ തേസം ഗുണവിസേസപരികിത്തനത്ഥം ഭിക്ഖു ആമന്തേസി “ഏതേ, ഭിക്ഖവേ, ബ്രാഹ്മണാ ആഗച്ഛന്തി, ഏതേ, ഭിക്ഖവേ, ബ്രാഹ്മണാ ആഗച്ഛന്തി”തി. പസാദവസേന ഏതം ആമേധിതം, പസംസാവസേനാതിപി വത്തും യുത്തം. ഏവം വുത്തേതി ഏവം ഭഗവതാ തേ ആയസ്മന്തേ “ബ്രാഹ്മണാ”തി വുത്തേ. അത്തതരോതി നാമഗോത്തേന അപാകടോ, തസ്സം പരിസായം നിസിന്നോ ഏകോ ഭിക്ഖു. ബ്രാഹ്മണജാതികോതി ബ്രാഹ്മണകുലേ ജാതോ. സോ ഹി ഉളാരഭോഗാ ബ്രാഹ്മണമഹാസാലകുലാ പഞ്ചജിതോ. തസ്സ കിര ഏവം അഹോസി “ഇമേ ലോകിയാ ഉഭതോസുജാതിയാ ബ്രാഹ്മണസിക്ഖാനിപ്ഫത്തിയാ ച ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി, ന അത്തമാതി വദന്തി, ഭഗവാ ച ഏതേ ആയസ്മന്തേ ബ്രാഹ്മണാതി വദതി, ഹന്ദാഹം ഭഗവന്തം ബ്രാഹ്മണലക്ഖണം പുച്ഛേയ്യ”ന്തി ഏതദത്ഥമേവ ഹി ഭഗവാ തദാ തേ മേരേ “ബ്രാഹ്മണാ”തി അഭാസി. ബ്രഹ്മം അണതീതി ബ്രാഹ്മണോതി ഹി ജാതിബ്രാഹ്മണാനം നിബ്ബചനം. അരിയാ പന ബാഹിതപാപതായ ബ്രാഹ്മണാ. വുത്തഞ്ഛേതം - “ബാഹിതപാപോതി ബ്രാഹ്മണോ, സമചരിയാ സമണോതി വുച്ചതീ”തി (ധം പം നവവൃ). വക്ഖതി ച “ബാഹിത്ഥാ പാപകേ ധമ്മേ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി ഏതം ബ്രാഹ്മണസദസ്സ പരമത്ഥതോ സിഖാപത്തമത്ഥം ജാനിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം പരമത്ഥബ്രാഹ്മണഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ബാഹിത്ഥാതി ബഹി കത്ഥാ, അത്തനോ സന്താനതോ നീഹരിത്ഥാ സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന പജഹിത്ഥാതി അത്ഥോ. പാപകേ ധമ്മേതി ലാമകേ ധമ്മേ, ദുച്ചരിതവസേന തിവിധദുച്ചരിതധമ്മേ, ചിത്തുപ്പാദവസേന ദ്വാദസാകുസലചിത്തുപ്പാദേ, കമ്മപഥവസേന ദസാകുസലകമ്മപഥേ, പവത്തിഭേദവസേന അനേകഭേദഭിന്നേ സബ്ബേപി അകുസലധമ്മേതി അത്ഥോ. യേ ചരന്തിസദാ സതാതി യേ സതിവേപുല്ലപ്പത്തതായ സബ്ബകാലം രൂപാദീസു ഛന്ദസുപി ആരമ്മണേസു സതതവിഹാരവസേന സതാ സതിമന്തോ ഹുത്ഥാ ചതുഹി ഇരിയാപഥേഹി ചരന്തി. സതിഗുഹണേനേവ ചേത്ഥ സമ്പജഞ്ഞമ്പി ഗഹിതന്തി വേദിതബ്ബം. വീണസംയോജനാതി ചതുഹിപി അരിയമഗ്ഗേഹി ദസവിധസ്സ സംയോജനസ്സ സമുച്ഛിന്നത്താ പരിക്ഖിണസംയോജനാ. ബുദ്ധാതി ചതുസച്ചസമബോധേന ബുദ്ധാ. തേ ച പന സാവകബുദ്ധാ, പച്ഛേകബുദ്ധാ , സമ്മാസമ്ബുദ്ധാതി തിവിധാ, തേസു ഇധ സാവകബുദ്ധാ അധിപ്പേതാ. തേ വേ ലോകസ്ഥിബ്രാഹ്മണാതി തേ സേട്ഠത്ഥേന ബ്രാഹ്മണസങ്ഘാതേ ധമ്മേ അരിയായ

ജാതിയാ ജാതാ, ബ്രാഹ്മണഭൂതസ്സ വാ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താതി ഇമസ്ഥിം സത്തലോകേ പരമത്വമതോ ബ്രാഹ്മണാ നാമ, ന ജാതിഗോത്തമത്തേഹി, ന ജടാധാരണാഭിമത്തേന വാതി അത്ഥോ. ഏവം ഇമേസു ദ്വിസു സുത്തേസു ബ്രാഹ്മണകരാ ധമ്മാ അരഹത്തം പാപേത്യാ കഥിതാ, നാനജ്ജ്യാസയതായ പന സത്താനം ദേസനാവിലാസേന അഭിലാപനാനത്തേന ദേസനാനത്തം വേദിതബ്ബം.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. മഹാകസ്സപസുത്തവണ്ണനാ

൬. ഛരട്ഠേ രാജഗഹേതി ഏവംനാമകേ നഗരേ. തത്ത്വഹി മഹാമന്യാതുമഹാഗോവിന്ദാദീഹി പരിഗൃഹിതത്താ “രാജഗഹ”ന്തി വുച്ചതി. “ദുരഭിഭവനീയത്താ പടിരാജ്ജനം ഗഹഭൂതന്തി രാജഗഹ”ന്തിആദിനാ അത്തേനേത്ഥ പകാരേന വണ്ണയന്തി. കിന്തേഹി? നാമമേതം തസ്സ നഗരസ്സ. തം പനേതം ബുദ്ധകാലേ ചക്കവത്തികാലേ ച നഗരം ഹോതി, സേസകാലേ സുത്തം യക്ഖപരിഗൃഹിതം തേസം വസനട്ഠാനം ഹുത്വാ തിട്ഠന്തി. വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേതി വേളുവനന്തി തസ്സ വിഹാരസ്സ നാമം. തം കിര അട്ഠാരസഹത്വമുണ്ണേയേന പകാരേന പരിക്ഖിത്തം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ വസനാനുച്ഛവികായ മഹതിയാ ഗന്ധകുടീയാ അത്തേഹി ച പാസാദകുടീലേണമണ്ഡപചക്രമദ്വാരകോട്ഠകാദീഹി പടിമണ്ഡിതം ബഹി വേളുഹി പരിക്ഖിത്തം അഹോസി നീലോഭാസം മനോരമം, തേന “വേളുവന”ന്തി വുച്ചതി. കലന്ദകാനഞ്ചേത്ഥ നിവാപം അദംസു, തസ്ഥാ “കലന്ദകനിവാപോ”തി വുച്ചതി. പുണ്ണേ കിര അത്തതരോ രാജാ തം ഉയ്യാനം കീളനത്ഥം പവിട്ഠോ സുരാമദമത്തോ ദിവാസേയ്യം ഉപഗതോ സുപി, പരിജനോപിസ്സ “സുത്തോ രാജാ”തി പുപ്ഫഹലാദീഹി പലോഭിയമാനോ ഇതോ ചിതോ ച പക്കാമി. അഥ സുരാഗന്ധേന അത്തതരസ്ഥാ രുക്ഖസുസിരാ കണ്ഠഹസപ്പോ നിക്ഖമിത്വാ രത്തോ അഭിമുഖോ ആഗച്ഛതി. തം ദിസാ രുക്ഖദേവതാ “രത്തോ ജീവിതം ദസ്സാമീ”തി കലന്ദകവേസേന ഗന്ധാ കണ്ഠമൂലേ സദൃമകാസി. രാജാ പടിബുജ്ജ്വലി, കണ്ഠഹസപ്പോ നിവത്തോ. സോ തം ദിസാ “ഇമായ കാളകായ മമ ജീവിതം ദിന”ന്തി കാളകാനം നിവാപം തത്ഥ പട്ഠപേസി, അഭയഘോസഞ്ച ഘോസാപേസി. തസ്ഥാ തതോ പട്ഠായ തം “കലന്ദകനിവാപ”ന്തി സങ്ഖം ഗതം. കലന്ദകാതി ഹി കാളകാനം നാമം, തസ്ഥിം വേളുവനേ കലന്ദകനിവാപേ.

മഹാകസ്സപോതി മഹത്തേഹി സീലക്ഖന്ധാദീഹി സമന്നാഗതത്താ മഹത്തോ കസ്സപോതി മഹാകസ്സപോ, അപിച കുമാരകസ്സപത്ഥേരം ഉപാദായ അയം മഹാമേരോ “മഹാകസ്സപോ”തി വുച്ചതി. പിപ്പലിഗുഹായന്തി തസ്സാ കിര ഗുഹായ ദ്വാരസമീപേ ഏകോ പിപ്പലിരുക്ഖോ അഹോസി, തേന സാ “പിപ്പലിഗുഹാ”തി പത്തായിത്ഥ. തസ്സം പിപ്പലിഗുഹായം. ആബാധികോതി ആബായോ അസ്സ അത്ഥീതി ആബാധികോ, ബ്യാധികോതി അത്ഥോ. ദുക്ഖിതോതി കായസന്നിസ്സിതം ദുക്ഖം സഞ്ജാതം അസ്സാതി ദുക്ഖിതോ, ദുക്ഖപ്പത്തോതി അത്ഥോ. ബാളഹഗിലാനോതി അധിമത്തഗേലത്തോ, തം പന ഗേലത്തം സതോ സമ്പജാനോ ഹുത്വാ അധിവാസേസി. അഥസ്സ ഭഗവാ തം പവത്തിം തത്ഥാ തത്ഥ ഗന്ധാ ബോജ്ജ്യസ്സഗപരിത്തം അഭാസി, തേനേവ മേരസ്സ സോ ആബായോ വുപസമി. വുത്തത്ത്വേഹേതം ബോജ്ജ്യസ്സഗസംയുത്തേ -

“തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ പിപ്പലിഗുഹായം വിഹരതി ആബാധികോ ദുക്ഖിതോ ബാളഹഗിലാനോ. അഥ ഖോ ഭഗവാ സായന്ഠഹസമയം പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോ യേനായസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ

തേനുപസങ്കമി, ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ഞത്തേ ആസനേ നിസീദി. നിസജ്ജ വോ ഭഗവാ...പേ... ഏതദവോച - 'കച്ചി തേ, കസ്സപ, ഖമനീയം, കച്ചി യാപനീയം, കച്ചി ദുക്ഖാ വേദനാ പടിക്കമന്തി, നോ അഭിക്കമന്തി, പടിക്കമോസാനം പഞ്ഞായതി നോ അഭിക്കമോ'തി? 'ന മേ, ഭന്തേ, ഖമനീയം, ന യാപനീയം, ബാല്യഹാ മേ ഭന്തേ, ദുക്ഖാ വേദനാ അഭിക്കമന്തി നോ പടിക്കമന്തി, അഭിക്കമോസാനം പഞ്ഞായതി നോ പടിക്കമോ'തി.

“സത്തിമേ, കസ്സപ, ബോജ്ജ്യസ്സഗാ മയാ സമ്മദക്ഖാതാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തന്തി. കതമേ സത്ത? സതിസമ്ബോജ്ജ്യസ്സഗോ വോ, കസ്സപ, മയാ സമ്മദക്ഖാതോ ഭാവിതോ ബഹുലീകതോ അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തന്തി...പേ... ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജ്യസ്സഗോ വോ, കസ്സപ, മയാ സമ്മദക്ഖാതോ ഭാവിതോ ബഹുലീകതോ അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തന്തി. ഇമേ വോ, കസ്സപ, സത്ത ബോജ്ജ്യസ്സഗാ മയാ സമ്മദക്ഖാതാ ഭാവിതാ ബഹുലീകതാ അഭിഞ്ഞായ സമ്ബോധായ നിബ്ബാനായ സംവത്തന്തി’തി. ‘തഗ്ഘ ഭഗവാ ബോജ്ജ്യസ്സഗാ, തഗ്ഘ, സുഗത, ബോജ്ജ്യസ്സഗാ’”തി.

“ഇദമവോച ഭഗവാ. അത്തമനോ ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ ഭഗവതോ ഭാസീതം അഭിനന്ദി. വുട്ഠഹി ചായസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ തമ്ഹാ ആബാധാ, തഥാ പഹീനോ ചായസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ സോ ആബാധോ അഹോസീ”തി.

തേന വുത്തം - “അഥ വോ ആയസ്ഥാ മഹാകസ്സപോ അപരേണ സമയേണ തമ്ഹാ ആബാധാ വുട്ഠാസീ”തി.

ഏതദഹോസീതി പുഞ്ചേ ഗേലഞ്ഞഭിവസേസു സദ്ധിവിഹാരികേഹി ഉപനീതം പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിത്വാ വിഹാരേ ഏവ അഹോസി. അഥസ്സ തമ്ഹാ ആബാധാ വുട്ഠിതസ്സ ഏതം “യംനുനാഹം രാജഗഹം പിണ്ഡായ പവിസേയ്യ”ന്തി പരിവിതക്കോ അഹോസി. പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനീതി സക്കസ്സ ദേവരഞ്ഞോ പരിചാരികാ പഞ്ചസതാ കകുടപാദിനിയോ അച്ഛരായോ. ഉസ്സുക്കം ആപന്നാനി ഹോന്തീതി മേരസ്സ പിണ്ഡപാതം ദസ്സാമാതി പഞ്ചപിണ്ഡപാതസതാനി സജ്ജത്വാ സുവണ്ണഭാജനേഹി ആദായ അന്തരാമഗ്ഗേ റത്ഥാ, “ഭന്തേ, ഇഥം പിണ്ഡപാതം ഗൺഹഥ, സൺഗഹം നോ കരോമാ”തി വദമാനാ പിണ്ഡപാതദാനേ യുത്തപ്പയുത്താനി ഹോന്തി. തേന വുത്തം “ആയസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ പിണ്ഡപാതപ്പടിലാഭായാ”തി.

സക്കോ കിര ദേവരാജാ മേരസ്സ ചിത്തപ്പവത്തിം ഞ്ഞാ താ അച്ഛരായോ ഉയ്യോജേസി “ഗച്ഛഥ തുമ്ഹേ അയ്യസ്സ മഹാകസ്സപത്ഥേരസ്സ പിണ്ഡപാതം ദത്വാ അത്തനോ പതിട്ഠം കരോമാ”തി. ഏവം ഹിസ്സ അഹോസി “ഇമാസു സബ്ബാസു ഗതാസു കദാചി ഏകിസ്സാപി ഹത്ഥതോ പിണ്ഡപാതം മേരോ പടിഗുണ്ഠേയ്യ, തം തസ്സാ ഭവിസ്സതി ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി. പടിക്ഖിപി മേരോ, “ഭന്തേ , മയ്ഹം പിണ്ഡപാതം ഗൺഹഥ, മയ്ഹം പിണ്ഡപാതം ഗൺഹഥ”തി വദന്തിയോ “ഗച്ഛഥ തുമ്ഹേ കതപുഞ്ഞാ മഹാഭോഗാ, അഹം ദുഗ്ഗതാനം സൺഗഹം കരീസ്സാമീ”തി വത്ഥാ, “ഭന്തേ, മാ നോ നാസേഥ, സൺഗഹം നോ കരോമാ”തി വദന്തിയോ പുനപി പടിക്ഖിപിത്വാ പുനപി അപഗന്തും അനിച്ഛമാനാ യാചന്തിയോ “ന അത്തനോ പമാണം ജാനാഥ, അപഗച്ഛഥാ”തി വത്ഥാ അച്ഛരം പഹരി. താ മേരസ്സ അച്ഛരാസദും സുത്ഥാ സന്തജ്ജിതാ റാതും അസക്കോന്തിയോ

പലായിത്യാ ദേവലോകമേവ ഗതാ. തേന വൃത്തം - “പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനി പടികുപിപിത്യാ”തി.

പുണ്യസ്ഥസമയത്തി പുണ്യസ്ഥേ ഏകം സമയം, ഏകസ്ഥിം കാലേ. നിവാസേത്യാതി വിഹാരനിവാസനപരിവത്തനവസേന നിവാസനം ദള്ഹം നിവാസേത്യാ. പത്തചീവരമാദായാതി ചീവരം പാരുപിത്യാ പത്തം ഹതേന ഗഹേത്യാ. പിണ്ഡായ പാവിസീതി പിണ്ഡപാതത്മായ പാവിസി. ദലിദുവിസിവാതി ദുഗ്ഗതമനുസ്സാനം വസനോകാസോ. കപണ്ഡവിസിവാതി ഭോഗപാരിജ്ഞത്തപ്പത്തിയാ ദീനമനുസ്സാനം വാസോ. പേസകാരവിസിവാതി തന്തവായവാസോ. അദുസാ വോ ഭഗവാതി കഥം അദുസ? “ആബാധാ വുട്ഠിതോ മമ പുത്തോ കസ്സപോ കിന്നു വോ കരോതീ”തി ആവജേജ്ഞോ വേളുവനേ നിസിന്നോ ഏവ ഭഗവാ ദിബ്ബചക്ഖുനാ അദുസ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്യാതി യായം ആയസ്ഥതോ മഹാകസ്സപസ്സ പഞ്ചഹി അച്ഛരാസതേഹി ഉപനീതം അനേകസൂപം അനേകബുദ്ധ്ജനം ദിബ്ബപിണ്ഡപാതം പടികുപിപിത്യാ കപണ്ഡജനാനുഗൃഹപ്പടിപത്തി വൃത്താ, ഏതമത്ഥം ജാനിത്യാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം പരമപ്പിച്ചതാദസ്സനമുഖേന വീണാസവസ്സ താദീഭാവാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അനഞ്ഞപോസിന്തി അത്തം പോസേതീതി അത്തപോസി, ന അത്തപോസി അനഞ്ഞപോസി, അത്തനാ പോസേതബ്ബസ്സ അത്തസ്സ അഭാവേന അദുതിയോ, ഏകകോതി അത്ഥോ. തേന മേരസ്സ സുഭരതം ദസ്സേതി. മേരോ ഹി കായപരിഹാരികേന ചീവരേന കുച്ഛിപരിഹാരികേന ച പിണ്ഡപാതേന അത്താനമേവ പോസേനോ പരമപ്പിച്ചോ ഹുത്യാ വിഹരതി, അത്തം ഞാതിമിത്താദീസു കഞ്ചി ന പോസേതീ കത്ഥചി അലഗ്ഗഭാവതോ. അഥ വാ അഞ്ഞേന അത്തതരേന പോസേതബ്ബതായ അഭാവതോ അനഞ്ഞപോസി. യോ ഹി ഏകസ്ഥിംയേവ പച്ചയദായകേ പടിബദ്ധചതുപച്ചയോ സോ അനഞ്ഞപോസി നാമ ന ഹോതി ഏകായത്തവൃത്തിതോ . മേരോ പന “യഥാപി ഭമരോ പുപ്ഫ”ന്തി (ധ° പ° ൪൯) ഗാമായ വൃത്തനയേന ജങ്ഘാബലം നിസ്സായ പിണ്ഡായ ചരന്തോ കുലേസു നിച്ചനവോ ഹുത്യാ മിസ്സകഭത്തേന യാപേതി. തഥാ ഹി നം ഭഗവാ ചന്ദുപമപ്പടിപദായ മോമേസി. അത്താതന്തി അഭിഞ്ഞാതം, യഥാഭുച്ചഗുണേഹി പത്ഥടയസം, തേനേവ വാ അനഞ്ഞപോസിഭാവേന അപ്പിച്ചതാസനുട്ഠിതാഹി ഞാതം. അഥ വാ അത്താതന്തി സബ്ബസോ പഹീനതസ്ഥതായ ലാഭസക്കാരസിലോകനികാമനഹേതു അത്താനം ജാനാപനവസേന ന ഞാതം. അവിതതസ്ഥോ ഹി പാപിച്ചോ കുഹകതായ സമ്ഭാവനാധിപ്പായേന അത്താനം ജാനാപേതി. ദന്തന്തി ചരളങ്ഗുപേക്ഖാവസേന ഇന്ദ്രിയേസു ഉത്തമദമനേന ദന്തം. സാരേ പതിട്ഠിതന്തി വിമുത്തിസാരേ അവട്ഠിതം, അസേക്ഖസീലക്ഖന്ധാദികേ വാ സീലാദിസാരേ പതിട്ഠിതം. വീണാസവം വന്തദോസന്തി കാമാസവാദീനം ചതുനം ആസവാനം അനവസേസം പഹീനത്താ വീണാസവം. തതോ ഏവ രാഗാദിദോസാനം സബ്ബസോ വന്തത്താ വന്തദോസം. തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണന്തി തം യഥാവൃത്തഗുണം പരമത്ഥബ്രാഹ്മണം അഹം ബ്രാഹ്മണന്തി വദാമീതി. ഇധാപി ഹേട്ഠാ വൃത്തനയേനേവ ദേസനാനാന്തം വേദിതബ്ബം.

ചരട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. അജകലാപകസുത്തവണ്ണനാ

൭. സത്തമേ പാവായന്തി ഏവംനാമകേ മല്ലരാജൂനം നഗരേ. അജകലാപകേ ചേതിയേതി അജകലാപകേന നാമ യക്വേന പരിഗൃഹിതത്താ “അജകലാപക”ന്തി ലദ്ധനാമേ മനുസ്സാനം ചിത്തീകത്ത്ഠാനേ . സോ കിര യക്വോ അജേ കലാപേ കത്വാ ബന്ധനേന അജകോട്ഠാസേന സദ്ധിം ബലിം പടിച്ചുതി, ന അഞ്ഞമാ, തസ്മാ “അജകലാപകോ”തി പഞ്ഞായിത്ഥ. കേചി പനാഹു - അജകേ വിയ സത്തേ ലാപേതീതി അജകലാപകോതി. തസ്സ കിര സത്താ ബലിം ഉപനേത്വാ യദാ അജസദും കത്വാ ബലിം ഉപഹരന്തി, തദാ സോ തുസ്സതി, തസ്മാ “അജകലാപകോ”തി വുച്ചതീതി. സോ പന യക്വോ ആനുഭാവസമ്പന്നോ കക്ഖളോ ഫരൂസോ തത്ഥ ച സന്നിഹിതോ, തസ്മാ തം ഠാനം മനുസ്സാ ചിത്തിം കരോന്തി, കാലേന കാലം ബലിം ഉപഹരന്തി. തേന വുത്തം “അജകലാപകേ ചേതിയേ”തി. അജകലാപകസ്സ യക്ഖസ്സ ഭവനേതി തസ്സ യക്ഖസ്സ വിമാനേ.

തദാ കിര സത്ഥാ തം യക്ഖം ദമേതുകാമോ സായന്ഹസമയേ ഏകോ അദുതിയോ പത്തചീവരം ആദായ അജകലാപകസ്സ യക്ഖസ്സ ഭവനദാരം ഗത്വാ തസ്സ ദോവാരികം ഭവനപവിസനത്ഥായ യാചി. സോ “കക്ഖളോ, ഭന്തേ, അജകലാപകോ യക്ഖോ, സമണോതി വാ ബ്രാഹ്മണോതി വാ ഗാരവം ന കരോതി, തസ്മാ തുമ്ഹേ ഏവ ജാനാമ, മയ്ഹം പന തസ്സ അനാരോചനം ന യുത്ത”ന്തി താവദേവ യക്ഖസമാഗമം ഗതസ്സ അജകലാപകസ്സ സന്തികം വാതവേഗേന അഗമാസി. സത്ഥാ അന്തോഭവനം പവിസിത്വാ അജകലാപകസ്സ നിസീദനമണ്ഡപേ പഞ്ഞത്താസനേ നിസീദി. യക്ഖസ്സ ഓരോധാ സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്വാ വന്ദിത്വാ ഏകമന്തം അട്ഠംസു. സത്ഥാ താസം കാലയുത്തം ധമ്മിം കഥം കഥേസി. തേന വുത്തം - “പാവായം വിഹരതി അജകലാപകേ ചേതിയേ അജകലാപകസ്സ യക്ഖസ്സ ഭവനേ”തി.

തസ്ഥിം സമയേ സാതാഗിരഹേമവതാ അജകലാപകസ്സ ഭവനമത്ഥകേന യക്ഖസമാഗമം ഗച്ഛന്താ അത്തനോ ഗമനേ അസമ്പജ്ജമാനേ “കിം നു വോ കാരണ”ന്തി ആവജേജന്താ സത്ഥാരം അജകലാപകസ്സ ഭവനേ നിസിന്നം ദിസ്വാ തത്ഥ ഗത്വാ ഭഗവന്തം വന്ദിത്വാ “മയം, ഭന്തേ, യക്ഖസമാഗമം ഗമിസ്സാമാ”തി ആപുച്ഛിത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ ഗതാ യക്ഖസന്നിപാതേ അജകലാപകം ദിസ്വാ തുട്ഠിം പവേദയിംസു “ലാഭാ തേ, ആവുസോ, അജകലാപക, യസ്സ തേ ഭവനേ സദേവകേ ലോകേ അഗ്ഗപുഗ്ഗലോ ഭഗവാ നിസിന്നോ, ഉപസങ്കമിത്വാ ഭഗവന്തം പയിരുപാസസ്സു, ധമ്മഞ്ച സുണാഹീ”തി. സോ തേസം കഥം സുത്വാ “ഇമേ തസ്സ മുണ്ഡകസ്സ സമണകസ്സ മമ ഭവനേ നിസിന്നഭാവം കഥേന്തീ”തി കോധാഭിഭൂതോ ഹുത്വാ “അജ്ജ മയ്ഹം തേന സമണേന സദ്ധിം സങ്ഗാമോ ഭവിസ്സതീ”തി ചിന്തേത്വാ യക്ഖസന്നിപാതതോ ഉട്ഠഹിത്വാ ദക്ഖിണം പാദം ഉക്ഖപിത്വാ സട്ഠിയോജനമത്തം പബ്ബതകൂടം അക്കമി, തം ഭിജ്ജിത്വാ ദിധാ അഹോസി. സേസം ഏത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം ആളവകസുത്തവണ്ണനായം (സം നി അട്ഠം ൧.൧.൨൪൬) ആഗതനയേനേവ വേദിതഞ്ചം.

അജകലാപകസ്സ സമാഗമോ ഹി ആളവകസമാഗമസദിസോവ ഠപേത്വാ പണ്ഹകരണം വിസ്സജ്ജനം ഭവനതോ തിക്ഖത്തും നിക്ഖമനം പവേസനഞ്ച. അജകലാപകോ ഹി ആഗച്ഛന്തോയേവ “ഏതേഹിയേവ തം സമണം പലാപേസ്സാമീ”തി വാതമണ്ഡലാദികേ നവവസ്സേ സമുട്ഠാപേത്വാ തേഹി ഭഗവതോ ചലനമത്തമ്പി കാതും അസക്കോന്തോ നാനാവിധപ്പഹരണഹത്ഥേ അതിവിധ ഭയാനകരൂപേ ഭൂതഗണേ നിമ്മിനിത്വാ തേഹി സദ്ധിം ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ അന്തന്തേനേവ ചരന്തോ സബ്ബരത്തിം നാനപ്പകാരം വിപ്പകാരം കത്വാപി ഭഗവതോ കിഞ്ചി കേസഗ്ഗമത്തമ്പി നിസിന്നട്ഠാനതോ ചലനം കാതും നാസക്ഖി. കേവലം പന “അയം സമണോ മം അനാപുച്ഛാ മയ്ഹം ഭവനം പവിസിത്വാ നിസീദതീ”തി

കോഡവസേന പജ്ജലി. അമസ്സ ഭഗവാ ചിത്തപ്പവത്തിം ഞത്യാ “സേയുമാപി നാമ ചണ്ഡസ്സ ക്കുരസ്സ നാസായ പിത്തം ഭിന്ദേയ്യ, ഏവം സോ ഭിച്ഛോസോമത്തായ ചണ്ഡതരോ അസ്സ, ഏവമേവായം യക്ഖോ മയി ഇധ നിസിന്നേ ചിത്തം പഭൂസേതി, യംനൂനാഹം ബഹി നിക്ഖമേയ്യ”ന്തി സയമേവ ഭവനതോ നിക്ഖമിത്വാ അബ്ഭോകാസേ നിസിദി. തേന വുത്തം - “തേന ലോ പന സമയേന ഭഗവാ രത്തന്ധകാരതിമിസായം അബ്ഭോകാസേ നിസിന്നോ ഹോതീ”തി.

തത്ഥ രത്തന്ധകാരതിമിസായന്തി രത്തിയം അന്ധകരണതമസി, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണുപ്പത്തിവിരഹിതേ ബഹലന്ധകാരേതി അത്ഥോ. ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതോ കിര തദാ അന്ധകാരോ പവത്തിതി. ദേവോതി മേഘോ ഏകമേകം ഫുസിതകം ഉദകബിന്ദും പാതേതി. അഥ യക്ഖോ “ഇമിനാ സദേന താസേത്യാ ഇമം സമണം പലാപേസ്സാമീ”തി ഭഗവതോ സമീപം ഗത്വാ “അക്കുലോ”തിആദിനാ തം ഭിംസനം അകാസി. തേന വുത്തം “അഥ ലോ അജകലാപകോ”തിആദി. തത്ഥ ഭയന്തി ചിത്തുത്രാസം, ഛര്മ്മഭിത്തത്തി ഊരുത്ഥ്മ്ഭകസരീരസ്സ ഛര്മ്മഭിത്തഭാവം. ലോമഹംസന്തി ലോമാനം പഹട്ഠഭാവം, തീഹിപി പദേഹി ഭയുപ്പത്തിമേവ ദസ്സേതി. ഉപസങ്കമിതി കസ്ഥാ പനായം ഏവമധിപ്പായോ ഉപസങ്കമി, നനു പുഞ്ചേ അത്തനാ കാതഞ്ചം വിപ്പകാരം അകാസീതി? സച്ചമകാസി, തം പന്നേസ “അന്തോഭവനേ വേമട്ഠാനേ മിരഭൂമിയം റിതസ്സ ന കിഞ്ചി കാതും അസക്ഖി, ഇദാനി ബഹി റിതം ഏവം ഭിംസാപേത്യാ പലാപേതും സക്കാ”തി മഞ്ഞമാനോ ഉപസങ്കമി. അയഞ്ഹി യക്ഖോ അത്തനോ ഭവനം “മിരഭൂമി”തി മഞ്ഞതി, “തത്ഥ റിതത്താ അയം സമണോ ന ഭായതീ”തി ച.

തിക്ഖത്തും “അക്കുലോ പക്കുലോ”തി അക്കുലപക്കുലികം അകാസീതി തയോ വാരേ “അക്കുലോ പക്കുലോ”തി ഭിംസാപേതുകാമതായ ഏവരൂപം സദും അകാസി. അനുകരണസദ്യോ ഹി അയം. തദാ ഹി സോ യക്ഖോ സിന്നേരും ഉക്ഖിപന്തോ വിയ മഹാപഥവിം പരിവത്തേന്തോ വിയ ച മഹതാ ഉസ്സാഹേന അസനിസതസദ്യസഞ്ചാടം വിയ ഏകസ്ഥിം റാനേ പുഞ്ജീകതം ഹുത്വാ വിനിച്ഛരന്തം ദിസാഗജാനം ഹത്ഥിഗജജിതം, കേസരസീഹാനം സീഹനിന്നാദം , യക്ഖാനം ഹിംകാരസദ്യം, ഭൂതാനം അട്ടഹാസം, അസുരാനം അപ്ഫോടനഘോസം , ഇന്ദസ്സ ദേവരഞ്ഞോ വജിരനിഗ്ഘാതനിഗ്ഘോസം, അത്തനോ ഗമ്ഭീരതായ വിപ്ഫാരികതായ ഭയാനകതായ ച അവസേസസദ്യം അവഹസന്തമിവ അഭിഭവന്തമിവ ച കപ്പവുട്ഠാനമഹാവാതമണ്ഡലികായ വിനിഗ്ഘോസം പുമുജ്ജനാനം ഹദയം ഫാലേന്തം വിയ മഹന്തം പടിഭയനിഗ്ഘോസം അബ്യത്തക്ഖരം തിക്ഖത്തും അത്തനോ യക്ഖഗജജിതം ഗജജി “ഏതേന ഇമം സമണം ഭിംസാപേത്യാ പലാപേസ്സാമീ”തി. യം യം നിച്ഛരതി, തേന തേന പബ്ബതാ പപടികം മുഞ്ചിംസു, വനപ്പതിജേട്ഠകേ ഉപാദായ സഞ്ചേസു രുക്ഖലതാഗുമ്ബേസു പത്തഫലപുപ്ഫാനി സീദയിംസു, തിയോജനസഹസ്സവിത്ഥതോപി ഹിമവന്തപബ്ബതരാജാ സങ്കമ്പി സമ്പകമ്പി സമ്പവേധി, ഭുമ്മദേവതാ ആദിം കത്വാ യേഭുയ്യേന ദേവതാനമ്പി അഹുദേവ ഭയം ഛര്മ്മഭിത്തം ലോമഹംസോ, പഗേവ മനുസ്സാനം. അഞ്ഞേസഞ്ച അപദദിപദചതുപ്പദാനം മഹാപഥവിയാ ഉന്ദ്രിയനകാലോ വിയ മഹതീ വിഭിംസനകാ അഹോസി, സകലസ്ഥിം ജമ്ബുദീപതലേ മഹന്തം കോലാഹലം ഉദപാദി. ഭഗവാ പന തം സദ്യം “കിമീ”തി അമഞ്ഞമാനോ നിച്ഛലോ നിസിദി, “മാ കസ്സചി ഇമിനാ അത്തരായോ ഹോതു”തി അധിട്ഠാസി.

യസ്ഥാ പന സോ സദ്യോ “അക്കുല പക്കുല” ഇതി ഇമിനാ ആകാരേന സത്താനം സോതപഥം അഗമാസി, തസ്ഥാ തസ്സ അനുകരണവസേന “അക്കുലോ പക്കുലോ”തി, യക്ഖസ്സ ച തസ്സം നിഗ്ഘോസനിച്ഛാരണായം അക്കുലപക്കുലകരണം അത്ഥിതി കത്വാ “അക്കുലപക്കുലികം അകാസി”തി സങ്ഗഹം ആരോപയിംസു.

കേചി പന “ആകുലബ്ധാകുല ഇതി പദദ്വയസ്സു പരിയായാഭിധാനവസേന അക്കുലോ ബക്കുലോതി അയം സദോ വുത്തോ”തി വദന്തി യഥാ “ഏകം ഏകക”ന്തി. യസ്മാ ഏകവാരം ജാതോ പഠമുപ്പത്തിവസേനേവ നിബൃത്തത്താ ആകുലോതി ആദിഅത്ഥോ ആകാരോ, തസ്സ ച കകാരാഗമം കത്വാ രസ്സത്തം കതന്തി. ദേവ വാരേ പന ജാതോ ബക്കുലോ, കുലസദോ ചേത്ഥ ജാതിപരിയായോ കോലംകോലോതിആദിസു വിയ. വുത്തഅധിപ്പായാനുവിധായീ ച സദുപ്പയോഗോതി പഠമേന പദേന ജലാബുജസീഹബ്ധഗ്ഘാദയോ, ദുതിയേന അബ്ധജആസീവിസകണ്ഠസപ്പാദയോ വുച്ചന്തി, തസ്മാ സീഹാദികോ വിയ ആസീവിസാദികോ വിയ ച “അഹം തേ ജീവിതഹാരകോ”തി ഇമം അത്ഥം യക്ഖോ പദദ്വയേന ദസ്സേതീതി അഞ്ഞേ. അപരേ പന “അക്ഖുലോ ഭക്ഖുലോ”തി പാളിം വത്വാ “അക്ഖേതും വേപേതും വിനാസേതും ഉലതി പവത്തേതീതി അക്ഖുലോ, ഭക്ഖിതും വാദിതും ഉലതിതി ഭക്ഖുലോ. കോ പനേസോ? യക്ഖരക്ഖസപിസാചസീഹബ്ധഗ്ഘാദിസു അഞ്ഞതരോ യോ കോചി മനുസ്സാനം അനത്ഥാവഹോ”തി തസ്സ അത്ഥം വദന്തി. ഇധാപി പുഞ്ചേ വുത്തനയേനേവ അധിപ്പായയോജനാ വേദിതബ്ബാ.

ഏസോ തേ, സമണ, പിസാചോതി “അമ്ഭോ, സമണ, തവ പിസിതാസനോ പിസാചോ ഉപട്ഠിതോ”തി മഹന്തം ഭേരവരൂപം അഭിനിമ്മിനിത്വാ ഭഗവതോ പുരതോ ഠത്വാ അത്താനം സന്ധായ യക്ഖോ വദതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തേന യക്ഖേന കായവാചാഹി പവത്തിയമാനം വിപ്പകാരം. തേന ച അത്തനോ അനഭിഭവനീയസ്സു ഹേതുഭൂതം ലോകധമ്മേസു നിരൂപക്കിലേസതം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. തായം വേലായന്തി തസ്സ വിപ്പകാരകരണവേലായം. ഇമം ഉദാനന്തി തം വിപ്പകാരം അഗണേത്വാ അസ്സ അഗണണഹേതുഭൂതം ധമ്മാനുഭാവദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യദാ സകേസു ധമ്മേസൂതി യസ്മിം കാലേ സകഅത്തഭാവസഞ്ചാരേസു പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡധമ്മേസു. പാരഗൂതി പരിഞ്ഞാഭിസമയപാരിപൂരിവസേന പാരങ്ഗതോ, തതോയേവ തേസം ഹേതുഭൂതേ സമുദയേ, തദപ്പവത്തിലക്ഖണേ നിരോധേ, നിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായ ച പഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാഭിസമയപാരിപൂരിവസേന പാരഗതോ. ഹോതി ബ്രാഹ്മണോതി ഏവം സബ്ബസോ ബാഹിതപാപത്താ ബ്രാഹ്മണോ നാമ ഹോതി, സബ്ബസോ സകഅത്തഭാവാവബോധനേപി ചതുസച്ചാഭിസമയോ ഹോതി. വുത്തഞ്ചേതം - “ഇമസ്മിന്യേവ ബ്യാമമത്തേ കളേവരേ സസഞ്ചിമ്ഹി സമനകേ ലോകഞ്ച ലോകസമുദയഞ്ച പഞ്ഞപേമീ”തിആദി (സം° നി° ൧.൧൦൭; അ° നി° ൪.൪൫). അഥ വാ സകേസു ധമ്മേസൂതി അത്തനോ ധമ്മേസു, അത്തനോ ധമ്മാ നാമ അത്ഥകാമസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സീലാദിയമ്മാ. സീലസമാധിപത്താവിമുത്തിആദയോ ഹി വോദാനധമ്മാ ഏകന്തഹിതസുഖസമ്പാദനേന പുരിസസ്സ അത്തനോ ധമ്മാ നാമ, ന അനത്ഥാവഹാ സംകിലേസധമ്മാ വിയ അസകധമ്മാ. പാരഗൂതി തേസം സീലാദീനം പാരിപൂരിയാ പാരം പരിയന്തം ഗതോ.

തത്ഥ സീലം താവ ലോകിയലോകുത്തരവസേന ദുവിധം. തേസു ലോകിയം പുബ്ബഭാഗസീലം. തം സഞ്ചേപതോ പാതിമോക്ഖസംവരാദിവസേന ചതുബ്ബിധം, വിത്ഥാരതോ പന അനേകപ്പഭേദം. ലോകുത്തരം മഗ്ഗഫലവസേന ദുവിധം, അത്ഥതോ സമ്മാവാചാസമ്മാകമ്മന്തസമ്മാആജീവാ. യഥാ ച സീലം, തഥാ സമാധിപത്താ ച ലോകിയലോകുത്തരവസേന ദുവിധാ. തത്ഥ ലോകിയസമാധി സഹ ഉപചാരേന അട്ഠ സമാപത്തിയോ, ലോകുത്തരസമാധി മഗ്ഗപരിയാപനോ . പത്താപി ലോകിയാ സുതമയാ, ചിന്താമയാ, ഭാവനാമയാ ച സാസവാ, ലോകുത്തരാ പന

മഗ്ഗസമ്പയുത്താ ഫലസമ്പയുത്താ ച. വിമുത്തി നാമ ഫലവിമുത്തി നിബ്ബാനഞ്ച,
തസ്സമാ സാ ലോകുത്തരാവ. വിമുത്തിണാണദസ്സനം ലോകീയമേവ, തം
ഏകുനവീസതിവിധം പച്ചവേക്ഖണണാണഭാവതോ. ഏവം ഏതേസം
സീലാദിധമ്മാനം അത്തനോ സന്താനേ അരഹത്തഫലാധിഗമേന അനവസേസതോ
നിബ്ബത്തപാരിപൂരിയാ പാരം പരിയന്തം ഗതോതി സകേസു ധമ്മേസു പാരഗു.

അഥ വാ സോതാപത്തിഫലാധിഗമേന സീലസ്ഥിം പാരഗു. സോ ഹി “സീലേസു
പരിപൂരകാരി”തി വുത്തോ, സോതാപന്നഗൃഹണേനേവ ചേത്ഥ സകദാഗാമീപി
ഗഹിതോ ഹോതി. അനാഗാമിഫലാധിഗമേന സമാധിസ്ഥിം പാരഗു. സോ ഹി
“സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരി”തി വുത്തോ. അരഹത്തഫലാധിഗമേന ഇതരേസു
തീസു പാരഗു. അരഹാ ഹി പഞ്ഞാവേപുല്ലപ്പത്തിയാ അഗ്ഗഭൂതായ അകുപ്പായ
ചേതോവിമുത്തിയാ അധിഗതത്താ പച്ചവേക്ഖണണാണസ്സ ച
പരിയോസാനഗമനതോ പഞ്ഞാവിമുത്തിവിമുത്തിണാണദസ്സനേസു പാരഗു നാമ
ഹോതി. ഏവം സബ്ബമാപി ചതുസു അരിയസച്ചേസു ചതുമഗ്ഗവസേന
പരിഞ്ഞാദിസോളസവിധായ കിച്ചനിപ്ഫത്തിയാ യമാവുത്തേസു തസ്ഥിം തസ്ഥിം
കാലേ സകേസു ധമ്മേസു പാരഗതോ.

ഹോതി ബ്രാഹ്മണോതി തദാ സോ ബാഹിതപാപധമ്മതായ പരമത്ഥബ്രാഹ്മണോ
ഹോതി. അഥ ഏതം പിസാചഞ്ച, പക്കുലഞ്ചാതിവത്തതീതി തതോ
യമാവുത്തപാരഗമനതോ അഥ പച്ഛാ, അജകലാപക, ഏതം തയാ ദസ്സിതം
പിസിതാസനത്ഥമാഗതം പിസാചം ഭയജനനത്ഥം സമുട്ഠാപിതം
അക്കുലപക്കുലികഞ്ച അതിവത്തതി, അതിക്കമതി, അഭിഭവതി, തം ന ഭായതീതി
അത്ഥോ.

അയമ്പി ഗാഥാ അരഹത്തമേവ ഉല്ലപിതാ കഥിതാ. അഥ അജകലാപകോ
അത്തനാ കതേന തമാരൂപേനപി പടിഭയരൂപേന വിഭിംസനേന അകമ്പനീയസ്സ
ഭഗവതോ തം താദിഭാവം ദിസാ “അഹോ അച്ഛരിയമനുസ്സോവതായ”ന്തി
പസന്നമാനസോ പോമുജ്ജനികായ സദ്ധായ അത്തനി നിവിട്ഠഭാവം വിഭാവേനോ
സത്ഥു സമ്മുഖാ ഉപാസകത്തം പവേദേസി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. സങ്ഗാമജിസുത്തവണ്ണനാ

വ. അട്ഠമേ സങ്ഗാമജീതി ഏവംനാമോ. അയസ്ഹി ആയസ്ഥാ സാവത്ഥിയം
അത്തതരസ്സ മഹാവിഭവസ്സ സേട്ഠിനോ പുത്തോ, വയപ്പത്തകാലേ മാതാപിതൂഹി
പതിരൂപേന ദാരേന നിയോജേതാ സാപതേയ്യം നിയ്യാതേതാ ഘരബന്ധനേന
ബദ്ധോ ഹോതി. സോ ഏകദിവസം സാവത്ഥിവാസിനോ ഉപാസകേ
പുബ്ബണ്ഠാസമയം ദാനം ദത്വാ സീലം സമാദിയിതാ സായന്ഠാസമയേ സുദ്ധവത്ഥേ
സുദ്ധുത്തരാസങ്ഗേ ഗന്ധമാലാദിഹത്ഥേ ധമ്മസ്സവനത്ഥം ജേതവനാഭിമുഖേ ഗച്ഛന്തേ
ദിസാ “കത്ഥ തുദ്ധേ ഗച്ഛമാ”തി പുച്ഛിതാ “ധമ്മസ്സവനത്ഥം ജേതവനേ സത്ഥു
സന്തിക”ന്തി വുത്തേ “തേന ഹി അഹമ്പി ഗമിസ്സാമീ”തി തേഹി സദ്ധിം ജേതവനം
അഗമാസി. തേന ച സമയേന ഭഗവാ കഞ്ചനഗുഹായം സീഹനാദം നദന്തോ
കേസരസീഹോ വിയ സദ്ധമ്മമണ്ഡപേ പഞ്ഞത്തവരബുദ്ധാസനേ നിസീദിതാ
ചതുപരിസമജ്ജേയേ ധമ്മം ദേസേതി.

അഥ ഖോ തേ ഉപാസകാ ഭഗവന്തം വന്ദിതാ ഏകമന്തം നിസീദിംസു,
സങ്ഗാമജിപി കുലപുത്തോ തസ്സാ പരിസായ പരിയന്തേ ധമ്മം സുണന്തോ നിസീദി.

ഭഗവാ അനുപുണ്ണികമം കഥേത്യാ ചത്താരി സച്ചാനി പകാസേസി,
സച്ചപരിയോസാനേ അനേകേസം പാണ്ഡസഹസ്സാനം ധമ്മാഭിസമയോ അഹോസി.
സങ്ഗാമജിപി കുലപുത്തോ സോതാപത്തിഫലം പത്യാ പരിസായ വുട്ഠിതായ
ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്യാ വന്ദിത്യാ പബ്ബജ്ജം യാചി “പബ്ബാജേമ മം ഭഗവാ”തി.
“അനുത്താതോസി പന ത്വം മാതാപിതൃഹി പബ്ബജ്ജായാ”തി? “നാഹം, ഭന്തേ,
അനുത്താതോ”തി. “ന ഖോ, സങ്ഗാമജി, തമാഗതാ മാതാപിതൃഹി അനനുത്താതം
പുത്തം പബ്ബാജേന്തി”തി. “സോഹം, ഭന്തേ, തമാ കരിസ്സാമി, യഥാ മം
മാതാപിതരോ പബ്ബജിതും അനുജാനന്തി”തി. സോ ഭഗവന്തം വന്ദിത്യാ പദക്ഖിണം
കത്യാ മാതാപിതരോ ഉപസങ്കമിത്യാ, “അമ്മതാതാ, അനുജാനാമ മം പബ്ബജിതു”ന്തി
ആഹ. തതോ പരം രട്ഠപാലസുത്തേ (മം നിം ൨.൨൯൩ ആദയോ) ആഗതനയേന
വേദിതബ്ബം.

അഥ സോ “പബ്ബജിത്യാ അത്താനം ദസ്സേസ്സാമി”തി പടിഞ്ഞം ദത്യാ
അനുത്താതോ മാതാപിതൃഹി ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്യാ പബ്ബജ്ജം യാചി. അലത്ഥ
ഖോ ച ഭഗവതോ സന്തികേ പബ്ബജ്ജം ഉപസമ്പദഞ്ച, അചിരുപസമ്പന്നോ ച പന
സോ ഉപരിമഗ്ഗത്ഥായ ഘടേന്തോ വായമന്തോ അഞ്ഞതരസ്ഥിം അരഞ്ഞാവാസേ
വസ്സം വസിത്യാ ഛരളഭിഞ്ഞോ പുത്യാ വുത്ഥവസ്സോ ഭഗവന്തം ദസ്സനായ
മാതാപിതൃനഞ്ച പടിസ്സവമോചനത്ഥം സാവത്ഥിം അഗമാസി. തേന വുത്തം - “തേന
ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി സാവത്ഥിം അനുപുത്തോ ഹോതി”തി.

സോ ഹായസ്ഥാ ധുരഗാമേ പിണ്ഡായ ചരിത്യാ പച്ഛാഭത്തം
പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോ ജേതവനം പവിസിത്യാ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്യാ ഭഗവതാ
സദ്ധിം കതപടിസന്മാരോ അഞ്ഞം ബ്യാകരിത്യാ പുന ഭഗവന്തം വന്ദിത്യാ
പദക്ഖിണം കത്യാ നിക്ഖമിത്യാ അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമുലേ ദിവാവിഹാരം
നിസിദി. അഥസ്സ മാതാപിതരോ ഞാതിമിത്താ ചസ്സ ആഗമനം സുത്യാ, “സങ്ഗാമജി,
കിര ഇധാഗതോ”തി ഹട്ഠതുട്ഠാ തുരിതതുരിതാ വിഹാരം ഗത്യാ പരിയേസന്താ
നം തത്ഥ നിസിന്നം ദിസ്വാ ഉപസങ്കമിത്യാ പടിസന്മാരം കത്യാ “മാ അപുത്തകം
സാപതേയ്യം രാജാനോ ഹരേയ്യും, അപ്പിയാ ദായാദാ വാ ഗണ്ഠേയ്യും, നാലം
പബ്ബജ്ജായ, ഏഹി, താത, വിബ്ഭമാ”തി യാചിംസു. തം സുത്യാ മേരോ “ഇമേ
മയ്ഹം കാമേഹി അനത്ഥികഭാവം ന ജാനന്തി, ഗുഥധാരി വിയ ഗുഥപിണ്ഡേ
കാമേസുയേവ അല്പിയനം ഇച്ഛന്തി, നയിമേ സക്കാ ധമ്മകമായ സഞ്ഞാപേതു”ന്തി
അസ്സുണന്തോ വിയ നിസിദി. തേ നാനപ്പകാരം യാചിത്യാ അത്തനോ വചനം
അഗ്ഗണ്ഠന്തം ദിസ്വാ ഘരം പവിസിത്യാ പുത്തേന സദ്ധിം തസ്സ ഭരിയം
സപരിവാരം ഉയ്യോജേസും “മയം നാനപ്പകാരം തം യാചന്താപി തസ്സ മനം
അലഭിത്യാ ആഗതാ, ഗച്ഛ ത്വം, ഭദ്രേ, തവ ഭത്താരം പുത്തസന്ദസ്സന്നേന യാചിത്യാ
സഞ്ഞാപേഹീ”തി. തായ കിര ആപന്നസത്തായ അയമായസ്ഥാ പബ്ബജിതോ. സാ
“സാധു”തി സമ്പടിച്ഛിത്യാ ദാരകമാദായ മഹതാ പരിവാരേന ജേതവനം അഗമാസി.
തം സന്ധായ വുത്തം - “അസ്സോസി ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സാ”തിആദി.

തത്ഥ പുരാണദുതിയികാതി പുബ്ബേ ഗിഹികാലേ പാദപരിചരണവസേന
ദുതിയികാ, ഭരിയാതി അത്ഥോ. അയ്യോതി “അയ്യപുത്തോ”തി വത്തബ്ബേ
പബ്ബജിതാനം അനുച്ഛവികവോഹാരേന വദതി. കിരാതി അനുസ്സവനത്ഥേ നിപാതോ,
തസ്സ അനുപുത്തോ കിരാതി സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. ഖുദുപുത്തഞ്ജഹിസമണ,
പോസ മന്തി ആപന്നസത്തമേവ മം ഛരേസ്സേത്യാ പബ്ബജിതോ, സാഹം ഏതരഹി
ഖുദുപുത്താ, താദിസം മം ഛരേസ്സേത്യാവ തവ സമണധമ്മകരണം അയുത്തം, തസ്ഥാ,
സമണ, പുത്തദുതിയം മം ഘാസച്ഛാദനാദിഹി ഭരസ്സുതി. ആയസ്ഥാ പന,
സങ്ഗാമജി, ഇന്ദ്രിയാനി ഉക്ഖിപിത്യാ തം നേവ ഓലോകേതി, നാപി ആലപതി.
തേന വുത്തം - “ഏവം വുത്തേ ആയസ്ഥാ സങ്ഗാമജി തുണ്ഹി അഹോസി”തി.

സാ തിക്ഖത്തും തഥേവ വത്ഥാ തുണ്ഹീഭൂതമേവ തം ദിസാ “പുരിസാ നാമ ഭരിയാസു നിരപേക്ഖാപി പുത്തേസു സാപേക്ഖാ ഹോന്തി, പുത്തസിനേഹോ പിതു അട്ഠിമിഞ്ജം ആഹച്ച തിട്ഠന്തി, തസ്മാ പുത്തപേമേനാപി മയ്ഹം വസേ വത്തേയ്യാ”തി മഞ്ഞമാനാ പുത്തം മേരസ്സ അങ്കേ നിക്ഖിപിത്ഥാ ഏകമന്തം അപക്കമ്മ “ഏസോ തേ, സമണ, പുത്തോ, പോസ ന”ന്തി വത്ഥാ മോകം അഗമാസി. സാ കിര സമണതേജേനസ്സ സമ്മുഖേ ഠാതും നാസക്ഖി. മേരോ ദാരകമ്പി നേവ ഓലോകേതി നാപി ആലപതി. അഥ സാ ഇത്ഥി അവിഭുരേ ഠത്ഥാ മുഖം പരിവത്തേത്ഥാ ഓലോകേന്തി മേരസ്സ ആകാരം ഞത്ഥാ പടിനിവത്തിത്ഥാ “പുത്തേനപി അയം സമണോ അനത്ഥികോ”തി ദാരകം ഗഹേത്ഥാ പക്കാമി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുരാണദുതിയികാ”തിആദി.

തത്ഥ പുത്തേനപിതി അയം സമണോ അത്തനോ ഓരസപുത്തേനപി അനത്ഥികോ, പഗേവ അഞ്ഞേഹീതി അധിപ്പായോ. ദിഞ്ചേനാതി ഏതഥ ദിഞ്ചസദിസത്താ ദിഞ്ചം. ദേവതാനഞ്ചി സുചരിതകമ്മനിഞ്ചത്തം പിത്തസേമ്ഹരുഹിരാദീഹി അപലിബുദ്ധം ദുരേപി ആരമ്മണസമ്പടിച്ചനസമത്ഥം ദിഞ്ചം പസാദചക്ഖു ഹോതി. ഇദമ്പി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാധിനിഞ്ചത്തം അഭിഞ്ഞാചക്ഖും താദിസന്തി ദിഞ്ചം വിയാതി ദിഞ്ചം, ദിഞ്ചവിഹാരസന്നിസ്സയേന ലദ്ധത്താ വാ ദിഞ്ചം, മഹാജുതികത്താ മഹാഗതികത്താ വാ ദിഞ്ചം, തേന ദിഞ്ചേന. വിസുദ്ധേനാതി നീവരണാദിസംകിലേസവിഗമേന സുപരിസുദ്ധേന. അതിക്കന്തമാനുസകേനാതി മനുസ്സാനം വിസയാതീതേന. ഇമം ഏവരുപം വിപ്പകാരന്തി ഇമം ഏവം വിപ്പകാരം യഥാവുത്തം പഞ്ചജിതേസു അസാരുപ്പം അങ്കേ പുത്തട്ഠപനസങ്ഖാതം വിരുപകിരിയം.

ഏതമത്ഥന്തി ഏതം ആയസ്ഥതോ സങ്ഗാമജിസ്സ പുത്തദാരാദിസു സഞ്ചത്ഥ നിരപേക്ഖഭാവസങ്ഖാതം അത്ഥം സഞ്ചാകാരതോ വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം തസ്സ ഇട്ഠാനിട്ഠാദിസു താദിഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ആയന്തിന്തി ആഗച്ഛന്തിം, പുരാണദുതിയികന്തി അധിപ്പായോ. നാഭിനന്ദതീതി ദട്ഠം മം ആഗതാതി ന നന്ദതി ന തുസ്സതി. പക്കമന്തിന്തി സാ അയം മയാ അസമ്മോദിതാവ ഗച്ഛതീതി ഗച്ഛന്തിം. ന സോചതീതി ന ചിത്തസന്താപമാപജ്ജതി. യേന പന കാരണേന മേരോ ഏവം നാഭിനന്ദതി ന സോചതി, തം ദസ്സേതും “സങ്ഗാ സങ്ഗാമജിം മുത്ത”ന്തി വുത്തം. തത്ഥ സങ്ഗാതി രാഗസങ്ഗോ ദോസമോഹമാനദിട്ഠിസങ്ഗോതി പഞ്ചവിധാപി സങ്ഗാ സമുച്ഛേദപ്പടിപസ്സദ്ധിവിമുത്തീഹി വിമുത്തം സങ്ഗാമജിം ഭിക്ഖും. തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണന്തി തം താദിഭാവപ്പത്തം ഖിണാസവം അഹം സഞ്ചസോ ബാഹിതപാപത്താ ബ്രാഹ്മണന്തി വദാമീതി.

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ജടിലസുത്തവണ്ണനാ

൯. നവമേ ഗയായന്തി ഏതഥ ഗയാതി ഗാമോപി തിത്ഥമ്പി വുച്ചതി. ഗയാഗാമസ്സ ഹി അവിഭുരേ വിഹരന്തോ ഭഗവാ “ഗയായം വിഹരതീ”തി വുച്ചതി, തഥാ ഗയാതിത്ഥസ്സ. ഗയാതിത്ഥന്തി ഹി ഗയാഗാമസ്സ അവിഭുരേ ഏകാ പോക്ഖരണീ അത്ഥി നദീപി, തദുഭയം “പാപപവാഹനതിത്ഥ”ന്തി ലോകിയമഹാജനോ സമുദാചരതി. ഗയാസീസേതി ഗജസീസസദിസസിഖരോ തത്ഥ ഏകോ പഞ്ചതോ ഗയാസീസനാമകോ, യത്ഥ ഹത്ഥികുമ്ഭസദിസോ പിട്ഠിപാസാണോ

ഭിക്ഷുസഹസ്സസ്സ ഓകാസോ പഹോതി, തത്ര ഭഗവാ വിഹരതി. തേന വുത്തം - “ഗയായം വിഹരതി ഗയാസീസേ”തി.

ജടിലാതി താപസാ. തേ ഹി ജടാധാരിതായ ഇയ “ജടിലാ”തി വുത്താ. അന്തരട്ഠകേ ഹിമപാതസമയേതി ഹേമന്തസ്സ ഉതുന്നോ അബ്ഭന്തരഭൂതേ മാഘമാസസ്സ അവസാനേ ചത്താരോ ഫഗ്ഗുണമാസസ്സ ആദിമ്ഹി ചത്താരോതി അട്ഠദിവസപരിമാണേ ഹിമസ്സ പതനകാലേ. ഗയായം ഉമ്മുജ്ജന്തിതി കേചി തസ്ഥിം തിത്ഥസമ്മതേ ഉദകേ പഠമം നിമുഗ്ഗസകലസരീരാ തതോ ഉമ്മുജ്ജന്തി വുട്ഠഹന്തി ഉപ്പിലവന്തി. നിമുജ്ജന്തിതി സസീസം ഉദകേ ഓസീദന്തി. ഉമ്മുജ്ജനിമുജ്ജമ്പി കരോന്തിതി പുനപ്പുനം ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനാനിപി കരോന്തി.

തത്ഥ ഹി കേചി “ഏകുമ്മുജ്ജനേനേവ പാപസുദ്ധി ഹോതീ”തി ഏവംഭിട്ഠികാ, തേ ഉമ്മുജ്ജനമേവ കത്വാ ഗച്ഛന്തി. ഉമ്മുജ്ജനം പന നിമുജ്ജനമന്തരേന നത്ഥീതി അവിനാഭാവതോ നിമുജ്ജനമ്പി തേ കരോന്തിയേവ. യേപി “ഏകനിമുജ്ജനേനേവ പാപസുദ്ധി ഹോതീ”തി ഏവംഭിട്ഠികാ, തേപി ഏകവാരമേവ നിമുജ്ജിത്വാ വുത്തനയേന അവിനാഭാവതോ ഉമ്മുജ്ജനമ്പി കത്വാ പക്കമന്തി. യേ പന “തസ്ഥിം തിത്ഥേ നിമുജ്ജനേനേവ പാപസുദ്ധി ഹോതീ”തി ഏവംഭിട്ഠികാ, തേ തത്ഥ നിമുജ്ജിത്വാ അസ്സാസേ സന്നിരുമ്ഭിത്വാ മരുപ്പപാതപതിതാ വിയ തത്ഥേവ ജീവിതക്ഖയം പാപുണന്തി . അപരേ “പുനപ്പുനം ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനാനി കത്വാ ന്ഹാതേ പാപസുദ്ധി ഹോതീ”തി ഏവംഭിട്ഠികാ, തേ കാലേന കാലം ഉമ്മുജ്ജനനിമുജ്ജനാനി കരോന്തി. തേ സബ്ബേപി സന്ധായ വുത്തം - “ഉമ്മുജ്ജന്തിപി നിമുജ്ജന്തിപി ഉമ്മുജ്ജനിമുജ്ജമ്പി കരോന്തി”തി. ഏതഥ ച കിഞ്ചാപി നിമുജ്ജനപുബ്ബകം ഉമ്മുജ്ജനം, നിമുജ്ജനമേവ പന കരോന്താ കതിപയാ, ഉമ്മുജ്ജനം തദുഭയഞ്ച കരോന്താ ബഹൂതി തേസം യേഭൂയ്യഭാവദസ്സനത്ഥം ഉമ്മുജ്ജനം പഠമം വുത്തം. തഥാ സമ്ബഹുലാ ജടിലാതി ജടിലാനം യേഭൂയ്യതായ വുത്തം, മുണ്ഡസിഖണ്ഡിനോപി ച ബ്രാഹ്മണാ ഉദകസുദ്ധികാ തസ്ഥിം കാലേ തത്ഥ തഥാ കരോന്തി.

ഓസിഞ്ചന്തിതി കേചി ഗയായ ഉദകം ഹത്ഥേന ഗഹേത്വാ അത്തനോ സീസേ ച സരീരേ ച ഓസിഞ്ചന്തി, അപരേ ഘടേഹി ഉദകം ഗഹേത്വാ തീരേ ഠത്വാ തഥാ കരോന്തി. അഗ്ഗിം ജുഹന്തിതി കേചി ഗയാതീരേ വേദിം സജ്ജത്വാ ധൂമദബ്ഭിപൂജാദികേ ഉപകരണേ ഉപന്നേത്വാ അഗ്ഗിഹുതം ജുഹന്തി അഗ്ഗിഹുതം പരിചരന്തി. ഇമിനാ സുദ്ധിതി ഇമിനാ ഗയായം ഉമ്മുജ്ജനാദിനാ അഗ്ഗിപരിചരണേന ച പാപമലതോ സുദ്ധി പാപപവാഹനാ സംസാരസുദ്ധി ഏവ വാ ഹോതീതി ഏവംഭിട്ഠികാ ഹുത്വാതി അത്ഥോ.

ഉമ്മുജ്ജനാദി ചേത്ഥ നിദസ്സനമത്തം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തേസു ഹി കേചി ഉദകവാസം വസന്തി, കേചി ഉദകസ്സഞ്ജലിം ദേന്തി, കേചി തസ്ഥിം ഉദകേ ഠത്വാ ചന്ദിമസൂരിയേ അനുപരിവത്തന്തി, കേചി അനേകസഹസ്സവാരം സാവിത്തിആദികേ ജപന്തി, കേചി “ഇന്ദ്ര ആഗച്ഛാ”തിആദിനാ വിജ്ജാജപം അവ്ഹായന്തി, കേചി മഹതുപട്ഠാനം കരോന്തി, ഏവഞ്ച കരോന്താ കേചി ഓതരന്തി, കേചി ഉത്തരന്തി കേചി ഉത്തരിത്വാ സുദ്ധികആചമനം കരോന്തി, കേചി അന്തോഉദകേ റിതാ തന്തീ വാദേന്തി, വീണം വാദേന്തിതി ഏവമാദികാ നാനപ്പകാരകിരിയാ ദസ്സേന്തി. യസ്ഥാ വാ തേ ഏവരുപാ വികാരകിരിയാ കരോന്താപി തസ്ഥിം ഉദകേ നിമുജ്ജനഉമ്മുജ്ജനപുബ്ബകമേവ കരോന്തി, തസ്ഥാ തം സബ്ബം നിമുജ്ജനഉമ്മുജ്ജനനോഗധമേവ കത്വാ “ഉമ്മുജ്ജന്തി”തിപിആദി വുത്തം. ഏവം തത്ഥ ആകുലബ്ധാകുലേ വത്തമാനേ ഉപരിപബ്ബതേ റിതോ ഭഗവാ തേസം തം കോലാഹലം സുത്വാ “കിന്നു ഖോ ഏത”ന്തി ഓലോകേന്തോ തം കിരിയവികാരം

അദ്ദേശ, തം സന്ധായ വൃത്തം - “അദ്ദസാ ഖോ ഭഗവാ...പേം... ഇമിനാ സുദ്ധി”തി, തം വൃത്തമേവ.

ഏതമത്ത് വിദിത്വാതി ഏതം അത്ത് ഉദകോരോഹനാദിഅസുദ്ധിമഗ്ഗേ തേസം സുദ്ധിമഗ്ഗപരാമസനം സച്ചാദികേ ച സുദ്ധിമഗ്ഗേ അത്തനോ അവിപരിതാവബോധം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം ഉദകസുദ്ധിയാ അസുദ്ധിമഗ്ഗഭാവദീപകം സച്ചാദിയമ്മാനഞ്ച യാമാവതോ സുദ്ധിമഗ്ഗഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വ ന ഉദകേന സുചിഹോതിതി ഏതമ ഉദകേനാതി ഉദകുഞ്ജജനാദിനാ. ഉദകുഞ്ജജനാദി ഹി ഇയ ഉത്തരപദലോപേന “ഉദക”ന്തി വൃത്തം യഥാ രൂപഭവോ രൂപന്തി. അഥ വാ ഉദകേനാതി ഉമ്മുജ്ജനാദികിരിയായ സാധനഭൂതേന ഉദകേന സുചി സത്തസ്സ സുദ്ധി നാമ ന ഹോതി, നത്ഥിതി അത്ഥോ. അഥ വാ സുചിതി തേന യഥാവുത്തേന ഉദകേന സുചി പാപമലതോ സുദ്ധോ നാമ സത്തോ ന ഹോതി. കസ്ഥാ? ബഹേപത്ത് ന്ഹായതീജനോ. യദി ഹി ഉദകോരോഹനാദിനാ യഥാവുത്തേന പാപസുദ്ധി നാമ സിയാ, ബഹു ഏതമ ഉദകേ ജനോ ന്ഹായതി, മാതുഘാതാദിപാപകമ്മകാരി അത്തോ ച ഗോമഹിംസാദികോ അന്തമസോ മച്ഛകച്ഛപേ ഉപാദായ, തസ്സ സബ്ബസ്സാപി പാപസുദ്ധി സിയാ, ന പനേവം ഹോതി. കസ്ഥാ? ന്ഹാനസ്സ പാപഹേതുനം അപ്പടിപക്ഖഭാവതോ. യത്ത് ഹി യം വിനാസേതി, സോ തസ്സ പടിപക്ഖോ യഥാ ആലോകോ അന്ധകാരസ്സ, വിജ്ജാ ച അവിജ്ജായ, ന ഏവം ന്ഹാനം പാപസ്സ. തസ്ഥാ നിട്ഥേത്ത്വ ഗന്തഞ്ച “ന ഉദകേന സുചി ഹോതി”തി.

യേന പന സുചി ഹോതി, തം ദസ്സേതും “യത്ത് ഹി സച്ചഞ്ചാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ യത്ത് ഹിതി യസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ . സച്ചന്തി വചിസച്ചഞ്ചേവ വിരതിസച്ചഞ്ച. അഥ വാ സച്ചന്തി ഞാണസച്ചഞ്ചേവ പരമത്ത്വസച്ചഞ്ച. ധമ്മോതി അരിയമഗ്ഗധമ്മോ, ഫലധമ്മോ ച, സോ സബ്ബോപി യസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ ഉപലബ്ധിതി, സോ സുചി സോ ച ബ്രാഹ്മണോതി സോ അരിയപുഗ്ഗലോ വിസേസതോ വീണാസവോ അച്ചന്തസുദ്ധിയാ സുചി ച ബ്രാഹ്മണോ ചാതി. കസ്ഥാ പനേത്ത്വ സച്ചം ധമ്മതോ വിസും കത്വാ ഗഹിതം? സച്ചസ്സ ബഹുപകാരത്താ. തഥാ ഹി “സച്ചം വേ അമതാ വാചാ (സു° നി° ൪൫൫), സച്ചം ഹവേ സാദുതരം രസാനം (സം° നി° ൧൨൪൬; സു° നി° ൧൮൪), സച്ചേ അത്ഥേ ച ധമ്മേ ച, ആഹു സത്തോ പതിട്ഠിതാ (സു° നി° ൪൫൫), സച്ചേ റിതാ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ ചാ”തിആദിനാ (ജാ° ൨.൨൧൧.൪൩൩) അനേകേസു സുത്തപദേശു സച്ചഗുണാ പകാസിതാ. സച്ചവിപരിയസ്സ ച “ഏകം ധമ്മം അതീതസ്സ, മുസാവാദിസ്സ ജന്തുനോ (ധ° പ° ൧൦൬), അഭൂതവാദീ നിരയം ഉപേതീ”തി (ധ° പ° ൩൦൬) ച ആദിനാ പകാസിതാതി.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ബാഹിയസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. ദസമേ ബാഹിയോതി തസ്സ നാമം. ദാരുചീരിയോതി ദാരുമയചീരോ. സുപ്പാരകേതി ഏവംനാമകേ പട്ടനേ വസതി. കോ പനായം ബാഹിയോ, കമഞ്ച ദാരുചീരിയോ അഹോസി, കഥം സുപ്പാരകേ പട്ടനേ പടിവസതീതി?

തത്രായം അനുപുബ്ബികമാ - ഇതോ കിര കപ്പസതസഹസ്സമത്ത്വകേ പദുമുത്തരസമ്മാസമ്ബുദ്ധകാലേ ഏകോ കുലപുത്തോ ഹംസവതീനഗരേ ദസബലസ്സ ധമ്മദേശനം സുണന്തോ സത്ഥാരം ഏകം ഭിക്ഖും വിപ്പാഭിഞ്ഞാനം ഏതദഗ്ഗേ

റപേന്തം ദിസാ “മഹാ വതായം ഭിക്ഖു, യോ സത്ഥാരാ ഏവം ഏതദഗ്ഗേ
റപിയതി, അഹോ വതാഹമ്പി അനാഗതേ ഏവരുപസ്സ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സാസനേ
പബ്ബജിതാ സത്ഥാരാ ഏദിസേ റാനേ ഏതദഗ്ഗേ റപേതബ്ബോ ഭവേയ്യം യമായം
ഭിക്ഖു”തി തം റാനന്തരം പത്ഥേതാ തദനുരൂപം അധികാരകമ്മം കത്വാ
യാവജീവം പുണ്ണം കത്വാ സഗ്ഗപരായണോ ഹുത്വാ ദേവമനുസ്സേസു സംസരന്തോ
കസ്സപദസബലസ്സ സാസനേ പബ്ബജിതാ പരിപുണ്ണസീലോ സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോവ
ജീവിതക്ഖയം പത്വാ ദേവലോകേ നിബ്ബന്തി. സോ ഏകം ബുദ്ധന്തരം ദേവലോകേ
വസിത്വാ ഇമസ്മിം ബുദ്ധുപ്പാദേ ബാഹിയരട്ഠേ കുലഗേഹേ പടിസന്ധിം ഗണ്ഹി,
തം ബാഹിയരട്ഠേ ജാതന്താ ബാഹിയോതി സഞ്ജാനിംസു. സോ വയപ്പന്തോ
ഘരാവാസം വസന്തോ വണിജ്ജത്ഥായ ബഹുനം ഭണ്ഡാനം നാവം പൂരേതാ
സമുദ്രം പവിസിത്വാ അപരാപരം സഞ്ചരന്തോ സത്ത വാരേ സദ്ധിംയേവ
പരിസായ അത്തനോ നഗരം ഉപഗഞ്ചരി.

അട്ഠമേ വാരേ പന “സുവണ്ണഭൂമിം ഗമിസ്സാമീ”തി ആരോപിതഭണ്ഡോ നാവം
അഭിരുഹി. നാവാ മഹാസമുദ്രം അജ്ജയോഗാഹേതാ ഇച്ഛിതദേസം അപത്വാവ
സമുദ്രമജ്ജേയേ വിപന്നാ. മഹാജനോ മച്ഛകച്ഛപഭക്ഖോ അഹോസി. ബാഹിയോ
പന ഏകം നാവാഫലകം ഗഹേതാ തരന്തോ ഊമിവേഗേന മന്ദമന്ദം വിപമാനോ
ഭസ്സിത്വാ സമുദ്രേ പതിതന്താ ജാതരൂപേനേവ സമുദ്രതീരേ നിപന്നോ. പരിസ്സമം
വിനോദേത്വാ അസ്സാസമത്തം ലഭിത്വാ ഉട്ഠായ ലജ്ജായ ഗുമ്ബന്തരം പവിസിത്വാ
അച്ഛാദനം അന്തം കിഞ്ചി അപസ്സന്തോ അക്കനാളാനി ചരിന്ദിത്വാ വാകേഹി
പലിവേരേത്വാ നിവാസനപാവുരണാനി കത്വാ അച്ഛാദേസി. കേചി പന
“ദാരുഫലകാനി വിജ്ജയിത്വാ വാകേന ആവുണിത്വാ നിവാസനപാവുരണം കത്വാ
അച്ഛാദേസീ”തി വദന്തി. ഏവം സബ്ബമാപി ദാരുമയചീരധാരിതായ
“ദാരുചീരിയോ”തി പുരിമവോഹാരേന “ബാഹിയോ”തി ച പഞ്ഞായിത്ഥ.

തം ഏകം കപാലം ഗഹേതാ വുത്തനിയാമേന സുപ്പാരകപട്ടനേ പിണ്ഡായ
ചരന്തം ദിസാ മനുസ്സാ ചിന്തേസും “സചേ ലോകേ അരഹന്തോ നാമ ഹോന്തി,
ഏവംവിധേഹി ഭവിതബ്ബം, കിന്നു ഖോ അയം അയ്യോ വത്ഥം ദിയുമാനം
ഗണ്ഹേയ്യ, ഉദാഹു അപ്പിച്ചതായ ന ഗണ്ഹേയ്യ”തി വീമംസന്താ നാനാദിസാഹി
വത്ഥാനി ഉപന്നേസും. സോ ചിന്തേസി - “സചാഹം ഇമിനാ നിയാമേന നാഗമിസ്സം,
നയിമേ ഏവം മയി പസീദേയ്യും, യന്തുനാഹം ഇമാനി പടിക്ഖിപിത്വാ ഇമിനാവ
നീഹാരേന വിഹരേയ്യം, ഏവം മേ ലാഭസക്കാറോ ഉപ്പജ്ജിസ്സതീ”തി. സോ ഏവം
ചിന്തേത്വാ കോഹന്തേ റത്വാ വത്ഥാനി ന പടിഗണ്ഹി. മനുസ്സാ “അഹോ
അപ്പിച്ചോ വതായം അയ്യോ”തി ഭിച്ഛോസോമത്തായ പസന്നമാനസാ മഹന്തം
സക്കാരസമ്മാനം കരിംസു.

സോപി ഭത്തകിച്ചം കത്വാ അവിദുരട്ഠാനേ ഏകം ദേവായതനം അഗമാസി.
മഹാജനോ തേന സദ്ധിം ഏവ ഗത്വാ തം ദേവായതനം പടിജ്ജഗിത്വാ അദാസി.
സോ “ഇമേ മയ്ഹം ചീരധാരണമത്തേ പസീദിത്വാ ഏവംവിധം സക്കാരസമ്മാനം
കരോന്തി, ഏതേസം മയാ ഉക്കട്ഠവുത്തിനാ ഭവിതും വട്ടതീ”തി
സല്ല്വഹുകപരിക്ഖാരോ അപ്പിച്ചോവ ഹുത്വാ വിഹാസി. “അരഹാ”തി പന തേഹി
സമഭാവീയമാനോ “അരഹാ”തി അത്താനം അമഞ്ചി, ഉപരുപരി ചസ്സ
സക്കാരഗരുകാരോ അഭിവാഡി, ലാഭീ ച അഹോസി ഉളാരാനം പച്ചയാനം. തേന
വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ സുപ്പാരകേ പടിവസതി
സമുദ്രതീരേ സക്കതോ ഗരുകതോ”തിആദി.

തത്ഥ സക്കതോതി സക്കച്ചം ആദരേന ഉപട്ഠാനവസേന സക്കതോ. ഗരുകതോതി
ഗുണവിസേസേന യുത്തോതി അധിപ്പായേന പാസാണച്ഛത്തം വിധ

ഗരുകരണവസേന ഗരുകതോ. മാനിതോതി മനസാ സമ്ഭാവനവസേന മാനിതോ. പൂജിതോതി പുപ്ഫഗന്ധാദിഹി പൂജാവസേന പൂജിതോ. അപചിതോതി അഭിപ്പസന്നചിത്തേഹി മഗ്ഗദാനആസനാഭിഹരണാഭിവസേന അപചിതോ. ലാഭീ ചീവര...പേ... പരിക്ഖാരാനന്തി പണീതപണീതാനം ഉപരൂപരി ഉപനീയമാനാനം ചീവരാദീനം ചതുന്നം പച്ചയാനം ലഭനവസേന ലാഭീ.

അപരോ നയോ - സക്കതോതി സക്കാരപ്പത്തോ. ഗരുകതോതി ഗരുകാരപ്പത്തോ. മാനിതോതി ബഹുമാനിതോ മനസാ പിയായിതോ ച. പൂജിതോതി ചതുപച്ചയാഭിപൂജായ പൂജിതോ. അപചിതോതി അപചായനപ്പത്തോ. യസ്സ ഹി ചത്താരോ പച്ചയേ സക്കത്വാ സുഅഭിസങ്ഖതേ പണീതപണീതേ ദേന്തി, സോ സക്കതോ. യസ്മിം ഗരുഭാവം പച്ചുപട്ഠപേത്വാ ദേന്തി, സോ ഗരുകതോ. യം മനസാ പിയായന്തി ബഹുമഞ്ഞന്തി ച, സോ മാനിതോ. യസ്സ സബ്ബമ്പേതം പൂജനവസേന കരോന്തി, സോ പൂജിതോ. യസ്സ അഭിവാദനപച്ചുടാനഞ്ജലികമ്മാഭിവസേന പരമനിപച്ചകാരം കരോന്തി, സോ അപചിതോ. ബാഹിയസ്സ പന തേ സബ്ബമേതം അകംസു. തേന വുത്തം - “ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ സുപ്പാരകേ പടിവസതി സക്കതോ”തിആദി. ഏതഥ ച ചീവരം സോ അഗ്ഗണ്ഹന്തോപി “ഏഹി, ഭന്തേ, ഇമം വത്ഥം പടിഗ്ഗണ്ഹാഹീ”തി ഉപനാമനവസേന ചീവരസ്സാപി “ലാഭീ”ത്വേവ വുത്തോ.

രഹോഗതസ്സാതി രഹസി ഗതസ്സ. പടിസല്ലീനസ്സാതി ഏകീഭൂതസ്സ ബഹൂഹി മനുസ്സേഹി “അരഹാ”തി വുച്ചമാനസ്സ തസ്സ ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന ചേതസോ പരിവീതക്കോ ഉദപാദി ചിത്തസ്സ മിച്ഛാസങ്കപ്പോ ഉപ്പജ്ജി. കഥം? യേ വോ കേചി ലോകേ അരഹന്തോ വാ അരഹത്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നാ, അഹം തേസം അഞ്ഞതരോതി. തസ്സേതഥാ - യേ ഇമസ്മിം സത്തലോകേ കിലേസാരീനം ഹതത്താ പൂജാസക്കാരാദീനഞ്ച അരഹഭാവേന അരഹന്തോ, യേ കിലേസാരീനം ഹനന്തേന അരഹത്തമഗ്ഗം സമാപന്നാ, തേസു അഹം ഏകോതി.

പുരാണസാലോഹിതാതി പുരിമസ്മിം ഭവേസാലോഹിതാ ബന്ധുസദിസാ ഏകതോ കതസമണ്ഡമ്മാ ദേവതാ. കേചി പന “പുരാണസാലോഹിതാതി പുരാണകാലേ ഭവന്തരേ സാലോഹിതാ മാതുഭൂതാ ഏകാ ദേവതാ”തി വദന്തി, തം അട്ഠകമായം പടിക്പിപിത്വാ പുരിമോയേവത്ഥോ ഗഹിതോ.

പുഞ്ചേ കിര കസ്സപദസബലസ്സ സാസനേ ഓസക്കമാനേ സാമണേരാദീനം വിപ്പകാരം ദിസ്വാ സത്ത ഭിക്ഖു സംവേഗപ്പത്താ “യാവ സാസനം ന അന്തരായതി, താവ അത്തനോ പതിട്ഠം കരിസ്സാമാ”തി സുവണ്ണചേതിയം വന്ദിത്വാ അരഞ്ഞം പവിട്ഠാ ഏകം പബ്ബതം ദിസ്വാ “ജീവിതേ സാലയാ നിവത്തന്തു, നിരാലയാ ഇമം പബ്ബതം അഭിരുഹന്തു”തി വത്വാ നിസ്സേണിം ബന്ധിത്വാ സഞ്ചേ തം പബ്ബതം അഭിരുയ്ഹ നിസ്സേണിം പാതേത്വാ സമണ്ഡമ്മം കരിംസു. തേസു സങ്ഘത്ഥേരോ ഏകരത്താതിക്കമേനേവ അരഹത്തം പാപുണി. സോ ഉത്തരകുരുതോ പിണ്ഡപാതം ആനേത്വാ തേ ഭിക്ഖു, “ആവുസോ, ഇതോ പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജമാ”തി ആഹ. തേ “തുമ്പേ, ഭന്തേ, അത്തനോ ആനുഭാവേന ഏവം അകത്ഥ, മയമ്പി സചേ തുമ്പേ വിയ വിസേസം നിബ്ബത്തേസ്സാമ, സയമേവ ആഹരിത്വാ ഭുഞ്ജിസ്സാമാ”തി ഭുഞ്ജിതും ന ഇച്ഛിംസു. തതോ ദുതിയദിവസേ ദുതിയത്ഥേരോ അനാഗാമിഫലം പാപുണി, സോപി തഥേവ പിണ്ഡപാതം ആദായ തത്ഥ ഗത്വാ ഇതരേ നിമന്തേസി, തേപി തഥേവ പടിക്പിപിംസു. തേസു അരഹത്തപ്പത്തോ പരിനിബ്ബായി, അനാഗാമീ സുദ്ധാവാസഭൂമിയം നിബ്ബത്തി. ഇതരേ പന പഞ്ച ജനാ ഘടന്തോ വായമന്താപി വിസേസം നിബ്ബത്തേതും നാസക്ഖിംസു. തേ അസക്കോന്താ തത്ഥേവ പരിസുസ്സിത്വാ

ദേവലോകേ നിബൃത്താ. ഏകം ബുദ്ധന്തരം ദേവേസുയേവ സംസരിതാ ഇമസ്മിം ബുദ്ധുപ്പാദേ ദേവലോകതോ ചവിതാ തത്മ തത്മ കുലഘരേ നിബൃത്തിംസു. തേസു ഹി ഏകോ പക്കുസാതി രാജാ അഹോസി, ഏകോ കുമാരകസ്സപോ, ഏകോ ദബ്ബോ മല്ലപുത്തോ, ഏകോ സഭിയോ പരിബ്ബാജകോ, ഏകോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ. തത്മ യോ സോ അന്നാഗാമീ ബ്രഹ്മലോകേ നിബൃത്തോ, തം സന്ധായേതം വുത്തം “പുരാണസാലോഹിതാ ദേവതാ”തി. ദേവപുത്തോപി ഹി ദേവധീതാ വിയ ദേവോ ഏവ ദേവതാതി കത്വാ ദേവതാതി വുച്ചതി “അഥ ഖോ അത്തതരാ ദേവതാ”തിആദീസു വിയ. ഇധ പന ബ്രഹ്മാ ദേവതാതി അധിപ്പേതോ.

തസ്സ ഹി ബ്രഹ്മുനോ തത്മ നിബൃത്തസമനന്തരമേവ അത്തനോ ബ്രഹ്മസമ്പത്തിം ഓലോകേതാ ആഗതട്ഠാനം ആവജേജന്തസ്സ സത്തന്നം ജനാനം പബ്ബതം ആരൂഢ്വ സമണ്ഡമ്മകരണം, തത്ഥേകസ്സ പരിനിബൃതഭാവോ, അന്നാഗാമിഫലം പത്വാ അത്തനോ ച ഏതഥ നിബൃത്തഭാവോ ഉപട്ഠാസി. സോ “കത്ഥ നു ഖോ ഇതരേ പഞ്ച ജനാ”തി ആവജേജന്തോ കാമാവചരദേവലോകേ തേസം നിബൃത്തഭാവം ഞ്ഞാ അപരഭാഗേ കാലാനുകാലം “കിനു ഖോ കരോന്തീ”തി തേസം പവത്തിം ഓലോകേതിയേവ. ഇമസ്മിം പന കാലേ “കഹം നു ഖോ”തി ആവജേജന്തോ ബാഹിയം സുപ്പാരകപട്ടനം ഉപനിസ്സായ ദാരുചീരിയാരിം കോഹന്തേന ജീവികം കപ്പേന്തം ദിസാ “അയം മയാ സദ്ധിം പുബ്ബേ നിസ്സേണിം ബന്ധിതാ പബ്ബതം അഭിരുഹിതാ സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോ അതിസല്ലേഖവുത്തിയാ ജീവിതേ അനപേക്ഖോ അരഹതാപി ആഭതം പിണ്ഡപാതം അപരിഭുഞ്ജിതാ ഇദാനി സമ്ഭാവനാധിപ്പായോ അനരഹാവ അരഹത്തം പടിജാനിതാ വിചരതി ലാഭസക്കാരസിദ്ധോകം നികാമയമാനോ, ദസബലസ്സ ച നിബൃത്തഭാവം ന ജാനാതി, ഹന്ദ നം സംവേജേതാ ബുദ്ധുപ്പാദം ജാനാപേസ്സാമീ”തി താവദേവ ബ്രഹ്മലോകതോ ഓതരിതാ രത്തിഭാഗേ സുപ്പാരകപട്ടനേ ദാരുചീരിയസ്സ സമ്മുഖേ പാതുരഹോസി. ബാഹിയോ അത്തനോ വസന്തട്ഠനേ ഉളാരം ഓഭാസം ദിസാ “കിം നു ഖോ ഏത”ന്തി ബഹി നിക്ഖമിതാ ഓലോകേന്തോ ആകാസേ റിതം മഹാബ്രഹ്മാനം ദിസാ അഞ്ജലിം പഗ്ഗയ്ഹ “കേ തുമ്ഹേ”തി പുച്ഛി. അഥസ്സ സോ ബ്രഹ്മാ “അഹം തേ പോരാണകസഹായോ തദാ അന്നാഗാമിഫലം പത്വാ ബ്രഹ്മലോകേ നിബൃത്തോ, ത്വം പന കിഞ്ചി വിസേസം നിബൃത്തേതും അസക്കോന്തോ തദാ പുമുജ്ജനകാലകിരിയം കത്വാ സംസരന്തോ ഇദാനി തിത്ഥിയവേസധാരി അനരഹാവ സമാനോ ‘അരഹാ അഹ’ന്തി ഇമം ലദ്ധിം ഗഹേത്വാ വിചരസീതി ഞ്ഞാ ആഗതോ, നേവ ഖോ ത്വം, ബാഹിയ, അരഹാ, പടിനിസ്സജേജതം പാപകം ദിട്ഠിഗതം, മാ തേ അഹോസി ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ലോകേ ഉപ്പന്നോ. സോ ഹി ഭഗവാ അരഹാ, ഗച്ഛ നം പയിരുപാസസ്സു”തി ആഹ. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ബാഹിയസ്സ ദാരുചീരിയസ്സ പുരാണസാലോഹിതാ ദേവതാ”തിആദി.

തത്മ അനുകമ്പികാതി അനുഗൃഹസീലാ കരുണാധികാ. അത്ഥകാമാതി ഹിതകാമാ മേത്താധികാ. പുരിമപദേന ചേത്ഥ ബാഹിയസ്സ ദുക്ഖാപനയനകാമതം തസ്സാ ദേവതായ ദസ്സേതി, പച്ഛിമേന ഹിതൂപസംഹാരം. ചേതസാതി അത്തനോ ചിത്തേന, ചേതോസീസേന ചേത്ഥ ചേതോപരിയഞ്ഞാണം ഗഹിതന്തി വേദിതബ്ബം. ചേതോപരിവിതക്കന്തി തസ്സ ചിത്തപ്പവത്തിം. അത്തായാതി ജാനിതാ. തേനൂപസങ്കമീതി സേയുമാപി നാമ ബലവാ പുരിസോ സമിഞ്ജിതം വാ ബാഹം പസാരേയ്യ, പസാരിതം വാ ബാഹം സമിഞ്ജേയ്യ, ഏവമേവ ബ്രഹ്മലോകേ അന്തരഹിതോ ബാഹിയസ്സ പുരതോ പാതുഭവനവസേന ഉപസങ്കമി. ഏതദവോചാതി “യേ ഖോ കേചി ലോകേ അരഹന്തോ വാ”തിആദിപവത്തമിച്ഛാപരിവിതക്കം ബാഹിയം സഹോഢം ചോരം ഗണ്ഹന്തോ

വിയ “നേവ ഖോ താം, ബാഹിയ, അരഹാ”തിആദികം ഏതം ഇദാനി
വുച്ചമാനവചനം ബ്രഹ്മാ അവോച. നേവ ഖോ താം, ബാഹിയ, അരഹാതി ഏതേന
തദാ ബാഹിയസ്സ അസേക്ഖഭാവം പടിക്ഖിപതി, നാപി അരഹത്തമഗ്ഗം വാ
സമാപന്നോതി ഏതേന സേക്ഖഭാവം, ഉഭയേനപിസ്സ അനരിയഭാവമേവ ദീപേതി.
സാപി തേ പടിപദാ നത്ഥി, യായ താം അരഹാ വാ അസ്സ അരഹത്തമഗ്ഗം വാ
സമാപന്നോതി ഇമിനാ പനസ്സ കല്യാണപുഥുജ്ജനഭാവവി പടിക്ഖിപതി. തത്ഥ
പടിപദാതി സീലവിസുദ്ധിആദയോ ഛര വിസുദ്ധിയോ. പടിപജ്ജതി ഏതായ
അരിയമഗ്ഗേതി പടിപദാ. അസ്സാതി ഭവേയ്യാസി.

അയഞ്ചസ്സ അരഹത്തായിമാനോ കിം നിസ്സായ ഉപ്പന്നോതി? “അപ്പിച്ഛതായ
സന്തുട്ഠിതായ സല്ലേഖതായ ദീഘരത്തം കതാധികാരത്താ തദങ്ഗപ്പഹാനവസേന
കിലേസാനം വിഹതത്താ അരഹത്തായിമാനോ ഉപ്പന്നോ”തി കേചി വദന്തി. അപരേ
പനാഹു “ബാഹിയോ പഠമാദിത്ഥാനചതുക്കലാഭീ, തസ്സമാസ്സ വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനേന
കിലേസാനം അസമുദാചാരതോ അരഹത്തായിമാനോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി. തദുഭയവി
തേസം മതിമത്തമേവ “സമ്ഭാവനാധിപ്പായോ ലാഭസക്കാരസിലോകം
നികാമയമാനോ”തി ച അട്ഠകമായം ആഗതത്താ. തസ്സമാ വുത്തനയേനേവേത്ഥ
അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അഥ ബാഹിയോ ആകാസേ ഠത്ഥാ കമേന്തം മഹാബ്രഹ്മാനം ഓലോകേത്ഥാ
ചിന്തേസി - “അഹോ ഭാരിയം വത കമ്മം, യമഹം അരഹാതി ചിന്തേസിം,
അയഞ്ച ‘അരഹത്തഗാമിനീ പടിപദാപി തേ നത്ഥി’തി വദന്തി, അത്ഥി നു ഖോ
ലോകേ കോചി അരഹാ”തി? അഥ നം പുച്ഛി. തേന വുത്തം - “അഥ കേ ചരഹി
ദേവതേ ലോകേ അരഹന്തോ വാ അരഹത്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നാ”തി.

തത്ഥ അമാതി പുച്ഛാരമ്ഭേ നിപാതോ. കേ ചരഹിതി കേ ഏതരഹി. ലോകേതി
ഓകാസലോകേ. അയഞ്ചേതേന അധിപ്പായോ - ഭാജനലോകഭൂതേ സകലസ്ഥിം
ജമ്ബുദീപതലേ കസ്ഥിം ഠാനേ അരഹന്തോ വാ അരഹത്തമഗ്ഗം വാ സമാപന്നാ
ഏതരഹി വിഹരന്തി, യത്ഥ മയം തേ ഉപസങ്കമിത്ഥാ തേസം ഓവാദേ ഠത്ഥാ
വട്ടടുക്ഖതോ മുച്ചിസ്സാമാതി. ഉത്തരേസൂതി സുപ്പാരകപട്ടനതോ
പുബ്ബുത്തരദിസാഭാഗം സന്ധായ വുത്തം.

അരഹന്തി ആരകത്താ അരഹം. ആരകാ ഹി സോ സബ്ബകിലേസേഹി
സുവിദൂരവിദൂരേ റിതോ മഗ്ഗേന സവാസനാനം കിലേസാനം വിദ്ധംസിതത്താ.
അരീനം വാ ഹതത്താ അരഹം. ഭഗവതാ ഹി കിലേസാരയോ അനവസേസതോ
അരിയമഗ്ഗേന ഹതാ സമുച്ഛിന്നാതി. അരാനം വാ ഹതത്താ അരഹം. യഞ്ച
അവിജ്ജാഭവതസ്സഹായനാഭി പുണ്ണാദിഅഭിസഞ്ചാരാരം ജരാമരണനേമി
ആസവസമുദയമയേന അക്ഖേന വിജ്ജിത്ഥാ തിഭവരഥേ സമായോജിതം
അനാദികാലപ്പവത്തം സംസാരചക്കം. തസ്സാനേന ബോധിമണ്ഡേ വീരിയപാദേഹി
സീലപഥവിയം പതിട്ഠായ സദ്ധാഹത്ഥേന കമ്മക്ഖയകരണാണമസും ഗഹേത്ഥാ
സബ്ബേപി അരാ ഹതാ വിഹതാ വിദ്ധംസിതാതി. അരഹതീതി വാ അരഹം.
ഭഗവാ ഹി സദേവകേ ലോകേ അഗ്ഗദക്ഖിണേയുത്താ ഉളാരേ ചീവരാദിപച്ചയേ
പൂജാവിസേസഞ്ച അരഹതി. രഹാഭാവതോ വാ അരഹം. തഥാഗതോ ഹി
സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നരാഗാദികിലേസത്താ പാപകിലേസസ്സാപി അസമ്ഭവതോ
പാപകരണേ രഹാഭാവതോപി അരഹന്തി വുച്ചതി.

സമ്മാ സാമഞ്ച സബ്ബധമ്മാനം ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ. ഭഗവാ ഹി
അഭിഞ്ഞേയ്യേ ധമ്മേ അഭിഞ്ഞേയ്യതോ, പരിഞ്ഞേയ്യേ ധമ്മേ പരിഞ്ഞേയ്യതോ,

പഹാതബ്ബേ യമ്മേ പഹാതബ്ബതോ, സച്ഛികാതബ്ബേ യമ്മേ സച്ഛികാതബ്ബതോ,
ഭാവേതബ്ബേ യമ്മേ ഭാവേതബ്ബതോ അഭിസമ്ബുജ്ജന്ധി. വുത്തസ്സഹേതം -

“അഭിഞ്ഞേയ്യം അഭിഞ്ഞാതം, ഭാവേതബ്ബഞ്ച ഭാവിതം;
പഹാതബ്ബം പഹീനം മേ, തസ്സമാ ബുദ്ധോസ്സമി ബ്രാഹ്മണാ”തി. (സു. നി.
൫൩; മ. നി. ൨.൩൯൯; വിസുദ്ധി. ൧.൧൩൧);

അപിച കുസലേ യമ്മേ അനവജ്ജസുഖവിപാകതോ, അകുസലേ യമ്മേ
സാവജ്ജദുക്ഖവിപാകതോതിആദിനാ സബ്ബത്തികദുകാദിവസേന അയമത്ഥോ
നേതബ്ബോ. ഇതി അവിപരീതം സയമ്ഭുത്താണേന സബ്ബാകാരതോ സബ്ബയമ്മാനം
അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോതി അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ. വിത്ഥാരോ പന
വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധി. ൧.൧൨൯-൧൩൧) ആഗതനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.
അരഹത്തായാതി അഗ്ഗഫലപ്പടിലാഭായ. യമ്മം ദേസേതീതി
ആദികല്യാണാദിഗുണവിസേസയുത്തം സീലാദിപടിപദായമ്മം
സമമവിപസ്സനായമ്മമേവ വാ വേനേയ്യജ്ജന്ധാസയാനുരൂപം ഉപദിസതി കഥേതി.

സംവേജിതോതി “ധിരത്ഥു വത, ഭോ, പുമുജ്ജനഭാവസ്സ, യേനാഹം അനരഹാവ
സമാനോ അരഹാതി അമഞ്ഞിം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധഞ്ച ലോകേ ഉപ്പജ്ജിത്വാ യമ്മം
ദേസേന്തം ന ജാനിം, ദുജ്ജാനം ഖോ പനിദം ജീവിതം, ദുജ്ജാനം മരണ”ന്തി
സംവേഗമാപാദിതോ, ദേവതാവചനേന യഥാവുത്തേനാകാരേന സംവിഗ്ഗമാനസോതി
അത്ഥോ. താവദേവാതി തസ്സമിന്ധേവ ഖണേ. സുപ്പാരകാ പക്കാമീതി ബുദ്ധോതി
നാമമപി സവന്നേന ഉപ്പന്നായ ബുദ്ധാരമ്മണായ പിതിയാ സംവേഗേന ച
ചോദിയമാനഹദയോ സുപ്പാരകപട്ടനതോ സാവത്ഥിം ഉദിസ്സ പക്കന്തോ. സബ്ബത്ഥ
ഏകരത്തിപരിവാസേനാതി സബ്ബസ്സമിം മഗ്ഗേ ഏകരത്തിവാസേനേവ അഗമാസി.
സുപ്പാരകപട്ടനതോ ഹി സാവത്ഥി വീസയോജനസതേ ഹോതി, തഞ്ചായം ഏത്തകം
അദ്ധാനം ഏകരത്തിവാസേന അഗമാസി. യദാ സുപ്പാരകതോ നിക്ഖന്തോ,
തദഹേവ സാവത്ഥിം സമ്പത്തോതി.

കഥം പനായം ഏവം അഗമാസീതി? ദേവതാനുഭാവേന,
“ബുദ്ധാനുഭാവേനാ”തിപി വദന്തി. “സബ്ബത്ഥ ഏകരത്തിപരിവാസേനാ”തി പന
വുത്തത്താ മഗ്ഗസ്സ ച വീസയോജനസതികത്താ അന്തരാമഗ്ഗേ ഗാമനിഗമരാജയാനീസു
യത്ഥ യത്ഥ രത്തിയം വസതി, തത്ഥ തത്ഥ ദുതിയം അരുണം അനുട്ഠാപേത്യാ
സബ്ബത്ഥ ഏകരത്തിവാസേനേവ സാവത്ഥിം ഉപസങ്കമീതി അയമത്ഥോ ദീപിതോ
ഹോതീതി. നയിദം ഏവം ദട്ഠം. സബ്ബസ്സമിം വീസയോജനസതികേ മഗ്ഗേ
ഏകരത്തിവാസേനാതി ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ഏകരത്തിമത്തം സോ
സകലസ്സമിം തസ്സമിം മഗ്ഗേ വസിത്വാ പച്ഛിമദിവസേ പുബ്ബണ്ണഹസമയേ സാവത്ഥിം
അനുപ്പത്തോതി.

ഭഗവാപി ബാഹിയസ്സ ആഗമനം ത്തത്ഥാ “ന താവസ്സ ഇന്ദ്രിയാനി പരിപാകം
ഗതാനി, ഖണ്ണന്തരേ പന പരിപാകം ഗമിസ്സന്തി”തി തസ്സ ഇന്ദ്രിയാനം പരിപാകം
ആഗമയമാനോ മഹാഭിക്ഖുസഞ്ചപരിവുതോ തസ്സമിം ഖണേ സാവത്ഥിം
പിണ്ഡായ പാവിസി. സോ ച ജേതവനം പവിസിത്വാ ഭുത്തപാതരാസേ
കായാലസിയവിമോചനത്ഥം അബ്ഭോകാസേ ചക്ഷമന്തേ സമ്ബഹുലേ ഭിക്ഖു
പസ്സിത്വാ “കഹം നു ഖോ ഏതരഹി ഭഗവാ”തി പുച്ഛി. ഭിക്ഖു “ഭഗവാ
സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പവിട്ഠോ”തി വത്ഥാ പുച്ഛിംസു “ത്വം പന കുതോ
ആഗതോ”തി? “സുപ്പാരകപട്ടനതോ ആഗതോമഹി”തി. “ദൂരതോ ആഗതോസി,
നിസീദ, താവ പാദേ യോവിത്വാ മക്ഖേത്വാ മോകം വിസ്സമാഹി, ആഗതകാലേ
സത്ഥാരം ദക്ഖസീ”തി. “അഹം, ഭന്തേ, അത്തനോ ജീവിതന്തരായം ന ജാനാമി,

ഏകരത്തേനേവമ്ഹി കത്ഥചിപി ചിരം അട്ഠന്താ അനിസീദിത്വാ
വീസയോജനസതികം മഗ്ഗം ആഗതോ, സത്ഥാരം പസ്സിത്വാവ വിസ്സമിസ്സാമീ”തി
വത്ഥാ തരമാനരൂപോ സാവത്ഥിം പവിസിത്വാ അനോപമായ ബുദ്ധസിരിയാ
വിരോചമാനം ഭഗവന്തം പസ്സി. തേന വുത്തം “തേന ഖോ പന സമയേന
സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു അബ്ഭോകാസേ ചക്ഷമന്തി. അഥ ഖോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ
യേന തേ ഭിക്ഖു തേനുപസങ്കമീ”തിആദി.

തത്ഥ കഹന്തി കത്ഥ. നൂതി സംസയേ, ഖോതി പദപൂരണേ, കസ്ഥിം നു ഖോ
പദേസേതി അത്ഥോ. ദസ്സനകാമമ്ഹാതി ദട്ഠുകാമാ അമ്ഹ. മയഞ്ഹി തം
ഭഗവന്തം അന്യോ വിയ ചക്ഖും, ബധിരോ വിയ സോതം, മൂഗോ വിയ
കല്യാണവാക്കരണം, ഹത്ഥപാദവികലോ വിയ ഹത്ഥപാദേ, ദലിദ്ദോ വിയ
ധനസമ്പദം, കന്താരദ്ധാനപ്പടിപന്നോ വിയ ഖേമന്തഭൂമിം, രോഗാഭിഭൂതോ വിയ
ആരോഗ്യം, മഹാസമുദ്ദേ ഭിന്നനാവോ വിയ മഹാകുല്ല്വം പസ്സിതും ഉപസങ്കമിതുഞ്ച
ഇച്ഛാമാതി ദസ്സേതി. തരമാനരൂപോതി തരമാനാകാരോ.

പാസാദികന്തി

ബാത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണഅസീതിഅനുബൃഞ്ജനബ്യാമപ്പഭാകേതുമാലാലങ്കരായ
സമന്തപാസാദികായ അത്തന്നോ സരീരസോഭാസമ്പത്തിയാ രൂപകായദസ്സനബ്യാവടസ്സ
ജനസ്സ സബ്ബഭാഗതോ പസാദാവഹം. പസാദനീയന്തി
ദസബലചതുവേസാരജ്ജഹരഅസാധാരണത്താണഅട്ഠാരസാവേണിക-
ബുദ്ധധമ്മപ്പഭൂതിഅപരിമാണഗുണഗണസമന്നാഗതായ ധമ്മകായസമ്പത്തിയാ
സരിക്ഖകജനസ്സ പസാദനീയം പസീദിതബൃയുത്തം പസാദാരഹം വാ.
സന്തിന്ദ്രിയന്തി ചക്ഖാദിപഞ്ചിന്ദ്രിയലോലഭാവപഗമന്നേ വൂപസന്തപഞ്ചിന്ദ്രിയം.
സന്തമാനസന്തി ഛട്ഠസ്സ മന്തിന്ദ്രിയസ്സ നിബ്ബിസേവനഭാവൂപഗമന്നേ
വൂപസന്തമാനസം. ഉത്തമദമമസമമനുപ്പത്തന്തി
ലോകുത്തരപത്താവിമുത്തിചേതോവിമുത്തിസഞ്ചാതം ഉത്തമം ദമമം സമമഞ്ച
അനുപ്പത്ഥാ അധിഗന്ത്വാ റിതം. ദന്തന്തി സുപരിസുദ്ധകായസമാചാരതായ ചേവ
ഹത്ഥപാദകുക്കുച്ചാഭാവതോ ദവാദിഅഭാവതോ ച കായേന ദന്തം. ഗുത്തന്തി
സുപരിസുദ്ധവചീസമാചാരതായ ചേവ നിരത്ഥകവാചാഭാവതോ ദവാദിഅഭാവതോ
ച വാചായ ഗുത്തം. യതിന്ദ്രിയന്തി സുപരിസുദ്ധമന്നോസമാചാരതായ
അരിയിദ്ധിയോഗേന അബ്യാവടഅപ്പടിസഞ്ചാനുപേക്ഖാഭാവതോ ച
മന്തിന്ദ്രിയവസേന യതിന്ദ്രിയം. നാഗന്തി ഛന്ദാദിവസേന അഗമനതോ, പഹീനാനം
രാഗാദികിലേസാനം പുനാനാഗമനതോ, കസ്സചിപി ആഗുസ്സ സബ്ബമാപി
അകരണതോ, പുനബ്ഭവസ്സ ച അഗമനതോതി ഇമേഹി കാരണേഹി നാഗം. ഏത്ഥ
ച പാസാദികന്തി ഇമിനാ രൂപകായേന ഭഗവതോ പമാണഭൂതത്വം ദീപേതി,
പസാദനീയന്തി ഇമിനാ ധമ്മകായേന, സന്തിന്ദ്രിയന്തിആദിനാ സേസേഹി
പമാണഭൂതത്വം ദീപേതി. തേന ചതുപ്പമാണികേ ലോകസന്നിവാസേ അനവസേസതോ
സത്താനം ഭഗവതോ പമാണഭാവോ പകാസിതോതി വേദിതബ്ബോ.

ഏവംഭൂതഞ്ച ഭഗവന്തം അന്തരവീഥിയം ഗച്ഛന്തം ദിസ്വാ “ചിരസ്സം വത മേ
സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ദിട്ഠോ”തി ഹട്ഠതുട്ഠോ പഞ്ചവണ്ണായ പീതിയാ നിരന്തരം
ഘുടസരീരോ പീതിവിപ്ഫാരിതവിവടനിച്ഛലലോചനോ ദിട്ഠട്ഠാനതോ പട്ഠായ
ഓണതസരീരോ ഭഗവതോ സരീരപ്പഭാവേമജ്ജന്തം അജ്ജേയാഗാഹേത്ഥാ തത്ഥ
നിമുജ്ജന്തോ ഭഗവതോ സമീപം ഉപസങ്കമിത്വാ പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്വാ
ഭഗവതോ പാദേ സമ്ബാഹന്തോ പരിച്ഛമ്ബന്തോ “ദേസേതു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ
ധമ്മ”ന്തി ആഹ. തേന വുത്തം - “ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ നിപതിത്വാ ഭഗവന്തം
ഏതദവോച - ‘ദേസേതു മേ, ഭന്തേ, ഭഗവാ ധമ്മം, ദേസേതു സുഗതോ ധമ്മം, യം മമസ്സ
ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാ””തി.

തത്ത്വ സുഗതോതി സോഭനഗമനത്താ, സുന്ദരം റാനം ഗതത്താ, സമ്മാ ഗതത്താ, സമ്മാ ഗദത്താ സുഗതോ. ഗമനമ്പി ഹി ഗതന്തി വുച്ചതി, തഞ്ച ഭഗവതോ സോഭനം പരിസുദ്ധം അനവജ്ജം. കിം പന തന്തി? അരിയമഗ്ഗോ. തേന ഹേസ ഗമനേന വേമം ദിസം അസജ്ജമാനോ ഗതോ, അഞ്ഞേപി ഗമേതീതി സോഭനഗമനത്താ സുഗതോ. സുന്ദരഞ്ചേസ റാനം അമതം നിബ്ബാനം ഗതോതി സുന്ദരം റാനം ഗതത്താ സുഗതോ. സമ്മാ ച ഗതത്താ സുഗതോ തേന തേന മഗ്ഗേന പഹീനേ കിലേസേ പുന അപച്ചാഗമനതോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“സോതാപത്തിമഗ്ഗേന യേ കിലേസാ പഹീനാ, തേ കിലേസേ ന പുനേതി ന പച്ചേതി ന പച്ചാഗച്ഛതീതി സുഗതോ. സകദാഗാമി...പേ... അരഹത്തമഗ്ഗേന... പേ... ന പച്ചാഗച്ഛതീതി സുഗതോ”തി (ചുളനിം മേത്തഗുമാണവപുച്ഛാനിദ്രേസ ൨൨).

അഥ വാ സമ്മാ ഗതത്താതി തീസുപി അവത്ഥാസു സമ്മാപടിപത്തിയാ ഗതത്താ, സുപ്പടിപന്നത്താതി അത്ഥോ. ദീപങ്കരപാദമൂലതോ ഹി പട്ഠായ യാവ മഹാബോധിമണ്ഡാ താവ സമതിംസപാരമിപൂരിതായ സമ്മാപടിപത്തിയാ ഞാതത്ത്വചരിയായ ലോകത്ത്വചരിയായ ബുദ്ധത്ത്വചരിയായ കോടിം പാപുണിത്വാ സബ്ബലോകസ്സ ഹിതസുഖമേവ പരിബ്രൂഹന്തോ സസ്സതം ഉച്ഛേദം കാമസുഖം അത്തകിലമമന്തി ഇമേ അന്തേ അനുപഗച്ഛന്തിയാ അനുത്തരായ ബോജ്ജ്യസ്സഭാവനാസഞ്ചാതായ മജ്ജിമായ പടിപദായ അരിയസച്ചേസു തതോ പരം സമധിഗതയമ്മാധിപതേയോ സബ്ബസത്തേസു അവിസയാ സമ്മാപടിപത്തിയാ ച ഗതോ പടിപന്നോതി ഏവമ്പി സമ്മാ ഗതത്താ സുഗതോ. സമ്മാ ചേസ ഗദതി യുത്തട്ഠാനേ യുത്തമേവ വാചം ഭാസതീതി സുഗതോ. വുത്തമ്പി ചേതം -

“കാലവാദീ , ഭൂതവാദീ, അത്ഥവാദീ, ധമ്മവാദീ, വിനയവാദീ, നിധാനവതിം വാചം ഭാസിതാ കാലേന സാപദേസം പരിയന്തവതിം അത്ഥസംഹിത”ന്തി (ദീം നിം ൧.൯; മം നിം ൩.൧൪).

അപരമ്പി വുത്തം -

“യാ സാ വാചാ അഭൂതാ അതച്ഛാ അനത്ഥസംഹിതാ, യാ ച പരേസം അപ്പിയാ അമനാപാ, ന തം തമാഗതോ വാചം ഭാസതീ”തിആദി (മം നിം ൨.൮൬).

ഏവം സമ്മാ ഗദത്താപി സുഗതോ.

യം മമസ്സ ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാതി യം ധമ്മസ്സ ഉപദിസനം ചിരകാലം മമ ത്യാനവിമോക്ഖാദിഹിതായ തദധിഗന്തബ്ബസുഖായ ച സിയാ. അകാലോ ബോ താവ ബാഹിയാതി തവ ധമ്മദേസനായ ന താവ കാലോതി അത്ഥോ. കിം പന ഭഗവതോ സത്തഹിതപടിപത്തിയാ അകാലോപി നാമ അത്ഥി, യതോ ഭഗവാ കാലവാദിതി? വുച്ചതേ - കാലോതി ചേത്ഥ വേണേയ്യാനം ഇന്ദ്രിയപരിപാകകാലോ അധിപ്പേതോ. യസ്മാ പന തദാ ബാഹിയസ്സ അത്തനോ ഇന്ദ്രിയാനം പരിപക്കാപരിപക്കഭാവോ ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യോ, തസ്മാ ഭഗവാ തം അവത്ഥാ അത്തനോ അന്തരവീഥിയം റിതഭാവമസ്സ കാരണം അപദിസന്തോ ആഹ “അന്തരഘരം പവിട്ഠമ്ഹാ”തി. ദുജ്ജാനന്തി ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യം. ജീവിതന്തരായാനന്തി ജീവിതസ്സ അന്തരായകരയമ്മാനം വത്തനം അവത്തനം വാതി വത്തുകാമോ സമ്ഭവസേന “ജീവിതന്തരായാന”ന്തി ആഹ. തമാ ഹി അനേകപച്ചയപ്പടിബദ്ധവുത്തിജീവിതം അനേകരൂപാ ച തദന്തരായാ. വുത്തഞ്ഛഹി -

“അജേവ കിച്ചമാതപ്പം, കോ ജത്താ മരണം സുവേ;
ന ഹി നോ സങ്ഗരം തേന, മഹാസേനേന മച്ചുനാ”തി. (മം നിം ൩.൨൭൨;
നേത്തിം ൧൦൩);

കസ്മാ പനായം ജീവിതന്തരായമേവ താവ പുരക്ഖരോതി? “നിമിത്തത്തുതായ അദിട്ഠകോസല്ലേന വാ”തി കേചി. അപരേ “ദേവതായ സന്തികേ ജീവിതന്തരായസ്സ സുതത്താ”തി വദന്തി. അന്തിമഭവിക്കത്താ പന ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ ചോദിയമാനോ ഏവമാഹ. ന ഹി തേസം അപ്പത്തഅരഹത്താനം ജീവിതക്ഖയോ ഹോതി. കിം പന കാരണാ ഭഗവാ തസ്സ ധമ്മം ദേസേതുകാമോവ ദിക്ഖത്തും പടിക്ഖിപി? ഏവം കിരസ്സ അഹോസി “ഇമസ്സ മം ദിട്ഠകാലതോ പട്ഠായ സകലസരീരം പീതിയാ നിരന്തരം ഫുടം, അതിബലവാ പീതിവേഗോ, ധമ്മം സുത്ഥാപി ന താവ സക്ഖിസ്സതി പടിവിജ്ജയിതും. യാവ പന മജ്ജത്തുപേക്ഖാ സണ്ഠാതി, താവ തിട്ഠതു, വിസയോജനസതം മഗ്ഗം ആഗതത്താ ദരമോപിസ്സ കായേ ബലവാ, സോപി താവ പടിപ്പസ്സമ്ഭത്യ”തി. തസ്മാ ദിക്ഖത്തും പടിക്ഖിപി. കേചി പന “ധമ്മസ്സവനേ ആദരജനനത്ഥം ഭഗവാ ഏവമകാസീ”തി വദന്തി. തതിയവാരം യാചിതോ പന മജ്ജത്തുപേക്ഖം ദരമപ്പടിപസ്സദ്ധിം പച്ചുപട്ഠിതഞ്ചസ്സ ജീവിതന്തരായം ദിസാ “ഇദാനി ധമ്മദേസനായ കാലോ”തി ചിന്തേത്വാ “തസ്മാ തിഹാ”തിആദിനാ ധമ്മദേസനം ആരഭി.

തത്ഥ തസ്മാതി യസ്മാ ത്വം ഉസ്സുക്കജാതോ ഹുത്വാ അതിവിയ മം യാചസി, യസ്മാ വാ ജീവിതന്തരായാനം ദുജ്ജാനതം വദസി, ഇന്ദ്രിയാനി ച തേ പരിപാകം ഗതാനി, തസ്മാ. തിഹാതി നിപാതമത്തം. തേതി തയാ ഏവന്തി ഇദാനി വത്തബ്ബാകാരം വദതി.

സിക്ഖിതബ്ബന്തി അധിസീലസിക്ഖവാദിനം തിസ്സന്നസി സിക്ഖാനം വസേന സിക്ഖനം കാതബ്ബം. യഥാ പന സിക്ഖിതബ്ബം, തം ദസ്സേനോ “ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതീ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തന്തി രൂപായതനേ ചക്ഖുവിത്താണേന ദിട്ഠമത്തം. യഥാ ഹി ചക്ഖുവിത്താണം രൂപേ രൂപമത്തമേവ പസ്സതി, ന അനിച്ഛാദിസഭാവം, ഏവമേവ സേസം. ചക്ഖുദ്വാരികവിത്താണേന ഹി മേ ദിട്ഠമത്തമേവ ഭവിസ്സതീതി സിക്ഖിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. അഥ വാ ദിട്ഠേ ദിട്ഠം നാമ ചക്ഖുവിത്താണേന രൂപവിജാനനന്തി അത്ഥോ. മത്തന്തി പമാണം. ദിട്ഠാ മത്താ ഏതസ്സാതി ദിട്ഠമത്തം, ചക്ഖുവിത്താണമത്തമേവ ചിത്തം ഭവിസ്സതീതി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യഥാ ആപാമഗതേ രൂപേ ചക്ഖുവിത്താണം ന രജ്ജതി, ന ദുസ്സതി, ന മുയ്ഹതി, ഏവം രാഗാദിവിരഹേന ചക്ഖുവിത്താണമത്തമേവ മേ ജവനം ഭവിസ്സതി, ചക്ഖുവിത്താണപ്പമാണേനേവ ജവനം റപേസ്സാമീതി.

അഥ വാ ദിട്ഠം നാമ ചക്ഖുവിത്താണേന ദിട്ഠം രൂപം, ദിട്ഠമത്തം നാമ തത്ഥേവ ഉപ്പനം സമ്പടിച്ഛനസന്തീരണവോട്ഠബ്ബനസങ്ഖാതം ചിത്തത്തയം. യഥാ തം ന രജ്ജതി, ന ദുസ്സതി, ന മുയ്ഹതി, ഏവം ആപാമഗതേ രൂപേ തേനേവ സമ്പടിച്ഛനാദിപ്പമാണേന ജവനം ഉപ്പാദേസ്സാമി, നാഹം തം പമാണം അതിക്കമിത്വാ രജ്ജനാദിവസേന ഉപ്പജ്ജിതും ദസ്സാമിതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏസേവ നയോ സുതമുതേ . മുതന്തി തദാരമ്മണവിത്താണേഹി സദ്ധിം ഗന്ധരസഫോട്ഠബ്ബായതനം വേദിതബ്ബം. വിത്താതേ വിത്താതമത്തന്തി ഏത്ഥ പന വിത്താതം നാമ മനോദ്വാരാവജ്ജനേന വിത്താതാരമ്മണം. തസ്ഥിം വിത്താതേ വിത്താതമത്തന്തി ആവജ്ജനപ്പമാണം. യഥാ ആവജ്ജനം ന രജ്ജതി, ന ദുസ്സതി, ന മുയ്ഹതി, ഏവം രജ്ജനാദിവസേന ച ഉപ്പജ്ജിതും അദത്വാ

ആവജ്ഞപ്രമാണേനേവ ചിത്തം റപേസ്സാമീതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. ഏവഞ്ചിതേ, ബാഹിയ, സിക്ഖിതബ്ബന്തി ഏവം ഇമായ പടിപദായ തയാ, ബാഹിയ, തിസ്സന്നം സിക്ഖാനം അനുവത്തനവസേന സിക്ഖിതബ്ബം.

ഇതി ഭഗവാ ബാഹിയസ്സ സംഖിത്തരുചിതായ ഛരഹി വിഞ്ഞാണകായേഹി സദ്ധിം ഛരളാരമ്മണഭേദഭിന്നം വിപസ്സനായ വിസയം ദിട്ഠാദീഹി ചതുഹി കോട്ഠാസേഹി വിഭജിത്വാ തത്ഥസ്സ ഞാതതീരണപരിഞ്ഞം ദസ്സേതി. കഥം? ഏത്ഥ ഹി രൂപായതനം പസ്സിതബ്ബുട്ഠേന ദിട്ഠം നാമ, ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം പന സദ്ധിം തംഭാരികവിഞ്ഞാണേഹി ദസ്സനട്ഠേന, തദുഭയമ്പി യഥാപച്ചയം പവത്തമാനം ധമ്മമത്തമേവ, ന ഏത്ഥ കോചി കത്താ വാ കാരേതാ വാ, യതോ തം ഹുത്വാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ഛം, ഉദയബ്ബയപ്പടിപിളനട്ഠേന ദുക്ഖം, അവസവത്തനട്ഠേന അനത്താതി കൂതോ തത്ഥ പണ്ഡിതസ്സ രജ്ജനാദിനം ഓകാസോതി? അയമേത്ഥ അധിപ്പായോ സുതാദീസുപി.

ഇദാനി ഞാതതീരണപരിഞ്ഞാസു പതിട്ഠിതസ്സ ഉപരി സഹ മഗ്ഗഫലേന പഹാനപരിഞ്ഞം ദസ്സേതും, “യതോ വോ തേ, ബാഹിയാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ യതോതി യദാ, യസ്ഥാ വാ. തേതി തവ. തതോതി തദാ, തസ്ഥാ വാ. തേനാതി തേന ദിട്ഠാദിനാ, ദിട്ഠാദിപടിബദ്ധേന രാഗാദിനാ വാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ബാഹിയ, തവ യസ്ഥിം കാലേ യേന വാ കാരണേന ദിട്ഠാദീസു മയാ വുത്തവിധിം പടിപജ്ജന്തസ്സ അവിപരീതസഭാവാവബോധേന ദിട്ഠാദിമത്തം ഭവിസ്സതി, തസ്ഥിം കാലേ തേന വാ കാരണേന ദിട്ഠാദിപടിബദ്ധേന രാഗാദിനാ സഹ ന ഭവിസ്സസി, രത്തോ വാ ദുട്ഠോ വാ മുള്ഠോ വാ ന ഭവിസ്സസി, പഹീനരാഗാദികത്താ തേന വാ ദിട്ഠാദിനാ സഹ പടിബദ്ധോ ന ഭവിസ്സസീതി. തതോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ഥാതി യദാ യസ്ഥാ വാ ത്വം തേന രാഗേന വാ രത്തോ ദോസേന വാ ദുട്ഠോ മോഹേന വാ മുള്ഠോ ന ഭവിസ്സസി, തദാ തസ്ഥാ വാ ത്വം തത്ഥ ദിട്ഠാദികേ ന ഭവിസ്സസി, തസ്ഥിം ദിട്ഠേ വാ സുതമുതവിഞ്ഞാതേ വാ “ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ”തി തണ്ഹാമാനദിട്ഠിഹി അല്പിനോ പതിട്ഠിതോ ന ഭവിസ്സസി. ഏത്താവതാ പഹാനപരിഞ്ഞം മത്ഥകം പാപേത്വാ ഖിണാസവഭൂമി ദസ്സിതാ.

തതോ ത്വം, ബാഹിയ, നേവിധ ന ഹുരം ന ഉഭയമന്തരേനാതി യദാ ത്വം, ബാഹിയ, തേന രാഗാദിനാ തത്ഥ ദിട്ഠാദീസു പടിബദ്ധോ ന ഭവിസ്സസി, തദാ ത്വം നേവ ഇയലോകേ ന പരലോകേ ന ഉഭയത്ഥാപി. ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാതി കിലേസദുക്ഖസ്സ ച വട്ടദുക്ഖസ്സ ച അയമേവ ഹി അന്തോ അയം പരിവടുമഭാവോതി അയമേവ ഹി ഏത്ഥ അത്ഥോ. യേ പന “ഉഭയമന്തരേനാ”തി പദം ഗഹേത്വാ അന്തരാഭവം നാമ ഇച്ഛന്തി, തേസം തം മിച്ഛാ. അന്തരാഭവസ്സ ഹി ഭാവോ അഭിധമ്മേ പടിക്ഖിത്തായേവ. അന്തരേനാതി വചനം പന വികപ്പന്തരദീപനം, തസ്ഥാ അയമേത്ഥ അത്ഥോ - “നേവ ഇധ ന ഹുരം, അപരോ വികപ്പോ ന ഉഭയ”ന്തി.

അഥ വാ അന്തരേനാതി വചനം പന വികപ്പന്തരാഭാവദീപനം. തസ്സത്ഥോ - “നേവ ഇധ ന ഹുരം, ഉഭയമന്തരേ പന ന അഞ്ജട്ഠാനം അത്ഥി”തി. യേപി ച “അന്തരാപരിനിബ്ബായീ സമ്ഭവേസീ”തി ച ഇമേസം സുത്തപദാനം അത്ഥം അയോനിസോ ഗഹേത്വാ “അത്ഥിയേവ അന്തരാഭാവോ”തി വദന്തി, തേപി യസ്ഥാ അവിഹാദീസു തത്ഥ തത്ഥ ആയുവേമജ്ജ്വം അനതിക്കമിത്വാ അന്തരാ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന അനവസേസകിലേസപരിനിബ്ബാണേന പരിനിബ്ബായതീതി അന്തരാപരിനിബ്ബായീ, ന അന്തരാഭവഭൂതോതി പുരിമസ്സ സുത്തപദസ്സ അത്ഥോ. പച്ഛിമസ്സ ച യേ ഭൂതാ ഏവ, ന ഭവിസ്സന്തി, തേ ഖിണാസവാ പുരിമപദേ

ഭൂതാതി വുത്താ. തബ്ബിരുദ്ധതായ സമ്ഭവമേസന്തീതി സമ്ഭവേസിനോ, അപ്പഹീനഭവസംയോജനത്താ സേവാ പുമുജ്ജനാ ച. ചതുസു വാ യോനീസു അണ്ഡജജലാബ്ജസത്താ യാവ അണ്ഡകോസം വത്ഥികോസഞ്ച ന ഭിന്ദന്തി, താവ സമ്ഭവേസി നാമ, അണ്ഡകോസത്തോ വത്ഥികോസത്തോ ച ബഹി നിക്ഖന്താ ഭൂതാ നാമ. സംസേദജാ ഓപപാതികാ ച പഠമചിത്തക്ഖണേ സമ്ഭവേസി നാമ, ദുതിയചിത്തക്ഖണത്തോ പട്ഠായ ഭൂതാ നാമ. യേന വാ ഇരിയാപമേന ജായന്തി, യാവ തത്തോ അഞ്ചം ന പാപുണ്ണന്തി, താവ സമ്ഭവേസിനോ, തത്തോ പരം ഭൂതാതി അത്ഥോ. തസ്സമാ നത്ഥീതി പടികഖ്വിപിതബ്ബാ. സതി ഹി ഉജ്ജുകേ പാളിഅനുഗതേ അത്ഥേ കിം അനിദ്ധാരിതസാമത്ഥിയേന അന്തരാഭവേന പരികപ്പിതേന പയോജനന്തി.

യേ പന “സന്താനവസേന പവത്തമാനാനം ധമ്മാനം അവിച്ഛേദേന ദേസന്തരേസു പാതുഭാവോ ദിട്ഠോ, യഥാ തം വീഹിആദിഅവിഞ്ഞാണകസന്താനേ, ഏവം സവിഞ്ഞാണകസന്താനേപി അവിച്ഛേദേന ദേസന്തരേസു പാതുഭാവേന ഭവിതബ്ബം. അയഞ്ച നയോ സതി അന്തരാഭവേ യുജ്ജതി, ന അഞ്ചമാ”തി യുത്തിം വദന്തി. തേന ഹി ഇദ്ധിമത്തോ ചേതോവസിപ്പത്തസ്സ ചിത്താനുഗതികം കായം അധിട്ഠഹന്തസ്സ ഖണേന ബ്രഹ്മലോകത്തോ ഇധുപസങ്കമണേ ഇതോ വാ ബ്രഹ്മലോകഗമണേ യുത്തി വത്തബ്ബാ. യദി സബ്ബത്ഥേവ അവിച്ഛിന്നദേസേ ധമ്മാനം പവത്തി ഇച്ഛിതാ, യദിപി സിയാ ഇദ്ധിമന്താനം ഇദ്ധിവിസയോ അചിന്തേയ്യോതി. തം ഇധാപി സമാനം “കമ്മവിപാകോ അചിന്തേയ്യോ”തി വചനത്തോ. തസ്സമാ തം തേസം മതിമത്തമേവ. അചിന്തേയ്യസഭാവാ ഹി സഭാവധമ്മാ, തേ കത്ഥചി പച്ചയവസേന വിച്ഛിന്നദേസേ പാതുഭവന്തി, കത്ഥചി അവിച്ഛിന്നദേസേ. തഥാ ഹി മുഖഘോസാദിഹി പച്ചയേഹി അഞ്ചത്ഥിം ദേസേ ആദാസപബ്ബതപ്പദേസാദികേ പടിബിമ്ബപടിഘോസാദികം പച്ചയുപ്പനം നിബ്ബത്തമാനം ദിസ്സതി, തസ്സമാ ന സബ്ബം സബ്ബത്ഥ ഉപന്നേതബ്ബന്തി അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ. വിത്ഥാരോ പന പടിബിമ്ബസ്സ ഉദാഹരണഭാവസാധനാദികോ അന്തരാഭവകമാവിചാരോ കമാവത്സുപകരണസ്സ (കമാം ൫൦൫; കമാം അട്ഠം ൫൦൫) ടീകായം ഗഹേതബ്ബോ.

അപരേ പന “ഇധാതി കാമഭവോ, ഹുരന്തി അരുപഭവോ, ഉഭയമന്തരേനാതി രൂപഭവോ വുത്തോ”തി. അഞ്ചേ “ഇധാതി അജ്ജന്തതികായതനാനി, ഹുരന്തി ബാഹിരായതനാനി, ഉഭയമന്തരേനാതി ചിത്തചേതസികാ”തി. “ഇധാതി വാ പച്ചയധമ്മാ, ഹുരന്തി പച്ചയുപ്പനധമ്മാ, ഉഭയമന്തരേനാതി പണ്ണത്തിധമ്മാ വുത്താ”തി വദന്തി. തം സബ്ബം അട്ഠകമാസു നത്ഥി. ഏവം താവ “ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതീ”തിആദിനാ ദിട്ഠാദിവസേന ചതുധാ തേഭൂമകധമ്മാ സങ്ഗഹേതബ്ബാ. തത്ഥ സുഭസുഖനിചുഅത്തഗ്ഗാഹപരിവജ്ജനമുഖേന അസുഭദുക്ഖാനിചുഅത്താനുപസ്സനാ ദസ്സിതാതി ഹേട്ഠിമാഹി വിസുദ്ധീഹി സദ്ധിം സങ്ഖേപേനേവ വിപസ്സനാ കമിതാ. “തത്തോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തേനാ”തി ഇമിനാ രാഗാദിനം സമുച്ഛേദസ്സ അധിപ്പേതത്താ മഗ്ഗോ. “തത്തോ ത്വം, ബാഹിയ, ന തത്ഥാ”തി ഇമിനാ ഫലം. “നേവിധാ”തിആദിനാ അനുപാദിസേസാ പരിനിബ്ബാനയാതു കമിതാതി ദട്ഠബ്ബം. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ബാഹിയസ്സ...പേ... ആസവേഹി ചിത്തം വിമുച്ചി”തി.

ഇമായ സംഖിത്തപദായ ദേസനായ താവദേവാതി തസ്ഥിംയേവ ഖണേ, ന കാലന്തരേ. അനുപാദായാതി അഗ്ഗഹേത്വാ. ആസവേഹിതി ആഭവഗ്ഗം ആഗോത്രഭൂം സവനത്തോ പവത്തനത്തോ ചിരപാരിവാസിയാട്ഠേന മദിരാദിആസവസദിസതായ ച “ആസവാ”തി ലദ്ധനാമേഹി കാമരാഗാദിഹി. വിമുച്ചിതി സമുച്ഛേദവിമുത്തിയാ പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിയാ ച വിമുച്ചി നിസ്സജ്ജി. സോ ഹി സത്ഥു ധമ്മം സുണന്തോ ഏവ സീലാനി സോധേത്വാ യഥാലദ്ധം ചിത്തസമാധിം നിസ്സായ വിപസ്സനം

പട്ഠപേതാ വിപ്പാഭിഞ്ഞതായ താവദേവ സബ്ബാസവേ വേപേതാ സഹ പടിസമ്ഭിദാഹി അരഹത്തം പാപുണി. സോ സംസാരസോതം ഛരിന്ദിതാ കതവട്ടപരിയന്തോ അന്തിമദേഹധരോ ഹുത്വാ ഏകൂനവീസതിയാ പച്ചവേക്ഖണാസു പവത്താസു ധമ്മതായ ചോദിയമാനോ ഭഗവന്തം പബ്ബജ്ജം യാചി. “പരിപുണ്ണം തേ പത്തചീവര”ന്തി പുട്ഠോ “ന പരിപുണ്ണം”ന്തി ആഹ. അഥ നം സത്ഥാ “തേന ഹി പത്തചീവരം പരിയേസാ”തി വത്വാ പക്കാമി. തേന വുത്തം - “അഥ വോ ഭഗവാ...പേ... പക്കാമി”തി.

സോ കിര കസ്സപദസബലസ്സ സാസനേ വീസവസ്സസഹസ്സാനി സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോ “ഭിക്ഖുനാ നാമ അത്തനാ പച്ചയേ ലഭിതാ യമാദാനം കരോന്തേന അത്തനാവ പരിഭുഞ്ജിതും വട്ടതീ”തി ഏകസ്സ ഭിക്ഖുസ്സപി പത്തേന വാ ചീവരേന വാ സങ്ഗഹം നാകാസി, തേനസ്സ ഏഹിഭിക്ഖുഉപസമ്പദായ ഉപനിസ്സയോ നാഹോസി. കേചി പനാഹു - “സോ കിര ബുദ്ധസുണ്ണേ ലോകേ ചോരോ ഹുത്വാ ധനുകലാപം സന്നയ്ഹിത്വാ അരണ്ണേ ചോരികം കരോന്തോ ഏകം പച്ചേകബുദ്ധം ദിസ്വാ പത്തചീവരലോഭേന തം ഉസുനാ വിജ്ജിതാ പത്തചീവരം ഗണ്ഹി, തേനസ്സ ഇദ്ധിമയപത്തചീവരം ന ഉപ്പജ്ജിസ്സതീതി, സത്ഥാ തം ഞത്വാ ഏഹിഭിക്ഖുഭാവേന പബ്ബജ്ജം ന അദാസീ”തി. തന്വി പത്തചീവരപരിയേസനം ചരമാനം ഏകാ ധേനു വേഗേന ആപതന്തി പഹരിത്വാ ജീവിതക്ഖയം പാപേസി. തം സന്ധായ വുത്തം “അഥ വോ അചിരപക്കന്തസ്സ ഭഗവതോ ബാഹിയം ദാരുചീരിയം ഗാവീ തരുണവച്ഛാ അധിപതിത്വാ ജീവിതാ വോരോപേസി”തി.

തത്ഥ അചിരപക്കന്തസ്സാതി ന ചിരം പക്കന്തസ്സ ഭഗവതോ. ഗാവീ തരുണവച്ഛാതി ഏകാ യക്ഖിനീ തരുണവച്ഛയേനുരൂപാ. അധിപതിത്വാതി അഭിഭവിത്വാ മദ്ദിത്വാ. ജീവിതാ വോരോപേസിതി പുരിമസ്ഥിം അത്തഭാവേ ലദ്ധാഘാതതായ ദിട്ഠമത്തേനേവ വേരിചിത്തം ഉപ്പാദേത്വാ സിങ്ഗേന പഹരിത്വാ ജീവിതാ വോരോപേസി.

സത്ഥാ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ കതഭത്തകിച്ചോ സമ്ബഹുലേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം നഗരതോ നിക്ഖമന്തോ ബാഹിയസ്സ സരീരം സങ്കാരട്ഠാനേ പതിതം ദിസ്വാ ഭിക്ഖു ആണാപേസി - “ഭിക്ഖവേ, ഏകസ്ഥിം ഘരദാരേ ഠത്വാ മഞ്ചകം ആഹരാപേത്വാ ഇദം സരീരം നഗരതോ നീഹരിത്വാ ത്യാപേത്വാ മൂപം കരോമാ”തി, ഭിക്ഖു തഥാ അകംസു. കത്വാ ച പന വിഹാരം ഗത്വാ സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്വാ അത്തനാ കതകിച്ചം ആരോചേത്വാ തസ്സ അഭിസമ്പരായം പുച്ഛിംസു. അഥ നേസം ഭഗവാ തസ്സ പരിനിബ്ബുതഭാവം ആചിക്ഖി. ഭിക്ഖു “തുമ്ഹേ, ഭന്തേ, ‘ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ അരഹത്തം പത്തോ’തി വദഥ, കദാ സോ അരഹത്തം പത്തോ”തി പുച്ഛിംസു. “മമ ധമ്മം സുതകാലേ”തി ച വുത്തേ “കദാ പനസ്സ തുമ്ഹേഹി ധമ്മോ കമിതോ”തി? “പിണ്ഡായ ചരന്തേന അജ്ജേവ അന്തരവീഥിയം ഠത്വാ”തി. “അപ്പമത്തകോ സോ, ഭന്തേ, തുമ്ഹേഹി അന്തരവീഥിയം ഠത്വാ കമിതധമ്മോ, കഥം സോ താവതകേന വിസേസം നിബ്ബത്തേസി”തി? “കിം, ഭിക്ഖവേ, മമ ധമ്മം ‘അപ്പം വാ ബഹും വാ’തി പമിണ്ണമ, അനേകാനി ഗാമാസഹസ്സാനിപി അനത്ഥസംഹിതാനി ന സേയ്യോ, അത്ഥനിസ്സിതം പന ഏകന്വി ഗാമാപദം സേയ്യോ”തി ദസ്സേന്തോ -

“സഹസ്സമപി ചേ ഗാമാ, അനത്ഥപദസഞ്ചിതാ;
ഏകം ഗാമാപദം സേയ്യോ, യം സുത്വാ ഉപസമ്മതീ”തി. (ധ° പ° ൧൦൧) -

ധമ്മപദേ ഇമം ഗാഥം വത്വാ “ന കേവലം സോ പരിനിബ്ബാനമത്തേന, അഥ ഖോ മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം വിപ്പാഭിഞ്ഞാനം അഗ്ഗഭാവേനപി പൂജാരഹോ”തി ദസ്സേന്തോ “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം വിപ്പാഭിഞ്ഞാനം, യദിദം ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ”തി (അം നിം ൧.൨൧൬) തം ആയസ്സമന്തം ഏതദഗ്ഗേ റപേസി. തം സന്ധായ വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ...പേ... പരിനിബ്ബുതോ, ഭിക്ഖവേ, ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ”തി.

തത്ഥ പച്ഛാഭത്തന്തി ഭത്തകിച്ചതോ പച്ഛാ. പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോതി പിണ്ഡപാതപരിയേസനതോ പടിനിവത്തോ. പദദ്വയേനാപി കതഭത്തകിച്ചോതി വുത്തം ഹോതി. നീഹരിത്വാതി നഗരതോ ബഹി നേത്വാ. ത്യാപേമാതി ദഹമ. മൂപഞ്ചസ്സ കരോമാതി അസ്സ ബാഹിയസ്സ സരീരധാതുയോ ഗഹേത്വാ ചേതിയഞ്ച കരോമ . തത്ഥ കാരണമാഹ - “സബ്രഹ്മചാരി വോ, ഭിക്ഖവേ, കാലകതോ”തി. തസ്സേതോ - യം തുദ്ധേ സേട്ഠ്ഠേന ബ്രഹ്മം അധിസീലാഭിപടിപത്തിയമ്മം സന്ദിട്ഠം ചരമ, തം സോ തുദ്ധേഹി സമാനം ബ്രഹ്മം അചരീതി സബ്രഹ്മചാരി മരണകാലസ്സ പത്തിയാവ കാലകതോ, തസ്സമാ തം മഞ്ചകേന നീഹരിത്വാ ത്യാപേമ, മൂപഞ്ചസ്സ കരോമാതി.

തസ്സ കാ ഗതീതി പഞ്ചസു ഗതീസു തസ്സ കതമാ ഗതി ഉപപത്തി ഭവഭൂതാ, ഗതീതി നിപ്ഫത്തി, അരിയോ പുമുജ്ജനോ വാതി കാ നിട്ഠാതി അത്ഥോ. അഭിസമ്പരായോതി പേച്ച ഭവുപ്പത്തി ഭവനിരോധോ വാ. കിഞ്ചാപി തസ്സ മൂപകരണാണത്തിയാവ പരിനിബ്ബുതഭാവോ അത്ഥതോ പകാസിതോ ഹോതി, യേ പന ഭിക്ഖു തത്തകേന ന ജാനിംസു, തേ “തസ്സ കാ ഗതീ”തി പുച്ഛിംസു. പാകടതരം വാ കാരാപേതുകാമാ തമാ ഭഗവന്തം പുച്ഛിംസു.

പണ്ഡിതോതി അഗ്ഗമഗ്ഗപഞ്ഞായ അധിഗതത്താ പണ്ഡേന ഇതോ ഗതോ പവത്തോതി പണ്ഡിതോ. പച്ഛപാദീതി പടിപജ്ജി. ധമ്മസ്സാതി ലോകുത്തരധമ്മസ്സ. അനുധമ്മന്തി സീലവിസുദ്ധിആഭിപടിപദായമ്മം. അഥ വാ ധമ്മസ്സാതി നിബ്ബാനധമ്മസ്സ. അനുധമ്മന്തി അരിയമഗ്ഗഫലധമ്മം. ന ച മം ധമ്മാധികരണന്തി ധമ്മദേസനാഹേതു ന ച മം വിഹേസേസി യമാനുസിട്ഠം പടിപന്നത്താ. യോ ഹി സത്ഥു സന്തികേ ധമ്മം സുത്വാ കമ്മട്ഠാനം വാ ഗഹേത്വാ യമാനുസിട്ഠം ന പടിപജ്ജതി, സോ സത്ഥാരം വിഹേസേതി നാമ. യം സന്ധായ വുത്തം - “വിഹിംസസഞ്ചീ പഗുണം ന ഭാസിം, ധമ്മം പണീതം മനുജേസു ബ്രഹ്മേ”തി (മഹാവം ൯; മം നിം ൧.൨൮൩; ൨.൩൩൯). അഥ വാ ന ച മം ധമ്മാധികരണന്തി ന ച ഇമം ധമ്മാധികരണം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - വട്ടഭുക്ഖതോ നിയ്യാനഹേതുഭൂതം ഇമം മമ സാസനധമ്മം സുപ്പടിപന്നത്താ ന വിഹേസേതി. ദുപ്പടിപന്നോ ഹി സാസനം ഭിന്ദന്തോ സത്ഥു ധമ്മസരീരേ പഹാരം ദേതി നാമ. അയം പന സമ്മാപടിപത്തിം മത്ഥകം പാപേത്വാ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനധാതുയാ പരിനിബ്ബായി. തേന വുത്തം - “പരിനിബ്ബുതോ, ഭിക്ഖവേ, ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം മേരസ്സ ബാഹിയസ്സ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനധാതുയാ പരിനിബ്ബുതഭാവം, തമാ പരിനിബ്ബുതാനഞ്ച വീണാസവാനം ഗതീയാ പചുരജ്ജനേഹി ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യഭാവം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം അപ്പതിട്ഠിതപരിനിബ്ബാനാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യത്ഥാതി യസ്ഥിം നിബ്ബാനേ ആപോ ച ന ഗായതി, പഥവി ച തേജോ ച വായോ ച ന ഗായതി, ന പതിട്ഠാതി. കസ്സമാ? നിബ്ബാനസ്സ അസഞ്ചതസഭാവത്താ. ന ഹി തത്ഥ സഞ്ചതധമ്മാനം ലേസോപി സമ്ഭവതി.

സൂക്കാതി സൂക്കവണ്ണതായ സൂക്കാതി ലഭനാമാ ഗഹനക്വത്തതാരകാ. ന ജോതന്തിതി ന ഭാസന്തി. ആദിച്ഛോനപ്പകാസതീതി തീസു ദീപേസു ഏകസ്ഥിം ഖണേ ആലോകഹരണസമത്ഥോ ആദിച്ഛോപി ആഭാവസേന ന ദിബ്ബതി. ന തത്ത്വ ചന്ദിമാ ഭാതീതി സതിപി ഭാസുരഭാവേ കന്തസിതലകിരണോ ചന്ദോപി തസ്ഥിം നിബ്ബാനേ അഭാവതോ ഏവ അത്തനോ ജുണ്ഹാവിഭാസനേന ന വിരോചതി. യദി തത്ത്വ ചന്ദിമസൂരിയാദയോ നത്ഥി, ലോകന്തരോ വിയ നിചന്ധകാരമേവ തം ഭവേയ്യാതി ആസങ്കം സന്ധായാഹ “തമോ തത്ത്വ ന വിജ്ജതീ”തി. സതി ഹി രൂപാഭാവേ തമോ നാമ ന സിയാ.

യദാ ച അത്തനാ വേദി, മുനി മോനേന ബ്രാഹ്മണോതി ചതുസച്ചമുനനതോ മോനന്തി ലഭനാമേന മഗ്ഗത്താണേന കായമോനേയ്യാദീഹി ച സമന്നാഗതത്താ “മുനീ”തി ലഭനാമോ അരിയസാവകബ്രാഹ്മണോ തേനേവ മോനസഞ്ചാരേന പടിവേധത്താണേന യദാ യസ്ഥിം കാലേ അഗ്ഗമഗ്ഗക്വണേ അത്തനാ സയമേവ അനുസ്സവാദികേ പഹായ അത്തപച്ചക്ഖം കത്വാ നിബ്ബാനം വേദി പടിവിജ്ജതീ. “അവേദീ”തിപി പാഠോ, അത്താസീതി അത്ഥോ. അഥ രൂപാ അരൂപാ ച, സുഖദുക്ഖാ പമുച്ചതീതി അമാതി തസ്സ നിബ്ബാനസ്സ ജാനനതോ പച്ഛാ. രൂപാതി രൂപധമ്മാ, തേന പഞ്ചവോകാരഭവോ ഏകവോകാരഭവോ ച ഗഹിതോ ഹോതി. അരൂപാതി അരൂപധമ്മാ, തേന രൂപേനാമിസ്സീകതോ അരൂപഭവോ ഗഹിതോ ഹോതി. സോ “ചതുവോകാരഭവോ”തിപി വുച്ചതി. സുഖദുക്ഖാതി സഞ്ചത്ഥ ഉപ്പജ്ജനകസുഖദുക്ഖത്തോപി വട്ടതോ. അഥ വാ രൂപാതി രൂപലോകപടിസന്ധിതോ. അരൂപാതി അരൂപലോകപടിസന്ധിതോ. സുഖദുക്ഖാതി കാമാവചരപടിസന്ധിതോ. കാമഭവോ ഹി ബ്ബാമിസ്സസുഖദുക്ഖോ. ഏവമേതസ്ഥാ സകലത്തോപി വട്ടതോ അച്ചന്തമേവ മുച്ചതീതി ഗാമാദയേനപി ഭഗവാ “മയ്ഹം പുത്തസ്സ ബാഹിയസ്സ ഏവരൂപാ നിബ്ബാനഗതീ”തി ദസ്സേതി.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച ബോധി വഗ്ഗവണ്ണനാ.

൨. മുചലിനവഗ്ഗോ

൧. മുചലിനസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. മുചലിനവഗ്ഗസ്സു പഠമേ മുചലിനമൂലേതി ഏതഥ മുചലിനോ വുച്ചതി നീപരുക്ഖോ. സോ “നീചുലോ”തിപി വുച്ചതി, തസ്സ സമീപേ. കേചി പന “മുചലോതി തസ്സ രുക്ഖസ്സ നാമം, തം വനജേട്ഠകതായ പന മുചലിനോതി വുത്ത”തി വദന്തി. മഹാ അകാലമേഘോതി അസമ്പത്തേ വസ്സുകാലേ ഉപ്പന്നമഹാമേഘോ. സോ ഹി ഗിമ്ഹാനം പച്ഛിമേ മാസേ സകലചക്കവാളഗബ്ഭം പൂരേന്തോ ഉദപാദി. സത്താഹവദ്ദലികാതി തസ്ഥിം ഉപ്പന്നേ സത്താഹം അവിച്ഛിന്നവുട്ഠികാ അഹോസി. സീതവാതദുദ്ദിനീതി സാ ച സത്താഹവദ്ദലികാ ഉദകഹുസിതസമ്മിസ്സേന സീതവാതേന സമന്തതോ പരിബ്ഭമന്തേന ദുസിതദിവസത്താ ദുദ്ദിനീ നാമ അഹോസി. മുചലിനോ നാമ നാഗരാജാതി തസ്സേവ മുചലിനരുക്ഖസ്സ സമീപേ പോക്ഖരണിയാ ഹേട്ഠാ നാഗഭവനം അത്ഥി, തത്ഥ നിബ്ബത്തോ മഹാനുഭാവോ നാഗരാജാ. സകഭവനാതി അത്തനോ നാഗഭവനതോ. സത്തക്ഖത്തും ഭോഗേഹി പരിക്ഖിപിത്വാതി സത്തവാതേ അത്തനോ സരീരഭോഗേഹി ഭഗവതോ കായം പരിവാരേത്വാ. ഉപരിമുദ്ധനി മഹന്തം ഫണം വിഹച്ചാതി ഭഗവതോ മുദ്ധപ്പദേസസ്സ ഉപരി അത്തനോ മഹന്തം ഫണം പസാരേത്വാ. “ഫണം കരിത്വാ”തിപി പാഠോ, സോ ഏവത്ഥോ.

തസ്സ കിര നാഗരാജസ്സ ഏതദഹോസി “ഭഗവാ ച മയ്ഹം ഭവനസമീപേ രുക്ഖമൂലേ നിസിന്നോ, അയഞ്ച സത്താഹവദ്ദലികാ വത്തതി, വാസാഗാരമസ്സ ലദ്ധും വട്ടതീ”തി. സോ സത്തരതനമയം പാസാദം നിമ്മിനിതും സക്കോന്തോപി “ഏവം കതേ കായസാരോ ഗഹിതോ ന ഭവിസ്സതി, ദസബലസ്സ കായവേയ്യാവച്ചം കരിസ്സാമീ”തി മഹന്തം അത്തഭാവം കത്വാ സത്ഥാരം സത്തക്ഖത്തും ഭോഗേഹി പരിക്ഖിപിത്വാ ഉപരി ഫണം കത്വാ ധാരേസി. “പരിക്ഖേപബ്ഭന്തരം ലോഹപാസാദേ ഭണ്ഡാഗാരഗബ്ഭപ്പമാണം അഹോസി”തി ഖന്ധകട്ഠകമായം (മഹാവം അട്ഠം ൫) വുത്തം. മജ്ജിമട്ഠകമായം പന “ഹേട്ഠാലോഹപാസാദപ്പമാണ്”തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൨൮൪). “ഇച്ഛിതിച്ഛിതേന ഇരിയാപഥേന സത്ഥാ വിഹരിസ്സതീ”തി കിര നാഗരാജസ്സ അജ്ജ്യാസയോ. ഭഗവാ പന യമാനിസിന്നോവ സത്താഹം വിതിനാമേസി. തഞ്ച റാനം സുപിഹിതവാതപാനം സുഹുസിതഅഗ്ഗളഭാരം കൂടാഗാരം വിധ അഹോസി. മാ ഭഗവന്തം സീതന്തിആദി തസ്സ തഥാ കരിത്വാ റാനകാരണപരിഭീപനം. സോ ഹി “മാ ഭഗവന്തം സീതം ബാധയിത്ഥ, മാ ഉണ്ഹം, മാ ഡംസാദിസമ്ഫസ്സോ ബാധയിത്ഥാ”തി തഥാ കരിത്വാ അട്ഠാസി.

തത്ഥ കിഞ്ചാപി സത്താഹവദ്ദലികായ ഉണ്ഹമേവ നത്ഥി, സചേ പന അന്തരന്തരാ മേഘോ വിഗച്ഛേയ്യ, ഉണ്ഹം ഭവേയ്യ, തമ്പി മാ ബാധയിത്ഥാതി ഏവം തസ്സ ചിന്തേതും യുത്തം. കേചി പന്നേതഥ വദന്തി “ഉണ്ഹഗ്ഗഹണം ഭോഗപരിക്ഖേപസ്സ വിപുലഭാവകരണേ കാരണകിത്തനം. ഖുദുകേ ഹി തസ്ഥിം ഭഗവന്തം നാഗസ്സ സരീരസമ്ഭൂതാ ഉസ്ഥാ ബാധേയ്യ, വിപുലഭാവകരണേന പന താദിസം ‘മാ ഉണ്ഹം ബാധയിത്ഥാ’തി തഥാ കരിത്വാ അട്ഠാസി”തി.

വിദ്ധന്തി ഉബ്ബിദ്ധം, മേഘവിഗമേന ദൂരീഭൂതന്തി അത്ഥോ. വിഗതവലാഹകന്തി അപഗതമേഘം. ദേവന്തി ആകാസം. വിദിത്വാതി “ഇദാനി വിഗതവലാഹകോ ആകാസോ, നത്ഥി ഭഗവതോ സീതാദിഉപദ്ദവോ”തി ത്തത്വാ. വിനിവേതോതി അപന്നേത്വാ. സകവണ്ണന്തി അത്തനോ നാഗരൂപം. പടിസംഹരിത്വാതി അന്തരധാപേത്വാ. മാണവകവണ്ണന്തി കുമാരകരൂപം.

ഏതമത്ഥന്തി വിവേകസുഖപ്പടിസംവേദിനോ യത്ഥ കത്ഥചി സുഖമേവ ഹോതീതി ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരേന ജാനിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം വിവേകസുഖാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തമ്മ സുഖോ വിവേകോതി നിബ്ബാനസഞ്ചാരോ ഉപധിവിവേകോ സുഖോ. തുട്ഠസ്സാതി ചതുമഗ്ഗണാണസന്തോസേന തുട്ഠസ്സ. സുതയമ്മസ്സാതി പകാസിയമ്മസ്സ വിസ്സുതയമ്മസ്സ. പസ്സതോതി തം വിവേകം, യം വാ കിഞ്ചി പസ്സിതബ്ബം നാമ, തം സബ്ബം അത്തനോ വിരിയബലാധിഗതേന ഞാണചക്ഖുനാ പസ്സന്തസ്സ. അബ്ബാപജ്ജന്തി അകുപ്പനഭാവോ, ഏതേന മേത്താപുബ്ബഭാഗോ ദസ്സിതോ. പാണഭൂതേസു സംയമോതി സത്തേസു ച സംയമോ അവിഹിംസനഭാവോ സുഖോതി അത്ഥോ. ഏതേന കരുണാപുബ്ബഭാഗോ ദസ്സിതോ.

സുഖാ വിരാഗതാ ലോകേതി വിഗതരാഗതാപി ലോകേ സുഖാ. കീദിസീ? കാമാനം സമതിക്കമോതി, യാ കാമാനം സമതിക്കമോതി വുച്ചതി, സാ വിഗതരാഗതാപി സുഖാതി അത്ഥോ, ഏതേന അനാഗാമിമഗ്ഗോ കമിതോ. അസ്മിമാനസ്സ യോ വിനയോതി ഇമിനാ പന അരഹത്തം കമിതം. അരഹത്തഞ്ചി അസ്മിമാനസ്സ പടിപ്പസ്സദ്ധിവിനയോതി വുച്ചതി, ഇതോ പരഞ്ച സുഖം നാമ നത്ഥി, തേനാഹ “ഏതം വേ പരമം സുഖ”ന്തി. ഏവം അരഹത്തേന ദേസനായ കൂടം ഗണ്ഹീതി.

പഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. രാജസുത്തവണ്ണനാ

൧൨. ദുതിയേ സമ്ബഹുലാനന്തി വിനയപരിയായേന തയോ ജനാ “സമ്ബഹുലാ”തി വുച്ചന്തി, തതോ പരം സഞ്ചോ. സുത്തന്തപരിയായേന പന തയോ തയോ ഏവ, തതോ ഉദ്ധം സമ്ബഹുലാ. തസ്മാ ഇധാപി സുത്തന്തപരിയായേന സമ്ബഹുലാതി വേദിതബ്ബാ. ഉപട്ഠാനസാലായന്തി ധമ്മസഭാമണ്ഡപേ. സാ ഹി ധമ്മം ദേസേതും ആഗതസ്സ തമാഗതസ്സ ഭിക്ഖുനം ഉപട്ഠാനകരണട്ഠാനന്തി “ഉപട്ഠാനസാലാ”തി വുച്ചതി. അഥ വാ യത്ഥ ഭിക്ഖു വിനയം വിനിച്ഛിനന്തി, ധമ്മം കമേന്തി, സാകച്ഛം സമാപജ്ജന്തി, സന്നിപതനവസേന പകതിയാ ഉപതിട്ഠന്തി, സാ സാലാപി മണ്ഡപോപി “ഉപട്ഠാനസാലാ”ത്ഥേവ വുച്ചതി. തത്ഥാപി ഹി ബുദ്ധാസനം നിച്ഛം പഞ്ഞത്തമേവ ഹോതി. ഇദഞ്ചി ബുദ്ധാനം ധരമാനകാലേ ഭിക്ഖുനം ചാരിത്തം. സന്നിസിന്നാനന്തി നിസജ്ജനവസേന സഞ്ജന്ത നിസിന്നാനം. സന്നിപതിതാനന്തി തതോ തതോ ആഗന്താ സന്നിപതനവസേന സന്നിപതിതാനം. അഥ വാ ബുദ്ധാസനം പുരത്തോ കത്വാ സത്ഥു സമ്മുഖേ വിയ ആദരുപ്പത്തിയാ സകുച്ഛം നിസീദനവസേന സന്നിസിന്നാനം, സമാനജ്ജന്താസയത്താ അഞ്ഞമഞ്ഞസ്ഥിം അജ്ജന്താസയേന സുട്ഠു സമ്മാ ച നിപതനവസേന സന്നിപതിതാനം. അയന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനം നിദിസതി. അന്തരാകമാതി കമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരഉദ്ദേശപരിപുച്ഛാദിനം അന്തരാ അഞ്ഞാ ഏകാ കമാ, അഥ വാ മജ്ജന്തഹികേ ലദ്ധസ്സ സുഗതോവാദസ്സ, സായം ലഭിതബ്ബസ്സ ധമ്മസ്സവനസ്സ ച അന്തരാ പവത്തത്താ അന്തരാകമാ, സമണ്ഡസമാചാരസ്സേവ വാ അന്തരാ പവത്താ അഞ്ഞാ ഏകാ കമാതി അന്തരാകമാ. ഉദപാദിതി ഉപ്പനാ.

ഇമേസം ദിന്നം രാജുനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. മഹദ്ധനതരോ വാതിആദിസു പഥവിയം നിഖണ്ണിത്വാ റപിതം സത്തരതനചയസഞ്ചാരം മഹന്തം ധനം ഏതസ്സാതി മഹദ്ധനോ, ദീസു അയം അതിസയേന മഹദ്ധനോതി മഹദ്ധനതരോ. വാസദ്ദോ വികപ്പത്ഥോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പന വിസേസോ - നിച്ഛപരിബ്രയവസേന മഹന്തോ ഭോഗോ ഏതസ്സാതി മഹാഭോഗോ. ദേവസികം പവിസനആയഭൂതോ മഹന്തോ കോസോ ഏതസ്സാതി മഹാകോസോ. അപരേ പന “ദേവസികം പവിസനആയഭൂതം മണിസാരഫേഗുഗുബ്ബാദിഭേദഭിന്നം പരിഗൃഹവത്ഥു ധനം, തദേവ സാരഗബ്ഭാദിസു നിഹിതം കോസോ”തി വദന്തി. വജിരോ, മഹാനീലോ, ഇന്ദനീലോ, മരകതോ, വേളുരിയോ, പദ്മരാഗോ, ഫുസ്സരാഗോ, കക്കേതനോ, പുലാകോ, വിമലോ, ലോഹിതകോ, ഫലികോ, പവാളോ, ജോതിരസോ, ഗോമുത്തകോ, ഗോമേദകോ, സോഗന്ധികോ, മുത്താ, സഞ്ചോ, അഞ്ജനമൂലോ, രാജപട്ടോ, അമതംസകോ, പിയകോ, ബ്രാഹ്മണീ ചാതി ചതുബ്ബിസതി മണി നാമ. സത്ത ലോഹാനി കഹാപണോ ച സാരോ നാമ. സയനച്ഛാദനപാവുരണഗജദന്തസിലാദിനി ഫേഗു നാമ.

ചന്ദനാഗരുകുങ്കുമതഗരകപ്പൂരാദി ഗുർബ്ബാ നാമ. തത്ത്വ പുരിമേന ആദിസദ്ദേന സാലിവിഹിആദിമുഗ്ദ്ധമാസാദിപുണ്യണ്ണാപരണ്ണഭേദം ധന്തവികതിം ആദിം കത്വാ യം സത്താനം ഉപഭോഗപരിഭോഗഭൂതം വത്സു, തം സബ്ബം സങ്ഗയ്ഹതി. മഹന്തം വിജിതം രട്ഠം ഏതസ്സാതി മഹാവിജിതോ. മഹന്തോ ഹത്ഥിഅസ്സാദിവാഹനോ ഏതസ്സാതി മഹാവാഹനോ. മഹന്തം സേനാബലഞ്ചേവ മാമബലഞ്ച ഏതസ്സാതി മഹബലോ. ഇച്ഛിതനിബ്ബത്തിസങ്ഖാതാ പുണ്ണകമ്മനിപ്ഫന്നാ മഹതീ ഇദ്ധി ഏതസ്സാതി മഹിദ്ധികോ. തേജസങ്ഖാതോ ഉസ്സാഹമന്തപഭൂസത്തിസങ്ഖാതോ വാ മഹന്തോ ആനുകാവാപോ ഏതസ്സാതി മഹാനുകാവാപോ.

ഏതഥ ച പഠമേന ആയസമ്പദാ, ദുതിയേന വിത്തുപകരണസമ്പദാ, തതിയേന വിഭവസമ്പദാ, ചതുതേന ജനപദസമ്പദാ, പഞ്ചമേന യാനസമ്പദാ, ഛരട്ഠേന പരിവാരസമ്പദായ സദ്ധിം അത്തസമ്പദാ, സത്തമേന പുണ്ണകമ്മസമ്പദാ, അട്ഠമേന പഭാവസമ്പദാ തേസം രാജ്ജനം പകാസിതാ ഹോതി. തേന യാ സാ സാമിസമ്പത്തി, അമച്ചസമ്പത്തി, സേനാസമ്പത്തി, രട്ഠസമ്പത്തി, വിഭവസമ്പത്തി, മിത്തസമ്പത്തി, ദുഗ്ഗസമ്പത്തിതി സത്ത പകതിസമ്പദാ രാജ്ജനം ഇച്ഛിതബ്ബാ. താ സബ്ബാ യമാരഹം പരിഭീപിതാതി വേദിതബ്ബാ.

ദാനാദിഹി ചതുഹി സങ്ഗഹവത്സുഹി പരിസം രഞ്ജേതീതി രാജാ. മഗധാനം ഇസ്സരോതി മാഗധോ. മഹതിയാ സേനായ സമന്നാഗതത്താ സേനിയഗോത്തത്താ വാ സേനിയോ. ബിമ്ബി വുച്ചതി സുവണ്ണം, തസ്മാ സാരബിമ്ബിവണ്ണതായ ബിമ്ബിസാരോ. കേചി പന “നാമമേവേതം തസ്സ രഞ്ജോ”തി വദന്തി. പച്ചാമിത്തം പരസേനം ജിനാതീതി പസേനദി. കോസലരട്ഠസ്സ അധിപതീതി കോസലോ. അയഞ്ചരഹിതി ഏതഥ ചരഹിതി നിപാതമത്തം. വിപ്പകതാതി അപരിയോസിതാ. അയം തേസം ഭിക്ഖുനം അന്തരാകമാ അനിട്ഠിതാതി അത്ഥോ.

സായന്ഹസമയന്തി സായന്ഹേ ഏകം സമയം. പടിസല്ലാനാ വുട്ഠിതോതി തതോ തതോ രൂപാദിആരമ്മണതോ ചിത്തസ്സ പടിസംഹാരണതോ പടിസല്ലാനസങ്ഖാതായ ഫലസമാപത്തിതോ യമാകാലപരിച്ഛേദം വുട്ഠിതോ. ഭഗവാ ഹി പുണ്ണണ്ഹസമയം ഭിക്ഖുസങ്ഖപരിവുതോ സാവത്ഥിം പവിസിത്വാ ഭിക്ഖുനം സുലഭപിണ്ഡപാതം കത്വാ കതഭത്തകിച്ചോ ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം സാവത്ഥിതോ നിക്ഖമിത്വാ വിഹാരം പവിസിത്വാ ഗന്ധകുടിപ്പമുഖേ ഠ്ഠാ വത്തം ദസ്സേത്വാ റിതാനം ഭിക്ഖുനം യമാസമുട്ഠിതം സുഗതോവാദം ദത്വാ തേസു അരഞ്ഞരുകുഖമുലാദിദിവാട്ഠാനം ഉദിസ്സ ഗതേസു ഗന്ധകുടിം പവിസിത്വാ ഫലസമാപത്തിസുഖേന ദിവസഭാഗം വീതിനാമേത്വാ യമാകാലപരിച്ഛേദേ സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ, “മയ്ഹം ഉപഗമനം ആഗമയമാനാ ചതസ്സോ പരിസാ സകലവിഹാരം പരിപൂരേന്തിയോ നിസിന്നാ, ഇദാനി മേ ധമ്മദേസനത്ഥം ധമ്മസഭാമണ്ഡലം ഉപഗന്തും കാലോ”തി ആസനതോ വുട്ഠായ, കേസരസീഹോ വിയ കഞ്ചനഗുഹായ സുരഭിഗന്ധകുടിതോ നിക്ഖമിത്വാ യുഗ്മം ഉപസങ്കമന്തോ മത്തവരവാരണോ വിയ അകായചാപല്ലേന ചാരുവിക്ക്കന്തഗമനോ അസീതിഅനുബൃഞ്ജനപ്പടിമണ്ഡിതബാത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണസമുജ്ജലായ ബ്യാമപ്പഭായ പരിക്ഖേപവിലാസസമ്പന്നായ പഭസ്സരകേതുമാലാലങ്കതായ നീലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജിട്ഠപഭസ്സരാനം വസേന ഛരണ്ണണ്ണുദ്ധരംസിയോ വിസ്സജ്ജന്തിയാ അചിന്തേയ്യാനുകാവാത അനുപമായ ബുദ്ധലിലായ സമന്നാഗതായ രൂപകായസമ്പത്തിയാ സകലവിഹാരം ഏകാലോകം കുരുമാനോ ഉപട്ഠാനസാലം ഉപസങ്കമി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ...പേ... തേനൂപസങ്കമീ”തി.

ഏവം ഉപസങ്കമിത്വാ വത്തം ദസ്സേത്വാ നിസിന്നേ തേ ഭിക്ഖു തുണ്ഹിഭൂതേ ദിസ്വാ “മയി അകമേന്തേ ഇമേ ഭിക്ഖു ബുദ്ധഗാരവേന കപ്പമ്പി ന കമേസ്സന്തീ”തി കമാസമുട്ഠാപനത്ഥം “കായ നുത്ഥ, ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ കായ നുത്ഥാതി കതമായ നു ഭവഥ. “കായ നോത്ഥാ”തിപി പാളി, സോ ഏവത്ഥോ, “കായ നേത്ഥാ”തിപി പഠന്തി, തസ്സ കതമായ നു ഏത്ഥാതി അത്ഥോ. തത്രായം സങ്ഖേപത്ഥോ - ഭിക്ഖവേ, കതമായ

നാമ കമായ ഇയ സന്നിസിന്നാ ഭവമ, കതമാ ച തുമ്പാകം കമാ മമാഗമനപച്ചയാ അനിട്ഠിതാ, തം നിട്ഠാപേസ്സാമിതി ഏവം സബ്ബഞ്ജുപവാറണായ പവാറേസി.

നഖേതന്തി നഖോ ഏതം, അയമേവ വാ പാരോ. “നഖോത”ന്തിപി പന്തി, നഖോ ഏതം ഇച്ചേവ പദവിഭാഗോ. കുലപുത്താനന്തി ജാതിആചാരകുലപുത്താനം. സദ്ധാതി സദ്ധായ, കമ്മഹലസദ്ധായ രതനത്തയസദ്ധായ ച. അഗാരസ്ഥാതി ഘരതോ, ഗഹട്ഠഭാവതി അത്ഥോ. അനഗാരിയന്തി പബ്ബജ്ജം. പബ്ബജിതാനന്തി ഉപഗതാനം . യന്തി കിരിയാപരാമസനം. തത്ഥായം പദയോജനാ - “ഭിക്ഖവേ, തുമ്പേ നേവ രാജാഭിന്നിതാ ന ചോരാഭിന്നിതാ ന ഇണ്ടാ ന ജീവിതപകതാ പബ്ബജിതാ, അഥ ഖോ സദ്ധായ അഗാരതോ നിക്ഖമിതാ മമ സാസനേ പബ്ബജിതാ, തുമ്പേ ഏതരഹി ഏവരൂപിം രാജപ്പടിസംയുത്തം തിരച്ചാനകമം കമേയ്യാമ, യം ഏവരൂപായ കമായ കമനം, ഏതം തുമ്പാകം ന ഖോ പതിരൂപം ന യുത്തമേവാ”തി.

ഏവം സന്നിപതിതാനം പബ്ബജിതാനം അപ്പതിരൂപം പടിക്ഖിപിതാ ഇദാനി നേസം പതിരൂപം പടിപത്തിം അനുജാനന്തോ “സന്നിപതിതാനം വോ, ഭിക്ഖവേ, ദ്വയം കരണീയം ധമ്മീ വാ കമാ അരിയോ വാ തുണ്ഹീഭാവോ”തി ആഹ. തത്ഥ വോതി തുമ്പാകം. കരണീയന്തി ഹി പദം അപേക്ഖിതാ കത്തരി സാമിവചനമേതം, തസ്ഥാ തുമ്പേഹിതി അത്ഥോ. ദ്വയം കരണീയന്തി ദ്വേ കാതബ്ബാ. ധമ്മീ കമാതി ചതുസച്ചയമ്മതോ അനപേതാ കമാ, പവത്തിനിവത്തിപരിഭീപിനീ ധമ്മദേസനാതി അത്ഥോ. ദസകമാവത്സുസഖ്വാതാപി ഹി ധമ്മകമാ തദേകദേസാ ഏവാതി. അരിയോതി ഏകന്തഹിതാവഹത്താ അരിയോ, വിസുദ്ധോ ഉത്തമോതി വാ അരിയോ. തുണ്ഹീഭാവോതി സമമവിപസ്സനാഭാവനാഭൂതം അകമനം. കേചി പന “വചിസഖ്വാറപടിപക്ഖഭാവതോ ദുതിയജ്ജ്യാനം അരിയോ തുണ്ഹീഭാവോ”തി വദന്തി. അപരേ “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം അരിയോ തുണ്ഹീഭാവോ”തി വദന്തി. അയം പനേത്ഥ അത്ഥോ - “ഭിക്ഖവേ, ചിത്തവിവേകസ്സ പരിബ്രൂഹനത്ഥം വിവേകട്ഠകായാ സുത്താഗാരേ വിഹരന്താ സചേ കദാചി സന്നിപത്ഥ, ഏവം സന്നിപതിതേഹി തുമ്പേഹി ‘അസ്സുതം സാവേതി സുതം വാ പരിയോദപേതീ’തി വുത്തനയേന അത്തമഞ്ഞസ്സുപകാരായ ഖണ്ഡാദിനം അനിച്ചതാദിപടിസംയുത്താ ധമ്മകമാ വാ പവത്തേതബ്ബാ, അത്തമഞ്ഞം അബ്യാബാധനത്ഥം ത്യാനസമാപത്തിയാ വാ വിഹരിതബ്ബ”തി.

തത്ഥ പുരിമേന കരണീയവചനേന അനോതിണ്ണാനം സാസനേ ഓതരണ്ണുപായം ദസ്സേതി, പച്ഛിമേന ഓതിണ്ണാനം സംസാരതോ നിസ്സരണ്ണുപായം. പുരിമേന വാ ആഗമവേയ്യത്തിയേ നിയോജേതി, പച്ഛിമേന അധിഗമവേയ്യത്തിയേ. അഥ വാ പുരിമേന സമ്മാദിട്ഠിയാ പഠമം ഉപ്പത്തിഹേതും ദീപേതി, ദുതിയേന ദുതിയം. വുത്തന്തേഹേതം -

“ദേമേ, ഭിക്ഖവേ, ഹേതു ദ്വേ പച്ചയാ സമ്മാദിട്ഠിയാ ഉപ്പാദായ പരതോ ച ഘോസോ, പച്ചത്തഞ്ച യോനിസോ മനസികാരോ”തി (അം നിം ൨.൧൨൭).

പുരിമേന വാ ലോകിയസമ്മാദിട്ഠിയാ മൂലകാരണം വിഭാവേതി, പച്ഛിമേന ലോകുത്തരസമ്മാദിട്ഠിയാ മൂലകാരണന്തി ഏവമാദിനാ ഏത്ഥ യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി തേഹി ഭിക്ഖുഹി കിത്തിതകാമസമ്പത്തിതോ ത്യാനാദിസമ്പത്തി സന്തരാ ചേവ പണിതരാ ചാതി ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം അരിയവിഹാരസുഖാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യഞ്ച കാമസുഖം ലോകേതി ലോകസദ്ദോ “ഖണ്ഡലോകോ ആയതനലോകോ ധാതുലോകോ”തിആദിസു (മഹാനിം ൩, ൭; ചൂളനിം അജിതമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൨) സഖ്വാരേസു ആഗതോ.

“യാവതാ ചന്ദിമസൂരിയാ പരിഹരന്തി,
ദിസാ ഭന്തി വിരോചനാ;
താവ സഹസ്സയാ ലോകോ,

ഏതെങ്കിലും വേദത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. -

ആദിസു (മം നീം ൧.൧൦൩) ഓക്കാനേ ആഗതോ. “അദ്ദേഹം വേദം ഭഗവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാക്കുന്ന ലോകം വേദലോകത്തോ”തിആദിസു (മഹാവം ൯; മം നീം ൧.൨൮൩) സന്തോഷം. ഇയ്യ പന സന്തോഷം ഓക്കാനേലോകം ച വേദിതയ്ക്കോ. തന്നെ അവിചിതം പടയായ ഉപരി ബ്രഹ്മലോകത്തോ ഹേയ്ക്കോ ഏതസ്തിമിം ലോകം യം വർദ്ധകാലം പടിച്ച കിലേസകാമവസേന ഉപജ്ഞനതോ കാമസഹഗതം സുഖം. യജ്ഞിദം ദിവിയം സുഖത്തി യജ്ഞ ഇദം ദിവി ഭവം ദിബ്ബവിഹാരവസേന ച ലഭ്യം ബ്രഹ്മാനം മനുസ്സാനഞ്ച രൂപസമാപത്തിസുഖം. തന്നെക്കുറവയസുഖസ്സാതി യം ആഗമ തന്നെക്കുറവിയതി, തം നിബ്ബാനം ആരമണം കത്വാ തന്നെക്കുറവായ ച പടിപസ്സമഭവസേന പവത്തഫലസമാപത്തിസുഖം തന്നെക്കുറവയസുഖം നാമ, തസ്സ തന്നെക്കുറവയസുഖസ്സ. ഏതേതി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന നിദ്രേസോ, ഏതാനി സുഖാനിതി അത്ഥോ. കേചി ഉഭയസി സുഖസാമന്തേന ഗഹേത്വാ “ഏത”ന്തി പഠന്തി, തേസം “കലം നാഗ്ഘതീ”തി പഠനേ ഭവിതയ്ക്കും.

സോളസിന്തി സോളസന്നം പുരണിം. അയത്ത്ഹേതമ സത്ത്വേപത്ഥോ - ചക്കവത്തിസുഖം ആദിം കത്വാ സബ്ബസ്തിമിം മനുസ്സലോകേ മനുസ്സസുഖം, നാഗസുപണ്ണാദിലോകേ നാഗാദിഹി അനുഭവിതയ്ക്കും സുഖം, ചാതുരഹാരാജികാദിദേവലോകേ ചരണ്ഡിം കാമസുഖത്തി യം ഏകാദസവിധേ കാമലോകേ ഉപജ്ഞനം കാമസുഖം, യജ്ഞ ഇദം രൂപാരൂപദേവേസു ദിബ്ബവിഹാരഭൂതേസു രൂപാരൂപജ്ഞാനേസു ച ഉപന്നത്താ “ദിവിയ”ന്തി ലഭ്യനാമം ലോകിയജ്ഞാനസുഖം, സകലസി തദുഭയം തന്നെക്കുറവയസുഖസത്ത്വാതം ഫലസമാപത്തിസുഖം സോളസ ഭാഗേ കത്വാ തതോ ഏകഭാഗം സോളസഭാഗഗുണേ ലഭ്യം ഏകഭാഗസത്ത്വാതം കലം ന അഗ്ഘതീതി.

അയഞ്ച അത്ഥവണ്ണനാ ഫലസമാപത്തിസാമന്തേന വുത്താ. പാളിയം അവിസേസേന തന്നെക്കുറവയസ്സ ആഗതത്താ പഠമഫലസമാപത്തിസുഖസ്സാപി കലം ലോകിയം ന അഗ്ഘതീ ഏവ. തഥാ ഹി വുത്തം -

“പഥബ്ബാ ഏകരജ്ജേന, സഗ്ഗസ്സ ഗമനേന വാ;
സബ്ബലോകാധിപച്ചേന, സോതാപത്തിഫലം വര”ന്തി. (ധം പം ൧൦൮);

സോതാപത്തിസംയുത്തേപി വുത്തം -

“കിഞ്ചാപി, ഭിക്ഖവേ, രാജാ ചക്കവത്തി ചതുന്നം ദീപാനം ഇസ്സരിയാധിപച്ചം രജ്ജം കാരേത്വാ കായസ്സ ഭേദാ പരം മരണാ സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപജ്ജതി ദേവാനം താവതിംസാനം സഹബ്ബതം, സോ തത്ഥ നന്ദനേ വനേ അച്ഛരാസത്ത്വാപരിവുതോ ദിബ്ബേഹി ച പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ സമത്ത്വീഭൂതോ പരിചാരേതി, സോ ചതുഹി ധമ്മേഹി അസമന്നാഗതോ. അഥ വോ സോ അപരിമുത്തോവ നിരയാ, അപരിമുത്തോ തിരച്ഛാനയോനിയാ, അപരിമുത്തോ പേത്തിവിസയാ, അപരിമുത്തോ അപായദുഗ്ഗതിവിനിപാതാ. കിഞ്ചാപി, ഭിക്ഖവേ, അരിയസാവകോ പിണ്ഡിയാലോപേന യാപേതി, നന്തകാനി ച ധാരേതി, സോ ചതുഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ, അഥ വോ സോ പരിമുത്തോ നിരയാ, പരിമുത്തോ തിരച്ഛാനയോനിയാ, പരിമുത്തോ പേത്തിവിസയാ, പരിമുത്തോ അപായദുഗ്ഗതിവിനിപാതാ.

“കതമേഹി ചതുഹി? ഇയ്യ, ഭിക്ഖവേ, അരിയസാവകോ ബുദ്ധേ അവേച്ചപ്പസാദേന സമന്നാഗതോ ഹോതി ‘ഇതിപി സോ ഭഗവാൻ അരഹം...പേ’.. ബുദ്ധോ ഭഗവാ’തി. ധമ്മേ അവേച്ചപ്പസാദേന...പേ’.. വിത്തുഹി’തി. സത്ത്വേ അവേച്ചപ്പസാദേന...പേ’.. പുത്തേക്കുറവേത്തം ലോകസ്സാ’തി. അരിയകത്തേഹി സീലേഹി സമന്നാഗതോ ഹോതി അവണ്ണേഹി...പേ’.. സമാധിസംവത്തനികേഹി. ഇമേഹി ചതുഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ ഹോതി. യോ ച, ഭിക്ഖവേ, ചതുന്നം ദീപാനം

പടിലാഭോ, യോ ചതുന്നം ധമ്മാനം പടിലാഭോ, ചതുന്നം ദീപാനം പടിലാഭോ
ചതുന്നം ധമ്മാനം പടിലാഭസ്സ കലം നാഗ്ഘതി സോളസി"ന്തി (സം നീ ൫.൯൯൭).

ഏവം ഭഗവാ സബ്ബത്ഥ ലോകീയസുഖം സഉത്തരം സാതിസയം, ലോകുത്തരസുഖമേവ
അനുത്തരന്തി അതിസയന്തി ഭാജേസീതി.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ദണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

൧൩. തതിയേ കുമാരകാതി ദാരകാ. അന്തരാ ച സാവത്ഥിം അന്തരാ ച ജേതവനന്തി
അന്തരാസദ്ദോ "തദന്തരം കോ ജാനേയ്യ, അന്തത്ര തമാഗതാ"തി (അം നീ ൬.൪൪; ൧൦.൭൫),
"ജനാ സങ്ഗമ്മ മന്തേന്തി, മഞ്ച തപഞ്ച കിമന്തര"ന്തിആദീസു (സം നീ ൧.൨൨൮)
കാരണേ ആഗതോ. "അദുസാ മം, ഭന്തേ, അന്തത്തരാ ഇത്ഥീ വിജ്ജന്തരികായ ഭാജനം
യോവന്തി"തിആദീസു (മം നീ ൨.൧൪൯) ഖണ്ഡേ. "യസ്സന്തരതോ ന സന്തി
കോപാ"തിആദീസു (ഉദാ ൨൦) ചിത്തേ. "അന്തരാ വോസാനമാപാദീ"തിആദീസു
വേമജ്ജേയേ. "അപിചായം, ഭിക്ഖവേ, തപോദാ ദിന്നം മഹാനിരയാനം അന്തരികായ
ആഗച്ഛതി"തിആദീസു (പാരാ ൨൩൧) വിവരേ . സ്വായമിയാപി വിവരേ വേദിതബ്ബോ.
തസ്ഥാ സാവത്ഥിയാ ച ജേതവനസ്സ ച വിവരേതി, ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.
അന്തരാസദ്ദയോഗതോ ചേത്ഥ ഉപയോഗവചനം "അന്തരാ ച സാവത്ഥിം അന്തരാ ച
ജേതവന"ന്തി. ഇദിസേസു റാനേസു അക്ഖരചിന്തകാ "അന്തരാ ഗാമഞ്ച നദിഞ്ച
ഗച്ഛതി"തി ഏകമേവ അന്തരാസദ്ദം പയുജ്ജന്തി, സോ ദുതിയപദേനപി യോജേതബ്ബോ
ഹോതി. ഇധ പന യോജേത്വാ വുത്തോ.

അഹിം ദണ്ഡേന ഹനന്തിതി ബിലതോ നിക്ഖമിത്വാ ഗോചരായ ഗച്ഛന്തം കണ്ഠസപ്പം
ഛാതജ്ജ്വലത്തം അനുബന്ധിത്വാ യട്ഠിഹി പോമേന്തി. തേന ച സമയേന ഭഗവാ
സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ ഗച്ഛന്തോ അന്തരാമഗ്ഗേ തേ ദാരകേ അഹിം ദണ്ഡേന ഹനന്തേ
ദിസ്വാ "കസ്ഥാ കുമാരകാ ഇമം അഹിം ദണ്ഡേന ഹനമാ"തി പുച്ഛിത്വാ "ഡംസനഭയേന,
ഭന്തേ"തി ച വുത്തേ "ഇമേ അത്തനോ സുഖം കരിസ്സാമാതി ഇമം പഹരന്താ
നിബ്ബത്തട്ഠനേ ദുക്ഖം അനുഭവിസ്സന്തി, അഹോ അവിജ്ജായ നികതികോസല്ല"ന്തി
ധമ്മസംവേഗം ഉപ്പാദേസി. തേനേവ ച ധമ്മസംവേഗേന ഉദാനം ഉദാനേസി. തേന വുത്തം
"അഥ ഖോ ഭഗവാ"തിആദി.

തത്ഥ ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി "ഇമേ ദാരകാ അത്തസുഖായ പരദുക്ഖം കരോന്താ
സയം പരത്ഥ സുഖം ന ലഭിസ്സന്തി"തി ഏതമത്ഥം ജാനിത്വാതി ഏവമേകേ വണ്ണേന്തി.
അന്തേതസം ദുപ്പടിപന്നാനം സുഖപരിയേസനം ആയതിം ദുക്ഖായ സംവത്തതി,
സുപ്പടിപന്നാനം ഏകന്തേന സുഖായ സംവത്തതി. തസ്ഥാ "പരവിഹേസാവിനിമുത്താ
അച്ചന്തമേവ സുഖഭാഗിനോ വത മയ്ഹം ഓവാദപ്പടികരാ"തി സോമനസ്സവസേനേവേതവി
സത്ഥാ ഉദാനം ഉദാനേസീതി വദന്തി. അപരേ പന ഭണ്ണന്തി "ഏവം തേഹി കുമാരകേഹി
പവത്തിതം പരവിഹേഠനം സബ്ബാകാരേന ആദിനവതോ വിദിത്വാ പരവിഹേസായ
പരാസുക്ഖായ ച യമാക്കമം ആദിനവാനിസംസവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസീ"തി.

തത്ഥ സുഖകാമാനീതി ഏകന്തേനേവ അത്തനോ സുഖസ്സ ഇച്ഛന്തോ സുഖാനുഗിദ്ധാനി.
ഭൂതാനീതി പാണിനോ. യോ ദണ്ഡേന വിഹിംസതീതി ഏതമ ദണ്ഡേനാതി ദേസനാമത്തം,
ദണ്ഡേന വാ ലേസ്സുസത്ഥപാണിപ്പഹാരാദിഹി വാതി അത്ഥോ. അഥ വാ ദണ്ഡേനാതി
ദണ്ഡേനേ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യോ സുഖകാമാനി സബ്ബഭൂതാനി ജാതിആദിനാ
ഘട്ടനവസേന വചിദണ്ഡേന വാ പാണിമുഗ്ദ്ധരസത്ഥാദിഹി പോമനതാളന്തേദനാദിവസേന
സരീരദണ്ഡേന വാ സതം വാ സഹസ്സം വാ റാപനവസേന ധനദണ്ഡേന വാതി ഇമേസു
ദണ്ഡേസു യേന കേന്ചി ദണ്ഡേന വിഹിംസതി വിഹേഠേതി ദുക്ഖം പാപേതി,
അത്തനോ സുഖമേസാനോ, പേച്ച സോ ന ലഭതേ സുഖന്തി സോ പുഗ്ഗലോ അത്തനോ സുഖം
ഏസന്തോ ഗവേസന്തോ പത്ഥേന്തോ പേച്ച പരലോകേ മനുസ്സസുഖം ദിബ്ബസുഖം

നിബ്ബാനസുഖത്തി തിവിധസ്ഥി സുഖം ന ലഭതി, അന്തരത്വം തേന ദണ്ഡേന ദുക്ഖമേവ ലഭതിതി അത്ഥോ.

പേച്ച സോ ലഭതേ സുഖത്തി യോ വന്തിമേത്താനുദയസമ്പന്നോ “യമാഹം സുഖകാമോ ദുക്ഖപ്പടികുലോ, ഏവം സഞ്ചേപി”തി ചിന്തേതാ സമ്പത്തവിരതിആദിസു റിതോ വുത്തനയേന കേനചി ദണ്ഡേന സഞ്ചാനിപി ഭൂതാനി ന ഹിംസതി ന ബാധതി, സോ പുഗ്ഗലോ പരലോകേ മനുസ്സഭൂതോ മനുസ്സസുഖം, ദേവഭൂതോ ദിബ്ബസുഖം, ഉഭയം അതിക്കമന്തോ നിബ്ബാനസുഖം ലഭതിതി. ഏതഥ ച താദിസസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അവസ്സംഭാവിതായ തം സുഖം പച്ചുപ്പന്നം വിയ ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥം “ലഭതേ”തി വുത്തം. പുരിമഗാമായപി ഏസേവ നയോ.

തതീയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. സക്കാരസുത്തവണ്ണനാ

൧൪. ചതുത്ഥേ തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സക്കതോ ഹോതീതി കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികേസു ചതുസു അസങ്ഖ്യേയേസു പരിപൂരിതസ്സ പുണ്ണസമഭാരവിസേസസ്സ ഫലഭൂതേന “ഇതോ പരം മയ്ഹം ഓകാസോ നത്ഥീ”തി ഉസ്സഹജാതേന വിയ ഉപരൂപരി വഡ്ഠമാനേന സക്കാരാദിനാ ഭഗവാ സക്കതോ ഹോതി. സഞ്ചദിസാസു ഹി യമകമഹാമേഘോ വുട്ഠഹിത്വാ മഹോഘം വിയ സഞ്ചപാരമിയോ “ഏകസ്ഥിം അത്തഭാവേ വിപാകം ദസ്സാമാ”തി സമ്പിണ്ഡിതാ വിയ ഭഗവതോ ലാഭസക്കാരമഹോഘം നിബ്ബത്തയിംസു. തതോ അന്നപാനവത്ഥയാനമാലാഗന്ധവിലേപനാദിഹത്ഥാ വത്തിയബ്രാഹ്മണാദയോ ആഗത്വാ “കഹം ബുദ്ധോ, കഹം ഭഗവാ, കഹം ദേവദേവോ, കഹം നരാസഭോ, കഹം പുരിസസീഹോ”തി ഭഗവന്തം പരിയേസന്തി. സകടസതേഹി പച്ചയേ ആഹരിത്വാ ഓകാസം അലഭമാനാ സമന്താ ഗാവുതപ്പമാണേപി സകടധുരേന സകടധുരം ആഹച്ച തിട്ഠന്തി ചേവ അനുബന്ധന്തി ച അന്ധകവിന്ദബ്രാഹ്മണാദയോ വിയ. സഞ്ചം തം ഖന്ധകേ (മഹാവ് റുവുവ) തേസു തേസു ച സുത്തേസു ആഗതനയേന വേദിതഞ്ചം. യഥാ ച ഭഗവതോ, ഏവം ഭിക്ഖുസങ്ഖസ്സാതി. വുത്തഞ്ഛേതം -

“യാവതാ ഖോ, ചുന്ദ, ഏതരഹി സങ്ഘാ വാ ഗണാ വാ ലോകേ ഉപ്പന്നാ, നാഹം, ചുന്ദ, അന്തം ഏകസങ്ഘസ്ഥി സമനുപസ്സാമി ഏവം ലാഭഗുയസഗ്ഗപ്പത്തം, യമരിവായം, ചുന്ദ, ഭിക്ഖുസങ്ഘോ”തി (ദീം നിം ൩.൧൦൬).

സ്വായം ഭഗവതോ ച ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച ഉപ്പന്നോ ലാഭസക്കാരോ ഏകതോ ഹുത്വാ ദിന്നം മഹാനദിനം ഉദകോഘോ വിയ അപ്പമേയ്യോ അഹോസി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ സക്കതോ ഹോതി...പേ... പരിക്ഖാരാനം, ഭിക്ഖുസങ്ഘോപി സക്കതോ...പേ... പരിക്ഖാരാന”തി.

തിത്ഥിയാ പന പുഞ്ചേ അകതപുണ്ണതായ ച ദുപ്പടിപന്നതായ ച അസക്കതാ അഗരുകതാ, ബുദ്ധുപ്പാദേന പന വിസേസതോ വിപന്നസോഭാ സൂരിയുഗ്ഗമേന ഖജേജാപനകാ വിയ നിപ്പഭാ നിത്തേജാ ഹതലാഭസക്കാരാ അഹേസും. തേ താദിസം ഭഗവതോ സങ്ഘസ്സ ച ലാഭസക്കാരം അസഹമാനാ ഇസ്സാപകതാ “ഏവം ഇമേ ഫരുസാഹി വാചാഹി ഘട്ടേത്വാവ പലാപേസ്സാമാ”തി ഉസുയോ വിസുഗ്ഗാരം ഉഗ്ഗിരന്താ തത്ഥ തത്ഥ ഭിക്ഖു അക്കോസന്താ പരിഭാസന്താ വിചരിംസു . തേന വുത്തം - “അന്തതിത്ഥിയാ പന പരിബ്ബാജകാ അസക്കതാ ഹോന്തി...പേ... പരിക്ഖാരാനം. അഥ ഖോ തേ അന്തതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ഭഗവതോ സക്കാരം അസഹമാനാ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച ഗാമേ ച അരന്തേ ച ഭിക്ഖു ദിസ്വാ അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അക്കോസന്തി പരിഭാസന്തി രോസേന്തി വിഹേസേന്തി”തി.

തത്ഥ അസബ്ഭാഹീതി അസഭായോഗ്ഗാഹി സഭായം സാധുജനസമൂഹേ വത്തും അയുത്താഹി, ദുട്ഠല്ലാഹിതി അത്ഥോ. ഫരുസാഹിതി കക്ഖളാഹി മമ്മച്ഛേദികാഹി.

അക്കോസന്തീതി ജാതിആദിഹി അക്കോസവത്സുഹി ഖുംസേന്തി. പരിഭാസന്തീതി ഭണ്യനവസേന ഭയം ഉപ്പാദേന്താ തജേജന്തി. രോസേന്തീതി യഥാ പരസ്സ രോസോ ഹോതി, ഏവം അനുദ്ധംസനവസേന രോസം ഉപ്പാദേന്തി. വിഹേസേന്തീതി വിഹേഠേന്തി, വിവിധേഹി ആകാരേഹി അഹാസും കരോന്തി.

കഥം പനേതേ സമന്തപാസാദികേ ഭഗവതി ഭിക്ഖുസങ്ഘേ ച അക്കോസാദിനി പവത്തേസുന്തി? ഭഗവതോ ഉപ്പാദേന്തോ പഹീനലാഭസക്കാരതായ ഉപഹതചിത്താ പഥവിം ഖണിത്വാ പക്ഖലന്താ വിയ അവണേ വേളുരിയമണിമ്ഹി വണം ഉപ്പാദേന്താ വിയ ച സുന്ദരികം നാമ പരിബ്ബാജികം സന്താപേത്വാ തായ സത്ത്വ ഭിക്ഖുനഞ്ച അവണ്ണം വുട്ഠാപേത്വാ അക്കോസാദിനി പവത്തേസും. തം പനേതം സുന്ദരീവത്ത്വ പരതോ സുന്ദരീസുത്തേ (ഉദാഃ ൩൮) പാളിയംയേവ ആഗമിസ്സതി, തസ്മാ യമേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം തത്ഥേവ വണ്ണയിസ്സാമ.

ഭിക്ഖു ഭഗവതോ സന്തികം ഉപസങ്കമിത്വാ തം പവത്തിമാരോചേസും. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു...പേ... വിഹേസേന്തീ”തി. തം വുത്തത്ഥമേവ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ഇസ്സാപകതാനം തിത്ഥിയാനം വിപ്പടിപത്തിം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം തേഹി കതേ വിപ്പകാരേ പസന്നചിത്തേഹി ച പരേഹി കതേ ഉപകാരേ താദിഭാവാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഗാമേ അരഞ്ഞേ സുഖദുക്ഖഹുട്ഠോതി ഗാമേ വാ അരഞ്ഞേ വാ യത്ഥ കത്ഥചി സുഖേന ദുക്ഖേന ച ഹുട്ഠോ സുഖദുക്ഖാനി അനുഭവന്തോ, തേസം വാ പച്ചയേഹി സമങ്ഗീഭൂതോ. നേവത്തതോ നോ പരതോ ദഹേമാതി “അഹം സുഖിതോ , അഹം ദുക്ഖിതോ, മമ സുഖം, മമ ദുക്ഖം, പരേണിദം മയ്ഹം സുഖദുക്ഖം ഉപ്പാദിത”ന്തി ച നേവ അത്തതോ ന പരതോ തം സുഖദുക്ഖം റപേഥ. കസ്മാ? ന ഹേത്ഥ ഖണ്ഡപഞ്ചകേ അഹന്തി വാ മമന്തി വാ പരോതി വാ പരസ്സാതി വാ പസ്സിതബ്ബയുത്തകം കിഞ്ചി അത്ഥി, കേവലം സങ്ഖാരാ ഏവ പന യഥാപച്ചയം ഉപ്പജ്ജിത്വാ ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജന്തീതി. സുഖദുക്ഖഗ്ഗഹണഞ്ചേത്ഥ ദേസനാസീസം, സബ്ബസ്സാപി ലോകധമ്മസ്സ വസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഇതി ഭഗവാ “നാഹം ക്വചനി, കസ്സചി കിഞ്ചനതസ്ഥിം, ന ച മമ ക്വചനി, കത്ഥചി കിഞ്ചനതത്ഥി”തി ചതുക്കോടികം സുത്തേതം വിഭാവേസി.

ഇദാനി തസ്സ അത്തതോ പരതോ ച അദഹനസ്സ കാരണം ദസ്സേതി “ഘുസന്തി ഫസ്സാ ഉപധിം പടിച്ഛാ”തി. ഏതേ സുഖവേദനീയാ ദുക്ഖവേദനീയാ ച ഫസ്സാ നാമ ഖണ്ഡപഞ്ചകസങ്ഖാതം ഉപധിം പടിച്ഛ തസ്ഥിം സതി യഥാസകം വിസയം ഘുസന്തി, തത്ഥ പവത്തന്തിയേവ. അദുക്ഖമസുഖാ ഹി വേദനാ സന്തസഭാവതായ സുഖേ ഏവ സങ്ഗഹം ഗച്ഛതിതി ദുവിധസമ്ഫസ്സവസേനേവായം അത്ഥവണ്ണാ കതാ.

യഥാ പന തേ ഫസ്സാ ന ഘുസന്തി, തം ദസ്സേതും “നിരുപധിം കേന ഘുസേയ്യും ഫസ്സാ”തി വുത്തം. സബ്ബസോ ഹി ഖണ്ഡുപധിയാ അസതി കേന കാരണേന തേ ഫസ്സാ ഘുസേയ്യും, ന തം കാരണം അത്ഥി. യദി ഹി തുമ്ഹേ അക്കോസാദിവസേന ഉപ്പജ്ജനസുഖദുക്ഖം ന ഇച്ഛഥ, സബ്ബസോ നിരുപധിഭാവേയേവ യോഗം കരേയ്യാമാതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനധാതുയാ ഗാഥം നിട്ഠപേസി. ഏവം ഇമിനാ ഉദാനേന വട്ടവിവട്ടം കഥിതം.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൫. ഉപാസകസുത്തവണ്ണാ

൧൫. പഞ്ചമേ ഇച്ഛാനങ്ഗലകോതി ഇച്ഛാനങ്ഗലനാമകോ കോസലേസു ഏകോ ബ്രാഹ്മണഗാമോ, തന്നിവാസിതായ തത്ഥ വാ ജാതോ ഭവോതി വാ ഇച്ഛാനങ്ഗലകോ.

ഉപാസകോതി തീഹി സരണഗമനേഹി ഭഗവതോ സന്തികേ ഉപാസകഭാവസ്സു പവേദിതത്താ ഉപാസകോ പഞ്ചസിക്വാപദികോ ബുദ്ധമാമകോ, ധമ്മമാമകോ, സഞ്ചമാമകോ. കേനചിദേവ കരണീയേനാതി ഉദ്ധാരസോധാപനാദിനാ കേനചിദേവ കത്തഞ്ചേന. തീരേത്വാതി നിട്ഠാപേത്വാ. അയം കിര ഉപാസകോ പുഞ്ചേ അഭിണ്ഹം ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ പയിരുപാസതി, സോ കതിപയം കാലം ബഹുകരണീയതായ സത്ത്വ ദസ്സനം നാഭിസമ്ഭോസി. തേനാഹ ഭഗവാ - “ചിരസ്സം വോ ത്വം, ഉപാസക, ഇമം പരിയായമകാസി, യദിദം ഇയാഗമനായാ”തി.

തത്ത്വ ചിരസ്സന്തി ചിരേന. പരിയായന്തി വാരം. യദിദന്തി നിപാതോ, യോ അയന്തി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഇയ മമ സന്തികേ ആഗമനായ യോ അയം അജ്ജ കത്തോ വാരോ, തം ഇമം ചിരേന പപഞ്ചം കത്വാ അകാസീതി. ചിരപടികാഹന്തി ചിരപടികോ അഹം, ചിരകാലത്തോ പട്ഠായ അഹം ഉപസങ്കമിതുകാമോതി സമ്ബന്ധോ. കേഹിചികേഹിചീതി ഏകച്ചേഹി ഏകച്ചേഹി. അഥ വാ കേഹിചികേഹിചീതി യേഹി വാ തേഹി വാ. തത്ത്വ ഗാരവം ദസ്സേതി. സത്ത്വരി അഭിപ്പസന്നസ്സ ഹി സത്ത്വദസ്സനധമ്മസ്സവനേസു വിയ ന അത്തത്ത്വ ആദരോ ഹോതി. കിച്ചകരണീയേഹിതി ഏതഥ അവസ്സം കാതഞ്ചം കിച്ചം, ഇതരം കരണീയം. പഠമം വാ കാതഞ്ചം കിച്ചം, പച്ഛാ കാതഞ്ചം കരണീയം. ഖുദുകം വാ കിച്ചം, മഹന്തം കരണീയം. ബ്യാവടോതി ഉസ്സുക്കോ. ഏവാഹന്തി ഏവം ഇമിനാ പകാരേന അഹം നാസക്ഖിം ഉപസങ്കമിതും, ന അഗാരവാദിനാതി അധിപ്പായോ.

ഏതമത്ത്വം വിദിത്വാതി ദുല്ലഭേ ബുദ്ധുപ്പാദേ മനുസ്സത്തലാഭേ ച സത്താനം സകിഞ്ചനഭാവേന കിച്ചപസുതതായ കൂസലന്തരായോ ഹോതി, ന അകിഞ്ചനസ്സാതി ഏതമത്ത്വം സബ്ബാകാരത്തോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി തദത്ത്വപരിദീപനമേവ ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വ സുഖം വത തസ്സ ന ഹോതി കിഞ്ചിതി യസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ കിഞ്ചി രൂപാദീസു ഏകവത്ത്വസി “മമേത”ന്തി തണ്ഹായ പരിഗൃഹിതഭാവേന ന ഹോതി നത്ത്വ ന വിജ്ജതി, സുഖം വത തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, അഹോ സുഖമേവാതി അത്ഥോ. “ന ഹോസീ”തിപി പാഠോ, തസ്സ അതീതകാലവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. കേചി പന ന ഹോതി കിഞ്ചിതി പദസ്സ “രാഗാദികിഞ്ചനം യസ്സ ന ഹോതീ”തി അത്ത്വം വണ്ണേന്തി, തം ന സുന്ദരം പരിഗൃഹധമ്മവസേന ദേസനായ ആഗതത്താ. രാഗാദികിഞ്ചനന്തി പരിഗൃഹേതബ്ബസ്സാപി സഞ്ചഹേ സതി യുത്തമേവ വുത്തം സിയാ അഥ വാ യസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ കിഞ്ചി അപ്പസി കിഞ്ചനം പലിബ്ബോധജാതം രാഗാദികിഞ്ചനാഭാവത്തോ ഏവ ന ഹോതി, തം തസ്സ അകിഞ്ചനത്തം സുഖസ്സ പച്ചയഭാവത്തോ സുഖം വതം, അഹോ സുഖന്തി അത്ഥോ. കസ്സ പന ന ഹോതി കിഞ്ചനന്തി ചേ, ആഹ “സഞ്ചാതധമ്മസ്സ ബഹുസ്സുതസ്സാ”തി. യോ ചതുഹിപി മഗ്ഗസഞ്ചാഹി സോളസകിച്ചനിപ്ഫത്തിയാ സഞ്ചാതധമ്മോ കതകിച്ചോ, തത്തോ ഏവ പടിവേധബാഹുസച്ചേന ബഹുസ്സുതോ, തസ്സ.

ഇതി ഭഗവാ അകിഞ്ചനഭാവേ ആനിസംസം ദസ്സേത്വാ സകിഞ്ചനഭാവേ ആദീനവം ദസ്സേതും “സകിഞ്ചനം പസ്സാ”തിആദിമാഹ. തസ്സേത്ഥോ - രാഗാദികിഞ്ചനാനം ആമിസകിഞ്ചനാനഞ്ച അത്ത്വമിതായ സകിഞ്ചനം, സകിഞ്ചനത്താ ഏവ അലദ്ധാനഞ്ച ലദ്ധാനഞ്ച കാമാനം പരിയേസനാരക്ഖണഹേതു കിച്ചകരണീയവസേന “അഹം മമാ”തി ഗഹണവസേന ച വിഹന്തമാനം വിഘാതം ആപജ്ജമാനം പസ്സാതി ധമ്മസംവേഗപ്പത്തോ സത്ത്വാ അത്തനോ ചിത്തം വദതി. ജനോ ജനസ്ഥിം പടിബന്ധരൂപോതി സയം അത്തോ ജനോ സമാനോ അത്തസ്ഥിം ജനേ “അഹം ഇമസ്സ, മമ അയ”ന്തി തണ്ഹാവസേന പടിബന്ധസഭാവോ ഹുത്വാ വിഹന്തതി വിഘാതം ആപജ്ജതി. “പടിബദ്ധചിത്തോ”തിപി പാഠോ. അയഞ്ച അത്ഥോ -

“പുത്താ മത്ഥി ധനമ്മത്ഥി, ഇതി ബാലോ വിഹന്തതി;
അത്താ ഹി അത്തനോ നത്ഥി, കുത്തോ പുത്താ കുത്തോ ധന”ന്തി. (ധം പം ന്നവ) -

ആദിഹി സുത്തപദേഹി ദീപേതഞ്ചോതി.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിർദ്ദിതം.

ന. ഗബ്ഭിനീസുത്തവണ്ണനാ

൧൬. ഛന്ദോ അത്തരസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സാതി ഏകസ്സ കുടുമ്ബികസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ. ഭഹരാതി തരുണീ. മാണവികാതി ബ്രാഹ്മണധീതായ വോഹാരോ. പജാപതീതി ഭരിയാ. ഗബ്ഭിനീതി ആപന്നസത്താ. ഉപവിജഞ്ഞാതി അജ്ജ സുവേതി പച്ചുപട്ഠിതവിജായനകാലാ ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. സോ കിര ബ്രാഹ്മണജാതികോ സഭരിയോ വാദപത്ഥസ്സമേ റിതോ, തേന നം സപജാപതികം പരിബ്ബാജകവോഹാരേന സമുദാചരന്തി. ഭരിയാ പന്നസ്സ ബ്രാഹ്മണജാതികത്താ ബ്രാഹ്മണാതി ആലപതി. തേലന്തി തിലതേലം. തേലസീസേന ചേത്ഥ യം യം വിജാതായ പസവദുക്ഖപ്പടികാരത്ഥം ഇച്ഛിതബ്ബം, തം സബ്ബം സപ്പിലോണാദിം ആഹരാതി ആണാപേതി. യം മേ വിജാതായ ഭവിസ്സതിതി യം തേലാദി മയ്ഹം വിജാതായ ബഹിന്നിക്ഖന്തഗബ്ഭായ ഉപകാരായ ഭവിസ്സതി. “പരിബ്ബാജികായാ”തിപി പാഠോ. കൂതോതി കസ്ഥാ റാനാ, യതോ ഞാതികുലാ വാ മിത്തകുലാ വാ തേലാദിം ആഹരേയം, തം റാനം മേ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ. തേലം ആഹരാമീതി വത്തമാനസമീപതായ വത്തമാനം കത്ഥാ വുത്തം, തേലം ആഹരിസ്സാമീതി അത്ഥോ. സമണ്ണസ്സ വാ ബ്രാഹ്മണസ്സ വാ സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാതി ച സമുച്ചയത്ഥോ വാ-സദ്ദോ “അഗ്ഗിതോ വാ ഉദകതോ വാ മിമുഭേദോ വാ”തിആദീസു (മഹാവം ൨൮൬; ദീ. നി. ൨.൧൨൨; ഉദാ. ൧൬) വിയ. സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാതി പച്ചത്തേ സാമിവചനം, സപ്പി ച തേലഞ്ച യാവദത്ഥം പാതും പിവിതും ദീയതീതി അത്ഥോ. അപരേ പന്ന “സപ്പിസ്സ വാ തേലസ്സ വാതി അവയവസമ്ബന്ധേ സാമിവചനം. സപ്പിതേലസമുദായസ്സ ഹി അവയവോ ഇയ യാവദത്ഥസദ്ദേന വുച്ചതീ”തി വദന്തി. നോ നീഹരിതുന്തി ഭാജനേന വാ ഹത്ഥേന വാ ബഹി നേതും നോ ദീയതി, ഉച്ഛദ്ദിത്ഥാനാതി വമിത്ഥാ, യംനൂന ദദേയന്തി സമ്ബന്ധോ. ഏവം കിരസ്സ അഹോസി “അഹം രഞ്ഞോ കോട്ഠാഗാരം ഗത്ഥാ തേലം കണ്ഠമത്തം പിവിത്ഥാ താവദേവ ഘരം ആഗത്ഥാ ഏകസ്ഥിം ഭാജനേ യഥാപീതം വമിത്ഥാ ഉദ്ധനം ആരോപേത്ഥാ പചിസ്സാമി, യം പിത്തസേമ്ഹാദിമിസ്സീതം, തം അഗ്ഗിനാ ത്യായിസ്സതി, തേലം പന്ന ഗഹേത്ഥാ ഇമിസ്സാ പരിബ്ബാജികായ കമ്മേ ഉപന്നേസ്സാമി”തി.

ഉദ്ധം കാതുന്തി വമനവസേന ഉദ്ധം നീഹരിതും. ന പന്ന അയോതി വിരിഞ്ചനവസേന ഹേട്ഠാ നീഹരിതും ന പന്ന സക്കോതി. സോ ഹി “അധികം പീതം സയമേവ മുഖതോ നിഗ്ഗമിസ്സതീ”തി പിവിത്ഥാ ആസയസ്സ അരിത്തതായ അനിഗ്ഗതേ വമനവിരേചനയോഗം അജാനന്തോ അലഭന്തോ വാ കേവലം ദുക്ഖാഹി വേദനാഹി ഛുട്ഠോ ആവട്ടതി ച പരിവട്ടതി ച. ദുക്ഖാഹിതി ദുക്ഖമാഹി. തിബ്ബാഹിതി ബഹലാഹി തിവിണാഹി വാ. ഖരാഹിതി കക്ഖളാഹി. കടുക്കാഹിതി അതിവിധ അനിട്ഠഭാവേന ദാരുണാഹി. ആവട്ടതിതി ഏകസ്ഥിന്ധേവ റാനേ അനിപജ്ജിത്ഥാ അത്തനോ സരീരം ഇതോ ചിതോ ആകഡ്ഢന്തോ ആവട്ടതി. പരിവട്ടതിതി ഏകസ്ഥിം പദേസേ നിപന്നോപി അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനി പരിതോ വിപന്തോ വട്ടതി, അഭിമുഖം വാ വട്ടന്തോ ആവട്ടതി, സമന്തതോ വട്ടന്തോ പരിവട്ടതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി “സകിഞ്ചനസ്സ അപ്പടിസങ്ഖാപരിഭോഗഹേതുകാ അയം ദുക്ഖുപ്പത്തി, അകിഞ്ചനസ്സ പന്ന സബ്ബസോ അയം നത്ഥീ”തി ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ ജാനിത്ഥാ തദത്ഥപ്പകാസനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സുഖിനോ വതാതി സുഖിനോ വത സപ്പുരിസാ. കേ പന്ന തേതി? യേ അകിഞ്ചനാ, യേ രാഗാദികിഞ്ചനസ്സ പരിഗ്ഗഹകിഞ്ചനസ്സ ച അഭാവേന അകിഞ്ചനാ, കേസം പന്നിദം കിഞ്ചനം നത്ഥീതി ആഹ - “വേദഗുണോ ഹി ജനാ അകിഞ്ചനാ”തി, യേ അരിയമഗ്ഗ്ഞാണസങ്ഖാതം വേദം ഗതാ അധിഗതാ, തേന വാ വേദേന നിബ്ബാനം ഗതാതി വേദഗുണോ, തേ അരിയജനാ വീണാസവപുഗ്ഗലാ അന്നവസേസരാഗാദികിഞ്ചനാനം അഗ്ഗമഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നത്താ അകിഞ്ചനാ നാമ. അസതി ഹി രാഗാദികിഞ്ചനേ കൂതോ പരിഗ്ഗഹകിഞ്ചനസ്സ സമ്ഭവോ. ഏവം ഗാമായ പുരിമഭാഗേന അരഹന്തേ പസംസിത്ഥാ

അപരഭാഗേന അന്ധപുരുഷനേ ഗരഹന്തോ “സകിഞ്ചനം പസ്സാ”തിആദിമാഹ. തം പുരിമസുത്തേ വുത്തമമേവ. ഏവം ഇമായപി ഗാമായ വട്ടവിവട്ടം കമിതം.

ഛന്ദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. ഏകപുത്തകസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. സത്തമേ ഏകപുത്തകോതി ഏകോ പുത്തോ, സോ ച അനുകമ്പിതബുട്ഠേന ഏകപുത്തകോ, പിയായിതബുട്ഠേന പിയാ, മനസ്സ വഡ്ഢനട്ഠേന മനാപോ. സരീരസോഭാസമ്പത്തിയാ വാ ദസ്സനീയട്ഠേന പിയാ, സീലാചാരസമ്പത്തിയാ കല്യാണധമ്മതായ മനാപോ. കലേതി സത്തേ വേപേതീതി കാലോ, മരണം. തം കതോ പത്തോതി കാലകതോ, കാലേന വാ മച്ചുനാ കതോ നടഠോ അദസ്സനം ഗതോതി കാലകതോ, മതോതി അത്ഥോ.

സമ്ബഹുലാ ഉപാസകാതി സാവത്ഥിവാസിനോ ബഹു ഉപാസകാ മതപുത്തഉപാസകസ്സ സഹസോകീഭാവേന യാവ ആളാഹനാ പച്ഛത്തോ ഗത്ഥാ മതസരീരസ്സ കത്തബ്ബം കാരേത്ഥാ പടിനിവത്താ യമാനിവത്ഥാവ ഉദകം ഓതരിത്ഥാ സീസംഗ്ഠാതാ വത്ഥാനി പീളേത്ഥാ അനോതാപേത്ഥാവ ഏകം നിവാസേത്ഥാ ഏകം ഉത്തരാസങ്ഗം കത്ഥാ ഉപാസകം പുരത്തോ കത്ഥാ “സോകവിനോദനം ധമ്മം സത്ഥു സന്തികേ സോസ്സാമാ”തി ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിംസു. തേന വുത്തം “അല്ല്യകേസാ”തിആദി.

തത്ഥ അല്ല്യവത്ഥാതി ഉദകേന തിന്തവത്ഥാ. ദിവാ ദിവസ്സാതി ദിവസസ്സപി ദിവ, മജ്ജന്ഹികേ കാലേതി അത്ഥോ. യസ്മാ ജാനന്താപി തമാഗതാ പൂച്ഛന്തി, ജാനന്താപി ന പൂച്ഛന്തി. കാലം വിദിത്ഥാ പൂച്ഛന്തി, കാലം വിദിത്ഥാ ന പൂച്ഛന്തി, തസ്മാ ജാനന്തോയേവ ഭഗവാ കമാസമുടഠാപനത്ഥം പൂച്ഛന്തോ “കിം നു വോ തുമ്ഹേ ഉപാസകാ”തിആദിമാഹ. തസ്സത്ഥോ - തുമ്ഹേ ഉപാസകാ അഞ്ജേസു ദിവസേസു മമ സന്തികം ആഗച്ഛന്താ ഓതാപിതസുഖവത്ഥാ സായന്ഹേ ആഗച്ഛഥ, അജ്ജ പന അല്ല്യവത്ഥാ അല്ല്യകേസാ റിതമജ്ജന്ഹികേ കാലേ ഇധാഗതാ, തം കിം കാരണന്തി. തേന മയന്തി തേന പുത്തവിയാഗജനിതചിത്തസന്താപേന ബലവസോകാഭിഭൂതതായ ഏവംഭൂതാ മയം ഇധുപസങ്കമന്താതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി പിയവത്ഥുസമ്ഭവാ സോകദുക്ഖദോമനസ്സാദയോ, അസതി പിയവത്ഥുസ്മിം സബ്ബസോ ഏതേ ന സന്തിതി ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരത്തോ ജാനിത്ഥാ തദത്ഥപ്പകാസനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ പിയരൂപസ്സാദഗധിതാസേതി പിയസഭാവേസു രൂപക്ഖണ്ഡാദീസു സുഖവേദനസ്സാദേന ഗധിതാ പടിബദ്ധചിത്താ. ഗധിതാസേതി ഹി ഗധിതാഇച്ചേവത്ഥോ. സേതി വാ നിപാതമത്തം. പിയരൂപാ നാമ ചക്ഖാദയോ പുത്തദാരാദയോ ച. വുത്തഞ്ഠേതം - “കിഞ്ച ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപം ചക്ഖു ലോകേ ...പേ... ധമ്മതണ്ഠാ ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപ”ന്തി (ചുളനിം ഹേമകമാണവപുച്ഛാനിദ്രേസ ൫൫).

“വേത്തം വത്ഥും ഹിരഞ്ഞം വാ, ഗവസ്സം ദാസപോരിസം;
മിയോ ബന്ധു പുമു കാമേ, യോ നരോ അനുഗിജ്ജയതീ”തി ച. (സുഃ നിഃ ൧൧൫);

തസ്മാ തേസു പിയരൂപേസു അസ്സാദേന ഗിദ്ധാ മുച്ഛിതാ അജ്ജയാപന്നാതി അത്ഥോ. കേ പന തേ പിയരൂപസ്സാദഗധിതാതി തേ ദസ്സേതി “ദേവകായാ പുമുമനുസ്സാ ച”തി, ചാതുമഹാരാജികാദയോ ബഹുദേവസമൂഹാ ചേവ ജമ്ബുദീപകാദികാ ബഹുമനുസ്സാ ച. അഘാവിനോതി കായികചേതസികദുക്ഖേന ദുക്ഖിതാ. പരിജുന്നാതി ജരാഭോഗാദിവിപത്തിയാ യോബ്ബനാരോഗ്യാദിസമ്പത്തിതോ പരിഹീനാ. യമാലാഭവസേന വായമത്ഥോ ദേവമനുസ്സേസു വേദിതബ്ബോ. അഥ വാ കാമഞ്ചേകന്തസുഖസമപ്പിതാനം ദേവാനം ദുക്ഖജരാഭോഗാ ന സമ്ഭവന്തി, തദനതിവത്തസഭാവതായ പന തേപി

“അഘാവിനോ”തി “പരിജ്ഞാ”തി ച വുത്താ. തേസന്വി വാ പുഞ്ചനിമിത്തുപ്പത്തിയാ പടിച്ചുനജരായ ചേതസികരോഗസ്സ ച വസേന ദുക്ഖാദിനം സമ്ഭവോ വേദിതഞ്ചോ. മച്ചുരാജസ്സ വസം ഗച്ഛന്തിതി പിയവത്സുവിസയാ യ തണ്ഹായ അപ്പഹീനത്താ പുനപ്പുനം ഗബ്ഭുപഗമനതോ ധാതുത്തയിസ്സരതായ മച്ചുരാജസഞ്ചാതസ്സ മരണസ്സ വസം ഹത്ഥമേവ ഗച്ഛന്തി.

ഏത്താവതാ വട്ടം ദസ്സേതാ ഇദാനി “യേ വേദിവാ”തിആദിനാ വിവട്ടം ദസ്സേതി. തത്ഥ യേ വേദിവാ ച രത്തോ ച അപ്പമത്താതി “ദിവസം ചക്രമേന നിസജ്ജായ ആവരണീയേഹി ധമ്മേഹി ചിത്തം പരിസോധേതീ”തിആദിനാ വുത്തനയേന ദിവസഭാഗേ രത്തിഭാഗേ ച ദള്ഹം അപ്പമത്താ അപ്പമാദപ്പടിപദം പൂരേന്തി. ജഹന്തിപിയരൂപന്തി ചതുസച്ചക്രമട്ഠാനഭാവനം ഉസ്സുക്കാപേതാ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന പിയരൂപം പിയജാതികം ചക്ഖാദിപിയവത്സു തപ്പടിബദ്ധചരന്ദരാഗജഹനേന ജഹന്തി. തേ വേ വണന്തി അഘമൂലം, മച്ചുനോ ആമിസം ദുരതിവത്തന്തി തേ അരിയപുഗ്ഗലാ അഘസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ മൂലഭൂതം, മച്ചുനാ മരണേന ആമസിതഞ്ചതോ ആമിസം, ഇതോ ബഹിദ്ധാ കേഹിചിപി സമണബ്രാഹ്മണേഹി നിവത്തിതും അസക്കുണേയുതായ ദുരതിവത്തം, സഹ അവിജ്ജായ തണ്ഹം അരിയമഗ്ഗൊണകുദാലേന വണന്തി, ലേസമത്തന്വി അനവസേസന്താ ഉമ്മുലയന്തിതി. സ്വായമത്ഥോ -

“അപ്പമാദോ അമതപദം, പമാദോ മച്ചുനോ പദം;
അപ്പമത്താ ന മീയന്തി, യേ പമത്താ യഥാ മതാ”തി. (ധ° പ° ൨൧) -

ആദിഹി സുത്തപദേഹി വിത്ഥാരേതഞ്ചോതി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. സുപ്പവാസാസുത്തവണ്ണനാ

൧൮. അട്ഠമേ കുണ്ഡികായന്തി ഏവംനാമകേ കോലിയാനം നഗരേ.
കുണ്ഡയാനവന്തേതി തസ്സ നഗരസ്സ അവിദുരേ കുണ്ഡയാനസഞ്ചാതേ വന്തേ.

പുഞ്ചേ കിര കുണ്ഡോ നാമ ഏകോ യക്ഖോ തസ്ഥിം വനസണ്ഡേ വാസം കപ്പേസി, കുണ്ഡയാനമിസ്സകേന ച ബലികമ്മേന തുസ്സതീതി തസ്സ തഥാ തത്ഥ ബലിം ഉപഹരന്തി, തേനേതം വനസണ്ഡം കുണ്ഡയാനവനന്തേവ പത്തായിത്ഥ. തസ്സ അവിദുരേ ഏകാ ഗാമപതികാ അഹോസി, സാപി തസ്സ യക്ഖസ്സ ആണാപവത്തിട്ഠാനേ നിവിട്ഠത്താ തേനേവ പരിപാലിതത്താ കുണ്ഡികാതി വോഹരീയിത്ഥ . അപരഭാഗേ തത്ഥ കോലിയരാജാനോ നഗരം കാരേസും, തന്വി പുരിമവോഹാരേന കുണ്ഡികാത്ഥേവ വുച്ചതി. തസ്ഥിഞ്ച വനസണ്ഡേ കോലിയരാജാനോ ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച വസനത്ഥായ വിഹാരം പതിട്ഠാപേസും, തന്വി കുണ്ഡയാനവനന്തേവ പത്തായിത്ഥ. അഥ ഭഗവാ ജനപദചാരികം ചരന്തോ അനുക്കമേന തം വിഹാരം പത്ഥാ തത്ഥ വിഹാസി. തേന വുത്തം - “ഏകം സമയം ഭഗവാ കുണ്ഡികായം വിഹരതി കുണ്ഡയാനവന്തേ”തി.

സുപ്പവാസാതി തസ്സാ ഉപാസികായ നാമം. കോലിയയീതാതി കോലിയരാജപുത്തി. സാ ഹി ഭഗവതോ അഗ്ഗുപട്ഠായികാ പണീതദായികാനം സാവികാനം ഏതദഗ്ഗേ റപിതാ സോതാപന്നാ അരിയസാവികാ. യഞ്ഹി കിഞ്ചി ഭഗവതോ യുത്തരൂപം ഖാദനീയം ഭോജനീയം ഭേസജ്ജം വാ ന തത്ഥ അത്താഹി സംവിധാതഞ്ചും അത്ഥി, സഞ്ചം തം സയമേവ അത്തനോ പത്തായ വിചാരേത്ഥാ സക്ഖച്ചം സമ്പാദേത്ഥാ ഉപന്തേതി. ദേവസികഞ്ച അട്ഠസതം സഞ്ചഭത്തപാടിപുഗ്ഗലികഭത്താനി ദേതി. യോ കോചി ഭിക്ഖു വാ ഭിക്ഖുനീ വാ തം കുലം പിണ്ഡായ പവിട്ഠോ രിത്തഹത്ഥോ ന ഗച്ഛതി. ഏവം മുത്തചാഗാ പയതപാണീ വോസ്സഗ്ഗരതാ യാചയോഗാ ദാനസംവിഭാഗരതാ. അസ്സാ കുച്ഛിയം പുരിമബുദ്ധേസു കതാധികാരോ പച്ഛിമഭവികോ സാവകബോധിസത്തോ പടിസന്ധിം ഗഞ്ഹി. സാ തം ഗബ്ഭം കേനചിദേവ പാപകമ്മേന സത്ത വസ്സാനി

കുച്ഛിനാ പരിഹരി, സത്താഹഞ്ച മൂല്യഹഗബ്ഭോ അഹോസി. തേന വുത്തം - “സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭം ധാരേതി സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോ”തി.

തത്ഥ സത്ത വസ്സാനീതി സത്ത സംവച്ഛരാനി, അച്ചന്തസംയോഗേ ച ഇദം ഉപയോഗവചനം. ഗബ്ഭം ധാരേതിതി ഗബ്ഭം വഹതി, ഗബ്ഭിനീ ഹോതീതി അത്ഥോ. സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോതി സത്ത അഹാനി ബ്യാകുലഗബ്ഭോ. ഗബ്ഭോ ഹി പരിപക്കോ സമ്പജമാനോ വിജായനകാലേ കമ്മജവാതേഹി സഞ്ചാലേത്വാ പരിവത്തിതോ ഉദ്ധംപാദോ അയോസീരോ ഹുത്വാ യോനിമുഖാഭിമുഖോ ഹോതി, ഏവം സോ കത്ഥചി അലഗ്ഗോ ബഹി നിക്ഖമതി. വിപജ്ജമാനോ പന വിപരിവത്തനവസേന യോനിമഗ്ഗം പിദഹിത്വാ തിരിയം നിപജ്ജതി, സയമേവ വാ യോനിമഗ്ഗോ പിദഹതി, സോ തത്ഥ കമ്മജവാതേഹി അപരാപരം പരിവത്തമാനോ ബ്യാകുലോ മൂല്യഹഗബ്ഭോതി വുച്ചതി. തസ്സാപി സത്ത ദിവസേ ഏവം അഹോസി, തേന വുത്തം “സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോ”തി.

അയഞ്ച ഗബ്ഭോ സീവലിത്ഥേരോ. തസ്സ കഥം സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭവാസദുക്ഖം, സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോവപ്പത്തി, മാതു ചസ്സാപി സോതാപന്നായ അരിയസാവികായ തഥാ ദുക്ഖാനുഭവനം ജാതന്തി? വുച്ചതേ - അതീതേ കാസികരാജേ ബാരാണസിയം രജ്ജം കാരേന്തേ ഏകോ കോസലരാജാ മഹന്തേന ബലേനാഗന്ത്വാ ബാരാണസീം ഗഹേത്വാ തം രാജാനം മാദേത്വാ തസ്സ അഗ്ഗമഹേസീം അത്തനോ അഗ്ഗമഹേസീം അകാസി. ബാരാണസീരഞ്ഞോ പന പുത്തോ പിതു മരണകാലേ നിദ്ധമനദാഭേന പലായിത്വാ അത്തനോ ഞാതിമിത്തബന്ധവേ ഏകജ്ജ്വലം കത്വാ അനുക്കമേന ബലം സംഹരിത്വാ ബാരാണസീം ആഗന്ത്വാ അവിദൂരേ മഹന്തം ഖണ്ഡാവാദം ബന്ധിത്വാ തസ്സ രഞ്ഞോ പണ്ണം പേസേസി “രജ്ജം വാ ദേതു, യുദ്ധം വാ”തി . രാജകുമാരസ്സ മാതാ സാസനം സുത്വാ “യുദ്ധേന കമ്മം നത്ഥി, സബ്ബദിസാസു സഞ്ചാരം പച്ഛിന്ദിത്വാ ബാരാണസീനഗരം പരിവാരേതു, തതോ ദാരുദകഭത്തപരിക്ഖയേന കീലന്താ നഗരേ മനുസ്സാ വിനാവ യുദ്ധേന രാജാനം ഗഹേത്വാ ദസ്സന്തി”തി പണ്ണം പേസേസി. സോ മാതു സാസനം സുത്വാ ചത്താരി മഹാദാദാനി രക്ഖന്തോ സത്ത വസ്സാനി നഗരം ഉപരുന്ധി, നഗരേ മനുസ്സാ ചുളുദാഭേന നിക്ഖമിത്വാ ദാരുദകാനി ആഹരന്തി, സബ്ബകിച്ചാനി കരോന്തി.

അഥ രാജകുമാരസ്സ മാതാ തം പവത്തിം സുത്വാ “ബാലോ മമ പുത്തോ ഉപായം ന ജാനാതി, ഗച്ഛഥ, അസ്സ ചുളുദാദാനി പിധായ നഗരം ഉപരുന്ധതുതി വദേഥാ”തി പുത്തസ്സ ഗുല്യഹസാസനം പഹിന്ദി. സോ മാതു സാസനം സുത്വാ സത്ത ദിവസേ തഥാ അകാസി. നാഗരാ ബഹി നിക്ഖമിതും അലഭന്താ സത്തമേ ദിവസേ തസ്സ രഞ്ഞോ സീസം ഗഹേത്വാ കുമാരസ്സ അദംസു. കുമാരോ നഗരം പവിസിത്വാ രജ്ജം അഗ്ഗഹേസി. സോ തദാ സത്ത വസ്സാനി നഗരരുന്ധനകമ്മനിസ്സന്ദേന ഏതരഹി സത്ത വസ്സാനി മാതുകുച്ഛിസഞ്ചാതായ ലോഹിതകുച്ഛിയാ വസി, അവസേസതോ പന സത്താഹം നഗരൂപരുന്ധനേന സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോവം ആപജ്ജി. ജാതകട്ഠകമായം പന “സത്ത ദിവസാനി നഗരം രുന്ധിത്വാ ഗഹിതകമ്മനിസ്സന്ദേന സത്തവസ്സാനി ലോഹിതകുച്ഛിയം വസിത്വാ സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോവം ആപജ്ജി”തി വുത്തം. യം പന സോ പദുമുത്തരസമ്മാസമ്ബുദ്ധപാദമൂലേ “ലാഭീനം അഗ്ഗോ ഭവേയ്യ”ന്തി മഹാദാനം ദത്വാ പത്ഥനം അകാസി, യഞ്ച വിപസ്സിസ്സ ഭഗവതോ കാലേ നാഗരേഹി സദ്ധിം സഹസ്സഗ്ഘനികം ഗുളുദധിം ദത്വാ പത്ഥനം അകാസി, തസ്സാനുഭാവേന ലാഭീനം അഗ്ഗോ ജാതോ. സുപ്പവാസാപി “നഗരം രുന്ധിത്വാ ഗബ്ഭം, താതാ”തി പേസിതഭാവേന സത്ത വസ്സാനി കുച്ഛിനാ ഗബ്ഭം പരിഹരിത്വാ സത്താഹം മൂല്യഹഗബ്ഭോജാതാ . ഏവം തേ മാതാപുത്താ അത്തനോ കമ്മസ്സ അനുരൂപം ഹുദിസം ദുക്ഖം പടിസംവേദിംസു.

തീഹി വിതക്കേഹിതി രതനത്തയഗുണാനുസ്സതിപടിസംയുത്തേഹി തീഹി സമ്മാവിതക്കേഹി. അധിവാസേതീതി മൂല്യഹഗബ്ഭോതായ ഉപ്പന്നദുക്ഖം സഹതി. സാ ഹി ഭഗവതോ സമ്ബുദ്ധഭാവം, അരിയസഞ്ചസ്സ സുപ്പടിപത്തിം, നിബ്ബാനസ്സ ച ദുക്ഖനിസ്സരണഭാവം അനുസ്സരന്തി അത്തനോ ഉപ്പജ്ജമാനദുക്ഖം അമനസികരണേനേവ അഭിഭവിത്വാ ഖമതി. തേന വുത്തം “തീഹി വിതക്കേഹി അധിവാസേതീ”തി.

സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വതാതിആദി തേസം വിതക്താനം പവത്തിആകാരദസ്സനം. തസ്സതോ - യോ ഭഗവന്തതാദീഹി കാരണേഹി ഭഗവാ ലോകനാമോ സമ്മാ അവിപരീതം സാമം സയമേവ സബുധമേ അഹോ വത ബുദ്ധോ, സോ ഭഗവാ ഏവരുപസ്സ ഏതരഹി മയാ അനുഭവിയമാനസ്സ അഞ്ഞസ്സ ച ഏവഞ്ജാതികസ്സ സകലസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ പഹാനായ അച്ചന്തം അനുപ്പാദനീരോധായ ധമ്മം കമേതി, അവിപരീതധമ്മം കമേതി. അവിപരീതധമ്മദേസനതായ ഹി സത്ഥു സമ്മാസമ്ബോധിസിദ്ധി. തസ്സ യഥാവുത്തഗുണസ്സ ഭഗവതോ ധമ്മസ്സവനന്തേ ജാതത്താ സീലദിട്ഠിസാമന്തേന സംഹതത്താ ച സാവകസഞ്ചോതി ലദ്ധനാമോ അട്ഠഅരിയപുഗ്ഗലസമൂഹോ സുപ്പടിപന്നോ വത അഹോ വത സമ്മാ പടിപന്നോ, യോ അരിയസഞ്ചോ ഏവരുപസ്സ ഹുദിസസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ പഹാനായ അനുപ്പാദനീരോധായ അനിവത്തിപടിപദം പടിപന്നോ. സുസുഖം വത അഹോ വത സുട്ഠു സുഖം സബുസഞ്ചതനിസ്സം നിബ്ബാനം, യസ്ഥിം നിബ്ബാനേ ഹുദിസം വട്ടദുക്ഖം ന ഉപലബ്ഭതീതി. ഏത ച പടിപജ്ജമാനാപി പടിപന്നാ ഇച്ചേവ വുത്താ പടിപത്തിയാ അനിവത്തിഭാവതോ. അഥ വാ ഉപ്പന്നസദ്ദോ വിയ പടിപന്നസദ്ദോ വത്തമാനത്ഥോപി വേദിതബ്ബോ. തേനേവാഹ “സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ”തി.

സാമികന്തി അത്തന്നോ പതിം കോലിയരാജപുത്തം. ആമന്തേസീതി അഭാസി. മമ വചനേന ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദാഹീതി മയ്ഹം വചനേന ചക്കലക്ഖണ്ഡപ്പടിമണ്ഡിതാനി വികസിതപദ്മസസ്സിരീകാനി ഭഗവതോ ചരണാനി തവ സിരസാ വന്ദാഹി, ഉത്തമങ്ഗേന അഭിവാദനം കരോഹീതി അത്ഥോ. അപ്പാബാധന്തിആദീസു ആബായോതി വിസഭാഗവേദനാ വുച്ചതി, യാ ഏകദേശേ ഉപ്പജ്ജിത്വാപി സകലസരീരം അയപട്ടേന ആബന്ധിത്വാ വിയ ഗണ്ഹതി. ആതകോതി കിച്ഛജീവിതകരോ രോഗോ. അഥ വാ യാപേതബ്ബരോഗോ ആതകോ, ഇതരോ ആബായോ. ഖുദുകോ വാ രോഗോ ആതകോ, ബലവാ ആബായോ. കേചി പന “അജ്ഞാതസമുട്ഠാനോ ആബായോ, ബഹിദ്ധാസമുട്ഠാനോ ആതകോ”തി വദന്തി. തദുഭയസ്സാപി അഭാവം പുച്ഛാതി വദതി. ഗിലാനസ്സേവ ച ഉട്ഠാനം നാമ ഗരുകം ഹോതി, കായേ ബലം ന ഹോതി, തസ്ഥാ നിശ്ശേലത്തായ ലഹുപരിവത്തിസഞ്ചാതം കായസ്സ ലഹുട്ഠാനം സരീരബലഞ്ച പുച്ഛാതി വദതി. ഫാസുവിഹാരന്തി റാനനിസിന്നഗമനസയനസഞ്ചാതേസു ചതുസു ഇരിയാപഥേസു സുഖവിഹാരഞ്ച പുച്ഛാതി വദതി. അഥസ്സ പുച്ഛിതബ്ബാകാരം ദസ്സേന്തീ “സുപ്പവാസാ, ഭന്തേ”തിആദിമാഹ. ഏവഞ്ച വദേഹീതി ഇദാനി വത്തബ്ബാകാരം നിദസ്സേതി.

പരമന്തി വചനസമ്പടിച്ഛനം. തേന സാധു, ഭദ്രേ, യഥാ വുത്തം, തഥാ പടിപജ്ജാമിതി ദസ്സേതി. കോലിയപുത്തോതി സുപ്പവാസായ സാമികോ കോലിയരാജപുത്തോ. സുഖിനീ ഹോതുതി സദേവകേ ലോകേ അഗ്ഗദക്ഖിണേയോ സത്ഥാ സുപ്പവാസായ പേസിതവന്ദനം സമ്പടിച്ഛിത്വാ തദനന്തരം അത്തന്നോ മേത്താവിഹാരസംസൂചകം ബുദ്ധാചിണ്ണം സുഖുപസംഹാരം തസ്സാ സാമന്തത്തോ പകാസേത്വാ പുന തസ്സാ പുത്തസ്സ ച ഗബ്ഭവിപത്തിമൂലകദുക്ഖപ്പത്തിപടിക്ഖേപമുഖേന സുഖുപസംഹാരം നിദസ്സേന്തോ “സുഖിനീ...പേ... അരോഗാ, അരോഗം പുത്തം വിജായതു”തി ആഹ.

സഹ വചനാതി ഭഗവതോ വചനേന സഹേവ. യസ്ഥിം കാലേ ഭഗവാ തഥാ അവോച, തസ്ഥിന്ധേവ കാലേ തമ്പി കമ്മം പരിക്ഖയം അഗമാസി. തസ്സ പരിക്ഖിണഭാവം ഓലോകേത്വാ സത്ഥാ തഥാ അഭാസി. അപരേ പന വദന്തി - സചേ തഥാ സത്ഥാ നാചിക്ഖിസ്സാ, തതോ പരമ്പി കിഞ്ചി കാലം തസ്സാ തം ദുക്ഖം അനുബന്ധിസ്സാ. യസ്ഥാ പന ഭഗവതാ “സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗഞ്ച പുത്തം വിജായതു”തി വുത്തം, തസ്ഥാ തസ്സ വചനസമകാലമേവ സോ ഗബ്ഭോ ബ്യാകുലഭാവം വിജഹിത്വാ സുഖേനേവ ബഹി നിക്ഖമി, ഏവം തേസം മാതാപുത്താനം സോത്ഥി അഹോസി. അചിന്തേയോ ഹി ബുദ്ധാനം ബുദ്ധാനുഭാവോ. യഥാ ഹി പടാചാരായ പിയവിപ്പയോഗസമ്ഭൂതേന സോകേന ഉമ്മാദം പത്വാ -

“ഉഭോ പുത്താ കാലകതാ, പഥേ മയ്ഹം പതീ മതോ;

മാതാ പിതാ ച ഭാതാ ച, ഏകചിതകർഹി ത്വായരേ"തി. (അപ് മേരീ
൨.൨.൪൯൮) -

വത്യാ ജാതരൂപേനേവ ചരന്തിയാ "സതിം പടിലഭാഹി ഭഗിനീ"തി ഭഗവതോ
വചനസമനന്തരമേവ ഉമ്മാദോ വുപസമി, തമാ സുപ്പിയാപി ഉപാസികാ അത്തനാവ
അത്തനോ ഊരൂയം കതേന മഹാവണേന വുട്ഠാതും അസക്കോന്തി സയനപിട്ഠേ
നിപന്നാ "ആഗന്താ മം വന്ദതൂ"തി വചനസമനന്തരമേവ വണേ പാകതികേ ജാതേ
സയമേവ ഗന്താ ഭഗവന്തം വന്ദിതി ഏവമാദിനി വത്സുനി ഇയ ഉദാഹരിതബ്ബാനിതി.

ഏവം, ഭന്തേതി, ഭന്തേ, യഥാ ഭഗവാ സപുത്തായ മാതൂയാ അരോഗഭാവം
ആസീസന്തോ ആഹ - "സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജായതൂ"തി, തം
ഏവമേവ. ന ഹി കദാചി ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം വചനസ്സ അത്തമാഭാവോതി
അധിപ്പായോ. കേചി പന "ഏവമത്സു"തി വദന്തി, അപരേ "ഹോതൂ"തി പദസ്സ അത്ഥം
ആനേതാ വണ്ണയന്തി. അഭിനന്ദിതാതി കരവീകരുതമഞ്ജുനാ ബ്രഹ്മസ്സരേന ഭഗവതാ
വുച്ചമാനേ തസ്ഥിം വചനേ പിതിസോമനസ്സപടിലഭതോ അഭിമുഖഭാവേന നന്ദിതാ.
അനുമാദിതാതി തതോ പച്ഛാപി സമ്മോദനം ഉപ്പാദേതാ, ചിത്തേന വാ അഭിനന്ദിതാ
വാചായ അനുമാദിതാ, വചനസമ്പത്തിയാ വാ അഭിനന്ദിതാ അത്ഥസമ്പത്തിയാ
അനുമാദിതാ. സകം ഘരം പച്ഛായാസീതി അത്തനോ ഘരം പടിഗച്ഛി. യേ പന "യേന
സകം ഘര"ന്തി പഠന്തി, തേസം യദിപി യ-ത-സദാനം സമ്ബന്ധഭാവതോ "തേനാ"തി പദം
വുത്തമേവ ഹോതി, തമാപി "പടിയായിതാ"തി പാഠസേസോ യോജേതബ്ബോ ഹോതി.

വിജാതന്തി പജാതം, പസുതന്തി അത്ഥോ. അച്ഛരിയന്തി അന്ധസ്സ പബ്ബതാരോഹനം
വിയ നിച്ഛം ന ഹോതീതി അച്ഛരിയം, അയം താവ സദനയോ. അട്ഠകമാസു പന
"അച്ഛരായോഗ്ഗം അച്ഛരിയ"ന്തി വുത്തം , അച്ഛരം പഹരിതും യുത്തന്തി അത്ഥോ.
വതാതി സമ്ഭാവനേ, അഹോ അച്ഛരിയന്തി അത്ഥോ. ഭോതി ധമ്മാലപനം. അഭൂതപുബ്ബം
ഭൂതന്തി അബ്ഭുതം.

തമാഗതസ്സാതി അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ - തമാ ആഗതോതി
തമാഗതോ, തമാ ഗതോതി തമാഗതോ, തമലക്ഖണം ആഗതോതി തമാഗതോ, തമധമ്മേ
യാമാവതോ അഭിസമ്ബുദ്ധോതി തമാഗതോ, തമദസ്സിതായ തമാഗതോ, തമവാദിതായ
തമാഗതോ, തമാകാരിതായ തമാഗതോ, അഭിഭവന്ദന്തേ തമാഗതോ.

കഥം ഭഗവാ തമാ ആഗതോതി തമാഗതോ? യഥാ സബ്ബലോകഹിതായ ഉസ്സുക്കമാപന്നാ
പുരിമകാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ആഗതാതി. കിം വുത്തം ഹോതി? യേന അഭിനീഹാരേന തേ
ഭഗവന്തോ ആഗതാ, തേന അട്ഠഗുണസമന്നാഗതേന അയമ്പി ഭഗവാ ആഗതോ. യഥാ ച
തേ ഭഗവന്തോ ദാനപാരമിം പുരേതാ
സീലനേക്ഖമ്മപഞ്ഞാവീരിയഖന്തിസച്ചഅധിട്ഠാനമേത്താഉപേക്ഖാപാരമീതി ഇമാ ദസ
പാരമിയോ, ദസ ഉപപാരമിയോ, ദസ പരമത്ഥപാരമിയോതി സമതിംസ പാരമിയോ
പുരേതാ പഞ്ച മഹാപരിച്ഛാഗേ പരിച്ഛജിതാ
പുബ്ബയോഗപുബ്ബചരിയധമ്മക്ഖാനത്താത്ഥചരിയാദയോ പുരേതാ ബുദ്ധിചരിയായ
കോടിം പത്യാ ആഗതാ, തമാ അയമ്പി ഭഗവാ ആഗതോ. യഥാ ച തേ ഭഗവന്തോ
ചത്താരോ സതിപട്ഠനേ...പേ... അരിയം അട്ഠങ്ഗികം മഗ്ഗം ഭാവേതാ ബ്രൂഹേതാ
ആഗതാ, തമാ അയമ്പി ഭഗവാ ആഗതോ. ഏവം തമാ ആഗതോതി തമാഗതോ.

കഥം തമാ ഗതോതി തമാഗതോ? യഥാ സമ്പതിജാതാ തേ ഭഗവന്തോ സമേഹി
പാദേഹി പഥവിയം പതിട്ഠായ ഉത്തരാഭിമുഖാ സത്തപദവിതിഹാരേന ഗതാ,
സേതച്ഛത്തേ ധാരിയമാനേ സബ്ബാവ ദിസാ അനുവിലോകേസു, ആസഭിഞ്ച വാചം
ഭാസിംസു ലോകേ അത്തനോ ജേട്ഠസേട്ഠഭാവം പകാസേന്താ, തഞ്ച നേസം ഗമനം തഥം
അഹോസി അവിതഥം അനേകേസം വിസേസാധിഗമാനം പുബ്ബനിമിത്തഭാവേന, തമാ
അയമ്പി ഭഗവാ ഗതോ, തഞ്ചസ്സ ഗമനം കഥം അഹോസി അവിതഥം തേസഞ്ജേതവ
വിസേസാധിഗമാനം പുബ്ബനിമിത്തഭാവേന. ഏവം തമാ ഗതോതി തമാഗതോ.

യഥാ വാ തേ ഭഗവന്തോ നേക്ഖമ്മേന കാമച്ഛന്ദം പഹായ ഗതാ, അബ്യാപാദേന ബ്യാപാദം, ആലോകസത്തായ മിനമിദ്ധം, അവിക്ഖേപേന ഉദ്ധച്ചുകുക്കുച്ചം, ധമ്മവവത്ഥാനേന വിചികിച്ഛം പഹായ ഗതാ, ഞാനേന അവിജ്ജം പദാലേത്ഥാ, പാമോജ്ജേന അരതിം വിനോദേത്ഥാ, അട്ഠസമാപത്തിഹി അട്ഠാരസഹി മഹാവിപസ്സനാഹി ചതൂഹി ച അരിയമഗ്ഗേഹി തം തം പടിപക്ഖം പഹായ ഗതാ, ഏവം അയമ്പി ഭഗവാ ഗതോ. ഏവമ്പി തഥാ ഗതോതി തഥാഗതോ.

കഥം തഥലക്ഖണം ആഗതോതി തഥാഗതോ? പഥവീയാതുയാ കക്ഖളലക്ഖണം, ആപോധാതുയാ പഗ്ഘരണലക്ഖണം, തേജോധാതുയാ ഉണ്ഹത്തലക്ഖണം, വായോധാതുയാ വിത്ഥമ്ഭനലക്ഖണം, ആകാസധാതുയാ അസമ്ഫുട്ഠലക്ഖണം, രൂപസ്സ രൂപ്സനലക്ഖണം, വേദനായ വേദയിതലക്ഖണം, സത്തായ സഞ്ജാനനലക്ഖണം, സഞ്ചാരാനം അഭിസഞ്ചരണലക്ഖണം, വിത്താണസ്സ വിജാനനലക്ഖണത്തി ഏവം പഞ്ചനം ഖണ്ഡാനം, ദ്വാദസനം ആയതാനം, അട്ഠാരസനം ധാതൂനം, ബാവിസതിയാ ഇന്ദ്രിയാനം, ചതൂനം സച്ചാനം, ദ്വാദസപദികസ്സ പച്ചയാകാരസ്സ, ചതൂനം സതിപട്ഠാനം, ചതൂനം സമ്മപ്പധാനം, ചതൂനം ഇദ്ധിപാദാനം, പഞ്ചനം ഇന്ദ്രിയാനം, പഞ്ചനം ബലാനം, സത്തനം ബോജ്ജയങ്ങാനം, അരിയസ്സ അട്ഠങികസ്സ മഗ്ഗസ്സ, സത്തനം വിസുദ്ധീനം, അമതോഗധസ്സ നിബ്ബാനസ്സാതി ഏവം തസ്സ തസ്സ ധമ്മസ്സ യം സഭാവസരസലക്ഖണം, തം തഥം അവിതഥം അനഞ്ഞമം ലക്ഖണം ഞാണഗതിയാ ആഗതോ അവിരജ്ജിത്ഥാ പത്തോ അധിഗതോതി തഥാഗതോ. ഏവം തഥലക്ഖണം ആഗതോതി തഥാഗതോ.

കഥം തഥധമ്മേ യാഥാവതോ അഭിസമ്ബുദ്ധോതി തഥാഗതോ? തഥധമ്മാ നാമ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി. യഥാഹ - “ചത്താരിമാനി, ഭിക്ഖവേ, തഥാനി അവിതഥാനി അനഞ്ഞമാനി. കതമാനി ചത്താരി? ഇദം ദുക്ഖത്തി, ഭിക്ഖവേ, തഥമേതം അവിതഥമേതം അനഞ്ഞമമേത”തി (സം നീ ൫.൧൦൯) വിത്ഥാരോ. താനി ച ഭഗവാ അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തസ്ഥാ തഥാനം അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ തഥാഗതോ.

അപിച ജരാമരണസ്സ ജാതിപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ തഥോ അവിതഥോ അനഞ്ഞഥോ...പേ... സഞ്ചാരാനം അവിജ്ജാപച്ചയസമ്ഭൂതസമുദാഗതട്ഠോ തഥോ അവിതഥോ അനഞ്ഞഥോ, തഥാ അവിജ്ജായ സഞ്ചാരാനം പച്ചയട്ഠോ...പേ.. ജാതിയാ ജരാമരണസ്സ പച്ചയട്ഠോ തഥോ അവിതഥോ അനഞ്ഞഥോ, തം സഞ്ചം ഭഗവാ അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തസ്ഥാപി തഥാനം അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ തഥാഗതോ. അഭിസമ്ബുദ്ധത്ഥോ ഹി ഏത്ഥ ഗതസദ്ദോതി. ഏവം തഥധമ്മേ യാഥാവതോ അഭിസമ്ബുദ്ധോതി തഥാഗതോ.

കഥം തഥദസ്സിതായ തഥാഗതോ? യം സദേവകേ...പേ... സദേവമനുസ്സായ പജായ അപരിമാണാസു ലോകധാതുസു അപരിമാണാനം സത്താനം ചക്ഖുദാരോ ആപാഥമാഗച്ഛന്തം രൂപാരമ്മണം നാമ അത്ഥി, തം ഭഗവാ സബ്ബാകാരതോ ജാനാതി പസ്സതി. ഏവം ജാനതാ പസ്സതാ ച തേന തം ഇട്ഠാനിട്ഠാദിവസേന വാ ദിട്ഠസുതമുതവിത്താതേസു ലബ്ഭമാനകപദവസേന വാ “കതമം തം രൂപം രൂപായതനം , യം രൂപം ചതൂനം മഹാഭൂതാനം ഉപാദായ വണ്ണനിഭാ സനിദസ്സനം സപ്പടിഘം നീലം പീതക”തിആദിനാ (ധം സം ൬൧൬) നയേന അനേകേഹി നാമേഹി തേരസഹി വാരേഹി ദിപഞ്ഞാസായ നയേഹി വിഭജ്ജമാനം തഥമേവ ഹോതി, വിതഥം നത്ഥി. ഏസ നയോ സോതദ്വാരാദീസു ആപാഥമാഗച്ഛന്തേസു സദ്വാദീസു. വുത്തഞ്ഛേതം ഭഗവതാ -

“യം , ഭിക്ഖവേ, സദേവകസ്സ ലോകസ്സ...പേ... സദേവമനുസ്സായ ദിട്ഠം സുതം മുതം വിത്താതം പത്തം പരിയേസിതം അനുവിചരിതം മനസാ, തഥഹം ജാനാമി, തഥഹം അബ്ഭഞ്ഞാസിം, തം തഥാഗതസ്സ വിദിതം, തം തഥാഗതോ ന ഉപട്ഠാസീ”തി (അം നീ ൪.൨൪).

ഏവം തഥദസ്സിതായ തഥാഗതോ . തഥ തഥദസ്സിഅത്ഥേ തഥാഗതോതി പദസമ്ഭവോ വേദിതഞ്ചോ.

കഥ തമവാദിതായ തമാഗതോ? യം രത്തിം ഭഗവാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ, യഞ്ച രത്തിം അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബായി, ഏതമന്തരേ പഞ്ചചത്താലീസവസ്സപരിമാണകാലം യം ഭഗവതാ ഭാസിതം ലപിതം സുത്തഗേയ്യാദി, സബ്ബം തം പരിസുദ്ധം പരിപുണ്ണം രാഗമദാദിനിമ്മമനം ഏകസദിസം തമം അവിതഥം. തേനാഹ -

“യഞ്ച, ചുന്ദ, രത്തിം തമാഗതോ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുജ്ജ്ഞതി, യഞ്ച രത്തിം അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബായതി, യം ഏതസ്ഥിം അന്തരേ ഭാസതി ലപതി നിദിസതി, സബ്ബം തം തഥേവ ഹോതി, നോ അന്തമാ, തസ്ഥാ ‘തമാഗതോ’തി വുച്ചതീ”തി (ദി° നി° ൩.൧൮൮).

ഗദഅത്ഥോ ഏതമ ഗതസദ്ദോ. ഏവം തമവാദിതായ തമാഗതോ.

അപിച ആഗദനം ആഗദോ, വചനന്തി അത്ഥോ. തഥോ അവിതഥോ അവിപരീതോ ആഗദോ അസ്സാതി ദകാരസ്സ തകാരം കത്വാ തമാഗതോതി ഏവമേത്ഥ പദസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ.

കഥ തമാകാരിതായ തമാഗതോ? ഭഗവതോ ഹി വാചായ കായോ അനുലോമേതി, കായസ്സപി വാചാ, തസ്ഥാ യമാവാദീ തമാകാരി, യമാകാരി തമാവാദീ ച ഹോതി. ഏവംഭൂതസ്സ ചസ്സ യമാവാചാ, കായോപി തമാ ഗതോ പവത്തോതി അത്ഥോ. യഥാ ച കായോ, വാചാപി തമാ ഗതാ പവത്തോതി തമാഗതോ. തേനാഹ -

“യമാവാദീ , ഭിക്ഖവേ, തമാഗതോ തമാകാരി, യമാകാരി തമാവാദീ. ഇതി യമാവാദീ തമാകാരി, യമാകാരി തമാവാദീ. തസ്ഥാ ‘തമാഗതോ’തി വുച്ചതീ”തി (അ° നി° ൪.൨൩).

ഏവം തമാകാരിതായ തമാഗതോ.

കഥ അഭിഭവന്ദംനേ തമാഗതോ? യസ്ഥാ ഉപരി ഭവഗ്ഗം ഹേട്ഠാ അവിചിം പരിയന്തം കരിത്വാ തിരിയം അപരിമാണാസു ലോകയാതൂസു സബ്ബസത്തേ അഭിഭവതി സീലേനപി സമാധിനാപി പഞ്ഠായപി വിമുത്തിയാപി വിമുത്തിണാണസ്സന്നേനപി , ന തസ്സ തുലാ വാ പമാണം വാ അത്ഥി, അഥ ലോ അതുലോ അപ്പമേയ്യോ അനുത്തരോ ദേവദേവോ സക്കാനം അതിസക്കോ, ബ്രഹ്മാനം അതിബ്രഹ്മാ സബ്ബസത്തുത്തമോ, തസ്ഥാ തമാഗതോ. തേനാഹ -

“സദേവകേ, ഭിക്ഖവേ, ലോകേ...പേ... സദേവമനുസ്സായ തമാഗതോ അഭിഭൂ അനഭിഭൂതോ അന്തദമുദസോ വസവത്തി, തസ്ഥാ ‘തമാഗതോ’തി വുച്ചതീ”തി (അ° നി° ൪.൨൩).

തത്രായം പദസിദ്ധി - അഗദോ വിയ അഗദോ, ദേസനാവിലാസോ ചേവ പുണ്ണസ്സയോ ച. തേന സോ മഹാനുഭാവോ ഭിസക്കോ വിയ ദിബ്ബാഗദേന സപ്പേ സബ്ബപരപ്പവാദിനോ സദേവകഞ്ച ലോകം അഭിഭവതി. ഇതി സബ്ബലോകാഭിഭവനേ തഥോ അവിതഥോ അവിപരീതോ യഥാവുത്തോവ അഗദോ ഏതസ്സാതി ദകാരസ്സ തകാരം കത്വാ തമാഗതോതി വേദിതബ്ബാ. ഏവം അഭിഭവന്ദംനേ തമാഗതോ.

അപിച തമായ ഗതോതി തമാഗതോ, തഥം ഗതോതി തമാഗതോ. തത്ഥ സകലലോകം തീരണപരിഞ്ഞായ തമായ ഗതോ അവഗതോതി തമാഗതോ. ലോകസമുദയം പഹാനപരിഞ്ഞായ തമായ ഗതോ അതീതോതി തമാഗതോ. ലോകനിരോധം സച്ഛികിരിയായ തമായ ഗതോ അധിഗതോതി തമാഗതോ. ലോകനിരോധഗാമിനിം പടിപദം തഥം ഗതോ പടിപന്നോതി തമാഗതോ. വുത്തഞ്ഛേതം ഭഗവതാ -

“ലോകോ, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധോ, ലോകസ്ഥാ തമാഗതോ വിസംയുത്തോ. ലോകസമുദയോ, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധോ, ലോകസമുദയോ തമാഗതസ്സ പഹീനോ, ലോകനിരോധോ, ഭിക്ഖവേ, തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധോ, ലോകനിരോധോ തമാഗതസ്സ സച്ഛികതോ. ലോകനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ , ഭിക്ഖവേ, തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധാ , ലോകനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ തമാഗതസ്സ ഭാവിതാ. യം, ഭിക്ഖവേ , സദേവകസ്സ ലോകസ്സ...പേ... സബ്ബം തം തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധം. തസ്മാ ‘തമാഗതോ’തി വുച്ചതീ”തി (അ° നി° ൪.൨൩).

അപരേഹിപി അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ - തമായ ആഗതോതി തമാഗതോ, തമായ ഗതോതി തമാഗതോ, തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ, തമാ ഗതോതി തമാഗതോ, തമാവിധോതി തമാഗതോ, തമാ പവത്തിതോതി തമാഗതോ, തഥേഹി അഗതോതി തമാഗതോ, തമാ ഗതഭാവേന തമാഗതോ.

കഥം തമായ ആഗതോതിതമാഗതോ? യാ സാ ഭഗവതാ സുമേധഭൂതേന ദീപങ്കരദസബലസ്സ പാദമുലേ -

“മനുസ്സത്തം ലിങ്ഗസമ്പത്തി, ഹേതു സത്ഥാരദസ്സനം,
പബ്ബജ്ജാ ഗുണസമ്പത്തി, അധികാരോ ച ഛന്ദതാ;
അട്ഠയമ്മസമോധാനാ, അഭിനീഹാരോ സമിജ്ജതീ”തി. (ബു° ൨൦° ൨.൫൯) -

ഏവം വുത്തം അട്ഠംഗസമന്നാഗതം അഭിനീഹാരം സമ്പാദേതേന “അഹം സദേവകം ലോകം തിണ്ണോ താരേസ്സാമി, മുത്തോ മോചേസ്സാമി, ദന്തോ ദമേസ്സാമി, സന്തോ സമേസ്സാമി, അസ്സത്ഥോ അസ്സാസേസ്സാമി, പരിനിബ്ബതോ പരിനിബ്ബാപേസ്സാമി, ബുദ്ധോ ബോധേസ്സാമി”തി മഹാപടിഞ്ഞാ പവത്തിതാ. വുത്തഞ്ജേതം -

“കിം മേ ഏകേന തിണ്ണേന, പുരിസേന മാനദസ്സിനാ;
സബ്ബത്തുതം പാപുണിത്വാ, സന്താരേസ്സം സദേവകം.

“ഇമിനാ മേ അധികാരേന, കതേന പുരിസുത്തമേ;
സബ്ബത്തുതം പാപുണിത്വാ, താരേമി ജനതം ബഹും.

“സംസാരസോതം ഛന്ദിത്വാ, വിദ്ധംസേത്വാ തയോ ഭവേ;
യമ്മനാവം സമാരൂഢ, സന്താരേസ്സം സദേവകം.

“കിം മേ അത്താതവേസേന, യമ്മം സച്ഛികതേനിയ;
സബ്ബത്തുതം പാപുണിത്വാ, ബുദ്ധോ ഹേസ്സം സദേവകേ”തി. (ബു° ൨൦° ൨.൫൯-൫൮);

തം പനേതം മഹാപടിഞ്ഞം സകലസ്സാപി ബുദ്ധകരയമ്മസമുദായസ്സ പവിചയ പച്ചവേക്ഖണ്ഡസമാദാനാനം കാരണഭൂതം അവിസംവാദേത്വാ ലോകനായകോ യസ്മാ മഹാകപ്പാനം സതസഹസ്സാധികാനി ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യാനി സകുച്ചം നിരന്തരം നിരവസേസതോ ദാനപാരമിആദയോ സമതിംസപാരമിയോ പൂരേത്വാ, അങ്ഗപരിച്ചാഗാദയോ പഞ്ച മഹാപരിച്ചാഗേ പരിച്ചജിത്വാ, സച്ചാധിട്ഠാനാദിനി ചത്താരി അധിട്ഠാനാനി പരിബ്രൂഹേത്വാ, പുണ്ണാണസമ്ഭാരേ സമ്ഭരിത്വാ, പുബ്ബയോഗപുബ്ബചരിയധമ്മക്ഖണ്ഡത്തമചരിയാദയോ ഉക്കംസാപേത്വാ, ബുദ്ധിചരിയം പരമകോടിം പാപേത്വാ, അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുജ്ജയി, തസ്മാ തസ്സേവ സാ മഹാപടിഞ്ഞാ തമാ അവിതമാ അനഞ്ഞമാ, ന തസ്സ വാലഗ്ഗമത്തമ്പി വിതഥം അത്ഥി. തമാ ഹി ദീപങ്കരദസബലോ കോണ്ഡഞ്ഞോ മങ്ഗലോ...പേ... കസ്സപോ ഭഗവാതി ഇമേ ചതുവീസതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ പടിപാടിയാ ഉപ്പന്നാ “ബുദ്ധോ ഭവിസ്സതീ”തി ബ്യാകരിംസു. ഏവം ചതുവീസതിയാ ബുദ്ധാനം സന്തികേ ലദ്ധബ്യാകരണോ യേ തേ കതാഭിനീഹാരേഹി ബോധിസത്തേഹി ലദ്ധബ്ബാ ആനിസംസാ, തേ ലഭിത്വാവ

ആഗതോതി തായ യഥാവുത്തായ മഹാപടിഞ്ഞായ തമായ അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവം ആഗതോ അധിഗതോതി തമാഗതോ. ഏവം തമായ ആഗതോതി തമാഗതോ.

കഥം തമായ ഗതോതി തമാഗതോ? യായ മഹാകരുണായ ലോകനാഥോ മഹാദുക്ഖസമ്ബാധപ്പടിപന്നം സത്തനികായം ദിസ്വാ “തസ്സ നത്ഥത്തോ കോചി പടിസ്സരണം, അഹമേവ നമിതോ സംസാരദുക്ഖത്തോ മുത്തോ മോചേസ്സാമി”തി സമുസ്സാഹിതമാനസോ മഹാഭിന്നീഹാരമകാസി. കത്വാ ച യഥാപണിയാനം സകലലോകഹിതസമ്പാദനായ ഉസ്സുക്കമാപന്നോ അത്തന്നോ കായജീവിതനിരപേക്ഖോ പരേസം സോതപഥാഗമനമത്തേനപി ചിത്തുത്രാസസമുപ്പാദികാ അതിദുക്കരാ ദുക്കരചരിയാ സമാചരന്തോ യഥാ മഹാബോധിയാ പടിപത്തി ഹാനഭാഗിയാ സംകിലേസഭാഗിയാ റിതിഭാഗിയാ വാ ന ഹോതി, അഥ ലോ ഉത്തരുത്തരി വിസേസഭാഗിയാവ ഹോതി, തഥാ പടിപജ്ജമാനോ അനുപുണ്ണേന നിരവസേസേ ബോധിസമ്ഭാരേ സമ്പാദേത്വാ അഭിസമ്ബോധിം പാപുണി. തതോ പരഞ്ച തായേവ മഹാകരുണായ സഞ്ചോദിതമാനസോ പവിവേകരതിം പരമഞ്ച സന്തം വിമോക്ഖസുഖം പഹായ ബാലജനബഹുലേ ലോകേ തേഹി സമുപ്പാദിതം സമ്മാനാവമാനവിപ്പകാരം അഗണേത്വാ വിനേയുജനസ്സ വിനയന്നേ നിരവസേസം ബുദ്ധകിച്ചം നിട്ഠപേസി. തത്ഥ യോ ഭഗവതോ സത്തേസു മഹാകരുണായ സമോക്കമനാകാരോ, സോ പരതോ ആവിഭവിസ്സതി. യഥാ ച ബുദ്ധഭൂതസ്സ ലോകനാഥസ്സ സത്തേസു മഹാകരുണാ, ഏവം ബോധിസത്തഭൂതസ്സപി മഹാഭിന്നീഹാരകാലാദിസൂതി സബ്ബത്ഥ സബ്ബദാ ച ഏകസദിസതായ തഥാ അവിതഥാ അനഞ്ഞഥാ, തസ്മാ തീസുപി അവത്ഥാസു സബ്ബസത്തേസു സമാനരസായ തമായ മഹാകരുണായ സകലലോകഹിതായ ഗതോ പടിപന്നോതി തമാഗതോ. ഏവം തമായ ഗതോതി തമാഗതോ.

കഥം തഥാനി ആഗതോതി തമാഗതോ? തഥാനി നാമ ചത്താരി അരിയമഗ്ഗത്താണാനി. താനി ഹി ഇദം ദുക്ഖം, അയം ദുക്ഖസമുദയോ, അയം ദുക്ഖനിരോധോ, അയം ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ പടിപദാതി ഏവം സബ്ബത്തേയധമ്മസങ്ഗാഹകാനം പവത്തിനിവത്തിതദുഭയഹേതുഭൂതാനം ചത്തുനം അരിയസച്ചാനം ദുക്ഖസ്സ പീളനട്ഠോ സങ്ഖതട്ഠോ സന്താപട്ഠോ വിപരിണാമട്ഠോ, സമുദയസ്സ ആയുഹനട്ഠോ നിദാനട്ഠോ സംയോഗട്ഠോ പലിബോധട്ഠോ, നിരോധസ്സ നിസ്സരണട്ഠോ വിവേകട്ഠോ അസങ്ഖതട്ഠോ അമതട്ഠോ, മഗ്ഗസ്സ നിച്ചാനട്ഠോ ഹേത്വട്ഠോ ദസ്സനട്ഠോ ആധിപതേയട്ഠോതിആദിനം തബ്ബിഭാഗാനഞ്ച യഥാഭൂതസഭാവാവബോധവിബന്ധകസ്സ സംകിലേസപക്ഖസ്സ സമുച്ഛിന്ദന്നേ പടിലദ്ധായ തത്ഥ അസമ്മോഹാഭിസമയസങ്ഖാതായ അവിപരീതാകാരപ്പവത്തിയാ ധമ്മാനം സഭാവസരസലക്ഖണസ്സ അവിസംവാദനതോ തഥാനി അവിതഥാനി അനഞ്ഞഥാനി, താനി ഭഗവാ അനഞ്ഞനേയോ സയമേവ ആഗതോ അധിഗതോ, തസ്മാ തഥാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

യഥാ ച മഗ്ഗത്താണാനി, ഏവം ഭഗവതോ തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണാനി ചതുപടിസമ്ഭിദാത്താണാനി ചതുവേസാരജ്ജത്താണാനി പഞ്ചഗതിപരിച്ഛേദത്താണാനി ഛരസാധാരണത്താണാനി സത്തബ്ബോജ്ജയങ്ഗവിഭാവനത്താണാനി അട്ഠമഗ്ഗങ്ഗവിഭാവനത്താണാനി നവാനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിത്താണാനി ദസബലത്താണാനി ച തഥഭാവേ വേദിതബ്ബാനി.

തത്രായം വിഭാവനാ - യത്ത്ഹി കിഞ്ചി അപരിമാണാസു ലോകയാതുസു അപരിമാണാനം സത്താനം ഹീനാദിഭേദഭിന്നാസു അതീതാസു ഖണ്ഡായതന്ധാതുസു സഭാവകിച്ചാദി അവത്ഥാവിസേസാദി ഖണ്ഡപ്പടിബദ്ധനാമഗോത്താദി ച ജാനിതബ്ബം. അനിന്ദ്രിയബദ്ധേസു ച അതിസുഖമതിരോഹിതവിദൂരദേസേസുപി രൂപധമ്മേസു യോ തത്ത്ഥപച്ചയവിസേസേഹി സദ്ധിം പച്ചയുപ്പന്നാനം വണ്ണസണ്ഠാനഗന്ധരസഹസ്സാദിവിസേസോ, തത്ഥ സബ്ബത്ഥേവ ഹത്ഥതലേ ഠപിതആമലകേ വിയ പച്ചക്ഖത്തോ അപ്പടിഹതം ഭഗവതോ താണം പവത്തതി, തഥാ അനാഗതാസു പച്ചുപ്പന്നാസു ചാതി ഇമാനി തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണാനി നാമ. യഥാഹ -

“അതീതംസേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം, അനാഗതംസേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം, പച്ചുപ്പന്നംസേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ അപ്പടിഹതം ഞാണം”തി (പടിം മം ൩.൭).

താനി പന്നേതാനി തത്ഥ തത്ഥ ധമ്മാനം സഭാവസരസലക്ഖണസ്സ അവിസംവാദനതോ ത്മാനി അവിതമ്മാനി അനഞ്ഞമ്മാനി, താനി ഭഗവാ സയമ്ഭൂതാണേന അധിഗഞ്ചരീതി. ഏവമ്പി ത്മാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

തഥാ അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ നിരുത്തിപ്പടിസമ്ഭിദാ പടിഭാനപ്പടിസമ്ഭിദാതി ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ. തത്ഥ അത്ഥപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം അത്ഥപ്പഭേദഗതം ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ. ധമ്മപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം ധമ്മപ്പഭേദഗതം ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. നിരുത്തിപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം നിരുത്താഭിലാപേ പഭേദഗതം ഞാണം നിരുത്തിപ്പടിസമ്ഭിദാ. പടിഭാനപ്പഭേദസ്സ സല്ലക്ഖണവിഭാവനവവത്ഥാനകരണസമത്ഥം പടിഭാനപ്പഭേദഗതം ഞാണം പടിഭാനപ്പടിസമ്ഭിദാ. വുത്തഞ്ചേതം -

“അത്ഥേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, ധമ്മേ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ, തത്ര ധമ്മനിരുത്താഭിലാപേ ഞാണം നിരുത്തിപ്പടിസമ്ഭിദാ, ഞാണേസു ഞാണം പടിഭാനപ്പടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭം ൧൧൮-൧൨൧).

ഏത്ഥ ച ഹേതുഅനുസാരേന അരണീയതോ അധിഗന്തബ്ബതോ ച സഞ്ചേപതോ ഹേതുഫലം അത്ഥോ നാമ. പഭേദതോ പന യം കിഞ്ചി പച്ചയുപ്പന്നം, നിബ്ബാനം , ഭാസിതത്ഥോ, വിപാകോ, കിരിയാതി ഇമേ പഞ്ച ധമ്മാ അത്ഥോ. തം അത്ഥം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്ഥിം അത്ഥേ പഭേദഗതം ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ. ധമ്മോതി സഞ്ചേപതോ പച്ചയോ. സോ ഹി യസ്ഥാ തം തം അത്ഥം വിദഹതി പവത്തേതി ചേവ പാപേതി ച, തസ്ഥാ ധമ്മോതി വുച്ചതി, പഭേദതോ പന യോ കോചി ഫലനിബ്ബത്തനകോ ഹേതു അരിയമഗ്ഗോ ഭാസിതം കുസലം അകുസലന്തി ഇമേ പഞ്ച ധമ്മാ ധമ്മോ, തം ധമ്മം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്ഥിം ധമ്മേ പഭേദഗതം ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. വുത്തമ്പി ചേതം -

“ദുക്ഖേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, ദുക്ഖസമുദയേ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ, ദുക്ഖനിരോധേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ”തി (വിഭം ൧൧൯).

അഥ വാ ഹേതുമ്ഹി ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ, ഹേതുഫലേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ. യേ ധമ്മാ ജാതാ ഭൂതാ സഞ്ജാതാ നിബ്ബത്താ അഭിനിബ്ബത്താ പാതുഭൂതാ, ഇമേസു ധമ്മേസു ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ. യമ്ഹാ ധമ്മാ തേ ധമ്മാ ജാതാ ഭൂതാ സഞ്ജാതാ നിബ്ബത്താ അഭിനിബ്ബത്താ പാതുഭൂതാ, തേസു ധമ്മേസു ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. ജരാമരണേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, ജരാമരണസമുദയേ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. ജരാമരണനിരോധേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, ജരാമരണനിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. ജാതിയാ, ഭവേ, ഉപാദാനേ, തണ്ഹായ, വേദനായ, ഫസ്സേ, സളായതനേ, നാമരൂപേ, വിത്താണേ, സഞ്ചാരേസു ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, സഞ്ചാരസമുദയേ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. സഞ്ചാരനിരോധേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ, സഞ്ചാരനിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായ ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ.

“ഇധ ഭിക്ഖു ധമ്മം ജാനാതി സുത്തം ഗേയം...പേ... വേദല്ലം, അയം വുച്ചതി ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ. സോ തസ്സ തസ്സേവ ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ജാനാതി ‘അയം ഇമസ്സ ഭാസിതസ്സ അത്ഥോ, അയം ഇമസ്സ ഭാസിതസ്സ അത്ഥോ’തി, അയം വുച്ചതി അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ.

“കതമേ ധമ്മാ കൂസലാ? യസ്ഥിം സമയേ കാമാവചരം കൂസലം ചിത്തം ഉപ്പനം ഹോതി സോമനസ്സസഹഗതം ഞാണസമ്പയുത്തം രൂപാരമ്മണം വാ...പേ... ധമ്മാരമ്മണം വാ യം യം വാ പന്നാരബ്ഭേ, തസ്ഥിം സമയേ ഫസ്സോ ഹോതി...പേ... അവിക്ഖേപോ ഹോതി...പേ... ഇമേ ധമ്മാ കൂസലാ. ഇമേസു ധമ്മേസു ഞാണം ധമ്മപ്പടിസമ്ഭിദാ, തേസം വിപാകേ ഞാണം അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാ”തിആദി (വിഭ് ൨൨൪-൨൨൫) വിത്ഥാരോ.

യാ പന്നേതസ്ഥിം അത്ഥേ ച ധമ്മേ ച സഭാവനിരുത്തി അബ്ബഭിചാരവോഹാരോ അഭിലാപോ, തസ്ഥിം സഭാവനിരുത്താഭിലാപേ മാഗധികായ സബ്ബസത്താനം മൂലഭാസായ “അയം സഭാവനിരുത്തി, അയം അസഭാവനിരുത്തി”തി പഭേദഗതം ഞാണം നിരുത്തിപ്പടിസമ്ഭിദാ. യമാവുത്തേസു തേസു ഞാണേസു ഗോചരകിച്ചതോ വിത്ഥാരതോ പവത്തം സബ്ബസി തം ഞാണം ആരമ്മണം കത്വാ പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ തസ്ഥിം ഞാണേ പഭേദഗതം ഞാണം പടിഭാന്നപ്പടിസമ്ഭിദാ. ഇതി ഇമാനി ചത്താരി പടിസമ്ഭിദാണാണി സയമേവ ഭഗവതാ അധിഗതാനി അത്ഥധമ്മാദികേ തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്തന്നോ വിസയേ അവിസംവാദനവസേന അവിപരീതാകാരപ്പവത്തിയാ തമാനി അവിതമാനി അനഞ്ഞമാനി. ഏവസി ഭഗവാ തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

തമാ യംകിഞ്ചി ണേയ്യം നാമ, സബ്ബം തം ഭഗവതാ സബ്ബാകാരേണ ഞാതം ദിട്ഠം അധിഗതം അഭിസമ്ബുദ്ധം. തമാ ഹിസ്സ അഭിഞ്ഞേയ്യോ ധമ്മാ അഭിഞ്ഞേയ്യതോ ബുദ്ധാ, പരിഞ്ഞേയ്യോ ധമ്മാ പരിഞ്ഞേയ്യതോ, പഹാതബ്ബാ ധമ്മാ പഹാതബ്ബതോ, സച്ഛികാതബ്ബാ ധമ്മാ സച്ഛികാതബ്ബതോ, ഭാവേതബ്ബാ ധമ്മാ ഭാവേതബ്ബതോ, യതോ നം കോചി സമണോ വാ ബ്രഹ്മണോ വാ ദേവോ വാ മാരോ വാ ബ്രഹ്മാ വാ “ഇമേ നാമ തേ ധമ്മാ അനഭിസമ്ബുദ്ധാ”തി സഹ ധമ്മേണ അനുയുഞ്ജിതും സമത്ഥോ നത്ഥി.

യംകിഞ്ചി പഹാതബ്ബം നാമ, സബ്ബം തം ഭഗവതോ അനവസേസതോ ബോധിമൂലേയേവ പഹീനം അനുപ്പത്തിധമ്മം , ന തസ്സ പഹാനായ ഉത്തരി കരണീയം അത്ഥി. തമാ ഹിസ്സ ലോഭഭോസമോഹവിപരീതമനസികാരഅഹിരികാനോത്തപ്പമിനമിദ്ധകോധൂപനാഹ- മക്ഖപലാസഇസ്സാമച്ഛരിയമായാസാഠ്യേയമ്ഭിസാരമ്ഭിമാനാതിമാനമപ്പമാദതിവിധാ- കൂസലമൂലദ്വുചരിതവിസമവിപരീതസത്താ- മലവിതക്ഖപപഞ്ചപ്പസനാതണ്ഹാചതുബ്ബിധവിപരിയേസആസവഗന്ഥ- ഓഘയോഗാഗതിതണ്ഹുപാദാനപഞ്ചാഭിനന്ദനീവരണചേതോഖിലചേതസോവിനിബന്ധ- ഛാവിവാദമൂലസത്താനുസയഅട്ഠമിച്ഛത്തനവആഘാതവത്സുതണ്ഹാ- മൂലകദസഅകൂസലകമ്മപഥഏകവീസതി അന്നേസനദ്ധാസട്ഠിദിട്ഠിഗതഅട്ഠസതതണ്ഹാവിചരിതാദിപ്പഭേദം ദിയഡ്ഢകിലേസസഹസ്സം സഹ വാസനായ പഹീനം സമുച്ഛിന്നം സമുഹതം, യതോ നം കോചി സമണോ വാ...പേ... ബ്രഹ്മാ വാ “ഇമേ നാമ തേ കിലേസാ അപ്പഹീനാ”തി സഹ ധമ്മേണ അനുയുഞ്ജിതും സമത്ഥോ നത്ഥി.

യേ ചിമേ ഭഗവതാ കമ്മവിപാകകിലേസുപവാദആണാവിതിക്കമപ്പഭേദാ അന്തരായികാ വുത്താ, അലമേവ തേ പടിസേവതോ ഏകന്തേണ അന്തരായായ. യതോ നം കോചി സമണോ വാ...പേ... ബ്രഹ്മാ വാ “നാലം തേ പടിസേവതോ അന്തരായായാ”തി സഹ ധമ്മേണ അനുയുഞ്ജിതും സമത്ഥോ നത്ഥി.

യോ ച ഭഗവതാ നിരവസേസവട്ടുക്ഖനിസ്സരണായ സീലസമാധിപത്തായ സങ്ഗഹോ സത്തകോട്ഠാസികോ സത്തതിംസപ്പഭേദോ അരിയമഗ്ഗപുബ്ബങ്ഗമോ അനുത്തരോ നിയ്യാനികോ ധമ്മോ ദേസിതോ, സോ ഏകന്തേണേവ നിയ്യാതി, പടിപന്നസ്സ വട്ടുക്ഖതോ മോക്ഖായ ഹോതി, യതോ നം കോചി സമണോ വാ...പേ... ബ്രഹ്മാ വാ “നിയ്യാനികോ ധമ്മോതി തയാ ദേസിതോ ന നിയ്യാതീ”തി സഹ ധമ്മേണ അനുയുഞ്ജിതും സമത്ഥോ നത്ഥി. വുത്തണ്ഹേതം - “സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ ഇമേ ധമ്മാ അനഭിസമ്ബുദ്ധാ”തി (മ് നി ൧.൧൦൦) വിത്ഥാരോ. ഏവമേതാനി അത്തന്നോ

ഞാണപ്പഹാനദേസനാവിസേസാനം അവിതഥഭാവാവബോധനതോ
അവിപരീതാകാരപ്പവത്തിതാനി ഭഗവതോ ചതുവേസാരജ്ഞാണാനി തമാനി
അവിതമാനി അനന്തമാനി. ഏവമ്പി ഭഗവാ തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

തമാ നിരയഗതി, തിരച്ഛാനഗതി, പേതഗതി, മനുസ്സഗതി, ദേവഗതീതി പഞ്ച ഗതിയോ,
താസു സഞ്ജീവാദയോ അട്ഠ മഹാനിരയാ, ക്കുളാദയോ സോളസ ഉസ്സദനിരയാ,
ലോകന്തരികനിരയോതി സഞ്ചേപിമേ ഏകന്തദുക്ഖതായ നിരസ്സാദട്ഠേണ നിരയാ,
യമാകമ്മുനാ ഗന്തഞ്ചതോ ഗതി ചാതി നിരയഗതി, തിബ്ബന്ധകാരസീതനരകാപി
ഏതേസേവ അന്തോഗയാ. കിമികീടസരീസപപക്ഖിസോണസിങ്ഗാലാദയോ തിരിയം
അഞ്ചരിതഭാവേന തിരച്ഛാനാ, തേ ഏവ ഗതീതി തിരച്ഛാനഗതി. ഖുപ്പിപാസിതത്താ
പരദത്തുപജീവിനിജ്ജ്യാമതണ്ഹികാദയോ ദുക്ഖബഹുലതായ പാകടസുഖതോ ഇതാ
വിഗതാതി പേതാ, തേ ഏവ ഗതീതി പേതഗതി, കാലകഞ്ചികാദിഅസുരാപി
ഏതേസേവന്തോഗയാ. പരിത്തദീപവാസീഹി സദ്ധിം
ജമ്ബുദീപാദിചതുമഹാദീപവാസിനോ മനസോ ഉസ്സന്നതായ മനുസ്സാ, തേ ഏവ ഗതീതി
മനുസ്സഗതി. ചാതുമഹാരാജികതോ പട്ഠായ യാവ നേവസത്താനാസത്തായതന്തുപഗാതി
ഇമേ ഹബ്ബിസതി ദേവനികായാ ദിബ്ബന്തി അത്തനോ ഇദ്ധാനുഭാവേന കീളന്തി ജോതന്തി
ചാതി ദേവാ, തേ ഏവ ഗതീതി ദേവഗതി.

താ പനേതാ ഗതിയോ യസ്ഥാ തന്തംകമ്മനിബ്ബത്തോ ഉപപത്തിഭവവിസേസോ, തസ്ഥാ
അത്ഥതോ വിപാകക്ഖണ്ഡാ കടത്താ ച രൂപം. തത്ഥ “അയം നാമ ഗതി ഇമിനാ നാമ
കമ്മുനാ ജായതി, തസ്സ ച കമ്മസ്സ പച്ചയവിസേസേഹി ഏവം വിഭാഗഭിന്നത്താ വിസുഠം
ഏതേ സത്തനികായാ ഏവം വിഭാഗഭിന്നാ”തി യമാസകം
ഹേതുഫലവിഭാഗപരിച്ഛിന്ദനവസേന റാനസോ ഹേതുസോ ഭഗവതോ ഞാണം പവത്തതി.
തേനാഹ ഭഗവാ -

“പഞ്ച ഖോ ഇമാ, സാരിപുത്ത, ഗതിയോ. കതമാ പഞ്ച? നിരയോ,
തിരച്ഛാനയോനി, പേത്തിവിസയോ, മനുസ്സാ, ദേവാ. നിരയഞ്ചാഹം, സാരിപുത്ത,
പജാനാമി നിരയഗാമിഞ്ച മഗ്ഗം നിരയഗാമിനിഞ്ച പടിപദം, യമാ പടിപന്നോ ച
കായസ്സ ഭേദാ പരമ്മരണാ അപായം ദുഗ്ഗതിം വിനിപാതം നിരയം ഉപപജ്ജതി,
തഞ്ച പജാനാമീ”തിആദി (മ° നി° ൧.൧൩൩).

താനി പനേതാനി ഭഗവതോ ഞാണാനി തസ്ഥിം തസ്ഥിം വിസയേ
അവിപരീതാകാരപ്പവത്തിയാ അവിസംവാദനതോ തമാനി അവിതമാനി അനന്തമാനി.
ഏവമ്പി ഭഗവാ തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

തമാ യം സത്താനം സദ്ധാദിയോഗവികലാവികലഭാവാവബോധനേന
അപ്പരജക്ഖമഹാരജക്ഖതാദിവിസേസവിഭാവനം പഞ്ഞാസായ ആകാരേഹി പവത്തം
ഭഗവതോ ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്താണാം. വുത്തഞ്ഹേതം - “സദ്ധോ പുഗ്ഗലോ
അപ്പരജക്ഖോ, അസ്സദ്ധോ പുഗ്ഗലോ മഹാരജക്ഖോ”തി (പടി° മ° ൧.൧൧൧) വിത്ഥാരോ.

യഞ്ച “അയം പുഗ്ഗലോ അപ്പരജക്ഖോ, അയം സസ്സതദിട്ഠികോ, അയം
ഉച്ഛേദദിട്ഠികോ, അയം അനുലോമികായം ഖന്തിയം റീതോ, അയം യമാഭൂതത്താണേ
റീതോ, അയം കാമാസയോ, ന നേക്ഖമ്മാദിആസയോ, അയം നേക്ഖമ്മാസയോ, ന
കാമാദിആസയോ”തിആദിനാ “ഇമസ്സ കാമരാഗോ അതിവിധ മാമഗതോ, ന
പടിഘാദികോ, ഇമസ്സ പടിഘോ അതിവിധ മാമഗതോ, ന കാമരാഗാദികോ”തിആദിനാ
“ഇമസ്സ പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ അധികോ, ന അപുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ ന
ആനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരോ, ഇമസ്സ അപുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ അധികോ, ന
പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ ന ആനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരോ, ഇമസ്സ ആനേഞ്ജാഭിസങ്ഖാരോ
അധികോ, ന പുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ ന അപുണ്ണാഭിസങ്ഖാരോ. ഇമസ്സ കായസുചരിതം
അധികം, ഇമസ്സ വചീസുചരിതം, ഇമസ്സ മനോസുചരിതം, അയം ഹീനാധിമുത്തികോ,
അയം പണീതാധിമുത്തികോ, അയം കമ്മാവരണേന സമന്നാഗതോ, അയം
കിലേസാവരണേന സമന്നാഗതോ, അയം വിപാകാവരണേന സമന്നാഗതോ, അയം ന

കമ്മാവരണേന സമന്നാഗതോ, ന കിലേസാവരണേന സമന്നാഗതോ, ന വിപാകാവരണേന സമന്നാഗതോ”തിആദിനാ ച സത്താനം ആസയാദീനം യമാഭൂതം വിഭാവനാകാരപ്പവത്തം ഭഗവതോ ആസയാനുസയണാം. യം സന്ധായ വുത്തം -

“ഇയ തമാഗതോ സത്താനം ആസയം ജാനാതി, അനുസയം ജാനാതി, ചരിതം ജാനാതി, അധിമുത്തിം ജാനാതി, ഭബ്ബാഭബ്ബേ സത്തേ ജാനാതീ”തിആദി (പടിം മം ൧.൧൧൩).

യഞ്ച ഉപരിമഹേട്ഠിമപുരിമപച്ഛിമകായേഹി
ദക്ഖിണവാമഅക്ഖികണ്ണസോതനാസികസോതഅംസകൂടഹത്ഥപാദേഹി
അങ്ഗുലിഅങ്ഗുലന്തരേഹി ലോമകൂപേഹി ച അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡുദക്യാരാപവത്തനം
അനഞ്ഞസാധാരണം വിവിധവികുബ്ബനിദ്ധിനിമ്മാപനകം ഭഗവതോ
യമകപാടിഹാരിയണാം. യം സന്ധായ വുത്തം -

“ഇയ തമാഗതോ യമകപാടിഹാരിയം കരോതി അസാധാരണം സാവകേഹി,
ഉപരിമകായതോ അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോ പവത്തതി, ഹേട്ഠിമകായതോ ഉദക്യാരാ
പവത്തതി. ഹേട്ഠിമകായതോ അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോ പവത്തതി, ഉപരിമകായതോ
ഉദക്യാരാ പവത്തതീ”തിആദി (പടിം മം ൧.൧൧൩).

യഞ്ച രാഗാദീഹി ജാതിആദീഹി ച അനേകേഹി ദുക്ഖയമ്മേഹി ഉപദുതം
സത്തനികായം തതോ നീഹരിതുകാമതാവസേന നാനാനയേഹി പവത്തസ്സ ഭഗവതോ
മഹാകരുണോക്കമനസ്സ പച്ചയഭൂതം മഹാകരുണാസമാപത്തിണാം. യമാഹ (പടിം മം ൧.൧൧൪-൧൧൫) -

“കതമം തമാഗതസ്സ മഹാകരുണാസമാപത്തിയാ ണാണം? ബഹുകേഹി
ആകാരേഹി പസ്സന്താനം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം സത്തേസു മഹാകരുണാ ഓക്കമതി,
ആദിത്തോ ലോകസന്നിവാസോതി പസ്സന്താനം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം സത്തേസു
മഹാകരുണാ ഓക്കമതി. ഉയുത്തോ, പയാതോ, കുമ്മഗ്ഗപ്പടിപനോ, ഉപനീയതി
ലോകോ അദ്ധുവോ, അതാണോ ലോകോ അനഭിസ്സരോ , അസ്സകോ ലോകോ, സബ്ബം
പഹായ ഗമനീയം, ഊനോ ലോകോ അതിത്തോ തണ്ഹാദാസോതി പസ്സന്താനം
ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം സത്തേസു മഹാകരുണാ ഓക്കമതി.

“അതായനോ ലോകസന്നിവാസോ, അലേണോ, അസരണോ, അസരണീഭൂതോ.
ഉദ്ധതോ ലോകോ അവുപസന്തോ, സസല്ലോ ലോകസന്നിവാസോ വിദ്ധോ
പുമുസല്ലേഹി, അവിജ്ജന്ധകാരാവരണോ കിലേസപഞ്ജരപക്ഖിത്തോ,
അവിജ്ജാഗതോ ലോകസന്നിവാസോ അണ്ഡഭൂതോ പരിയോനദ്ധോ
തന്താകുലകജാതോ കുലഗുണ്ഡികജാതോ മുഞ്ജപബ്ബജഭൂതോ അപായം ദുഗ്ഗതിം
വിനിപാതം സംസാരം നാതിവത്തതി, അവിജ്ജാവിസദോസസംലിത്തോ,
കിലേസകലലീഭൂതോ, രാഗദോസമോഹജ്ജാജിത്തോ.

“തണ്ഹാസഞ്ചാടപടിമുക്കോ, തണ്ഹാജാലേന ഓത്ഥടോ, തണ്ഹാസോതേന
വുയ്ഹതി, തണ്ഹാസത്തോജ്ജനേന സംയുത്തോ, തണ്ഹാനുസയേന അനുസടോ,
തണ്ഹാസന്താപേന സന്തപ്പതി, തണ്ഹാപരിളാഹേന പരിഡയ്ഹതി.

“ദിട്ഠിസഞ്ചാടപടിമുക്കോ, ദിട്ഠിജാലേന ഓത്ഥടോ, ദിട്ഠിസോതേന വുയ്ഹതി,
ദിട്ഠിസത്തോജ്ജനേന സംയുത്തോ, ദിട്ഠാനുസയേന അനുസടോ, ദിട്ഠിസന്താപേന
സന്തപ്പതി, ദിട്ഠിപരിളാഹേന പരിഡയ്ഹതി.

“ജാതിയാ അനുഗതോ, ജരായ അനുസടോ, ബ്യാധിനാ അഭിഭൂതോ, മരണേന
അബ്ഭാഹതോ, ദുക്ഖേ പതിട്ഠിതോ.

“തൺഹായ ഉസ്തിതോ, ജരാപാകാരപരിക്ഖിത്തോ, മച്ചുപാസേന പരിക്ഖിത്തോ, മഹാബന്ധനബദ്ധോ, രാഗബന്ധനേന ദോസമോഹമാനദിട്ഠികിലേസദുച്ചരിതബന്ധനേന ബദ്ധോ, മഹാസമ്ബാധപ്പടിപന്നോ, മഹാപലിബോധേന പലിബുദ്ധോ, മഹാപപാതേ പതിതോ, മഹാകന്താരപ്പടിപന്നോ, മഹാസംസാരപ്പടിപന്നോ, മഹാവിദുഗ്ഗേ സമ്പരിവത്തതി, മഹാപലിപേ പലിപന്നോ.

“അബ്ഭാഹതോ ലോകസന്നിവാസോ, ആദിത്തോ ലോകസന്നിവാസോ രാഗഗ്ഗിനാ ദോസഗ്ഗിനാ മോഹഗ്ഗിനാ ജാതിയാ ജരായ മരണേന സോകേഹി പരിദേവേഹി ദുക്ഖേഹി ദോമനസ്സേഹി ഉപായാസേഹി, ഉന്നീതകോ ലോകസന്നിവാസോ ഹഞ്ഞതി നിച്ചമതാണോ പത്തദണ്ഡോ തക്കരോ, വജ്ജബന്ധനബദ്ധോ ആഘാതനപച്ചുപട്ഠിതോ, അനാമോ ലോകസന്നിവാസോ പരമകാരുണ്യത്തോ, ദുക്ഖാഭിതുന്നോ ചിരരത്നം പീളിതോ, ഗധിതോ നിച്ചം പിപാസിതോ.

“അന്ധോ അചക്ഖുകോ, ഹതനേത്തോ അപരിണായകോ, വിപഥപക്ഖന്ദോ അഞ്ജസാപരദ്ധോ, മഹോഘപക്ഖന്ദോ.

“ഭീഹി ദിട്ഠിഗതേഹി പരിയുട്ഠിതോ, തീഹി ദുച്ചരിതേഹി വിപ്പടിപന്നോ, ചതുഹി യോഗേഹി യോജിതോ, ചതുഹി ഗന്മേഹി ഗന്മിതോ, ചതുഹി ഉപാദാനേഹി ഉപാദിയതി, പഞ്ചഗതിസമാരുള്ഹോ, പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി രജ്ജതി, പഞ്ചഹി നീവരണേഹി ഓത്ഥടോ, ഛഹി വിവാദമൂലേഹി വിവദതി, ഛഹി തൺഹാകായേഹി രജ്ജതി, ഛഹി ദിട്ഠിഗതേഹി പരിയുട്ഠിതോ, സത്തഹി അനുസയേഹി അനുസടോ, സത്തഹി സഞ്ഞോജനേഹി സംയുത്തോ, സത്തഹി മാനേഹി ഉന്നതോ, അട്ഠഹി ലോകധമ്മേഹി സമ്പരിവത്തതി, അട്ഠഹി മിച്ചത്തേഹി നിയ്യാതോ, അട്ഠഹി പുരിസദോസേഹി ദുസ്സതി, നവഹി ആഘാതവത്ഥുഹി ആഘാതിതോ, നവവിധമാനേഹി ഉന്നതോ, നവഹി തൺഹാമൂലകേഹി ധമ്മേഹി രജ്ജതി, ദസഹി കിലേസവത്ഥുഹി കിലിസ്സതി, ദസഹി ആഘാതവത്ഥുഹി ആഘാതിതോ, ദസഹി അകുസലകമ്മപഥേഹി സമന്നാഗതോ, ദസഹി സംയോജനേഹി സംയുത്തോ, ദസഹി മിച്ചത്തേഹി നിയ്യാതോ, ദസവത്ഥുകായ മിച്ചാദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതോ, ദസവത്ഥുകായ അന്തഗ്ഗാഹികായ ദിട്ഠിയാ സമന്നാഗതോ, അട്ഠസതതൺഹാപപഞ്ചേഹി പപഞ്ചിതോ, ദാസട്ഠിയാ ദിട്ഠിഗതേഹി പരിയുട്ഠിതോ, ലോകസന്നിവാസോതി പസ്സന്താനം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം സത്തേസു മഹാകരുണാ ഓക്കമതി.

“അഹഞ്ചമ്ഹി തിണ്ണോ, ലോകോ ച അതിണ്ണോ. അഹഞ്ചമ്ഹി മുത്തോ, ലോകോ ച അമുത്തോ. അഹഞ്ചമ്ഹി ദന്തോ, ലോകോ ച അദന്തോ. അഹഞ്ചമ്ഹി സന്തോ, ലോകോ ച അസന്തോ. അഹഞ്ചമ്ഹി അസ്സന്തോ, ലോകോ ച അനസ്സന്തോ. അഹഞ്ചമ്ഹി പരിനിബ്ബുതോ, ലോകോ ച അപരിനിബ്ബുതോ. പഹോമി ഖാഹം തിണ്ണോ താരേതും, മുത്തോ മോചേതും, ദന്തോ ദമേതും, സന്തോ സമേതും, അസ്സന്തോ അസ്സാസേതും, പരിനിബ്ബുതോ പരിനിബ്ബാപേതുന്നി പസ്സന്താനം ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം സത്തേസു മഹാകരുണാ ഓക്കമതീ”തി (പടിം മം ൧.൧൧൦-൧൧൧).

ഏവം ഏകുന്നവുതിയാ ആകാരേഹി വിഭജനം കരം.

യം പന യാവതാ ധമ്മയാതുയാ യത്തകം ഞാതബ്ബം സങ്ഖതാസങ്ഖതാദികസ്സ സബ്ബസ്സ പരോപദേശനിരപേക്ഖം സബ്ബാകാരേന പടിവിജ്ഞാനസമത്ഥം ആകങ്ഖമത്തപ്പടിബദ്ധവുത്തിഅനഞ്ഞസാധാരണം ഭഗവതോ ഞാണം സബ്ബമാ അനവസേസസങ്ഖതാസങ്ഖതസമ്മുതിസച്ചാവബോധതോ സബ്ബത്തുതത്താണം തത്ത്വാവരണാഭാവതോ നിസ്സങ്ഗപ്പവത്തിമുപാദായ അനാവരണത്താണത്തി വുച്ചതി. ഏകമേവ ഹി തം ഞാണം വിസയപ്പവത്തിമുഖേന അഞ്ഞേഹി അസാധാരണഭാവദസ്സനത്ഥം ദുവിധേന ഉദ്ദിട്ഠം. അത്തമാ സബ്ബത്തുതാനാവരണത്താണാനം

സാധാരണതാ സബൂപിസയതാ ആപജേജയ്യം, ന ച തം യുത്തം കിഞ്ചാപി ഇമായ യുത്തിയാ. അയഞ്ചേതമ പാളി -

“സബൂം സഞ്ചതമസഞ്ചതം അനവസേസം ജാനാതീതി സബൂത്തുതത്താണം, തത്ത്വ ആവരണം നത്ഥീതി അനാവരണത്താണം. അതീതം സബൂം ജാനാതീതി സബൂത്തുതത്താണം, തത്ത്വ ആവരണം നത്ഥീതി അനാവരണത്താണം. അനാഗതം സബൂം ജാനാതീതി സബൂത്തുതത്താണം, തത്ത്വ ആവരണം നത്ഥീതി അനാവരണത്താണം. പച്ചുപ്പന്നം സബൂം ജാനാതീതി സബൂത്തുതത്താണം, തത്ത്വ ആവരണം നത്ഥീതി അനാവരണത്താണം”തി (പടിം മം ൧.൧൧൯-൧൨൦) വിത്ഥാരോ.

ഏവമേതാനി ഭഗവതോ ഛരസാധാരണത്താണാനി അവിപരീതാകാരപ്പവത്തിയാ യമാസകവിസയസ്സ അവിസംവാദനതോ തഥാനി അവിതഥാനി അനത്തമാനി. ഏവമ്പി ഭഗവാ തഥാനി ആഗതോതി തഥാഗതോ.

തഥാ -

“സത്തിമേ, ഭിക്ഖവേ, ബോജ്ജയഞ്ചോ - സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, വീരിയസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, പീതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, സമാധിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ”തി (പടിം മം ൨.൧൦; സം നീം ൫.൧൮൫) ഏവം സരൂപതോ, “യായം ലോകുത്തരമഗ്ഗക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജമാനാ ലീനുദ്ധച്ചപതിട്ഠാനായുഹനകാമസുഖല്ലികത്തകിലമമാനുയോഗഉച്ഛേദസസ്സതാഭിനിവേസാദീനം അനേകേസം ഉപദ്ദവാന്നം പടിപക്ഖഭൂതാ സതിആഭിഭേദാ യമ്മസാമഗ്ഗീ, യായ അരിയസാവകോ ബുജ്ജയതി കിലേസനിദായ ഉട്ഠഹതി, ചത്താരി വാ അരിയസച്ചാനി പടിവിജ്ജയതി, നിബ്ബാനമേവ വാ സച്ഛികരോതിതി, സാ യമ്മസാമഗ്ഗീ ബോധീതി വുച്ചതി. തസ്സാ ‘ബോധിയാ അഞ്ചാതി ബോജ്ജയഞ്ചോ, അരിയസാവകോ വാ യമാവുത്തായ യമ്മസാമഗ്ഗീയാ ബുജ്ജയതിതി കത്വാ ബോധീതി വുച്ചതി, തസ്സ ബോധിസ്സ അഞ്ചാതിപി ബോജ്ജയഞ്ചോ”തി ഏവം സാമത്തലക്ഖണതോ. “ഉപട്ഠാനലക്ഖണോ സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, പവിചയലക്ഖണോ യമ്മവിചയസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, പഗ്ഗഹലക്ഖണോ വീരിയസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, ഫരണലക്ഖണോ പീതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, ഉപസമലക്ഖണോ പസ്സദ്ധിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, അവിക്ഖേപലക്ഖണോ സമാധിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ, പടിസഞ്ചാനലക്ഖണോ ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ”തി ഏവം വിസേസലക്ഖണതോ.

“തത്ത്വ കതമോ സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ? ഇയ, ഭിക്ഖു , സതിമാ ഹോതി പരമേന സതിനേപക്കേന സമന്നാഗതോ, ചിരകതമ്പി ചിരഭാസിതമ്പി സരിതാ ഹോതി അനുസ്സരിതാ”തിആദിനാ (വിഭം ൪൬൭) സത്തന്നം ബോജ്ജയഞ്ചാനം അത്തമത്തോപകാരവസേന ഏകക്ഖണേ പവത്തിദസ്സനതോ, “തത്ത്വ കതമോ സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ? അത്ഥി അജ്ജയത്തം, ഭിക്ഖവേ, യമ്മേസു സതി, അത്ഥി ബഹിദ്ധാ യമ്മേസു സതീ”തിആദിനാ തേസം വിസയവിഭാഗേന പവത്തിദസ്സനതോ. “തത്ത്വ കതമോ സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ? ഇയ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചം ഭാവേതി വിവേകനിസ്സിതം വിരാഗനിസ്സിതം നിരോധനിസ്സിതം പോസ്സഗ്ഗപരിണാമി”തിആദിനാ (വിഭം ൪൭൧) ഭാവനാവിധിദസ്സനതോ. “തത്ത്വ കതമേ സത്ത ബോജ്ജയഞ്ചോ? ഇയ ഭിക്ഖു യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ത്യാനം ഭാവേതി...പേ... തസ്ഥിം സമയേ സത്ത ബോജ്ജയഞ്ചോ ഹോന്തി സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ...പേ... ഉപേക്ഖാസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ. തത്ത്വ കതമോ സതിസമ്ബോജ്ജയഞ്ചോ? യാ സതി...പേ... അനുസ്സതീ”തിആദിനാ (വിഭം ൪൭൮-൪൭൯) ഛരണവുതിയാ നയസഹസ്സവിഭാഗേഹീതി ഏവം നാനാകാരതോ പവത്താനി ഭഗവതോ സമ്ബോജ്ജയഞ്ചവിഭാവനത്താണാനി തസ്സ തസ്സ അത്ഥസ്സ അവിസംവാദനതോ തഥാനി അവിതഥാനി അനത്തമാനി. ഏവമ്പി ഭഗവാ തഥാനി ആഗതോതി തഥാഗതോ.

“തമ്മ കതമം ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ പടിപദാ അരിയസച്ചം? അയമേവ അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ. സേയ്യമിദം, സമ്മാദിട്ഠി...പേ... സമ്മാസമാധീ”തി (വിഭ് ൨൦൫) ഏവം സരൂപതോ. സബ്ബകിലേസേഹി ആരകത്താ അരിയഭാവകരത്താ അരിയഫലപ്പടിലാഭകരത്താ ച അരിയോ, അട്ഠവിധത്താ നിബ്ബാനാധിഗമായ ഏകന്തകാരണത്താ ച അട്ഠംഗികോ. കിലേസേ മാരേന്തോ ഗച്ഛതി, നിബ്ബാനത്ഥികേഹി മഗ്ഗീയതി, സയം വാ നിബ്ബാനം മഗ്ഗതീതി മഗ്ഗോതി ഏവം സാമന്തലക്ഖണതോ. “സമ്മാ ദസ്സനലക്ഖണാ സമ്മാദിട്ഠി, സമ്മാ അഭിനിരോപനലക്ഖണോ സമ്മാസങ്കപ്പോ, സമ്മാ പരിഗൃഹണലക്ഖണാ സമ്മാവാചാ, സമ്മാ സമുട്ഠാനലക്ഖണോ സമ്മാകമ്മന്തോ, സമ്മാ വോദാനലക്ഖണോ സമ്മാആജീവോ, സമ്മാ പഗ്ഗഹലക്ഖണോ സമ്മാവായാമോ, സമ്മാ ഉപട്ഠാനലക്ഖണാ സമ്മാസതി, സമ്മാ അവിക്ഖേപലക്ഖണോ സമ്മാസമാധീ”തി ഏവം വിസേസലക്ഖണതോ . സമ്മാദിട്ഠി അന്തേഹിപി അത്തന്തോ പച്ചനീകകിലേസേഹി സദ്ധിം മിച്ഛാദിട്ഠിം പജഹതി, നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കരോതി, തപ്പടിച്ഛാദകമോഹവിധമന്നേന അസമ്മോഹതോ സമ്പയുത്തയമ്മേ ച പസ്സതി. തമാ സമ്മാസങ്കപ്പാദയോപി മിച്ഛാസങ്കപ്പാദിനി പജഹതി, നിബ്ബാനഞ്ച ആരമ്മണം കരോന്തി, സഹജായമ്മാനം സമ്മാഅഭിനിരോപനപരിഗൃഹണസമുട്ഠാനവോദാനപഗ്ഗഹഉപട്ഠാനസമാദഹനാനി ച കരോന്തിതി ഏവം കിച്ചവിഭാഗതോ. സമ്മാദിട്ഠി പുബ്ബഭാഗേ നാനക്ഖണാ വിസും വിസും ദുക്ഖാദിആരമ്മണാ ഹുത്വാ മഗ്ഗകാലേ ഏകക്ഖണാ നിബ്ബാനമേവ ആരമ്മണം കത്വാ കിച്ചതോ “ദുക്ഖേ ഞാണ”തിആദിനി ചത്താരി നാമാനി ലഭതി, സമ്മാസങ്കപ്പാദയോപി പുബ്ബഭാഗേ നാനക്ഖണാ നാനാരമ്മണാ മഗ്ഗകാലേ ഏകക്ഖണാ ഏകാരമ്മണാ.

തേസു സമ്മാസങ്കപ്പോ കിച്ചതോ നേക്ഖമ്മസങ്കപ്പോതിആദിനി തീണി നാമാനി ലഭതി, സമ്മാവാചാദയോ തയോ പുബ്ബഭാഗേ മുസാവാദാവേരമണീതിആദിവിഭാഗാ വിരതിയോപി ചേതനായോപി ഹുത്വാ മഗ്ഗക്ഖണേ വിരതിയോവ, സമ്മാവായാമസതിയോ കിച്ചതോ സമ്മപ്പയാനസതിപട്ഠാനവസേന ചത്താരി നാമാനി ലഭതി. സമ്മാസമാധി പന മഗ്ഗക്ഖണേപി പഠമജ്ജ്യാനാദിവസേന നാനാ ഏവാതി ഏവം പുബ്ബഭാഗപരഭാഗേസു പവത്തിവിഭാഗതോ, “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു സമ്മാദിട്ഠിം ഭാവേതി വിവേകനിസ്സിത”തിആദിനാ (വിഭ് ൪൮൯) ഭാവനാവിധിതോ, “തമ്മ കതമോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ? ഇധ, ഭിക്ഖു, യസ്ഥിം സമയേ ലോകുത്തരം ഝാനം ഭാവേതി... പേ... ദുക്ഖാപടിപദം ദന്ധാഭിത്തം, തസ്ഥിം സമയേ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ ഹോതി സമ്മാദിട്ഠി സമ്മാസങ്കപ്പോ”തിആദിനാ (വിഭ് ൪൯൯) ചതുരാസീതിയാ നയസഹസ്സവിഭാഗേഹീതി ഏവം അനേകാകാരതോ പവത്താനി ഭഗവതോ അരിയമഗ്ഗവിഭാവനണാണാനി അത്ഥസ്സ അവിസംവാദനതോ സബ്ബാനിപി തമാനി അവിതമാനി അനന്തമാനി. ഏവന്വി ഭഗവാ തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

തമാ പഠമജ്ജ്യാനസമാപത്തി യാ ച നിരോധസമാപത്തിതി ഏതാസു അനുപടിപാടിയാ വിഹരിതബ്ബുട്ഠേന സമാപജ്ജിതബ്ബുട്ഠേന ച അനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിസു സമ്പാദനപച്ചവേക്ഖണാദിവസേന യമാരഹം സമ്പയോഗവസേന ച പവത്താനി ഭഗവതോ ഞാണാനി തദത്ഥസിദ്ധിയാ തമാനി അവിതമാനി അനന്തമാനി . തമാ “ഇദം ഇമസ്സ റാനം, ഇദം അട്ഠാന”തി അവിപരീതം തസ്സ തസ്സ ഫലസ്സ കാരണാകാരണജാനനം, തേസം തേസം സത്താനം അതീതാദിഭേദഭിന്നസ്സ കമ്മസമാദാനസ്സ അനവസേസതോ യമാഭൂതം വിപാകന്തരജാനനം, ആയുഹനക്ഖണേയേവ തസ്സ തസ്സ സത്തസ്സ “അയം നിരയഗാമിനീ പടിപദാ...പേ... അയം നിബ്ബാനഗാമിനീ പടിപദാ”തി യാമാവതോ സാസവാസാവകമ്മവിഭാഗജാനനം, ംഖന്ധായതനാദിനം ഉപാദിന്നാനുപാദിന്നാദിഅനേകസഭാവം നാനാസഭാവഞ്ച തസ്സ ലോകസ്സ “ഇമായ നാമ ധാതുയാ ഉസ്സന്നത്താ ഇമസ്ഥിം ധമ്മപ്പബ്ബന്ധേ അയം വിസേസോ ജായതീ”തിആദിനാ നയേന യമാഭൂതം ധാതുനാനന്തജാനനം, അനവസേസതോ സത്താനം ഹീനാദിഅജ്ജ്യാസയാധിമുത്തിജാനനം, സദ്ധാദിഇന്ദ്രിയാനം തിക്ഖമുദുതാജാനനം,

സംകിലേസാദീഹി സദ്ധിം ത്യാനവിമോക്ഖാദിവിസേസജാനനം , സത്താനം അപരിമാണാസു ജാതീസു തപ്പടിബന്ധേന സദ്ധിം അനവസേസതോ പുഞ്ചേനിവുത്ഥക്ഖണ്ഡസന്തതിജാനനം, ഹീനാദിവിഭാഗേഹി സദ്ധിം ചുതിപടിസന്ധിജാനനം, “ഇദം ദുക്ഖ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ ചതുസച്ചജാനനത്തി ഇമാനി ഭഗവതോ ദസബലത്താണാനി അവിരജ്ജ്യിതാ യമാസകം വിസയാവഗാഹനതോ യമാധിപ്പേതത്ഥസാധനതോ ച യമാഭൂതവുത്തിയാ തമാനി അവിതമാനി അനഞ്ഞമാനി. വുത്തന്തേഹേതം -

“ഇയ തമാഗതോ റാനഞ്ച റാനതോ അട്ഠാനഞ്ച അട്ഠാനതോ യമാഭൂതം പജാനാതീ”തിആദി (വിഭു വൺ; അം നിം ൧൦.൨൧).

ഏവമ്പി ഭഗവാ തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

യഥാ ചേതേസം ഞാണാനം വസേന, ഏവം യഥാവുത്താനം സതിപട്ഠാനസമ്മപ്പയാനവിഭാവനത്താണാദീനം അനന്താപരിമേയ്യഭേദാനം അനഞ്ഞസാധാരണാനം പഞ്ഞാവിസേസാനം വസേന ഭഗവാ തമാനി ഞാണാനി ആഗതോ അധിഗതോതി തമാഗതോ. ഏവമ്പി തമാനി ആഗതോതി തമാഗതോ.

കഥം തമാ ഗതോതിതമാഗതോ? യാ സാ ഭഗവതോ അഭിജാതി അഭിസമ്ബോധി ധമ്മവിനയപത്താപനാ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതു, സാ തമാ. കിം വുത്തം ഹോതി? യദത്ഥം ലോകനാമേന അഭിസമ്ബോധി പത്ഥിതാ പവത്തിതാ ച, തദത്ഥസ്സ ഏകന്തസിദ്ധിയാ അവിസംവാദനതോ അവിപരീതത്ഥവുത്തിയാ തമാ അവിതമാ അനഞ്ഞമാ. തമാ ഹി അയം ഭഗവാ ബോധിസത്തഭൂതോ സമതിംസപാരമിപരിപൂരണാദികം വുത്തപ്പഭേദം സബ്ബം ബുദ്ധത്തേഹേതും സമ്പാദേതാ തുസിതപുരേ റിതോവ ബുദ്ധകോലാഹലം സുതാ ദസസഹസ്സചക്കവാളഭേവതാഹി ഏകതോ സന്നിപതിതാഹി ഉപസങ്കമിതാ -

“കാലോ ദേവ മഹാവീര, ഉപ്പജ്ജ മാതുകുച്ഛിയം;
സദേവകം താരയന്തോ, ബുജ്ജ്യാസ്സു അമതം പദ”ന്തി. (ബുഃ വം ൧.൩൭) -

ആയാചിതോ ഉപ്പന്നപുബ്ബനിമിത്തോ പഞ്ച മഹാവിലോകനാനി വിലോകേതാ “ഇദാനാഹം മനുസ്സയോനിയം ഉപ്പജ്ജിതാ അഭിസമ്ബുജ്ജ്യിസ്സാമീ”തി ആസാല്ല്ഹിപുണ്ണമായ സക്യരാജകുലേ മഹാമായായ ദേവിയാ കുച്ഛിമ്ഹി പടിസന്ധിം ഗഹേതാ ദസ മാസേ ദേവമനുസ്സേഹി മഹതാ പരിഹാരേന പരിഹരിയമാനോ വിസാഖപുണ്ണമായ പച്ചുസസമയേ അഭിജാതിം പാപുണി.

അഭിജാതിക്ഖണേ പനസ്സ പടിസന്ധിഗൃഹണക്ഖണേ വിയ ദത്തിംസപുബ്ബനിമിത്താനി പാതുരഹേസും. അയഞ്ഹി ദസസഹസ്സി ലോകയാതു കമ്പി സങ്കമ്പി സമ്പകമ്പി സമ്പവേധി, ദസസു ചക്കവാളസഹസ്സേസു അപ്പമാണോ ഓഭാസോ ഫരി, തസ്സ തം സിരിം ദട്ഠുകാമാ വിയ ജച്ചന്ധാ ചക്ഖൂനി പടിലഭിംസു, ബധിരാ സദും സുണിംസു. മൂഗാ സമാലപിംസു, വുജ്ജാ ഉജുഗത്താ അഹേസും, പണ്ഗുലാ പദസാ ഗമനം പടിലഭിംസു, ബന്ധനഗതാ സബ്ബസത്താ അന്ദുബന്ധനാദീഹി മുച്ചിംസു, സബ്ബനിരയേസു അഗ്ഗി നിബ്ബായി, പേത്തിവിസയേ വുപ്പിപാസാ വൂപസമി, തിരച്ഛാനാനം ഭയം നാഹോസി, സബ്ബസത്താനം രോഗോ വൂപസമി, സബ്ബസത്താ പിയാംവദാ അഹേസും, മധുരേനാകാരേന അസ്സാ ഹസിംസു, വാരണാ ഗജ്ജിംസു, സബ്ബതുരിയാനി സകം സകം നിന്നാദം മുഞ്ചിംസു, അഘട്ടിതാനി ഏവ മനുസ്സാനം ഹത്ഥുപഗാദിനി ആഭരണാനി മധുരേനാകാരേന രവിംസു, സബ്ബദിസാ വിപ്പസന്നാ അഹേസും, സത്താനം സുഖം ഉപ്പാദയമാനോ മുദുസീതലവാതോ വായി, അകാലമേഘോ വസ്സി, പഥവിതോപി ഉദകം ഉബ്ഭിജ്ജിതാ വിസ്സന്ദി, പക്ഖിനോ ആകാസഗമനം വിജഹിംസു, നദിയോ അസന്ദമാനാ അട്ഠംസു, മഹാസമുദ്രേ മധുരം ഉദകം അഹോസി, ഉപക്കിലേസവിമുത്തേ സൂരിയേ ദിസ്സമാനേ ഏവ ആകാസഗതാ സബ്ബാ ജോതിയോ ജലിംസു , റപേതാ അരൂപാവചരേ ദേവേ അവസേസാ സബ്ബേ ദേവാ സബ്ബേപി നേരയികാ ദിസ്സമാനരൂപാ അഹേസും, തരുകുട്ടകവാടസേലാദയോ

അനാവരണഭൂതാ അഹേസും, സത്താനം ചുരുപപാതാ നാഹേസും, സബ്ബം അനിട്ഠഗന്ധം അഭിഭവിതാ ദിബ്ബഗന്ധോ വായി, സബ്ബേ ഫലൂപഗാ രുക്ഖാ ഫലധരാ സമ്പജ്ജിംസു, മഹാസമുദോ സബ്ബത്ഥകമേവ പഞ്ചവണ്ണേഹി പദുമേഹി സഞ്ചരണതലോ അഹോസി, മലജ്ജലജാദിനി സബ്ബപുപ്ഫാനി പുപ്ഫിംസു, രുക്ഖാനം ഖണ്ഡേസു ഖണ്ഡപദുമാനി, സാഖാസു സാഖപദുമാനി, ലതാസു ലതാപദുമാനി പുപ്ഫിംസു, മഹീതലേ സിലാതലാനി ഭിന്ദിതാ ഉപരൂപരി സത്ത സത്ത പുതാ ദണ്ഡപദുമാനി നാമ നിക്ഖമിംസു, ആകാസേ ഓലമ്ബകപദുമാനി നിബ്ബത്തിംസു, സമന്തതോ പുപ്ഫവസ്സം വസ്സി, ആകാസേ ദിബ്ബതൂരിയാനി വജ്ജിംസു, സകലദസസഹസ്സി ലോകയാതു വട്ടേതാ വിസ്സുട്ഠമാലാഗുളം വിയ ഉപ്പിളേതാ ബദ്ധമാലാകലാപോ വിയ അലങ്കരപ്പടിയത്തം മാലാസനം വിയ ച ഏകമാലാമാലിനീ വിപ്ഫുരന്തവാളബ്ബിജനീ പുപ്ഫധൂപഗന്ധപരിവാസിതാ പരമസോഭഗുപ്പത്താ അഹോസി, താനി ച പുബ്ബനിമിത്താനി ഉപരി അധിഗതാനം അനേകേസം വിസേസാധിഗമാനം നിമിത്തഭൂതാനി ഏവ അഹേസും. ഏവം അനേകച്ഛരിയപാതുഭാവപ്പടിമണ്ഡിതാ ചായം അഭിജാതി യദത്ഥം അനേന അഭിസമ്ബോധി പത്ഥിതാ, തസ്സാ അഭിസമ്ബോധിയാ ഏകന്തസിദ്ധിയാ തമാവ അഹോസി അവിതമാ അനത്തമാ.

തമാ യേ ബുദ്ധവേണേയ്യാ ബോധനേയ്യബന്ധവാ, തേ സബ്ബേപി അനവസേസതോ സയമേവ ഭഗവതാ വിനീതാ. യേ ച സാവകവേണേയ്യാ ധമ്മവേണേയ്യാ ച, തേപി സാവകാദീഹി വിനീതാ വിനയം ഗച്ഛന്തി ഗമിസ്സന്തി ചാതി യദത്ഥം ഭഗവതാ അഭിസമ്ബോധി അഭിപത്ഥിതാ, തദത്ഥസ്സ ഏകന്തസിദ്ധിയാ അഭിസമ്ബോധി തമാ അവിതമാ അനത്തമാ.

അപിച യസ്സ യസ്സ ണേയ്യധമ്മസ്സ യോ യോ സഭാവോ ബുജ്ജ്യിതബ്ബോ, സോ സോ ഹത്ഥതലേ റൂപിതആമലകം വിയ ആവജ്ജനമത്തപ്പടിബലേന അത്തനോ ഞാനേന അവിപരീതം അനവസേസതോ ഭഗവതാ അഭിസമ്ബുദ്ധോതി ഏവന്വി അഭിസമ്ബോധി തമാ അവിതമാ അനത്തമാ.

തമാ തേസം തേസം ധമ്മാനം തമാ തമാ ദേസേതബ്ബപ്പകാരം തേസം തേസബ്ബ സത്താനം ആസയാനുസയചരിതാധിമുത്തിം സമ്മദേവ ഓലോകേതാ ധമ്മതം അവിജഹന്തേനേവ പഞ്ഞത്തിനയവോഹാരമഗ്ഗം അനതിയാവന്തേനേവ ച ധമ്മതം വിഭാവന്തേന യഥാപരാധം യഥാജ്ജ്യാസയം യഥാധമ്മബ്ബ അനുസാസന്തേന ഭഗവതാ വേണേയ്യാ വിനീതാ അരിയഭൂമിം സമ്പാപിതാതി ധമ്മവിനയപഞ്ഞാപനാപിസ്സ തദത്ഥസിദ്ധിയാ യഥാഭൂതവുത്തിയാ ച തമാ അവിതമാ അനത്തമാ.

തമാ യാ സാ ഭഗവതാ അനുപ്പത്താ പഥവിയാദിഫസ്സവേദനാദിരൂപാരൂപസഭാവവിനിമുത്താ ലുജ്ജനഭാവഭാവതോ ലോകസഭാവതിതാ തമസാ വിസംസട്ഠത്താ കേനചി അനോഭാസനീയാ ലോകസഭാവഭാവതോ ഏവ ഗതിആദിഭാവരഹിതാ അപ്പതിട്ഠാ അനാരമ്മണാ അമതമഹാനിബ്ബാനയാതു ഖണ്ഡസഞ്ചാതാനം ഉപാദീനം ലേസമത്തസ്സപി അഭാവതോ അനുപാദിസേസാതി വുച്ചതി, യം സന്ധായ വുത്തം -

“അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, തദായതനം, യത്ഥ നേവ പഥവീ ന ആപോ ന തേജോ ന വായോ ന ആകാസാനഞ്ചായതനം ന വിഞ്ചാണഞ്ചായതനം ന ആകിഞ്ചഞ്ചായതനം ന നേവസഞ്ചാനാസഞ്ചായതനം നായം ലോകോ ന പരോ ലോകോ ന ച ഉഭോ ചന്ദിമസ്മൂരിയാ, തത്രാപാഹം, ഭിക്ഖവേ, നേവ ആഗതിം വദാമി ന ഗതിം ന റിതിം ന ചുതിം ന ഉപപത്തിം, അപ്പതിട്ഠം അപ്പവത്തം അനാരമ്മണമേവേതം, ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ”തി (ഉദാ° ൧൧).

സാ സബ്ബേസന്ധി ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം അത്ഥങ്ഗമോ, സബ്ബസഞ്ചാരാനം സമമോ, സബ്ബുപധീനം പടിനിസ്സഗ്ഗോ, സബ്ബദുക്ഖാനം വൂപസമോ, സബ്ബാലയാനം സമുഗ്ഘാതോ, സബ്ബവട്ടാനം ഉപച്ഛേദോ, അച്ചന്തസന്തിലക്ഖണോതി യഥാവുത്തസഭാവസ്സ കദാചിപി അവിസംവാദനതോ തമാ അവിതമാ അനത്തമാ. ഏവമേതാ അഭിജാതിആദികാ തമാ

ഗതോ ഉപഗതോ അധിഗതോ പടിപന്നോ പത്തോതി തമാഗതോ. ഏവം ഭഗവാ തമാ ഗതോതി തമാഗതോ.

കഥം തമാവിയോതിതമാഗതോ? യമാവിധാ പുരിമകാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ, അയമ്പി ഭഗവാ തമാവിയോ. കിം വൃത്തം ഹോതി? യമാവിധാ തേ ഭഗവന്തോ മഗ്ഗസീലേന ഫലസീലേന സഞ്ചേനപി ലോകീയലോകുത്തരസീലേന, മഗ്ഗസമാധിനാ ഫലസമാധിനാ സഞ്ചേനപി ലോകീയലോകുത്തരസമാധിനാ, മഗ്ഗപത്തായ ഫലപത്തായ സഞ്ചായപി ലോകീയലോകുത്തരപത്തായ, ദേവസികം വലഞ്ജിതഞ്ചേഹി ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസമാപത്തിവിഹാരേഹി, തദങ്ഗവിമുത്തിയാ, വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിയാ, സമുച്ഛേദവിമുത്തിയാ, പടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിയാ, നിസ്സരണവിമുത്തിയാതി സങ്ഖേപതോ. വിത്ഥാരതോ പന അനന്താപരിമാണഭേദേഹി അചിന്തേയ്യാനുഭാവേഹി സകലസഞ്ചത്തുഗുണേഹി, അയമ്പി അമ്ഹാകം ഭഗവാ തമാവിയോ. സഞ്ചേസഞ്ചി സമ്മാസമ്ബുദ്ധാനം ആയുവേമത്തം, സരീരപ്പമാണവേമത്തം, കൂലവേമത്തം, ദുക്കരചരിയാവേമത്തം, രസ്മിവേമത്തന്തി, ഇമേഹി പഞ്ചഹി വേമത്തേഹി സിയാ വേമത്തം, ന പന സീലവിസുദ്ധിയാദീസു വിസുദ്ധീസു സമമവിപസ്സനാപടിപത്തിയം അത്തനാ പടിലദ്ധഗുണേസു ച കിഞ്ചി നാനാകരണം അത്ഥി. അഥ ഖോ മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിയ അത്തമത്തം നിബ്ബിസേസാ തേ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ. തസ്മാ യമാവിധാ പുരിമകാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ, അയമ്പി ഭഗവാ തമാവിയോ. ഏവം തമാവിയോതി തമാഗതോ. വിധത്ഥോ ചേത്ഥ ഗതസദ്ദോ, തമാ ഹി ലോകീയാ വിധയുത്തഗതസദ്ദേ പകാരത്ഥേ വദന്തി.

കഥം തമാ പവത്തിതോതി തമാഗതോ? അനന്തസാധാരണേന ഇദ്ധാനുഭാവേന സമന്നാഗതത്താ അത്ഥപ്പടിസമ്ഭിദാദീനം ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തിയാ അനാവരണത്താണപ്പടിയാഭേന ച ഭഗവന്തോ കായപ്പവത്തിയാദീനം കത്ഥചി പടിപ്പാതാഭാവതോ യമാ രുചി തമാ ഗതം ഗതി ഗമനം കായവചിചിത്തപ്പവത്തി ഏതസ്സാതി തമാഗതോ. ഏവം തമാ പവത്തിതോതി തമാഗതോ.

കഥം തഥേഹി അഗതോതി തമാഗതോ? ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണേ തപ്പടിപക്ഖപ്പവത്തിസങ്ഖാതം നത്ഥി ഏതസ്സ ഗതന്തി അഗതോ. സോ പനസ്സ അഗതഭാവോ മച്ഛേരദാനപാരമിആദീസു അവിപരീതം ആദീനവാനിസംസപച്ചവേക്ഖണാദിനയപ്പവത്തേഹി ഞാണേഹീതി തഥേഹി ഞാണേഹി അഗതോതി തമാഗതോ.

അഥ വാ കിലേസാഭിസങ്ഖാരപ്പവത്തിസങ്ഖാതം ഖഡ്പപ്പവത്തിസങ്ഖാതമേവ വാ പഞ്ചസുപി ഗതീസു ഗതം ഗമനം ഏതസ്സ നത്ഥീതി അഗതോ. സഉപാദിസേസഅനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിയാ സ്വായമസ്സ അഗതഭാവോ തഥേഹി അരിയമഗ്ഗത്താണേഹീതി ഏവമ്പി ഭഗവാ തഥേഹി അഗതോതി തമാഗതോ.

കഥം തമാ ഗതഭാവേന തമാഗതോ? തമാ ഗതഭാവേനാതി ച തമാഗതസ്സ സബ്ഭാവേന അത്ഥിതായാതി അത്ഥോ. കോ പന്നേസ തമാഗതോ, യസ്സ അത്ഥിതായ ഭഗവാ തമാഗതോതി വുച്ചതീതി? സദ്ധമ്മോ. സദ്ധമ്മോ ഹി അരിയമഗ്ഗോ താവ യമാ യുഗനദ്ധസമമവിപസ്സനാബലേന അനവസേസതോ കിലേസപക്ഖം സമൂഹനന്തേന സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന ഗന്തബ്ബം , തമാ ഗതോ. ഫലധമ്മോ യമാ അത്തനോ മഗ്ഗാനുരൂപം പടിപ്പസ്സദ്ധിപഹാനവസേന ഗന്തബ്ബം, തമാ ഗതോ പവത്തോ. നിബ്ബാനധമ്മോ പന യമാ ഗതോ പത്തായ പടിവിദ്ധോ സകലവട്ടദുക്ഖവുപസമായ സമ്പജ്ജതി, ബുദ്ധാദീഹി തമാ ഗതോ സച്ഛികതോതി തമാഗതോ. പരിയത്തിധമ്മോപി യമാ പുരിമബുദ്ധേഹി സുത്തഗേയ്യാദിവസേന പവത്തിആദിപ്പകാസനവസേന ച വേണേയ്യാനം ആസയാദിഅനുരൂപം പവത്തിതോ, അമ്ഹാകമ്പി ഭഗവതാ തമാ ഗതോ ഗദിതോ പവത്തിതോതി വാ തമാഗതോ. യമാ ഭഗവതാ ദേസീതോ, തമാ ഭഗവതോ സാവകേഹി ഗതോ അവഗതോതി തമാഗതോ. ഏവം സഞ്ചോപി സദ്ധമ്മോ തമാഗതോ. തേനാഹ

സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ - “തമാഗതം ദേവമനുസ്സപൂജിതം, ധമ്മം നമസ്സാമ സുവത്ഥി ഹോതു”തി (ഖു° പാ° ന്നു.൧൭; സു° നി° ൨൪൦). സ്വാസ്സ അത്ഥിതി ഭഗവാ തമാഗതോ.

യഥാ ച ധമ്മോ, ഏവം അരിയസങ്ഘോപി യഥാ അത്തഹിതായ പരഹിതായ ച പടിപന്നേഹി സുവിസുദ്ധം പുബ്ബഭാഗസമമവിപസ്സനാപടിപദം പുരക്ഖത്വാ തേന തേന മഗ്ഗേന ഗന്തബ്ബം, തം തം തമാ ഗതോതി തമാഗതോ. യഥാ വാ ഭഗവതാ സച്ചപടിചസമുപ്പാദാദയോ ദേസിതാ, തമാവ ബുദ്ധത്താ തമാ ഗദനതോ ച തമാഗതോ. തേനാഹ സക്കോ ദേവരാജാ - “തമാഗതം ദേവമനുസ്സപൂജിതം, സങ്ഘം നമസ്സാമ സുവത്ഥി ഹോതു”തി. സ്വാസ്സ സാവകഭൂതോ അത്ഥിതി ഭഗവാ തമാഗതോ. ഏവം തമാഗതഭാവേന തമാഗതോതി.

ഇദമി ച തമാഗതസ്സ തമാഗതഭാവദീപനേ മുഖമത്തകമേവ, സബ്ബാകാരേണ പന തമാഗതോവ തമാഗതസ്സ തമാഗതഭാവം വണ്ണേയ്യ. ഇദഞ്ചി തമാഗതപദം മഹത്ഥം മഹാഗതികം മഹാവിസയം, തസ്സ അപ്പമാദപദസ്സ വിയ തേപിടേകമി ബുദ്ധവചനം യുത്തിതോ അത്ഥഭാവേന ആഹരന്തോ “അതിത്ഥേന ധമ്മകമികോ പക്ഖന്ദോ”തി ന വത്തബ്ബോതി.

തത്ഥേതം വുച്ചതി -

“യഥേവ ലോകേ പുരിമാ മഹേസിനോ,
സബ്ബത്തുഭാവം മൂനയോ ഇധാഗതാ;
തമാ അയം സക്യമുനീപി ആഗതോ,
തമാഗതോ വുച്ചതി തേന ചക്ഖമാ.

“പഹായ കാമാദിമലേ അസേസതോ,
സമാധിഞാണേഹി യഥാ ഗതാ ജിനാ;
പുരാതനാ സക്യമുനീ ജുതിന്ധരോ,
തമാ ഗതോ തേന തമാഗതോ മതോ.

“തമഞ്ച ധാതായതനാദിലക്ഖണം,
സഭാവസാമത്തേവിഭാഗഭേദതോ;
സയമ്ഭുഞാണേന ജിനോയമാഗതോ,
തമാഗതോ വുച്ചതി സക്യപുങ്ഗവോ.

“തമാനി സച്ചാനി സമന്തചക്ഖുനാ,
തമാ ഇദപ്പച്ചയതാ ച സബ്ബസോ;
അനത്തനേയ്യാ നയതോ വിഭാവിതാ,
തമാ ഗതോ തേന ജിനോ തമാഗതോ.

“അനേകഭേദാസുപി ലോകധാതുസു,
ജിനസ്സ രൂപായതനാദിഗോചരേ;
വിചിത്തഭേദേ തമമേവ ദസ്സനം,
തമാഗതോ തേന സമന്തലോചനോ.

“യതോ ച ധമ്മം തമമേവ ഭാസതി,
കരോതി വാചായ നുരൂപമത്തനോ;
ഗുണേഹി ലോകം അഭിഭൂയ്യിരീയതി,
തമാഗതോ തേനപി ലോകനായകോ.

“തമാ പരിത്തായ തമായ സബ്ബസോ,
അവേദി ലോകം പഭവം അതിക്കമി;
ഗതോ ച പച്ചക്ഖകിരിയായ നിബ്ബുതിം,

അരിയമഗ്ഗഞ്ച ഗതോ തമാഗതോ.

“തമാ പടിഞ്ഞായ തമായ സബ്ബസോ,
ഹിതായ ലോകസ്സ യതോയമാഗതോ;
തമായ നാമോ കരുണായ സബ്ബദാ,
ഗതോ ച തേനാപി ജിനോ തമാഗതോ.

“തമാനി ഞാണാനി യതോയമാഗതോ,
യമാസഭാവം വിസയാവബോധതോ;
തമാഭിജാതിപ്പഭൂതീ തമാഗതോ,
തദത്ഥസമ്പാദനതോ തമാഗതോ.

“യമാവിധാ തേ പുരിമാ മഹേസിനോ,
തമാവിയോയമ്പി തമാ യമാരുചി;
പവത്തവാചാ തനുചിത്തഭാവതോ,
തമാഗതോ വുച്ചതി അഗ്ഗപുഗ്ഗലോ.

“സമ്ബോധിസമ്ഭാരവിപക്ഖതോ പുരേ,
ഗതം ന സംസാരഗതമ്പി തസ്സ വാ;
ന ചത്ഥി നാമസ്സ ഭവന്തദസ്സിനോ,
തഥേഹി തസ്മാ അഗതോ തമാഗതോ.

“തമാഗതോ ധമ്മവരോ മഹേസിനാ,
യമാ പഹാതബ്ബമലം പഹീയതി;
തമാഗതോ അരിയഗണോപി സത്ഥുനോ,
തമാഗതോ തേന സമങ്ഗിഭാവതോ”തി.

മഹിദ്ധികതാതി പരമേന ചിത്തവസീഭാവേന ച ഇദ്ധിവിധയോഗേന ധമ്മാനുഭാവത്തെമത്തനിപ്ഫാദനസമത്ഥതാസങ്ഖാതായ മഹതിയാ ഇദ്ധിയാ സമന്നാഗമോ മഹിദ്ധികതാ. ചിരകാലസമ്ഭൂതേന സുവിദൂരപ്പടിപക്ഖേന ഇച്ഛിതത്ഥനിപ്ഫത്തിഹേതുഭൂതേന മഹാജുതികേന പുണ്ണതേജേന സമന്നാഗമോ മഹാനുഭാവതാ. യത്രാതി അച്ഛരിയപസംസാകോതുഹലഹാസപസാദികോ പച്ചത്തത്ഥേ നിപാതോ. തേന യുത്തത്താ വിജായിസ്സതീതി അനാഗതകാലവചനം, അത്ഥോ പന അതീതകാലോയേവ. അയങ്ഹേത്ഥ അത്ഥോ - യാ ഹി നാമ അയം സുപ്പവാസാ തമാ ദുക്ഖനിമുഗ്ഗാ കിച്ഛാപന്നാ ഭഗവതോ വചനസമകാലമേവ സുഖിനീ അരോഗാ അരോഗം പുത്തം വിജായിതി. അത്തമനോതി സകമനോ, ഭഗവതി പസാദേന കിലേസരഹിതചിത്തോതി അത്ഥോ. കിലേസപരിയുട്ഠിതങ്ഹി ചിത്തം വസേ അവത്തനതോ അത്തമനോതി ന സക്കാ വത്തുന്തി. അത്തമനോതി വാ പീതിസോമനസ്സേഹി ഗഹിതമനോ. പമുദിതോതി പാമോജേജന യുത്തോ. പീതിസോമനസ്സുജാതോതി ജാതബലവപീതിസോമനസ്സോ. അമാതി പച്ഛാ, തതോ കതിപാഹസ്സ അച്ചയേന. സത്തഭത്താനീതി സത്തസു ദിവസേസു ദാതബ്ബഭത്താനി. സ്വാതനായാതി സ്വാതനപുണ്ണത്ഥം, യം സ്വേ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സങ്ഘസ്സ ദാനവസേന പയിരുപാസനവസേന ച ഭവിസ്സതി പുണ്ണം തദത്ഥം.

അഥ ലോ ഭഗവാ ആയസ്മന്തം മഹാമോഗ്ഗല്ലാനം ആമന്തേസീതി കസ്മാ ആമന്തേസി? സുപ്പവാസായ സാമികസ്സ പസാദരക്ഖണ്ണത്ഥം. സുപ്പവാസാ പന അചലപ്പസാദാവ, ഉപാസകസ്സ പന പസാദരക്ഖണ്ണം മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരസ്സ ഭാരോ. തേനാഹ “തുയ്ഹേസോ ഉപട്ഠാകോ”തി. തത്ഥ തുയ്ഹേസോതി തുയ്ഹം ഏസോ. തിണ്ണം ധമ്മാനം പാടിഭോഗോതി മമ ഭോഗാദിനം തിണ്ണം ധമ്മാനം അഹാനിയാ അവിനാസായ അയ്യോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ യദി പാടിഭോഗോ യദി പതിഭൂ, ഇതോ സത്ത ദിവസേ അതിക്കമിത്ഥാ മമ സക്കാ ദാനം ദാതുന്തി യദി അയ്യേന ഞാതന്തി ദീപേതി. മേരോപി തസ്സ തേസു ദിവസേസു ഭോഗാനം ജീവിതസ്സ ച അനുപദുവം പസ്സിത്ഥാ ആഹ - “ദിന്നം ലോ നേസം,

ആവുസോ, ധമ്മാനം പാടിഭോഗോ ഭോഗാനഞ്ച ജീവിതസ്സ ചാ"തി. സദ്ധാ പനസ്സ ചിത്തപ്പടിബദ്ധാതി തസ്സേവ ഭാരം കരോന്തോ "സദ്ധായ പന ത്വണ്ണേവ പാടിഭോഗോ"തി ആഹ. അപി ച സോ ഉപാസകോ ദിട്ഠസച്ചോ, തസ്സ സദ്ധായ അത്തമാഭാവോ നതമീതി തമാ വുത്തം. തേനേവ ച കാരണേന ഭഗവതാ "പച്ഛാപി ത്വം കരിസ്സസീതി സത്താപേഹീ"തി വുത്തം. ഉപാസകോപി സത്ഥരി മേരേ ച ഗാരവേന സുബ്ബചതായ തസ്സാ ച പുണ്ണേന വഡ്ഢിം ഇച്ഛന്തോ "കരോതു സുപ്പവാസാ കോലിയധീതാ സത്ത ഭത്താനി, പച്ഛാഹം കരിസ്സാമീ"തി അനുജാനി.

തഞ്ച ദാരകന്തി വിജാതദിവസതോ പട്ഠായ ഏകാദസമം ദിവസം അതിക്കമിത്വാ തതോ പരം സത്താഹം ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസന്ഘം ഭോജേത്വാ സത്തമേ ദിവസേ തം സത്തവസ്സികം ദാരകം ഭഗവന്തം ഭിക്ഖുസന്ഘഞ്ച വന്ദാപേസി. സത്ത മേ വസ്സാനീതി സത്ത മേ സംവച്ഛരാനി, അച്ചന്തസംയോഗവസേന ചേതം ഉപയോഗവചനം. ലോഹിതകുമ്പിയിം വുത്ഥാനീതി മാതുകുച്ഛിയിം അത്തനോ ഗബ്ഭവാസദുക്ഖം സന്ധായ വദതി. അത്താനിപി ഏവരുപാനി സത്ത പുത്താനീതി "അത്തേപി ഏവരുപേ സത്ത പുത്തേ"തി വത്തഞ്ചേ ലിങ്ഗവിപല്ലാസവസേന വുത്തം "ഏവരുപാനീ"തി. ഏവം സത്ത വസ്സാനി ഗബ്ഭധാരണവസേന സത്താഹം മുല്ല്ഹഗബ്ഭതായ ച മഹന്തം ദുക്ഖം പാപേത്വാ ഉപ്പജ്ജനകപുത്തേതി അത്ഥോ. ഏതേന മാതുഗാമാനം പുത്തലോലതായ പുത്തലാഭേന തിത്തി നതമീതി ദസ്സേതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം സത്തദിവസാധികാനി സത്ത സംവച്ഛരാനി ഗബ്ഭധാരണാദിവസേന പവത്തം മഹന്തം ദുക്ഖം ഏകപദേ വിസരീത്വാ പുത്തലോലതാവസേന തായ വുത്തമത്ഥം വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം ചിത്തസുഖപ്പമത്തോ വിയ പമത്തപുഗ്ഗലേ ഇട്ഠാകാരേന വഞ്ചേത്വാ തണ്ഹാസിനേഹസ്സ മഹാനത്ഥകരഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അസാതന്തി അമധുരം അസുന്ദരം അനിട്ഠം. സാതരൂപേനാതി ഇട്ഠസഭാവേന. പിയരൂപേനാതി പിയായിതബ്ബഭാവേന. സുഖസ്സ രൂപേനാതി സുഖസഭാവേന. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യസ്മാ അസാതം അപ്പിയം ദുക്ഖമേവ സമാനം സകലന്വി വട്ടഗതം സഖ്വാറജാതം അപ്പഹീനവിപല്ലാസത്താ അയോനിസോമനസികാരേന ഇട്ഠം വിയ പിയം വിയ സുഖം വിയ ച ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹമാനം സതിവിപ്പവാസേന പമത്തപുഗ്ഗലം അതിവത്തതി അഭിഭവതി അജ്ജയോത്ഥരതി, തസ്മാ ഇമന്വി സുപ്പവാസം പുനപി സത്തക്ഖത്തും ഏവരുപം അസാതം അപ്പിയം ദുക്ഖം സാതാദിപതിരൂപകേന ദുക്ഖേന പുത്തസഖ്വാതപേമവത്സുസുഖേന അജ്ജയോത്ഥരതീതി.

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. വിസാഖാസുത്തവണ്ണനാ

൧൯. നവമേ പുബ്ബാരാമേതി സാവത്ഥിയാ പാചീനദിസാഭാഗേ അനുരാധപുരസ്സ ഉത്തമദേവീവിഹാരസദിസേ റാനേ കാരിതേ ആരാമേ. മിഗാരമാതുപാസാദേതി മിഗാരമാതുയാ പാസാദേ.

തത്രായം അനുപുബ്ബികമാ - അതീതേ സതസഹസ്സകപ്പമത്ഥകേ പദുമുത്തരദസബലം ഏകാ ഉപാസികാ അത്തതരം ഉപാസികം അത്തനോ അഗ്ഗുപട്ഠായികട്ഠാനേ റപേന്തം ദിസ്വാ ഭഗവന്തം നിമന്തേത്വാ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ ഭിക്ഖുസതസഹസ്സസ്സ ദാനം ദത്വാ ഭഗവതോ നിപച്ചകാരം കത്വാ "അനാഗതേ തുമഹാദിസസ്സ ബുദ്ധസ്സ അഗ്ഗുപട്ഠായികാ ഭവേയ്യ"തി പത്ഥനം അകാസി. സാ കപ്പസതസഹസ്സം ദേവേസു ച മനുസ്സേസു ച സംസരിത്വാ അമ്ഹാകം ഭഗവതോ കാലേ ഭദ്രിയനഗരേ മേണ്ഡകസേട്ഠിപുത്തസ്സ ധനഞ്ജയസേട്ഠിനോ ഗേഹേ സുമനദേവിയാ കുച്ഛിസ്ഥിം പടിസന്ധിം ഗണ്ഹി. ജാതകാലേ ചസ്സാ വിസാഖാതി നാമം അകംസു. സാ യദാ ഭഗവാ ഭദ്രിയനഗരം അഗമാസി, തദാ പഞ്ചഹി ദാരികാസതേഹി സദ്ധിം ഭഗവതോ പച്ചുഗ്ഗമനം കത്വാ പഠമദസ്സനേനേവ സോതാപന്നാ അഹോസി.

അപരഭാഗേ സാവത്ഥിയം മിഗാരസേട്ഠിപുത്തസ്സ പുണ്ണവഡ്ഢനകുമാരസ്സ ഗേഹം ഗതാ, തത്ഥ നം സസുരോ മിഗാരസേട്ഠി ഉപകാരവസേന മാതുട്ഠാനേ റപേസി. തസ്ഥാ മിഗാരമാതാതി വുച്ചതി. സാ അത്തനോ മഹല്ലതാപസാധനം വിസ്സജ്ജതാ നവകോടീഹി ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസഞ്ഘസ്സ ച വസനത്ഥായ കരീസമത്തേ ഭൂമിഭാഗേ ഉപരിഭൂമിയം പഞ്ചഗബ്ഭസതാനി ഹേട്ഠാഭൂമിയം പഞ്ചഗബ്ഭസതാനീതി ഗബ്ഭസഹസ്സേഹി പടിമണ്ഡിതം പാസാദം കാരേസി. തേന വുത്തം “മിഗാരമാതുപാസാദേ”തി.

കോചിദേവ അത്ഥോതി കിഞ്ചിദേവ പയോജനം. രഞ്ഞേതി രാജിനി. പടിബലോതി ആയത്തോ. വിസാഖായ ഞാതികുലതോ മണിമുത്താദിരചിതം താദിസം ഭണ്ഡജാതം തസ്സാ പണ്ണാകാരത്ഥായ പേസിതം, തം നഗരദാരപ്പത്തം സുകികാ തത്ഥ സുകം ഗണ്ഹന്താ തദനുരൂപം അഗ്ഗഹേതാ അതിരേകം ഗണ്ഹിംസു. തം സുതാ വിസാഖാ രഞ്ഞോ തമത്ഥം നിവേദേതുകാമാ പതിരൂപപരിവാരേന രാജനിവേസനം അഗമാസി, തസ്ഥിം ഖണേ രാജാ മല്ലികായ ദേവിയാ സദ്ധിം അന്തേപുരം ഗതോ ഹോതി. വിസാഖാ ഓകാസം അലഭമാനാ “ഇദാനി ലഭിസ്സാമി, ഇദാനി ലഭിസ്സാമി”തി ഭോജനവേലം അതിക്കമിത്ഥാ ഛിന്നഭത്താ ഹുത്ഥാ പക്കാമി. ഏവം ദ്വീഹതീഹം ഗന്ത്വാപി ഓകാസം ന ലഭിയേവ. ഇതി രാജാ അനിവേദിതോപി തസ്സ അത്ഥവിനിച്ഛയസ്സ ഓകാസാകരണേന “യഥാധിപ്പായം ന തീരേതീ”തി വുത്തോ. തത്ഥ യഥാധിപ്പായന്തി അധിപ്പായാനുരൂപം. ന തീരേതീതി ന നിട്ഠാപേതി. മഹാഉപാസികായ ഹി രാജായത്തസുകമേവ രഞ്ഞോ ദത്ഥാ ഇതരം വിസ്സജ്ജാപേതും അധിപ്പായോ, സോ രഞ്ഞാ ന ദിട്ഠത്താ ഏവ ന തീരിതോ. ഹന്ത്വാതി വോസ്സഗ്ഗത്ഥേ നിപാതോ. ദിവാ ദിവസ്സാതി ദിവസസ്സ ദിവാ, മജ്ജന്ഹികേ കാലേതി അത്ഥോ. കേനചിദേവ കരണീയേന ദ്വീഹതീഹം രാജനിവേസനദാരം ഗച്ഛന്തി തസ്സ അത്ഥസ്സ അനിട്ഠിതത്താ നിരത്ഥകമേവ ഉപസങ്കമിം , ഭഗവതി ഉപസങ്കമനമേവ പന ദസ്സനാനുത്തരിയാദിപ്പടിവാഭകാരണത്താ സാത്ഥകന്തി ഏവാഹം, ഭന്തേ, ഇമായ വേലായ ഇധാഗതാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തി മഹാഉപാസികാ “ഇധ മേ, ഭന്തേ”തിആദിമാഹ.

ഏതമത്ഥന്തി ഏതം പരായത്തതായ അധിപ്പായാസമിജ്ജന്തസഞ്ഘാതം അത്ഥം വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം പരാധീനാപരാധീനവുത്തിസു ആദീനവാനിസംസപരിദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സഞ്ചം പരവസം ദുക്ഖന്തി യം കിഞ്ചി അത്ഥജാതം പയോജനം പരവസം പരായത്തം അത്തനോ ഇച്ഛായ നിപ്ഫാദേതും അസക്കുണേയ്യതായ ദുക്ഖം ദുക്ഖാവഹം ഹോതീതി അത്ഥോ. സഞ്ചം ഇസ്സരിയം സുഖന്തി ദുവിധം ഇസ്സരിയം ലോകിയം ലോകുത്തരഞ്ച. തത്ഥ ലോകിയം രാജിസ്സരിയാദി ചേവ ലോകിയജ്ജന്താനിബ്ബത്തം ചിത്തീസ്സരിയഞ്ച, ലോകുത്തരം മഗ്ഗഫലാധിഗമനിമിത്തം നിരോധിസ്സരിയം. തേസു യം ചക്കവത്തിഭാവപരിയോസാനം മനുസ്സേസു ഇസ്സരിയം, യഞ്ച സക്കാദീനം തസ്ഥിം തസ്ഥിം ദേവനികായേ ആധിപച്ചഭൂതം ഇസ്സരിയം, തദുഭയം യദിപി കമ്മാനുഭാവേന യമിച്ഛിതനിപ്ഫത്തിയാ സുഖനിമിത്തതായ സുഖം, വിപരിണാമദുക്ഖതായ പന സഞ്ചമാ ദുക്ഖമേവ. തഥാ അനിച്ഛന്തികതായ ലോകിയജ്ജന്താനിബ്ബത്തം ചിത്തീസ്സരിയം, നിരോധിസ്സരിയമേവ പന ലോകധമ്മേഹി അകമ്പനീയതോ അനിവത്തിസഭാവത്താ ച ഏകന്തസുഖം നാമ. യം പന്നേത്ഥ സഞ്ചത്ഥേവ അപരാധീനതായ ലഭതി ചിത്തസുഖം, തം സന്ധായ സത്ഥാ “സഞ്ചം ഇസ്സരിയം സുഖ”ന്തി ആഹ.

സാധാരണേ വിഹഞ്ഞന്തിതി ഇദം “സഞ്ചം പരവസം ദുക്ഖ”ന്തി ഇമസ്സ പദസ്സ അത്ഥവിവരണം. അയഞ്ഛേതഥ അത്ഥോ - സാധാരണേ പയോജനേ സാധേതബ്ബേ സതി തസ്സ പരാധീനതായ യഥാധിപ്പായം അനിപ്ഫാദനതോ ഇമേ സത്താ വിഹഞ്ഞന്തി വിഘാതം ആപജ്ജന്തി കിലമന്തി. കസ്ഥാ? യോഗാ ഹി ദുരതിക്കമാതി യസ്ഥാ കായോഗഭവയോഗദിട്ഠിയോഗഅവിജ്ജായോഗാ അനാദികാലഭാവവിതാ അനുപചിതകുസലസമ്ഭാരേഹി പജഹിതും അസക്കുണേയ്യതായ ദുരതിക്കമാ. ഏതേസു ദിട്ഠിയോഗോ പഠമമഗ്ഗേന അതിക്കമിതബ്ബോ, കായോഗോ തതീയമഗ്ഗേന. ഇതരേ അഗ്ഗമഗ്ഗേന. ഇതി അരിയമഗ്ഗാനം ദുരധിഗമനീയത്താ ഇമേ യോഗാ ദുരതിക്കമാ. തസ്ഥാ കായോഗാദിവസേന ഇച്ഛിതാലാഭഹേതു സത്താ വിഹഞ്ഞന്തി, അസാധാരണേ പന

ചിത്തിസ്സരിയേ നിരോധിസ്സരിയേ ച സതി ന കദാചിപി വിഘാതസ്സ സമ്ഭവോതി അധിപ്പായോ.

അഥ വാ സബ്ധം പരവസന്തി യം അത്തനോ അത്തപ്പടിബദ്ധവുത്തിസങ്ഖാതം, തം സബ്ധം അനിച്ചസഭാവതായ ദുക്ഖം. “യദനിച്ചം തം ദുക്ഖ”ന്തി ഹി വുത്തം. സബ്ധം ഇസ്സരിയന്തി യം സബ്ധസങ്ഖതനിസ്സം ഇസ്സരിയട്ഠാനതായ ഇസ്സരിയന്തി ലദ്ധനാമം നിബ്ബാനം, തം ഉപാദിസേസാദിവിഭാഗം സബ്ധം സുഖം. “നിബ്ബാനം പരമം സുഖ”ന്തി (ധം പം ൨൦൩-൨൦൪) ഹി വുത്തം. സാധാരണേതി ഏവം ദുക്ഖസുഖേ വവത്ഥിതേ ഇമേ സത്താ ബഹുസാധാരണേ ദുക്ഖകാരണേ നിമുഗ്ഗാ ഹുത്വാ വിഹഞ്ഞന്തി. കസ്ഥാ? യോഗാ ഹി ദുരതിക്കമാതി യസ്ഥാ തേ സബ്ധത്ഥ നിമുജ്ജനസ്സ ഹേതുഭൂതാ കാമയോഗാദയോ ദുരതിക്കമാ, തസ്ഥാ തപസി വിസാഖേ പരായത്തമത്ഥം പത്ഥേത്വാ അലഭമാനാ വിഹഞ്ഞസീതി അധിപ്പായോ.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ഭട്ടിയസുത്തവണ്ണനാ

൨൦. ദസമേ അനുപിയായന്തി ഏവം നാമകേ നഗരേ. അമ്ബവനേതി തസ്സ നഗരസ്സ അവിദുരേ മല്ലരാജ്യം ഏകം അമ്ബവനം അഹോസി, തത്ഥ മല്ലരാജ്യഹി ഭഗവതോ വിഹാരോ കാരിതോ, സോ “അമ്ബവന”ന്തേവ വുച്ചതി. അനുപിയം ഗോചരഗാമം കത്വാ തത്ഥ ഭഗവാ വിഹരതി, തേന വുത്തം “അനുപിയായം വിഹരതി അമ്ബവനേ”തി. ഭട്ടിയോതി തസ്സ മേരസ്സ നാമം. കാളീഗോധായ പുത്തോതി കാളീഗോധാ നാമ സാകിയാനീ സക്യരാജദേവീ അരിയസാവികാ ആഗതഫലാ വിത്താതസാസനാ, തസ്സാ അയം പുത്തോ. തസ്സ പബ്ബജാവിധി ഖഡ്ഡകേ (ചുളവം ൩൩൦-൩൩൧) ആഗതോവ. സോ പബ്ബജിത്വാ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ ന ചിരസ്സേവ ഛരളിഞ്ഞോ അഹോസി, തേരസപി യുതങ്ഗാനി സമാദായ വത്തതി. ഭഗവതാ ച “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം ഉച്ചകുലികാനം, യദിദം ഭട്ടിയോ കാളീഗോധായ പുത്തോ”തി (അം നിം ൧.൧൯൩) ഉച്ചകുലികഭാവേ ഏതദഗ്ഗേ ഠപിതോ അസീതിയാ സാവകാനം അബ്ഭന്തരോ.

സുത്താഗാരഗതോതി “ഠപേത്വാ ഗാമഞ്ച ഗാമൂപചാരഞ്ച അവസേസം അരഞ്ഞ”ന്തി വുത്തം അരഞ്ഞം രുക്ഖമൂലഞ്ച ഠപേത്വാ അഞ്ഞം പബ്ബതകന്ദരാദി പബ്ബജിതസാരൂപ്പം നിവാസട്ഠാനം ജനസമ്ബാധാഭാവതോ ഇധ സുത്താഗാരന്തി അധിപ്പേതം. അഥ വാ ത്യാനകളങ്കാനം സദാനം അഭാവതോ വിവിത്തം യം കിഞ്ചി അഗാരമ്പി സുത്താഗാരന്തി വേദിതബ്ബം. തം സുത്താഗാരം ഉപഗതോ. അഭിക്ഖണ്ണന്തി ബഹുലം. ഉദാനം ഉദാനേസീതി സോ ഹി ആയസ്ഥാ അരഞ്ഞേ ദിവാവിഹാരം ഉപഗതോപി രത്തിവാസുപഗതോപി യേഭൂയേന ഫലസമാപത്തിസുഖേന നിരോധസുഖേന ച വീതിനാമേതി, തസ്ഥാ തം സുഖം സന്ധായ പുണ്ണേ അത്തനാ അനുഭൂതം സഭയം സപരിളാഹം രജ്ജസുഖം ജിഗുച്ഛിത്വാ “അഹോ സുഖം അഹോ സുഖ”ന്തി സോമനസ്സസഹിതം ഞാണസമുട്ഠാനം പീതിസമുട്ഠാനം സമുഗ്ഗിരതി.

സുത്ഥാന നേസം ഏതദഹോസീതി നേസം സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം തസ്സ ആയസ്ഥതോ “അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ”ന്തി ഉദാനേന്തസ്സ ഉദാനം സുത്ഥാ “നിസ്സംസയം ഏസ അനഭിരതോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതീ”തി ഏവം പരിവിതക്കിതം അഹോസി. തേ ഭിക്ഖു പുമുജ്ജനാ തസ്സ ആയസ്ഥതോ വിവേകസുഖം സന്ധായ ഉദാനം അജാനന്താ ഏവം അമഞ്ഞിംസു, തേന വുത്തം “നിസ്സംസയ”ന്തിആദി. തത്ഥ നിസ്സംസയന്തി അസന്ദേഹേന ഏകന്തേനാതി അത്ഥോ. “യം സോ പുണ്ണേ അഗാരിയഭൂതോ സമാനോ”തി പാളിം വത്വാ “അനുഭവീ”തി വചനസേസേന കേചി അത്ഥം വണ്ണേന്തി, അപരേ “യം സാ”തി പഠന്തി, “യംസ പുണ്ണേ അഗാരിയഭൂതസ്സാ”തി പന പാളി. തത്ഥ യംസാതി യം അസ്സ, സന്ധിവസേന ഹി അകാരസകാരലോപോ “ഏവംസ തേ (മം നിം ൧.൨൩; അം നിം ൩.൭൮), പുപ്ഫംസാ ഉപ്പജ്ജി”തിആദിസു (പാരാ ൩൩) വിയ. തസ്സത്ഥോ - അസ്സ ആയസ്ഥതോ ഭട്ടിയസ്സ പബ്ബജിതതോ പുണ്ണേ അഗാരിയഭൂതസ്സ ഗഹട്ഠസ്സ സതോ യം

രജസുഖം അനുഭൂതം. സാ തമനുസ്സരമാനോതി സോ തം സുഖം ഏതരഹി
ഉക്തം നവസേന അനുസ്സരന്തോ.

തേ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏതദവോചുന്തി തേ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു
ഉല്ല്പന്നസഭാവസന്തിതാ തസ്സ അനുഗൃഹണാധിപ്പായേന ഭഗവന്തം ഏതദവോചും, ന
ഉജ്ജ്യാനവസേന. അന്തരത്തി നാമഗോത്തേന അപാകം ഏകം ഭിക്ഖു. ആമന്തേസീതി
ആണാപേസി തേ ഭിക്ഖു സന്താപേതുകാമോ. ഏവന്തി വചനസമ്പടിഗൃഹേ, സാധുതി
അത്ഥോ. പുന ഏവന്തി പടിഞ്ഞായ. അഭിക്ഖണം “അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ”ന്തി ഇമം
ഉദാനം ഉദാനേസീതി യഥാ തേ ഭിക്ഖു വദന്തി, തം ഏവം തഥേവാതി അത്തനോ ഉദാനം
പടിജാനാതി. കിം പനത്ഥം ഭട്ടിയാതി കസ്ഥാ ഭഗവാ പുച്ഛതി, കിം തസ്സ ചിത്തം ന
ജാനാതിതി ? നോ ന ജാനാതി, തേനേവ പന തമത്ഥം വദാപേത്യാ തേ ഭിക്ഖു
സന്താപേതും പുച്ഛതി. വുത്തഞ്ചേതം - “ജാനന്താപി തമാഗതാ പുച്ഛന്തി, ജാനന്താപി
ന പുച്ഛന്തി”തിആദി. അത്ഥവസന്തി കാരണം.

അന്തേപുരേതി ഇത്ഥാഗാരസ്സ സഞ്ചരണാടാനഭൂതേ രാജഗേഹസ്സ അബ്ഭന്തരേ, യത്ഥ
രാജാ ന്ഹാനഭോജനസയനാദിം കപ്പേതി. രക്ഖാ സുസംവിഹിതാതി
ആരക്ഖാദികതപുരിസേഹി ഗുത്തി സുട്ഠ സമന്തതോ വിഹിതാ. ബഹിപി
അന്തേപുരേതി അസ്സകരണാടാനാദികേ അന്തേപുരതോ ബഹിഭൂതേ രാജഗേഹേ. ഏവം
രക്ഖിതോ ഗോപിതോ സന്തോതി ഏവം രാജഗേഹരാജയാനിരജ്ജദേസേസു അന്തോ ച
ബഹി ച അന്തേകേസു റാനേസു അന്തേകസതേഹി സുസംവിഹിതരക്ഖാവരണഗുത്തിയാ
മമേവ നിബ്ഭയത്ഥം ഫാസുവിഹാരത്ഥം രക്ഖിതോ ഗോപിതോ സമാനോ.
ഭീതോതിആദിനി പദാനി അന്തമന്തവേവചനാനി. അഥ വാ ഭീതോതി പരരാജുഹി
ഭായമാനോ. ഉബ്ബിഗ്ഗോതി സകരജ്ജപി പകതിതോ ഉപ്പജ്ജനകഭയുബ്ബേഗേന ഉബ്ബിഗ്ഗോ
ചലിതോ. ഉസ്സങ്കിതി “രന്താ നാമ സബ്ബകാലം അവിസ്സത്ഥേന ഭവിതബ്ബ”ന്തി വചനേന
സബ്ബത്ഥ അവിസ്സാസവസേന തേസം തേസം കിച്ചകരണിയാനം പച്ചയപരിസങ്കായ ച
ഉദ്ധമുഖം സങ്കമാനോ. ഉത്രാസീതി “സന്തികാവചരേഹിപി അജാനന്തസ്സേവ മേ കദാചി
അനത്ഥോ ഭവേയ്യാ”തി ഉപ്പനേന സരീരകമ്പം ഉപ്പാദനസമത്ഥേന താസേന ഉത്രാസീ.
“ഉത്രസ്തോ”തിപി പഠന്തി. വിഹാസിന്തി ഏവംഭൂതോ ഹുത്വാ വിഹരിം.

ഏതരഹിതി ഇദാനി പബ്ബജിതകാലതോ പടായ. ഏകോതി അസഹായോ, തേന
വൂപകട്ഠകായതം ദസ്സേതി. അഭീതോതിആദിനം പദാനം വുത്തവിപരിയായേന അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ. ഭയാദിനിമിത്തസ്സ പരിഗൃഹസ്സ തം നിമിത്തസ്സ ച കിലേസസ്സ
അഭാവേനേവസ്സ അഭീതാദിതാതി. ഏതേന ചിത്തവിവേകം ദസ്സേതി . അപ്പോസ്സുക്കോതി
സരീരഗുത്തിയം നിരൂസ്സുക്കോ. പന്നലോമോതി ലോമഹംസുപ്പാദകസ്സ ഛരഭിതത്തസ്സ
അഭാവേന അനുഗൃതലോമോ. പദദ്വയേനപി സേരിവിഹാരം ദസ്സേതി. പരദത്തവുത്തോതി
പരേഹി ദിന്നേന ചീവരാദിനാ വത്തമാനോ, ഏതേന സബ്ബസോ സന്ധാഭാവദീപനമുഖേന
അനവസേസഭയഹേതുവിരഹം ദസ്സേതി. മിഗഭൂതേന ചേതസാതി വിസ്സത്ഥവിഹാരിതായ
മിഗസ്സ വിയ ജാതേന ചിത്തേന. മിഗോ ഹി അമനുസ്സപഥേ അരന്തേ വസമാനോ
വിസ്സത്ഥോ തിട്ഠന്തി, നിസീദന്തി, നിപജ്ജന്തി, യേനകാമഞ്ച പക്കമതി അപ്പടിഹതചാരോ,
ഏവം അഹമ്പി വിഹരാമിതി ദസ്സേതി. വുത്തഞ്ചേതം പച്ചേകബുദ്ധേന -

“മിഗോ അരന്തമ്ഹി യഥാ അബദ്ധോ,
യേനിച്ഛകം ഗച്ഛതി ഗോചരായ;
വിഞ്ചു നരോ സേരിതം പേക്ഖമാനോ,
ഏകോ ചരേ ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോ”തി. (സു° നി° ൩൯; അപ° മേര ൧.൧.൯൫);

ഇമം ഖോ അഹം, ഭന്തേ, അത്ഥവസന്തി, ഭന്തേ, ഭഗവാ യദിദം മമ ഏതരഹി പരമം
വിവേകസുഖം ഫലസമാപത്തിസുഖം, ഇദമേവ കാരണം സമ്പസ്സമാനോ “അഹോ സുഖം,
അഹോ സുഖ”ന്തി ഉദാനം ഉദാനേസീതി.

ഏതമത്ഥന്തി ഏതം ഭട്ടിയത്ഥേരസ്സ പുമുജ്ജനവിസയാതീതം
വിവേകസുഖസഞ്ചാതമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇദം

സഹേതുകഭയസോകവിഗമാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വ യസ്തന്തരതോ ന സന്തി കോപാതി യസ്ത അരിയപുഗ്ഗലസ്ത അന്തരതോ അബ്ഭന്തരേ അത്തനോ ചിത്തേ ചിത്തകാലുസ്സിയകരണതോ ചിത്തപ്പകോപാ രാഗാദയോ ആഘാതവത്സുആദികാരണഭേദതോ അനേകഭേദാ ദോസകോപാ ഏവ കോപാ ന സന്തി മഗ്ഗേന പഹീനത്താ ന വിജ്ജന്തി. അയത്ത്ഹി അന്തരസദ്ദോ കിഞ്ചാപി “മഞ്ച ത്വഞ്ച കിമന്തര”ന്തിആദീസു (സം° നി° ൧.൨൨൮) കാരണേ ദിസ്സതി, “അന്തരട്ഠകേ ഹിമപാതസമയേ”ന്തിആദീസു (മഹാവ° ൩൪൬) വേമജ്ജേയേ, “അന്തരാ ച ജേതവനം അന്തരാ ച സാവത്ഥി”ന്തിആദീസു (ഉദാ° ൧൩, ൪൪) വിവരേ, “ഭയമന്തരതോ ജാത”ന്തിആദീസു (ഇതിവു° ൮൮; മഹാനി° ൫) ചിത്തേ, ഇധാപി ചിത്തേ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ. തേന വുത്തം “അന്തരതോ അത്തനോ ചിത്തേ”തി.

ഇതിഭവാഭവതഞ്ച വീതിവത്തോതി യസ്മാ ഭവോതി സമ്പത്തി, അഭവോതി വിപത്തി. തഥാ ഭവോതി വുദ്ധി, അഭവോതി ഹാനി. ഭവോതി വാ സസ്സതം, അഭവോതി ഉച്ഛേദോ. ഭവോതി വാ പുണ്ണം, അഭവോതി പാപം. ഭവോതി വാ സുഗതി, അഭവോതി ദുഗ്ഗതി. ഭവോതി വാ ഖുദുകോ, അഭവോതി മഹത്തോ. തസ്മാ യാ സാ സമ്പത്തിവിപത്തിവുദ്ധിഹാനിസസ്സതുച്ഛേദപുണ്ണപാപസുഗതിദുഗ്ഗതി- ഖുദുകമഹന്തഉപപത്തിഭവാനം വസേന ഇതി അനേകപ്പകാരാ ഭവാഭവതാ വുച്ചതി. ചതുഹിപി അരിയമഗ്ഗേഹി യമാസമ്ഭവം തേന തേന നയേന തം ഇതിഭവാഭവതഞ്ച വീതിവത്തോ അതിക്കന്തോ ഹോതി. അത്ഥവസേന വിഭത്തി വിപരിണാമേതഞ്ച. തം വിഗതഭയന്തിതം ഏവരൂപം യമാവുത്തഗുണസമന്നാഗതം ഖീണാസവം ചിത്തകോപാഭാവതോ ഇതിഭവാഭവസമതിക്കമതോ ച ഭയഹേതുവിഗമേന വിഗതഭയം, വിവേകസുഖേന അഗ്ഗഹലസുഖേന ച സുഖിം, വിഗതഭയത്താ ഏവ അസോകം. ദേവാ നാനുഭവന്തിദസ്സനായാതി അധിഗതമഗ്ഗേ റപേത്വാ സഞ്ചേപി ഉപപത്തിഭവാ വായമന്താപി ചിത്തചാരദസ്സനവസേന ദസ്സനായ ദട്ഠം നാനുഭവന്തി ന അഭിസമ്ഭുണന്തി ന സക്കോന്തി, പഗേവ മനുസ്സാ. സേക്ഖാപി ഹി പുമുജ്ജനാ വിയ അരഹതോ ചിത്തപ്പവത്തിം ന ജാനന്തി.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച മുചലിന്ദവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ന. നന്ദവല്ലോ

൧. കമ്മവിപാകജസുത്തവണ്ണനാ

൨൧. നന്ദവല്ലസ്സ പഠമേ അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖുതി നാമഗോത്തേന അപാകടോ ഏകോ വീണാസവഭിക്ഖു. സോ കിര രാജഗഹവാസീ കുലപുത്തോ മോഗ്ഗല്ലാനമേരേന സംവേജിതോ സംസാരഭോസം ദിസാ സത്ഥു സന്തികേ പഞ്ചജിത്വാ സീലാനി സോധേത്വാ ചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ ന ചിരസ്സേവ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ അരഹന്തം പാപുണി. തസ്സ അപരഭാഗേ വരോ ആബായോ ഉപ്പജ്ജി, സോ പച്ചവേക്ഖണായ അധിവാസേനോ വിഹരതി. വീണാസവാണഞ്ചി ചേതസികദുക്ഖം നാമ നത്ഥി, കായികദുക്ഖം പന ഹോതിയേവ. സോ ഏകദിവസം ഭഗവതോ ധമ്മം ദേസേന്തസ്സ നാതിദുരേ റാനേ ദുക്ഖം അധിവാസേനോ പല്ലങ്കേന നിസിദി. തേന വുത്തം “ഭഗവതോ അവിദുരേ നിസിന്നോ ഹോതി”തിആദി.

തത്ഥ പല്ലങ്കന്തി സമന്തതോ ഊരുബദ്ധാസനം. ആഭുജിത്വാതി ബന്ധിത്വാ. ഉജ്ജം കായം പണിയായാതി ഉപരിമം സരീരം ഉജ്ജം റപേത്വാ അട്ഠാരസ പിട്ഠികളഭകേ കോടിയാ കോടിം പടിപാദേത്വാ. ഏവഞ്ചി നിസിന്നസ്സ ചമ്മമംസന്ഹാരൂനി ന നമന്തി, തസ്മാ സോ തമാ നിസിന്നോ ഹോതി. പുരാണകമ്മവിപാകജന്തി പുണ്ണേ കതസ്സ കമ്മസ്സ വിപാകഭാവേന ജാതം, പുരാണകമ്മവിപാകേ വാ സുഖദുക്ഖപ്പകാരേ വിപാകവട്ടസമുദായേ തദേകദേസഭാവേന ജാതം. കിം തം? ദുക്ഖം. പുരാണകമ്മവിപാകജന്തി ച ഇമിനാ തസ്സ ആബായസ്സ കമ്മസമുട്ഠാനതം ദസ്സേനോ ഓപക്കമികഉതുവിപരിണാമജാദിഭാവം പടിക്ഖിപതി. ദുക്ഖന്തി പചുരജനേഹി ഖമിതും അസക്കുണേയം. തിബ്ബന്തി തിവിണം, അഭിഭവിത്വാ പവത്തിയാ ബഹലം വാ. ഖരന്തി കക്ഖളം. കടുക്കന്തി അസാതം. അധിവാസേനോതി ഉപരി വാസേനോ സഹന്തോ ഖമന്തോ.

സതോ സമ്പജാനോതി വേദനാപരിഗ്ഗാഹകാനം സതിസമ്പജഞ്ഞാനം വസേന സതിമാ സമ്പജാനന്തോ ച. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “അയം വേദനാ നാമ ഹുത്വാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ഛാ, അനിട്ഠാരമ്മണാദിപച്ചയേ പടിച്ച് ഉപ്പന്നത്താ പടിച്ച്സമുപ്പന്നാ, ഉപ്പജ്ജിത്വാ ഏകന്തേന ഭിജ്ജനസഭാവത്താ ഖയധമ്മാ ഖയധമ്മാ വിരാഗധമ്മാ നിരോധധമ്മാ”തി വേദനായ അനിച്ഛതാസല്ലക്ഖണവസേന സതോകാരിതായ സതോ , അവിപരിതസഭാവപടിവിജ്ഞാനവസേന സമ്പജാനോ ച ഹുത്വാ. അഥ വാ സതിവേപുല്ലപത്തിയാ സബ്ബത്ഥേവ കായവേദനാചിത്തധമ്മേസു സുട്ഠു ഉപട്ഠിതസതിതായ സതോ, തമാ പഞ്ഞാവേപുല്ലപ്പത്തിയാ പരിഗ്ഗഹിതസഞ്ചാരതായ സമ്പജാനോ. അവിഹഞ്ഞമാനോതി “അസ്സുതവാ, ഭിക്ഖവേ, പുമുജ്ജനോ അഞ്ഞതരഞ്ഞതരേന ദുക്ഖധമ്മേന ഫുട്ഠോ സമാനോ സോചതി കിലമതി പരിഭേവതി ഉരത്താളിം കന്ദതി സമ്മോഹം ആപജ്ജതീ”തി വുത്തനയേന അന്ധപുമുജ്ജനോ വിയ ന വിഹഞ്ഞമാനോ മഗ്ഗേനേവ സമുഗ്ഘാതിത്താ ചേതോദുക്ഖം അനുപ്പാദേന്തോ കേവലം കമ്മവിപാകജം സരീരദുക്ഖം അധിവാസേനോ സമാപത്തിം സമാപന്നോ വിയ നിസിന്നോ ഹോതി. അദുസാതി തം ആയസ്ഥന്തം അധിവാസനഖന്തിയാ തമാ നിസിന്നം അദുക്ഖി.

ഏതമത്ഥത്തി ഏതം താദിസസ്സപി രോഗസ്സ വേജ്ജാദീഹി തികിച്ചനത്ഥം അനുസ്സുക്കാപജ്ജനകാരണം വീണാസവാണം ലോകയമ്മേഹി അനുപലേപിതസഞ്ചാതം അത്ഥം സഞ്ചാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം സഞ്ചതയമ്മാനം യേഹി കേഹിചി ദുക്ഖയമ്മേഹി അവിഘാതപത്തിവിഭാവനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സഞ്ചകമ്മജ്ജഹസ്സാതി പഹീനസഞ്ചകമ്മസ്സ. അഗ്ഗമഗ്ഗസ്സ ഹി ഉപ്പന്നകാലതോ പട്ഠായ അരഹതോ സഞ്ചാനി കൂസലാകൂസലകമ്മാനി പഹീനാനി നാമ ഹോന്തി പടിസന്ധിം ദാതും അസമത്ഥഭാവതോ, യതോ അരിയമഗ്ഗണാണം കമ്മക്ഖയകരന്തി വുച്ചതി. ഭിക്ഖുനോതി ഭിന്നകിലേസതായ ഭിക്ഖുനോ. യുനമാനസ്സ പുരേ കതം രജന്തി അരഹത്തപ്പത്തിതോ പുഞ്ചേ കതം രാഗരജാദിമിസ്സതായ രജന്തി ലദ്ധനാമം ദുക്ഖവേദനീയം കമ്മം വിപാകപടിസംവേദനേന തം യുനന്തസ്സ വിദ്ധംസേന്തസ്സ, അരഹത്തപ്പത്തിയാ പരതോ പന സാവജ്ജകിരിയായ സമഭവോയേവ നത്ഥി, അനവജ്ജകിരിയാ ച ഭവമൂലസ്സ സമുച്ഛിന്നത്താ സമുച്ഛിന്നമൂലതായ പുപ്ഫം വിയ ഫലദാനസമത്ഥതായ അഭാവതോ കിരിയമത്താവ ഹോതി.

അമമസ്സാതി രൂപാദീസു കത്ഥചി മമന്തി ഗഹണാഭാവതോ അമമസ്സ മമകാരരഹിതസ്സ. യസ്സ ഹി മമകാരോ അത്ഥി, സോ അത്തസിനേഹേന വേജ്ജാദീഹി സരീരം പടിജ്ജാപേതി. അരഹാ പന അമമോ, തസ്ഥാ സോ സരീരജഗ്ഗനേപി ഉദാസിനയാതുകോവ. റിതസ്സാതി ചതുബ്ബിധവി ഓഘം തരിത്വാ നിബ്ബാനമലേ റിതസ്സ, പടിസന്ധിഗ്ഗഹണവസേന വാ സന്ധാവനസ്സ അഭാവേന റിതസ്സ . സേക്ഖപുണ്ണജ്ജനാ ഹി കിലേസാഭിസഞ്ചാരാനം അപ്പഹീനത്താ ചുതിപടിസന്ധിവസേന സംസാരേ യാവന്തി നാമ, അരഹാ പന തദഭാവതോ റിതോതി വുച്ചതി. അഥ വാ ദസവിധേ വീണാസവസഞ്ചാതേ അരിയയമ്മേ റിതസ്സ. താദിനോതി “പടികൂലേ അപ്പടികൂലസഞ്ചാതി വിഹരതീ”തിആദിനാ (പടിം ൩.൧൭) നയേന വുത്തായ പഞ്ചവിധായ അരിയിദ്ധിയാ അട്ഠഹി ലോകയമ്മേഹി അകമ്പനിയാ ചരളഞ്ജുപേക്ഖായ ച സമന്നാഗതേന ഇട്ഠാദീസു ഏകസദിസതാസഞ്ചാതേന താദീഭാവേന താദിനോ. അത്ഥോ നത്ഥി ജനം ലപേതവേതി “മമ ഭേസജ്ജാദീനി കരോമാ”തി ജനം ലപിതും കഥേതും പയോജനം നത്ഥി സരീരേ നിരപേക്ഖഭാവതോ. പണ്ഡുപലാസോ വിയ ഹി ബന്ധനാ പവുത്തോ സയമേവായം കായോ ഭിജ്ജിത്വാ പതതുതി വീണാസവാണം അജ്ജയാസയോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“നാഭികഞ്ചാമി മരണം, നാഭികഞ്ചാമി ജീവിതം;
കാലഞ്ച പടികഞ്ചാമി, നിബ്ബിസം ഭതകോ യമാ”തി. (മേരഗാ° ൩൦൩);

അഥ വാ യംകിഞ്ചി നിമിത്തം ദസ്സേത്വാ “കിം അയ്യസ്സ ഇച്ഛിതഞ്ച”തി ജനം ലപേതവേ പച്ചയേഹി നിമന്തനവസേന ലപാപേതും വീണാസവസ്സ അത്ഥോ നത്ഥി താദിസസ്സ മിച്ഛാജീവസ്സ മഗ്ഗേനേവ സമുഗ്ഘാതിതത്താതി അത്ഥോ. ഇതി ഭഗവാ “കിസ്സായം മേരോ അത്തനോ രോഗം വേജ്ജഹി അതികിച്ചാപേത്വാ ഭഗവതോ അവിദുരേ നിസീദതീ”തി ചിന്തേന്താനം തസ്സ അതികിച്ചാപണേ കാരണം പകാസേസി.

പഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. നന്ദസുത്തവണ്ണനാ

൨൨. ദുതിയേ നന്ദോതി തസ്സ നാമം. സോ ഹി ചക്കവത്തിലക്ഖണ്ഡപേതത്താ മാതാപിതരോ സപരിജനം സകലഞ്ച ഞാതിപരിവട്ടം നന്ദയന്തോ ജാതോതി “നന്ദോ”തി നാമം ലഭി. ഭഗവതോ ഭാതാതി ഭഗവതോ ഏകപിതുപുത്തതായ ഭാതാ. ന ഹി ഭഗവതോ സഹോദരാ ഉപ്പജ്ജന്തി, തേന വുത്തം “മാതുച്ഛാപുത്തോ”തി, ചുളമാതുപുത്തോതി അത്ഥോ. മഹാപജാപതിഗോതമിയാ ഹി സോ പുത്തോ. അനഭിരതോതി ന അഭിരതോ. ബ്രഹ്മചരിയന്തി ബ്രഹ്മം സേട്ഠം ഉത്തമം ചരിയം ഏകാസനം ഏകസേയ്യം മേമുനവിരതിം. സന്ധാരേതുന്തി പഠമചിത്തതോ യാവചരിമകചിത്തം സമ്മാ പരിപുണ്ണം പരിസുദ്ധം ധാരേതും പവത്തേതും. ദുതിയേന ചേത്ഥ ബ്രഹ്മചരിയപദേന മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സാപി സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. സിക്ഖം പച്ചക്ഖായാതി ഉപസമ്പദകാലേ ഭിക്ഖുഭാവേന സദ്ധിം സമാദിനം നിബ്ബത്തേതബ്ബഭാവേന അനുട്ഠിതം തിവിധന്ധി സിക്ഖം പടിക്ഖിപിത്വാ, വിസ്സജ്ജതാതി അത്ഥോ. ഹീനായാതി ഗിഹിഭാവായ. ആവത്തിസ്സാമീതി നിവത്തിസ്സാമി.

കസ്മാ പനായം ഏവമാരോചേസീതി? ഏത്ഥായം അനുപുബ്ബികമാ - ഭഗവാ പവത്തവരയമ്മചക്കോ രാജഗഹം ഗത്വാ വേളുവനേ വിഹരന്തോ “പുത്തം മേ ആനേത്വാ ദസ്സേമാ”തി സുദ്ധോദനമഹാരാജേന പേസീതേസു സഹസ്സസഹസ്സപരിവാരേസു ദസസു ദൂതേസു സഹ പരിവാരേന അരഹത്തം പത്തേസു സബ്ബപച്ഛാ ഗത്വാ അരഹത്തപ്പത്തേന കാളുദായിത്ഥേരേന ഗമനകാലം തത്വാ മഗ്ഗവണ്ണനം വണ്ണേത്വാ ജാതിഭൂമിഗമനായ യാചിതോ വിസതിസഹസ്സവീണാസവപരിവുത്തോ കപിലവത്സുനഗരം ഗത്വാ ഞാതിസമാഗമേ പോക്ഖരവസ്സം അട്ഠുപ്പത്തിം കത്വാ വേസ്സന്തരജാതകം (ജാ° ൨.൨൨.൧൬൫൫ ആദയോ) കഥേത്വാ പുനദിവസേ പിണ്ഡായ പവിട്ഠോ “ഉത്തിട്ഠേ നപ്പമജ്ജേയ്യാ”തി (ധ° പ° ൧൬൮) ഗാമായ പിതരം സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠാപേത്വാ നിവേസനം ഗത്വാ “ധമ്മഞ്ചരേ”തി (ധ° പ° ൧൬൯) ഗാമായ മഹാപജാപതിം സോതാപത്തിഫലേ, രാജാനം സകദാഗാമിഫലേ പതിട്ഠാപേസി.

ഭത്തകിച്ചാവസാനേ പന രാഹുലമാതുഗുണകഥം നിസ്സായ ചന്ദകിന്നരീജാതകം (ജാ° ൧.൧൪.൧൮ ആദയോ) കഥേത്വാ തതിയദിവസേ നന്ദകുമാരസ്സ അഭിസേകഗേഹപ്പവേസനവിവാഹമങ്ഗലേസു വത്തമാനേസു പിണ്ഡായ പവിസിത്വാ നന്ദകുമാരസ്സ ഹത്ഥേ പത്തം ദത്വാ മങ്ഗലം വത്വാ ഉട്ഠായാസനാ പക്കമന്തോ കുമാരസ്സ ഹത്ഥതോ പത്തം ന ഗണ്ഹി. സോപി തമാഗതേ ഗാരവേന “പത്തം തേ, ഭന്തേ, ഗണ്ഹമാ”തി വത്തും നാസക്ഖി. ഏവം പന ചിന്തേസി, “സോപാനസീസേ പത്തം ഗണ്ഹിസ്സതീ”തി, സത്ഥാ തസ്ഥിം റാനേ ന ഗണ്ഹി. ഇതരോ “സോപാനമൂലേ ഗണ്ഹിസ്സതീ”തി ചിന്തേസി, സത്ഥാ തത്ഥപി ന ഗണ്ഹി. ഇതരോ “രാജങ്ഗണേ ഗണ്ഹിസ്സതീ”തി ചിന്തേസി, സത്ഥാ തത്ഥപി ന ഗണ്ഹി. കുമാരോ നിവത്തിതുകാമോ അനിച്ഛായ ഗച്ഛന്തോ ഗാരവേന “പത്തം ഗണ്ഹമാ”തി വത്തും ന സക്കോതി, “ഇധ ഗണ്ഹിസ്സതീ, ഏത്ഥ ഗണ്ഹിസ്സതീ”തി ചിന്തേന്തോ ഗച്ഛതി.

തസ്ഥിം ഖണേ ജനപദകല്യാണിയാ ആചിക്ഖിംസു, “അയ്യേ ഭഗവാ, നന്ദരാജാനം ഗഹേത്വാ ഗച്ഛതി, തുമ്ഹേഹി വിനാ കരിസ്സതീ”തി. സാ

ഉദകബിന്ദുഹി പഗ്ഘരന്തേഹി അഡ്ഡുല്ലിഖിതേഹി കേസേഹി വേഗേന പാസാദം ആര്യുഹ സീഹപഞ്ജരദാരേ റത്യാ “തുവടം ഖോ, അയ്യപുത്ത, ആഗച്ഛേയ്യാസീ”തി ആഹ. തം തസ്സാ വചനം തസ്സാ ഹദയേ തിരിയം പതിത്വാ വിയ റിതം. സത്ഥാപിസ്സ ഹത്ഥതോ പത്തം അഗ്ഗഹേത്വാവ തം വിഹാരം നേത്വാ “പബ്ബജിസ്സസി നന്ദാ”തി ആഹ. സോ ബുദ്ധഗാരവേന “ന പബ്ബജിസ്സാമീ”തി അവത്വാ, “ആമ, പബ്ബജിസ്സാമീ”തി ആഹ. സത്ഥാ തേന ഹി നന്ദം പബ്ബാജേമാതി കപിലവത്സുപുരം ഗത്വാ തതിയദിവസേ തം പബ്ബാജേസി. സത്തമേ ദിവസേ മാതരാ അലങ്കരിത്വാ പേസിതം “ദായജ്ജം മേ, സമണ, ദേഹീ”തി വത്വാ അത്തന്നാ സദ്ധിം ആരാമാഗതം രാഹുലകുമാരം പബ്ബാജേസി. പുനേകദിവസം മഹാധമ്മപാലജാതകം (ജാ° ൧.൧൦.൯൨ ആദയോ) കഥേത്വാ രാജാനം അന്നാഗാമിഫലേ പതിട്ഠാപേസി.

ഇതി ഭഗവാ മഹാപജാപതിം സോതാപത്തിഫലേ, പിതരം തീസു ഫലേസു പതിട്ഠാപേത്വാ ഭിക്ഖുസഞ്ഘപരിവൃതോ പുനദേവ രാജഗഹം ഗത്വാ തതോ അന്നാമപിണ്ഡികേന സാവത്ഥിം ആഗമനത്ഥായ ഗഹിതപടിഞ്ഞോ നിട്ഠിതേ ജേതവനമഹാവിഹാരേ തത്ഥ ഗത്വാ വാസം കപ്പേസി. ഏവം സത്ഥരി ജേതവനേ വിഹാരന്തേ ആയസ്ഥാ നന്ദോ അത്തന്നോ അനിച്ഛായ പബ്ബജിതോ കാമേസു അന്നാദിനവദസ്സാവി ജനപദകല്യാണിയാ വൃത്തവചനമനുസ്സരന്തോ ഉക്കണ്ഠിതോ ഹുത്വാ ഭിക്ഖുനം അത്തന്നോ അനഭിരതിം ആരോചേസി. തേന വൃത്തം “തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ നന്ദോ...പേ°... ഹീനായാവത്തിസ്സാമീ”തി.

കസ്ഥാ പന നം ഭഗവാ ഏവം പബ്ബാജേസിതി? “പുരേതരമേവ ആദിനവം ദസ്സേത്വാ കാമേഹി നം വിവേചേതും ന സക്കാ, പബ്ബാജേത്വാ പന ഉപായേന തതോ വിവേചേത്വാ ഉപരിവിസേസം നിബ്ബത്തേസ്സാമീ”തി വേണേയ്യദമനകുസലോ സത്ഥാ ഏവം നം പഠമം പബ്ബാജേസി.

സാകിയാനീതി സക്യരാജധീതാ. ജനപദകല്യാണീതി ജനപദമ്ഹി കല്യാണീ രൂപേന ഉത്തമാ ഛരസരീരദോസരഹിതാ, പഞ്ചകല്യാണസമന്നാഗതാ. സാ ഹി യസ്ഥാ നാതിദീഘാ നാതിരസ്സാ നാതികിസാ നാതിമൂലാ നാതികാളികാ നച്ചോദാതാ അതിക്കന്താ മാനുസകവണ്ണം അപ്പത്താ ദിബ്ബവണ്ണം, തസ്ഥാ ഛരസരീരദോസരഹിതാ. ഛരവികല്യാണം മംസകല്യാണം നഖകല്യാണം അട്ഠികല്യാണം വയകല്യാണന്തി ഇമേഹി പഞ്ചഹി കല്യാണേഹി സമന്നാഗതാ.

തത്ഥ അത്തന്നോ സരീരോഭാസേന ദസദാദസഹത്ഥേ റാനേ ആലോകം കരോതി, പിയങ്ഗുസമാ വാ സുവണ്ണസമാ വാ ഹോതി, അയമസ്സാ ഛരവികല്യാണതാ. ചത്താരോ പനസ്സാ ഹത്ഥപാദാ മുഖപരിയോസാനഞ്ച ലാഖാരസപരികമ്മകതം വിയ രത്തപവാളരത്തകമ്ബലേന സദിസം ഹോതി, അയമസ്സാ മംസകല്യാണതാ. വീസതി നഖപത്താനി മംസതോ അമുത്തട്ഠാനേ ലാഖാരസപരികിതാനി വിയ മുത്തട്ഠാനേ വീരധാരാസദിസാനി ഹോന്തി, അയമസ്സാ നഖകല്യാണതാ. ദത്തിംസദന്താ സുഹുസിതാ പരിസുദ്ധപവാളപന്തിസദിസാ വജിരപന്തീ വിയ ഖായന്തി, അയമസ്സാ അട്ഠികല്യാണതാ. വീസതിവസ്സസതികാപി സമാന്നാ സോളസവസ്സുദേശികാ വിയ ഹോതി നിപ്പലിതാ, അയമസ്സാ വയകല്യാണതാ. സുന്ദരീ ച ഹോതി ഏവരൂപഗുണസമന്നാഗതാ, തേന വൃത്തം “ജനപദകല്യാണീ”തി.

ഘരാ നിക്ഖമന്തസ്സാതി അന്നാദരേ സാമിവചനം, ഘരതോ നിക്ഖമതോതി അത്ഥോ. “ഘരാ നിക്ഖമന്ത”ന്തിപി പഠന്തി. ഉപഡ്ഡുല്ലിഖിതേഹി കേസേഹീതി ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം, വിപ്ലവതുല്ലിഖിതേഹി കേസേഹി ഉപലക്ഖിതാതി അത്ഥോ. “അഡ്ഡുല്ലിഖിതേഹി”തിപി പഠന്തി. ഉല്ലിഖന്തി ച ഫണകാദീഹി കേസസണ്ഠാപനം, “അഡ്ഡകാരവിധാന”ന്തിപി വദന്തി. അപലോകേത്വാതി സിന്ധേഹരസവിപ്ഫാരസംസൃചകേന അഡ്ഡക്ഖിനാ ആബന്ധന്തി വിയ ഓലോകേത്വാ. മം, ഭന്തേതി പുണ്ണേപി “മ”ന്തി വത്വാ ഉക്കണ്ഠാകുലചിത്തതായ പുന “മം ഏതദേവോചാ”തി ആഹ. തുവടന്തി സീഘം. തമനുസ്സരമാനോതി തം തസ്സാ വചനം, തം വാ തസ്സാ ആകാരസഹിതം വചനം അനുസ്സരന്തോ.

ഭഗവാ തസ്സ വചനം സുത്വാ “ഉപായേനസ്സ രാഗം വുപസമേസ്സാമീ”തി ഇദ്ധിബലേന നം താവതിംസഭവനം നേന്തോ അന്തരാമഗ്ഗേ ഏകസ്മിം ത്യാമവേത്തേ ത്യാമവാണുമത്ഥകേ നിസിന്നം ഛരിനകണ്ണനാസാനണ്ഡുട്ഠം ഏകം പലുട്ഠമക്കടിം ദസ്സേത്വാ താവതിംസഭവനം നേസി. പാളിയം പന ഏകക്ഖണേനേവ സത്ഥാരാ താവതിംസഭവനം ഗതം വിയ വുത്തം, തം ഗമനം അവത്വാ താവതിംസഭവനം സന്ധായ വുത്തം. ഗച്ഛന്തോയേവ ഹി ഭഗവാ ആയസ്ഥതോ നന്ദസ്സ അന്തരാമഗ്ഗേ തം പലുട്ഠമക്കടിം ദസ്സേതി. യദി ഏവം കഥം സമിഞ്ജനാദിനിദസ്സനം? തം അന്തരധാനനിദസ്സനന്തി ഗഹേതബ്ബം. ഏവം സത്ഥാ തം താവതിംസഭവനം നേത്വാ സക്കസ്സ ദേവരഞ്ഞോ ഉപട്ഠാനം ആഗതാനി കകുടപാദാനി പഞ്ച അച്ഛരാസതാനി അത്താനം വന്ദിത്വാ റിതാനി ദസ്സേത്വാ ജനപദകല്യാണിയാ താസം പഞ്ചനം അച്ഛരാസതാനം രൂപസമ്പത്തിം പടിച്ച വിസേസം പുച്ഛി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്ഥന്തം നന്ദം ബാഹായം ഗഹേത്വാ...പേ... കകുടപാദാനീ”തി.

തത്ഥ ബാഹായം ഗഹേത്വാതി ബാഹുമാഹി ഗഹേത്വാ വിയ. ഭഗവാ ഹി തദാ താദിസം ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരം അഭിസഞ്ചാരേസി, യഥാ ആയസ്ഥാ നന്ദോ ഭുജേ ഗഹേത്വാ ഭഗവതാ നീയമാനോ വിയ അഹോസി. തത്ഥ ച ഭഗവതാ സചേ തസ്സ ആയസ്ഥതോ താവതിംസഭവലോകസ്സ ദസ്സനം പവേസനമേവ വാ ഇച്ഛിതം സിയാ, യഥാനിസിന്നസ്സേവ തസ്സ തം ദേവലോകം ദസ്സേയ്യ ലോകവിവരണിദ്ധികാലേ വിയ, തമേവ വാ ഇദ്ധിയാ തത്ഥ പേസേയ്യ. യസ്ഥാ പനസ്സ ദിബ്ബത്തഭാവതോ മനുസ്സത്തഭാവസ്സ യോ നിഹീനജിഗുച്ഛനീയഭാവോ, തസ്സ സുഖഗൃഹണത്ഥം അന്തരാമഗ്ഗേ തം മക്കടിം ദസ്സേതുകാമോ, ദേവലോകസിരിവിഭവസമ്പത്തിയോ ച ഓഗാഹേത്വാ ദസ്സേതുകാമോ അഹോസി, തസ്ഥാ തം ഗഹേത്വാ തത്ഥ നേസി. ഏവഞ്ചിസ്സ തദത്ഥം ബ്രഹ്മചരിയവാസേ വിസേസതോ അഭിരതി ഭവിസ്സതീതി.

കകുടപാദാനീതി രത്തവണ്ണതായ പാരാവതസദിസപാദാനി. താ കിര സബ്ബാപി കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാവകാനം പാദമക്ഖനത്തേലദാനേന താദിസാ സുകുമാരപാദാ അഹേസും. പസ്സസിനോതി പസ്സസി നു. അഭിരൂപതരാതി വിസിട്ഠരൂപതരാ. ദസ്സനീയതരാതി ദിവസമ്പി പസ്സന്താനം അതിത്തികരണ്ഠേന പസ്സിതബ്ബതരാ. പാസാദികതരാതി സബ്ബാവയവസോഭായ സമന്തതോ പസാദാവഹതരാ.

കസ്ഥാ പന ഭഗവാ അവസ്സുതചിത്തം ആയസ്ഥന്തം നന്ദം അച്ഛരായോ ഓലോകാപേസി? സുഖേനേവസ്സ കിലേസേ നീഹരിതും. യഥാ ഹി കുസലോ

വേളേജാ ഉണ്ണുന്നദോസം പുഗുലം തികിച്ചുന്തോ സിന്ദേഹപാനാദിനാ പഠമം ദോസേ ഉക്കിലേദേത്യാ പച്ചാ വമനവിരോചനേഹി സമ്മദേവ നീഹരാപേതി, ഏവം വിനേയദമനകുസലോ ഭഗവാ ഉണ്ണുന്നരാഗം ആയസ്മന്തം നന്ദം ദേവച്ഛരായോ ദസ്തേത്യാ ഉക്കിലേദേസി അരിയമഗ്ഗഭേസേജന അനവസേസതോ നീഹരിതുകാമോതി വേദിതഞ്ചം.

പലുട്മക്കടീതി ത്യാമങ്ഗപച്ചങ്ഗമക്കടീ. ഏവമേവ ഖോതി യഥാ സാ, ഭന്തേ, തുമ്പേഹേഹി മയ്ഹം ദസ്തിതാ ചരിനകണ്ണനാസാ പലുട്മക്കടീ ജനപദകല്യാണിം ഉപാദായ , ഏവമേവ ജനപദകല്യാണീ ഇമാനി പഞ്ച അച്ഛരാസതാനി ഉപാദായാതി അത്ഥോ. പഞ്ചന്നം അച്ഛരാസതാനന്തി ഉപയോഗേ സാമിവചനം, പഞ്ച അച്ഛരാസതാനീതി അത്ഥോ. അവയവസമ്ബന്ധേ വാ ഏതം സാമിവചനം, തേന പഞ്ചന്നം അച്ഛരാസതാനം രൂപസമ്പത്തിം ഉപനിധായാതി അധിപ്പായോ. ഉപനിധായാതി ച സമീപേ റപേത്യാ, ഉപാദായാതി അത്ഥോ. സങ്ഖ്യന്തി ഇത്ഥീതി ഗണനം. കലഭാഗന്തി കലായപി ഭാഗം, ഏകം സോളസകോട്ഠാസേ കത്യാ തതോ ഏകകോട്ഠാസം ഗഹേത്യാ സോളസധാ ഗണിതേ തത്ഥ യോ ഏകേകോ കോട്ഠാസോ, സോ കലഭാഗോതി അധിപ്പേതോ, തന്വി കലഭാഗം ന ഉപേതീതി വദന്തി. ഉപനിധിന്തി “ഇമായ അയം സദിസി”തി ഉപമാഭാവേന ഗഹേത്യാ സമീപേ റപനന്വി.

യത്ഥായം അനഭിരതോ, തം ബ്രഹ്മചരിയം പുണ്യേ വൃത്തം പാകടഞ്ചാതി തം അനാമസിത്യാ തത്ഥ അഭിരതിയം ആദരജനനത്ഥം അഭിരമ, നന്ദ, അഭിരമ, നന്ദാ”തി ആമേധിതവസേന വൃത്തം. അഹം തേ പാടിഭോഗോതി കസ്മാ ഭഗവാ തസ്സ ബ്രഹ്മചരിയവാസം ഇച്ഛന്തോ അബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ പാടിഭോഗം ഉപഗങ്ഛരി? യത്ഥസ്സ ആരമ്മണേ രാഗോ ദള്ഹം നിപതി, തം ആഗന്തുകാരമ്മണേ സങ്കാമേത്യാ സുഖേന സക്കാ ജഹാപേതുന്തി പാടിഭോഗം ഉപഗങ്ഛരി. അനുപുണ്ഡികമായം സഗ്ഗകഥാ ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ നിദസ്സനം.

അസ്സോസുന്തി കഥമസ്സോസും? ഭഗവാ ഹി തദാ ആയസ്മന്തേ നന്ദേ വത്തം ദസ്തേത്യാ അത്തനോ ദിവാട്ഠാനം ഗതേ ഉപട്ഠാനം ആഗതാനം ഭിക്ഖുനം തം പവത്തിം കഥേത്യാ യഥാ നാമ കുസലോ പുരിസോ അനിക്ഖന്തം ആണിം അത്തായ ആണിയാ നീഹരിത്യാ പുന തം ഹത്ഥാദീഹി സഞ്ചാലേത്യാ അപനേതി, ഏവമേവ ആചിണ്ണവിസയേ തസ്സ രാഗം ആഗന്തുകവിസയേന നീഹരിത്യാ പുന തദപി ബ്രഹ്മചരിയമഗ്ഗഹേതും കത്യാ അപനേതുകാമോ “ഏമ തുമ്പേ, ഭിക്ഖവേ, നന്ദം ഭിക്ഖും ഭതകവാദേന ച ഉപക്കിതകവാദേന ച സമുദാചരമാ”തി ആണാപേസി, ഏവം ഭിക്ഖു അസ്സോസും. കേചി പന “ഭഗവാ തമാരൂപം ഇദ്ധാഭിസങ്ഖാരം അഭിസങ്ഖാരേസി, യഥാ തേ ഭിക്ഖു തത്ഥം ജാനിംസു”തി വദന്തി.

ഭതകവാദേനാതി ഭതകോതി വാദേന. യോ ഹി ഭതിയാ കമ്മം കരോതി, സോ ഭതകോതി വുച്ചതി, അയന്വി ആയസ്മാ അച്ഛരാസമ്ഭോഗനിമിത്തം ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്തോ ഭതകോ വിയ ഹോതീതി വൃത്തം “ഭതകവാദേനാ”തി . ഉപക്കിതകവാദേനാതി യോ കഹാപണാദീഹി കിഞ്ചി കിണാതി, സോ ഉപക്കിതകോതി വുച്ചതി, അയന്വി ആയസ്മാ അച്ഛരാനം ഹേതു അത്തനോ ബ്രഹ്മചരിയം കിണാതി, തസ്മാ “ഉപക്കിതകോ”തി ഏവം വചനേന. അഥ വാ ഭഗവതോ ആണായ അച്ഛരാസമ്ഭോഗസങ്ഖാതായ ഭതിയാ ബ്രഹ്മചരിയവാസസങ്ഖാതം ജീവിതം പവത്തേന്തോ തായ ഭതിയാ യാപനേ

ഭഗവതാ ഭരിയമാനോ വിയ ഹോതീതി “ഭതകോ”തി വുത്തോ, തമാ അച്ഛരാസമ്ഭോഗസഞ്ചാതം വിക്കയം ആദാതബ്ബം കത്വാ ഭഗവതോ ആണത്തിയം തിട്ഠന്തോ തേന വിക്കയേന ഭഗവതാ ഉപക്കിതോ വിയ ഹോതീതി വുത്തം “ഉപക്കിതകോ”തി.

അട്ടിയമാനോതി പീളിയമാനോ ദുക്ഖാപിയമാനോ. ഹരായമാനോതി ലജ്ജമാനോ. ജിഗുച്ഛമാനോതി പാടികുല്യുതോ ദഹന്തോ. ഏകോതി അസഹായോ. വുപകട്ഠോതി വത്സുകാമേഹി കിലേസകാമേഹി ച കായേന ചേവ ചിത്തേന ച വുപകട്ഠോ. അപ്പമത്തോതി കമ്മട്ഠാനേ സതിം അവിജഹന്തോ. ആതാപീതി കായികചേതസികവീരിയാതാപേന ആതാപവാ, ആതാപേതി കിലേസേതി ആതാപോ, വീരിയം. പഹിതത്തോതി കായേ ച ജീവിതേ ച അനപേക്ഖതായ പേസിതത്തോ വിസ്സട്ഠത്തഭാവോ, നിബ്ബാനേ വാ പേസിതചിത്തോ. ന ചിരസ്സേവാതി കമ്മട്ഠാനാരമ്ഭത്തോ ന ചിരേണേവ. യസ്സത്ഥായാതി യസ്സ അത്ഥായ. കുലപുത്താതി ദുവിധാ കുലപുത്താ ജാതികുലപുത്താ ച ആചാരകുലപുത്താ ച, അയം പന ഉഭയമാപി കുലപുത്തോ. സമ്മദേവാതി ഹേതുനാ ച കാരണേന ച. അഗാരസ്ഥാതി ഘരത്തോ. അനഗാരിയന്തി പബ്ബജ്ജം. കസിവണിജ്ജാദികമ്മഞ്ചേഹി അഗാരസ്സ ഹിതന്തി അഗാരിയം നാമ, തം ഏതഥ നത്ഥീതി പബ്ബജ്ജാ അനഗാരിയാതി വുച്ചതി. പബ്ബജന്തിതി ഉപഗച്ഛന്തി. തദനുത്തരന്തി തം അനുത്തരം. ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ പരിയോസാനഭൂതം അരഹത്തഫലം. തസ്സ ഹി അത്ഥായ കുലപുത്താ ഇധ പബ്ബജന്തി. ദിട്ഠേവ ധമ്മേതി തസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ. സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാതി അത്തനായേവ പഞ്ഞായ പച്ചക്ഖം കത്വാ, അപരപ്പച്ചയേന ത്തത്വാതി അത്ഥോ. ഉപസമ്പജ്ജ വിഹാസീതി പാപുണിത്വാ സമ്പാദേത്വാ വാ വിഹാസി. ഏവം വിഹരന്തോവ വീണാ ജാതിപേ... അബ്ഭത്താസീതി. ഇമിനാ അസ്സ പച്ചവേക്ഖണഭൂമി ദസ്സിതാ.

തത്ഥ വീണാ ജാതീതി ന താവസ്സ അതീതാ ജാതി വീണാ പുണ്ണേവ വീണത്താ, ന അനാഗതാ അനാഗതത്താ ഏവ, ന പച്ചുപ്പന്നാ വിജ്ജമാനത്താ. മഗ്ഗസ്സ പന അഭാവിതത്താ യാ ഏകചതുപഞ്ചവോകാരഭവേസു ഏകചതുപഞ്ചക്ഖണ്ഡപ്പഭേദാ ജാതി ഉപ്പജേയ്യ, സാ മഗ്ഗസ്സ ഭാവിതത്താ അനുപ്പാദധമ്മതം ആപജ്ജനേന വീണാ. തം സോ മഗ്ഗഭാവനായ പഹീനകിലേസേ പച്ചവേക്ഖിത്വാ കിലേസാഭാവേന വിജ്ജമാനമ്പി കമ്മം ആയതിം അപ്പടിസന്ധികം ഹോതീതി ജാനനേന അബ്ഭത്താസി. വുസിതന്തി വുത്ഥം പരിവുത്ഥം കതം ചരിതം, നിട്ഠാപിതന്തി അത്ഥോ. ബ്രഹ്മചരിയന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം. പുമുജ്ജനകല്യാണകേന ഹി സദ്ധിം സത്ത സേക്ഖാ ബ്രഹ്മചരിയവാസം വസന്തി നാമ, വീണാസവോ വുത്ഥവാസോ, തസ്ഥാ സോ അത്തനോ ബ്രഹ്മചരിയവാസം പച്ചവേക്ഖന്തോ “വുസിതം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി അബ്ഭത്താസി. കതം കരണീയന്തി ചതുസു സച്ചേസു ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പരിഞ്ഞാപഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാവസേന സോളസവിധമ്പി കിച്ചം നിട്ഠാപിതം. പുമുജ്ജനകല്യാണകാര്യോ ഹി തം കിച്ചം കരോന്തി നാമ, വീണാസവോ കതകരണീയോ, തസ്ഥാ സോ അത്തനോ കരണീയം പച്ചവേക്ഖന്തോ “കതം കരണീയ”ന്തി അബ്ഭത്താസി. നാപരം ഇത്ഥത്തായാതി “ഇദാനി പുന ഇത്ഥഭാവായ ഏവം സോളസകിച്ചഭാവായ കിലേസക്ഖയായ വാ മഗ്ഗഭാവനായ കിച്ചം മേ നത്ഥീ”തി അബ്ഭത്താസി. നാപരം ഇത്ഥത്തായാതി

വാ “ഇത്ഥഭാവതോ ഇമസ്മാ ഏവംപകാരാ വത്തമാനക്ഖണ്ഡസന്താനാ അപരം
ഖണ്ഡസന്താനം മയ്ഹം നത്ഥി, ഇമേ പന പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ പരിഞ്ഞാതാ തിട്ഠന്തി
ചരിന്നമൂലകാ വിയ രുക്ഖാ, തേ ചരിമകചിത്തനിരോധേന അനുപാദാനോ
വിയ ജാതവേദോ നിബ്ബായിസ്സന്തി, അപണ്ണത്തികഭാവം ഗമിസ്സന്തി”തി
അബ്ഭിഞ്ഞാസി. അത്തതരോതി ഏകോ. അരഹതന്തി ഭഗവതോ സാവകാനം
അരഹന്താനം അബ്ഭിന്തരോ ഏകോ മഹാസാവകോ അഹോസീതി അത്ഥോ.

അത്തതരാ ദേവതാതി അധിഗതമഗ്ഗാ ഏകാ ബ്രഹ്മദേവതാ. സാ ഹി സയം
അസേക്ഖത്താ അസേക്ഖവിസയം അബ്ഭിഞ്ഞാസി. സേക്ഖാ ഹി തം തം
സേക്ഖവിസയം, പുമുജ്ജനാ ച അത്തനോ പുമുജ്ജനവിസയമേവ ജാനന്തി.
അഭിക്കന്തായ രത്തിയാതി പരിക്ഖിണായ രത്തിയാ, മജ്ജിമയാമേതി അത്ഥോ.
അഭിക്കന്തവണ്ണാതി അതിഉത്തമവണ്ണാ. കേവലകപ്പന്തി അനവസേസേന
സമന്തതോ. ഓഭാസേത്യാതി അത്തനോ പഭായ ചന്ദോ വിയ സൂരിയോ വിയ
ച ജേതവനം ഏകോഭാസം കത്വാ. തേനുപസങ്കമീതി ആയസ്ഥതോ നന്ദസ്സ
അരഹത്തപ്പത്തിം വിദിത്വാ പീതിസോമനസ്സജാതാ “തം ഭഗവതോ
പടിവേദേസ്സാമീ”തി ഉപസങ്കമി.

ആസവാന്നം ഖയാതി ഏത്ഥ ആസവന്തീതി ആസവാ, ചക്ഖുദ്ധാരാദീഹി
പവത്തന്തീതി അത്ഥോ. അഥ വാ ആഗോത്രഭും ആഭവഗ്ഗം വാ സവന്തീതി
ആസവാ, ഏതേ ധമ്മേ ഏതഞ്ച ഓകാസം അന്തോ കരിത്വാ പവത്തന്തീതി
അത്ഥോ. ചിരപാരിവാസിയട്ഠേന മദിരാദിആസവാ വിയാതി ആസവാ.
“പുരിമാ, ഭിക്ഖവേ, കോടി ന പഞ്ഞായതി അവിജ്ജായാ”തിആദിവചനേഹി
(അം നിം ൧൦.൬൧) നേസം ചിരപാരിവാസിയതാ വേദിതബ്ബാ. അഥ വാ ആയതം
സംസാരദുക്ഖം സവന്തി പസവന്തീതിപി, ആസവാ. പുരിമോ ചേത്ഥ അത്ഥോ
കിലേസേസു യുജ്ജതി, പച്ഛിമോ കമ്മേപി. ന കേവലഞ്ച കമ്മകിലേസാ ഏവ
ആസവാ, അഥ ഖോ നാനപ്പകാരാ ഉപദുവാപി. തഥാ ഹി “നാഹം, ചുന്ദ ,
ദിട്ഠധമ്മികാനംയേവ ആസവാന്നം സംവരായ ധമ്മം ദേസേമീ”തി ഏത്ഥ (ദീം
നിം ൩.൧൮൨) വിവാദമൂലഭൂതാ കിലേസാ ആസവാതി ആഗതാ.

“യേന ദേവുപപത്യസ്സ, ഗന്ധബ്ബോ വാ വിഹൺഗമോ;
യക്ഖത്തം യേന ഗച്ഛേയ്യ, മനുസ്സത്തഞ്ച അബ്ബജേ;
തേ മയ്ഹം ആസവാ വീണാ, വിദ്ധസ്താ വിനലീകതാ”തി. (അം നിം
൪.൩൬) -

ഏത്ഥ തേഭൂമികം കമ്മം അവസേസാ ച അകുസലാ ധമ്മാ ആസവാതി
ആഗതാ. “ദിട്ഠധമ്മികാനം ആസവാന്നം സംവരായ, സമ്പരായികാനം
ആസവാന്നം പടിഛാതായാ”തി (പാരാ ൩൯)
പരൂപഛാതവിപ്പടിസാരവധണ്ഡാദയോ ചേവ അപായദുക്ഖഭൂതാ ച
നാനപ്പകാരാ ഉപദുവാ.

തേ പനേതേ ആസവാ വിനയേ - “ദിട്ഠധമ്മികാനം ആസവാന്നം സംവരായ
സമ്പരായികാനം ആസവാന്നം പടിഛാതായാ”തി (പാരാ ൩൯) ദിധാ ആഗതാ.
സളായതനേ “തയോമേ, ആവുസോ, ആസവാ - കാമാസവോ, ഭവാസവോ,
അവിജ്ജാസവോ”തി (ദീം നിം ൩.൩൦൫) തിധാ ആഗതാ, തഥാ അത്തേസു ച
സുത്തന്തേസു. അഭിധമ്മേ തേയേവ ദിട്ഠാസവേന സദ്ധിം ചതുധാ ആഗതാ.
നിബ്ബേധികപരിയായേ “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, ആസവാ

നിരയഗാമിനിയാ"തിആദിനാ (അം നിം നൃ.നൃന്ദ) പഞ്ചധാ ആഗതാ.
ഛരക്കനിപാതേ "അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, ആസവാ സംവരായ
പഹാതബ്ബാ"തിആദിനാ (അം നിം നൃ.ഭുവ) നയേന ഛരധാ ആഗതാ.
സബ്ബാസവപരിയായേ (മം നിം ച.ഭുവ) തേയേവ ദസ്സനപഹാതബ്ബേഹി സദ്ധിം
സത്തധാ ആഗതാ. ഇധ പന അഭിധമ്മനയേന ചത്താരോ ആസവാ വേദിതബ്ബാ.

ഖയാതി ഏതഥ പന "യോ ആസവാനം ഖയോ ഭേദോ
പരിഭേദോ"തിആദിസു ആസവാനം സരസഭേദോ ആസവക്ഖയോതി വുത്തോ.
"ജാനതോ അഹം, ഭിക്ഖവേ, പസ്സതോ ആസവാനം ഖയം വദാമീ"തിആദിസു
(മം നിം ച.ചു) ആസവാനം ആയതിം അനുപ്പാദോ ആസവക്ഖയോതി
വുത്തോ.

"സേക്ഖസ്സ സിക്ഖമാനസ്സ, ഉജ്ജമഗ്ഗാനുസാരിനോ;
ഖയസ്ഥിം പഠമം ഞാണം, തതോ അഞ്ഞാ അനന്തരാ"തി. (ഇതിവു
നൃന്ദ) -

ആദിസു മഗ്ഗോ ആസവക്ഖയോതി വുത്തോ. "ആസവാനം ഖയാ സമണോ
ഹോതീ"തിആദിസു (മം നിം ച.ഭുവ) ഫലം.

"പരവജ്ജാനുപസ്സിസ്സ, നിച്ചം ഉജ്ജയാനസഞ്ഞിനോ;
ആസവാ തസ്സ വഡ്ഡന്തി, ആരാ സോ ആസവക്ഖയാ"തി. -

ആദിസു (ധം പം ഭുവ) നിബ്ബാനം. ഇധ പന ആസവാനം അച്ചന്തഖയോ
അനുപ്പാദോ വാ മഗ്ഗോ വാ "ആസവാനം ഖയോ"തി വുത്തോ.

അനാസവന്തി പടിപസ്സദ്ധിവസേന സബ്ബസോ പഹീനാസവം.
ചേതോവിമുത്തിന്തി അരഹത്തഫലസമാധിം. പഞ്ഞാവിമുത്തിന്തി
അരഹത്തഫലപഞ്ചം. ഉഭയവചനം മഗ്ഗേ വിയ ഫലേപി സമമവിപസ്സനാനം
യുഗഗന്ധഭാവദസ്സനത്ഥം. ഞാണന്തി സബ്ബഞ്ജുതഞ്ഞാണം. ദേവതായ
വചനസമനന്തരമേവ "കഥം നു ഖോ"തി ആവജ്ജേനസ്സ ഭഗവതോ ഞാണം
ഉപ്പജ്ജി "നന്ദേന അരഹത്തം സച്ഛികത"ന്തി. സോ ഹി ആയസ്ഥാ
സഹായഭിക്ഖുഹി തഥാ ഉപ്പണ്ഡിയമാനോ "ഭാരിയം വത മയാ കതം,
യോഹം ഏവം സ്വാക്ഖാതേ ധമ്മവിനയേ പബ്ബജിത്വാ അച്ഛാരാനം പടിലാഭായ
സത്ഥാരം പാടിഭോഗം അകാസി"ന്തി ഉപ്പന്നസംവേഗോ ഹിരോത്തപ്പം
പച്ചുപട്ഠപേത്വാ ഘടേണോ വായമന്തോ അരഹത്തം പത്വാ ചിന്തേസി -
"യംനുനാഹം ഭഗവന്തം ഏതസ്ഥാ പടിസ്സവാ മോചേയ്യ"ന്തി. സോ ഭഗവന്തം
ഉപസങ്കമിത്വാ അത്തനോ അധിപ്പായം സത്ഥു ആരോചേസി. തേന വുത്തം -
"അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ നന്ദോ...പേ... ഏതസ്ഥാ പടിസ്സവാ"തി. തത്ഥ പടിസ്സവാതി
പാടിഭോഗപ്പടിസ്സവാ, "അച്ഛാരാനം പടിലാഭായ അഹം പടിഭൂതോ"തി
പടിഞ്ഞായ.

അഥസ്സ ഭഗവാ "യസ്ഥാ തയാ അഞ്ഞാ ആരാധിതാതി ഞാതമേതം മയാ,
ദേവതാപി മേ ആരോചേസി, തസ്ഥാ നാഹം പടിസ്സവാ ഇദാനി മോചേതബ്ബോ
അരഹത്തപ്പത്തിയാവ മോചിതത്താ"തി ആഹ. തേന വുത്തം "യദേവ ഖോ തേ
നന്ദാ"തിആദി. തത്ഥ യദേവാതി യദാ ഏവ. തേതി തവ. മുത്തോതി പമുത്തോ.

ഇദം വൃത്തം ഹോതി - യസ്മിന്യേവ കാലേ ആസവേഹി തവ ചിത്തം വിമുത്തം, അഥ അനന്തരമേവാഹം തതോ പാടിഭോഗതോ മുത്തോതി.

സോപി ആയസ്മാ വിപസ്സനാകാലേയേവ “യദേവാഹം ഇന്ദ്രിയാസംവരം നിസ്സായ ഇമം വിപ്പകാരം പത്തോ, തമേവ സുട്ഠു നിഗ്ഗഹേസ്സാമീ”തി ഉസ്സാഹജാതോ ബലവഹിരോത്തപ്പോ തത്ഥ ച കതാധികാരത്താ ഇന്ദ്രിയാസംവരേ ഉക്കട്ഠപടിപദസ്ഥി അഗമാസി. വൃത്തഞ്ജേഹേതം -

“സചേ , ഭിക്ഖവേ, നന്ദസ്സ പുരത്ഥിമാ ദിസാ ആലോകേതബ്ബാ ഹോതി, സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്ഥാ നന്ദോ പുരത്ഥിമം ദിസം ആലോകേതി ‘ഏവം മേ പുരത്ഥിമം ദിസം ആലോകയതോ ന അഭിജ്ഞാദോമനസ്സാ പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാ അന്യാസ്സവേയ്യു’ന്തി, ഇതിഹ തത്ഥ സമ്പജാനോ ഹോതി.

“സചേ, ഭിക്ഖവേ, നന്ദസ്സ പച്ഛിമാ...പേ... ഉത്തരാ... ദക്ഖിണാ... ഉദ്ധം... അധോ... അനുദിസാ ആലോകേതബ്ബാ ഹോതി, സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്ഥാ നന്ദോ അനുദിസം ആലോകേതി ‘ഏവം മേ...പേ... സമ്പജാനോ ഹോതീ’”തി (അം നിം വൃ.൯).

തേനേവ തം ആയസ്ഥന്തം സത്ഥാ “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരാനം യദിദം നന്ദോ”തി (അം നിം ൧.൨൩൦) ഏതദഗ്ഗേ റപേസി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ നന്ദസ്സ സബ്ബാസവേ വേപേത്ഥാ സുഖാദീസു താദിഭാവപ്പത്തിസഞ്ചാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി തദത്ഥവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യസ്സ നിത്തിണ്ണോ പക്കോതി യേന അരിയപുഗ്ഗലേന അരിയമഗ്ഗസേതുനാ സബ്ബോ ദിട്ഠിപക്കോ സംസാരപക്കോ ഏവ വാ നിബ്ബാനപാരഗമനേന തിണ്ണോ. മദ്ദിതോ കാമകണ്ഡകോതി യേന സത്താനം വിജ്ഞാനതോ. “കാമകണ്ഡകോ”തി ലദ്ധനാമോ സബ്ബോ കിലേസകാമോ സബ്ബോ കാമവിസൃകോ അഗ്ഗണാണദണ്ഡേന മദ്ദിതോ ഭഗ്ഗോ അനവസേസതോ മമിതോ. മോഹക്ഖയം അനുപ്പത്തോതി ഏവംഭൂതോ ച ദുക്ഖാദിവിസയസ്സ സബ്ബസ്സ സമ്മോഹസ്സ വേപനേന മോഹക്ഖയം പത്തോ, അരഹത്തഫലം നിബ്ബാനഞ്ച അനുപ്പത്തോ. സുഖദുക്ഖേസു ന വേധതീസ ഭിക്ഖുതി സോ ഭിന്നകിലേസോ ഭിക്ഖു ഇട്ഠാരമ്മണസമായോഗതോ ഉപ്പന്നേസു സുഖേസു അനിട്ഠാരമ്മണസമായോഗതോ ഉപ്പന്നേസു ദുക്ഖേസു ച ന വേധതീ ന കമ്പതി, തം നിമിത്തം ചിത്തവികാരം നാപജ്ജതി. “സുഖദുക്ഖേസു”തി ച ദേസനാമത്തം, സബ്ബേസുപി ലോകധമ്മേസു ന വേധതീതി വേദിതബ്ബം.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. യസോജസുത്തവണ്ണനാ

൨൩. തതിയേ യസോജപ്പമുഖാനീതി ഏത്ഥ യസോജോതി തസ്സ മേരസ്സ നാമം, തം പുബ്ബങ്ഗമം കത്ഥാ പബ്ബജിതത്താ വിചരണതോ ച താനി പഞ്ച

ഭിക്ഖുസതാനി “യസോജ്ജപമുഖാനീ”തി വുത്താനി.

തേസം അയം പുബ്ബയോഗോ - അതീതേ കിര കസ്സപദസബലസ്സ സാസനേ അഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു ആരഞ്ഞകോ അരഞ്ഞേ പിട്ഠിപാസാണേ കതപണ്ണകുടിയം വിഹരതി. തസ്മിഞ്ച സമയേ പഞ്ചസതാ ചോരാ ഗാമഘാതകാദിനി കത്വാ ചോരികായ ജീവന്താ ചോരകമ്മം കത്വാ ജനപദമനുസ്സേഹി അനുബദ്ധാ പലായമാനാ അരഞ്ഞം പവിസിത്വാ തത്ഥ കിഞ്ചി ഗഹണം വാ പടിസരണം വാ അപസ്സന്താ അവിദുരേ തം ഭിക്ഖും പാസാണേ നിസിന്നം ദിസ്വാ വന്ദിത്വാ തം പവത്തിം ആചിക്ഖിത്വാ “അമ്ഹാകം, ഭന്തേ, പടിസരണം ഹോമാ”തി യാചിംസു. മേരോ “തുമ്ഹാകം സീലസദിസം പടിസരണം നത്ഥി, സബ്ബേ പഞ്ച സീലാനി സമാദിയമാ”തി ആഹ. തേ “സാധൂ”തി സമ്പടിച്ചിത്വാ സീലാനി സമാദിയിംസു. മേരോ “തുമ്ഹേ ഇദാനി സീലേസു പതിട്ഠിതാ, അത്തനോ ജീവിതം വിനാസയന്തേസുപി മാ മനം പദോസയിത്ഥാ”തി കകചുപമവിധിം (മം നിം ൧.൨൨൨ ആദയോ) ആചിക്ഖി. തേ “സാധൂ”തി സമ്പടിച്ചിംസു. അഥ തേ ജാനപദാ തം സമ്പത്താ ഇതോ ചിതോ ച ഗവേസന്താ തേ ചോരേ ദിസ്വാ സബ്ബേവ ജീവിതാ വോരോപേസും. തേ തേസു മനോപദോസമത്തമ്പി അകത്വാ അക്ഖണ്ഡസീലാ കാലം കത്വാ കാമാവചരദേവേസു നിബ്ബത്തിംസു. തേസു ജേട്ഠചോരോ ജേട്ഠദേവപുത്തോ അഹോസി, ഇതരേ തസ്സേവ പരിവാരാ.

തേ അപരാപരം സംസരന്താ ഏകം ബുദ്ധന്തരം ദേവലോകേ വേപേത്വാ അമ്ഹാകം ഭഗവതോ കാലേ ദേവലോകത്തോ ചവിത്വാ ജേട്ഠദേവപുത്തോ സാവത്ഥിനഗരദാരേ കേവട്ടഗാമേ പഞ്ചസതകുലഗാമജേട്ഠകസ്സ കേവട്ടസ്സ പുത്തോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തി, യസോജ്ജാതിസ്സ നാമം അകംസു. ഇതരേപി അവസേസകേവട്ടാനം പുത്താ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തിംസു. തേ പുബ്ബസന്നിവാസേന സബ്ബേപി സഹായകാ ഹുത്വാ സഹപംസുകീളിതം കീളന്താ അനുപുബ്ബേന വയപ്പത്താ അഹേസും, യസോജ്ജാ തേസം അഗ്ഗോ അഹോസി. തേ സബ്ബേവ ഏകത്തോ ഹുത്വാ ജാലാനി ഗഹേത്വാ നദിതളാകാദിസു മച്ഛേ ബന്ധന്താ വിചരന്തി.

അഥേകദിവസം അചിരവതിയാ നദിയാ ജാലേ വിത്തേ സുവണ്ണവണ്ണോ മച്ഛോ അന്തോജാലേ പാവിസി. തം ദിസ്വാ സബ്ബേപി കേവട്ടാ “അമ്ഹാകം പുത്താ മച്ഛേ ബന്ധന്താ സുവണ്ണവണ്ണം മച്ഛം ബന്ധിംസു”തി ഹട്ഠുട്ഠാ അഹേസും. അഥ തേ പഞ്ചസതാപി സഹായകാ മച്ഛം നാവായ പക്ഖിപിത്വാ നാവം ഉക്ഖിപിത്വാ രഞ്ഞോ ദസ്സേസും. രാജാ തം ദിസ്വാ “ഭഗവാ ഏതസ്സ സുവണ്ണവണ്ണകാരണം ജാനിസ്സതീ”തി മച്ഛം ഗാഹാപേത്വാ ഭഗവതോ ദസ്സേസി. സത്ഥാ “അയം കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ സാസനേ ഓസക്കമാനേ പബ്ബജിത്വാ മിച്ചാ പടിപജ്ജന്തോ സാസനം ഓസക്കാപേത്വാ നിരയേ നിബ്ബത്തോ ഏകം ബുദ്ധന്തരം നിരയേ പച്ചിത്വാ തത്തോ ചുത്തോ അചിരവതിയം മച്ഛോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തോ”തി വത്വാ തസ്സ മാതുഭഗിനീനഞ്ച നിരയേ നിബ്ബത്തഭാവം, തസ്സ ഭാതികത്ഥേരസ്സ പരിനിബ്ബുതഭാവഞ്ച തേനേവ കമാപേത്വാ ഇമിസ്സാ അട്ഠപ്പത്തിയാ കപിലസുത്തം ദേസേസി.

സത്ഥു ദേസനം സുത്വാ തേ പഞ്ചസതാ കേവട്ടപുത്താ സംവേഗജാതാ ഹുത്വാ ഭഗവതോ സന്തികേ പബ്ബജിത്വാ, ഉപസമ്പന്നാ ഹുത്വാ വിവേകവാസം വസന്താ ഭഗവന്തം ദസ്സനായ ആഗമംസു. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന യസോജ്ജപമുഖാനി പഞ്ചമത്താനി ഭിക്ഖുസതാനീ”തിആദി.

തത്ത്വ തേയാതി തേ ഇയ. നേവാസികേഹീതി നിബദ്ധവാസം വസമാനേഹി. പടിസമ്മോദമാനാതി നേവാസികഭിക്ഖുഹി “കച്ചാവുസോ, ഖമനീയ”ന്തിആദിനാ പടിസമ്മാരവസേന സമ്മോദനായ കതായ “ആമാവുസോ, ഖമനീയ”ന്തിആദിനാ , പുന സമ്മോദമാനാ തേഹി സദ്ധിം സമപ്പവത്തമോദാ. സേനാസനാനി പഞ്ഞാപയമാനാതി ആചരിയുപജ്ജായാനം അത്തനോ ച പാപുണകാനി സേനാസനാനി പൂച്ഛിത്വാ തേഹി നേവാസികേഹി തേസം “ഇദം തുമ്ഹാകം ആചരിയാനം, ഇദം തുമ്ഹാകം ഉപജ്ജായാനം, ഇദം തുമ്ഹാകം പാപുണാതി”തി സേനാസനാനി സംവിധാപേത്വാ അത്തനാ ച തത്ത്വ ഗത്ത്വാ, ദ്വാരകവാടാനി വിവരിത്വാ, മഞ്ചപിഠകസാരകാദീനി നീഹരിത്വാ പപ്ഫോടേത്വാ യഥാഠാനം ഠപനാദിവസേന പഞ്ഞാപേത്താ ച.

പത്തചീവരാതി പടിസാമയമാനാതി, “ഭന്തേ, ഇമം മേ പത്തം ഠപേമ, ഇദം ചീവരം, ഇദം മാലകം, ഇദം ഉദകതുമ്പം, ഇദം മേ കത്തരയട്ഠി”ന്തി ഏവം സമണപരിക്ഖാരം സംഗോപയമാനാ. ഉച്ചാസദ്ദാ മഹാസദ്ദാതി ഉദ്ധം ഗതട്ഠേന ഉച്ചോ സദ്ദോ യേസന്തേ ഉച്ചാസദ്ദാ അകാരസ്സ ആകാരം കത്വാ. സമന്തതോ പത്ഥട്ഠേന മഹന്തോ സദ്ദോ യേസന്തേ മഹാസദ്ദാ. കേവട്ടാ മഞ്ഞേ മച്ഛവിലോപേതി കേവട്ടാ വിയ മച്ഛവിലുന്വനേ. യഥാ നാമ കേവട്ടാ ഉദകേ വട്ടനതോ മച്ഛഗുഹണത്ഥം പവത്തനതോ “കേവട്ടാ”തി ലദ്ധനാമാ മച്ഛബന്ധാ മച്ഛഗുഹണത്ഥം ജലേ ജാലം പക്ഖിപിത്വാ “പവിട്ഠോ ന പവിട്ഠോ, ഗഹിതോ ന ഗഹിതോ”തിആദിനാ ഉച്ചാസദ്ദമഹാസദ്ദാ ഹോന്തി. യഥാ ച തേ മച്ഛപച്ഛിആദീനി ഠപിതട്ഠാനേ മഹാജനേ ഗത്ത്വാ “മയ്ഹം ഏകം മച്ഛം ദേവ, മയ്ഹം ഏകം മച്ഛഫാലം ദേവ, അമുകസ്സ ദിന്നോ മഹന്തോ, മയ്ഹം ഖുദുകോ”തിആദീനി വത്വാ വില്പുന്വമാനേ തേസം പടിസേധനാദിവസേന ഉച്ചാസദ്ദമഹാസദ്ദാ ച ഹോന്തി, ഏവമേതേ ഭിക്ഖുതി ദസ്സേതി. തേതേതി തേ ഏതേ. കിംന്തുതി കിസ്സ നു, കിമത്ഥം നുതി അത്ഥോ. തേമേതി തേ ഇമേ. പണാമേമീതി നീഹരാമി. വോതി തുമ്ഹേ. ന വോ മമ സന്തികേ വത്ഥബ്ബന്തി തുമ്ഹേഹി മയ്ഹം സന്തികേ ന വസിതബ്ബം. യേ തുമ്ഹേ മാദിസസ്സ ബുദ്ധസ്സ വസനട്ഠാനം ആഗത്ത്വാ ഏവം മഹാസദ്ദം കരോഥ, അത്തനോ യമ്മതായ വസന്താ കിം നാമ സാരൂപ്പം കരിസ്സഥ, തുമ്ഹാദിസാനം മമ സന്തികേ വസനകിച്ചം നത്ഥീതി ദീപേതി. ഏവം പണാമിതേസു ച ഭഗവതാ തേസു ഏകഭിക്ഖുപി “ഭഗവാ തുമ്ഹേ മഹാസദ്ദമത്തകേന അമ്ഹേ പണാമേമാ”തി വാ അഞ്ഠം വാ കിഞ്ചി പടിവചനം അവത്വാ ബുദ്ധഗാരവേന സബ്ബേ ഭഗവതോ വചനം സമ്പടിച്ഛന്താ “ഏവം, ഭന്തേ”തി വത്വാ നിക്ഖമിംസു. ഏവം പന തേസം അഹോസി “മയം സത്ഥാരം പസ്സിസ്സാമ, യമ്മം സോസ്സാമ, സത്ഥു സന്തികേ വസിസ്സാമാതി ആഗതാ, ഏവരുപസ്സ പന ഗരുന്നോ സത്ഥു സന്തികം ആഗത്ത്വാ മഹാസദ്ദം കരിമ്ഹാ, അമ്ഹാകമേവ ദോസോയം, പണാമിതമ്ഹാ തതോ, ന ലദ്ധം സത്ഥു സന്തികേ വത്ഥം, സമന്തപാസാദികം സുവണ്ണവണ്ണം സരീരം ഓലോകേതും, മധുരസ്സരേന ദേസിതം യമ്മം സോതു”ന്തി. തേ ബലവദോമനസ്സജാതാ ഹുത്വാ പക്കമിംസു.

സംസാമേത്വാതി സുഗുത്ഥം കത്വാ. വജ്ജിതി ഏവംനാമകോ ജനപദോ, വജ്ജി നാമ ജാനപദിന്നോ രാജകുമാരാ, തേസം നിവാസോ ഏകോപി ജനപദോ രുദ്ദഹീവസേന “വജ്ജി”ത്വേവ വുച്ചതി. തേന വുത്ഥം “വജ്ജിസു”തി. വഗ്ഗുമുദാതി ഏവംനാമ ലോകസ്സ പുണ്ണസമ്മതാ ഏകാ നദീ. “വഗ്ഗുമുദാ”തിപി പാഠോ. അത്ഥകാമേനാതി കിഞ്ചി പയോജനം അനപേക്ഖിത്വാ അത്ഥമേവ

ഇച്ഛന്തേന. ഹിതേസിനാതി അത്ഥം ഇച്ഛന്തേന, “കിന്തി മേ സാവകാ വട്ടദുക്ഖാ പരിമുച്ഛേയ്യു”ന്തി തസ്സ അത്ഥസങ്ഖാതസ്സ അത്ഥസ്സ വാ ഹേതുഭൂതസ്സ ഹിതസ്സ ഏസനസീലേന. തതോ ഏവ അത്തനോ സരീരവേദം അഗണേത്വാ ദൂരേപി വേണേയ്യസന്തികം ഗത്വാ അനുകമ്പനതോ അനുകമ്പകേന. തമേവ അനുകമ്പം ഉപാദായ മയം പണാമിതാ, ന അത്തനോ വേയ്യാവച്ചാദിപച്ചാസീസായ. യസ്മാ ധമ്മഗരൂനോ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ സമ്മാപടിപത്തിയാവ പൂജേതബ്ബാ, യേ ഉച്ചാസദുക്കരണമത്തേപി പണാമേന്തി, തസ്മാ ഹന്ദ മയം, ആവുസോ, തമാ വിഹാരം കപ്പേമ സബ്ബത്ഥ സതിസമ്പജ്ഞത്തേയോഗേന അപണ്ണകപ്പടിപദം പൂരേന്താ യമാഗഹിതകമ്മട്ഠാനം മത്ഥകം പാപേന്താ ചതുഇരിയാപഥവിഹാരം കപ്പേമ വിഹാരാമ. യമാ നോ വിഹരത്തി യമാ അമ്ഹേസു വിഹരന്തേസു, ഭഗവാ അത്തമനോ അസ്സ, സമ്മാപടിപത്തിയാ പൂജായ ആരാധിതോ ഭവേയ്യാതി അത്ഥോ.

തേനേവന്തരവസ്സേനാതി തസ്മിന്ധേവ അന്തരവസ്സേ മഹാപവാറണം അനതിക്കമിത്വാവ. സബ്ബേവ തിസ്സോ വിജ്ജാ സച്ഛാകംസൂതി സബ്ബേയേവ തേ പഞ്ചസതാ ഭിക്ഖു പൂബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിണാണം ദിബ്ബചക്ഖുണാണം ആസവക്ഖയണാണന്തി ഇമാ തിസ്സോ പൂബ്ബേനിവുത്ഥക്ഖണ്ഡപ്പടിച്ഛാദകമോഹക്ഖണ്ഡാദീനം വിനിവിജ്ജന്തേന വിജ്ജാ അത്തപച്ചക്ഖാ അകംസു. ലോകിയാഭിഞ്ഞാസു ഇമായേവ ദേവ അഭിഞ്ഞാ ആസവക്ഖയണാണസ്സ ബഹുപകാരാ, ന തമാ ദിബ്ബസോതചേതോപരിയഇദ്ധിവിധിയാണാനീതി ദസ്സനത്ഥം വിജ്ജത്തയമേവേത്ഥ തേസം ഭിക്ഖുനം അധിഗമദസ്സനവസേന ഉദ്ധടം. തമാ ഹി വേരഞ്ജസുത്തേ (അ° നി° വൃ.൧൧) ഭഗവാ വേരഞ്ജബ്രാഹ്മണസ്സ അത്തനോ അധിഗമം ദസ്സേന്തോ വിജ്ജത്തയമേവ ദേസേസി, ന ദിബ്ബസോതയാണാദീനം അഭാവതോ. ഏവം തേസസി ഭിക്ഖുനം വിജ്ജമാനാനിപി ദിബ്ബസോതയാണാദീനി ന ഉദ്ധടാനി. ഛരളഭിഞ്ഞാ ഹി തേ ഭിക്ഖു. ഏവഞ്ച കത്വാ “വഗ്ഗുമുദായ നദിയാ തീരേ അന്തരഹിതാ മഹാവനേ കൂടാഗാരസാലായം ഭഗവന്തോ സമ്മുഖേ പാതുരഹേസു”ന്തി തേസം ഭിക്ഖുനം ഇദ്ധിവളഞ്ജനം വക്ഖതി.

യമാഭിരന്തന്തി യമാഭിരതിം യമാജ്ജ്യാസയം. ബുദ്ധാനന്ദഹി ഏകസ്ഥിം ഠാനേ വസന്താനം ഛായുദകവിപത്തിം വാ അഹാസുകസേനാസനം വാ മനുസ്സാനം അസ്സദ്ധാദിഭാവം വാ ആഗമ്മ അനഭിരതി നാമ നത്ഥി, തേസം സമ്പത്തിയാ “ഛാസും വിഹാരമാ”തി ചിരവിഹാരോപി നത്ഥി. യത്ഥ പന ഭഗവതി വിഹരന്തേ മനുസ്സാ സരണേസു വാ പതിട്ഠഹന്തി, സീലാനി വാ സമാദിയന്തി പബ്ബജന്തി, സോതാപത്തിമഗ്ഗാദീനി വാ പാപുണ്ണന്തി, സത്ഥാ താസു സമ്പത്തിസു തേസം പതിട്ഠാപനത്ഥം വസതി, തദഭാവേ പക്കമതി. തദാ ഹി സാവത്ഥിയം കത്തബ്ബബുദ്ധകിച്ചം നാഹോസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ സാവത്ഥിയം യമാഭിരന്തം വിഹരിത്വാ യേന വേസാലീ തേന ചാരികം പക്കാമീ”തി.

ചാരികം ഛരമാനോതി അദ്ധാനഗമനം ഗച്ഛന്തോ. ചാരികാ ച നാമേസാ ഭഗവന്തോ ദുവിധാ തുരിതചാരികാ അതുരിതചാരികാതി. തത്ഥ ദൂരേപി ബോധനേയ്യപുഗ്ഗലം ദിസാ തസ്സ ബോധനത്ഥം സഹസാ ഗമനം തുരിതചാരികാ നാമ, സാ മഹാകസ്സപപച്ചുഗ്ഗമനാദീസു ദട്ഠബ്ബാ. യാ പന ഗാമനിഗമരാജയാനീപടിപാടിയാ ദേവസിക്ഖം യോജനദ്ധയോജനവസേന പിണ്ഡപാതചരിയാദീഹി ലോകം അനുഗൃണ്ഹന്തോ ഗച്ഛതി, അയം

അതുകൊണ്ടാണിത് നാമ, അയമേവ ഇധാധിഷ്ഠിതം. തദവസരീതി തേന അവസരി, തം വാ അവസരി, തത്ത്വ അവസരി , പാവിസീതി അത്ഥോ.

തത്രാതി തസ്സം. സുദന്തി നിപാതമത്തം. വേസാലിയന്തി തിക്ഖത്തും വിസാലീഭൂതത്താ “വേസാലീ”തി ലദ്ധനാമേ ലിച്ഛവിരാജുനം നഗരേ. മഹാവന്നേതി മഹാവനം നാമ സയംജാതം അരോപിമം സപരിച്ഛേദം മഹന്തം വനം. കപിലവത്സുസാമന്താ പന മഹാവനം ഹിമവന്തേന സഹ ഏകാബദ്ധം അപരിച്ഛേദം പുത്രാ മഹാസമുദ്രം ആഹച്ച റിതം. ഇദം താദിസം ന ഹോതി, സപരിച്ഛേദം മഹന്തം വനന്തി മഹാവനം. കൂടാഗാരസാലായന്തി തസ്മിം മഹാവന്നേ ഭഗവന്തം ഉദ്ദിസ്സ കതേ ആരാമേ കൂടാഗാരം അന്തോ കത്വാ ഹംസവട്ടകച്ഛന്നേന കതാ സബ്ബാകാരസമ്പന്നാ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഗന്ധകുടി കൂടാഗാരസാലാ നാമ , തസ്സം കൂടാഗാരസാലായം. വഗ്ഗുമുദാതീരിയാനന്തി വഗ്ഗുമുദാതീരവാസീനം. ചേതസാ ചേതോ പരിച്ച മനസി കരിത്വാതി അത്തന്നോ ചിത്തേന തേസം ചിത്തം പരിച്ഛിജ മനസി കരിത്വാ, ചേതോപരിയത്താണേന വാ സബ്ബത്തുതത്താണേന വാ തേഹി അധിഗതവിസേസം ജാനിത്വാതി അത്ഥോ.

ആലോകജാതാ വിയാതി സഞ്ജാതാലോകാ വിധ. ഇതരം തസ്സേവ വേവചനം, ചന്ദസഹസ്സസൂരിയസഹസ്സേഹി ഓഭാസീതാ വിയാതി അത്ഥോ. യസ്മാ തേ യസോജപ്പമുവാ പഞ്ചസതാ ഭിക്ഖു സബ്ബസോ അവിജ്ജന്ധകാരവിധമന്നേന ആലോകഭൂതാ ഓഭാസഭൂതാ പുത്രാ വിഹരന്തി, തസ്മാ ഭഗവാ തേഹി റിതദിസായ “ആലോകജാതാ വിധ മേ, ആനന്ദ, ഏസാ ദിസാ”തിആദിനാ വണ്ണഭണനാപദേസേന തേ ഭിക്ഖു പസംസതി. തേന വൃത്തം - “യസ്സം ദിസായം വഗ്ഗുമുദാതീരിയാ ഭിക്ഖു വിഹരന്തി”തി. അപ്പടികൂലാതി ന പടികൂലാ, മനാപാ മനോഹരാതി അത്ഥോ. യസ്മിൻഹി പദേസേ സീലാദിഗുണസമ്പന്നാ മഹേസിനോ വിഹരന്തി, തം കിഞ്ചാപി ഉക്ഖലവികൂലവിസമദുഗ്ഗാകാരം, അഥ വോ മനുത്തം രമണീയമേവ. വൃത്തഞ്ജേതം -

“ഗാമേ വാ യദി വാരഞ്ഞേ, നിന്നേ വാ യദി വാ മലേ;
യത്ഥ അരഹന്തോ വിഹരന്തി, തം ഭൂമിരാമണേയ്യക”ന്തി. (ധം പം ന്വ);

പഹിണേയ്യാസീതി പേസേയ്യാസി. സത്ഥാ ആയസ്ഥത്താനം ദസ്സനകാമോതി തേസം ഭിക്ഖുനം സന്തികേ പഹേണാകാരദസ്സനം. ഇതി ഭഗവാ യദത്ഥം തേ ഭിക്ഖു പണാമേസി, തമത്ഥം മത്ഥകപ്പത്തം ദിസാ ആരദ്ധചിത്തോ തേസം ദസ്സനകാമതം മേരസ്സ ആരോചേസി. ഏവം കിരസ്സ അഹോസി “അഹം ഇമേ ഉച്ചാസദുമഹാസദുകരണേ പണാമേസ്സാമി, അഥ തേ ഭദ്രോ അസ്സാജാനീയോ വിധ കസാഭിഛാതേന, തേന ചോദിതാ സംവേഗപ്പത്താ മമാരാധനത്ഥം അരഞ്ഞം പവിസിത്വാ ഘടേന്തോ വായമന്താ വിപ്പമേവ അരഹത്തം സച്ഛികരിസ്സന്തി”തി. ഇദാനി തേ അഗ്ഗഫലപ്പത്തേ ദിസാ തായ അരഹത്തപ്പത്തിയാ ആരാധിതചിത്തോ തേസം ദസ്സനകാമോ പുത്രാ ഏവം ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികം ആണാപേസി.

സോ ഭിക്ഖുതി ആനന്ദത്ഥേരേന തഥാ ആണത്തോ ഛരളഭിഞ്ഞോ ഏകോ ഭിക്ഖു. പമുഖേതി സമ്മുഖേ. ആനേഞ്ജസമാധിനാതി ചതുത്ഥജ്ഞാനപാദകേന അഗ്ഗഫലസമാധിനാ, “അരുപജ്ഞാനപാദകേനാ”തിപി വദന്തി. “ആനേഞ്ജേന

സമാധിനാ"തിപി പാഠോ. കസ്മാ പന ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം ആഗമനം ജാനന്തോ പടിസന്മാരം അകത്വാ സമാപത്തിന്യേവ സമാപജ്ജി? തേസം അത്തനാ സമാപന്നസമാപത്തിം ജാനിത്വാ സമാപജ്ജനത്ഥം, തേസം പുണ്ണേ പണാമിതാനം ഇദാനി അത്തനാ സമാനസമ്ഭോഗദസ്സനത്ഥം, ആനുഭാവദീപനത്ഥം, വിനാ വചിഭേദേണ അഞ്ഞബ്ബാകരണദീപനത്ഥഞ്ച. അപരേ പനാഹു "പുണ്ണേ പണാമിതാനം ഇദാനി അത്തനോ സന്തികം ആഗതാനം അനുത്തരസുഖുപ്പാദനേണ അനഞ്ഞസാധാരണപടിസന്മാരകരണത്ഥ"ന്തി. തേപി ആയസ്ഥനോ ഭഗവതോ അജ്ജ്യാസയം ഞത്വാ തന്യേവ സമാപത്തിം സമാപജ്ജിംസു. തേന വുത്തം - "കതമേന നു ഖോ ഭഗവാ വിഹാരേണ ഏതരഹി വിഹരതീ"തിആദി.

ഏതഥ ച രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനം കോസജ്ജാദീനം പാരിപന്തികധമ്മാനം സുവിദൂരഭാവതോ ഇദ്ധിയാ മൂലഭൂതേഹി അനോണമനാദീഹി സോളസഹി വോദാനധമ്മേഹി സമന്നാഗമനതോ ആനേഞ്ജപ്പത്തം സയം അനിഞ്ജനട്ഠേണ ആനേഞ്ജന്തി വുച്ചതി. വുത്തഞ്ഛേതം -

"അനോണതം ചിത്തം കോസജ്ജേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. അനുണ്ണതം ചിത്തം ഉദ്ധച്ചേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. അനഭിരതം ചിത്തം രാഗേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. അനപനതം ചിത്തം ബ്ബാപാദേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. അനിസ്സിതം ചിത്തം ദിട്ഠിയാ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. അപ്പടിബദ്ധം ചിത്തം ഛന്ദരാഗേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. വിപ്പമുത്തം ചിത്തം കാമരാഗേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. വിസന്ധുത്തം ചിത്തം കിലേസേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. വിമരിയാദികതം ചിത്തം കിലേസമരിയാദായ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. ഏകത്തഗതം ചിത്തം നാനത്തകിലേസേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. സദ്ധായ പരിഗൃഹിതം ചിത്തം അസ്സദ്ധിയേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. വീരിയേന പരിഗൃഹിതം ചിത്തം കോസജ്ജേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. സതിയാ പരിഗൃഹിതം ചിത്തം പമാദേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. സമാധിനാ പരിഗൃഹിതം ചിത്തം ഉദ്ധച്ചേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. പഞ്ഞായ പരിഗൃഹിതം ചിത്തം അവിജ്ജായ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജം. ഓഭാസഗതം ചിത്തം അവിജ്ജന്ധകാരേ ന ഇഞ്ജതീതി ആനേഞ്ജ"ന്തി.

രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനമേവ ച രൂപവിരാഗഭാവനാവസേന പവത്തിതം, ആരമ്മണവിഭാഗേന ചതുബ്ബിധം അരൂപാവചരജ്ജ്യാനന്തി ഏതേസം പഞ്ചന്നം ഝാനാനം ആനേഞ്ജവോഹാരോ. തേസം യം കിഞ്ചി പാദകം കത്വാ സമാപന്നാ അരഹത്തഫലസമാപത്തി ആനേഞ്ജസമാധിതി പോരാണാ.

അഭിക്കന്തായാതി അതീതായ. നിക്ഖന്തേതി നിഗ്ഗതേ, അപഗതേതി അത്ഥോ. തുണ്ഹീ അഹോസീതി ഭഗവാ അരിയേന തുണ്ഹീഭാവേന തുണ്ഹീ അഹോസി. ഉദ്ധസ്തേ അരുണേതി ഉഗ്ഗതേ അരുണേ, അരുണോ നാമ പുരത്ഥിമദിസായ സൂരിയോദയതോ പുരേതരമേവ ഉട്ഠിതോഭാസോ. നന്ദിമുഖിയാതി രത്തിയാ അരുണസ്സ ഉഗ്ഗതത്താ ഏവ അരുണപ്പഭായ സൂരിയാലോകൂപജീവിനോ സത്തേ നന്ദാപനമുഖിയാ വിയ രത്തിയാ ജാതായ, വിഭായമാനായാതി അത്ഥോ.

തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠഹിത്വാതി യഥാപരിച്ഛേദം തതോ ആനേഞ്ജസമാധിതോ അരഹത്തഫലസമാപത്തിതോ ഉട്ഠായ. സചേ ഖോ ത്വം,

ആനന്ദ, ജാനേയ്യാസീതി ഭഗവാ “ഇമേ ച ഭിക്ഖു ഏത്തകം കാലം ഇമിനാ നാമ സമാപത്തിസുഖേന വീതിനാമേന്തി”തി, ആനന്ദ, യദി ത്വം ജാനേയ്യാസി. ഏത്തകമ്പി തേ നപ്പടിഭാസേയ്യാതി ലോകിയപടിസമ്മോദനം സന്ധായ യദിദം തേ “അഭിക്കന്താ, ഭന്തേ, രത്തി”തിആദിനാ തിക്ഖത്തും പടിഭാനം ഉപട്ഠിതം, തയിദം ഏത്തകമ്പി തേ ന ഉപട്ഠഹേയ്യ. യസ്ഥാ ച ഖോ ത്വം, ആനന്ദ, സേക്ഖോ അസേക്ഖം സമാപത്തിവിഹാരം ന ജാനാസി, തസ്ഥാ മം ഇമേസം ഭിക്ഖുനം ലോകിയപടിസമ്മോദനം കാരേതും ഉസ്സുക്കം ആപജ്ജി. അഹം പന ഇമേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം ലോകുത്തരപടിസമ്മോദനേനേവ തിയാമരത്തിം വീതിനാമേസിന്തി ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ ആഹ - “അഹഞ്ച, ആനന്ദ, ഇമാനി ച പഞ്ച ഭിക്ഖുസതാനി സഞ്ചേവ ആനേഞ്ജസമാധിനാ നിസീദിമ്ഹാ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തേസം ഭിക്ഖുനം അത്തനാ സമം ആനേഞ്ജസമാധിസമാപജ്ജനസമത്ഥതാസഞ്ചാതം വസീഭാവത്ഥം സഞ്ചാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം തേസം ഭിക്ഖുനം അനവസേസരാഗാദിപ്പഹാനസംസിദ്ധിതാദിസഭാവദീപനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യസ്സ ജിതോ കാമകണ്ഡകോതി കുസലപക്ഖവിജ്ഞാനട്ഠേന കണ്ഡകഭൂതോ കിലേസകാമോ യേന അരിയപുഗ്ഗലേന അനവസേസം ജിതോ പഹീനോ, ഏതേനസ്സ അനുനയാഭാവം ദസ്സേതി. “ഗാമകണ്ടകോ”തിപി പാഠോ. തസ്സത്ഥോ - ഗാമേ കണ്ടകോ കണ്ടകട്ഠാനിയോ സകലോ വത്സുകാമോ യസ്സ ജിതോതി. ജയോ ചസ്സ തപ്പടിബദ്ധശരണരാഗപ്പഹാനേനേവ വേദിതഞ്ചോ, തേന തേസം അനാഗാമിമഗ്ഗോ വുത്തോ ഹോതി . അക്കോസോ ച ജിതോതി സമ്ബന്ധോ. വയോ ച ബന്ധനഞ്ചാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തേസു അക്കോസജയേന വചിദുച്ചരിതാഭാവോ, ഇതരേന കായദുച്ചരിതാഭാവോ ദസ്സീതോ. തേന തന്നിമിത്തകസ്സ ബ്യാപാദസ്സ അനവസേസപ്പഹാനേന തതിയമഗ്ഗോ വുത്തോ ഹോതി. അഥ വാ അക്കോസാദിജയവചനേന തതിയമഗ്ഗോ വുത്തോ ഹോതി, അക്കോസാദീനം അച്ചന്തഖമനം തത്ഥ പകാസിതം ഹോതി, ഉഭയമാപി നേസം വിരോധാഭാവം ദസ്സേതി. പഞ്ചതോ വിയ സോ റിതോ അനേജോതി ഏജാ വുച്ചതി ചലനകിലേസപരിപന്ഥോ, ഏജാഹേതൂനം അവസേസകിലേസാനം അഭാവേന അനേജോ, അനേജത്തായേവ സഞ്ചകിലേസേഹി പരവാദവാതേഹി ച അകമ്പനീയത്താ റിതോ ഏകഗ്ഘനപഞ്ചതസദിസോ. സുഖദുക്ഖേസു ന വേധതി സ ഭിക്ഖുതി സോ ഭിന്നകിലേസോ ഭിക്ഖു സുഖദുക്ഖനിമിത്തം ന കമ്പതീതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഇതി ഭഗവാ തേസം പഞ്ചസതാനം ഭിക്ഖുനം അരഹത്തായിഗമേന താദിഭാവപ്പത്തിം ഏകജ്ജയം കത്വാ ഏകപുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം ഉദാനം ഉദാനേസിതി.

തതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ർ. സാരിപുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൪. ചതുത്ഥേ പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാതി ആരമ്മണാഭിമുഖം സതിം ഽപയിത്വാ മുഖസമീപേ കത്വാ. തഥാ ഹി വിഭങ്ഗേ വുത്തം -

“അയം സതി ഉപട്ഠിതാ ഹോതി സുപട്ഠിതാ നാസികഗ്ഗേ വാ മുഖനിമിത്തേ വാ, തേന വുച്ചതി പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ”തി

(വിഭം ൩൩൭).

അഥ വാ “പരീതി പരിഗൃഹ്യാടോ, മുഖന്തി നിയ്യാനടോ, സതീതി ഉപടോനടോ, തേന വുച്ചതി ‘പരിമുഖം സതി’”ന്തി. ഏവം പടിസമ്ഭിദായം (പടിം മം ൧.൧൬൪) വുത്തനയേനപേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തത്രായം സഞ്ചേപത്ഥോ - പരിഗൃഹിതനിയ്യാനസതിം കത്വാതി. നിയ്യാനന്തി ച സതിയാ ഓഗാഹിതബ്ബം ആരമ്മണം ദട്ഠബ്ബം. ഏത്ഥ ച പുരിമോ പച്ഛിമോ ച അത്ഥോ സബ്ബസങ്ഗാഹകവസേന, ഇതരോ സമാപത്തിയാ പുബ്ബഭാഗസമന്നാഹാരവസേന ദട്ഠബ്ബോ. സതീതി വാ സതിസീസേന ത്യാനം വുത്തം “യേ കായഗതാസതിം പരിഭുഞ്ജന്തി”തിആദിസു (അം നിം ൧.൬൦൦) വിയ. കതമം പന തം ത്യാനന്തി? രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനം പാദകം കത്വാ സമാപനം അരഹത്തഫലജ്ജ്യാനം. കഥം പനേതം ജാനിതബ്ബന്തി? ആനേഞ്ജസമാധിയോഗേന മേരസ്സ സവിസേസം നിച്ചലഭാവം കേനചി അകമ്പനീയതഞ്ച പബ്ബതോപമായ പകാസേനോ ഭഗവാ ഇമം ഉദാനം അഭാസീതി ഗാമായ ഏവ അയമത്ഥോ വിഞ്ഞായതി. ന ചായം നിസജ്ജാ മേരസ്സ സച്ചപ്പടിവേധായ, അഥ ഖോ ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരായ. പുബ്ബേയേവ ഹി സുകരഖതലേണേ (മം നിം ൨.൨൦൧) അത്തനോ ഭാഗിനേയസ്സ ദീഘനഖപരിബ്ബാജകസ്സ ഭഗവതി ധമ്മം ദേസേനേ അയം മഹാമേരോ സച്ചപ്പടിവേധകിച്ചം മത്ഥകം പാപേസീതി.

ഏതമത്ഥന്തി ഏതം മേരസ്സ ആനേഞ്ജസമാധിയോഗേന താദിഭാവപ്പത്തിയാ ച കേനചി അകമ്പനീയതാസഞ്ചാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യഥാപി പബ്ബതോ സേലോതി യഥാ സിലാമയോ ഏകഗ്ഘനസിലാപബ്ബതോ, ന പംസുപബ്ബതോ ന മിസ്സകപബ്ബതോതി അത്ഥോ. അചലോ സുപ്പതിട്ഠിതോതി സുപ്പതിട്ഠിതമൂലോ പകതിവാതേഹി അചലോ അകമ്പനീയോ ഹോതി. ഏവം മോഹക്ഖയാ ഭിക്ഖു, പബ്ബതോവ ന വേധതീതി മോഹസ്സ അനവസേസപ്പഹാനാ മോഹമൂലകത്താ ച സബ്ബാകുസലാനം പഹീനസബ്ബാകുസലോ ഭിക്ഖു, യഥാ സോ പബ്ബതോ പകതിവാതേഹി, ഏവം ലോകധമ്മേഹി ന വേധതി ന കമ്പതി. മോഹക്ഖയോതി വാ യസ്മാ നിബ്ബാനം അരഹത്തഞ്ച വുച്ചതി, തസ്മാ മോഹക്ഖയസ്സ ഹേതു നിബ്ബാനസ്സ അരഹത്തസ്സ വാ അധിഗതത്താ ചതുസു അരിയസച്ചേസു സുപ്പതിട്ഠിതോ അസമാപനകാലേപി യഥാവുത്തപബ്ബതോ വിയ ന കേനചി വേധതി, പഗേവ സമാപനകാലേതി അധിപ്പായോ.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൫. പഞ്ചമേ കായഗതായ സതിയാതി കായാനുപസ്സനാവസേന കായേ ഗതായ കായാരമ്മണായ സതിയാ, ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ ഇദം കരണവചനം . അജ്ജ്ഞത്തന്തി ഇധ അജ്ജ്ഞത്തം നാമ നിയകജ്ജ്ഞത്തം, തസ്മാ അത്തന്തി അത്തസന്താനേതി അത്ഥോ. അഥ വാ യസ്മാ കമ്മട്ഠാനഭൂതോ കേസാദികോ ദ്വത്തിംസകോട്ഠാസസമുദായോ ഇധ കായോതി അധിപ്പേതോ, തസ്മാ അജ്ജ്ഞത്തന്തി പദസ്സ ഗോചരജ്ജ്ഞത്തന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സുപട്ഠിതായാതി നിയകജ്ജ്ഞത്തഭൂതേ ഗോചരജ്ജ്ഞത്തഭൂതേ വാ കായേ സുട്ഠു

ഉപദ്ഠിതായ. കാ പനായം സതി, യാ “അജ്ഞാതം സുപദ്ഠിതാ”തി വുത്താ? യായം ഭഗവതാ “അത്ഥി ഇമസ്ഥിം കായേ കേസാ ലോമാ”തിആദിനാ (ഭീം നിം ൨.൩൧൧; മം നിം ൧.൧൧൧; ഖും പാൺ ൩.൧൧൧) അജ്ഞാതകേസാദികോ ദന്തിംസാകാരോ കായോ വുത്തോ, തത്ഥ യാ പടികൂലമനസികാരം പവത്തേന്തസ്സ ഉപചാരപ്പനാവസേന കായേ ഉപദ്ഠിതാ സതി, സാ “കായഗതാ സതി”തി വുച്ചതി. യഥാ ചായം, ഏവം ആനാപാനചതുരരിയാപമസതിസമ്പജ്ഞാനം വസേന ഉദ്ധുമാതകവിനീലകാദിവസേന ച മനസികാരം പവത്തേന്തസ്സ യഥാരഹം ഉപചാരപ്പനാവസേന കായേ ഉപദ്ഠിതാ സതി “കായഗതാ സതി”തി വുച്ചതി. ഇധ പന അജ്ഞാതം കായഗതാ സതി പഥവീആദികാ ചതസ്സോ ധാതുയോ സസമ്ഭാരസഞ്ചേപാദീസു ചതുസു യേന കേനചി ഏകേനാകാരേണ വവത്ഥപേത്യാ തേസം അനിച്ഛാദിലക്ഖണസല്ലക്ഖണവസേന ഉപദ്ഠിതാ വിപസ്സനാസമ്പയുത്താ സതി “കായഗതാ സതി”തി അധിപ്പേത്യാ. മേരോ പന തഥാ വിപസ്സിത്യാ അത്തനോ ഫലസമാപത്തിമേവ സമാപജ്ജിത്യാ നിസീദി. ഇധാപി ഗാമായ ഏവം ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ വിത്താതബ്ബതാ “ന ചായം നിസജ്ജാ”തിആദിനാ വുത്തനയാനുസാരേണ യോജേതബ്ബാ.

ഏതമത്ഥന്തി ഏതം മേരസ്സ ചതുധാതുവവത്ഥാനമുഖേന കായാനുപസ്സനാസതിപദ്ഠാനേന വിപസ്സനം ഓഗാഹേത്യാ ഫലസമാപത്തിസമാപജ്ജനസഞ്ചാതം അത്ഥം വിദിത്യാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം സതിപദ്ഠാനഭാവനായ നിബ്ബാനാധിഗമഭീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സതി കായഗതാ ഉപദ്ഠിതാതി പുബ്ബേ വുത്തലക്ഖണാ സതി സദ്ധാപുബ്ബഞ്ജഗമാനം സമാധിവിരിയപത്താനം യഥാസകം കിച്ചനിപ്ഫാദനേന സഹായഭാവം ആപന്നത്താ പഹീനപ്പടിപക്ഖാ തതോ ഏവ തിക്ഖവിസദഭൂതാ ച യഥാവുത്തകായസംവരണവസേന ഏകത്ഥസമോസരണവസേന ച അവിപരീതസഭാവം സല്ലക്ഖേന്തി ഉപഗത്ത്യാ റിതാ ഹോതി, ഏതേന കായസഞ്ചാതാനം ചതുന്നം ധാതുന്നം തന്നിസ്സിതാനബ്ബ ഉപാദാരുപാനം സല്ലക്ഖണവസേന, പച്ചയേ വവത്ഥപേത്യാ തതോ പരം തേസം അനിച്ഛാദിലക്ഖണസല്ലക്ഖണവസേന ച പവത്തം ഞാണപരമ്പരാഗതം സതിം ദസ്സേതി, സതിസീസേന വാ തംസമ്പയുത്തം പരിത്താത്തയപരിയാപന്നഞാണപരമ്പരമേവ ദസ്സേതി. ഛരസു ഫസ്സായതനേസു സംവുത്തോതി യഥാവുത്തായ കായേ ഉപദ്ഠിതായ സതിയാ സമന്നാഗതോ ചക്ഖാദീസു ഫസ്സസ്സ കാരണഭൂതേസു ഛരസു ദ്വാരേസു കായാനുപസ്സനായ അഭാവിതായ ഉപ്പജ്ജനാരഹാനം അഭിജ്ഞാദീനം തസ്സാ ഭാവിതത്താ ഞാണപ്പവത്തിം പടിവേയേന്തോ തേ പിദഹന്തോ “തത്ഥ സംവുത്തോ”തി വുച്ചതി, ഏതേന ഞാണസംവരം ദസ്സേതി.

സതതം ഭിക്ഖു സമാഹിതോതി സോ ഭിക്ഖു ഏവം ഉപദ്ഠിതസ്സതി സബ്ബത്ഥ ച സംവുത്തോ പുമുത്താരമണേ ചിത്തം അവിസ്സജ്ജത്യാ അനിച്ഛാദിവസേന സമ്മസന്തോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ ഞാണേ തിക്ഖേ സൂരേ വഹന്തേ വിപസ്സനാസമാധിനാ താവ സതതം നിരന്തരം സമാഹിതോ അനുലോമത്താണാനന്തരം ഗോത്രഭൂത്താണോദയതോ പദ്ഠായ. ജത്താ നിബ്ബാനമത്തനോതി അത്തേസം പുമുജ്ജനാനം സുപിനന്തേപി അഗോചരഭാവതോ, അരിയാനം പന തസ്സ തസ്സേവ ആവേണികത്താ

അത്തസദിസത്താ ച “അത്താ”തി ലദ്ധവോഹാരസ്സ മഗ്ഗഫലത്താണസ്സ സാതിസയവിസയഭാവതോ ഏകന്തസുഖാവഹം നിബ്ബാനം അസഞ്ചതയാതു “അത്തനോ”തി വുത്തം, തം നിബ്ബാനം ജത്താ ജാനേയ്യ, മഗ്ഗഫലത്താണേഹി പടിവിജ്ജേയ്യ, സച്ഛികരേയ്യാതി അത്ഥോ. ഏതേന അരിയാനം നിബ്ബാനേ അധിമുത്തതം ദസ്സേതി. അരിയാ ഹി അധിചിത്തപ്പവത്തികാലേപി ഏകന്തേനേവ നിബ്ബാനേ നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന വിഹരന്തി. ഏതഥ ച യസ്സ സതി കായഗതാ ഉപദ്ഠിതാ, സോ ഭിക്ഖു ഛരസു ഫസ്സായതനേസു സംവുതോ, തതോ ഏവ സതതം സമാഹിതോ അത്തപച്ചക്ഖകരണേന നിബ്ബാനം അത്തനോ ജാനേയ്യാതി ഏവം ഗാഥാപദാനം സമ്ബന്ധോ വേദിതബ്ബോ. ഏവം കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനമുഖേന യാവ അരഹത്താ ഏകസ്സ ഭിക്ഖുനോ നിച്ചാനമഗ്ഗം ദസ്സേതി ധമ്മരാജാ.

അപരോ നയോ - സതി കായഗതാ ഉപദ്ഠിതാതി ഏതേന കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനം ദസ്സേതി. ഛരസു ഫസ്സായതനേസു സംവുതോതി ഫസ്സോ ആയതനം കാരണം ഏതേസന്തി ഫസ്സായതനാനി, തേസു ഫസ്സായതനേസു. ഫസ്സഹേതുക്കേസു ഫസ്സപച്ചയാ നിബ്ബത്തേസു ഛരസു ചക്ഖസമ്ഫസ്സജാദിവേദയിതേസു തണ്ഹാദീനം അപ്പവത്തിയാ സംവുതോ, ഏതേന വേദനാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനം ദസ്സേതി. സതതം ഭിക്ഖു സമാഹിതോതി സതതം നിച്ചകാലം നിരന്തരം വിക്ഖേപാഭാവതോ സമാഹിതോ ഭിക്ഖു. സോ ചായം അവിക്ഖേപോ സബ്ബസോ സതിപട്ഠാനഭാവനായ മത്ഥകപ്പത്തായ ഹോതി. സമ്മസന്തോ ഹി അതീതാദിഭേദഭിന്നേസു പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേസു അനവസേസതോവ പരിഗൃഹേത്യാ സമ്മസതീതി. ഏതേന സേസസതിപട്ഠാനേ ദസ്സേതി. ജത്താ നിബ്ബാനമത്തനോതി ഏവം ചതുസതിപട്ഠാനഭാവനം മത്ഥകം പാപേത്യാ റിതോ ഭിന്നകിലേസോ ഭിക്ഖു അത്തനോ കിലേസനിബ്ബാനം പച്ചവേക്ഖണത്താണേന സയമേവ ജാനേയ്യാതി അത്ഥോ.

അഥ വാ സതി കായഗതാ ഉപദ്ഠിതാതി അത്തനോ പരേസഞ്ച കായസ്സ യഥാസഭാവപരിത്താദീപനേന മേരസ്സ സതിവേപുല്ല്യപ്പത്തി ദീപിതാ. ഛരസു ഫസ്സായതനേസു സംവുതോതി ചക്ഖാദീസു ഛരസു ദ്വാരേസു അച്ചന്തസംവരദീപനേന സതതവിഹാരിവസേന മേരസ്സ സമ്പജ്ഞതപ്പകാസിനീ പത്താവേപുല്ല്യപ്പത്തി ദീപിതാ. സതതം ഭിക്ഖു സമാഹിതോതി സമാപത്തിബഹുലതാദസ്സനേന നവാനുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിയോ ദസ്സിതാ. ഏവംഭൂതോ പന ഭിക്ഖു ജത്താ നിബ്ബാനമത്തനോതി കതകിച്ചത്താ ഉത്തരി കരണിയാഭാവതോ കേവലം അത്തനോ അനുപാദിസേസനിബ്ബാനമേവ ജാനേയ്യ ചിന്തേയ്യ, അത്തന്വി തസ്സ ചിന്തേതബ്ബം നത്ഥീതി അധിപ്പായോ.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പിലിന്ദവച്ഛസുത്തവണ്ണനാ

൨൬. ഛരട്ഠേ പിലിന്ദവച്ഛോതി പിലിന്ദാതിസ്സ നാമം, വച്ഛോതി ഗോത്തവസേന മേരം സഞ്ജാനന്തി. വസലവാദേന സമുദാചരതീതി “ഏഹി, വസല, അപേഹി, വസലാ”തിആദിനാ ഭിക്ഖു വസലവാദേന വോഹരതി ആലപതി. സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖുതി ബഹു ഭിക്ഖു. തേ മേരം തഥാ സമുദാചരന്തം ദിസാ “അരഹാവ സമാനോ അപ്പഹീനവാസനത്താ ഏവം ഭണതീ”തി അജാനന്താ “ദോസന്തരോ മഞ്ഞേ അയം മേരോ ഏവം

സമുദാചരതി"തി ചിന്തേത്യാ ഉല്പന്നാധിപായാ തം തതോ വുട്ഠാപേതും ഭഗവതോ ആരോചേസും. തേന വുത്തം - "ആയസ്മാ, ഭന്തേ, പിിലിന്ദവച്ഛോ ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതി"തി. കേചി പനാഹു - "ഇമം മേരം ഭിക്ഖു 'അരഹാ'തി സഞ്ജാനന്തി, അയഞ്ച ഭിക്ഖു ഫരുസവചനേന ഏവം സമുദാചരതി, 'അഭൂതോ ഏവ നു ഖോ ഇമസ്ഥിം ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മോ'തി വാസനാവസേന തസ്സ തമാ സമുദാചാരം അജാനന്താ അരിയഭാവഞ്ചസ്സ അസദ്ദഹന്താ ഉജ്ജ്യാനസഞ്ചിനോ ഭഗവതോ തമത്ഥം ആരോചേസു"ന്തി. ഭഗവാ മേരസ്സ ദോസന്തരാഭാവം പകാസേതുകാമോ ഏകേന ഭിക്ഖുനാ തം പക്കോസാപേത്യാ സമ്മുഖാ തസ്സ "പുബ്ബാചിണ്ണവസേനായം തമാ സമുദാചരതി, ന ഫരുസവചനാധിപായോ"തി ആഹ. തേന വുത്തം - "അഥ ഖോ ഭഗവാ അഞ്ഞതരം ഭിക്ഖും ആമന്തേസീ"തിആദി.

തത്ഥ പുബ്ബേനിവാസം മനസി കരിത്വാതി സത്ഥാ "സച്ചം കിര ത്വം, വച്ഛ, ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതീ"തി മേരം പുച്ഛിത്വാ തേന "ഏവം, ഭന്തേ"തി വുത്തേ "അയം വച്ഛോ കിലേസവാസനായ വസലവാദം ന പരിച്ചജതി, കിം നു ഖോ അതീതേസുപി അത്തഭാവേസു ബ്രാഹ്മണജാതികോ അഹോസീ"തി ആവജേജന്തോ പുബ്ബേനിവാസത്താണേന സബ്ബത്തുതത്താണേന വാ തസ്സ പുബ്ബേനിവാസം അതീതാസു ജാതീസു നിവൃത്തക്ഖണ്ഡസന്താനം മനസി കരിത്വാ ഹത്ഥതലേ റപിതം ആമലകം വിയ പച്ചക്ഖകരണവസേന അത്തന്തോ മനസി കത്വാ. ഭിക്ഖു ആമന്തേസീതി തേ ഭിക്ഖു സത്താപേതും ആലപി, അഭാസി. തേന വുത്തം "മാ ഖോ തുമ്പേ, ഭിക്ഖവേ"തിആദി.

തത്ഥ മാതി പടിസേധേ നിപാതോ, തസ്സ "ഉജ്ജ്യായിത്ഥാ"തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. മാ ഉജ്ജ്യായിത്ഥാതി മാ ഹേട്ഠാ കത്വാ ചിന്തയിത്ഥ, ഓലോകയിത്ഥാതി അത്ഥോ. വച്ഛസ്സ ഭിക്ഖുനോതി ച ഉജ്ജ്യായനസ്സ ഉസൂയനത്ഥത്താ സമ്പദാനവചനം. ഇദാനിസ്സ അനുജ്ജ്യായിതബ്ബേ കാരണം ദസ്സേന്തോ "ന, ഭിക്ഖവേ, വച്ഛോ ദോസന്തരോ ഭിക്ഖു വസലവാദേന സമുദാചരതി"തി ആഹ. തസ്സത്ഥോ - ഭിക്ഖവേ, അയം വച്ഛോ ദോസന്തരോ ദോസചിത്തോ ദോസേന ബ്യാപാദേന ദൂസിതചിത്തോ ഹുത്വാ ഭിക്ഖു വസലവാദേന ന സമുദാചരതി, മഗ്ഗേനേവ ചസ്സ ബ്യാപാദോ സമുഗ്ഘാതിതോ. ഏവം അദോസന്തരത്തേപി തസ്സ തമാ സമുദാചാരസ്സ പുരിമജാതിസിദ്ധം കാരണം ദസ്സേന്തോ "വച്ഛസ്സ, ഭിക്ഖവേ"തിആദിമാഹ.

തത്ഥ അബ്ബോകിണ്ണാനീതി ഖത്തിയാദിജാതിഅന്തരേഹി അപോമിസ്സാനി അനന്തരിതാനി. പഞ്ച ജാതിസതാനി ബ്രാഹ്മണകുലേ പച്ചാജാതാനീതി സബ്ബാനി താനി വച്ഛസ്സ പഞ്ച ജാതിസതാനി പടിപാടിയാ ബ്രാഹ്മണകുലേ ഏവ ജാതാനി, അഹേസുന്തി അത്ഥോ. സോ തസ്സ വസലവാദോ ദീഘരത്തം സമുദാചിണ്ണോതി യോ ഏതരഹി ഖിണാസവേനപി സതാ പവത്തിയതി, സോ തസ്സ വച്ഛസ്സ ഭിക്ഖുനോ വസലവാദോ ദീഘരത്തം ഇതോ ജാതിതോ പട്ഠായ ഉദ്ധം ആരോഹനവസേന പഞ്ചജാതിസതമത്തം കാലം ബ്രാഹ്മണജാതികത്താ സമുദാചിണ്ണോ സമുദാചരിതോ അഹോസി. ബ്രാഹ്മണാ ഹി ജാതിസിദ്ധേന മാനേന മദ്ധാ അഞ്ഞം വസലവാദേന സമുദാചരന്തി. "അജ്ജ്യാചിണ്ണോ"തിപി പഠന്തി, സോ ഏവ അത്ഥോ. തേനാതി തേന ദീഘരത്തം തമാ സമുദാചിണ്ണഭാവേന, ഏതേനസ്സ തമാ സമുദാചാരസ്സ കാരണം വാസനാതി ദസ്സേതി. കാ പനായം വാസനാ നാമ? യം കിലേസരഹിതസ്സാപി സന്താനേ അപ്പഹീനകിലേസാനം സമാചാരസദിസസമാചാരഹേതുഭൂതം,

അനാദികാലഭാവിതേഹി കിലേസേഹി ആഹിതം സാമത്മിയമത്തം, തമാരൂപാ അധിമുത്തീതി വദന്തി. തം പനേതം അഭിനീഹാരസമ്പത്തിയാ ഞേയ്യാവരണപ്പഹാനവസേന യത്ഥ കിലേസാ പഹീനാ, തത്ഥ ഭഗവതോ സന്താനേ നത്ഥി. യത്ഥ പന തമാ കിലേസാ ന പഹീനാ, തത്ഥ സാവകാനം പച്ചേകബുദ്ധാനഞ്ച സന്താനേ അത്ഥി, തതോ തമാഗതോവ അനാവരണഞ്ചാണദസ്സനോ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ പിഛിന്ദവച്ഛസ്സ സതിപി വസലസമുദാചാരേ ദോസന്തരാഭാവസഞ്ചാതം അത്ഥം വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി തസ്സ അഗ്ഗഫലാധിഗമവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യമ്ഹി ന മായാ വസതി ന മാനോതി യസ്ഥിം അരിയപുഗ്ഗലേ സന്തദോസപ്പടിച്ഛാദനലക്ഖണാ മായാ, “സേയ്യാഹമസ്ഥി”തിആദിനാ സമ്പഗ്ഗഹവസേന പവത്തോ ഉണ്ണതിലക്ഖണോ മാനോ ച ന വസതി, മഗ്ഗേന സമുഗ്ഗ്ഛാതിത്താ ന പവത്തതി ന ഉപ്പജ്ജതി. യോ വീതലോഭോ അമമോ നിരാസോതി യോ ച രാഗാദിപരിയായവസേന പവത്തസ്സ ആരമ്മണ്ഡഗ്ഗഹണലക്ഖണസ്സ ലോഭസ്സ സബ്ബമാ വിഗതത്താ വീതലോഭോ, തതോ ഏവ രൂപാദിസു കത്ഥചി മമായനാഭാവതോ അമമോ അപരിഗൃഹോ, അനാഗതാനന്ധി ഭവാദിനം അനാസീസനതോ നിരാസോ. പനുണ്ണകോധോതി കുജ്ജന്ധനലക്ഖണസ്സ കോധസ്സ അനാഗാമിമഗ്ഗേന സബ്ബസോ പഹീനത്താ പനുണ്ണകോധോ സമുച്ഛിന്നാഘാതോ. അഭിനിബ്ബുതത്തോതി യോ ഏവം മായാമാനലോഭകോധാനം സമുഗ്ഗ്ഛാതേന തദേകട്ഠതായ സബ്ബസ്സ സംകിലേസപക്ഖസ്സ സുപ്പഹീനത്താ സബ്ബസോ കിലേസപരിനിബ്ബാണേന അഭിനിബ്ബുതചിത്തോ സീതിഭൂതോ. സോ ബ്രാഹ്മണോ സോ സമണോ സ ഭിക്ഖൂതി സോ ഏവരൂപോ വീണാസവോ സബ്ബസോ ബാഹിതപാപത്താ ബ്രാഹ്മണോ, സോ ഏവ സമിതപാപത്താ സമചരിയായ ച സമണോ, സോ ഏവ ച സബ്ബസോ ഭിന്നകിലേസത്താ ഭിക്ഖു നാമ. ഏവംഭൂതോ ച, ഭിക്ഖവേ, വച്ഛോ സോ കഥം ദോസന്തരോ കിഞ്ചി കായകമ്മാദിം പവത്തേയ്യ, കേവലം പന വാസനായ അപ്പഹീനത്താ വസലവാദേന സമുദാചരതീതി.

ഛട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. സക്കുദാനസുത്തവണ്ണനാ

൨൭. സത്തമേ സത്താഹം ഏകപല്ലങ്കേന നിസിന്നോ ഹോതി അത്തതരം സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാതി ഏത്ഥ കേചി താവ ആഹു “അരഹത്തഫലസമാധി ഇധ ‘അത്തതരോ സമാധി’തി അധിപ്പേതോ”തി. തഞ്ഹി സോ ആയസ്ഥാ ബഹുലം സമാപജ്ജതി ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരത്ഥം, പഹോതി ച സത്താഹന്ധി ഫലസമാപത്തിയാ വീതിനാമേതും. തമാ ഹി ഭഗവതാ -

“അഹം, ഭിക്ഖവേ, യാവദേ ആകഞ്ചാമി വിവിച്ചേവ കാമേഹി, വിവിച്ച അകുസലേഹി ധമ്മേഹി...പേ... വിഹരാമി. കസ്സപോപി, ഭിക്ഖവേ, യാവദേ ആകഞ്ചതി വിവിച്ചേവ കാമേഹി...പേ... വിഹരതീ”തി (സം. നി. ൨.൧൭൨) -

ആദിനാ നവാനുപുണ്യവിഹാരമുളഭിഞ്ഞാദിഭേദേ ഉത്തരിമനുസ്സയമേ അത്തനാ സമസമ്ഠാനേ റപിതോ, ന ചേത്ഥ “യദി ഏവം മേരോ യമകപാടിഹാരിയമ്പി കരേയോ”തി വത്തബ്ബം സാവകസാധാരണാനംയേവ ത്യാനാദീനം അധിപ്പേതത്താതി.

പോരാണാ പനാഹു - അഞ്ഞതരം സമാധിം സമാപജ്ജിതാതി നിരോധസമാപത്തിം സമാപജ്ജിതാ. കഥം പന നിരോധസമാപത്തി സമാധിതി വുത്താ? സമാധാനമ്ഠാനേ. കോ പനായം സമാധാനമ്ഠോ? സമ്മദേവ ആധാതബ്ബതാ. യാ ഹി ഏസാ പച്ചനീകയമേഹി അകമ്പനീയാ ബലപ്പത്തിയാ സമമബലം വിപസ്സനാബലന്തി ഇമേഹി ദീഹി ബലേഹി, അനിചുദുക്ഖാനത്തനിബ്ബിദാവിരാഗനിരോധപടിനിസ്സഗ്ഗവിവട്ടാനുപസ്സനാ ചത്താരി മഗ്ഗണാണാനി ചത്താരി ച ഫലണാണാനീതി ഇമേസം സോളസന്നം ഞാണാനം വസേന സോളസഹി ഞാണചരിയാഹി, പഠമജ്ജ്യാനസമാധിആദയോ അട്ഠം സമാധി ഏകജ്ജ്യാം കത്വാ ഗഹിതോ തേസം ഉപചാരസമാധി ചാതി ഇമേസം നവന്നം സമാധിനം വസേന നവഹി സമാധിചരിയാഹി കായസഞ്ചാരോ വചിസഞ്ചാരോ ചിത്തസഞ്ചാരോതി ഇമേസം തിണ്ണം സഞ്ചാരാനം തത്ഥ തത്ഥ പടിപ്പസ്സദ്ധിയാ തമാ വിഹരിതുകാമേന യമാവുത്തേസു റാനേസു വസീഭാവപ്പത്തേന അരഹതാ അനാഗാമിനാ വാ യമാധിപ്പേതം കാലം ചിത്തചേതസി കസന്താനസ്സ സമ്മദേവ അപ്പവത്തി ആധാതബ്ബാ, തസ്സാ തമാ സമാധാതബ്ബതാ ഇധ സമാധാനമ്ഠോ, തേനായം വിഹാരോ സമാധിതി വുത്തോ, ന അവിക്ഖേപമ്ഠാനേ. ഏതേനസ്സ സമാപത്തിഅത്ഥോപി വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ. ഇമഞ്ഹി നിരോധസമാപത്തിം സന്ധായ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ -

“കഥം ദീഹി ബലേഹി സമന്നാഗതത്താ തിണ്ണം സഞ്ചാരാനം പടിപ്പസ്സദ്ധിയാ സോളസഹി ഞാണചരിയാഹി നവഹി സമാധിചരിയാഹി വസീഭാവതായ സത്താനിരോധസമാപത്തിയാ ഞാണ”തി (പടിം മം ൧.൮൩) -

പുച്ഛിതാ “ദീഹി ബലേഹി”തി ദേവ ബലാനി സമമബലം വിപസ്സനാബലന്തി വിത്ഥാരോ. സായം നിരോധസമാപത്തികമാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൮൩൧ ആദയോ) സംവണ്ണിതാവ. കസ്ഥാ പനായം മേരോ ഫലസമാപത്തിം അസമാപജ്ജിതാ നിരോധം സമാപജ്ജി? സത്തേസു അനുകമ്പായ. അയഞ്ഹി മഹാമേരോ സബ്ബാപി സമാപത്തിയോ വളഞ്ജേതി, സത്താനുഗ്ഗഹേന പന യേഭുയേന നിരോധം സമാപജ്ജതി. തഞ്ഹി സമാപജ്ജിതാ വുട്ഠിതസ്സ കത്തോ അപ്പകോപി സക്കാറോ വിസേസതോ മഹപ്ഫലോ മഹാനിസംസോ ഹോതീതി.

വുട്ഠാസീതി അരഹത്തഫലചിത്തുപ്പത്തിയാ വുട്ഠാസി. നിരോധം സമാപനോ ഹി അരഹാ ചേ അരഹത്തഫലസ്സ, അനാഗാമീ ചേ അനാഗാമിഫലസ്സ ഉപ്പാദേന വുട്ഠിതോ നാമ ഹോതി.

തേന ഖോ പന സമയേന സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ ആയസ്മതോ മഹാകസ്സപസ്സ പിണ്ഡപാതം ദാതുകാമോ ഹോതീതി കഥം തസ്സ ദാതുകാമതാ ജാതാ? യാനി “താനി പഞ്ചമത്താനി ദേവതാസതാനീ”തി വുത്താനി, താ സക്കസ്സ ദേവരഞ്ഞോ പരിചാരികാ കകുടപാദിനിയോ പുണ്യേ “അയോ മഹാകസ്സപോ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പവിസതി, ഗച്ഛഥ മേരസ്സ ദാനം ദേമാ”തി സക്കേന പേസിതാ ഉപഗന്താ ദിബ്ബാഹാരം ദാതുകാമാ റിതാ മേരേന പടിക്ഖിത്താ

ദേവലോകമേവ ഗതാ. ഇദാനി പുരിമപ്പടികുവേപം ചിന്തേത്യാ “കദാചി ഗണ്ഹേയ്യാ”തി സമാപത്തിതോ വുട്ഠിതസ്സ മേരസ്സ ദാനം ദാതുകാമാ സക്കസ്സ അന്നാരോചേത്യാ സയമേവ ആഗത്യാ ദിബ്ബഭോജനാനി ഉപന്നേന്തിയോ പുരിമനയേനേവ മേരേന പടികുവിത്താ ദേവലോകം ഗത്യാ സക്കേന “കഹം ഗതത്ഥാ”തി പൂട്ഠാ തമത്ഥം ആരോചേത്യാ “ദിന്നോ വോ മേരസ്സ പിണ്ഡപാതോ”തി സക്കേന വുത്തേ “ഗണ്ഹിതും ന ഇച്ഛതി”തി. “കിം കമേസീ”തി? “ദുഗ്ഗതാനം സങ്ഗഹം കരിസ്സാമീ”തി ആഹ, ദേവാ”തി. “തുമ്പേ കേനാകാരേന ഗതാ”തി? “ഇമിനാവ, ദേവാ”തി. സക്കോ “തുമ്പഹാദിസിയിയോ മേരസ്സ പിണ്ഡപാതം കിം ദസ്സന്തി”തി? സയം ദാതുകാമോ, ജരാജിണ്ണോ ഖണ്ഡദന്തോ പലിതകേസോ ഓഭഗ്ഗസരീരോ മഹല്ലുകോ തന്തവായോ ഹുത്യാ, സുജമ്പി അസുരധീതരം തമാരൂപിമേവ മഹല്ലികം കത്യാ, ഏകം പേസകാരവീഥിം മാപേത്യാ തന്തം പസാരേന്തോ അച്ഛി, സുജാ തസരം പൂരേതി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ...പേ... തസരം പൂരേതി”തി.

തത്ഥ തന്തം വിനാതീതി പസാരിതന്തം വിനന്തോ വിധ ഹോതി. തസരം പൂരേതീതി തസരവട്ടിം വഡ്ഡേന്തി വിധ. യേന സക്കസ്സ ദേവാനമിന്ദസ്സ നിവേസനം തേനുപസങ്കമീതി മേരോ നിവാസേത്യാ പത്തചിവരമാദായ “ദുഗ്ഗതജനസങ്ഗഹം കരിസ്സാമീ”തി നഗരാഭിമുഖോ ഗച്ഛന്തോ ബഹിന്നഗരേ സക്കേന മാപിതം പേസകാരവീഥിം പടിപജ്ജിത്യാ ഓലോകേന്തോ അദുസ ഓലുഗ്ഗവിലുഗ്ഗജിണ്ണസാലം തത്ഥ ച തേ ജായമ്പതികേ യമാവുത്തരൂപേ തന്തവായകമ്മം കരോന്തേ ദിസാ ചിന്തേസി - “ഇമേ മഹല്ലുകകാലേപി കമ്മം കരോന്തി. ഇമസ്ഥിം നഗരേ ഇമേഹി ദുഗ്ഗതതരാ നത്ഥി മന്തേ. ഇമേഹി ദിന്നം സാകമത്തമ്പി ഗഹേത്യാ ഇമേസം സങ്ഗഹം കരിസ്സാമീ”തി. സോ തേസം ഗേഹാഭിമുഖോ അഗമാസി. സക്കോ തം ആഗച്ഛന്തം ദിസാ സുജം ആഹ - “ഭദ്രേ, മയ്ഹം അയ്യോ ഇതോ ആഗച്ഛതി, തം ത്വം അപസ്സന്തി വിധ തുണ്ഹീ ഹുത്യാ നിസിദ. ഖണ്ണേനേവ വഞ്ചേത്യാ പിണ്ഡപാതം ദസ്സാമാ”തി മേരോ ഗത്യാ ഗേഹദാറേ അട്ഠാസി. തേപി അപസ്സന്താ വിധ അത്തന്തോ കമ്മമേവ കരോന്താ മോകം ആഗമയിംസു. അഥ സക്കോ “ഗേഹദാറേ റിതോ ഏകോ മേരോ വിധ ഖായതി, ഉപധാരേഹി താവ”തി ആഹ. “തുമ്പേ ഗത്യാ ഉപധാരേമ, സാമീ”തി. സോ ഗേഹാ നിക്ഖമിത്യാ മേരം പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്യാ ഉഭോഹി ഹത്ഥേഹി ജണ്ണുകാനി ഓലുമ്പിത്യാ നിത്ഥുനന്തോ ഉട്ഠായ “കതരത്ഥേരോ നു ഖോ അയ്യോ”തി മോകം ഓസക്കിത്യാ “അക്ഖിനി മേ ധൂമായന്തി”തി വത്യാ നലാദേ ഹത്ഥം റപേത്യാ ഉദ്ധം ഉല്ലോകേത്യാ “അഹോ ദുക്ഖം അയ്യോ നോ മഹാകസ്സപത്ഥേരോവ ചിരസ്സം മേ കുടിദാറം ആഗതോ. അത്ഥി നു ഖോ കിഞ്ചി ഗേഹേ”തി ആഹ. സുജാ മോകം ആകുലാ വിധ ഹുത്യാ “അത്ഥി, സാമീ”തി പടിവചനം അദാസി. സക്കോ, “ഭന്തേ, ലുഖം വാ പണീതം വാതി അചിന്തേത്യാ സങ്ഗഹം നോ കരോമാ”തി പത്തം ഗണ്ഹി. മേരോ പത്തം ദേന്തോ “ഇമേസം ഏവ ദുഗ്ഗതാനം ജരാജിണ്ണാനം മയാ സങ്ഗഹോ കാതഞ്ചോ”തി ചിന്തേസി. സോ അന്തോ പവിസിത്യാ ഘടിഓദനം നാമ ഘടിതോ ഉദ്ധരിത്യാ, പത്തം പൂരേത്യാ, മേരസ്സ ഹത്ഥേ റപേസി. തേന വുത്തം - “അദുസാ ഖോ സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ...പേ... അദാസീ”തി.

തത്ഥ ഘടിയാതി ഭത്തഘടിതോ. “ഘടിഓദന”ന്തിപി പാരോ, തസ്സ ഘടിഓദനം നാമ ദേവാനം കോചി ആഹാരവിസേസോതി അത്ഥം വദന്തി.

ഉദ്ധരിതാതി കുതോചി ഭാജനതോ ഉദ്ധരിതാ. അനേകസൂപോ സോ ഏവ ആഹാരോ പത്തേ പക്വിപിതാ മേരസ്സ ഹത്ഥേ റപനകാലേ കപണാനം ഉപകപ്പനകലുഖാഹാരോ വിയ പത്തായിത്ഥ, ഹത്ഥേ റപിതമത്തേ പന അത്തനോ ദിബ്ബസഭാവേനേവ അട്ഠാസി. അനേകസൂപോതി മുഗ്ഗമാസാദിസൂപേഹി ചേവ ഖജ്ജവികതീഹി ച അനേകവിധസൂപോ. അനേകബൃഞ്ജനോതി നാനാവിധഉത്തരിഭങ്ഗോ. അനേകരസബൃഞ്ജനോതി അനേകേഹി സൂപേഹി ചേവ ബൃഞ്ജനേഹി ച മധുരാദിമൂലരസാനഞ്ചേവ സമ്ഭിന്നരസാനഞ്ച അഭിബൃഞ്ജകോ, നാനഗ്ഗരസസൂപബൃഞ്ജനോതി അത്ഥോ.

സോ കിര പിണ്ഡപാതോ മേരസ്സ ഹത്ഥേ റപിതകാലേ രാജഗഹനഗരം അത്തനോ ദിബ്ബഗന്ധേന അജ്ജേയാത്ഥരി, തതോ മേരോ ചിന്തേസി - “അയം പുരിസോ അപ്പേസക്ഖോ, പിണ്ഡപാതോ അതിവിയ പണീതോ സക്കസ്സ ഭോജനസദിസോ. കോ നു ഖോ ഏസോ”തി? അഥ നം “സക്കോ”തി ഞത്ഥാ ആഹ - “ഭാരിയം തേ, കോസിയ, കമ്മം കതം ദുഗ്ഗതാനം സമ്പത്തിം വിലുമ്പത്തേന, അജ്ജ മയ്ഹം ദാനം ദത്ഥാ കോചിദേവ ദുഗ്ഗതോ സേനാപതിട്ഠാനം വാ സേട്ഠിട്ഠാനം വാ ലഭേയ്യാ”തി. “കോ മയാ ദുഗ്ഗതതരോ അത്ഥി, ഭന്തേ”തി? “കമ്മം ത്വം ദുഗ്ഗതോ ദേവരജ്ജസിരിം അനുഭവന്തോ”തി? “ഭന്തേ, ഏവം നാമേതം, മയാ പന അനുപ്പന്നേ ബുദ്ധേ കല്യാണകമ്മം കതം, ബുദ്ധുപ്പാദേ പന വത്തമാനേ പുണ്ണകമ്മം കത്ഥാ ചുളുരഥദേവപുത്തോ മഹാരഥദേവപുത്തോ അനേകവണ്ണദേവപുത്തോതി ഇമേ തയോ ദേവപുത്താ മമാസന്നട്ഠാനേ നിബ്ബത്താ മഹാതേജവന്തതരാ. അഹം തേസു ദേവപുത്തേസു ‘നക്ഖത്തം കീളിസ്സാമാ’തി പരിചാരികായോ ഗഹേത്ഥാ അന്തരവിഥിം ഓതിണ്ണേസു പലായിത്ഥാ ഗേഹം പവിസാമി. തേസഞ്ഹി സരീരതോ തേജോ മമ സരീരം ഓത്ഥരതി, മമ സരീരതോ തേജോ തേസം സരീരം ന ഓത്ഥരതി. കോ മയാ ദുഗ്ഗതതരോ, ഭന്തേ”തി? “ഏവം സന്തേപി ഇതോ പട്ഠായ മയ്ഹം മാ ഏവം വഞ്ചേത്ഥാ ദാനമദാസീ”തി. “വഞ്ചേത്ഥാ തുമ്ഹാകം ദാനേ ദിന്നേ മയ്ഹം കുസലം അത്ഥി നത്ഥീ”തി? “അത്ഥി, ആവുസോ”തി. “ഏവം സന്തേ കുസലകരണം നാമ മയ്ഹം ഭാരോ, ഭന്തേ”തി വത്ഥാ മേരം വന്ദിത്ഥാ സുജം ആദായ മേരം പദക്ഖിണം കത്ഥാ, വേഹാസം അബ്ഭുഗ്ഗത്ഥാ “അഹോ ദാനം പരമദാനം, കസ്സപേ സുപ്പതിട്ഠിത”ന്തി തിക്ഖത്തും ഉദാനം ഉദാനേസി. തേന വുത്തം “അഥ ഖോ ആയസ്മതോ മഹാകസ്സപസ്സ ഏതദഹോസീ”തിആദി.

തത്ഥ കോസിയാതി സക്കം ദേവാനമിദം ഗോത്തേന ആലപതി. പുണ്ണേന അത്ഥോതി പുണ്ണേന പയോജനം. അത്ഥീതി വചനസേസോ. വേഹാസം അബ്ഭുഗ്ഗത്ഥാതി പഥവിതോ വേഹാസം അഭിഉഗ്ഗത്ഥാ. ആകാസേ അന്തലിക്ഖേതി ആകാസമേവ പരിയായസദേന അന്തലിക്ഖേതി വദന്തി. അഥ വാ അന്തലിക്ഖസഞ്ചാതേ ആകാസേ ന കസിണ്ണുഗ്ഘാടിമാദിആകാസേതി വിസേസേന്തോ വദതി. അഹോ ദാനന്തി ഏത്ഥ അഹോതി അച്ഛരിയത്ഥേ നിപാതോ. സക്കോ ഹി ദേവാനമിദോ, “യസ്മാ നിരോധാ വുട്ഠിതസ്സ അയുസ്സ മഹാകസ്സപത്ഥേരസ്സ സക്കച്ചം സഹത്ഥേന ചിത്തീകത്ഥാ അനപവിദ്ധം കാലേന പരേസം അനുപഹച്ച, സമ്മാദിട്ഠിം പുരക്ഖത്ഥാ ഇദമിദിസം മയാ ദിബ്ബഭോജനദാനം ദിന്നം, തസ്മാ ഖേത്തസമ്പത്തി ദേയ്യധമ്മസമ്പത്തി ചിത്തസമ്പത്തിതി, തിവിധായപി സമ്പത്തിയാ സമന്നാഗതത്താ സബ്ബങ്ഗസമ്പന്നം വത മയാ ദാനം പവത്തിത”ന്തി അച്ഛരിയബ്ഭുതചിത്തജാതോ തദാ അത്തനോ ഹദയബ്ഭന്തരഗതം പീതിസോമനസ്സം സമുഗ്ഗിരന്തോ “അഹോ ദാന”ന്തി വത്ഥാ

തസ്സ ദാനസ്സ വുത്തനയേന ഉത്തമദാനഭാവം ഖേത്തങ്ഗതഭാവഞ്ച പകാസേനോ “പരമദാനം കസ്സപേ സുപ്പതിട്ഠിത”ന്തി ഉദാനം ഉദാനേസി.

ഏവം പന സക്കസ്സ ഉദാനേന്തസ്സ ഭഗവാ വിഹാരേ റിതോയേവ ദിബ്ബസോതേന സദും സുതാ “പസ്സഥ, ഭിക്ഖവേ, സക്കം ദേവാനമിന്ദം ഉദാനം ഉദാനേതാ ആകാസേന ഗച്ഛന്ത”ന്തി ഭിക്ഖുനം വതാ തേഹി “കിം പന, ഭന്തേ, തേന കത”ന്തി പുട്ഠോ “മമ പുത്തസ്സ കസ്സപസ്സ വഞ്ചേതാ ദാനം അദാസി, തേന ച അത്തമനോ ഉദാനേസീ”തി ആഹ. തേന വുത്തം “അസ്സോസി ഖോ ഭഗവാ ദിബ്ബായ സോതയാതുയാ”തിആദി.

തത്ഥ ദിബ്ബായ സോതയാതുയാതി ദിബ്ബസദിസത്താ ദിബ്ബാ. ദേവതാനഞ്ചി സുചരിതകമ്മനിബ്ബത്താ പിത്തസേമ്ഹരുഹിരാദീഹി അപലിബുദ്ധാ ഉപക്കിലേസവിനിമുത്തതായ ദുരേപി ആരമ്മണം ഗഹേതും സമത്ഥാ ദിബ്ബപസാദസോതയാതു ഹോതി. അയഞ്ചാപി ഭഗവതോ വീരിയഭാവനാബലനിബ്ബത്താ ഞാണമയാ സോതയാതു താദിസാ ഏവാതി ദിബ്ബസദിസത്താ ദിബ്ബാ. അപി ച ദിബ്ബവിഹാരവസേന പടിലദ്ധത്താ അത്തനാ ച ദിബ്ബവിഹാരസന്നിസ്സിതത്താപി ദിബ്ബാ. സവനട്ഠേന ച സഭാവധാരണട്ഠേന ച സോതയാതു, സോതയാതുയാപി കിച്ചകരണേന സോതയാതു വിയാതി സോതയാതു, തായ ദിബ്ബായ സോതയാതുയാ. വിസുദ്ധായാതി പരിസുദ്ധായ നിരുപക്കിലേസായ. അതിക്കന്തമാനുസികായാതി മനുസ്സുപചാരം അതിക്കമിത്വാ സദുസ്സവന്നേന മാനുസികമംസസോതയാതും അതിക്കമിത്വാ റിതായ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി “സമ്മാപടിപത്തിയാ ഗുണവിസേസേ പതിട്ഠിതം പുരിസാതിസയം ദേവാപി മനുസ്സാപി ആദരജാതാ അതിവിയ പിഹയന്തീ”തി ഇമമത്ഥം വിദിത്വാ തദത്ഥഭിപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ര പിണ്ഡപാതികങ്ഗസങ്ഖാതം യുതങ്ഗം സമാദായ തസ്സ പരിപൂരണേന പിണ്ഡപാതികസ്സ. നനു ചായം ഗാമാ ആയസ്ഥന്തം മഹാകസ്സപം നിമിത്തം കത്വാ ഭാസിതാ, മേരോ ച സഞ്ചേസം യുതവാദാനം അഗ്ഗോ തേരസധുതങ്ഗധരോ, സോ കസ്ഥാ ഏകേനേവ യുതങ്ഗേന കിത്തിതോതി? അട്ഠുപ്പത്തിവസേനായം നിദേസോ. അഥ വാ ദേസനാമത്തമേതം, ഇമിനാ ദേസനാസീസേന സഞ്ചേപിസ്സ യുതങ്ഗാ വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. അഥ വാ “യഥാപി ഭമരോ പുപ്ഫ”ന്തി (ധം പം രൻ) ഗാമായ വുത്തനയേന പരമപ്പിച്ചതായ കുലാനുദയതായ ചസ്സ സബ്ബം പിണ്ഡപാതികവത്തം അക്ഖണ്ഡേതാ തത്ഥ സാതിസയം പടിപത്തിയാ പകാസനത്ഥം “പിണ്ഡപാതികസ്സാ”തി വുത്തം. പിണ്ഡപാതികസ്സാതി ച പിഹയന്തീതി പദം അപേക്ഖിത്വാ സമ്പദാനവചനം, തം ഉപയോഗത്ഥേ ദട്ഠഞ്ചം. അത്തഭരസ്സാതി “അപ്പാനി ച താനി സുലഭാനി അനവജ്ജാനീ”തി (അം നിം ര.൨൭; ഇതിവു് ൧൦൧) ഏവം വുത്തേഹി അപ്പാനവജ്ജസുലഭരൂപേഹി ചതുഹി പച്ചയേഹി അത്താനമേവ ഭരന്തസ്സ. അനഞ്ഞപോസിനോതി ആമിസസങ്ഗഹന്നേന അഞ്ഞേ സിസ്സാദികേ പോസേതും അനുസ്സുക്കതായ അനഞ്ഞപോസിനോ. പദദ്വയേനസ്സ കായപരിഹാരികേന ചീവരേന കുച്ഛിപരിഹാരികേന പിണ്ഡപാതേന വിചരണതോ സല്ലഹുകവുത്തിതം സുഭരതം പരമഞ്ച സന്തുട്ഠിം ദസ്സേതി. അഥ വാ അത്തഭരസ്സാതി ഏകവചനിച്ഛായ അത്തഭാവസങ്ഖാതം ഏകംയേവ ഇമം അത്താനം ഭരതി, ന ഇതോ പരം അഞ്ഞന്തി അത്തഭരോ, തതോ ഏവ അത്തനാ അഞ്ഞസ്സ പോസേതബ്ബസ്സ അഭാവതോ അനഞ്ഞപോസീ, തസ്സ

അത്തഭരസ്സ അനന്തപോസിനോ. പദഭയേനപി വീണാസവഭാവേന ആയതിം അനാദാനതം ദസ്സേതി.

ദേവാ പിഹയന്തി...പേം... സതീമതോതി തം അഗ്ഗഹലാധിഗമേന സബ്ബകിലേസദരമപരിളാഹാനം വൃപസമേന പടിപ്പസ്സദ്ധിയാ ഉപസന്തം, സതിവേപുല്ല്യപത്തിയാ നിച്ചുകാലം സതോകാരിതായ സതീമന്തം, തതോ ഏവ ഇട്ഠാനിട്ഠാദിസു താദിലക്ഖണ്ഡപ്പത്തം വീണാസവം സക്കാദയോ ദേവാ പിഹയന്തി പത്ഥേന്തി, തസ്സ സീലാദിഗുണവിസേസേസു ബഹുമാനം ഉപ്പാദേന്താ ആദരം ജനേന്തി, പഗേവ മനുസ്സാതി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. പിണ്ഡപാതികസുത്തവണ്ണനാ

൨൮. അട്ഠമേ പച്ഛാഭത്തന്തി ഏകാസനികഖലുപച്ഛാഭത്തികാനം പാതോവ ഭുത്താനം അനോമജ്ജന്ഹികോപി പച്ഛാഭത്തമേവ, ഇയ പന പകതിഭത്തസ്സേവ പച്ഛതോ പച്ഛാഭത്തന്തി വേദിതബ്ബം. പിണ്ഡപാതപടിക്കന്താനന്തി പിണ്ഡപാതതോ പടിക്കന്താനം, പിണ്ഡപാതം പരിയേസിത്ഥാ ഭത്തകിച്ചസ്സ നിട്ഠാപനവസേന തതോ നിവത്താനം. കരേരിമണ്ഡലമാളേതി ഏതഥ കരേരിതി വരുണരുക്ഖസ്സ നാമം. സോ കിര ഗന്ധകുടിയാ മണ്ഡപസ്സ സാലായ ച അന്തരേ ഹോതി, തേന ഗന്ധകുടീപി “കരേരികുടികാ”തി വുച്ചതി, മണ്ഡപോപി സാലാപി “കരേരിമണ്ഡലമാളോ”തി. തസ്മാ കരേരിരുക്ഖസ്സ അവിദ്വരേ കതേ നിസീദനസാലസഞ്ചാരേ മണ്ഡലമാളേ. തിണ്ഡപണ്ണച്ഛദനം അനോവസ്സകം “മണ്ഡലമാളോ”തി വദന്തി, അതിമുത്തകാദിലതാമണ്ഡപോ “മണ്ഡലമാളോ”തി അപരേ.

കാലേന കാലന്തി കാലേ കാലേ അന്തരന്തരാ, തസ്ഥിം തസ്ഥിം സമയേതി അത്ഥോ. മനാപികേതി മനവഡ്ഢകേ, പിയരുപേ ഇട്ഠേതി അത്ഥോ. ഇട്ഠാനിട്ഠഭാവോ ച പുഗ്ഗലവസേന ച ദാരവസേന ച ഗഹേതബ്ബോ. ഏകച്ചസ്സ ഹി ഇട്ഠാഭിമതോ ഏകച്ചസ്സ അനിട്ഠോ ഹോതി, ഏകച്ചസ്സ അനിട്ഠാഭിമതോ ഏകച്ചസ്സ ഇട്ഠോ . തഥാ ഏകസ്സ ദാരസ്സ ഇട്ഠോ അന്തസ്സ അനിട്ഠോ. വിപാകവസേന പന്നേത വിനിച്ഛയോ വേദിതബ്ബോ. കുസലവിപാകോ ഹി ഏകന്തേന ഇട്ഠോ, അകുസലവിപാകോ അനിട്ഠോ ഏവാതി. ചക്ഖുനാ രൂപേ പസ്സിതുന്തി ഗാമം പിണ്ഡായ പവിട്ഠോ ഉപാസകേഹി ഗേഹം പവേസേത്ഥാ പുജാസക്കാരകരണത്ഥം ഉപനീതേസു ആസനവിതാനാദിസു നാനാവിരാഗസമുജ്ജലവണ്ണസഞ്ചാരേ രജനീയേ അന്തേ ച സവിത്താണകരൂപേ ചക്ഖുദാരികവിത്താണേഹി പസ്സിതും. സദേതി തഥേവ ഇസ്സരജനാനം ഗേഹം പവിട്ഠോ തേസം പയുത്തേ ഗീതവാദിതസദേ സോതും. ഗന്ധേതി തഥാ തേഹി പുജാസക്കാരവസേന ഉപനീതേ പുപ്ഫധുമാദിഗന്ധേ ഘായിതും. രസേതി തേഹി ദിന്നാഹാരപരിഭോഗേ നാനഗ്ഗരസേ സായിതും. ഫോട്ഠബ്ബേതി മഹഗ്ഘപച്ചത്ഥരണേസു ആസനേസു നിസിന്നകാലേ സുഖസമ്ഫസ്സേ ഫോട്ഠബ്ബേ ഹുസിതും. ഏവഞ്ച പഞ്ചദാരികഇട്ഠാരമ്മണ്ഡപ്പടിലാഭം കിത്തേത്ഥാ ഇദാനി മനോദാരികഇട്ഠാരമ്മണ്ഡപ്പടിലാഭം ദസ്സേതും “സക്കതോ”തിആദി വുത്തം. തം ഹേട്ഠാ വുത്തത്ഥമേവ.

കിം പന അപിണ്ഡപാതികാനം അയം നയോ ന ലബ്ഭതി? ലബ്ഭതി. തേസ്മി ഹി നിമന്തനസലാകഭത്താദിഅത്ഥം ഗാമം ഗതകാലേ ഉളാരവിഭവാ ഉപാസകാ തമാ സക്കാരസമ്മാനം കരോന്തിയേവ, തം പന അനിയതം. പിണ്ഡപാതികാനം പന തദാ നിച്ചമേവ തത്ഥ പുജാസക്കാരം കരിയമാനം ദിസ്വാ, സക്കാരഗരുതായ അനിസ്സരണമല്ലേ റത്ഥാ, അയോനിസോമനസികാരവസേന തേ ഭിക്ഖു ഏവമാഹംസു. തേനേവാഹ - “ഹന്ദാവുസോ, മയസ്മി പിണ്ഡപാതികാ ഹോമാ”തിആദി.

തത്ഥ ഹന്ദാതി വോസ്സഗുത്ഥേ നിപാതോ. ലച്ഛാമാതി ലഭിസ്സാമ. തേനുപസങ്കമീതി തത്ഥ സുരഭിഗന്ധകുടിയം നിസിന്നോ തേസം തം കമാസല്ലാപം സുത്ഥാ “ഇമേ ഭിക്ഖു മാദിസസ്സ നാമ ബുദ്ധസ്സ സാസനേ പബ്ബജിത്വാ മയാ സദ്ധിം ഏകവിഹാരേ വസന്താപി ഏവം അയോനിസോമനസികാരവസേന കഥം പവത്തേന്തി, സല്ലേഖേ ന വത്തന്തി, ഹന്ദ തേ തതോ നിവാരേത്ഥാ സല്ലേഖവിഹാരേ നിയോജേസ്സാമീ”തി മണ്ഡലമാളം ഉപസങ്കമി. സേസം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി “അപ്പിച്ചതാസന്തുട്ഠിതാസല്ലേഖാനം വസേന കിലേസേ ധുനിതും തണ്ഹം വിസോസേതും പടിപന്നോതി പിണ്ഡപാതികസ്സ സതോ ദേവാ പിഹയന്തി, തസ്സ പടിപത്തിയാ ആദരജാതാ പിയായന്തി, ന ഇതോ അത്തമാ”തി ഇമമത്ഥം വിദിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ നോ ചേ സദുസിലോകനിസ്സിതോതി “അഹോ അയ്യോ അപ്പിച്ചോ സന്തുട്ഠോ പരമസല്ലേഖവുത്തീ”തിആദിനാ പരേഹി കിത്തിതബ്ബസദുസഖ്വാതം സിലോകം. തണ്ഹായ നിസ്സിതോ ന ഹോതി ചേതി അത്ഥോ. സദോ വാ സമ്മുഖാ വണ്ണഭണനമുതിഛോസോ, സിലോകോ പരമ്മുഖഭൂതാ പസംസാ പത്ഥടയസതാ വാ. സേസം അനന്തരസുത്തേ വുത്തനയമേവ.

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. സിപ്പസുത്തവണ്ണനാ

൨൯. നവമേ കോ നു വോ, ആവുസോ, സിപ്പം ജാനാതീതി, ആവുസോ, അമ്ഹേസു ഇയ സന്നിപതിതേസു കോ നു ജീവിതനിമിത്തം സിക്ഖിതബ്ബട്ഠേന “സിപ്പ”ന്തി ലദ്ധനാമം യംകിഞ്ചി ആജീവം വിജാനാതി? കോ കിം സിപ്പം സിക്ഖിതി കോ ദിഘരത്തം സിപ്പാചരിയകുലം പയിരുപാസിത്വാ ആഗമതോ പയോഗതോ ച ഹത്ഥിസിപ്പാദീസു കിം സിപ്പം സിക്ഖി? കതരം സിപ്പം സിപ്പാനം അഗ്ഗന്തി സബ്ബസിപ്പാനം അഗാരയ്ഹതായ മഹപ്ഫലതായ അകിച്ചസിദ്ധിയാ ച കതരം സിപ്പം അഗ്ഗം ഉത്തമം? യം നിസ്സായ സുഖേന സക്കാ ജീവിതുന്നി അധിപ്പായോ. തത്ഥേകച്ചേതി തേസു ഭിക്ഖുസു ഏകച്ചേ ഭിക്ഖു. യേ ഹത്ഥാചരിയകുലാ പബ്ബജിതാ തേ. ഏവമാഹംസുതി തേ ഏവം ഭണിംസു. ഇതോ പരസ്മി “ഏകച്ചേ”തി വുത്തട്ഠാനേ ഏസേവ നയോ. ഹത്ഥിസിപ്പന്തി യം ഹത്ഥിനം പരിഗുണ്ഹനദമനസാരണരോഗതികിച്ചാദിഭേദം കത്തബ്ബം, തം ഉദിസ്സ പവത്തം സബ്ബസ്മി സിപ്പം ഇയ “ഹത്ഥിസിപ്പ”ന്തി അധിപ്പേതം. അസ്സസിപ്പന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. രഥസിപ്പം പന രഥയോഗാനം ദമനസാരണാദിവിധാനവസേന ചേവ രഥസ്സ കരണവസേന ച വേദിതബ്ബം. ധനുസിപ്പന്തി ഇസ്സാസസിപ്പം, യോ ധനുബ്ബേയോതി വുച്ചതി.

മരുസിപ്പന്തി സേസആവുധസിപ്പം. മുട്ടാസിപ്പന്തി ഹത്ഥമുട്ടായ ഗണനസിപ്പം. ഗണനസിപ്പന്തി അച്ഛിദുകഗണനസിപ്പം. സങ്ഖാനസിപ്പന്തി സങ്കലനപടുപ്പാദനാദിവസേന പിണ്ഡഗണനസിപ്പം. തം യസ്സ പഗുണം ഹോതി, സോ രുക്ഖവി ദിസാ “ഏത്തകാനി ഏത്ഥ പണ്ണാനീ”തി ഗണിതും ജാനാതി. ലേഖാസിപ്പന്തി നാനാകാരേഹി അക്ഖരലിഖനസിപ്പം, ലിപിഞാണം വാ. കാവേയുസിപ്പന്തി അത്തനോ ചിന്താവസേന വാ പരതോ പടിലദ്ധസുതവസേന വാ, “ഇമസ്സ അയമത്ഥോ, ഏവം നം യോജേസ്സാമീ”തി ഏവം അത്ഥവസേന വാ, കിഞ്ചിദേവ കഞ്ചം ദിസാ, “തപ്പടിഭാഗം കഞ്ചം കരിസ്സാമീ”തി ാനുപ്പത്തികപടിഭാനവസേന വാ ചിന്താകവിആദീനം ചതുന്നം കവീനം കഞ്ചകരണസിപ്പം. വുത്തഞ്ജേഹേതം ഭഗവതാ -

“ചത്താരോമേ, ഭിക്ഖവേ, കവി - ചിന്താകവി, സുതകവി, അത്ഥകവി, പടിഭാനകവി”തി (അ° നി° ൪.൨൩൧).

ലോകായതസിപ്പന്തി “കാകോ സേതോ അട്ഠിനം സേതത്താ, ബലാകാ രത്താ ലോഹിതസ്സ രത്തത്താ”തി ഏവമാദിനയപ്പവത്തം പരലോകനിബ്ബാനാനം പടിസേധകം വിതണ്ഡസത്ഥസിപ്പം. വത്തവിജ്ജാസിപ്പന്തി അബ്ഭേയമാസുരക്ഖാദിനീതിസത്ഥസിപ്പം. ഇമാനി കിര ദ്വാദസ മഹാസിപ്പാനി നാമ. തേനേവാഹ തത്ഥ തത്ഥ “സിപ്പാനം അഗ്ഗ”ന്തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം സബ്ബസിപ്പായതനാനം ജീവികത്ഥതായ വട്ടദുക്ഖതോ അനിസ്സരണഭാവം , സീലാദിനംയേവ പന സുപരിസുദ്ധാനം നിസ്സരണഭാവം, തം സമങ്ഗിനോയേവ ച ഭിക്ഖുഭാവം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അസിപ്പജീവീതി ചതുന്നം തണ്ഹുപ്പാദാനം സമുച്ഛേദവിക്ഖമ്ഭന്നേന പച്ചയാസായ വിസോസിതത്താ യംകിഞ്ചി സിപ്പം ഉപനിസ്സായ ജീവികം ന കപ്പേതീതി അസിപ്പജീവീ, ഏതേന ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലം ദസ്സേതി. ലഹുതി അപ്പകിച്ചതായ സല്ലഹുകവുത്തിതായ ച ലഹു അബഹുലസമ്ഭാരോ, ഏതേന ചതുപച്ചയസന്തോസസിദ്ധം സുഭരതം ദസ്സേതി. അത്ഥകാമോതി സദേവകസ്സ ലോകസ്സ അത്ഥമേവ കാമേതീതി അത്ഥകാമോ, ഏതേന സത്താനം അനത്ഥപരിവജ്ജനസ്സ പകാസിതത്താ പാതിമോക്ഖസംവരസീലം ദസ്സേതി പാണാതിപാതാദിഅനത്ഥവിരമണപരിദീപനതോ. യതിന്ദ്രിയോതി ചക്ഖാദിനം ഛരണം ഇന്ദ്രിയാനം അഭിജ്ഞാദ്യപ്പവത്തിതോ സംയമേന യതിന്ദ്രിയോ, ഏതേന ഇന്ദ്രിയസംവരസീലം വുത്തം. സബ്ബധി വിപ്പമുത്തോതി ഏവം സുപരിസുദ്ധസീലോ ചതുപച്ചയസന്തോസേ അവട്ഠിതോ സപ്പച്ചയം നാമരൂപം പരിഗൃഹേത്യാ അനിച്ഛാദിവസേന സങ്ഖാരേ സമ്മസന്തോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ തതോ പരം പടിപാടിയാ പവത്തിതേഹി ചതുഹി അരിയമഗ്ഗേഹി സംയോജനാനം പഹീനത്താ സബ്ബധി സബ്ബത്ഥ ഭവാദീസു വിപ്പമുത്തോ.

അനോകസാരീ അമമോ നിരാസോതി തഥാ സബ്ബധി വിപ്പമുത്തത്താ ഏവ ഓകസങ്ഖാതേസു ഛസുപി ആയതന്നേസു തണ്ഹാഭിസരണസ്സ അഭാവേന അനോകസാരീ, രൂപാദീസു കത്ഥചി മമങ്കാരാഭാവതോ അമമോ, സബ്ബേന സബ്ബം അനാസീസനതോ നിരാസോ. ഹിത്വാ മാനം ഏകചരോ സ ഭിക്ഖൂതി ഏവംഭൂതോ ച സോ അരഹത്തമഗ്ഗപ്പത്തിസമകാലമേവ അനവസേസം മാനം ഹിത്വാ

പജഹിത്യാ ഇമേ ഭിക്ഖു വിയ ഗണസങ്ഗണികം അകത്യാ
പവിവേകകാമതായ തണ്ഹാസഹായവിരഹേന ച സബ്ബിരിയാപമേസു
ഏകചരോ, സോ സബ്ബസോ ഭിന്നകിലേസത്താ പരമത്ഥതോ ഭിക്ഖു നാമ.
ഏത ച “അസിപ്പജീവി”തിആദിനാ ലോകിയഗുണാ കമിതാ, “സബ്ബധി
വിപ്പമുത്തോ”തിആദിനാ ലോകുത്തരഗുണാ കമിതാ. തത്ഥ അസിപ്പജീവിതിആദി
“വിഭവേ റിതസ്സേവ അയം ധമ്മോ, ന സിപ്പം നിസ്സായ മിച്ഛാജീവേന ജീവികം
കപ്പേന്തസ്സ, തസ്മാ സിപ്പേസു സാരഗ്ഗഹണം വിസ്സജ്ജത്വാ അധിസീലാദിസുയേവ
തുമഹേഹി സിക്ഖിതബ്ബ”ന്തി ദസ്സേതി.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ലോകസുത്തവണ്ണനാ

൩൦. ദസമേ ബുദ്ധചക്ഖുനാതി ഏത ച ആസയാനുസയണാണം
ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തണാണഞ്ച ബുദ്ധചക്ഖു നാമ. യഥാഹ -

“അദുസാ ഖോ ഭഗവാ ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേനോ
സത്തേ അപ്പരജക്ഖേ മഹാരജക്ഖേ തിക്ഖിന്ദ്രിയേ മുദിന്ദ്രിയേ”തിആദി
(മ° നി° ൧.൨൮൩; ൨.൩൩൯).

ലോകന്തി തയോ ലോകാ - ഓകാസലോകോ, സങ്ഖാരലോകോ,
സത്തലോകോതി. തത്ഥ -

“യാവതാ ചന്ദിമസൂരിയാ പരിഹരന്തി,
ദിസാ ഭന്തി വിരോചനാ;
താവ സഹസ്സയാ ലോകോ,
ഏത തേ വത്തതീ വസോ”തി. -

ആദീസു (മ° നി° ൧.൫൦൩) ഓകാസലോകോ. “ഏകോ ലോകോ - സബ്ബേ സത്താ
ആഹാരട്ഠിതികാ, ദേവ ലോകാ - നാമഞ്ച രൂപഞ്ച, തയോ ലോകാ - തിസ്സോ
വേദനാ , ചത്താരോ ലോകാ - ചത്താരോ ആഹാരാ, പഞ്ച ലോകാ -
പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡാ, ഛര ലോകാ - ഛര അജ്ഞതതികാനി ആയതനാനി, സത്ത
ലോകാ - സത്ത വിത്താണട്ഠിതിയോ, അട്ഠ ലോകാ - അട്ഠ ലോകധമ്മാ,
നവ ലോകാ - നവ സത്താവാസാ, ദസ ലോകാ - ദസായതനാനി, ദ്വാദസ
ലോകാ - ദ്വാദസായതനാനി, അട്ഠാരസ ലോകാ - അട്ഠാരസ
ധാതുയോ”തിആദീസു (പടി° മ° ൧.൧൧൨) സങ്ഖാരലോകോ. “സസ്സതോ
ലോകോ, അസസ്സതോ ലോകോ”തിആദീസു സത്തലോകോ വുത്തോ. ഇധാപി
സത്തലോകോ വേദിതബ്ബോ.

തത്ഥ ലോകീയതി വിചിത്താകാരതോ ദിസ്സതീതി ചക്കവാളസങ്ഖാതോ
ലോകോ ഓകാസലോകോ, സങ്ഖാരോ ലുജ്ജതി പലുജ്ജതീതി ലോകോ,
ലോകീയതി ഏത ച പുണ്ണപാപം തബ്ബിപാകോ ചാതി സത്തലോകോ. തേസു
ഭഗവാ മഹാകരുണായ അനുകമ്പമാനോ സംസാരദുക്ഖതോ മോചേതുകാമോ
സത്തലോകം ഓലോകേസി. കതമസ്സ പന സത്താഹസ്സ അച്ചയേന ഓലോകേസി?
പഠമസ്സ സത്താഹസ്സ. ഭഗവാ ഹി പല്ലകസത്താഹസ്സ പരിയോസാനേ
പച്ഛിമയാമാവസാനേ “യദാ ഹവേ പാതുഭവന്തി ധമ്മാ...പേ... സൂരിയോവ

ഓഭാസയമന്തലിക്വ"ന്തി (ഉദാ° ൧-൩; കഥാ° ൩൨൧; മഹാവ° ൧-൩) ഇമം അരിയമഗ്ഗാനുഭാവദീപകം ഉദാനം ഉദാനേത്യാ, "അഹം താവ ഏവം സുദുത്തരം സംസാരമഹോഘം ഇമായ ധമ്മനാവായ സമുത്തരിത്യാ നിബ്ബാനപാരേ റിതോ, ഹന്ദ ദാനി ലോകന്വി താരേസ്സാമി, കീദിസോ നു വോ ലോകോ"തി ലോകം വോലോകേസി. തം സന്ധായ വുത്തം - "അഥ വോ ഭഗവാ തസ്സ സത്താഹസ്സ അച്ചയേന തമ്ഹാ സമാധിമ്ഹാ വുട്ഠഹിത്യാ ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേസി"തി.

തത്ഥ വോലോകേസീതി വിവിധേഹി ആകാരേഹി പസ്സി, ഹത്ഥതലേ ഽപിതആമലകം വിയ അത്തനോ ഞാണേന പച്ചക്ഖം അകാസി. അനേകേഹി സന്താപേഹീതിആദി വോലോകിതാകാരസ്സനം. അനേകേഹി സന്താപേഹീതി അനേകേഹി ദുക്ഖേഹി. ദുക്ഖഞ്ചി സന്താപനപിളനട്ഠേന സന്താപോതി വുച്ചതി. യഥാഹ - "ദുക്ഖസ്സ പിളനട്ഠോ സഞ്ചതട്ഠോ സന്താപട്ഠോ വിപരിണാമട്ഠോ"തി (പടി° ൧൦ ൧.൧൭). തഞ്ച ദുക്ഖദുക്ഖാദിവസേന ചേവ ജാതിആദിവസേന ച അനേകപ്പകാരം. തേന വുത്തം "അനേകേഹി സന്താപേഹീ"തി. അനേകേഹി ദുക്ഖേഹി സന്തപ്പമാനേ പിളിയമാനേ ബാധിയമാനേ. പരിളാഹേഹീതി പരിദാഹേഹി. പരിഡയ്ഹമാനേതി ഇന്ധനം വിയ അഗ്ഗിനാ സമന്തതോ ഡയ്ഹമാനേ. രാഗജേഹീതി രാഗസമ്ഭൂതേഹി . ഏസ നയോ സേസേസുപി. രാഗാദയോ ഹി യസ്ഥിം സന്താനേ ഉപ്പജ്ജന്തി, തം നിദഹന്താ വിയ വിബാധേന്തി, തേന വുത്തം - "തയോമേ, ഭിക്ഖവേ, അഗ്ഗീ - രാഗഗ്ഗി, ദോസഗ്ഗി, മോഹഗ്ഗി"തി (ഇതിവു° ൩൩). യതോ തേ ചിത്തം കായഞ്ച കിലേസേന്തീതി കിലേസാതി വുച്ചന്തി. ഏത്ഥ ച പരിഡയ്ഹമാനേതി ഏതേന ഭഗവാ രാഗാദികിലേസാനം പവത്തിദുക്ഖതം, തേന ച സത്താനം അഭിഭൂതതം ദസ്സേതി. സന്തപ്പമാനേതി ഇമിനാ പന തേസം കാലന്തരദുക്ഖതം, തേന നിരന്തരോപദുവതഞ്ച ദസ്സേതി.

ഭഗവാ ഹി ബോധിരുക്ഖമൂലേ അപരാജിതപല്ലങ്കേ നിസിന്നോ പഠമയാമേ പുണ്ണേനിവാസം അനുസ്സരിത്യാ മജ്ജിമയാമേ ദിബ്ബചക്ഖും വിസോധേത്യാ പച്ഛിമയാമേ പടിച്ചസമുപ്പാദേ ഞാണം ഓതാരേത്യാ കിലേസമൂലകം വട്ടദുക്ഖം അഭിഞ്ഞായ സഞ്ചാരേ പരിഗൃഹേത്യാ സമ്മസന്തോ അനുക്കമേന വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്യാ അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന സയം വിഗതവിദ്ധസ്തകിലേസോ അഭിസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്യാ പച്ചവേക്ഖണാന്തരം അനവസേസാനം കിലേസാനം പഹീനത്താ അത്തനോ വട്ടദുക്ഖസ്സ പരിക്ഖിണഭാവദീപകം സബ്ബബുദ്ധാനം അവിജഹിതം "അനേകജാതിസംസാര"ന്തി (ധ° പ° ൧൫൩) ഉദാനം ഉദാനേത്യാ തേനേവ പല്ലങ്കേന സത്താഹം വിമുത്തിസുഖപടിസംവേദീ നിസിന്നോ സത്തമായ രത്തിയാ തീസു യാമേസു വുത്തനയേന തീണി ഉദാനാനി ഉദാനേത്യാ തതിയഉദാനാന്തരം ബുദ്ധചക്ഖുനാ ലോകം വോലോകേന്തോ "സകലമിദം സത്താനം വട്ടദുക്ഖം കിലേസമൂലകം, കിലേസാ നാമേതേ പവത്തിദുക്ഖാ ആയതിന്വി ദുക്ഖഹേതുഭൂതാ, തേഹി ഇമേ സത്താ സന്തപ്പന്തി പരിഡയ്ഹന്തി ചാ"തി പസ്സി. തേന വുത്തം "അദുസാ വോ ഭഗവാ...പേ... മോഹജേഹിപീ"തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്യാതി ഏതം ലോകസ്സ യഥാവുത്തസന്താപപരിളാഹേഹി അഭിഭൂയമാനതം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്യാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം സബ്ബസന്താപപരിളാഹതോ പരിനിബ്ബാനവിഭാവനം മഹാഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്വ അയം ലോകോ സന്താപജാതോതി അയം സബ്ബോപി ലോകോ ജരാഭോഗമരണേഹി ചേവ നാനാവിധബൃസന്തേഹി ച കിലേസപരിയുട്ഠാനേഹി ച ജാതസന്താപോ, ഉപ്പന്നകായികചേതസികദുക്ഖാഭിഭവോതി അത്ഥോ. ഫസ്സപരേതോതി തതോ ഏവ അനേകേഹി ദുക്ഖസമ്ഫസ്സേഹി പരിഹതോ ഉപദുതോ. അഥ വാ ഫസ്സപരേതോതി സുഖാദിസഞ്ചാതാനം തിസ്സന്നം ദുക്ഖതാനം പച്ചയഭൂതേഹി ഛരഹി ഫസ്സേഹി അഭിഭൂതോ, തതോ തതോ ദ്വാരതോ തസ്ഥിം തസ്ഥിം ആരമ്മണേ പവത്തിവസേന ഉപസ്സുട്ഠോ. രോഗം വദതി അത്തതോതി ഫസ്സപച്ചയാ ഉപ്പജ്ജമാനം വേദനാസഞ്ചാതം രോഗം ദുക്ഖം, ഖണ്ഡപഞ്ചകമേവ വാ യമാഭൂതം അജാനന്തോ “അഹ”ന്തി സന്തായ ദിട്ഠിഗാഹവസേന “അഹം സുഖിതോ ദുക്ഖിതോ”തി അത്തതോ വദതി. “അത്തനോ”തിപി പഠന്തി. തസ്സേതോ - യായം ലോകോ കേനചി ദുക്ഖയമേന ഫുട്ഠോ അഭാവിതത്തായ അധിവാസേതും അസക്കോന്തോ “അഹോ ദുക്ഖം, ഹുദിസം ദുക്ഖം മയ്ഹം അത്തനോപി മാ ഹോതൂ”തിആദിനാ വിപ്പലപന്തോ കേവലം അത്തനോ രോഗം വദതി, തസ്സ പന പഹാനായ ന പടിപജ്ജതീതി അധിപ്പായോ. അഥ വാ തം യമാവുത്തം ദുക്ഖം യമാഭൂതം അജാനന്തോ തണ്ഹാഗാഹവസേന “മമ”ന്തി സന്തായ അത്തതോ വദതി, “മമ ഇദ”ന്തി വാചം നിച്ഛാരേതി.

യേന യേന ഹി മഞ്ഞതീതി ഏവമിമം രോഗഭൂതം ഖണ്ഡപഞ്ചകം അത്തതോ അത്തനോ വാ വദന്തോ ലോകോ യേന യേന രൂപവേദനാദിനാ കാരണഭൂതേന, യേന വാ സസ്സതാദിനാ പകാരേന ദിട്ഠിമാനതണ്ഹാമഞ്ഞനാഹി മഞ്ഞതി. തതോ തം ഹോതി അത്തമാതി തതോ അത്തനാ പരികപ്പിതാകാരതോ തം മഞ്ഞനായ വത്സുഭൂതം ഖണ്ഡപഞ്ചകം അത്തമാ അനത്താനത്തനിയമേവ ഹോതി. വസേ വത്തേതും അസക്കുണേയ്യതായ അഹങ്കാരമമങ്കാരത്തം ന നിപ്ഫാദേതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ തതോതി തസ്ഥാ മഞ്ഞനാമത്തഭാവതോ തം ഖണ്ഡപഞ്ചകം നിച്ഛാദിവസേന മഞ്ഞിതം അത്തമാ അനിച്ഛാദിസഭാവമേവ ഹോതി. ന ഹി മഞ്ഞനാ ഭാവത്തമത്തം വാ ലക്ഖണത്തമത്തം വാ കാതും സക്കോതി.

അത്തമാഭാവീഭവസത്തോതി അസമ്ഭവേ വഡ്ഡിയം ഹിതസുഖേ സത്തോ ലഗ്ഗോ സത്തലോകോ മഞ്ഞനായ യമാരുചി ചിന്തിയമാനോപി വിപരീതപ്പടിപത്തിയാ തതോ അത്തമാഭാവീ അഹിതദുക്ഖഭാവീ വിഘാതംയേവ പാപുണാതി. ഭവമേവാഭിനന്ദതീതി ഏവം സന്തേപി തം മഞ്ഞനാപരികപ്പിതം അവിജ്ജമാനം ഭവം വഡ്ഡിം അഭിനന്ദതി ഏവ അഭികഞ്ചതി ഏവ. അഥ വാ അത്തമാഭാവീതി “നിച്ഛോ മേ അത്താ”തിആദിനാ മഞ്ഞനായ പരികപ്പിതാകാരതോ സയം അത്തമാഭാവീ സമാനോ അനിച്ഛോ അധുവോതി അത്ഥോ. ഭവസത്തോതി കാമാദിഭവേസു ഭവതണ്ഹായ സത്തോ ലഗ്ഗോ ഗധിതോ. ഭവമേവാഭിനന്ദതീതി അനിച്ഛാദിസഭാവം ഭവമേവ നിച്ഛാദിവസേന പരാമസിത്വാ, തത്വ വാ അധിമുത്തിസത്തം തണ്ഹാദിട്ഠാഭിനന്ദനാഹി അഭിനന്ദതി, ന തത്വ നിബ്ബിന്ദതി . യദഭിനന്ദതി തം ഭയന്തി യം വഡ്ഡിസഞ്ചാതം ഭവം കാമാദിഭവം വാ അഭിനന്ദതി, തം അനിച്ഛാദിവിപരിണാമസഭാവത്താ അനേകബൃസനാനുബന്ധത്താ ച ഭവഹേതുഭാവതോ അതിവിയ ഭയാനകട്ഠേന ഭയം. യസ്സ ഭായതീതി യതോ ജരാമരണാദിതോ ഭായതി, തം ജരാമരണാദി ദുക്ഖാധിട്ഠാനഭാവതോ ദുക്ഖദുക്ഖഭാവതോ ച ദുക്ഖം. അഥ വാ യസ്സ

ഭായതീതി ഭവാഭിനന്ദനേന യസ്സ വിഭവസ്സ ഭായതി , സോ ഉച്ഛേദസഞ്ചാതോ വിഭവോ, തതോ ഭായനഞ്ച ദുക്ഖവത്സുഭാവതോ ജാതിആദിദുക്ഖസ്സ അനതിവത്തനതോ ച ദുക്ഖം ദുക്ഖസഭാവമേവാതി അത്ഥോ. അഥ വാ യസ്സ ഭായതി തം ദുക്ഖന്തി യസ്സ അനിച്ഛാദികസ്സ ഭായതി തം നിസ്സരണം അജാനന്തോ, തം ഭയം തസ്സ ദുക്ഖം ഹോതി, ദുക്ഖം ആവഹതീതി അത്ഥോ.

ഏത്തകേന വട്ടം ദസ്സേതാ ഇദാനി വിവട്ടം ദസ്സേതും, “ഭവവിപ്പഹാനായ ഖോ പനിദം ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതീ”തി ആഹ. തത്ഥ ഭവവിപ്പഹാനായാതി കാമാദിഭവസ്സ പജഹനത്ഥായ. ഖോതി അവധാരണേ, പനാതി പദപൂരണേ നിപാതോ. ഇദന്തി ആസന്നപച്ചക്ഖവചനം. ബ്രഹ്മചരിയന്തി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം. വുസ്സതീതി പൂരേസ്സതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഏകന്തേനേവ കാമാദിഭവസ്സ സമുദയപ്പഹാനേന അനവസേസപജഹനത്ഥായ ഇദം മയാ സതസഹസ്സകപ്പാധികാനി ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യുന്തി അതിദുക്കരാന്തി ആചരിത്വാ പാരമിയോ പൂരേതാ ബോധിമണ്ഡേ തിസ്സം മാരാനം മത്ഥകം മദ്ദിത്വാ അധിഗതം സീലാദിക്ഖന്ധത്തയസഞ്ജഹം അട്ഠഞ്ജികമഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം ചരിയതി ഭാവിയതീതി.

ഏവം അരിയമഗ്ഗസ്സ ഏകംസേനേവ നിയ്യാനികഭാവം ദസ്സേതാ ഇദാനി അത്തമഗ്ഗസ്സ തദഭാവം ദസ്സേന്തോ “യേ ഹി കേചി”തി ആദിമാഹ. തത്ഥ യേതി അനിയമനിദേസോ. ഹീതി നിപാതമത്തം. കേചിതി ഏകച്ചേ. പദദ്വയേനാപി തമാവാദിനോ ദിട്ഠിഗതികേ അനിയമതോ പരിയാദിയതി. സമണാതി പബ്ബജ്ജപഗമനമത്തേന സമണാ, ന സമിതപാപാ. ബ്രാഹ്മണാതി ജാതിമത്തേന ബ്രാഹ്മണാ, ന ബാഹിതപാപാ. വാസദ്ദോ വികപ്പത്ഥോ. ഭവേന ഭവസ്സ വിപ്പമോക്ഖമാഹംസൂതി ഏകച്ചേ കാമഭവേന രൂപഭവേന വാ സബ്ബഭവതോ വിമുത്തീം സംസാരസുദ്ധിം കഥയിംസു.

കേ പനേവം വദന്തീതി? ദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദിനോ തേസു ഹി കേചി “ഉളാരേഹി പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ അത്താ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ പരമം നിബ്ബുതിം പത്തോ ഹോതീ”തി വദന്തി. കേചി “രൂപാവചരജ്ജ്ഞാനേസു പഠമജ്ജ്ഞാനസമഞ്ജീ...പേ... കേചി “ദുതിയതതിയചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനസമഞ്ജീ അത്താ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ പരമം നിബ്ബുതിം പത്തോ ഹോതീ”തി വദന്തി. യഥാഹ -

“ഇധ , ഭിക്ഖവേ, ഏകച്ചോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ഏവംവാദീ ഹോതി ഏവംദിട്ഠി ‘യതോ ഖോ ഭോ അയം അത്താ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമപ്പിതോ’”തി (ഭീ. നി. ൧.൯൪) വിത്ഥാരോ.

തേ പന യസ്മാ യാവദത്ഥം പീതത്താ സുഹിതായ ജലൂകായ വിധി രൂഹിരപിപാസാ കാമാദിസുഖേഹി സമപ്പിതസ്സ തസ്സ അത്തനോ കാമേസനാദയോ ന ഭവിസ്സന്തി, തദഭാവേ ച ഭവസ്സ അഭാവോയേവ, യസ്മിം യസ്മിഞ്ച ഭവേ റിതസ്സ അയം നയോ ലബ്ഭതി, തേന തേന ഭവേന സബ്ബഭവതോ വിമുത്തീ ഹോതീതി വദന്തി, തസ്മാ “ഭവേന ഭവസ്സ വിപ്പമോക്ഖമാഹംസൂ”തി വുത്താ. യേസഞ്ച “ഏത്തകം നാമ കാലം സംസരിത്വാ ബാലാ ച പണ്ഡിതാ ച പരിയോസാനഭവേ ഠത്വാ സംസാരതോ വിമുച്ചന്തീ”തി ലദ്ധി, തേപി ഭവേന ഭവസ്സ വിപ്പമോക്ഖം വദന്തി നാമ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“ചുല്ലാസീതി മഹാകപ്പിനോ സതസഹസ്സാനി യാനി ബാലേ ച പണ്ഡിതേ ച സന്ധാവിത്യാ സംസരിത്യാ ദുക്ഖസ്സന്തം കരിസ്സന്തീ”തി (ദീ. നി. ൧.൧൬൮).

അഥ വാ ഭവേനാതി ഭവദിട്ഠിയാ. ഭവതി സസ്സതം തിട്ഠതീതി പവത്തനതോ സസ്സതദിട്ഠി ഭവദിട്ഠിതി വുച്ചതി, ഭവദിട്ഠി ഏവേതഥ ഉത്തരപദലോപേന ഭവതണ്ഹാതിആദീസു വിയ ഭവോതി വുത്തോ. ഭവദിട്ഠിവസേന ച ഏകച്ചേ ഭവവിസേസംയേവ കിലേസാനം വുപസന്തവുത്തിയാ ആയുനോ ച ദീഘാവാസതായ നിച്ചാദിസഭാവം ഭവവിമോക്ഖം മഞ്ഞന്തി, സേയ്യമാപി ബകോ ബ്രഹ്മാ “ഇദം നിച്ചം, ഇദം ധുവം, ഇദം സസ്സതം, ഇദം അവിപരിണാമധമ്മ”ന്തി (മ. നി. ൧.൫൦൧) അപോച. തേസമേവം വിപരീതഗാഹീനം അനിസ്സരണേ നിസ്സരണദിട്ഠിനം കുതോ ഭവവിമോക്ഖോ. തേനാഹ ഭഗവാ - “സഞ്ചേ തേ ‘അവിപ്പമുത്താ ഭവസ്ഥ’തി വദാമീ”തി.

വിഭവേനാതി ഉച്ഛേദേന. ഭവസ്സ നിസ്സരണമാഹംസൂതി സഞ്ചഭവതോ നിഗ്ഗമനം നിക്ഖന്തിം സംസാരസുദ്ധിം വദിംസു. തേ ഹി “ഭവേന ഭവസ്സ വിപ്പമോക്ഖോ”തി വദന്താനം വാദം അനനുജാനന്താ ഭവുപച്ഛേദേന നിസ്സരണം പടിജാനിംസു. വിഭവേനാതി വാ ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ. വിഭവതി വിനസ്സതി ഉച്ഛിജ്ജതി അത്താ ച ലോകോ ചാതി പവത്തനതോ ഉച്ഛേദദിട്ഠി വുത്തനയേന “വിഭവോ”തി വുച്ചതി. ഉച്ഛേദദിട്ഠിവസേന ഹി സത്താ അധിമുച്ചിത്യാ തത്ഥ തത്ഥ ഉപ്പന്നാ ഉച്ഛിജ്ജന്തി, സാ ഏവ സംസാരസുദ്ധിതി ഉച്ഛേദവാദിനോ. വുത്തന്തേഹേതം -

“യതോ ഖോ ഭോ അയം അത്താ രൂപീ ചാതു മഹാഭൂതികോ...പേ... നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, ഏത്താവതാ ഖോ ഭോ അയം അത്താ സമ്മാ സമുച്ഛിനോ ഹോതീ”തി (ദീ. നി. ൧.൮൫).

തഥാ -

“നത്ഥി, മഹാരാജ, ദിന്നം, നത്ഥി യിട്ഠം നത്ഥി ഹുതം...പേ... ബാലേ ച പണ്ഡിതേ ച കായസ്സ ഭേദാ ഉച്ഛിജ്ജന്തി വിനസ്സന്തി ന ഹോന്തി പരം മരണാ”തി ച (ദീ. നി. ൧.൧൭൧).

തേസമ്പി ഏവം വിപരീതഗാഹീനം കുതോ ഭവനിസ്സരണം. തേനാഹ ഭഗവാ - “സഞ്ചേ തേ ‘അനിസ്സാ ഭവസ്ഥ’തി വദാമീ”തി. ന ഹി അരിയമഗ്ഗഭാവനായ അനവസേസകിലേസം അസമുഗ്ഘാതേത്യാ കദാചിപി ഭവതോ നിസ്സരണവിമുത്തി സമ്ഭവതി. തഥാ ഹി തേസം സമണബ്രാഹ്മണാനം യഥാഭൂതാവബോധാഭാവതോ “അത്ഥി നത്ഥീ”തി അന്തദ്വയനിപതിതാനം തണ്ഹാദിട്ഠിവസേന സമ്പരിതസിതവിപ്ഫന്ദിതമത്തം, യതോ തേ ദിട്ഠിഗതികാ പവത്തിഹേതുസുപി സമ്മുട്ട്ഠാ സക്കായഭൂമിയം സുനിഖാതേ വിപരീതദസ്സനമമ്ഭേ തണ്ഹാബന്ധനേന ബദ്ധാ ഗദ്ദുലബന്ധനാ വിയ സാ ന വിജഹന്തി ബന്ധനട്ഠാനം, കുതോ നേസം വിമോക്ഖോ?

യേ പന ചതുസച്ചവിഭാവനേന പവത്തിആദീസു അസമ്മോഹതോ തം അന്തദ്വയം അനുപഗമ്മ മജ്ജിമം പടിപദം സമാരുട്ട്ഠാ, തേസംയേവ

ഭവവിപ്ലവമോക്ഖോ നിസ്സരണഞ്ചാതി ദസ്സേനോ സത്ഥാ “ഉപധിം ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഉപധിന്തി ഖണ്ഡാദിഉപധിം. ഹീതി നിപാതമത്തം. പടിച്ചാതി നിസ്സായ, പച്ചയം കത്വാ. ദുക്ഖന്തി ജാതിആദി ദുക്ഖം. കിം വുത്തം ഹോതി? യത്ഥിമേ ദിട്ഠിഗതികാ വിമോക്ഖസഞ്ചിനോ, തത്ഥ ഖണ്ഡകിലേസാഭിസഞ്ചാരൂപധയോ അധിഗതാ, കുതോ തത്ഥ ദുക്ഖനിസ്സരണം? യത്ര ഹി കിലേസാ, തത്രാഭിസഞ്ചാരസമ്ഭവതോ ഭവപഞ്ചസ്സ അവിച്ഛേദോയേവാതി വട്ടദുക്ഖസ്സ അനിവത്തി. തേന വുത്തം - “ഉപധിഞ്ചി പടിച്ച ദുക്ഖമിദം സമ്ഭോതീ”തി.

ഇദാനി യം പരമത്ഥതോ ദുക്ഖസ്സ നിസ്സരണം, തം ദസ്സേതും, “സബ്ബുപാദാനക്ഖയാ നത്ഥി ദുക്ഖസ്സ സമ്ഭവോ”തി വുത്തം. തത്ഥ സബ്ബുപാദാനക്ഖയാതി കാമുപാദാനം ദിട്ഠുപാദാനം സീലബ്ബതുപാദാനം അത്തവാദുപാദാനന്തി സബ്ബേസം ഇമേസം ചതുന്നന്വി ഉപാദാനാനം അരിയമഗ്ഗാധിഗമേന അനവസേസപ്പഹാനതോ. തത്ഥ ദിട്ഠുപാദാനം സീലബ്ബതുപാദാനം അത്തവാദുപാദാനന്തി ഇമാനി തീണി ഉപാദാനാനി സോതാപത്തിമഗ്ഗേന വീയന്തി, അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപജ്ജന്തി. കാമുപാദാനം അപായഗമനീയം പഠമേന, കാമരാഗഭൂതം ബഹലം ദുതിയേന, സുഖമം തതിയേന, രൂപരാഗാരൂപരാഗപ്പഹാനം ചതുത്ഥേനാതി ചതുഹിപി മഗ്ഗേഹി വീയതി, അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപജ്ജതീതി വേദിതബ്ബം. നത്ഥിദുക്ഖസ്സ സമ്ഭവോതി ഏവം സബ്ബസോ ഉപാദാനക്ഖയാ തദേകട്ഠതായ സബ്ബസ്സപി കിലേസഗണസ്സ അനുപ്പാദനതോ അപ്പമത്തകസ്സപി വട്ടദുക്ഖസ്സ സമ്ഭവോ പാതുഭാവോ നത്ഥി.

ഏവം ഭഗവാ ഹേതുന്നാ സദ്ധിം പവത്തിം നിവത്തിഞ്ച ദസ്സേതാ “ഇമം നയം അജാനന്തോ അയം സത്തലോകോ വട്ടതോപി സീസം ന ഉക്ഖിപതീ”തി ദസ്സേനോ “ലോകമിമം പസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ലോകമിമം പസ്സാതി അത്തനോ ബുദ്ധചക്ഖുനാ പച്ചക്ഖതോ വിസയഭാവസ്സ ഉപഗതത്താ “ലോകമിമം പസ്സാ”തി ഭഗവാദസ്സനകിരിയായ നിയോജേനോ അത്താനമേവാലപതി. പുമുതി ബഹു, വിസും വിസും വാ. അവിജ്ജായ പരേതാതി “ദുക്ഖേ അഞ്ഞാണ”ന്തിആദിനാ (ധം സൗ ചമന്ത്ര; വിഭൗ റഹന്ത്ര) നയേന വുത്തായ ചതുസച്ചപടിച്ചാദികായ അവിജ്ജായ അഭിഭൂതാ. ഭൂതാതി കമ്മകിലേസേഹി ജാതാ നിബ്ബത്താ. ഭൂതരതാതി ഭൂതേസു മാതാപിതുപുത്തദാരാദിസഞ്ഞായ അഞ്ഞസത്തേസു തണ്ഹായ രതാ, ഭൂതേ വാ ഖണ്ഡപഞ്ചകേ അനിച്ഛാസുഭദുക്ഖാനത്തസഭാവേ തംസഭാവാനവബോധതോ ഇത്ഥിപുരിസാഭിപരികപ്പവസേന നിച്ഛാഭിവസേന അത്തത്തനിയഗാഹവസേന ച അഭിരതാ. ഭവാ അപരിമുത്താതി യമാവുത്തേന തണ്ഹാദിട്ഠിഗാഹേന ഭവതോ സംസാരതോ ന പരിമുത്താ.

ഏത്ഥ ച “ലോകമിമ”ന്തി പഠമം താവ സകലന്വി സത്തനികായം സാമഞ്ഞതോ ഏകത്തം ഉപനേനോ ഏകവചനേന അനോധിസോ ഗഹണം ദീപേത്വാ “സ്വായം ലോകോ ഭവയോനിഗതിരിതിസത്താവാസാഭിവസേന ചേവ തത്ഥാപി തംതംസത്തനികായാഭിവസേന ച അനേകഭേദഭിന്നോ പച്ചേകം മയാ വോലോകിതോ”തി അത്തനോ ബുദ്ധചക്ഖുണാണാനുഭാവം പകാസേനോ സത്ഥാ പുന വചനഭേദം കത്വാ ബഹുവചനേന ഓധിസോ ഗഹണം ദീപേതി “പുമു അവിജ്ജായ പരേതാ ഭൂതാ”തിആദിനാ. ഏവഞ്ച കത്വാ “ലോകമിമ”ന്തി

ഉപയോഗവചനം കത്യാ “അവിജായ പരേതം”തിആദിനാ
പച്ചത്തബഹുവചനനിദേശോപി അവിരുദ്ധോ ഹോതി ഭിന്നവാക്യത്താ. കേചി
പന ഏകവാക്യതാധിപ്പായേന “അവിജായ പരേതം ഭൂതം ഭൂതരതം ഭവാ
അപരിമുത്ത”ന്തി പഠന്തി, വിഭത്തിഭേദവസേനേവ പന പുരാണപാഠോ.

ഇദാനി യേന ഉപായേന ഭവവിപ്പമോക്ഖോ ഹോതി, തം സഞ്ചം
തിത്ഥിയാനം അവിസയഭൂതം ബുദ്ധഗോചരം വിപസ്സനാവിമിം ദസ്സേന്തോ “യേ
ഹികേചി”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ യേ ഹികേചിഭവാതി കാമഭവാദി
സഞ്ചീഭവാദി ഏകവോകാരഭവാദിവിഭാഗേന നാനാഭേദഭിന്നാ സാതവന്തോ വാ
അസാതവന്തോ വാ ദീഘായുക്താ വാ ഇത്തരക്ഖണാ വാ യേ ഹികേചി
ഭവാ. സഞ്ചയീതി ഉദ്ധം അധോ തിരിയന്തി ആദിവിഭാഗേന സഞ്ചത്ത്വ.
സഞ്ചത്ത്വതായാതി സഗ്ഗാപായമനുസ്സാദിവിഭാഗേന. സഞ്ചേതേതിആദീസു സഞ്ചേപി
തേ ഭവാ രൂപവേദനാദിധമ്മാ ഹുത്യാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ഛാ,
ഉദയബുദ്ധപടിപിളിതത്താ ദുക്ഖാ, ജരായ മരണേന ചാതി ദിധാ
വിപരിണാമേതബുദ്ധതായ വിപരിണാമധമ്മാ. ഇതിസദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ
പകാരത്ഥോ വാ, തേന അനന്തലക്ഖണസി സങ്ഗഹേത്യാ അവസവത്തനട്ഠേന
അനന്താ, വിപരിണാമധമ്മതായ വാ അവസവത്തനട്ഠേന അനന്താതി വുത്താ.

ഏവം ലക്ഖണത്തയപടിവിജ്ഞാനാകാരേന ഏതം ഭവസങ്ഖാതം
ഖണ്ഡപഞ്ചകം യഥാഭൂതം അവിപരീതം സമ്മപ്പഞ്ഞായ സമ്മാ ഞായേന
വിപസ്സനാസഹിതായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ പസ്സതോ പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന
പടിവിജ്ഞതോ “ഭവോ നിച്ഛോ”തി ആദിനയപ്പവത്താ ഭവേസു തണ്ഹാ
പഹീയതി, അഗ്ഗമഗ്ഗപ്പത്തിസമകാലമേവ അനവസേസം നിരുജ്ഞതി,
ഉച്ഛേദദിട്ഠിയാ സഞ്ചസോ പഹീനത്താ വിഭവം വിച്ഛേദം നാഭിനന്ദതി ന
പത്ഥേതി. ഏവംഭൂതസ്സ തസ്സ യാ കാമതണ്ഹാദിവസേന അട്ഠസതഭേദാ
അവത്ഥാദിവിഭാഗേന അനന്തഭേദാ ച, താസം സഞ്ചസോ സഞ്ചപ്പകാരേന
തണ്ഹാനം ഖയാ പഹാനാ, തദേകട്ഠതായ സഞ്ചസ്സപി സംകിലേസപക്ഖസ്സ
അസേസം നിസ്സേസം വിരാഗേന അരിയമഗ്ഗേന യോ അനുപ്പാദനിരോധോ, തം
നിബ്ബാനന്തി.

ഏവം തണ്ഹായ പഹാനമുഖേന സഉപാദിസേസനിബ്ബാനം ദസ്സേതാ
ഇദാനി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനം ദസ്സേന്തോ “തസ്സ നിബ്ബുതസ്സാ”തിആദിമാഹ.
തസ്സത്ഥോ - യോ സോ സഞ്ചസോ തണ്ഹാനം ഖയാ കിലേസപരിനിബ്ബാനേന
നിബ്ബുതോ വുത്തനയേന ഭിന്നകിലേസോ ഖിണാസവഭിക്ഖു, തസ്സ നിബ്ബുതസ്സ
ഭിക്ഖുനോ അനുപാദാ ഉപാദാനാഭാവതോ കിലേസാഭിസങ്ഖാരമാരാനം വാ
അഗ്ഗഹണതോ പുനബ്ഭവോ ന ഹോതി, ആയതിം പടിസന്ധിവസേന
ഉപപത്തിഭവോ നത്ഥി. ഏവംഭൂതേന ച തേന അഭിഭൂതോ മാറോ,
അരിയമഗ്ഗക്ഖണേ കിലേസമാറോ അഭിസങ്ഖാരമാറോ ദേവപുത്തമാറോ ച
ചരിമകചിത്തക്ഖണേ ഖണ്ഡമാറോ മച്ചുമാറോ ചാതി പഞ്ചവിധോ മാറോ
അഭിഭൂതോ പരാജിതോ, പുന സീസം ഉക്ഖിപിതും അപ്പദാനേന
നിബ്ബിസേവനോ കതോ, യതോ തേന വിജിതോ സങ്ഗാമോ മാറേഹി തത്ത്വ
തത്ത്വ പവത്തിതോ. ഏവം വിജിതസങ്ഗാമോ പന ഇട്ഠാദീസു സഞ്ചേസു
വികാരാഭാവേന താദിലക്ഖണപ്പത്തിയാ താദീ അരഹാ സഞ്ചഭവാനി
യഥാവുത്തഭേദേ സഞ്ചേപി ഭവേ ഉപച്ചഗാ സമതിക്കന്തോ, ന യത്ത്വ കത്ഥചി
സങ്ഖം ഉപേതി, അത്തേദത്ഥു അനുപാദാനോ വിധ ജാതവേദോ

പരിനിബ്ബാനതോ ഉദ്ധം അപഞ്ചത്തതികോവ ഹോതീതി. ഇതി ഭഗവാ ഇമം
മഹാഉദാനം അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനധാതുയാ കൂടം ഗഹേത്വാ നിട്ഠപേസി.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച നന്ദവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ര. മേഘിയവഗ്ഗോ

൧. മേഘിയസുത്തവണ്ണനാ

൩൧. മേഘിയവഗ്ഗസ്സു പഠമേ ചാലികായന്തി ഏവം നാമകേ നഗരേ. തസ്സ കിര നഗരസ്സു ദ്വാരട്ഠാനം മുഞ്ചിത്വാ സമന്തതോ ചലപങ്കം ഹോതി, തം ചലപങ്കം നിസ്സായ റിതത്താ ഓലോകേന്താനം ചലമാനം വിയ ഉപട്ഠാതി, തസ്മാ “ചാലികാ”തി വുച്ചതി. ചാലികേ പബ്ബതേതി തസ്സ നഗരസ്സു അവിദുരേ ഏകോ പബ്ബതോ, സോപി സബ്ബസേതത്താ കാലപക്ഖളപോസഥേ ഓലോകേന്താനം ചലമാനോ വിയ ഉപട്ഠാതി, തസ്മാ “ചാലികപബ്ബതോ”തി സങ്ഖം ഗതോ. തത്ഥ ഭഗവതോ മഹന്തം വിഹാരം കാരയിംസു, ഭഗവാ തദാ തം നഗരം ഗോചരഗാമം കത്വാ തസ്മിം ചാലികപബ്ബതമഹാവിഹാരേ വിഹരതി. തേന വുത്തം - “ചാലികായം വിഹരതി ചാലികേ പബ്ബതേ”തി. മേഘിയോതി തസ്സ മേരസ്സു നാമം. ഉപട്ഠാകോ ഹോതീതി പരിചാരകോ ഹോതി. ഭഗവതോ ഹി പഠമബോധിയം ഉപട്ഠാകാ അനിബദ്ധാ അഹേസും, ഏകദാ നാഗസമാലോ, ഏകദാ നാഗിതോ, ഏകദാ ഉപവാനോ, ഏകദാ സുനക്ഖത്തോ, തദാപി മേഘിയത്ഥേരോവ ഉപട്ഠാകോ. തേനാഹ - “തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ മേഘിയോ ഭഗവതോ ഉപട്ഠാകോ ഹോതീ”തി.

ജന്തുഗാമന്തി ഏവം നാമകം തസ്സേവ വിഹാരസ്സു അപരം ഗോചരഗാമം. “ജന്തുഗാമ”ന്തിപി പാഠോ. കിമികാളായാതി കാളകിമിനം ബഹുലതായ “കിമികാളാ”തി ലദ്ധനായ നദിയാ. ജങ്ഘവിഹാരന്തി ചിരനിസജ്ജായ ജങ്ഘാസു ഉപ്പനകിലമമവിനോദനത്ഥം വിചരണം. പാസാദികന്തി അവിരളരുക്ഖതായ സിനിദ്ധപത്തതായ ച പസ്സന്താനം പസാദമാവഹതീതി പാസാദികം. സന്ദച്ഛായതായ മനുഞ്ഞഭൂമിഭാഗതായ ച മനുഞ്ഞം. അന്തോ പവിട്ഠാനം പീതിസോമനസ്സജനനട്ഠേന ചിത്തം രമേതീതി രമണീയം. അലന്തി പരിയത്തം, യുത്തന്തിപി അത്ഥോ. പധാനത്ഥികസ്സാതി യോഗേന ഭാവനായ അത്ഥികസ്സു. പധാനായാതി സമണ്ഡമ്മകരണായ. ആഗച്ഛേയ്യാഹന്തി ആഗച്ഛേയ്യാ അഹം. മേരേന കിര പുണ്യേ തം റാനം അനുപടിപാടിയാ പഞ്ച ജാതിസതാനി രത്താ ഏവ സതാ അനുഭൂതം ഉയ്യാനം അഹോസി, തേനസ്സ ദിട്ഠമത്തേയേവ തത്ഥ വിഹരിതും ചിത്തം നമി. ആഗമേഹിതാവതി സത്ഥാ മേരസ്സു വചനം സുത്വാ ഉപധാരേന്തോ “ന താവസ്സു ഞാണം പരിപാകം ഗത”ന്തി തത്ത്വാ പടിക്ഖിപന്തോ ഏവമാഹ . ഏകകമ്ഹിതാവതി ഇദം പനസ്സു “ഏവമയം ഗന്താപി കമ്മേ അനിപ്ഫജ്ജമാനേ നിരാസകോ ഹുത്വാ പേമവസേന പുന ആഗച്ഛിസ്സതീ”തി ചിത്തമദുവജനനത്ഥം ആഹ. യാവ അഞ്ഞോപി കോചി ഭിക്ഖു ആഗച്ഛതീതി അഞ്ഞോ കോചി ഭിക്ഖു മമ സന്തികം യാവ ആഗച്ഛതി, താവ ആഗമേഹിതി അത്ഥോ. “കോചി ഭിക്ഖു ദിസ്സതീ”തിപി പാഠോ. “ആഗച്ഛതു”തിപി പഠന്തി, തഥാ “ദിസ്സതു”തി.

നത്ഥി കിഞ്ചി ഉത്തരി കരണീയന്തി ചതുസു സച്ചേസു ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പരിഞ്ഞാദിനം സോളസന്നം കിച്ചാനം കത്തതാ, അഭിസമ്ബോധിയാ വാ അധിഗതത്താ തതോ അഞ്ഞം ഉത്തരി കരണീയം നാമ നത്ഥി. നത്ഥി കത്തസ്സ വാ പതിചയോതി കത്തസ്സ വാ പുന പതിചയോപി നത്ഥി. ന ഹി ഭാവിതമഗ്ഗോ പുന ഭാവീയതി, പഹീനകിലേസാനം വാ പുന പഹാനേന കിച്ചം അത്ഥി. അത്ഥി കത്തസ്സ പതിചയോതി മയ്ഹം സന്താനേ നിപ്ഫാദിതസ്സ സീലാദിധമ്മസ്സു

അരിയമഗ്നസ്സു അനധിഗതത്താ തദത്ഥം പുന വധ്വനസഞ്ചാതോ പതിചയോ അത്ഥി, ഇച്ഛിതബ്ബോതി അത്ഥോ. പധാനന്തി ഖോ മേഘിയ വദമാനം കിന്തി വദേയ്യാമാതി “സമണ്ഡമ്മം കരോമീ”തി തം വദമാനം മയം അന്തം കിം നാമ വദേയ്യാമ?

ദിവാവിഹാരം നിസീദീതി ദിവാവിഹാരമായ നിസീദി. നിസിന്നോ ച യസ്ഥിം മങ്ഗലസിലാപട്ടേ പുണ്ണേ അനുപടിപാടിയാ പഞ്ച ജാതിസതാനി രാജാ ഹുത്വാ ഉയ്യാനകീളം കീളന്തോ വിവിധനാടകപരിവാരോ നിസിന്നപുണ്ണോ, തസ്ഥിന്ധേവ റാനേ നിസീദി. അഥസ്സ നിസിന്നകാലതോ പട്ഠായ സമണ്ഡഭാവോ വിഗതോ വിയ അഹോസി, രാജവേസം ഗഹേത്വാ നാടകപരിവാരപരിവുതോ സേതച്ഛത്തസ്സ ഹേട്ഠാ മഹാരഹേ പല്ലങ്കേ നിസിന്നോ വിയ ജാതോ. അഥസ്സ തം സമ്പത്തിം അസ്സാദയതോ കാമവിതക്കോ ഉദപാദി. സോ തസ്ഥിന്ധേവ ഖണ്ണേ സഹോഡ്ഡം ഗഹിതേ ദേവ ചോരേ ആന്തോ പുരതോ റപിതേ വിയ അദുസ. തേസു ഏകസ്സ വധം ആണാപനവസേന ബ്യാപാദവിതക്കോ ഉപ്പജ്ജി, ഏകസ്സ ബന്ധനം ആണാപനവസേന വിഹിംസാവിതക്കോ, ഏവം സോ ലതാജാലേന രുക്ഖോ വിയ മധുമക്ഖികാഹി മധുഘാതക്കോ വിയ ച അകുസലവിതക്കേഹി പരിക്ഖിത്തോ സമ്പരികിണ്ണോ അഹോസി. തം സന്ധായ “അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ മേഘിയസ്സാ”തിആദി വുത്തം.

അച്ഛരിയം വത ഭോതി ഗരഹണച്ഛരിയം നാമ കിരേതം യഥാ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഭഗവതോ വലിയഗത്തം ദിസാ അവോച “അച്ഛരിയം, ഭന്തേ, അബ്ഭുതം, ഭന്തേ”തി (സംഘം നിഘണ്ടു ൧൧.൧൧൧). അപരേ പന “തസ്ഥിം സമയേ പുപ്ഫഫലപല്ലവാദീസു ലോഭവസേന കാമവിതക്കോ, ഖരസ്സാരാനം പക്ഖിആദീനം സദുസ്സവന്തേ ബ്യാപാദവിതക്കോ, ലേസ്സുആദീഹി തേസം പടിബാഹനാധിപ്പായേന വിഹിംസാവിതക്കോ, ‘ഇധേവാഹം വസേയ്യ’ന്തി തത്ഥ സാപേക്ഖതാവസേന കാമവിതക്കോ, വനചരകേ തത്ഥ തത്ഥ ദിസാ തേസു ചിത്തദുബ്ഭന്തേ ബ്യാപാദവിതക്കോ, തേസം വിഹേറനാധിപ്പായേന വിഹിംസാവിതക്കോ തസ്സ ഉപ്പജ്ജി”തിപി വദന്തി. യഥാ വാ തഥാ വാ തസ്സ മിച്ചാവിതക്കുപ്പത്തിയേവ അച്ഛരിയകാരണം. അന്ധാസത്താതി അനുലഗ്ഗാ വോകിണ്ണാ. അത്തനി ഗരുദ്ധ്വഹി ച ഏകത്തേപി ബഹുവചനം ദിസ്സതി. “അനുസന്തോ”തിപി പാഠോ.

യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമീതി ഏവം മിച്ചാവിതക്കേഹി സമ്പരികിണ്ണോ കമ്മട്ഠാനസപ്പായം കാതും അസക്കോന്തോ “ഇദം വത ദിസാ ദീഘദസ്സീ ഭഗവാ പടിസേയേസീ”തി സല്ലക്ഖേത്വാ “ഇമം കാരണം ദസബലസ്സ ആരോചേസ്സാമീ”തി നിസിന്നാസനതോ വുട്ഠായ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമി. ഉപസങ്കമിത്വാ ച “ഇധ മയ്ഹം, ഭന്തേ”തിആദിനാ അത്തനോ പവത്തിം ആരോചേസി.

തത്ഥ യേഭുയ്യേനാതി ബഹുലം അഭിക്ഖണ്ണം. പാപകാതി ലാമകാ. അകുസലാതി അകോസല്ലസമ്ഭുതാ. ദുഗ്ഗതിസമ്പാപനട്ഠേന വാ പാപകാ, കുസലപടിപക്ഖതായ അകുസലാ. വിതക്കേതി ഊഹതി ആരമ്മണം ചിത്തം അഭിനിരോപേതീതി വിതക്കോ, കാമസഹഗതോ വിതക്കോ കാമവിതക്കോ, കിലേസകാമസമ്പയുത്തോ വത്ഥുകാമാരമ്മണോ വിതക്കോതി അത്ഥോ. ബ്യാപാദസഹഗതോ വിതക്കോ ബ്യാപാദവിതക്കോ. വിഹിംസാസഹഗതോ വിതക്കോ വിഹിംസാവിതക്കോ. തേസു കാമാനം അഭിനന്ദനവസേന പവത്തോ നേക്ഖമ്മപടിപക്ഖോ കാമവിതക്കോ, “ഇമേ സത്താ ഹന്തന്തു വാ വിനസ്സന്തു

വാ മാ വാ അഹേസു”ന്തി സത്തേസു സമ്പദുസ്സനവസേന പവത്തോ മേത്താപടിപക്ഖോ ബ്യാപാദവിതക്കോ, പാണിലേസ്സുദണ്ഡാദീഹി സത്താനം വിഹേരേതുകാമതാവസേന പവത്തോ കരുണാപടിപക്ഖോ വിഹിംസാവിതക്കോ.

കസ്മാ പനസ്സ ഭഗവാ തത്ഥ ഗമനം അനുജാനി? “അനനുത്തോതോപി ചായം മം ഓഹായ ഗച്ഛിസ്സതേവ, ‘പരിചാരകാമതായ മഞ്ഞേ ഭഗവാ ഗന്തും ന ദേതീ’തി ചസ്സ സിയാ അഞ്ഞമത്തം. തദസ്സ ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തേച്ചാ”തി അനുജാനി.

ഏവം തസ്ഥിം അത്തനോ പവത്തിം ആരോചേതാ നിസിന്നേ അമസ്സ ഭഗവാ സപ്പായം ധമ്മം ദേസേനോ “അപരിപക്വായ, മേഘിയ, ചേതോവിമുത്തിയാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അപരിപക്വായാതി പരിപാകം അപ്പത്തായ. ചേതോവിമുത്തിയാതി കിലേസേഹി ചേതസോ വിമുത്തിയാ. പുബ്ബഭാഗേ ഹി തദങ്ഗവസേന ചേവ വിക്ഖമ്ഭനവസേന ച കിലേസേഹി ചേതസോ വിമുത്തി ഹോതി, അപരഭാഗേ സമുച്ഛേദവസേന ചേവ പടിപസ്സദ്ധിവസേന ച. സായം വിമുത്തി ഹേട്ഠാ വിത്ഥാരതോ കമിതാവ, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ. തത്ഥ വിമുത്തിപരിപാചനീയേഹി ധമ്മേഹി ആസയേ പരിപാചിതേ പബോധിതേ വിപസ്സനായ മഗ്ഗഗബ്ഭം ഗൺഹന്തിയാ പരിപാകം ഗച്ഛന്തിയാ ചേതോവിമുത്തി പരിപക്വാ നാമ ഹോതി, തദഭാവേ അപരിപക്വാ.

കതമേ പന വിമുത്തിപരിപാചനീയാ ധമ്മാ? സദ്ധിന്ദ്രിയാദീനം വിസുദ്ധികരണവസേന പന്നരസ ധമ്മാ വേദിതബ്ബാ. വുത്തന്തേഹേതം -

“അസ്സഭേ പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോ, സഭേ പുഗ്ഗലേ സേവതോ ഭജതോ പയിരുപാസതോ, പസാദനീയേ സുത്തന്തേ പച്ചവേക്ഖതോ - ഇമേഹി തീഹാകാരേഹി സദ്ധിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജന്ത്യതി.

“കുസീതേ പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോ, ആരദ്ധവിരിയേ പുഗ്ഗലേ സേവതോ ഭജതോ പയിരുപാസതോ, സമ്മപ്പധാനേ പച്ചവേക്ഖതോ - ഇമേഹി തീഹാകാരേഹി വിരിയിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജന്ത്യതി.

“മുട്ഠസ്സതീ പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോ, ഉപട്ഠിതസ്സതീ പുഗ്ഗലേ സേവതോ ഭജതോ പയിരുപാസതോ, സതിപട്ഠാനേ പച്ചവേക്ഖതോ - ഇമേഹി തീഹാകാരേഹി സതിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജന്ത്യതി.

“അസമാഹിതേ പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോ, സമാഹിതേ പുഗ്ഗലേ സേവതോ ഭജതോ പയിരുപാസതോ, ത്യാനവിമോക്ഖേ പച്ചവേക്ഖതോ - ഇമേഹി തീഹാകാരേഹി സമാധിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജന്ത്യതി.

“ദുപ്പണ്ണേ പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോ, പണ്ണവന്തേ പുഗ്ഗലേ സേവതോ ഭജതോ പയിരുപാസതോ, ഗമ്ഭീരത്താണചരിയം പച്ചവേക്ഖതോ - ഇമേഹി തീഹാകാരേഹി പണ്ണിന്ദ്രിയം വിസുജ്ജന്ത്യതി.

“ഇതി ഇമേ പഞ്ച പുഗ്ഗലേ പരിവജ്ജയതോ, പഞ്ച പുഗ്ഗലേ സേവതോ ഭജതോ പയിരുപാസതോ, പഞ്ച സുത്തന്തേ പച്ചവേക്ഖതോ - ഇമേഹി

പന്നരസഹി ആകാരേഹി, ഇമാനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി വിസുജ്ജ്ഞി"തി (പടിം ൧൧൧൮൫).

അപരേപി പന്നരസ യമ്മാ വിമുത്തിപരിപാചനീയാ - സദ്ധാപഞ്ചമാനി ഇന്ദ്രിയാനി, അനിച്ഛസന്താ ദുക്ഖസന്താ അനത്തസന്താ പഹാനസന്താ വിരാഗസന്താതി ഇമാ പഞ്ച നിബ്ബേധഭാഗീയാ സന്താ, കല്യാണമിത്തതാ സീലസംവരോ അഭിസല്ലേഖതാ വീരിയാരമ്ഭോ നിബ്ബേധികപത്താതി. തേസു വിനേയ്യദമനകുസലോ സത്ഥാ വിനേയ്യസ്സ മേഘിയത്ഥേരസ്സ അജ്ജ്യാസയവസേന ഇധ കല്യാണമിത്തതാദയോ വിമുത്തിപരിപാചനീയേ യമ്മേ ദസ്സേനോ "പഞ്ച യമ്മാ പരിപാകായ സംവത്തന്തീ"തി വത്ഥാ തേ വിത്ഥാരേനോ "ഇധ, മേഘിയ, ഭിക്ഖു കല്യാണമിത്തോ ഹോതി"തിആദിമാഹ.

തത്ഥ കല്യാണമിത്തോതി കല്യാണോ ഭദ്രോ സുന്ദരോ മിത്തോ ഏതസ്സാതി കല്യാണമിത്തോ. യസ്സ സീലാദിഗുണസമ്പന്നോ "അഘസ്സ ഘാതാ, ഹിതസ്സ വിധാതാ"തി ഏവം സഞ്ചാകാരേന ഉപകാരോ മിത്തോ ഹോതി, സോ പുഗ്ഗലോ കല്യാണമിത്തോവ. യഥാവുത്തേഹി കല്യാണപുഗ്ഗലേഹേവ സഞ്ചിരിയാപഥേസു സഹ അയതി പവത്തതി, ന വിനാ തേഹീതി കല്യാണസഹായോ. കല്യാണപുഗ്ഗലേസു ഏവ ചിത്തേന ചേവ കായേന ച നിന്നപോണപബ്ഭാരഭാവേന പവത്തതീതി കല്യാണസമ്പവങ്കോ. പദത്തയേന കല്യാണമിത്തസംസഗ്ഗേ ആദരം ഉപ്പാദേതി.

തത്ത്രിദം കല്യാണമിത്തലക്ഖണം - ഇധ കല്യാണമിത്തോ സദ്ധാസമ്പന്നോ ഹോതി സീലസമ്പന്നോ സുതസമ്പന്നോ ചാഗസമ്പന്നോ വീരിയസമ്പന്നോ സതിസമ്പന്നോ സമാധിസമ്പന്നോ പത്താസമ്പന്നോ. തത്ഥ സദ്ധാസമ്പത്തിയാ സദുഹതി തമാഗതസ്സ ബോധിം കമ്മഹലഞ്ച, തേന സമ്മാസമ്ബോധിഹേതുഭൂതം സത്തേസു ഹിതേസീതം ന പരിച്ഛജതി. സീലസമ്പത്തിയാ സബ്രഹ്മചാരിനം പിയാ ഹോതി മനാപോ ഗരു ഭാവനീയോ ചോദകോ പാപഗരഹീ വത്താ വചനക്ഖമോ, സുതസമ്പത്തിയാ സച്ചപടിച്ചസമുപ്പാദാദിപടിസംയുത്താനം ഗമ്ഭീരാനം കമാനം കത്താ ഹോതി, ചാഗസമ്പത്തിയാ അപ്പിച്ഛോ ഹോതി സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ, വീരിയസമ്പത്തിയാ ആരദ്ധവീരിയോ ഹോതി സത്താനം ഹിതപ്പടിപത്തിയാ, സതിസമ്പത്തിയാ ഉപട്ഠിതസ്സതി ഹോതി, സമാധിസമ്പത്തിയാ അവിക്ഖിത്തോ ഹോതി സമാഹിതചിത്തോ, പത്താസമ്പത്തിയാ അവിപരീതം ജാനാതി. സോ സതിയാ കുസലാനം യമ്മാനം ഗതിയോ സമന്വേസമാനോ പത്തായ സത്താനം ഹിതാഹിതം യഥാഭൂതം ജാനിത്വാ, സമാധിനാ തത്ഥ ഏകഗുചിത്തോ ഹുത്വാ, വീരിയേന സത്തേ അഹിതാ നിസേധേത്വാ ഹിതേ നിയോജേതി. തേനാഹ -

"പിയാ ഗരു ഭാവനീയോ, വത്താ ച വചനക്ഖമോ;
ഗമ്ഭീരഞ്ച കഥം കത്താ, നോ ചട്ഠാനേ നിയോജയേ"തി. (അ° നി° ൧൩൧);

അയം പഠമോ യമ്മോ പരിപാകായ സംവത്തന്തീതി, അയം കല്യാണമിത്തതാസഞ്ചാതോ ബ്രഹ്മചരിയവാസസ്സ ആദിഭാവതോ, സഞ്ചേസഞ്ച കുസലാനം യമ്മാനം ബഹുകാരതായ പധാനഭാവതോ ച ഇമേസു പഞ്ചസു യമ്മേസു ആദിതോ വുത്തത്താ പഠമോ അനവജ്ജയമ്മോ അവിസുദ്ധാനം സദ്ധാദിനം വിസുദ്ധികരണവസേന ചേതോവിമുത്തിയാ പരിപാകായ

സംവത്തതി. ഏതഥ ച കല്യാണമിത്തസ്സ ബഹുങ്കാരതാ പധാനതാ ച “ഉപഡ്ഡമിദം, ഭന്തേ, ബ്രഹ്മചരിയസ്സ യദിദം കല്യാണമിത്തതാ”തി വദന്തം ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികം, “മാ ഹേവം, ആനന്ദ”തി ദിക്ഖത്തും പടിസേധേത്വാ, “സകലമേവ ഹിദം, ആനന്ദ, ബ്രഹ്മചരിയം, യദിദം കല്യാണമിത്തതാ കല്യാണസഹായതാ”തിആദിസുത്തപദേഹി (സം നീ ൧.൧൨൯; ൫.൨) വേദിതബ്ബാ.

പുന ചപരന്തി പുന ച അപരം ധമ്മജാതം. സീലവാതി ഏതഥ കേനട്ഠേന സീലം? സീലനട്ഠേന സീലം. കിമിദം സീലനം നാമ? സമാധാനം, കായകമ്മാദീനം സുസീല്യവസേന അവിപ്പകിണ്ണതാതി അത്ഥേമാ. അഥ വാ ഉപധാരണം, ത്യാനാദികുസലാനം ധമ്മാനം പതിട്ഠാനവസേന ആധാരഭാവോതി അത്ഥേമാ. തസ്മാ സീലേതി സീലതീതി വാ സീലം. അയം താവ സദുലക്ഖണനയേന സീലത്ഥേമാ. അപരേ പന “സിരട്ഠോ സീതലട്ഠോ സീലട്ഠോ സംവരട്ഠോ”തി നിരുത്തിനയേന അത്ഥം വണ്ണേന്തി. തയിദം പാരിപൂരിതോ അതിസയതോ വാ സീലം അസ്സ അത്ഥിതി സീലവാ, സീലസമ്പന്നോതി അത്ഥേമാ.

യഥാ ച സീലവാ ഹോതി സീലസമ്പന്നോ, തം ദസ്സേതും “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പാതിമോക്ഖന്തി സിക്ഖാപദസീലം. തണ്ഹി യോ നം പാതി രക്ഖതി, തം മോക്ഖേതി മോചേതി ആപായികാദീഹി ദുക്ഖേഹീതി പാതിമോക്ഖം. സംവരണം സംവരോ, കായവാചാഹി അവിതിക്കമോ. പാതിമോക്ഖമേവ സംവരോ പാതിമോക്ഖസംവരോ, തേന സംവുതോ പിഹിതകായവാചോതി പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ, ഇദമസ്സ തസ്ഥിം സീലേ പതിട്ഠിതഭാവപരിഭീപനം. വിഹരതീതി തദനുരൂപവിഹാരസമങ്ഗിഭാവപരിഭീപനം. ആചാരഗോചരസമ്പന്നോതി ഹേട്ഠാ പാതിമോക്ഖസംവരസ്സ, ഉപരി വിസേസാനം യോഗസ്സ ച ഉപകാരകധമ്മപരിഭീപനം. അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാവിതി പാതിമോക്ഖസീലതോ അചവനധമ്മതാപരിഭീപനം. സമാദായാതി സിക്ഖാപദാനം അനവസേസതോ ആദാനപരിഭീപനം. സിക്ഖതീതി സിക്ഖായ സമങ്ഗിഭാവപരിഭീപനം. സിക്ഖാപദേസുതി സിക്ഖിതബ്ബധമ്മപരിഭീപനം.

അപരോ നയോ - കിലേസാനം ബലവഭാവതോ, പാപകിരിയായ സുകരഭാവതോ, പുണ്ണകിരിയായ ച ദുക്കരഭാവതോ ബഹുക്ഖത്തും അപായേസു പതനസീലോതി പാതീ, പുമുജ്ജനോ. അനിചുതായ വാ ഭവാദീസു കമ്മവേഗക്ഖിത്തോ ഘടീയന്തം വിധ അനവട്ഠാനേന പരിബ്ഭമനതോ ഗമനസീലോതി പാതീ, മരണവസേന വാ തമ്ഹി തമ്ഹി സത്തനികായേ അത്തഭാവസ്സ പതനസീലോതി വാ പാതീ, സത്തസന്താനോ ചിത്തമേവ വാ. തം പാതിനം സംസാരദുക്ഖതോ മോക്ഖേതീതി പാതിമോക്ഖം. ചിത്തസ്സ ഹി വിമോക്ഖേന സത്തോ “വിമുത്തോ”തി വുച്ചതി. വുത്തണ്ഹി “ചിത്തവോദാനാ സത്താ വിസുജ്ജന്തീ”തി (സം നീ ൩.൧൦൦), “അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുത്ത”ന്തി (മഹാവ ൨൮) ച.

അഥ വാ അവിജ്ജാദിഹേതുനാ സംസാരേ പതതി ഗച്ഛതി പവത്തതീതി പാതി, “അവിജ്ജാനീവരണാനം സത്താനം തണ്ഹാസംയോജനാനം സന്ധാവതം സംസരത”ന്തി (സം നീ ൨.൧൨൪) ഹി വുത്തം. തസ്സ പാതിനോ സത്തസ്സ

തസ്ഹാദിസംകിലേസത്തയതോ മോക്ഖോ ഏതേനാതി പാതിമോക്ഖോ, “കണ്ഠോകാലോ”തിആദിനം വിയ സമാസസിദ്ധി വേദിതബ്ബാ.

അഥ വാ പാതേതി വിനിപാതേതി ദുക്ഖേഹീതി പാതി, ചിത്തം. വുത്തഞ്ഹി “ചിത്തേന നിയുതീ ലോകോ, ചിത്തേന പരികസ്സതീ”തി (സം നീ ൧.൬൨). തസ്സ പാതിനോ മോക്ഖോ ഏതേനാതി പാതിമോക്ഖോ. പതതി വാ ഏതേന അപായദുക്ഖേ സംസാരദുക്ഖേ ചാതി പാതി, തസ്ഹാദിസംകിലേസാ. വുത്തഞ്ഹി - “തസ്ഹാ ജനേതി പുരിസം (സം നീ ൧.൫൫-൫൭), തസ്ഹാദുതിയോ പുരിസോ”തി (ഇതിവു ൧൫, ൧൦൫) ചാദി. തതോ പാതിതോ മോക്ഖോതി പാതിമോക്ഖോ.

അഥ വാ പതതി ഏത്ഥാതി പാതി, ഛര അജ്ജയത്തികബാഹിരാന്തി ആയതനാനി. വുത്തഞ്ഹി - “ഛരസു ലോകോ സമുപ്പന്നോ, ഛരസു കുബ്ബതി സമ്മവ”ന്തി (സു നീ ൧൭൧). തതോ ഛര അജ്ജയത്തികബാഹിരായതനസഞ്ചാതപാതിതോ മോക്ഖോതി പാതിമോക്ഖോ. അഥ വാ പാതോ വിനിപാതോ അസ്സ അത്ഥീതി പാതീ, സംസാരോ. തതോ മോക്ഖോതി പാതിമോക്ഖോ.

അഥ വാ സബ്ബലോകാധിപതിഭാവതോ ധമ്മിസ്സരോ ഭഗവാ പതീതി വുച്ചതി, മുച്ചതി ഏതേനാതി മോക്ഖോ. പതിനോ മോക്ഖോ തേന പഞ്ഞത്തത്താതി പതിമോക്ഖോ, പതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. സബ്ബഗുണാനം വാ തമ്മുലഭാവതോ ഉത്തമട്ഠേന പതി ച, സോ യമാവുത്തട്ഠേന മോക്ഖോ ചാതി പതിമോക്ഖോ, പതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. തഥാ ഹി വുത്തം “പാതിമോക്ഖന്തിആദിമേതം മുഖമേത”ന്തി വിത്ഥാരോ.

അഥ വാ പഇതി പകാരേ, അതീതി അച്ചന്തത്ഥേ നിപാതോ, തസ്മാ പകാരേഹി അച്ചന്തം മോക്ഖേതീതി പാതിമോക്ഖം. ഇദഞ്ഹി സീലം സയം തദഞ്ഗവസേന, സമാധിസഹിതം പഞ്ഞാസഹിതഞ്ച വിക്ഖമ്ഭനവസേന സമുച്ഛേദവസേന ച അച്ചന്തം മോക്ഖേതി മോചേതീതി പാതിമോക്ഖം. പതി മോക്ഖോതി വാ പതിമോക്ഖോ, തമ്ഹാ തമ്ഹാ വീതിക്കമദോസതോ പച്ചേകം മോക്ഖോതി അത്ഥോ. പതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. മോക്ഖോതി വാ നിബ്ബാനം, തസ്സ മോക്ഖസ്സ പടിബിമ്ബഭൂതോതി പതിമോക്ഖോ. സീലസംവരോ ഹി സുരിയസ്സ അരുണുഗ്ഗമനം വിയ നിബ്ബാനസ്സ ഉദയഭൂതോ തപ്പടിഭാഗോ ച യഥാരഹം സംകിലേസനിബ്ബാപനതോ. പതിമോക്ഖോ ഏവ പാതിമോക്ഖോ. പതിവത്തതി മോക്ഖേതി ദുക്ഖന്തി വാ പതിമോക്ഖം, പതിമോക്ഖമേവ പാതിമോക്ഖന്തി ഏവം താവേത്ഥ പാതിമോക്ഖസദുസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബാ.

സംവരതി പിദഹതി ഏതേനാതി സംവരോ, പാതിമോക്ഖമേവ സംവരോ പാതിമോക്ഖസംവരോ. അത്ഥതോ പന തതോ തതോ വീതിക്കമിതബ്ബതോ വിരതിയോ ചേതനാ ച. തേന പാതിമോക്ഖസംവരേന ഉപേതോ സമന്നാഗതോ പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോതി വുത്തോ. വുത്തഞ്ഹേതം വിഭങ്ഗേ -

“ഇമിനാ പാതിമോക്ഖസംവരേന ഉപേതോ ഹോതി സമുപേതോ ഉപാഗതോ സമുപാഗതോ ഉപപന്നോ സമുപപന്നോ സമന്നാഗതോ, തേന വുച്ചതി പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ”തി (വിഭ ൫൧൧).

വിഹരതീതി ഇരിയാപഥവിഹാരേണ വിഹരതി ഇരീയതി വത്തതി.

ആചാരഗോചരസമ്പന്നോതി വേളുദാനാദിമിച്ചാജീവസ്സ
കായപാഗബ്ഭിയാദീനഞ്ച അകരണേണ സബ്ബസോ അനാചാരം വജ്ജേത്വാ
“കായികോ അവിതിക്കമോ വാചസികോ അവിതിക്കമോ കായികവാചസികോ
അവിതിക്കമോ”തി ഏവം വുത്തഭിക്ഖുസാരൂപആചാരസമ്പത്തിയാ,
വേസിയാദിഅഗോചരം വജ്ജേത്വാ പിണ്ഡപാതാദിഅത്ഥം ഉപസങ്കമിതും
യുത്തട്ഠാനസഞ്ചാതേണ ഗോചരേണ ച സമ്പന്നത്താ ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ.

അപിച്ച യോ ഭിക്ഖു സത്ഥരി സഗാരവോ സപ്പതിസ്സോ സബ്രഹ്മചാരിസു
സഗാരവോ സപ്പതിസ്സോ ഹിരോത്തപ്പസമ്പന്നോ സുനിവത്ഥോ സുപാരുതോ
പാസാദികേണ അഭിക്കന്തേണ പടിക്കന്തേണ ആലോകിതേണ വിലോകിതേണ
സമിഞ്ജിതേണ പസാരിതേണ ഇരിയാപഥസമ്പന്നോ ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തദ്ധാരോ
ഭോജനേ മത്തഞ്ഞു ജാഗരിയമനുയുത്തോ സതിസമ്പജ്ഞേണ സമന്നാഗതോ
അപ്പിച്ചോ സന്തുട്ഠോ പവിവിത്തോ അസംസട്ഠോ ആഭിസമാചാരികേസു
സക്ഷച്ചകാരി ഗരുചിത്തികാരബഹുലോ വിഹരതി, അയം വുച്ചതി
ആചാരസമ്പന്നോ.

ഗോചരോ പന ഉപനിസ്സയഗോചരോ ആരക്ഖഗോചരോ
ഉപനിബന്ധഗോചരോതി തീവിധോ. തത്ഥ യോ ദസകമാവത്ഥുഗുണസമന്നാഗതോ
വുത്തലക്ഖണോ കല്യാണമിത്തോ, യം നിസ്സായ അസുതം സുണാതി, സുതം
പരിയോദാപേതി, കണ്ഠം വിതരതി, ദിട്ഠിം ഉജ്ജം കരോതി, ചിത്തം
പസാദേതി, യഞ്ച അനുസിക്ഖന്തോ സദ്ധായ വഡ്ഢതി , സീലേന, സുതേന,
ചാഗേന, പഞ്ഞായ വഡ്ഢതി, അയം വുച്ചതി ഉപനിസ്സയഗോചരോ.

യോ ഭിക്ഖു അന്തരഘരം പവിട്ഠോ വീഥിം പടിപന്നോ ഓക്ഖിത്തചക്ഖു
യുഗമത്തദസ്സാപീ ചക്ഖുന്ദ്രിയസംവുതോവ ഗച്ഛതി, ന ഹത്ഥിം ഓലോകേന്തോ,
ന അസ്സം, ന രഥം, ന പത്തിം, ന ഇത്ഥിം, ന പുരിസം ഓലോകേന്തോ, ന ഉദ്ധം
ഓലോകേന്തോ, ന അധോ ഓലോകേന്തോ, ന ദിസാവിദിസം പേക്ഖമാനോ
ഗച്ഛതി, അയം ആരക്ഖഗോചരോ.

ഉപനിബന്ധഗോചരോ പന ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ, യത്ഥ ഭിക്ഖു
അത്തനോ ചിത്തം ഉപനിബന്ധതി, വുത്തഞ്ജ്ഘേതം ഭഗവതാ -

“കോ ച, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനോ ഗോചരോ സകോ പേത്തികോ
വിസയോ, യദിദം ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തി (സം നീ ൫.൩൭൨).

തത്ഥ ഉപനിസ്സയഗോചരസ്സ പുഞ്ചേ വുത്തത്താ ഇതരേസം വസേനേത്ഥ
ഗോചരോ വേദിതഞ്ചോ. ഇതി യമാവുത്തായ ആചാരസമ്പത്തിയാ, ഇമായ ച
ഗോചരസമ്പത്തിയാ സമന്നാഗതത്താ ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ.

അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാപീതി അപ്പമത്തകത്താ അണുപ്പമാണേസു
അസ്സതിയാ അസഞ്ചിച്ച ആപന്നസേവിയഅകുസലചിത്തുപ്പാദാദിഭേദേസു
വജ്ജേസു ഭയദസ്സനസീലോ. യോ ഹി ഭിക്ഖു പരമാണുമത്തം വജ്ജം
അട്ഠസട്ഠിയോജനപമാണാധികയോജനസതസഹസ്സുഞ്ചേധസിനേരുപബ്ബതരാജസദിസം
കത്വാ പസ്സതി, യോപി സബ്ബലഹുകം ദുബ്ഭാസിതമത്തം പാരാജികസദിസം
കത്വാ പസ്സതി, അയമ്പി അണുമത്തേസു വജ്ജേസു ഭയദസ്സാപീ നാമ. സമാദായ

സിക്ഖതി സിക്ഖാപദേശുതി യംകിഞ്ചി സിക്ഖാപദേശു സിക്ഖിതഞ്ചം, തം സഞ്ചേന സഞ്ചം സഞ്ചമാ സഞ്ചം അനവസേസം സമ്മാ ആദിയിത്വാ സിക്ഖതി, പവത്തതി പരിപൂരേതീതി അത്ഥോ.

അഭിസല്ലേഖികാതി അതിവിയ കിലേസാനം സല്ലേഖനീ, തേസം തനുഭാവായ പഹാനായ യുത്തരൂപാ. ചേതോവിവരണസപ്പായാതി ചേതസോ പടിച്ഛാദകാനം നീവരണാനം ദൂരീഭാവകരണേന ചേതോവിവരണസഞ്ചാതാനം സമ്മവിപസ്സനാനം സപ്പായാ, സമ്മവിപസ്സനാചിത്തസ്സേവ വാ വിവരണായ പാകടീകരണായ വാ സപ്പായാ ഉപകാരികാതി ചേതോവിവരണസപ്പായാ.

ഇദാനി യേന നിബ്ബിദാദിആവഹണേന അയം കമാ അഭിസല്ലേഖികാ ചേതോവിവരണസപ്പായാ ച നാമ ഹോതി, തം ദസ്സേതും “ഏകന്തനിബ്ബിദായാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഏകന്തനിബ്ബിദായാതി ഏകംസേനേവ വട്ടദുക്ഖതോ നിബ്ബിന്ദനത്ഥായ. വിരാഗായ നിരോധായാതി തസ്സേവ വിരജ്ജനത്ഥായ ച നിരുജ്ജന്തത്ഥായ ച. ഉപസമായാതി സഞ്ചകിലേസുപസമായ. അഭിഞ്ഞായാതി സഞ്ചസ്സാപി അഭിഞ്ഞേയസ്സ അഭിജാനനായ. സമ്ബോധായാതി ചതുമഗ്ഗസമ്ബോധായ. നിബ്ബാനായാതി അനുപാദിസേസനിബ്ബാനായ. ഏതേസു ഹി ആദിതോ തീഹി പദേഹി വിപസ്സനാ വുത്താ, ദീഹി മഗ്ഗോ, ദീഹി നിബ്ബാനം വുത്തം. സമ്മവിപസ്സനാ ആദിം കത്വാ നിബ്ബാനപരിയോസാനോ അയം സഞ്ചോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മോ ദസകമാവത്സുലാഭിനോ സിജ്ജന്തീതി ദസ്സേതി.

ഇദാനി തം കഥം വിഭജിത്വാ ദസ്സേന്തോ “അപ്പിച്ഛകമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അപ്പിച്ഛോതി ന ഇച്ഛോ, തസ്സ കമാ അപ്പിച്ഛകമാ, അപ്പിച്ഛഭാവപ്പടിസംയുത്താ കമാ വാ അപ്പിച്ഛകമാ. ഏത്ഥ ച അത്രിച്ഛോ പാപിച്ഛോ മഹിച്ഛോ അപ്പിച്ഛോതി ഇച്ഛാവസേന ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ. തേസു അത്തനാ യഥാലഭേന ലാഭേന അതിത്തോ ഉപരൂപരി ലാഭം ഇച്ഛന്തോ അത്രിച്ഛോ നാമ. യം സന്ധായ വുത്തം -

“ചതുബ്ഭി അട്ഠജ്ജന്തമാ, അട്ഠഭി ചാപി സോളസ;
സോളസഭി ച ദത്തിംസ, അത്രിച്ഛം ചക്കമാസദോ;
ഇച്ഛാഹതസ്സ പോസസ്സ, ചക്കം ഭമതി മത്ഥകേ”തി. (ജാ° ൧.൫.൧൦൩);

“അത്രിച്ഛാ അതിലോഭേന, അതിലോഭമദേന ചാ”തി ച. (ജാ° ൧.൨.൧൬൮);

ലാഭസക്കാരസിലോകനികാമയതായ അസന്തഗുണസമ്ഭാവനാധിപ്പായോ പാപിച്ഛോ. യം സന്ധായ വുത്തം -

“തത്ഥ കത്ഥാ കൂഹനാ? ലാഭസക്കാരസിലോകസന്നിസ്സിതസ്സ പാപിച്ഛസ്സ ഇച്ഛാപകതസ്സ പച്ചയപ്പടിസേവനസഞ്ചാതേന വാ സാമന്തജപ്പിതേന വാ ഇരിയാപഥസ്സ വാ അപനാ”തിആദി (വിഭ° ൮൬൧).

സന്തഗുണസമ്ഭാവനാധിപ്പായോ പടിഗുഹണേ അമത്തത്തു മഹിച്ഛോ. യം സന്ധായ വുത്തം -

“ഇധേകച്ചോ സദ്ധോ സമാനോ ‘സദ്ധോതി മം ജനോ ജാനാതു’തി ഇച്ഛതി, സീലവാ സമാനോ ‘സീലവാതി മം ജനോ ജാനാതു’തി ഇച്ഛതി”തിആദി (വിഭ° ൮൫൧).

ദുർത്തപ്പിയതായ ഹിസ്സ വിജാതമാതാപി ചിത്തം ഗഹേതും ന സക്കോതി.
തേനേതം വുച്ചതി -

“അഗ്നികുടാരോ സമുദ്രോ ച, മഹിച്ഛോ ചാപി പുഗ്ഗലോ;
സകടേഹി പച്ചയേ ദേന്തു, തയോപേതേ അതപ്പിയാ”തി.

ഏതേ പന അത്രിച്ഛതാദയോ ദോസേ ആരകാ പരിവജ്ജതാ
സന്തഗുണനിഗൂഹനാധിപ്പായോ പടിഗുഹണേ ച മത്തഞ്ഞു അപ്പിച്ഛോ. സോ
അത്തനി വിജ്ജമാനസി ഗുണം പടിച്ഛാദേതുകാമതായ സദ്ധോ സമാനോ
“സദ്ധോതി മം ജനോ ജാനാതു”തി ന ഇച്ഛതി, സീലവാ, ബഹുസ്സുതോ,
പവിവിത്തോ, ആരദ്ധവീരിയോ, ഉപട്ഠിതസ്സതി, സമാഹിതോ, പഞ്ഞവാ
സമാനോ “പഞ്ഞവാതി മം ജനോ ജാനാതു”തി ന ഇച്ഛതി.

സ്വായം പച്ചയപ്പിച്ഛോ യുതങ്ഗപ്പിച്ഛോ പരിയത്തിഅപ്പിച്ഛോ
അധിഗമപ്പിച്ഛോതി ചതുബ്ബിയോ. തത്ത്വ ചതുസു പച്ചയേസു അപ്പിച്ഛോ
പച്ചയദായകം ദേയ്യമമ്മം അത്തനോ മാമഞ്ച ഓലോകേതാ സചേപി ഹി
ദേയ്യമമ്മോ ബഹു ഹോതി, ദായകോ അപ്പം ദാതുകാമോ, ദായകസ്സ വസേന
അപ്പമേവ ഗണ്ഹാതി. ദേയ്യമമ്മോ ചേ അപ്പോ, ദായകോ ബഹും ദാതുകാമോ,
ദേയ്യമമ്മസ്സ വസേന അപ്പമേവ ഗണ്ഹാതി. ദേയ്യമമ്മോപി ചേ ബഹു,
ദായകോപി ബഹും ദാതുകാമോ, അത്തനോ മാമം തത്ത്വാ പമാണ്യുത്തമേവ
ഗണ്ഹാതി. ഏവരുപോ ഹി ഭിക്ഖു അനുപ്പന്നം ലാഭം ഉപ്പാദേതി, ഉപ്പന്നം
ലാഭം മാവരം കരോതി, ദായകാനം ചിത്തം ആരായേതി. യുതങ്ഗസമാദാനസ്സ
പന അത്തനി അത്ഥിഭാവം ന ജാനാപേതുകാമോ യുതങ്ഗപ്പിച്ഛോ. യോ
അത്തനോ ബഹുസ്സുതഭാവം ജാനാപേതും ന ഇച്ഛതി, അയം
പരിയത്തിഅപ്പിച്ഛോ. യോ പന സോതാപന്നാദിസു അത്തതരോ ഹുത്വാ
സബ്രഹ്മചാരിനസി അത്തനോ സോതാപന്നാദിഭാവം ജാനാപേതും ന ഇച്ഛതി,
അയം അധിഗമപ്പിച്ഛോ. ഏവമേതേസം അപ്പിച്ഛാനം യാ അപ്പിച്ഛതാ, തസ്സാ
സദ്ധിം സന്തസ്സനാദിവിധിനാ അനേകാകാരവോകാരആനിസംസവിഭാവനവസേന,
തപ്പടിപക്ഖസ്സ അത്രിച്ഛാദിഭേദസ്സ ഇച്ഛാചാരസ്സ ആദിനവവിഭാവനവസേന ച
പവത്താ കമാ അപ്പിച്ഛകമാ.

സന്തുട്ഠികമാതി ഏത്ഥ സന്തുട്ഠിതി സകേന അത്തനാ ലഭേന തുട്ഠി
സന്തുട്ഠി. അഥ വാ വിസമം പച്ചയിച്ഛം പഹായ സമം തുട്ഠി, സന്തുട്ഠി.
സന്തേന വാ വിജ്ജമാനേന തുട്ഠി സന്തുട്ഠി. വുത്തഞ്ചേതം -

“അതീതം നാനുസോചന്തോ, നപ്പജപ്പമനാഗതം;
പച്ചുപ്പന്നേന യാപേന്തോ, സന്തുട്ഠോതി പവുച്ചതീ”തി.

സമ്മാ വാ ഞായേന ഭഗവതാ അനുത്താതവിധിനാ പച്ചയേഹി തുട്ഠി
സന്തുട്ഠി. അത്ഥതോ ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസോ , സോ ദ്വാദസവിധോ ഹോതി.
കഥം ? ചീവരേ യഥാലാഭസന്തോസോ, യഥാബലസന്തോസോ,
യഥാസാരുപ്പസന്തോസോതി തിവിധോ, ഏവം പിണ്ഡപാതാദിസു.

തത്രായം പഭേദവണ്ണനാ - ഇയ ഭിക്ഖു ചീവരം ലഭതി സുന്ദരം വാ
അസുന്ദരം വാ, സോ തേനേവ യാപേതി, അത്തം ന പത്ഥേതി, ലഭന്തോപി ന
ഗണ്ഹാതി, അയമസ്സ ചീവരേ യഥാലാഭസന്തോസോ. അഥ പന പകതിദുബ്ബലോ
വാ ഹോതി ആബാധജരാഭിഭൂതോ വാ, ഗരും ചീവരം പാരുപന്തോ കിലമതി,

സോ സഭാഗേന ഭിക്ഖുനാ സദ്ധിം തം പരിവത്തേത്വാ ലഹുകേന യാപേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ ചീവരേ യമാബലസന്തോസോ. അപരോ പട്ടചീവരാദീനം അഞ്ഞതരം മഹഗ്ഘചീവരം ലഭിത്വാ “ഇദം മേരാന്നം ചിരപബ്ബജിതാനം, ഇദം ബഹുസ്സുതാനം അനുരൂപം, ഇദം ഗിലാനാനം ദുബ്ബലാനം, ഇദം അപ്പലാഭീനം വാ ഹോത്വ”തി തേസം ദത്വാ അത്തനാ സങ്കാരകൂടാദിതോ നന്തകാനി ഉച്ചിനിത്വാ സങ്ഘാടിം കത്വാ തേസം വാ പുരാണചീവരാനി ഗഹേത്വാ ധാരേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ ചീവരേ യമാസാരൂപ്പസന്തോസോ.

ഇയ പന ഭിക്ഖു പിണ്ഡപാതം ലഭതി ലൂഖം വാ പണീതം വാ, സോ തേനേവ യാപേതി, അഞ്ഞം ന പത്ഥേതി, ലഭന്തോപി ന ഗണ്ഹാതി, അയമസ്സ പിണ്ഡപാതേ യമാലാഭസന്തോസോ. അഥ പന ആബാധികോ ഹോതി, ലൂഖം പകതിവിരുദ്ധം വാ ബ്യാധിവിരുദ്ധം വാ പിണ്ഡപാതം ഭുഞ്ജിത്വാ ഗാല്ഠഹം രോഗാതകം പാപുണാതി, സോ സഭാഗസ്സ ഭിക്ഖുനോ ദത്വാ തസ്സ ഹത്ഥതോ സപ്പായഭോജനം ഭുഞ്ജിത്വാ സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ പിണ്ഡപാതേ യമാബലസന്തോസോ . അപരോ ഭിക്ഖു പണീതം പിണ്ഡപാതം ലഭതി, സോ “അയം പിണ്ഡപാതോ ചിരപബ്ബജിതാദീനം അനുരൂപോ”തി ചീവരം വിയ തേസം ദത്വാ, തേസം വാ സന്തകം ഗഹേത്വാ, അത്തനാ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ, മിസ്സകാഹാരം വാ പരിഭുഞ്ജന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി. അയമസ്സ പിണ്ഡപാതേ യമാസാരൂപ്പസന്തോസോ.

ഇയ പന ഭിക്ഖുനോ സേനാസനം പാപുണാതി മനാപം വാ അമനാപം വാ അന്തമസോ തിണകുടികാപി തിണസന്മാരകമ്പി, സോ തേനേവ സന്തുസ്സതി, പുന അഞ്ഞം സുന്ദരതരം വാ പാപുണാതി, തം ന ഗണ്ഹാതി, അയമസ്സ സേനാസനേ യമാലാഭസന്തോസോ. അഥ പന ആബാധികോ ഹോതി ദുബ്ബലോ വാ, സോ ബ്യാധിവിരുദ്ധം വാ പകതിവിരുദ്ധം വാ സേനാസനം ലഭതി, യത്ഥസ്സ വസതോ അഹാസു ഹോതി, സോ തം സഭാഗസ്സ ഭിക്ഖുനോ ദത്വാ തസ്സ സന്തകേ സപ്പായസേനാസനേ വസിത്വാ സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ സേനാസനേ യമാബലസന്തോസോ. അപരോ സുന്ദരം സേനാസനം പത്തമ്പി ന സമ്പടിച്ചതി “പണീതസേനാസനം പമാദട്ഠാന”ന്തി, മഹാപുഞ്ഞതായ വാ ലേണമണ്ഡപകൂടാഗാരാദീനി പണീതസേനാസനാനി ലഭതി, സോ താനി ചീവരാദീനി വിയ ചിരപബ്ബജിതാദീനം ദത്വാ യത്ഥ കത്ഥചി വസന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ സേനാസനേ യമാസാരൂപ്പസന്തോസോ.

ഇയ പന ഭിക്ഖു ഭേസജ്ജം ലഭതി ലൂഖം വാ പണീതം വാ, സോ തേനേവ തുസ്സതി, അഞ്ഞം ന പത്ഥേതി, ലഭന്തോപി ന ഗണ്ഹാതി, അയമസ്സ ഗിലാനപച്ചയേ യമാലാഭസന്തോസോ. അഥ പന തേലേന അത്ഥികോ ഫാണിതം ലഭതി, സോ തം സഭാഗസ്സ ഭിക്ഖുനോ ദത്വാ, തസ്സ ഹത്ഥതോ തേലം ഗഹേത്വാ, ഭേസജ്ജം കത്വാ സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ ഗിലാനപച്ചയേ യമാബലസന്തോസോ. അപരോ മഹാപുഞ്ഞോ ബഹും തേലമധുഫാണിതാദിപണീതഭേസജ്ജം ലഭതി, സോ തം ചീവരാദീനി വിയ ചിരപബ്ബജിതാദീനം ദത്വാ തേസം ആഭതേന യേന കേനചി ഭേസജ്ജം കരോന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതി. യോ പന ഏകസ്ഥിം ഭാജനേ മുത്തഹരീതകം, ഏകസ്ഥിം ചതുരധാരം റപേത്വാ “ഗണ്ഹഥ, ഭന്തേ, യദിച്ചസീ”തി വുച്ചമാനോ സചസ്സ തേസു അഞ്ഞതരേനപി രോഗോ വൂപസമ്മതി , “മുത്തഹരീതകം നാമ ബുദ്ധാദിഹി വണ്ണിതം, പൂതിമുത്തഭേസജ്ജം നിസ്സായ

പഞ്ചജാ, തത്ത്വ തേ യാവജീവം ഉസ്താഹോ കരണിയോ"തി (മഹാവം മഹവ)
വചനമനുസ്സരന്തോ ചതുരധൂരം പടികുവിപിത്വാ മുത്തഹരീതകേന ഭേസജ്ജം
കരോന്തോ പരമസന്തുട്ഠോവ ഹോതി, അയമസ്സ ഗിലാനപച്ചയേ
യമാസാരൂപ്പസന്തോസോ.

സോ ഏവംപഭേദോ സഞ്ചോപി സന്തോസോ സന്തുട്ഠിതി പവുച്ചതി. തേന
വുത്തം "അത്ഥതോ ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസോ"തി. ഇതരീതരസന്തുട്ഠിയാ
സദ്ധിം സന്തസ്സനാദിവിധിനാ ആനിസംസവിഭാവനവസേന, തപ്പടിപക്ഖസ്സ
അത്രിച്ഛതാദിഭേദസ്സ ഇച്ഛാപകത്തസ്സ ആദിനവവിഭാവനവസേന ച പവത്താ
കമാ സന്തുട്ഠികമാ. ഇതോ പരാസുപി കമാസു ഏസേവ നയോ,
വിസേസമത്തമേവ വക്ഖാമ.

പവിവേകകമാതി ഏത്ഥ കായവിവേകോ ചിത്തവിവേകോ
ഉപധിവിവേകോതി തയോ വിവേകാ. തേസു ഏകോ ഗച്ഛതി, ഏകോ തിട്ഠതി,
ഏകോ നിസീദതി, ഏകോ സേയും കപ്പേതി, ഏകോ ഗാമം പിണ്ഡായ
പവിസതി, ഏകോ പടിക്കമതി, ഏകോ അഭിക്കമതി, ഏകോ ചങ്കമം
അധിട്ഠതി, ഏകോ ചരതി, ഏകോ വിഹരതീതി ഏവം സഞ്ചിരിയാപഥേസു
സഞ്ചകിച്ചേസു ഗണസങ്ഗണികം പഹായ വിവിത്തവാസോ കായവിവേകോ
നാമ. അട്ഠം സമാപത്തിയോ പന ചിത്തവിവേകോ നാമ. നിബ്ബാനം
ഉപധിവിവേകോ നാമ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“കായവിവേകോ ച വിവേകട്ഠകായാനം നേക്ഖമ്മാഭിരതാനം,
ചിത്തവിവേകോ ച പരിസുദ്ധചിത്താനം പരമവോദാനപ്പത്താനം,
ഉപധിവിവേകോ ച നിരുപധീനം പുഗ്ഗലാനം വിസങ്ഖാരഗതാന”തി
(മഹാനിം ൫൭).

വിവേകോയേവ പവിവേകോ, പവിവേകപ്പടിസംയുത്താ കമാ
പവിവേകകമാ.

അസംസഗ്ഗകമാതി ഏത്ഥ സവനസംസഗ്ഗോ ദസ്സനസംസഗ്ഗോ
സമുല്ല്പന്നസംസഗ്ഗോ സമുദോഗസംസഗ്ഗോ കായസംസഗ്ഗോതി പഞ്ച സംസഗ്ഗാ.
തേസു ഇധേകച്ചോ ഭിക്ഖു സുണാതി “അസുകസ്ഥിം ഗാമേ വാ നിഗമേ വാ
ഇത്ഥി അഭിരൂപാ ദസ്സനീയാ പാസാദികാ പരമായ വണ്ണപോക്ഖരതായ
സമന്നാഗതാ”തി, സോ തം സുത്ഥാ സംസീദതി വിസീദതി, ന സക്കോതി
ബ്രഹ്മചരിയം സന്ധാരേതും, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തതി, ഏവം
വിസഭാഗാരമ്മണസവന്നേ ഉപ്പന്നകിലേസസന്മവോ സവനസംസഗ്ഗോ നാമ. ന
ഹേവ ഖോ ഭിക്ഖു സുണാതി, അപിച്ച ഖോ സാമം പസ്സതി ഇത്ഥിം
അഭിരൂപം ദസ്സനീയം പാസാദികം പരമായ വണ്ണപോക്ഖരതായ സമന്നാഗതം,
സോ തം ദിസ്വാ സംസീദതി വിസീദതി, ന സക്കോതി ബ്രഹ്മചരിയം
സന്ധാരേതും, സിക്ഖം പച്ചക്ഖായ ഹീനായാവത്തതി, ഏവം
വിസഭാഗാരമ്മണദസ്സന്നേ ഉപ്പന്നകിലേസസന്മവോ ദസ്സനസംസഗ്ഗോ നാമ. ദിസ്വാ
പന അത്തമത്തം ആലാപസല്ലാപവസേന ഉപ്പന്നോ കിലേസസന്മവോ
സമുല്ല്പന്നസംസഗ്ഗോ നാമ. സഹജഗ്ഘനാദിനിപി ഏതേനേവ സങ്ഗണ്ഹാതി.
അത്തന്നോ പന സന്തകം യംകിഞ്ചി മാതുഗാമസ്സ ദത്ഥാ വാ അദത്ഥാ വാ തേന
ദിന്നസ്സ വനഭങ്ഗിയാദിനോ പരിഭോഗവസേന ഉപ്പന്നകിലേസസന്മവോ

സമ്ഭോഗസംസഗ്ഗോ നാമ. മാതുഗാമസ്സ ഹത്ഥഗ്ഗാഹാദിവസേന
ഉപ്പന്നകിലേസസമ്മവോ കായസംസഗ്ഗോ നാമ. യോപി ചേസ -

“ഗിഹീഹി സംസദ്ദോ വിഹരതി അന്നുലോമികേന സംസഗ്ഗേന
സഹസോകീ സഹനന്ദീ സുഖിതേസു സുഖിതോ, ദുക്ഖിതേസു ദുക്ഖിതോ ,
ഉപ്പന്നേസു കിച്ചകരണീയേസു അത്തനാ ഉയോഗം ആപജ്ജതീ”തി (സം. നി.
൩.൩; മഹാനി. ൧൬൪) -

ഏവം വുത്തോ അന്നുലോമികോ ഗിഹിസംസഗ്ഗോ, യോ ച
സബ്രഹ്മചാരിഹിപി കിലേസുപ്പത്തിഹേതുഭൂതോ സംസഗ്ഗോ, തം സബ്ബം പഹായ
യായം സംസാരേ മിരതരം സംവേഗം, സഖ്വാറേസു തിബ്ബം ഭയസഞ്ചം,
സരീരേ പടികൂലസഞ്ചം, സബ്ബാകുസലേസു ജിഗുച്ഛാപുബ്ബങ്ഗമം ഹിരോത്തപ്പം,
സബ്ബകിരിയാസു സതിസമ്പജഞ്ഞത്തി സബ്ബം പച്ചുപട്ഠപേത്വാ കമലദലേ
ജലബിന്ദു വിയ സബ്ബത്ഥ അലഗ്ഗഭാവോ, അയം സബ്ബസംസഗ്ഗപ്പടിപക്ഖതായ
അസംസഗ്ഗോ. തപ്പടിസംയുത്താ കമാ അസംസഗ്ഗകമാ.

വീരിയാരമ്ഭകമാതി ഏതഥ വീരസ്സ ഭാവോ, കമ്മന്തി വാ വീരിയം, വിധിനാ
ഈരയിതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി വാ വീരിയം, വീരിയഞ്ച തം അകുസലാനം
ധമ്മാനം പഹാനായ കുസലാനം ധമ്മാനം ഉപസമ്പദായ ആരമ്ഭനം
വീരിയാരമ്ഭഭോ. സ്വായം കായികോ ചേതസിക്കോ ചാതി ദുവിധോ,
ആരമ്ഭധാതു, നിക്ക്കമധാതു, പരക്കമധാതു ചാതി തിവിധോ; സമ്മപ്പധാനവസേന
ചതുബ്ബിധോ. സോ സബ്ബോപി യോ ഭിക്ഖു ഗമനേ ഉപ്പന്നം കിലേസം റാനം
പാപുണിതും ന ദേതി; റാനേ ഉപ്പന്നം നിസജ്ജം, നിസജ്ജായ ഉപ്പന്നം സയനം
പാപുണിതും ന ദേതി, തത്ഥ തത്ഥേവ അജപദേന ദണ്ഡേന കണ്ഠഹസപ്പം
ഉപ്പിളേത്വാ ഗണ്ഠനോ വിയ, തിവിണേന അസിനാ അമിത്തം ഗീവായ
പഹരന്തോ വിയ ച സീസം ഉക്ഖിപിതും അദത്വാ വീരിയബലേന
നിഗ്ഗണ്ഠാതി, തസ്സേവം ആരദ്ധവീരിയസ്സ വസേന വേദിതബ്ബോ. തപ്പടിസംയുത്താ
കമാ വീരിയാരമ്ഭകമാ.

സീലകമാദിസു ദുവിധം സീലം ലോകിയം ലോകുത്തരഞ്ച. തത്ഥ ലോകിയം
പാതിമോക്ഖസംവരാദി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലം, ലോകുത്തരം മഗ്ഗസീലം
ഫലസീലഞ്ച. തഥാ വിപസ്സനായ പാദകഭൂതാ സഹ ഉപചാരേന അട്ഠ
സമാപത്തിയോ ലോകിയോ സമാധി, മഗ്ഗസമ്പയുത്തോ പന്നേത്ഥ ലോകുത്തരോ
സമാധി നാമ. തഥാ പഞ്ചാപി ലോകിയാ സുതഥയാ ചിന്താമയാ
ത്ഥാനസമ്പയുത്താ വിപസ്സനാണാഞ്ച. വിസേസതോ പന്നേത്ഥ വിപസ്സനാപഞ്ചാ
ഗഹേതബ്ബാ, ലോകുത്തരം മഗ്ഗപഞ്ചാ ഫലപഞ്ചാ ച. വിമുത്തീപി
അരിയഫലവിമുത്തി നിബ്ബാണഞ്ച. അപരേ പന
തദങ്ഗവിക്ഖമ്ഭനസമുച്ഛേദവിമുത്തീനന്വി വസേനേത്ഥ അത്ഥം വണ്ണേന്തി.
വിമുത്തിണാണദസ്സനന്വി ഏകുനവിസതിവിധം പച്ചവേക്ഖണാണാം. ഇതി
ഇമേസം സീലാദിനം സദ്ധിം സന്ദസ്സനാദിവിധിനാ
അനേകാകാരവോകാരആനിസംസവിഭാവനവസേന ചേവ തപ്പടിപക്ഖാനം
ദുസ്സീല്യാദിനം ആദിനവവിഭാവനവസേന ച പവത്താ കമാ, തപ്പടിസംയുത്താ
കമാ വാ സീലാദികമാ നാമ.

ഏതഥ ച “അത്തനാ ച അപ്പിച്ഛോ ഹോതി, അപ്പിച്ചക്ഖമഞ്ച പരേസം
കത്താ”തി (മ. നി. ൧.൨൭൨; അ. നി. ൧൦.൭൦) “സന്തുട്ഠോ ഹോതി ഇതരീതരേന

ചീവരേന, ഇതരീതരചീവരസനുട്ഠിയാ ച വണ്ണവാദീ”തി (സം° നി° ൨.൧൪൪; ചുളനി° ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തനിദേശ ൧൨൮) ച ആദിവാചനതോ സയഞ്ച അപ്പിച്ചതാദിഗുണസമന്നാഗതേന പരേസമ്പി തദത്ഥായ ഹിതജ്ഞാസയേന പവത്തേതഞ്ചാ തമാരൂപി കമാ, യാ ഇയ അഭിസല്ലേഖികാദിഭാവേന വിസേസേത്വാ വുത്താ അപ്പിച്ചുകമാദീതി വേദിതഞ്ചാ. കാരകസ്സേവ ഹി കമാ വിസേസേത്വാ അധിപ്പേതത്ഥസാധിനീ. തമാ ഹി വക്ഖതി “കല്യാണമിത്തസ്സേതം, മേഘിയ, ഭിക്ഖുനോ പാടികങ്ഖം...പേ° ... അകസിരലാഭീ”തി.

ഏവരുപായാതി ഈദിസായ, യമാവുത്തായ. നികാമലാഭീതി യമിച്ചിതലാഭീ യമാരുചിലാഭീ, സബ്ബകാലം ഇമാ കമാ സോതും വിചാരേതുഞ്ച യമാസുഖം ലഭന്തോ. അകിച്ചലാഭീതി നിദുക്ഖലാഭീ. അകസിരലാഭീതി വിപുലലാഭീ.

ആരദ്ധവീരിയോതി പഗ്ഗഹിതവീരിയോ. അകുസലാനം ധമ്മാനം പഹാനായാതി അകോസല്പസമ്ഭൂതട്ഠേന അകുസലാനം പാപധമ്മാനം പജഹനത്ഥായ. കുസലാനം ധമ്മാനത്തി കച്ചിതാനം സലനാദിഅത്ഥേന അനവജ്ജട്ഠേന ച കുസലാനം സഹവിപസ്സനാനം മഗ്ഗഫലധമ്മാനം. ഉപസമ്പദായാതി സമ്പാദനായ, അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദനായ. മാമവാതി ഉസ്സോള്ഹിസങ്ഖാതേന വീരിയമാമേന സമന്നാഗതോ. ദള്ഹപരക്കമോതി മിരപരക്കമോ അസിമിലവീരിയോ. അനിക്ഖിത്തധുരോതി അനോരോഹിതധുരോ അനോസക്കിതവീരിയോ.

പഞ്തവാതി വിപസ്സനാപത്തായ പഞ്തവാ. ഉദയത്ഥഗാമിനിയാതി പഞ്ചന്നം ഖണ്ഡാനം ഉദയഞ്ച വയഞ്ച പടിവിജ്ഞന്തിയാ. അരിയായാതി വിക്ഖമ്ഭേനവസേന കിലേസേഹി ആരകാ ദുരേ റിതായ നിദോസായ. നിബ്ബേധികായാതി നിബ്ബേധഭാഗിയായ. സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയഗാമിനിയാതി വട്ടദുക്ഖസ്സ വേപനതോ “ദുക്ഖക്ഖയോ”തി ലദ്ധനാമം അരിയമഗ്ഗം സമ്മാ ഹേതുനാ ഞായേന ഗച്ഛന്തിയാ.

ഇമേസു ച പന പഞ്ചസു ധമ്മേസു സീലം വീരിയം പഞ്താ ച യോഗിനോ അജ്ഞേയത്തികം അങ്ഗം, ഇതരദായം ബാഹിരം അങ്ഗം. തമാപി കല്യാണമിത്തസന്നിസ്സയേനേവ സേസം ചതുബ്ബിധം ഇജ്ഞേയതി, കല്യാണമിത്തസ്സേവേതമ ബഹുപകാരതം ദസ്സേന്തോ സത്ഥാ “കല്യാണമിത്തസ്സേതം, മേഘിയ, ഭിക്ഖുനോ പാടികങ്ഖം”തിആദിനാ ദേസനം വഡ്ഢേതി. തത്ഥ പാടികങ്ഖന്തി ഏകംസേന ഇച്ഛിതഞ്ച, അവസ്സംഭാവീതി അത്ഥോ. യന്തി കിരിയാപരാമസനം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “സീലവാ ഭവിസ്സതീ”തി ഏതമ യദേതം കല്യാണമിത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ സീലവന്തതായ ഭവനം സീലസമ്പന്നത്തം, തസ്സ ഭിക്ഖുനോ സീലസമ്പന്നത്താ ഏതം തസ്സ പാടികങ്ഖം, അവസ്സംഭാവീ ഏകംസേനേവ തസ്സ തത്ഥ നിയോജനതോതി അധിപ്പായോ. പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരിസ്സതീതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ.

ഏവം ഭഗവാ സദേവകേ ലോകേ ഉത്തമകല്യാണമിത്തസങ്ഖാതസ്സ അത്തനോ വചനം അനാദിയിത്വാ തം വനസണ്ഡം പവിസിത്വാ താദിസം വിപ്പകാരം പത്തസ്സ ആയസ്ഥതോ മേഘിയസ്സ കല്യാണമിത്തതാദിനാ സകലം സാസനസമ്പത്തിം ദസ്സേത്വാ, ഇദാനിസ്സ തത്ഥ ആദരജാതസ്സ പുഞ്ചേ യേഹി കാമവിതക്കാദിഹി ഉപദുതത്താ കമ്മട്ഠാനം ന സമ്പജ്ജി, തസ്സ തേസം ഉജുവിപച്ചനീകഭൂതത്താ ച ഭാവനാനയം പകാസേത്വാ, തതോ പരം

അരഹത്തസ്സു കമ്മട്ഠാനം ആചിക്ഖന്തോ, “തേന ച പന, മേഘിയ, ഭിക്ഖുനാ ഇമേസു പഞ്ചസു ധമ്മേസു പതിട്ഠായ ചത്താരോ ധമ്മാ ഉത്തരീ ഭാവേതബ്ബാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തേനാതി ഏവം കല്യാണമിത്തസന്നിസ്സയേന യഥാവുത്തസീലാദിഗുണസമന്നാഗതേന. തേനേവാഹ “ഇമേസു പഞ്ചസു ധമ്മേസു പതിട്ഠായാ”തി. ഉത്തരീതി ആരദ്ധതരുണവിപസ്സനസ്സ രാഗാദിപരിസ്സയാ ചേ ഉപ്പജ്ജേയ്യം, തേസം വിസോധനത്ഥം തതോ ഉദ്ധം ചത്താരോ ധമ്മാ ഭാവേതബ്ബാ ഉപ്പാദേതബ്ബാ വഡ്ഢേതബ്ബാ ച.

അസുഭാതി ഏകാദസസു അസുഭകമ്മട്ഠാനേസു യഥാരഹം യത്ഥ കത്ഥചി അസുഭഭാവനാ. രാഗസ്സ പഹാനായാതി കാമരാഗസ്സ പജഹനത്ഥായ. അയമത്ഥോ സാലിലായകോപമായ വിഭാവേതബ്ബോ - ഏകോ ഹി പുരിസോ അസിതം ഗഹേത്ഥാ കോടിതോ പട്ഠായ സാലിഖേത്തേ സാലിയോ ലായതി, അമസ്സ വതിം ഭിന്ദിത്ഥാ ഗാവോ പവിസിംസു. സോ അസിതം റപേത്ഥാ, യട്ഠിം ആദായ, തേനേവ മഗ്ഗേന ഗാവോ നീഹരിത്ഥാ, വതിം പാകതികം കത്ഥാ, പുന അസിതം ഗഹേത്ഥാ സാലിയോ ലായി. തത്ഥ സാലിഖേത്തം വിയ ബുദ്ധസാസനം ദട്ഠബ്ബം, സാലിലായകോ വിയ യോഗാവചരോ, അസിതം വിയ പഞ്ഞാ, ലായനകാലോ വിയ വിപസ്സനായ കമ്മകരണകാലോ, യട്ഠി വിയ അസുഭകമ്മട്ഠാനം, വതി വിയ സംവരോ , വതിം ഭിന്ദിത്ഥാ ഗാവീനം പവിസനം വിയ സഹസാ അപ്പടിസങ്ഖായ പമാദം ആഗമ്മ രാഗസ്സ ഉപ്പജ്ജനം, അസിതം റപേത്ഥാ, യട്ഠിം ആദായ, പവിട്ഠമഗ്ഗേനേവ ഗാവോ നീഹരിത്ഥാ, വതിം പടിപാകതികം കത്ഥാ, പുന റിത്ട്ഠാനതോ പട്ഠായ സാലിലായനം വിയ അസുഭകമ്മട്ഠാനേന രാഗം വിക്ഖമ്ഭേത്ഥാ, പുന വിപസ്സനായ കമ്മകരണകാലോതി ഇദമേത്ഥ ഉപമാസംസന്ദനം. ഏവംഭൂതം ഭാവനാവിധിം സന്ധായ വുത്തം “അസുഭാ ഭാവേതബ്ബാ രാഗസ്സ പഹാനായാ”തി.

മേത്താതി മേത്താകമ്മട്ഠാനം. ബ്യാപാദസ്സ പഹാനായാതി വുത്തനയേനേവ ഉപ്പന്നകോപസ്സ പജഹനത്ഥായ. ആനാപാനസ്സതീതി സോളസവത്ഥുകാ ആനാപാനസ്സതീ. വിതക്കുപച്ഛേദായാതി വുത്തനയേനേവ ഉപ്പന്നാനം വിതക്കാനം ഉപച്ഛേദനത്ഥായ. അസ്ഥിമാനസമുഗ്ഘാതായാതി അസ്ഥിതി ഉപ്പജ്ജനകസ്സ നവവിധസ്സ മാനസ്സ സമുച്ഛേദനത്ഥായ. അനിചുസഞ്ഞിനോതി ഹുത്ഥാ അഭാവതോ ഉദയബ്ബയവന്തതോ പഭങ്ഗുതോ താവകാലികതോ നിചുപ്പടിപക്ഖതോ ച “സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിചാ”തി (ധം പം ൨൨൭; ചുളനിം ഹേമകമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൫൬) പവത്തഅനിചാനുപസ്സനാവസേന അനിചുസഞ്ഞിനോ. അനത്തസഞ്ഞാ സങ്ഠാതീതി അസാരകതോ അവസവത്തനതോ പരതോ രിത്തതോ തുച്ഛതോ സുത്തതോ ച “സബ്ബേ ധമ്മാ അനത്താ”തി (ധം പം ൨൨൯; ചുളനിം ഹേമകമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൫൬) ഏവം പവത്താ അനത്താനുപസ്സനാസങ്ഖാതാ അനത്തസഞ്ഞാ ചിത്തേ സങ്ഠഹതി, അതിദള്ഘം പതിട്ഠാതി. അനിചുലക്ഖണേ ഹി ദിട്ഠേ അനത്തലക്ഖണം ദിട്ഠമേവ ഹോതി. തീസു ഹി ലക്ഖണേസു ഏകസ്ഥിം ദിട്ഠേ ഇതരദ്വയം ദിട്ഠമേവ ഹോതി. തേന വുത്തം - “അനിചുസഞ്ഞിനോ ഹി, മേഘിയ, അനത്തസഞ്ഞാ സങ്ഠാതീ”തി. അനത്തലക്ഖണേ ദിട്ഠേ അസ്ഥിതി ഉപ്പജ്ജനകമാനോ സുപ്പജ്ജഹോവ ഹോതീതി ആഹ - “അനത്തസഞ്ഞീ അസ്ഥിമാനസമുഗ്ഘാതം പാപുണാതീ”തി ദിട്ഠേവ ധമ്മേ നിബ്ബാനന്തി ദിട്ഠേയേവ ധമ്മേ ഇമസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ അപച്ചയപരിനിബ്ബാനം പാപുണാതി. അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരതോ പന അസുഭാദിഭാവനായോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൦൨) വുത്തനയേന ഗഹേതബ്ബോ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്മതോ മേഘിയസ്സ
മിച്ഛാവിതക്കചോരേഹി കുമലഭണ്ഡുപച്ഛേദസഞ്ചാതം അത്ഥം ജാനിത്വാ. ഇമം
ഉദാനന്തി ഇമം കാമവിതക്കാദീനം അവിനോദനേ വിനോദനേ ച
ആദിനവാനിസംസദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥം ഖുദാതി ഹീനാ ലാമകാ. വിതക്കാതി കാമവിതക്കാദയോ തയോ
പാപവിതക്കാ. തേ ഹി സബ്ബവിതക്കേഹി പതികിട്ഠതായ ഇയ ഖുദാതി വുത്താ
“ന ച ഖുദമാചരേ”തിആദിസു (ഖു° പാ° ൯.൩; സു° നി° ൧൪൫) വിയ.
സുഖുമാതി ഞാതിവിതക്കാദയോ അധിപ്പേതാ. ഞാതിവിതക്കോ ജനപദവിതക്കോ
അമരാവിതക്കോ പരാമുദ്യതായ പടിസംയുത്തോ വിതക്കോ
ലാഭസക്കാരസിലോകപടിസംയുത്തോ വിതക്കോ അനവണ്ണത്തിപടിസംയുത്തോ
വിതക്കോതി ഏതേ ഹി വിതക്കാ കാമവിതക്കാദയോ വിയ ദാരുണാ ന
ഹോന്തിതി അനോളാരികസഭാവതായ സുഖുമാതി വുത്താ. അനുഗതാതി
ചിത്തേന അനുവത്തിതാ. വിതക്കേ ഹി ഉപ്പജമാനേ ചിത്തം തദനുഗതമേവ
ഹോതി തസ്സ ആരമ്മണാഭിനിരോപനതോ. “അനുഗ്ഗതാ”തിപി പാളി,
അനുഉട്ഠിതാതി അത്ഥോ. മനസോ ഉപ്പിലാവതി ചേതസോ ഉപ്പിലാവിതത്തകരാ.

ഏതേ അവിദാ മനസോ വിതക്കേതി ഏതേ കാമവിതക്കാദികേ മനോവിതക്കേ
അസ്സാദാദിനവനിസ്സരണതോ ഞാതതീരണപഹാനപരിഞ്ഞാഹി യമാഭൂതം
അജാനന്തോ. ഹുരാ ഹുരം ധാവതി ഭന്തചിത്തോതി അപ്പഹീനമിച്ഛാവിതക്കത്താ
അനവട്ഠിതചിത്തോ “കദാചി രൂപേ, കദാചി സദ്ദേ”തിആദിനാ തസ്ഥിം തസ്ഥിം
ആരമ്മണേ അസ്സാദാദിവസേന അപരാപരം ധാവതി പരിബ്ഭമതി. അഥ വാ
ഹുരാ ഹുരം ധാവതി ഭന്തചിത്തോതി അപരിഞ്ഞാതവിതക്കത്താ തന്നിമിത്താനം
അവിജ്ജാതണ്ഹാനം വസേന പരിബ്ഭമനമാനസോ ഇധലോകതോ പരലോകം
ആദാനനിക്ഖേപേഹി അപരാപരം ധാവതി സംസരതീതി അത്ഥോ.

ഏതേ ച വിദാ മനസോ വിതക്കേതി ഏതേ യമാവുത്തപ്പഭേദേ
കാമവിതക്കാദികേ മനോവിതക്കേ അസ്സാദാദിതോ യമാഭൂതം ജാനന്തോ.
ആതാപിയോതി വീരിയവാ. സംവരതീതി പിദഹതി. സതിമാതി സതിസമ്പന്നോ.
അനുഗ്ഗതേതി ദുല്ലഭവസേന അനുപ്പന്നേ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഏതേ
വുത്തപ്പകാരേ കാമവിതക്കാദികേ മനോവിതക്കേ ചിത്തസ്സ
ഉപ്പിലാവിതഹേതുതായ മനസോ ഉപ്പിലാവേ വിദാ
വിപസ്സനാപഞ്ഞാസഹിതായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ സമ്മദേവ ജാനന്തോ, തസ്സ
സഹായഭൂതാനം സമ്മാവായാമസതീനം അത്ഥിതായ ആതാപിയോ സതിമാ തേ
അരിയമഗ്ഗഭാവനായ ആയതിം ഉപ്പത്തിരഹേ അനുഗ്ഗതേ അനുപ്പന്നേ ഏവ
മഗ്ഗക്ഖണേ സംവരതി, ഞാണസംവരവസേന പിദഹതി, ആഗമനപഥം പച്ഛിന്ദതി,
ഏവംഭൂതോ ച ചതുസച്ചപ്പബോധേന ബുദ്ധോ അരിയസാവകോ
അരഹത്താധിഗമേന അസേസം, അനവസേസം ഏതേ കാമവിതക്കാദികേ
പജഹാസി സമുച്ഛിന്ദിതി. ഏത്ഥാപി “അനുഗതേ”തിപി പഠന്തി. തസ്സത്ഥോ
ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

പഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ഉദ്ധതസുത്തവണ്ണനാ

൩൨. ദുതിയേ കുമിനാരായന്തി കുമിനാരായം നാമ മല്ലരാജുനം നഗരേ.
ഉപവത്തനേ മല്ലാനം സാലവനേതി യഥാ ഹി അനുരാധപുരസ്സ മൂപാരാമോ,

ഏവം കൂസിനാരായ ഉയ്യാനം ദക്ഖിണപച്ഛിമദിസായ ഹോതി. യഥാ
മൂപാരാമതോ ദക്ഖിണഭാരേണ നഗരപവിസനമഗ്ഗോ പാചിനമുഖോ ഗന്താ
ഉത്തരേണ നിവത്തതി, ഏവം ഉയ്യാനതോ സാലപന്തി പാചിനമുഖോ ഗന്താ
ഉത്തരേണ നിവത്താ, തസ്മാ “ഉപവത്തന”ന്തി വുച്ചതി. തസ്മിം ഉപവത്തനേ
മല്ലരാജൂനം സാലവനേ. അരഞ്ഞകുടികായന്തി സാലപന്തിയാ അവിഭൂരേ
രൂക്ഖഗച്ഛസഞ്ചരനട്ഠാനേ കതാ കുടികാ, തം സന്ധായ വുത്തം
“അരഞ്ഞകുടികായം വിഹരതീ”തി. തേ പന ഭിക്ഖു പടിസഞ്ചാനവിരഹിതാ
ഓസ്സട്ഠവിരിയാ പമത്തവിഹാരിനോ, തേന വുത്തം “ഉദ്ധതാ”തിആദി.

തത്ഥ ഉദ്ധച്ചബ്ബഹുലത്താ അവുപസന്തചിത്തതായ ഉദ്ധതാ. തുച്ഛഭാവേണ
മാനോ നളോ വിയാതി നളോ, മാനസഞ്ചാതോ ഉഗ്ഗതോ നളോ ഏതേസന്തി
ഉന്നളാ, ഉഗ്ഗതതുച്ഛമാനാതി അത്ഥോ. പത്തചീവരമണ്ഡനാദിചാപല്ലേന
സമന്നാഗതത്താ ബഹുകതായ വാ ചപലാ. ഫരുസവാചതായ മുഖേന ഖരാതി
മുഖരാ. തിരച്ഛാനകമാബഹുലതായ വികിണ്ണാ ബ്യാകുലാ വാചാ ഏതേസന്തി
വികിണ്ണവാചാ. മുട്ഠാ നട്ഠാ സതി ഏതേസന്തി മുട്ഠസ്സതിനോ, സതിവിരഹിതാ
പമാദവിഹാരിനോതി അത്ഥോ. സഞ്ചേന സഞ്ചം സമ്പജഞ്ഞാഭാവതോ
അസമ്പജാനാ. ഗദ്ദുഹനമത്തമ്പി കാലം ചിത്തസമാധാനസ്സ അഭാവതോ ന
സമാഹിതാതി അസമാഹിതാ. ലോലസഭാവത്താ ഭന്തമിഗസപ്പടിഭാഗതായ
വിബ്ഭന്തചിത്താ. മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം അസംവരണതോ
അസഞ്ഞതിന്ദ്രിയതായ പാകതിന്ദ്രിയാ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തേസം ഭിക്ഖുനം ഉദ്ധച്ചാദിവസേന
പമാദവിഹാരം ജാനിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം പമാദവിഹാരേ
അപ്പമാദവിഹാരേ ച യമാക്കമം ആദീനവാനിസംസവിഭാവനം ഉദാനം
ഉദാനേസി.

തത്ഥ അരക്ഖിതേനാതി സതിആരക്ഖാഭാവേണ അഗുത്തേന. കായേനാതി
ഛരവിഞ്ഞാണകായേന ചക്ഖുവിഞ്ഞാണേന ഹി രൂപം ദിസ്വാ തത്ഥ
നിമിത്താനുബ്ബഞ്ജനഗുഹണവസേന അഭിജ്ഞാദിപവത്തിതോ വിഞ്ഞാണഭാരസ്സ
സതിയാ അരക്ഖിതഭാവതോ. സോതവിഞ്ഞാണാദീസുപി ഏസേവ നയോ.
ഏവം ഛരവിഞ്ഞാണകായസ്സ അരക്ഖിതഭാവം സന്ധായാഹ “അരക്ഖിതേന
കായേനാ”തി. കേചി പന “കായേനാ”തി അത്ഥം വദന്തി, തേസമ്പി
വുത്തനയേനേവ അത്ഥയോജനായ സതി യുജ്ജേയ്യ. അപരേ പന “അരക്ഖിതേന
ചിത്തേനാ”തി പഠന്തി, തേസമ്പി വുത്തനയോ ഏവ അത്ഥോ.
മിച്ചാദിട്ഠിഹതേനാതി സസ്സതാദിമിച്ചാഭിനിവേസദുസിതേന.
മിനമിദ്ധാഭിഭൂതേനാതി ചിത്തസ്സ അകല്യതാലക്ഖണേന മിന്നേന കായസ്സ
അകല്യതാലക്ഖണേന മിദ്ധേന ച അജ്ഞോത്ഥമസേന, തേന കായേന ചിത്തേനാതി
വാ സമ്ബന്ധോ. വസംമാരസ്സ ഗച്ഛതീതി കിലേസമാരാദികസ്സ സബ്ബസ്സപി മാരസ്സ
വസം യമാകാമകരണീയതം ഉപഗച്ഛതി, തേസം വിസയം നാതിക്കമതീതി
അത്ഥോ.

ഇമായ ഹി ഗാമായ ഭഗവാ യേ സതിആരക്ഖാഭാവേണ സബ്ബസോ
അരക്ഖിതചിത്താ, യോനിസോമനസികാരസ്സ ഹേതുഭൂതായ പഞ്ഞായ
അഭാവതോ അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനേന നീച്ചന്തിആദിനാ
വിപരിയേസഗാഹിനോ, തതോ ഏവ കുസലകിരിയായ വീരിയാരമ്ഭഭാവതോ
കോസജ്ജാഭിഭൂതാ സംസാരവട്ടതോ സീസം ന ഉക്ഖിപിസ്സന്തീതി തേസം

ഭിക്ഖുനും പമാദവിഹാരഗരഹാമുഖേന വട്ടം ദണ്ഡേതാ ഇദാനി വിവട്ടം ദണ്ഡേതും, “തസ്മാ രക്ഖിതചിത്തസ്സാ”തി ദുതിയഗാഥമാഹ.

തത്ഥ തസ്മാ രക്ഖിതചിത്തസ്സാതി യസ്മാ അരക്ഖിതചിത്തോ മാരസ്സ യമാകാമകരണീയോ ഹുതാ സംസാരേയേവ ഹോതി, തസ്മാ സതിസംവരേണ മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം രക്ഖണേണ പിദഹണേണ രക്ഖിതചിത്തോ അസ്സ. ചിത്തേ ഹി രക്ഖിതേ ചക്ഖാദിഇന്ദ്രിയാനി രക്ഖിതാനേവ ഹോന്തീതി. സമ്മാസകപ്പഗോചരോതി യസ്മാ മിച്ഛാസകപ്പഗോചരോ തമാ തമാ അയോനീസോ വിതക്കേതാ നാനാവിധാനി മിച്ഛാദസ്സനാനി ഗൺഹന്തോ മിച്ഛാദിട്ഠിഹന്തേ ചിത്തേണ മാരസ്സ യമാകാമകരണീയോ ഹോതി, തസ്മാ യോനീസോമനസികാരേണ കമ്മം കരോന്തോ നേക്ഖമ്മസകപ്പാദിസമ്മാസകപ്പഗോചരോ അസ്സ, ത്യാനാദിസമ്പയുത്തം സമ്മാസകപ്പമേവ അത്തനോ ചിത്തസ്സ പവത്തിട്ഠാനം കരേയു. സമ്മാദിട്ഠിപുരേക്ഖാരോതി സമ്മാസകപ്പഗോചരതായ വിധുതമിച്ഛാദസ്സനോ പുരേതരംയേവ കമ്മസ്സകതാലക്ഖണം, തതോ യമാഭൂതഞാണലക്ഖണഞ്ച സമ്മാദിട്ഠിം പുരതോ കതാ പുഞ്ചേ വുത്തനയേനേവ സീലസമാധീസു യുത്തോ പയുത്തോ വിപസ്സനം ആരഭിതാ സഞ്ചാരേ സമ്മസന്തോ ഞ്ഞാണ ഉദയഞ്ചയം പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു സമപഞ്ഞാസായ ആകാരേഹി ഉപ്പാദനിരോധം വവത്ഥപേതാ ഉദയഞ്ചയഞാണമധിഗത്വാ തതോ പരം ഭുജ്യാനുപസ്സനാദിവസേണ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേതാ അനുക്കമേണ അരിയമഗ്ഗം ഗൺഹന്തോ അഗ്ഗമഗ്ഗേണ, മിനമിദ്ധാഭിഭൂ ഭിക്ഖു സബ്ബാ ദുഗ്ഗതിയോ ജഹേതി, ഏവം സോ ഹേട്ഠിമഗ്ഗവജ്ജ്യാനം കിലേസാനം പഠമമേവ പഹീനത്താ ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദേസു ഉപ്പജ്ജനകമിനമിദ്ധാനം അധിഗതേണ അരഹത്തമഗ്ഗേണ സമുച്ഛിന്ദനതോ തദേകട്ഠാനം മാനാദീനവി പഹീനത്താ സബ്ബസോ ഭിന്നകിലേസോ വീണാസവോ ഭിക്ഖു തിവിധദുക്ഖതായോഗേണ ദുഗ്ഗതിസഞ്ചാതാ സബ്ബാപി ഗതിയോ ഉച്ഛിന്നഭവമൂലത്താ ജഹേ, പജഹേയു. താസം പരഭാഗേ നിബ്ബാണേ പതിട്ഠേയ്യാതി അത്ഥോ.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. ഗോപാലകസുത്തവണ്ണനാ

൩൩. തതിയേ കോസലേസൂതി കോസലാ നാമ ജാനപദിനോ രാജകുമാരാ, തേസം നിവാസോ ഏകോപി ജനപദോ “കോസലാ”ത്വേവ വുച്ചതി, തേസു കോസലേസു ജനപദേ. ചാരികം ചരതീതി അതുരിതചാരികാവസേണ ജനപദചാരികം ചരതി. മഹതാതി ഗുണമഹത്തേനപി മഹതാ, അപരിച്ഛിന്നസഞ്ചുത്താ സഞ്ചുതമഹത്തേനപി മഹതാ. ഭിക്ഖുസഞ്ചേനാതി ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേസംഹന്തേണ സമണഗണേണ. സദ്ധിന്തി ഏകതോ. മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മാതി മഗ്ഗതോ അപക്കമിത്വാ. അഞ്ഞതരം രുക്ഖമൂലന്തി ഘനപത്തസാവാവിടപസമ്പന്നസ്സ സന്ദച്ഛായസ്സ മഹതോ രുക്ഖസ്സ സമീപസഞ്ചാതം മൂലം.

അഞ്ഞതരോ ഗോപാലകോതി ഏകോ ഗോഗണരക്ഖകോ, നാമേണ പന നന്ദോ നാമ. സോ കിര അഡ്ഢോ മഹദ്ധനോ മഹാഭോഗോ, യമാ കേണിയോ ജടിലോ പബ്ബജ്ജാവസേണ, ഏവം അനാഥപിണ്ഡികസ്സ ഗോയുമം രക്ഖന്തോ

ഗോപാലകത്തേന രാജപിളം അപഹരന്തോ അത്തനോ കുടുമ്ബം രക്തവതി. സോ കാലേന കാലം പഞ്ച ഗോരസേ ഗഹേത്യാ, മഹാസേട്റിസ്സ സന്തികം ആഗന്ത്യാ നിശ്ചാതേത്യാ സത്വ സന്തികം ഗന്ത്യാ, സത്ഥാരം പസ്സതി, ധമ്മം സുണാതി, അത്തനോ വസന്ത്ഠാനം ആഗമനത്ഥായ സത്ഥാരം യാചതി. സത്ഥാ തസ്സേവ ഞാണപരിപാകം ആഗമയമാനോ അഗന്ത്യാ, അപരഭാഗേ മഹതാ ഭിക്ഖുസങ്ഘേന പരിവുതോ ജനപദചാരികം ചരന്തോ, “ഇദാനിസ്സ ഞാണം പരിപക്ക”ന്തി ഞത്യാ തസ്സ വസന്ത്ഠാനസ്സ അവിഭുരേ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ നിസീദി തസ്സ ആഗമനം ആഗമയമാനോ. നന്ദോപി വോ “സത്ഥാ കിര ജനപദചാരികം ചരന്തോ ഇതോ ആഗച്ഛതീ”തി സുത്ഥാ, ഹട്ഠതുട്ഠോ വേഗേന ഗന്ത്യാ, സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്യാ വന്ദിത്യാ കതപടിസന്മാരോ ഏകമന്തം നിസീദി, അമസ്സ ഭഗവാ ധമ്മം ദേസേസി. സോ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹിത്യാ ഭഗവന്തം നിമന്തേത്യാ സത്താഹം പായാസദാനമദാസി, സത്തമേ ദിവസേ ഭഗവാ അനുമാദനം കത്യാ പക്കാമി. തേന വുത്തം - “ഏകമന്തം നിസിനം വോ തം ഗോപാലകം ഭഗവാ ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേസി...പേ... ഉട്ഠായാസനാ പക്കാമി”തി.

തത്ഥ സന്ദസ്സേസീതി “ഇമേ ധമ്മാ കുസലാ, ഇമേ ധമ്മാ അകുസലാ”തിആദിനാ കുസലാദിയമ്മേ കമ്മവിപാകേ ഇധലോകപരലോകേ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേന്തോ അനുപുബ്ബികമാവസാനേ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി സമ്മാ ദസ്സേസി. സമാദപേസീതി “സച്ചാധിഗമായ ഇമേ നാമ ധമ്മാ അത്തനി ഉപ്പാദേതബ്ബാ”തി സീലാദിയമ്മേ സമ്മാ ഗണ്ഹാപേത്യാ തേസു തം പതിട്ഠപേസി. സമുത്തേജേസീതി തേ ധമ്മാ സമാദിനാ അനുക്കമേന ഭാവിയമാനാ നിബ്ബേധഭാഗിയാ ഹുത്യാ തിക്ഖവിസദാ യഥാ വിപ്പം അരിയമഗ്ഗം ആവഹന്തി, തഥാ സമ്മാ ഉത്തേജേസി സമ്മദേവ തേജേസി. സമ്പഹംസേസീതി ഭാവനായ പുബ്ബേനാപരം വിസേസഭാവദസ്സന്നേന ചിത്തസ്സ പമാദാപനവസേന സുട്ഠു പഹംസേസി. അപിചേത്ഥ സാവജ്ജാനവജ്ജയമ്മേസു ദുക്ഖാദിസു ച സമ്മോഹവിനോദന്നേന സന്ദസ്സനം, സമ്മാപടിപത്തിയം പമാദാപനോദന്നേന സമാദപനം, ചിത്തസ്സാലസിയാപത്തിവിനോദന്നേന സമുത്തേജനം, സമ്മാപടിപത്തിസിദ്ധിയാ സമ്പഹംസനം വേദിതബ്ബം. ഏവം സോ ഭഗവതോ സാമുക്കംസികായ ധമ്മദേസനായ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹി. അധിവാസേസീതി തേന ദിട്ഠസച്ചേന “അധിവാസേതു മേ, ഭന്തേ ഭഗവാ”തിആദിനാ നിമന്തിതോ കായങ്ഗവാചങ്ഗം അചോപേന്തോ ചിത്തേന്നേവ അധിവാസേസി സാദിയി. തേന്നേവാഹ “തുണ്ഹീഭാവേനാ”തി.

അപ്പോദകപായാസന്തി നിരുദകപായാസം. പടിയാദാപേത്യാതി സന്ധാദേത്യാ സജ്ജത്യാ. നവഞ്ച സപ്പിന്തി നവനീതം ഗഹേത്യാ താവദേവ വിലീനം മണ്ഡസപ്പിഞ്ച പടിയാദാപേത്യാ. സഹത്ഥാതി ആദരജാതോ സഹത്ഥേന്നേവ പരിവിസന്തോ. സന്തപ്പേസീതി പടിയത്തം ഭോജനം ഭോജേസി. സമ്പവാരേസീതി “അലം അല”ന്തി വാചായ പടിക്ഖിപാപേസി. ഭുത്താവിന്തി കതഭത്തകിച്ചും. ഓനീതപത്തപാണിന്തി പത്തതോ അപനീതപാണിം, “യോതപത്തപാണി”ന്തിപി പാഠോ, യോതപത്തഹത്ഥന്തി അത്ഥോ. നീചന്തി അനുച്ചം ആസനം ഗഹേത്യാ ആസന്നേയേവ നിസീദനം അരിയദേസവാസിനം ചാരിത്തം, സോ പന സത്വ സന്തികേ ഉപചാരവസേന പഞ്ഞത്തസ്സ ദാരുഫലകാസനസ്സ സമീപേ നിസീദി. ധമ്മിയാ കമായാതിആദി സത്തമേ ദിവസേ കതം അനുമാദനം സന്ധായ വുത്തം . സോ കിര സത്താഹം ഭഗവന്തം ഭിക്ഖുസങ്ഘഞ്ച തത്ഥ വസാപേത്യാ മഹാദാനം പവത്തേസി. സത്തമേ പന ദിവസേ അപ്പോദകപായാസദാനം

അദാസി. സത്മാ തസ്സ തസ്മിം അത്തഭാവേ ഉപരിമഗ്നമായ ഞാണപരിപാകാഭാവതോ അനുമോദനമേവ കത്വാ പക്കാമി.

സീമന്തരികായാതി സീമന്തരേ, തസ്സ ഗാമസ്സ അന്തരം. ഗാമവാസിനോ കിര ഏകം തളാകം നിസ്സായ തേന സദ്ധിം കലഹം അകംസു. സോ തേ അഭിഭവിതാ തം തളാകം ഗണ്ഹി. തേന ബദ്ധാഘാതോ ഏകോ പുരിസോ തം സത്മു പത്തം ഗഹേത്വാ ദൂരം അനുഗത്വാ “നിവത്താഹി ഉപാസകാ”തി വുത്തേ ഭഗവന്തം വന്ദിത്വാ പദക്ഖിണം കത്വാ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച അഞ്ജലിം കത്വാ യാവ ദസ്സന്തുപചാരസമതിക്കമാ ദസനഖസമോധാനസമുജ്ജലം അഞ്ജലിം സിരസി പഗ്ഗയ്ഹ പടിനിവത്തിത്വാ ദിന്നം ഗാമാനം അന്തരേ അരഞ്ഞപ്പദേസേ ഏകകം ഗച്ഛന്തം സരേന വിജ്ജയിത്വാ മാരേസി. തേന വുത്തം അചിരപക്കന്തസ്സ...പേ... വോരോപേസി”തി. കേനചിദേവ കരണിയേന ഓഹീയിത്വാ പച്ഛാ ഗച്ഛന്താ ഭിക്ഖു തം തമാ മതം ദിസ്വാ ഭഗവതോ തമത്ഥം ആരോചേസും, തം സന്ധായ വുത്തം “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു”തിആദി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി യസ്മാ ദിട്ഠിസമ്പന്നം അരിയസാവകം നന്ദം മാറേന്തേന പുരിസേന ആനന്തരിയകമ്മം ബഹുലം അപുണ്ണം പസുതം, തസ്മാ യം ചോരേഹി ച വേരീഹി ച കത്തഞ്ചും, തതോപി ഘോരതരം ഇമേസം സത്താനം മിച്ചാപണിഹിതം ചിത്തം കരോതീതി ഇമമത്ഥം ജാനിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ദിസോദിസന്തി ദൂസകോ ദൂസനീയം ചോരോ ചോരം, ദിസ്വാതി വചനസേസോ. യം തം കയിരാതി യം തസ്സ അനയബ്യസനം കരേയു, ദുതിയപദേപി ഏസേവ നയോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ഏകോ ഏകസ്സ മിത്തദുബ്ഭി ചോരോ പുത്തദാരവേത്തവത്ഥുഗോമഹിംസാദിസു അപരജ്ജന്തോ യസ്സ അപരജ്ജന്തതി, തമ്പി തഥേവ അത്തനി അപരജ്ജന്തം ചോരം ദിസ്വാ, വേരീ വാ പന കേനചിദേവ കാരണേന ബദ്ധവേരം വേരിം ദിസ്വാ അത്തനോ കക്ഖളതായ ദാരുണതായ യം തസ്സ അനയബ്യസനം കരേയു, പുത്തദാരം വാ പീളേയു, ഖേത്താദീനി വാ നാസേയു, ജീവിതാ വാ വോരോപേയു , ദസസു അകുസലകമ്മപഥേസു മിച്ചാപിതത്താ മിച്ചാപണിഹിതം ചിത്തം പാപിയോ നം തതോ കരേ, നം പുരിസം പാപതരം തതോ കരേയു. വുത്തപ്പകാരോ ഹി ദിസോ വാ വേരീ വാ ദിസസ്സ വാ വേരിനോ വാ ഇമസ്മിന്യേവ അത്തഭാവേ ദുക്ഖം വാ ഉപ്പാദേയു, ജീവിതക്ഖയം വാ കരേയു. ഇദം പന അകുസലകമ്മപഥേസു മിച്ചാപിതം ചിത്തം ദിട്ഠേവ ധമ്മേ അനയബ്യസനം പാപേതി, അത്തഭാവസതസഹസ്സേസുപി ചതുസു അപായേസു വിപിത്വാ സീസമസ്സ ഉക്ഖിപിതും ന ദേതീതി.

തതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. യക്ഖപഹാരസുത്തവണ്ണനാ

൩൪. ചതുത്ഥേ കപോതകന്ദരായന്തി ഏവംനാമകേ വിഹാരേ. തസ്മിം കിര പബ്ബതകന്ദരേ പുഞ്ചേ ബഹു കപോതാ വസിംസു, തേന സാ പബ്ബതകന്ദരാ “കപോതകന്ദരാ”തി വുച്ചതി. അപരഭാഗേ തത്ഥ കതവിഹാരോപി “കപോതകന്ദരാ”ത്ഥേവ പഞ്ഞായിത്ഥ. തേന വുത്തം - “കപോതകന്ദരായന്തി ഏവംനാമകേ വിഹാരേ”തി. ജുണ്ഹായ രത്തിയാതി സുക്കപക്ഖരത്തിയം. നവോരോപിതേഹികേസേഹീതി അചിരഓഹാരിതേഹി കേസേഹി,

ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്വണേ ചേതം കരണവചനം. അബ്ഭോകാസേതി യത്ഥ
ഉപരിച്ഛദനം പരിക്വേപോ വാ നത്ഥി, താദിസേ ആകാസങ്ഗണേ.

തത്ഥ ആയസ്മാ സാരിപുത്തോ സുവണ്ണവണ്ണോ, ആയസ്മാ
മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ നീലുപ്പലവണ്ണോ. ഉഭോപി പന തേ മഹാമേരാ
ഉദിച്ചബ്രാഹ്മണജ്ജാ കപ്പാനം സതസഹസ്സാധികം ഏകം അസങ്ഖ്യേയം
അഭിനീഹാരസമ്പന്നാ ഛരളഭിഞ്ഞാപടിസമ്ഭിദാപ്പത്താ മഹാഖിണാസവാ
സമാപത്തിലാഭിനോ സതസദ്ഠിയാ സാവകപാരമിണാണാം മത്ഥകപ്പത്താ
ഏതം കപോതകന്ദരവിഹാരം ഉപസോഭയന്താ ഏകം കനകഗുഹം പവിട്ഠാ
ഭേ സീഹാ വിയ, ഏകം വിജമ്ഭണഭൂമിം ഓതിണ്ണാ ഭേ ബൃഗ്ഘാ വിയ, ഏകം
സുപുപ്ഫിതസാലവനം പവിട്ഠാ ഭേ ഛരദന്തനാഗരാജാനോ വിയ, ഏകം
സിമ്ബലിവനം പവിട്ഠാ ഭേ സുപണ്ണരാജാനോ വിയ, ഏകം നരവാഹനയാനം
അഭിരുദ്ഘാ ഭേ വേസ്സവണാ വിയ, ഏകം പണ്ഡുകമ്ബലസിലാസനം
അഭിനിസിന്നാ ഭേ സക്കാ വിയ, ഏകവിമാനബ്ഭന്തരഗതാ ഭേ മഹാബ്രഹ്മാനോ
വിയ, ഏകസ്ഥിം ഗഗന്ദ്ഠാനേ റിതാനി ഭേ ചന്ദമണ്ഡലാനി വിയ, ഭേ
സൂരിയമണ്ഡലാനി വിയ ച വിരോചിംസു. തേസു ആയസ്മാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ
തുണ്ഹീ നിസീദി, ആയസ്മാ പന സാരിപുത്തോ സമാപജ്ജി. തേന വുത്തം -
“അത്തതരം സമാധിം സമാപജ്ജിത്വാ”തി.

തത്ഥ അത്തതരം സമാധിന്തി ഉപേക്ഖാബ്രഹ്മവിഹാരസമാപത്തിം. കേചി
“സത്താവേദധിതനിരോധസമാപത്തി”ന്തി വദന്തി, അപരേ പനാഹു
“ആരുപ്പാദകം ഫലസമാപത്തി”ന്തി. ഇമാ ഏവ ഹി തിസ്സോ
കായരക്ഖണസമത്ഥാ സമാപത്തിയോ. തത്ഥ നിരോധസമാപത്തിയാ
സമാധിപരിയായസമ്ഭവോ ഹേട്ഠാ വുത്തോവ, പച്ഛിമന്ധേവ പന ആചരിയാ
വണ്ണന്തി. ഉത്തരായ ദിസായ ദക്ഖിണം ദിസം ഗച്ഛന്തിതി ഉത്തരായ ദിസായ
യക്ഖസമാഗമം ഗത്വാ അത്തനോ ഭവനം ഗന്തും ദക്ഖിണം ദിസം ഗച്ഛന്തി.
പടിഭാതിമന്തി ഉപട്ഠാതി മമ. മന്തി ഹി പടിസദുയോഗേന സാമിഅത്ഥേ
ഉപയോഗവചനം, ഇമസ്സ സീസേ പഹാരം ദാതും ചിത്തം മേ ഉപ്പജ്ജതീതി
അത്ഥോ. സോ കിര പുരിമജാതിയം മേരേ ബദ്ധാഘാതോ, തേനസ്സ മേരം ദിസാ
പദുട്ഠചിത്തസ്സ ഏവം അഹോസി. ഇതരോ പന സപ്പണ്ണജാതികോ, തസ്മാ തം
പടിസേയേന്തോ “അലം സമ്മാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ മാ ആസാദേസീതി മാ ഘട്ടേസി,
മാ പഹാരം ദേഹീതി വുത്തം ഹോതി. ഉളാരോതി ഉളാരേഹി ഉത്തമേഹി
സീലാദിഗുണേഹി സമന്നാഗതോ.

അനാദിയിത്വാതി ആദരം അകത്വാ, തസ്സ വചനം അഗ്ഗഹേത്വാ. യസ്മാ പന
തസ്സ വചനം അഗ്ഗണ്ഹന്തോ തം അനാദിയന്തോ നാമ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം
- “തം യക്ഖം അനാദിയിത്വാ”തി. സീസേ പഹാരം അദാസീതി സബ്ബമാമേന
ഉസ്സാഹം ജനേത്വാ ആകാസേ റിതോവ സീസേ ഖടകം അദാസി, മുദ്ധനി
മുട്ഠിഘാതം അകാസീതി അത്ഥോ. താവമഹാതി മാമമഹത്തേന തത്തകം
മഹന്തോ പഹാരോ അഹോസി. തേന പഹാരേനാതി തേന പഹാരേന
കരണഭൂതേന. സത്തരതന്തി പമാണമജ്ജിതമസ്സ പുരിസസ്സ രതനേന സത്തരതനം.
നാഗന്തി ഹത്ഥിനാഗം. ഓസാദേയ്യാതി പഥവിയം ഓസീദാപേയ്യ നിമുജ്ജാപേയ്യ.
“ഓസാദേയ്യാ”തിപി പാഠോ, ചുണ്ണവിചുണ്ണം കരേയ്യാതി അത്ഥോ.
അഡ്ഢട്ഠമരതന്തി അഡ്ഢേന അട്ഠണം പുരണാനി അഡ്ഢട്ഠമാനി,
അഡ്ഢട്ഠമാനി രതനാനി പമാണം ഏതസ്സാതി അഡ്ഢട്ഠമരതനോ, തം
അഡ്ഢട്ഠമരതനം. മഹന്തം പബ്ബതകൂടന്തി കേലാസകൂടപ്പമാണം വിപുലം

ഗിരികൂടം. പദാലേയ്യാതി സകലികാകാരേണ ഭിന്നേയ്യ. അപി ഓസാദേയ്യ, അപി പദാലേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ.

താവദേവ ചസ്സ സരീരേ മഹാപരിളാഹോ ഉപ്പജ്ജി, സോ വേദനാതുരോ ആകാസേ റാതും അസക്കോന്തോ ഭൂമിയം പതി, തണ്ഡണത്തേവ അട്ഠസദ്ഠിസഹസ്സാധികയോജനസതസഹസ്സുബ്ബേധം സിന്നേരുമ്പി പബ്ബതരാജാനം സന്ധാരേന്തീ ചതുനഹുതാധികദിയോജനസതസഹസ്സബ്ബഹലാ മഹാപഥവീ തം പാപസത്തം ധാരേതും അസക്കോന്തീ വിയ വിവരമദാസി. അവിചിതോ ജാലാ ഉട്ഠഹിതാ കന്ദന്തംയേവ തം ഗണ്ഹിംസു, സോ കന്ദന്തോ വിപ്പലപന്തോ പതി. തേന വുത്തം - “അഥ ച പന സോ യക്ഖോ ‘ഡയ്ഹാമി ഡയ്ഹാമി’തി വത്ഥാ തത്ഥേവ മഹാനിരയം അപതാസീതി. തത്ഥ അപതാസീതി അപതി.

കിം പന സോ യക്ഖത്തഭാവേനേവ നിരയം ഉപഗച്ഛിതി? ന ഉപഗച്ഛി, യത്ത്ഥേതഥ ദിട്ഠധമ്മവേദനീയം പാപകമ്മം അഹോസി, തസ്സ ബലേന യക്ഖത്തഭാവേ മഹന്തം ദുക്ഖം അനുഭവി. യം പന ഉപപജ്ജവേദനീയം ആനന്തരിയകമ്മം, തേന ചുതിഅനന്തരം നിരയേ ഉപ്പജ്ജിതി. മേരസ്സ പന സമാപത്തിബലേന ഉപത്ഥമ്ഭിതസരീരസ്സ ന കോചി വികാരോ അഹോസി. സമാപത്തിതോ അവുട്ഠിതകാലേ ഹി തം യക്ഖോ പഹരി, തഥാ പഹരന്തം ദിബ്ബചക്ഖുനാ ദിസ്വാ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ ധമ്മസേനാപതിം ഉപസങ്കമി, ഉപസങ്കമനസമകാലമേവ ച ധമ്മസേനാപതി സമാപത്തിതോ ഉട്ഠാസി. അഥ നം മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ സരീരവുത്തിം പുച്ഛി, സോപിസ്സ ബ്യാകാസി, തേന വുത്തം - “അദുസാ വോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ...പേ... അപി ച മേ സീസം മോകം ദുക്ഖ”ന്തി.

തത്ഥ മോകം ദുക്ഖന്തി മോകം അപ്പമത്തകം മധുരകജാതം വിയ മേ സീസം ദുക്ഖിതം, ദുക്ഖപ്പത്തന്തി അത്ഥോ. ദുക്ഖാധിട്ഠാനത്ത്ഥി സീസം ദുക്ഖന്തി വുത്തം. “സീസേ മോകം ദുക്ഖ”ന്തിപി പാരോ. കഥം പന സമാപത്തിബലേന സരീരേ ഉപത്ഥമ്ഭിതേ മേരസ്സ സീസേ മോകമ്പി ദുക്ഖം അഹോസീതി? അചിരേനേവ വുട്ഠിതത്താ. അന്തോസമാപത്തിയം അപത്തായമാനദുക്ഖത്ത്ഥി കായനിസ്സിതത്താ നിദ്രം ഉപഗതസ്സ മകസാദിജനിതം വിയ പടിബുദ്ധസ്സ മോകം പത്തായിത്ഥ.

“മഹാബലേന യക്ഖേന തഥാ സബ്ബുസ്സാഹേന പഹടേ സരീരേപി വികാരോ നാമ നത്ഥി”തി അച്ഛരിയബ്ഭുതചിത്തജാതേന ആയസ്ഥതാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനേന “അച്ഛരിയം, ആവുസോ സാരിപുത്താ”തിആദിനാ ധമ്മസേനാപതിനോ മഹാനുഭാവതായ വിഭാവിതായ സോപിസ്സ ‘അച്ഛരിയം, ആവുസോ മോഗ്ഗല്ലാനാ’തിആദിനാ ഇദ്ധാനുഭാവമഹന്തതാപകാസനാപദേസേന അത്തനോ ഇസ്സാമച്ഛരിയാഹങ്കാരാദിമലാനം സുപ്പഹീനതം ദീപേതി. പംസുപിസാചകമ്പി ന പസ്സാമാതി സങ്കാരകൂടാദിസു വിചരണകഖുദുകപേതമ്പി ന പസ്സാമ. ഇതി അധിഗമപ്പിച്ചാനം അഗ്ഗഭൂതോ മഹാമേരോ തസ്ഥിം കാലേ അനാവജ്ജനേന തേസം അദസ്സനം സന്ധായ വദതി. തേനേവാഹ “ഏതരഹീ”തി.

ഭഗവാ പന വേളുവനേ റിതോ ഉഭിന്നം അഗ്ഗസാവകാനം ഇമം കമാസല്ലാപം ദിബ്ബസോതേന അസ്സോസി. തേന വുത്തം - “അസ്സോസി വോ ഭഗവാ”തിആദി, തം വുത്തത്ഥമേവ.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ സാരിപുത്തസ്സ സമാപത്തിബലുപഗതം ഇദ്ധാനുഭാവമഹന്തം വിദിതാ. ഇമം ഉദാനന്തി തസ്സേവ താദിഭാവപ്പത്തിദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യസ്സ സേലുപമം ചിത്തം, റിതം നാനുപകമ്പതിതി യസ്സ ഖിണാസവസ്സ ചിത്തം ഏകഗ്ഘനസിലാമയപബ്ബതുപമം സബ്ബേസം ഇഞ്ജനാനം അഭാവതോ വസീഭാവപ്പത്തിയാവ റിതം സബ്ബേഹിപി ലോകധമ്മേഹി നാനുപകമ്പതി ന പവേധതി. ഇദാനിസ്സ അകമ്പനാകാരം സദ്ധിം കാരണേന ദസ്സേതും “വിരത്ത”ന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ വിരത്തം രജനീയേസൂതി വിരാഗസഞ്ചാതേന അരിയമഗ്ഗേന രജനീയേസു രാഗുപ്പത്തിഹേതുഭൂതേസു സബ്ബേസു തേഭൂമകധമ്മേസു വിരത്തം, തത്ഥ സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നരാഗന്തി അത്ഥോ. കോപനേയ്യേതി പടിഘട്ഠാനീയേ സബ്ബസ്ഥിമ്പി ആഘാതവത്സുസ്ഥിം ന കുപ്പതി ന ദുസ്സതി ന വികാരം ആപജ്ജതി. യസ്സേവം ഭാവിതം ചിത്തന്തി യസ്സ യഥാവുത്തസ്സ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ ചിത്തം ഏവം വുത്തനയേന താദിഭാവാവഹനഭാവേന ഭാവിതം. കുതോ തം ദുക്ഖമേസ്സതീതി തം ഉത്തമപുഗ്ഗലം കുതോ സത്തതോ സഞ്ചാരതോ വാ ദുക്ഖം ഉപഗമിസ്സതി, ന താദിസസ്സ ദുക്ഖം അത്ഥീതി അത്ഥോ.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. നാഗസുത്തവണ്ണനാ

൩൫. പഞ്ചമേ കോസമ്ബിയന്തി കുസുമ്ബേന നാമ ഇസിനാ വസിതട്ഠാനേ മാപിതത്താ “കോസമ്ബി”തി ഏവംലദ്ധനാമകേ നഗരേ. ഘോസിതാരാമേതി ഘോസിതസേട്ഠിനാ കാരിതേ ആരാമേ. ഭഗവാ ആകിണ്ണോ വിഹരതീതി ഭഗവാ സമ്ബാധപ്പത്തോ വിഹരതി. കിം പന ഭഗവതോ സമ്ബാധോ അത്ഥി, സംസഗ്ഗോ വാതി? നത്ഥി. ന ഹി കോചി ഭഗവന്തം അനിച്ഛായ ഉപസങ്കമിതും സക്കോതി. ദുരാസദാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ സബ്ബത്ഥ ച അനുപലിത്തത്താ. ഹിതേസിതായ പന സത്തേസു അനുകമ്പം ഉപാദായ “മുത്തോ മോചേസ്സാമീ”തി പടിഞ്ഞാനുരൂപം ചതുരോഘനിത്ഥരണത്ഥം അട്ഠന്നം പരിസാനം അത്തനോ സന്തികം കാലേന കാലം ഉപസങ്കമനം അധിവാസേതി, സയഞ്ച മഹാകരുണാസമുസ്സാഹിതോ കാലത്തു ഹുത്വാ തത്ഥ ഉപസങ്കമതി, ഇദം സബ്ബബുദ്ധാനം ആചിണ്ണം, അയമിധ ആകിണ്ണവിഹാരോതി അധിപ്പേതോ.

ഇധ പന കോസമ്ബികാനം ഭിക്ഖുനം കലഹജാതാനം സത്ഥാ ദീഘിതിസ്സ കോസലരഞ്ഞോ വത്സും ആഹരിത്വാ, “ന ഹി വേരേന വേരാനി, സമ്മന്തീധ കുദാചന”ന്തിആദിനാ (ധം പം ൫; മം നിം ൩.൨൩൭; മഹാവം ൪൬൪) ഓവാദം അദാസി, തം ദിവസം തേസം കലഹം കരോന്താനംയേവ രത്തി വിഭാതാ. ദുതിയദിവസേപി ഭഗവാ തമേവ വത്സും കഥേസി, തം ദിവസമ്പി തേസം കലഹം കരോന്താനംയേവ രത്തി വിഭാതാ. തതിയദിവസേപി ഭഗവാ തമേവ വത്സും കഥേസി, അമഞ്ഞതരോ ഭിക്ഖു ഭഗവന്തം ഏവമാഹ - “അപ്പോസ്സുക്കോ, ഭന്തേ ഭഗവാ, ദിട്ഠധമ്മസുഖവിഹാരമനുയുത്തോ വിഹരതു, മയമേതേന ഭണ്ഡനേന കലഹേന വിഗൃഹേന വിവാദേന പത്തായിസ്സാമാ”തി. സത്ഥാ “പരിയാദിനചിത്താ ഖോ ഇമേ മോഘപുരിസാ ന ദാനിമേ സക്കാ സഞ്ഞാപേതും, നത്ഥി ചേത്ഥ സഞ്ഞാപേതഞ്ച, യംസുനാഹം ഏകചാരികവാസം വസേയ്യം, ഏവം ഇമേ ഭിക്ഖു കലഹതോ ഓരമിസ്സന്തീ”തി ചിന്തേസി. ഏവം

തേഹി കലഹകാരകേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം ഏകവിഹാരേ വാസം
വിനേതബ്ബാഭാവതോ ഉപാസകാഭിഹി ഉപസങ്കമനഞ്ച ആകിണ്ണവിഹാരം കത്വാ
വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ ആകിണ്ണോ വിഹരതി”തിആദി.

തത്ത്വ ദുക്ഖന്തി ന സുഖം, അന്നാരാധിതചിത്തതായ ന ഇട്ഠന്തി അത്ഥോ.
തേനേവാഹ “ന ഫാസു വിഹരാമീ”തി. വൂപകട്ഠോതി പവിവേകട്ഠോ
ദൂരീഭൂതോ. തമാ ചിന്തേത്വാവ ഭഗവാ പാതോവ സരീരപ്പടിജഗ്ഗനം കത്വാ
കോസമ്ബിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ കഞ്ചി അന്നാമന്തേത്വാ ഏകോ അദുതിയോ
ഗന്ത്വാ കോസലരട്ഠേ പാലിലേയ്യുകേ വനസണ്ഡേ ഭദ്രസാലമൂലേ വിഹാസി. തേന
വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ പുബ്ബണ്ഠസമയം...പേ... ഭദ്രസാലമൂലേ”തി. തത്ത്വ
സാമന്തി സയം. സംസാമേത്വാതി പടിസാമേത്വാ. പത്തചീവരമാദായാതി
ഏത്ഥാപി സാമന്തി പദം ആന്തേത്വാ യോജേതബ്ബം. ഉപട്ഠാകേതി
കോസമ്ബിനഗരവാസിനോ ഘോസിതസേട്ഠിആദികേ ഉപട്ഠാകേ, വിഹാരേ ച
അഗ്ഗുപട്ഠാകം ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം അന്നാമന്തേത്വാ.

ഏവം ഗതേ സത്ഥരി പഞ്ചസതാ ഭിക്ഖു ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ആഹംസു -
“ആവുസോ ആനന്ദ, സത്ഥാ ഏകകോവ ഗതോ, മയം അനുബന്ധിസ്സാമാ”തി.
“ആവുസോ, യദാ ഭഗവാ സാമം സേനാസനം സംസാമേത്വാ പത്തചീവരമാദായ
അന്നാമന്തേത്വാ ഉപട്ഠാകേ ച അനപലോകേത്വാ ഭിക്ഖുസന്ഠം അദുതിയോ
ഗച്ഛതി, തദാ ഏകചാരം ചരിതും ഭഗവതോ അജ്ജ്യാസയോ, സാവകേന നാമ
സത്ഥു അജ്ജ്യാസയാനുരൂപം പടിപജ്ജിതബ്ബം, തസ്ഥാ ന ഇമേസു ദിവസേസു
ഭഗവാ അനുഗന്തബ്ബോ”തി നിവാരേസി, സയന്ധി നാനുഗച്ഛി.

അനുപുബ്ബേനാതി അനുക്കമേന, ഗാമനിഗമപടിപാടിയാ ചാരികം ചരമാനോ
“ഏകചാരവാസം താവ വസമാനം ഭിക്ഖും പസ്സിസ്സാമീ”തി
ബാലകലോണകാരഗാമം ഗന്ത്വാ തത്ത്വ ഭഗുമേരസ്സ സകലം പച്ഛാഭത്തഞ്ചേവ
തിയാമഞ്ച രത്തിം ഏകചാരവാസേ ആനിസംസം കമേത്വാ പുനദിവസേ തേന
പച്ഛാസമണേന പിണ്ഡായ ചരിത്വാ തം തത്ത്വേവ നിവത്തേത്വാ “സമഗ്ഗവാസം
വസമാനേ തയോ കുലപുത്തേ പസ്സിസ്സാമീ”തി പാചീനവംസമിഗദായം ഗന്ത്വാ
തേസന്ധി സകലരത്തിം സമഗ്ഗവാസേ ആനിസംസം കമേത്വാ തേപി തത്ത്വേവ
നിവത്തേത്വാ ഏകകോവ പാലിലേയ്യഗാമം സമ്പത്തോ. പാലിലേയ്യഗാമവാസിനോ
പച്ഛുഗ്ഗന്ത്വാ ഭഗവതോ ദാനം ദത്വാ പാലിലേയ്യഗാമസ്സ അവിദുരേ
രക്ഖിതവനസണ്ഡോ നാമ അത്ഥി, തത്ത്വ ഭഗവതോ പണ്ണസാലം കത്വാ “ഏത്ഥ
ഭഗവാ വസതു”തി യാചിത്വാ വാസയിംസു. ഭദ്രസാലോതി പന തത്ത്വേകോ
മനാപോ ഭദ്രകോ സാലരുക്ഖോ, ഭഗവാ തം ഗാമം ഉപനിസ്സായ വനസണ്ഡേ
പണ്ണസാലസമീപേ തസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ വിഹാസി. തേന വുത്തം -
“പാലിലേയ്യുകേ വിഹരതി രക്ഖിതവനസണ്ഡേ ഭദ്രസാലമൂലേ”തി.

ഹത്ഥിനാഗോതി മഹാഹത്ഥി യുഗ്മപതി. ഹത്ഥികലഭേഹീതി
ഹത്ഥിപോതകേഹി. ഹത്ഥിച്ഛാപേഹീതി വിരൂപഗേഹി ദഹരഹത്ഥിപോതകേഹി,
യേ “ഭിക്കാ”തിപി വുച്ചന്തി. ഛിന്നഗ്ഗാനീതി പുരതോ പുരതോ ഗച്ഛന്തേഹി
തേഹി ഹത്ഥിആദിഹി ഛിന്നഗ്ഗാനി ഖാദിതാവസേസാനി ഖാണുസദിസാനി
ഖാദതി. ഓഭഗ്ഗോഭഗ്ഗന്തി തേന ഹത്ഥിനാഗേന ഉച്ചട്ഠാനതോ ഭഞ്ജിത്വാ
ഭഞ്ജിത്വാ പാതിതം. അസ്സ സാഖാഭഞ്ഗന്തി ഏതസ്സ സന്തകം സാഖാഭഞ്ഗം തേ
ഖാദന്തി. ആവിലാനീതി തേഹി പഠമതരം ഓതരിത്വാ പിവന്തേഹി
ആലുളിതത്താ ആവിലാനി കദുമമിസ്സാനി പാനീയാനി പിവതി. ഓഗാഹാതി

തിരുമതോ. “ഓഗാഹ”ന്തിപി പാളി. അസ്സാതി ഹത്മിനാഗസ്സ. ഉപനിഷംസന്തിയോതി ഘട്ടേന്തിയോ, ഉപനിഷംസിയമാനോപി അത്തനോ ഉളാരഭാവേന ന കുജ്ജ്വതി, തേന താ തം ഘംസന്തിയേവ. യൂമാതി ഹത്മിഷാ.

യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമീതി സോ കിര ഹത്മിനാഗോ യൂമവാസേ ഉക്കണ്ഠിതോ തം വനസന്ധം പവിട്ഠോ തത്ത്വ ഭഗവന്തം ദിസാ ഘടസഹസ്സേന നിബ്ബാപിതസന്താപോ വിയ നിബ്ബുതോ ഹുത്വാ പസന്നചിത്തോ ഭഗവതോ സന്തികേ അട്ഠാസി, തതോ പട്ഠായ വത്തസീസേ ഠത്വാ ഭദ്രസാലസ്സ പണ്ണസാലായ ച സമന്തതോ അപ്പഹരിതകം കത്വാ സാഖാഭണ്ഠേഹി സമ്മജ്ജതി, ഭഗവതോ മുഖയോവനം ദേതി, ന്ഹാനോദകം ആഹരതി, ദന്തകട്ഠം ദേതി, അരഞ്ഞതോ മധുരാനി ഫലാനി ആഹരിത്വാ സത്ഥു ഉപന്നേതി, സത്ഥാ താനി പരിഭുഞ്ജതി . തേന വുത്തം - “തത്ര സുദം സോ ഹത്മിനാഗോ യസ്ഥിം പദേസേ ഭഗവാ വിഹരതി, തം പദേസം അപ്പഹരിതഞ്ച കരോതി, സോണ്ഡായ ഭഗവതോ പാനീയം പരിഭോജനീയം ഉപട്ഠാപേതീ”തി. സോണ്ഡായ ദാരൂനി ആഹരിത്വാ അഞ്ഞമഞ്ഞം ഘംസിത്വാ അഗ്ഗിം ഉട്ഠാപേത്വാ ദാരൂനി ജാലാപേത്വാ തത്ത്വ പാസാണഖണ്ഡാനി താപേത്വാ താനി ദണ്ഡകേഹി പവട്ടേത്വാ സോണ്ഡിയം വിപിത്വാ ഉദകസ്സ തത്തഭാവം ഞത്വാ ഭഗവതോ സന്തികം ഉപഗത്ത്വാ തിട്ഠതി, ഭഗവാ “ഹത്മിനാഗോ മമ ന്ഹാനം ഇച്ഛതീ”തി തത്ത്വ ഗത്ത്വാ ന്ഹാനകിച്ചം കരോതി, പാനീയേപി ഏസേവ നയോ. തസ്ഥിം പന സീതലേ സഞ്ജാതേ ഉപസങ്കമതി, തം സന്ധായ വുത്തം - “സോണ്ഡായ ഭഗവതോ പാനീയം പരിഭോജനീയം ഉപട്ഠാപേതീ”തി.

അഥ ഖോ ഭഗവതോ രഹോഗതസ്സാതിആദി ഉഭിന്നം മഹാനാഗാനം വിവേകസുഖപച്ചവേക്ഖണ്ഡസ്സനം, തം വുത്തത്ത്വമേവ. അത്തനോ ച പവിവേകം വിദിത്വാതി കേഹിചി അനാകിണ്ണഭാവലഭം കായവിവേകം ജാനിത്വാ, ഇതരേ പന വിവേകാ ഭഗവതോ സബ്ബകാലം വിജ്ജന്തിയേവ.

ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം അത്തനോ ഹത്മിനാഗസ്സ ച പവിവേകാഭിരതിയാ സമാനജ്ജ്യാസയഭാവദീപനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വായം സങ്ഖേപത്ഥോ - ഏതം ഹുസാദന്തസ്സ രഥഹുസാസദിസദന്തസ്സ ഹത്മിനാഗസ്സ ചിത്തം നാഗേന ബുദ്ധനാഗസ്സ ചിത്തേന സമേതി സംസന്ദതി. കഥം സമേതി ചേ? യദേകോ രഥതീവനേ യസ്ഥാ ബുദ്ധനാഗോ “അഹം ഖോ പുണ്ണേ ആകിണ്ണോ വിഹാസി”ന്തി പുരിമം ആകിണ്ണവിഹാരം ജിഗുച്ഛിത്വാ വിവേകം ഉപബ്രൂഹയമാനോ ഇദാനി യഥാ ഏകോ അദുതിയോ വനേ അരഞ്ഞേ രഥതി അഭിരഥതി, ഏവം അയമ്പി ഹത്മിനാഗോ പുണ്ണേ അത്തനോ ഹത്മിആദിഹി ആകിണ്ണവിഹാരം ജിഗുച്ഛിത്വാ വിവേകം ഉപബ്രൂഹയമാനോ ഇദാനി ഏകോ അസഹായോ വനേ അരഞ്ഞേ രഥതി അഭിരഥതി. തസ്ഥാസ്സ ചിത്തം നാഗേന സമേതി തസ്സ ചിത്തേന സമേതിതി കത്വാ ഏകീഭാവരതിയാ ഏകസദിസം ഹോതീതി അത്ഥോ.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പിണ്ഡാലസുത്തവണ്ണനാ

൩൬. ഛരട്ഠേ പിണ്ഡോലഭാരദാജോതി പിണ്ഡം ഉലമാനോ പരിയേസമാനോ പബ്ബജിതോതി പിണ്ഡോലോ. സോ കിര പരിജിണ്ണഭോഗോ ബ്രാഹ്മണോ ഹുത്വാ മഹന്തം ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ലാഭസക്കാരം ദിസാ പിണ്ഡത്ഥായ നിക്ഖമിത്വാ പബ്ബജിതോ. സോ മഹന്തം കപല്ല്യം “പത്ത”ന്തി ഗഹേത്വാ ചരതി, കപല്ല്യപൂരം യാഗും പിവതി, ഭത്തം ഭുങ്ങ്ജതി, പൂവഖജ്ജകഞ്ച ഖാദതി. അമസ്സ മഹഗ്ഘസഭാവം സത്ഥു ആരോചേസും. സത്ഥാ തസ്സ പത്തത്ഥവികം നാനുജാനി, ഹേട്ഠാമഞ്ചേ പത്തം നിക്കുജ്ജിത്വാ റപേതി, സോ റപേന്തോപി ഘംസേന്തോവ പണാമേത്വാ റപേതി, ഗണ്ഹന്തോപി ഘംസേന്തോവ ആകഡ്ഡിത്വാ ഗണ്ഹാതി. തം ഗച്ഛന്തേ ഗച്ഛന്തേ കാലേ ഘംസനേന പരിക്ഖിണം, നാളികോദനമത്തസ്സേവ ഗണ്ഹനകം ജാതം. തതോ സത്ഥു ആരോചേസും, അമസ്സ സത്ഥാ പത്തത്ഥവികം അനുജാനി. മേരോ അപരേന സമയേന ഇന്ദ്രിയഭാവനം ഭാവേന്തോ അഗ്ഗഫലേ അരഹന്തേ പതിട്ഠാസി. ഇതി സോ പുണ്ണേ സവിസേസം പിണ്ഡത്ഥായ ഉലതീതി പിണ്ഡോലോ, ഗോത്തേന പന ഭാരദാജോതി ഉഭയം ഏകതോ കത്വാ “പിണ്ഡോലഭാരദാജോ”തി വുച്ചതി.

ആരഞ്ഞകോതി ഗാമന്തസേനാസനപടിക്ഖിപന്നേന അരഞ്ഞേ നിവാസോ അസ്സാതി ആരഞ്ഞകോ, ആരഞ്ഞകധുതങ്ഗം സമാദായ വത്തന്തസ്സേതം നാമം. തഥാ ഭിക്ഖാസങ്ഖാതാനം ആമിസപിണ്ഡാനം പാതോ പിണ്ഡപാതോ, പരേഹി ദിന്നാനം പിണ്ഡാനം പത്തേ നിപതന്നന്തി അത്ഥോ. പിണ്ഡപാതം ഉങ്ങ്ഛരതി തം തം കുലം ഉപസങ്കമന്തോ ഗവേസതീതി പിണ്ഡപാതികോ, പിണ്ഡായ വാ പതിതും ചരിതും വതമേതസ്സാതി പിണ്ഡപാതീ, പിണ്ഡപാതീയേവ പിണ്ഡപാതികോ. സങ്കാരകൂടാദീസു പംസുനം ഉപരി റിതത്താ അബ്ഭുഗുതട്ഠേന പംസുകൂലം വിയാതി പംസുകൂലം, പംസു വിയ വാ കുച്ഛിതഭാവം ഉലതി ഗച്ഛതീതി പംസുകൂലം, പംസുകൂലസ്സ ധാരണം പംസുകൂലം, തം സീലം ഏതസ്സാതി പംസുകൂലികോ. സങ്ഘാടിഉത്തരാസങ്ഗഅന്തരവാസകസങ്ഖാതാനി തീണി ചീവരാനി തിചീവരം, തിചീവരസ്സ ധാരണം തിചീവരം, തം സീലം ഏതസ്സാതി തേചീവരികോ. അപ്പിച്ചോതിആദിനം പദാനം അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

ധുതവാദോതി ധുതോ വുച്ചതി ധുതകിലേസോ പുഗ്ഗലോ, കിലേസധുനനകധമ്മോ വാ. തത്ഥ അത്ഥി ധുതോ, ന ധുതവാദോ, അത്ഥി ന ധുതോ, ധുതവാദോ, അത്ഥി നേവ ധുതോ, ന ധുതവാദോ, അത്ഥി ധുതോ ചേവ, ധുതവാദോ ചാതി ഇദം ചതുക്കം വേദിതഞ്ചം. തേസു യോ സയം ധുതധമ്മേ സമാദായ വത്തതി, ന പരം തദത്ഥായ സമാദപേതി, അയം പഠമോ. യോ പന സയം ന ധുതധമ്മേ സമാദായ വത്തതി, പരം സമാദപേതി, അയം ദുതിയോ. യോ ഉഭയരഹിതോ, അയം തതിയോ. യോ പന ഉഭയസമ്പന്നോ, അയം ചതുത്ഥോ. ഏവരുപോ ച ആയസ്ഥാ പിണ്ഡോലഭാരദാജോതി. തേന വുത്തം “ധുതവാദോ”തി. ഏകദേസസരൂപേകസേസവസേന ഹി അയം നിദുസോ യഥാ തം “നാമരൂപ”ന്തി.

അധിചിത്തമനുയുത്തോതി ഏത്ഥ അട്ഠസമാപത്തിസമ്പയോഗതോ അരഹത്തഫലസമാപത്തിസമ്പയോഗതോ വാ ചിത്തസ്സ അധിചിത്തഭാവോ വേദിതഞ്ചോ, ഇധ പന “അരഹത്തഫലചിത്ത”ന്തി വദന്തി. തന്തംസമാപത്തീസു സമാധി ഏവ അധിചിത്തം, ഇധ പന അരഹത്തഫലസമാധി വേദിതഞ്ചോ. കേചി പന “അധിചിത്തമനുയുത്തേന, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖുനാ കാലേന കാലം തീണി നിമിത്താനി മനസി കാതഞ്ചാനീതി ഏതസ്ഥിം അധിചിത്തസുത്തേ (അം

നിം ന.മംന) വിയ സമമവിപസ്സനാചിത്തം അധിചിത്തന്തി ഇധാധിപ്പേത"ന്തി വദന്തി, തം ന സുന്ദരം. പുരിമോയേവതോ ഗഹേതബ്ബോ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്മതോ പിണ്ഡാലഭാരദാജസ്സ അധിട്ഠാനപരിക്ഖാരസമ്പദാസമ്പന്നം അധിചിത്താനുയോഗസങ്ഖാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഏവം "അധിചിത്താനുയോഗോ മമ സാസനാനുട്ഠാന"ന്തി ദീപേന്തോ ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അനുപവാദോതി വാചായ കസ്സചിപി അനുപവദനം. അനുപഘാതോതി കായേന കസ്സചി ഉപഘാതാകരണം. പാതിമോക്ഖേതി ഏത്ഥ പാതിമോക്ഖപദസ്സ അത്ഥോ ഹേട്ഠാ നാനപ്പകാരേഹി വുത്തോ, തസ്ഥിം പാതിമോക്ഖേ. സത്തന്നം ആപത്തിക്ഖന്ധാനം അവിതീക്കമലക്ഖണോ സംവരോ. മത്തഞ്ഞുതാതി പടിഗ്ഗഹണപരിഭോഗവസേന പമാണഞ്ഞുതാ. പന്തഞ്ച സയനാസനന്തി വിവിത്ഥം സങ്ഘട്ടനവിരഹിതം സേനാസനം. അധിചിത്തേ ച ആയോഗോതി അട്ഠന്നം സമാപത്തിനം അധിഗമായ ഭാവനാനുയോഗോ.

അപരോ നയോ - അനുപവാദോതി കസ്സചിപി ഉപരുജ്ജന്തവചനസ്സ അവദനം. തേന സബ്ബന്ധി വാചസികം സീലം സങ്ഗണ്ഹാതി. അനുപഘാതോതി കായേന കസ്സചി ഉപഘാതസ്സ പരവിഹേഠനസ്സ അകരണം. തേന സബ്ബന്ധി കായികം സീലം സങ്ഗണ്ഹാതി. യാദിസം പനിദം ഉഭയം ബുദ്ധാനം സാസനന്തോഗധം ഹോതി, തം ദസ്സേതും - "പാതിമോക്ഖേ ച സംവരോ"തി വുത്തം. ചസദ്ദോ നിപാതമത്തം. പാതിമോക്ഖേ ച സംവരോതി പാതിമോക്ഖസംവരഭൂതോ അനുപവാദോ അനുപഘാതോ ചാതി അത്ഥോ.

അഥ വാ പാതിമോക്ഖേതി അധികരണേ ഭൂമ്മം. പാതിമോക്ഖേ നിസ്സയഭൂതേ സംവരോ. കോ പന സോതി? അനുപവാദോ അനുപഘാതോ. ഉപസമ്പദവേലായണ്ഹി അവിസേസേന പാതിമോക്ഖസീലം സമാദിന്നം നാമ ഹോതി, തസ്ഥിം പാതിമോക്ഖേ റിതസ്സ തതോ പരം ഉപവാദുപഘാതാനം അകരണവസേന സംവരോ, സോ അനുപവാദോ അനുപഘാതോ ചാതി വുത്തോ.

അഥ വാ പാതിമോക്ഖേതി നിപ്ഫാദേതബ്ബേ ഭൂമ്മം യഥാ "ചേതസോ അവുപസമോ അയോനിസോമനസികാരപദട്ഠാന"ന്തി (സം നിം ൫.൨൩൨). തേന പാതിമോക്ഖേന സാധേതബ്ബോ അനുപവാദോ അനുപഘാതോ, പാതിമോക്ഖസംവരസങ്ഗഹിതോ അനുപവാദോ അനുപഘാതോഇച്ചേവ അത്ഥോ. സംവരോതി ഇമിനാ പന സതിസംവരോ , ഞാണസംവരോ, ഖന്തിസംവരോ, വീരിയസംവരോതി ഇമേസം ചതുന്നം സംവരാനം ഗഹണം, പാതിമോക്ഖസാധനം ഇദം സംവരചതുക്കം.

മത്തഞ്ഞുതാ ച ഭത്തസ്ഥിന്തി പരിയേസനപടിഗ്ഗഹണപരിഭോഗവിസ്സജ്ജനാനം വസേന ഭോജനേ പമാണഞ്ഞുതാ. പന്തഞ്ച സയനാസനന്തി ഭാവനാനുകൂലം അരഞ്ഞരുക്ഖമൂലാദിവിവിത്ഥസേനാസനം. അധിചിത്തേ ച ആയോഗോതി സബ്ബചിത്താനം അധികത്താ ഉത്തമത്താ അധിചിത്തസങ്ഖാതേ അരഹത്തഫലചിത്തേ സാധേതബ്ബേ തസ്സ നിപ്ഫാദനത്ഥം സമമവിപസ്സനാഭാവനാവസേന ആയോഗോ. ഏതം ബുദ്ധാന സാസനന്തി ഏതം പരസ്സ അനുപവദനം, അനുപഘാതനം, പാതിമോക്ഖസംവരോ , പരിയേസനപടിഗ്ഗഹണാദിസു മത്തഞ്ഞുതാ, വിവിത്ഥവാസോ,

യഥാവൃത്തഅധിചിത്താനുയോഗോ ച ബുദ്ധാനം സാസനം ഓവാദോ
അനുസിദ്ഠിതി അത്ഥോ. ഏവം ഇമായ ഗാമായ തിസ്സോ സിക്ഖാ കഥിതാതി
വേദിതബ്ബാ.

ഛരട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. സാരിപുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൩൧. സത്തമേ അപുബ്ബം നത്ഥി. ഗാമായ അധിചേതസോതി
അധിചിത്തവതോ, സബ്ബചിത്താനം അധികേന അരഹത്തഫലചിത്തേന
സമന്നാഗതസ്സാതി അത്ഥോ. അപ്പമജ്ജതോതി ന പമജ്ജതോ, അപ്പമാദേന
അനവജ്ജയമ്മേസു സാതച്ചകിരിയായ സമന്നാഗതസ്സാതി വുത്തം ഹോതി.
മുനിനോതി “യോ മൂനാതി ഉഭോ ലോകേ, മുനി തേന പവുച്ചതീ”തി (ധം പം
൨൬൯; ചുളനിം മേത്തഗുമാണവപുച്ഛാനിദുസ ൨൧) ഏവം ഉഭയലോകമുന്നേന
മോനം വുച്ചതി ഞാണം, തേന അരഹത്തഫലത്താണസഞ്ചാരേന ഞാണേന
സമന്നാഗതത്താ വാ വീണാസവോ മുനി നാമ, തസ്സ മുനിനോ. മോനപഥേസു
സിക്ഖതോതി അരഹത്തത്താണസഞ്ചാരസ്സ മോനസ്സ പഥേസു
സത്തതിംസബ്ബോധിപക്ഖിയയമ്മേസു തീസു വാ സിക്ഖാസു സിക്ഖതോ. ഇദഞ്ച
പുബ്ബഭാഗപ്പടിപദം ഗഹേത്വാ വുത്തം. പരിനിട്ഠിതസിക്ഖോ ഹി അരഹാ,
തസ്മാ ഏവം സിക്ഖതോ, ഇമായ സിക്ഖായ മുനിഭാവം പത്തസ്സ മുനിനോതി
ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. യസ്മാ ച ഏതദേവ, തസ്മാ
ഹേട്ഠിമഗ്ഗഫലചിത്താനം വസേന അധിചേതസോ,
ചതുസച്ചസമ്ബോധപടിപത്തിയം അപ്പമാദവസേന അപ്പമജ്ജതോ,
മഗ്ഗത്താണസമന്നാഗമേന മുനിനോതി ഏവമേതേസം തിണ്ണം പദാനം അത്ഥോ
യുജ്ജതിയേവ. അഥ വാ “അപ്പമജ്ജതോ സിക്ഖതോ”തി പദാനം ഹേതുഅത്ഥതാ
ദട്ഠഞ്ചോ അപ്പമജ്ജനഹേതു സിക്ഖനഹേതു ച അധിചേതസോതി.

സോകാ ന ഭവന്തി താദിനോതി താദിസസ്സ വീണാസവമുനിനോ അബ്ഭന്തരേ
ഇട്ഠവിധോഗാദിവത്ഥുക്കാ സോകാ ചിത്തസന്താപാ ന ഹോന്തി. അഥ വാ
താദിനോതി താദിലക്ഖണസമന്നാഗതസ്സ ഏവരുപസ്സ മുനിനോ സോകാ ന
ഭവന്തിതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. ഉപസന്തസ്സാതി രാഗാദീനം അച്ചന്തുപസമേന
ഉപസന്തസ്സ. സദാ സതീമതോതി സതിവേപുല്ല്യപ്പത്തിയാ നിച്ചകാലം സതിയാ
അവിരഹിതസ്സ.

ഏത്ഥ ച “അധിചേതസോ”തി ഇമിനാ അധിചിത്തസിക്ഖാ,
“അപ്പമജ്ജതോ”തി ഏതേന അധിസീലസിക്ഖാ, “മുനിനോ മോനപഥേസു
സിക്ഖതോ”തി ഏതേഹി അധിപത്താസിക്ഖാ. “മുനിനോ”തി വാ ഏതേന
അധിപത്താസിക്ഖാ, “മോനപഥേസു സിക്ഖതോ”തി ഏതേന താസം
ലോകുത്തരസിക്ഖാനം പുബ്ബഭാഗപടിപദാ, “സോകാ ന ഭവന്തി”തിആദിഹി
സിക്ഖാപാരിപൂരിയാ ആനിസംസോ പകാസിതോതി വേദിതബ്ബം. സേസം
വുത്തനയമേവ.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. സുന്ദരീസുത്തവണ്ണനാ

൩൮. അട്ഠമേ സക്കതോതിആദിനം പദാനം അത്ഥോ ഹേട്ഠാ
വണ്ണിതോയേവ. അസഹമാനാതി ന സഹമാനാ, ഉസുയന്താതി അത്ഥോ.
ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച സക്കാരം അസഹമാനാതി സമ്ബന്ധോ.

സുന്ദരീതി തസ്സാ നാമം. സാ കിര തസ്ഥിം കാലേ സബ്ബപരിബ്ബാജികാസു
അഭിരുപാ ദസ്സനീയാ പാസാദികാ പരമായ വണ്ണപോക്ഖരതായ സമന്നാഗതാ,
തേനേവ സാ “സുന്ദരീ”തി പഞ്ഞായിത്ഥ. സാ ച അനതീതയോബ്ബനാ
അസന്ധതസമാചാരാവ ഹോതി, തസ്ഥാ തേ സുന്ദരിം പരിബ്ബാജികം പാപകമ്മേ
ഉയോജേസും. തേ ഹി അഞ്ഞതിത്ഥിയാ ബുദ്ധുപ്പാദതോ പട്ഠായ സയം
ഹതലാഭസക്കാരാ ഹേട്ഠാ അക്കോസസുത്തവണ്ണനായം ആഗതനയേന ഭഗവതോ
ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച ഉളാരം അപരിമിതം ലാഭസക്കാരം പവത്തമാനം ദിസ്വാ
ഇസ്സാപകതാ ഏകതോ ഹുത്വാ സമ്മന്തയിംസു - മയം സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ
ഉപ്പന്നകാലതോ പട്ഠായ നട്ഠാ ഹതലാഭസക്കാരാ, ന നോ കോചി
അത്ഥിഭാവമ്പി ജാനാതി, കിം നിസ്സായ നു ഖോ ലോകോ സമണ്ണേ ഗോതമേ
അഭിപ്പസന്നോ ഉളാരം സക്കാരസമ്മാനം ഉപന്നേതീതി? തത്ഥേകോ ആഹ -
“ഉച്ചാകുലപ്പസുതോ അസമ്ഭിന്നായ മഹാസമ്മതപ്പവേണിയാ ജാതോ”തി,
അപരോ “അഭിജാതിയം തസ്സ അന്നേകാനി അച്ഛരിയാനി പാതുഭൂതാനീ”തി,
അഞ്ഞോ “കാലദേവിലം വന്ദാപേതും ഉപനീതസ്സ പാദാ പരിവത്തിത്വാ തസ്സ
ജടാസു പതിട്ഠിതാ”തി, അപരോ “വപ്പമങ്ഗലകാലേ ജമ്ബുച്ഛായായ
സയാപിതസ്സ വീതിക്കന്തേപി മജ്ജന്ഹികേ ജമ്ബുച്ഛായാ അപരിവത്തിത്വാ
ഠിതാ”തി, അഞ്ഞോ “അഭിരുപോ ദസ്സനീയോ പാസാദികോ രൂപസമ്പത്തിയാ”തി,
അപരോ “ജിണ്ണാതുരമതപബ്ബജിതസങ്ഖാതനിമിത്തേ ദിസ്വാ സംവേഗജാതോ
ആഗാമിനം ചക്കവത്തിരജ്ജം പഹായ പബ്ബജിതോ”തി. ഏവം അപരിമാണകാലേ
സമ്ഭിതം അനഞ്ഞസാധാരണം ഭഗവതോ പുഞ്ഞൊണസമ്ഭാരം
ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തം നിരുപമം സല്ലേഖപ്പടിപദം അനുത്തരഞ്ച
ൊണപഹാനസമ്പദാദിബുദ്ധാനുഭാവം അജാനന്താ അത്തനാ യമാദിട്ഠം
യമാസുതം ധരമാനം തം തം ഭഗവതോ ബഹുമാനകാരണം കിത്തേത്വാ
അബഹുമാനകാരണം പരിയേസിത്വാ അപസ്സന്താ “കേന നു ഖോ കാരണേന
മയം സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ അയസം ഉപ്പാദേത്വാ ലാഭസക്കാരം നാസേയ്യാമാ”തി.
തേസു ഏകോ തിവിണമന്തീ ഏവമാഹ - “അമ്ഭോ ഇമസ്ഥിം സത്തലോകേ
മാതുഗാമസുഖേ അസത്തസത്താ നാമ നത്ഥി, അയഞ്ച സമണ്ണോ ഗോതമോ
അഭിരുപോ ദേവസമോ തരുണോ, അത്തന്നോ സമരൂപം മാതുഗാമം ലഭിത്വാ
സജേജയ്യ. അമാപി ന സജേജയ്യ, ജന്നസ്സ പന്ന സങ്കിയോ ഭവേയ്യ, ഹന്ദ മയം
സുന്ദരിം പരിബ്ബാജികം തഥാ ഉയോജേമ, യഥാ സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ അയസോ
പഥവിയം പത്ഥരേയ്യാ”തി.

തം സുത്വാ ഇതരേ “ഇദം സുട്ഠു തയാ ചിന്തിതം, ഏവഞ്ഹി കതേ
സമണ്ണോ ഗോതമോ അയസകേന ഉപദുതോ സീസം ഉക്ഖിപിതും
അസക്കോന്തോ യേന വാ തേന വാ പലായിസ്സതീ”തി സബ്ബേവ ഏകജ്ജന്ധാസയാ
ഹുത്വാ തഥാ ഉയോജേതും സുന്ദരിയാ സന്തികം അഗമംസു. സാ തേ ദിസ്വാ
“കിം തുമ്ഹേ ഏകതോ ആഗതത്ഥാ”തി ആഹ. തിത്ഥിയാ അനാലപന്താ
ആരാമപരിയന്തേ പടിച്ഛന്നേ റാനേ നിസീദിംസു. സാ തത്ഥ ഗന്ത്വാ പുനപ്സുനം
ആലപന്തീ പടിവചനം അലഭിത്വാ കിം തുമ്ഹാകം അപരജ്ജന്ധം? കസ്ഥാ മേ
പടിവചനം ന ദേമാതി? തഥാ ഹി പന്ന ത്വം അമ്ഹേ വിഹേഠിയമാനേ
അജ്ജന്ധുപേക്ഖസീതി . കോ തുമ്ഹേ വിഹേഠേതീതി? “കിം പന്ന ത്വം ന
പസ്സസി, സമണ്ണം ഗോതമം അമ്ഹേ വിഹേഠേത്വാ ഹതലാഭസക്കാരേ കത്വാ

വിചരന്തി വത്യാ “തത്ത്വ മയാ കിം കാതബ്ബന്തി വുത്തേ “തേന ഹി ത്വം അഭിക്ഖണം ജേതവനസമീപം ഗത്വാ മഹാജനസ്സ ഏവഞ്ചേവഞ്ച വദേയ്യാസീ”തി ആഹംസു. സാപി “സാധു”തി സമ്പടിച്ചി. തേന വുത്തം - “അഞ്ഞതിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ഭഗവതോ സക്കാരം അസഹമാനാ”തിആദി.

തത്ത്വ ഉസ്സഹസീതി സക്കോസി. അത്ത്വന്തി ഹിതം കിച്ചം വാ. ക്യാഹന്തി കിം അഹം. യസ്മാ തേ തിത്ഥിയാ തസ്സാ അഞ്ഞാതകാപി സമാനാ പബ്ബജ്ജസമ്ബന്ധമത്തേന സങ്ഗണ്ഹിതും ഞാതകാ വിയ ഹുത്വാ “ഉസ്സഹസി ത്വം ഭഗിനി ഞാതീനം അത്ത്വം കാതു”തി ആഹംസു. തസ്മാ സാപി മിഗം വല്ലി വിയ പാദേ ലഗ്ഗാ ജീവിതമ്പി മേ പരിച്ചത്തം ഞാതീനം അത്ത്വായാതി ആഹ.

തേന ഹീതി “യസ്മാ ത്വം ‘ജീവിതമ്പി മേ തുമ്പാകം അത്ത്വായ പരിച്ചത്ത’ന്തി വദസി, ത്വഞ്ച പഠമവയേ റിതാ അഭിരുപാ സോഭഗ്ഗപ്പത്താ ച, തസ്മാ യമാ തം നിസ്സായ സമണസ്സ ഗോതമസ്സ അയസോ ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, തമാ കരേയ്യാസീ”തി വത്യാ “അഭിക്ഖണം ജേതവനം ഗച്ഛാഹീ”തി ഉയ്യാജേസും. സാപി ഖോ ബാലാ കക്ഷദന്തപന്തിയാ പുപ്ഫാവലികിളം കിളിതുകാമാ വിയ, പഭിന്നമദം ചണ്ഡഹത്ഥിം സോണ്ഡായ പരാമസന്തി വിയ, നലാണേ മച്ചും ഗണ്ഹന്തി വിയ തിത്ഥിയാനം വചനം സമ്പടിച്ചിത്വാ മാലാഗന്ധവിലേപനത്ത്വലമുവവാസാദീനി ഗഹേത്വാ മഹാജനസ്സ സത്ത്വ ധമ്മദേസനം സുത്വാ നഗരം പവിസനകാലേ ജേതവനാഭിമുഖീ ഗച്ഛന്തി “കഹം ഗച്ഛസീ”തി ച പുട്ഠാ “സമണസ്സ ഗോതമസ്സ സന്തികം, അഹണ്ഹി തേന സദ്ധിം ഏകഗന്ധകുടിയം വസാമീ”തി വത്യാ അഞ്ഞതരസ്ഥിം തിത്ഥിയാരാമേ വസിത്വാ പാതോവ ജേതവനമഗ്ഗം ഓതരിത്വാ നഗരാഭിമുഖീ ആഗച്ഛന്തി “കിം സുന്ദരി കഹം ഗതാസീ”തി ച പുട്ഠാ “സമണേന ഗോതമേന സദ്ധിം ഏകഗന്ധകുടിയം വസിത്വാ തം കിലേസരതിയാ രമാപേത്വാ ആഗതാമഹീ”തി വദതി. തേന വുത്തം - “ഏവം അയ്യാതി ഖോ സുന്ദരീ പരിബ്ബാജികാ തേസം അഞ്ഞതിത്ഥിയാനം പരിബ്ബാജകാനം പടിസ്സുത്വാ അഭിക്ഖണം ജേതവനം അഗമാസീ”തി.

തിത്ഥിയാ കതിപാഹസ്സ അച്ചയേന ധുത്താനം കഹാപണേ ദത്വാ “ഗച്ഛഥ, സുന്ദരിം മാരേത്വാ സമണസ്സ ഗോതമസ്സ ഗന്ധകുടിയം അവിദുരേ മാലാകചവരന്തരേ നിക്ഖിപിത്വാ ഏമാ”തി വദിംസു. തേ തമാ അകംസു. തതോ തിത്ഥിയാ “സുന്ദരിം ന പസ്സാമാ”തി കോലാഹലം കത്വാ രഞ്ഞോ ആരോചേത്വാ “കത്ത്വ പന തുമ്പേ പരിസങ്കമാ”തി രഞ്ഞാ വുത്താ ഇമേസു ദിവസേസു ജേതവനേ വസതി, തത്ത്വസ്സാ പവത്തിം ന ജാനാമാതി. “തേന ഹി ഗച്ഛഥ, നം തത്ത്വ വിചിന്നമാ”തി രഞ്ഞാ അനുഞ്ഞാതാ അത്തനോ ഉപട്ഠാകേ ഗഹേത്വാ ജേതവനം ഗത്വാ വിചിന്നന്താ വിയ ഹുത്വാ മാലാകചവരം ബ്ധുഹിത്വാ തസ്സാ സരീരം മഞ്ചകം ആരോപേത്വാ നഗരം പവേസേത്വാ “സമണസ്സ ഗോതമസ്സ സാവകാ ‘സത്ത്വനാ കതം പാപകമ്മം പടിച്ചാദേസ്സാമാ’തി സുന്ദരിം മാരേത്വാ മാലാകചവരന്തരേ നിക്ഖിപിംസു”തി രഞ്ഞോ ആരോചേസും. രാജാപി അനുപപരിക്ഖിത്വാ “തേന ഹി ഗച്ഛഥ, നഗരം ആഹിണ്ഡമാ”തി ആഹ. തേ നഗരവീഥീസു “പസ്സഥ സമണാനം സക്യപുത്തിയാനം കമ്മ”തിആദിനി വദന്താ വിചരിത്വാ പുന രഞ്ഞോ നിവേസനദാരം അഗമംസു. രാജാ സുന്ദരിയാ സരീരം ആമകസുസാനേ അട്ടകം ആരോപേത്വാ രക്ഖാപേസി. സാവത്ഥിവാസിനോ റപേത്വാ അരിയസാവകേ യേഭുയ്യാന “പസ്സഥ സമണാനം സക്യപുത്തിയാനം കമ്മ”തിആദിനി വത്യാ അന്തോനഗരേ ബഹിന്നഗരേ ച

ഭിക്ഖു അക്കോസന്താ വിചരിംസു. തേന വുത്തം - “യദാ തേ അഞ്ഞിംസു തിത്ഥിയാ പരിബ്ബാജകാ ‘വോദിട്ഠാ ഖോ സുന്ദരീ’”തിആദി.

തത്ഥ അഞ്ഞിംസുതി ജാനിംസു. വോദിട്ഠാതി ബൃപദിട്ഠാ, ജേതവനം ആഗച്ഛന്തി ച ഗച്ഛന്തി ച വിസേസതോ ദിട്ഠാ, ബഹുലം ദിട്ഠാതി അത്ഥോ. പരിഖാക്കുപേതി ദീഘികാവാടേ . യാ സാ, മഹാരാജ, സുന്ദരീതി, മഹാരാജ, യാ സാ ഇമസ്ഥിം നഗരേ രൂപസുന്ദരതായ “സുന്ദരീ”തി പാകടാ അഭിഞ്ഞാതാ പരിബ്ബാജികാ. സാ നോ ന ദിസ്സതീതി സാ അമ്ഹാകം ചക്ഖു വിയ ജീവിതം വിയ ച പിയായിതബ്ബാ, ഇദാനി ന ദിസ്സതി. യമാനിക്ഖിത്തന്തി പുരിസേ ആണാപേത്യാ മാലാകചവരന്തരേ അത്തനാ യമാഠപിതം. “യമാനിവാത”ന്തിപി പാഠോ, പഥവിയം നിവാതപ്പകാരന്തി അത്ഥോ.

രഥിയായ രഥിയന്തി വീഥിതോ വീഥിം. വീഥീതി ഹി വിനിവിജ്ഞനകരച്ഛാ. സിങ്ഘാടകന്തി തികോണരച്ഛാ. അലജ്ജിനോതി ന ലജ്ജിനോ, പാപജിഗുച്ഛാവിരഹിതാതി അത്ഥോ. ദുസ്സീലാതി നിസ്സീലാ. പാപധമ്മാതി ലാമകസഭാവാ നിഹീനാചാരാ. മുസാവാദിനോതി ദുസ്സീലാ സമാനാ “സീലവന്തോ മയ”ന്തി അലികവാദിതായ മുസാവാദിനോ. അബ്രഹ്മചാരിനോതി “മേമുനപ്പടിസേവിതായ അസേട്ഠചാരിനോ ഇമേ ഹി നാമാ”തി ഹീളേന്താ വദന്തി. ധമ്മചാരിനോതി കുസലധമ്മചാരിനോ. സമചാരിനോതി കായകമ്മാദിസമചാരിനോ. കല്യാണധമ്മാതി സുന്ദരസഭാവാ, പടിജാനിസ്സന്തി നാമാതി സമ്ബന്ധോ. നാമസദുയോഗേന ഹി ഏതഥ പടിജാനിസ്സന്തിതി അനാഗതകാലവചനം. സാമഞ്ഞന്തി സമണഭാവോ സമിതപാപതാ. ബ്രഹ്മഞ്ഞന്തി സേട്ഠഭാവോ ബാഹിതപാപതാ. കൂതോതി കേന കാരണേന. അപഗതാതി അപേതാ പരിഭട്ഠാ. പുരിസകിച്ചന്തി മേമുനപ്പടിസേവനം സന്ധായ വദന്തി.

അഥ ഭിക്ഖു തം പവത്തിം ഭഗവതോ ആരോചേസും. സത്ഥാ “തേന ഹി, ഭിക്ഖവേ, തുമ്പേഹേപി തേ മനുസ്സേ ഇമായ ഗാമായ പടിചോദേമാ”തി വത്ഥാ “അഭൂതവാദീ”തി ഗാഥമാഹ. തം സന്ധായ വുത്തം - “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ... പേ”... നിഹീനകമ്മാ മനുജാ പരത്ഥാ”തി. തത്ഥ നേസോ, ഭിക്ഖവേ, സദോ ചിരം ഭവിസ്സതീതി ഇദം സത്ഥാ തസ്സ അയസസ്സ നിപ്ഫത്തിം സബ്ബത്തുതത്താണേന ജാനിത്ഥാ ഭിക്ഖു സമസ്സാസേന്തോ ആഹ.

ഗാമായം അഭൂതവാദിതി പരസ്സ ദോസം അഭിസ്ഥാവ മുസാവാദം കത്ഥാ അഭൂതേന അതച്ഛേന പരം അബ്ഭാചിക്ഖന്തോ. യോ വാപി കത്ഥാതി യോ വാ പന പാപകമ്മം കത്ഥാ “നാഹം ഏതം കരോമീ”തി ആഹ. പേച്ച സമാ ഭവന്തിതി തേ ഉഭോപി ജനാ ഇതോ പരലോകം ഗത്ഥാ നിരയൂപഗമണേന ഗതിയാ സമാ ഭവന്തി. ഗതിയേവ ഹി നേസം പരിച്ഛിന്നാ, ആയു പന അപരിച്ഛിന്നാ. ബഹുകണ്ഠി പാപം കത്ഥാ ചിരം നിരയേ പച്ചതി, പരിത്തകം കത്ഥാ അപ്പമത്തകമേവ കാലം പച്ചതി. യസ്ഥാ പന നേസം ഉഭിന്നന്വി ലാമകമേവ കമ്മം, തേന വുത്തം - നിഹീനകമ്മാ മനുജാ പരത്ഥാതി. “പരത്ഥാ”തി ഇമസ്സ പന പദസ്സ പുരതോ “പേച്ചാ”തിപദേന സമ്ബന്ധോ, പേച്ച പരത്ഥ ഇതോ ഗത്ഥാ തേ നിഹീനകമ്മാ പരലോകേ സമാ ഭവന്തിതി അത്ഥോ.

പരിയാപുണിത്ഥാതി ഉഗ്ഗഹേത്ഥാ. അകാരകാതി അപരാധസ്സ ന കാരകാ. നയിമേഹി കത്തന്തി ഏവം കിര നേസമഹോസി - ഇമേഹി സമണേഹി സക്യപുത്തിയേഹി അദ്ധാ തം പാപകമ്മം ന കതം, യം അഞ്ഞതിത്ഥിയാ

ഉൾഘോസിത്യാ സകലനഗരം ആഹിണ്യംസു, യസ്മാ ഇമേ അമ്ഹേസു ഏവം അസബ്ഭാഹി ഫരുസാഹി വാചാഹി അബ്ഭാചിക്ഖന്തേസുപി ന കിഞ്ചി വികാരം ദസ്സേന്തി, ഖന്തിസോരച്ചഞ്ച ന വിജഹന്തി, കേവലം പന “അഭൂതവാദീ നിരയം ഉപേതീ”തി ധമ്മംയേവ വദന്താ സപന്തിയേവ, ഇമേ സമണാ സക്യപുത്തിയാ അമ്ഹേ അനുപധാരേത്യാ അബ്ഭാചിക്ഖന്തേ സപന്തി, സപഥം കരോന്താ വിയ വദന്തി . അഥ വാ “യോ വാപി കത്യാ ‘ന കരോമി’ ചാഹാ”തി വദന്താ സപന്തി, അത്തനോ അകാരകഭാവം ബോധേതും അമ്ഹാകം സപഥം കരോന്തി ഇമേതി അത്ഥോ.

തേസഞ്ചി മനുസ്സാനം ഭഗവതാ ഭാസിതഗാമായ സവനസമനന്തരമേവ ബുദ്ധാനുഭാവേന സാരജ്ജം ഓക്കമി, സംവേഗോ ഉപ്പജ്ജി “നയിദം അമ്ഹേഹി പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠം, സുതം നാമ തമാപി ഹോതി, അഞ്ഞമാപി ഹോതി, ഏതേ ച അഞ്ഞതിത്ഥിയാ ഇമേസം അനത്ഥകാമാ അഹിതകാമാ, തസ്മാ തേ സദ്ധായ നയിദം അമ്ഹേഹി വത്തഞ്ചം, ദുജ്ജാനാ ഹി സമണാ”തി. തേ തതോ പട്ഠായ തതോ ഓരമിംസു.

രാജാപി യേഹി സുന്ദരീ മാരിതാ, തേസം ജാനനത്ഥം പുരിസേ ആണാപേസി. അഥ തേ ധുത്താ തേഹി കഹാപണ്ണേഹി സുരം പിവന്താ അഞ്ഞമഞ്ഞം കലഹം കരിംസു. തേസു ഹി ഏകോ ഏകം ആഹ - “ത്വം സുന്ദരിം ഏകപ്പഹാരേന മാരേത്യാ മാലാകചവരന്തരേ വിപിത്യാ തതോ ലദ്ധകഹാപണ്ണേഹി സുരം പിവസി, ഹോതു ഹോതു”തി. രാജപുരിസാ തം സുത്യാ തേ ധുത്തേ ഗഹേത്യാ രഞ്ഞോ ദസ്സേസു. രാജാ “തുമ്ഹേഹി സാ മാരിതാ”തി തേ ധുത്തേ പൂച്ഛി. “ആമ, ദേവാ”തി. “കേഹി മാരാപിതാ”തി? “അഞ്ഞതിത്ഥിയേഹി, ദേവാ”തി. രാജാ തിത്ഥിയേ പക്കോസാപേത്യാ തമത്ഥം പടിജാനാപേത്യാ, “അയം സുന്ദരീ തസ്സ സമണ്ണസ്സ ഗോതമസ്സ അവണ്ണം ആരോപേതുകാമേഹി അമ്ഹേഹി മാരാപിതാ, നേവ ഗോതമസ്സ, ന ഗോതമസാവകാനം ദോസോ അത്ഥി, അമ്ഹാകമേവ ദോസോതി ഏവം വദന്താ നഗരം ആഹിണ്യമാ”തി ആണാപേസി. തേ തഥാ അകംസു. മഹാജനോ സമ്മദേവ സദുഹി. തിത്ഥിയാനം ധിക്കാരം അകാസി, തിത്ഥിയാ മനുസ്സവധദണ്ഡം പാപുണ്ണിംസു. തതോ പട്ഠായ ബുദ്ധസ്സ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച ഭിച്ഛോസോമത്തായ സക്കാരസമ്മാനോ മഹാ അഹോസി. ഭിക്ഖു അച്ഛരിയബ്ഭൂതചിത്തജാതാ ഭഗവന്തം അഭിവാദേത്യാ അത്തമനാ പടിവേദേസു. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു...പേ... അന്തരഹിതോ സോ, ഭന്തേ, സദുവാ”തി.

കസ്മാ പന ഭഗവാ “തിത്ഥിയാനം ഇദം കമ്മ”ന്തി ഭിക്ഖുനം നാരോചേസി? അരിയാനം താവ ആരോചണേന പയോജനം നത്ഥി, പുമുജ്ജനേസു പന “യേ ന സദുഹേയു, തേസം തം ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തേയ്യാ”തി നാരോചേസി. അപിചേതം ബുദ്ധാനം അനാചിണ്ണം, യം അനാഗതസ്സ ഞ്ഞിസസ്സ വത്സുസ്സ ആചിക്ഖനം. പരാനുദ്ദേശികമേവ ഹി ഭഗവാ സംകിലേസപക്ഖം വിഭാവേതി , കമ്മഞ്ച കതോകാസം ന സക്കാ നിവത്തേതുന്തി അബ്ഭക്ഖാനം തന്നിമിത്തഞ്ച ഭഗവാ അജ്ജ്യുപേക്ഖന്തോ നിസീദി. വുത്തഞ്ചേതം -

“ന അന്തലിക്ഖേ ന സമുദുമജ്ജേ,
ന പബ്ബതാനം വിവരം പവിസ്സ;
ന വിജ്ജതീ സോ ജഗതിപ്പദേസോ,
യത്ഥട്ഠിതോ മുച്ചേയ്യ പാപകമ്മാ”തി. (ധം പം ൧൨൭; മിം പം ൪.൨.൪);

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി മമ്മച്ഛേദനവസേനാപി ബാലജനേഹി പവത്തിതം
ദുരുത്തവചനം ഖന്തിബലസമന്നാഗതസ്ത യീരസ്ത ദുത്തിതിക്വാ നാമ നത്ഥീതി
ഇമമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം
അധിവാസനഖന്തിബലവിഭാവനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ തുദന്തി വാചായ ജനാ അസന്തതാ, സരേഹി സങ്ഗാമഗതംവ കുഞ്ജരന്തി
കായികസംവരാദീസു കസ്സചിപി സംവരസ്സ അഭാവേന അസന്യതാ അവിനീതാ
ബാലജനാ സരേഹി സായകേഹി സങ്ഗാമഗതം യുദ്ധഗതം കുഞ്ജരംവ
ഹത്ഥിനാഗം പടിയോധാ വിയ വാചാസത്തിഹി തുദന്തി വിജ്ഞന്തി, അയം
തേസം സഭാവോ . സുത്ഥാന വാക്യം ഹരുസം ഉദീരിതം, അധിവാസയേ ഭിക്ഖു
അദുട്ഠചിത്തോതി തം പന തേഹി ബാലജനേഹി ഉദീരിതം ഭാസിതം
മമ്മഘട്ടനവസേന പവത്തിതം ഹരുസം വാക്യം വചനം അഭൂതം ഭൂതതോ
നിബ്ബേറേണോ മമ കകചുപമഓവാദം (മം നിം ൧.൨൨൨ ആദയോ)
അനുസ്സരന്തോ ഈസകമ്പി അദുട്ഠചിത്തോ ഹുത്വാ “സംസാരസഭാവോ
ഏസോ”തി സംസാരേ ഭയം ഇക്ഖണസീലോ ഭിക്ഖു അധിവാസയേ,
അധിവാസനഖന്തിയം റത്ഥാ ഖമേയ്യാതി അത്ഥോ.

ഏത്ഥാഹ - കിം പന തം കമ്മം, യം അപരിമാണകാലം സക്കച്ചം
ഉപചിതവിപുലപുണ്ണസമ്ഭാരോ സത്ഥാ ഏവം ദാരുണം അഭൂതബ്ഭിക്ഖാനം
പാപുണീതി? വുച്ചതേ - അയം സോ ഭഗവാ ബോധിസത്തഭൂതോ
അതീതജാതിയം മൂനാളി നാമ യുത്തോ ഹുത്വാ പാപജനസേവീ
അയോനിസോമനസികാരബഹുലോ വിചരതി. സോ ഏകദിവസം സുരഭിം നാമ
പച്ചേകസമ്ബുദ്ധം നഗരം പിണ്ഡായ പവിസിതും ചീവരം പാരുപന്തം പസ്സി.
തസ്ഥിഞ്ച സമയേ അത്തതരാ ഇത്ഥീ തസ്സ അവിദുരേന ഗച്ഛതി. യുത്തോ
“അബ്രഹ്മചാരി അയം സമണോ”തി അബ്ഭാചിക്ഖി. സോ തേന കമ്മേന
ബഹുനി വസ്സസതസഹസ്സാനി നിരയേ പച്ചിത്വാ തസ്സേവ കമ്മസ്സ
വിപാകാവസേസേന ഇദാനി ബുദ്ധോ ഹുത്വാപി സുന്ദരിയാ കാരണാ
അഭൂതബ്ഭിക്ഖാനം പാപുണി. യഥാ ചേതം, ഏവം ചിഞ്ചമാണവികാദീനം
വികാരകിത്ഥീനം ഭഗവതോ അബ്ഭിക്ഖാനാദീനി ദുക്ഖാനി പത്താനി, സബ്ബാനി
പുഞ്ചേ കതസ്സ കമ്മസ്സ വിപാകാവസേസാനി, യാനി “കമ്മപിലോതികാനീ”തി
വുച്ചന്തി. വുത്തഞ്ഛേതം അപദാനേ (അപം മേര ൧.൩൯.൬൪-൯൬) -

“അനോതത്തസരാസന്നേ, രമണീയേ സിലാതലേ;
നാനാരതനപജ്ജേതേ, നാനാഗന്ധവനന്തരേ.

“മഹതാ ഭിക്ഖുസങ്ഘേന, പരേതോ ലോകനായകോ;
ആസീനോ ബ്യാകരീ തത്ഥ, പുബ്ബകമ്മാനി അത്തനോ.

“സുണാഥ ഭിക്ഖവോ മയ്ഹം, യം കമ്മം പകതം മയാ;
പിലോതികസ്സ കമ്മസ്സ, ബുദ്ധത്തേപി വിപച്ചതി.

൧. “മൂനാളി നാമഹം യുത്തോ, പുഞ്ചേ അത്താസു ജാതിസു;
പച്ചേകബുദ്ധം സുരഭിം, അബ്ഭാചിക്ഖിം അദുസകം.

“തേന കമ്മവിപാക്കേന, നിരയേ സംസരിം ചിരം;
ബഹു വസ്സസഹസ്സാനി, ദുക്ഖം വേദേമി വേദനം.

“തേന കമ്മാവസേസേന, ഇധ പച്ഛിമകേ ഭവേ;
അബ്ഭക്ഖാനം മയാ ലദ്ധം, സുന്ദരികായ കാരണാ.

൨. “സബ്ബാഭിഭുസ്സ ബുദ്ധസ്സ, നന്ദോ നാമാസി സാവകോ;
തം അബ്ഭക്ഖായ നിരയേ, ചിരം സംസരിതം മയാ.

“ദസ വസ്സസഹസ്സാനി, നിരയേ സംസരിം ചിരം;
മനുസ്സഭാവം ലദ്ധാഹം, അബ്ഭക്ഖാനം ബഹും ലഭിം.

“തേന കമ്മാവസേസേന, ചിഞ്ചമാണവികാ മമം;
അബ്ഭാചിക്ഖി അഭൂതേന, ജനകായസ്സ അഗ്ഗതോ.

൩. “ബ്രാഹ്മണോ സുതവാ ആസിം, അഹം സക്കതപൂജിതോ;
മഹാവനേ പഞ്ചസതേ, മന്തേ വാചേമി മാണവേ.

“തത്ഥാഗതോ ഇസീ ഭീമോ, പഞ്ചാഭിഞ്ഞോ മഹിദ്ധികോ;
തഞ്ചാഹം ആഗതം ദിസ്വാ, അബ്ഭാചിക്ഖിം അദുസകം.

“തതോഹം അവചം സിസ്സേ, കാമഭോഗീ അയം ഇസി;
മയ്ഹവി ഭാസമാനസ്സ, അനുമാദിംസു മാണവാ.

“തതോ മാണവകാ സബ്ബേ, ഭിക്ഖമാനം കുലേ കുലേ;
മഹാജനസ്സ ആഹംസു, കാമഭോഗീ അയം ഇസി.

“തേന കമ്മവിപാകേന, പഞ്ച ഭിക്ഖുസതാ ഇമേ;
അബ്ഭക്ഖാനം ലഭും സബ്ബേ, സുന്ദരികായ കാരണാ.

൪. “വേമാതുഭാതികം പുബ്ബേ, ധനഹേതു ഹനിം അഹം;
പക്ഖിപിംഗിരിദുഗ്ഗസ്ഥിം, സിലായ ച അപിംസയിം.

“തേന കമ്മവിപാകേന, ദേവദത്തോ സിലം വിപി;
അങ്ഗുട്ഠം പിംസയി പാദേ, മമ പാസാണസക്ഖരാ.

൫. “പുരേഹം ദാരകോ ഹുത്വാ, കീളമാനോ മഹാപഥേ;
പച്ചേകബുദ്ധം ദിസ്വാ, മഗ്ഗേ സകലികം വിപിം.

“തേന കമ്മവിപാകേന, ഇധ പച്ഛിമകേ ഭവേ;
വധത്ഥം മം ദേവദത്തോ, അഭിമാരേ പയോജയി.

൬. “ഹത്ഥാരോഹോ പുരേ ആസിം, പച്ചേകമുനിമുത്തമം;
പിണ്ഡായ വിചരന്തം തം, ആസാദേസിം ഗജേനഹം.

“തേന കമ്മവിപാകേന, ഭന്തോ നാളാഗിരീ ഗജോ;
ഗിരിബ്ബജേ പുരവരേ, ദാരുണോ സമുപാഗമി.

൭. “രാജാഹം പത്ഥിവോ ആസിം, സത്തിയാ പുരിസേ ഹനിം;
തേന കമ്മവിപാകേന, നിരയേ പച്ഛിസം ഭുസം.

“കമ്മുനോ തസ്സ സേസേന, സോദാനി സകലം മമ;
പാദേ ഛരവിം പകപ്പേസി, ന ഹി കമ്മം വിനസ്സതി.

വ. “അഹം കേവട്ടഗാമസ്ഥിം, അഹം കേവട്ടദാരകോ;
മച്ഛകേ ഘാതിതേ ദിസാ, ജനയിം സോമനസ്സകം.

“തേന കമ്മവിപാകേന, സീസദുക്ഖം അഹൂ മമ;
സക്കാ ച സബ്ബേ ഹഞ്ഞിംസു, യദാ ഹനി വിട്ഠഭോ.

൯. “ഘുസ്സസ്സാഹം പാവചനേ, സാവകേ പരിഭാസയിം;
യവം ഖാദമ ഭുജ്ജമ, മാ ച ഭുജ്ജമ സാലയോ.

“തേന കമ്മവിപാകേന, തേമാസം ഖാദിതം യവം;
നിമന്തിതോ ബ്രാഹ്മണേന, വേരഞ്ജായം വസിം തദാ.

൧൦. “നിബ്ബുദ്ധേ വത്തമാനമഹി, മല്ലപുത്തം നിഹേഠയിം;
തേന കമ്മവിപാകേന, പിട്ഠിദുക്ഖം അഹൂ മമ.

൧൧. “തികിച്ചുകോ അഹം ആസിം, സേട്ഠിപുത്തം വിരേചയിം;
തേന കമ്മവിപാകേന, ഹോതി പക്ഖന്ദികാ മമ.

൧൨. “അവചാഹം ജോതിപാലോ, കസ്സപം സുഗതം തദാ;
കുതോ നു ബോധി മുണ്ഡസ്സ, ബോധി പരമദുല്ലഭാ.

“തേന കമ്മവിപാകേന, അചരിം ദുക്കരം ബഹും;
ഛരബ്ബസ്സാനുരുവേലായം, തതോ ബോധിം അപാപുണിം.

“നാഹം ഏതേന മഗ്ഗേന, പാപുണിം ബോധിമുത്തമം;
കുമ്മഗ്ഗേന ഗവേസിസ്സം, പുബ്ബകമ്മേന വാരിതോ.

“പുഞ്ഞപാപപരിക്ഖിണോ, സബ്ബസന്താപവജ്ജിതോ;
അസോകോ അനുപായാസോ, നിബ്ബായിസ്സമനാസവോ.

“ഏവം ജിനോ വിയാകാസി, ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ അഗ്ഗതോ;
സബ്ബാഭിഞ്ഞാബലപ്പത്തോ, അനോതത്തമഹാസരേ”തി. (അപ° മേര
൧.൩൯.൬൪-൯൬);

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ഉപസേനസുത്തവണ്ണനാ

൩൯. നവമേ ഉപസേനസ്സാതി ഏതഥ ഉപസേനോതി തസ്സ മേരസ്സ നാമം,
വങ്ഗന്തബ്രാഹ്മണസ്സ പന പുത്തത്താ “വങ്ഗന്തപുത്തോ”തി ച നം വോഹരന്തി.

അയഞ്ഹി മേരോ ആയസ്ഥതോ സാരിപുത്തസ്സ കനിട്ഠഭാതാ, സാസനേ
പബ്ബജിതാ അപഞ്ഞത്തേ സിക്ഖാപദേ ഉപസമ്പദായ ദിവിസ്സോ ഉപജ്ജായോ
ഹുത്ഥാ ഏകം ഭിക്ഖും ഉപസമ്പാദേത്ഥാ തേന സദ്ധിം ഭഗവതോ ഉപട്ഠാനം
ഗതോ, തസ്സ ഭിക്ഖുനോ ഭഗവതാ തസ്സ സദ്ധിവിഹാരികഭാവം പുച്ഛിത്ഥാ
ഖണ്ഡകേ ആഗതനയേന “അതിലഹും ഖോ ത്ഥം, മോഘപുരിസ, ആവത്തോ
ബാഹുല്ലായ, യദിദം ഗണബന്ധിയ”ന്തി (മഹാവ° ൨൫) വിഗരഹിതോ
പതോദാഭിതുന്നോ വിയ ആജാനീയോ സംവിഗ്ഗമാനസോ “യദിപാഹം ഇദാനി
പരിസം നിസ്സായ ഭഗവതാ വിഗരഹിതോ, പരിസംയേവ പന നിസ്സായ

പാസംസിയോ ഭവേയ്"തി ഉസ്താഹജാതോ സബ്ബേ യുതയമ്മേ സമാദായ വത്തമാനോ വിപസ്സനം ആരഭിതാ ന ചിരസ്സേവ ഛരളഭിഞ്ഞോ പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തോ മഹാഖീണാസവോ ഹുതാ അത്തനോ നിസ്സിതകേ യുതങ്ഗധരേ ഏവ കത്വാ തേഹി സദ്ധിം ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിതാ സന്മതസിക്ഖാപദേ (പാരാ ൫൬൫ ആദയോ) ആഗതനയേന "പാസാദികാ ഖോ ത്യായം, ഉപസേന, പരിസാ"തി പരിസവസേന ഭഗവതോ സന്തികാ ലദ്ധപസംസോ "ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം സമന്തപാസാദികാനം യദിദം ഉപസേനോ വങ്ഗന്തപുത്തോ"തി (അം നി ൧.൨൧൩) ഏതദഗ്ഗേ റഹിതോ അസീതിയാ മഹാസാവകേസു അബ്ഭന്തരോ.

സോ ഏകദിവസം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ അന്തേവാസിക്കേസു അത്തനോ അത്തനോ ദിവാട്ഠാനം ഗതേസു ഉദകകുച്ഛത്തോ ഉദകം ഗഹേത്വാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ ഗത്താനി സീതിം കത്വാ ചമ്മക്ഖണ്ഡം അത്ഥരിത്വാ ദിവാട്ഠാനേ ദിവാവിഹാരം നിസിന്നോ അത്തനോ ഗുണേ ആവജ്ജേസി. തസ്സ തേ അനേകസതാ അനേകസഹസ്സാ പോങ്ഖാനുപോങ്ഖം ഉപട്ഠഹിംസു. സോ "മയ്ഹം താവ സാവകസ്സ സതോ ഇമേ ഏവരുപാ ഗുണാ, കീദിസാ നു ഖോ മയ്ഹം സത്ഥു ഗുണാ"തി ഭഗവതോ ഗുണാഭിമുഖം മനസിങ്കാരം പേസേസി. തേ തസ്സ ഞാണബലാനുരൂപം അനേകകോടിസഹസ്സാ ഉപട്ഠഹിംസു. സോ "ഏവംസീലോ മേ സത്ഥാ ഏവംധമ്മോ ഏവംപണ്ണോ ഏവംവിമുത്തീ"തിആദിനാ ച "ഇതിപി സോ ഭഗവാ അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ"തിആദിനാ ച ആവിഭാവാാനുരൂപം സത്ഥു ഗുണേ അനുസ്സരിത്വാ , തതോ "സ്വാക്ഖാതോ"തിആദിനാ ധമ്മസ്സ, "സുപ്പടിപന്നോ"തിആദിനാ അരിയസങ്ഘസ്സ ച ഗുണേ അനുസ്സരി. ഏവം മഹാമേരോ അനേകാകാരവോകാരം രതനത്തയഗുണേസു ആവിഭൂതേസു അത്തമനോ പമുദിതോ ഉളാരപീതിസോമനസ്സം പടിസംവേദേന്തോ നിസീദി. തമത്ഥം ദസ്സേതും "ആയസ്മതോ ഉപസേനസ്സ വങ്ഗന്തപുത്തസ്സ രഹോഗതസ്സാ"തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ രഹോഗതസ്സാതി രഹസി ഗതസ്സ. പടിസല്ലീനസ്സാതി ഏകീഭൂതസ്സ. ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദീതി ഏവം ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരോ ചിത്തസ്സ വിതക്കോ ഉപ്പജ്ജി. ലാഭാ വത മേതി യേ ഇമേ മനുസ്സത്തബുദ്ധുപ്പാദസദ്ധാസമധിഗമാദയോ, അഹോ വത മേ ഏതേ ലാഭാ. സുലദ്ധം വത മേതി യഞ്ചിദം മയാ ഭഗവതോ സാസനേ പബ്ബജ്ജുപസമ്പദാരതനത്തയപയിരുപാസനാദി പടിലദ്ധം, തം മേ അഹോ വത സുട്ഠു ലദ്ധം. തത്ഥ കാരണമാഹ "സത്ഥാ ച മേ"തിആദിനാ.

തത്ഥ ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി യഥാരഹം സത്തേ അനുസാസതീതി സത്ഥാ. ഭാഗ്യവന്തതാദീഹി കാരണേഹി ഭഗവാ. ആരകത്താ കിലേസേഹി, കിലേസാരീനം ഹതത്താ, സംസാരചക്കസ്സ വാ അരാനം ഹതത്താ, പച്ചയാദീനം അരഹത്താ, പാപകരണേ രഹാഭാവാ അരഹം . സമ്മാ സാമഞ്ച സബ്ബധമ്മാനം ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോതി അയമേത്ഥ സങ്ഖേപോ, വിത്ഥാരോ പന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധി ൧.൧൨൩ ആദയോ) ബുദ്ധാനുസ്സതിനിദ്രേസതോ ഗഹേതബ്ബോ.

സ്വാക്ഖാതേതി സുട്ഠു അക്ഖാതേ, ഏകന്തനിയാനികം കത്വാ ഭാസിതേ. ധമ്മവിനയേതി പാവചനേ. തത്ത്ഹി യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനാനം

സംസാരദുക്ഖപാതതോ യാരണേന, രാഗാദികിലേസേ വിനയണേന ച യമ്മവിനയോതി വുച്ചതി. സബ്രഹ്മചാരിണോതി സേട്ഠ്ഠേന ബ്രഹ്മസഞ്ചാതം ഭഗവതോ സാസനം അരിയമഗ്ഗം സഹ ചരന്തി പടിപജ്ജന്തിതി സബ്രഹ്മചാരിണോ. സീലവന്തോതി മഗ്ഗഫലസീലവസേന സീലവന്തോ. കല്യാണധമ്മാതി സമാധിപത്താവിമുത്തിവിമുത്തിണാണദസ്സനാദയോ കല്യാണാ സുന്ദരാ ധമ്മാ ഏതേസം അത്ഥീതി കല്യാണധമ്മാ. ഏതേന സഞ്ചസ്സ സുപ്പടിപത്തിം ദസ്സേതി. സീലേസു ചമ്ഹി പരിപൂരകാരിതി “അഹമ്പി പബ്ബജിത്വാ ന തിരച്ചാനകമാകമികോ കായദള്ഹിബഹുലോ ഹുത്വാ വിഹാസിം, അഥ ഖോ പാതിമോക്ഖസംവരാദിം ചതുബ്ബിധമ്പി സീലം അവണ്ഡം അഹരിദും അസബലം അകമ്മാസം ഭുജിസ്സം വിഞ്ഞുപ്പസത്ഥം അപരാമട്ഠം കത്വാ പരിപൂരേന്തോ അരിയമഗ്ഗേവ പാപേസി”ന്തി വദതി. ഏതേന ഹേട്ഠിമഫലദയസമ്പത്തിമത്തനോ ദീപേതി. സോതാപന്നസകദാഗാമിനോ ഹി സീലേസു പരിപൂരകാരിനോ. സുസമാഹിതോ ചമ്ഹി ഏകഗുചിത്തോതി ഉപചാരപ്പനാഭേദേന സമാധിനാ സബ്ബമാപി സമാഹിതോ ച അമ്ഹി അവിക്ഖിത്തചിത്തോ. ഇമിനാ സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരിതാവചണേന തതിയഫലസമ്പത്തിമത്തനോ ദീപേതി. അനാഗാമിനോ ഹി സമാധിസ്ഥിം പരിപൂരകാരിനോ. അരഹാ ചമ്ഹി വീണാസവോതി കാമാസവാദിനം സബ്ബസോ വീണത്താ വീണാസവോ, തതോ ഏവ പരിക്ഖിണഭവസംയോജനോ സദേവകേ ലോകേ അഗ്ഗദക്ഖിണേയ്യതായ അരഹാ ചമ്ഹി. ഏതേന അത്തനോ കതകരണീയതം ദസ്സേതി. മഹിദ്ധികോ ചമ്ഹി മഹാനുഭാവോതി അധിട്ഠാനവികുബ്ബനാദിഇദ്ധീസു മഹതാ വസീഭാവേന സമന്നാഗതത്താ മഹിദ്ധികോ ഉളാരസ്സ പുഞ്ഞാനുഭാവസ്സ ഗുണാനുഭാവസ്സ ച സമ്പത്തിയാ മഹാനുഭാവോ ച അസ്ഥി. ഏതേന ലോകിയാഭിഞ്ഞാനവാസുപുബ്ബവിഹാരസമാപത്തിയോഗമത്തനോ ദീപേതി. അഭിഞ്ഞാസു വസീഭാവേന ഹി അരിയാ യമിച്ഛിതനിപ്ഫാദണേന മഹിദ്ധികാ, പുബ്ബുപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ നാനാവിഹാരസമാപത്തിഹി ച വിസോധിതസന്താനത്താ മഹാനുഭാവോ ച ഹോന്തിതി.

ഭദ്രകം മേ ജീവിതത്തി ഏവംവിധസീലാദിഗുണസമന്നാഗതസ്സ മേ യാവായം കായോ ധരതി, താവ സത്താനം ഹിതസുഖമേവ വഡ്ഢതി, പുത്തേക്ഖേത്തഭാവതോ ജീവിതമ്പി മേ ഭദ്രകം സുന്ദരം. ഭദ്രകം മരണത്തി സചേ പനിദം ഖന്ധപഞ്ചകം അജ്ജ വാ ഇമസ്ഥിംയേവ വാ ഖണേ അനുപാദാനോ വിധ ജാതവേദോ നിബ്ബായതി, തം അപ്പടിസന്ധികം പരിനിബ്ബാനസഞ്ചാതം മരണമ്പി മേ ഭദ്രകന്തി ഉഭയത്ഥ താദിഭാവം ദീപേതി. ഏവം മഹാഥേരോ അപ്പഹിനസോമനസ്സുപ്പിലാവിതവാസനുസ്സന്നത്താ ഉളാരസോമനസ്സിതോ യമ്മബഹുമാണേന യമ്മപീതിപടിസംവേദണേന പരിവിതക്കേസി.

തം സത്ഥാ ഗന്ധകുടിയം നിസിന്നോവ സബ്ബത്തുതത്താണേന ജാനിത്വാ ജീവിതേ മരണേ ച തസ്സ താദിഭാവവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ...പേ... ഉദാനേസി”തി.

തത്ഥ യം ജീവിതം ന തപതിതി യം വീണാസവപുഗ്ഗലം ജീവിതം ആയതിം ഖന്ധപ്പവത്തിയാ സബ്ബേന സബ്ബം അഭാവതോ ന തപതി ന ബാധതി, വത്തമാനമേവ വാ ജീവിതം സബ്ബസോ സഞ്ചയത്ഥത്താ സതിപത്താവേപുല്ല്യപ്പത്തിയാ സബ്ബത്ഥ സതിസമ്പജ്ഞേസമായോഗതോ ന ബാധതി. യോ ഹി അന്ധപുഥുജ്ജനോ പാപജനസേവി

അയോനീസോമനസികാരബഹുലോ അകതകുസലോ അകതപുഞ്ഞോ, സോ “അകതം വത മേ കല്യാണ”ന്തിആദിനാ വിപ്പടിസാരേന തപതീതി തസ്സ ജീവിതം തം തപതി നാമ. ഇതരേ പന അകതപാപാ കതപുഞ്ഞോ കല്യാണപുരുഷജനേന സദ്ധിം സത്ത സേഖാ തപനീയധമ്മപരിവജ്ജനേന അതപനീയധമ്മസമന്നാഗമേന ച പച്ഛാനുതാപേന ന തപന്തീതി ന തേസം ജീവിതം തപതി. വീണാസവേ പന വത്തബ്ബമേവ നത്ഥീതി പവത്തിദുക്ഖവസേന അത്ഥവണ്ണാ കതാ.

മരണത്തേ ന സോചതീതി മരണസങ്ഖാതേ അന്തേ പരിയോസാനേ, മരണസമീപേ വാ ന സോചതി അന്നാഗാമിമഗ്ഗേനേവ സോകസ്സ സമുഗ്ഘാതിതത്താ. സ വേ ദിട്ഠപദോ യീരോ, സോകമജ്ജേയേ ന സോചതീതി സോ അനഭിജ്ജയാദിനം ചതുന്നം ധമ്മപദാനം നിബ്ബാനസ്സേവ വാ ദിട്ഠത്താ ദിട്ഠപദോ, ധിതിസമ്പന്നത്താ യീരോ വീണാസവോ സോചനധമ്മത്താ “സോകാ”തി ലദ്ധനാമാനം അവിതരാഗാനം സത്താനം, സോകഹേതുനം വാ ലോകധമ്മാനം മജ്ജേയേ റത്ഥാപി ന സോചതി.

ഇദാനിസ്സ സബ്ബസോ സോകഹേതുനം അഭാവം ദീപേതും “ഉച്ഛിന്നഭവതണ്ഹസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യസ്സ അഗ്ഗമഗ്ഗേന സബ്ബസോ ഉച്ഛിന്നാ ഭവതണ്ഹാ, സോ ഉച്ഛിന്നഭവതണ്ഹോ. തസ്സ അവസേസകിലേസാനം അനവസേസവുപസമേന സന്തചിത്തസ്സ വീണാസവഭിക്ഖുനോ. വിക്ഖീണോ ജാതിസംസാരോതി ജാതിആദികോ -

“ഖണ്ഡാനഞ്ച പടിപാടി, ധാതുആയതനാന ച;
അബ്ബോച്ഛിന്നം വത്തമാനാ, ‘സംസാരോ’തി പവുച്ചതീ”തി. -

വുത്തലക്ഖണോ സംസാരോ വിസേസതോ വീണോ. തസ്മാ നത്ഥി തസ്സ പുനബ്ഭവോതി യസ്മാ തസ്സ ഏവരുപസ്സ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ ആയതിം പുനബ്ഭവോ നത്ഥി, തസ്മാ തസ്സ ജാതിസംസാരോ വീണോ. കസ്മാ പനസ്സ പുനബ്ഭവോ നത്ഥി? യസ്മാ ഉച്ഛിന്നഭവതണ്ഹോ സന്തചിത്തോ ച ഹോതി, തസ്മാതി ആവത്തേത്ഥാ വത്തബ്ബം. അഥ വാ വിക്ഖീണോ ജാതിസംസാരോ, തതോ ഏവ നത്ഥി തസ്സ പുനബ്ഭവോതി അത്ഥോ യോജേതബ്ബോ.

നവമസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സാരിപുത്തഉപസമസുത്തവണ്ണാ

൪൦. ദസമേ അത്തനോ ഉപസമന്തി സാവകപാരമീമത്ഥകപ്പത്തിയാ ഹേതുഭൂതം അഗ്ഗമഗ്ഗേന അത്തനോ അനവസേസകിലേസവുപസമം.

ആയസ്മാ ഹി സാരിപുത്തോ അനുപസന്തകിലേസാനം സത്താനം രാഗാദികിലേസജനിതസന്താപദരഥപരിഛാഹദുക്ഖഞ്ചേവ കിലേസാഭിസങ്ഖാരനിമിത്തം ജാതിജരാബ്ധാധിമരണസോകപരിദേവാദിദുക്ഖഞ്ച പച്ചക്ഖതോ ദിസ്വാ അതീതാനാഗതേപി നേസം വട്ടമൂലകദുക്ഖം പരിതുലേത്ഥാ കരുണായമാനോ അത്തനാപി പുരുഷജനകാലേ അനുഭൂതം കിലേസനിമിത്തം വാ അനപ്പകം ദുക്ഖം അനുസ്സരിത്വാ “ഈദിസസ്സ നാമ മഹാദുക്ഖസ്സ ഹേതുഭൂതാ കിലേസാ ഇദാനി മേ സുപ്പഹീനാ”തി അത്തനോ കിലേസവുപസമം അഭിണ്ഹം പച്ചവേക്ഖതി. പച്ചവേക്ഖത്തോ ച “ഇമേ ഏത്തകാ കിലേസാ സോതാപത്തിമഗ്ഗേന ഉപസമിതാ, ഏത്തകാ സകദാഗാമിമഗ്ഗേന, ഏത്തകാ

അനാഗാമിമഗ്ഗേന, ഏതങ്കാ അരഹത്തമഗ്ഗേന ഉപസമിതാ”തി
തംതമഗ്ഗുണാണേഹി ഓധിസോ കിലേസാനം ഉപസമിതഭാവം പച്ചവേക്ഖതി,
തേന വുത്തം - “അത്തനോ ഉപസമം പച്ചവേക്ഖമാനോ”തി.

അപരേ “മേരോ അരഹത്തഫലസമാപത്തിം സമാപജിത്വാ തം
പച്ചവേക്ഖിത്വാ ‘ഇമസ്സ വതായം സന്തപണീതഭാവോ അച്ചന്തസന്തായ
അസഞ്ചതായ ധാതുയാ ആരമ്മണതോ, സയഞ്ച സമ്മദേവ
കിലേസവുപസമതോ’തി ഏവം അഭിണ്ഹം ഉപസമം പച്ചവേക്ഖതീ”തി
വദന്തി. അഞ്ഞേ പന “അനവസേസകിലേസാനം ഉപസമപരിയോസാനേ ജാതം
അഗ്ഗഫലമേവേത്ഥ ഉപസമോ നാമ, തം പച്ചവേക്ഖമാനോ നിസിന്നോ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി യദിദം ആയസ്ഥതോ സാരിപുത്തസ്സ
മഹാപഞ്ഞതാദിഹേതുഭൂതം സാവകേസു അനഞ്ഞസാധാരണം കിലേസപ്പഹാനം
അഗ്ഗഫലം വാ ഉപസമപരിയായേന വുത്തം, തസ്സ പച്ചവേക്ഖണസഞ്ചതം
അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദനുഭാവദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഉപസന്തസന്തചിത്തസ്സാതി ഉപസന്തമേവ ഹുത്വാ സന്തം ചിത്തം
ഏതസ്സാതി ഉപസന്തസന്തചിത്തേ. സമാപത്തിയാ വിക്ഖമ്ഭന്നേന ഹി
ഉപസന്തകിലേസത്താ ഉപസന്തചിത്തം ന സബ്ബമാ “ഉപസന്തസന്ത”ന്തി വുച്ചതി
തസ്സ ഉപസമസ്സ അനച്ചന്തികഭാവതോ, ന തമാ അഗ്ഗമഗ്ഗേന. തേന പന
അച്ചന്തമേവ കിലേസാനം സമുച്ഛിന്നത്താ അരഹതോ ചിത്തം പുന കിലേസാനം
അനുപസമേതഞ്ചതായ സമമവിപസ്സനാഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി ഉപസന്തകിലേസം
ഹുത്വാ അച്ചന്തസന്തഭാവതോവ “ഉപസന്തസന്ത”ന്തി വുച്ചതി. തേന വുത്തം -
“ഉപസന്തമേവ ഹുത്വാ സന്തം ചിത്തം ഏതസ്സാതി ഉപസന്തസന്തചിത്തേ”തി.
ഉപസന്തന്തി വാ ഉപസമോ വുച്ചതി, തസ്ഥ “ഉപസന്തസന്തചിത്തസ്സാ”തി
അച്ചന്തുപസമേന സന്തചിത്തസ്സാതി അത്ഥോ.

അഥ വാ സതിപി സഞ്ചേസം ഖിണാസവാന്തം അനവസേസകിലേസവുപസമേ
സാവകപാരമീണാണസ്സ പന മത്ഥകപ്പത്തിഹേതുഭൂതോ സാവകേസു
അനഞ്ഞസാധാരണോ സവിസേസോ ധമ്മസേനാപതിനോ കിലേസവുപസമോതി
ദസ്സേതും സത്ഥാ ഉപസന്തസദ്ദേന വിസേസേത്വാ ആഹ
“ഉപസന്തസന്തചിത്തസ്സാ”തി.

തത്രായമത്ഥോ - ഭുസം ദള്ഹം വാ സന്തം ഉപസന്തം, തേന ഉപസന്തേന
ഉപസന്തമേവ ഹുത്വാ സന്തം ഉപസന്തസന്തം , താദിസം ചിത്തം ഏതസ്സാതി
സബ്ബം പുരിമസദിസമേവ. തമാ ഹേസ ഭഗവതാ - “സാരിപുത്തോ, ഭിക്ഖവേ,
മഹാപഞ്ഞോ പുമുപഞ്ഞോ ഹാസപഞ്ഞോ ജവനപഞ്ഞോ തിക്ഖപഞ്ഞോ
നിബ്ബേധികപഞ്ഞോ”തിആദിനാ (മ° നി° ൩.൯൩) അനേകപരിയായേന വണ്ണിതോ
മോമിതോ. നേത്തിച്ഛിന്നസ്സാതി നേത്തി വുച്ചതി ഭവതണ്ഹാ സംസാരസ്സ
നയനതോ, സാ നേത്തി ഛരിന്നാ ഏതസ്സാതി നേത്തിച്ഛിന്നോ. തസ്സ നേത്തിച്ഛിന്നസ്സ,
പഹിനതണ്ഹസ്സാതി അത്ഥോ. മുത്തോ സോ മാറബന്ധനാതി സോ ഏവംവിധോ
പരിക്ഖിണഭവസംയോജനോ സബ്ബസ്ഥാ മാറബന്ധനതോ മുത്തോ, ന തസ്സ
മാറബന്ധനമോചനായ കരണീയം അത്ഥി, തസ്ഥ ധമ്മസേനാപതി അത്തനോ
ഉപസമം പച്ചവേക്ഖതീതി. സേസം വുത്തനയമേവ.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച മേഘിയവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൫. സോണവഗ്ഗോ

൧. പിയതരസുത്തവണ്ണനാ

൪൧. മഹാവഗ്ഗസ്സ പഠമേ മല്ലികായ ദേവീയാ സദ്ധിന്തി മല്ലികായ നാമ അത്തനോ മഹേസിയാ സഹ. ഉപരിപാസാദവരഗതോതി പാസാദവരസ്സ ഉപരി ഗതോ. കോചണ്ണോ അത്തനാ പിയതരോതി കോചി അണ്ണോ അത്തനാ പിയായിതബ്ബതരോ. അത്ഥിനു വോ തേതി “കിം തേ അത്ഥീ”തി ദേവിം പുച്ഛതി.

കസ്ഥാ പുച്ഛതി? അയഞ്ഹി സാവത്ഥിയം ദുഗ്ഗതമാലാകാരസ്സ യിതാ. ഏകദിവസം ആപണതോ പൂവം ഗഹേതാ മാലാരാമം ഗന്താ “വാദിസ്സാമീ”തി ഗച്ഛന്തി പടിപഥേ ഭിക്ഖുസഞ്ചപരിവൃതം ഭഗവന്തം ഭിക്ഖാചാരം പവിസന്തം ദിസ്വാ പസന്നചിത്താ തം ഭഗവതോ അദാസി. സത്ഥാ തമാരൂപേ റാനേ നിസീദനാകാരം ദസ്സേസി. ആനന്ദത്ഥേരോ ചിവരം പണ്ണാപേതാ അദാസി. ഭഗവാ തത്ഥ നിസീദിതാ തം പൂവം പരിഭുഞ്ജിതാ മുഖം വിക്ഖാലേതാ സിതം പാത്യാകാസി. മേരോ “കോ ഇമിസ്സാ, ഭന്തേ, ദാനസ്സ വിപാകോ ഭവിസ്സതീ”തി പുച്ഛി. “അജേജസാ, ആനന്ദ, തമാഗതസ്സ പഠമം ഭോജനം അദാസി, അജേജവ കോസലരണ്ണോ അഗ്ഗമഹേസി ഭവിസ്സതി പിയാ മനാപാ”തി. തം ദിവസമേവ ച രാജാ കാസിഗാമേ ഭാഗിനേയ്യേന സദ്ധിം യുജ്ജയിതാ പരാജിതോ പലായിതാ ആഗതോ നഗരം പവിസന്തോ “ബലകായസ്സ ആഗമനം ആഗമേസ്സാമീ”തി തം മാലാരാമം പാവിസി. സാ രാജാനം ആഗതം പസ്സിതാ തസ്സ വത്തമകാസി. രാജാ തസ്സാ വത്തേ പസീദിതാ പിതരം പക്കോസാപേതാ മഹന്തം ഇസ്സരിയം ദത്വാ തം അന്തേപുരം പടിഹരാപേതാ അഗ്ഗമഹേസിട്ഠാനേ റപേസി. അഥേകദിവസം രാജാ ചിന്തേസി - “മയാ ഇമിസ്സാ മഹന്തം ഇസ്സരിയം ദിന്നം, യന്നുനാഹം ഇമം പുച്ഛേയ്യം ‘കോ തേ പിയോ’തി? സാ ‘ത്വം മേ, മഹാരാജ, പിയോ’തി വത്വാ, പുന മം പുച്ഛിസ്സതി, അമസ്സാഹം ‘മയ്ഹവി ത്വായേവ പിയാ’തി വക്ഖാമീ”തി. ഇതി സോ അത്തമണ്ണം വിസ്സാസജനനത്ഥം സമ്മോദനീയം കരോന്തോ പുച്ഛി.

ദേവി പന പണ്ഡിതാ ബുദ്ധുപട്ഠായികാ സഞ്ചുപട്ഠായികാ “നായം പഞ്ഹോ രണ്ണോ മുഖം ഉല്ലോകേതാ കഥേതബ്ബോ”തി ചിന്തേതാ യമാഭൂതമേവ വദന്തി “നത്ഥി വോ മേ, മഹാരാജ, കോചണ്ണോ അത്തനാ പിയതരോ”തി ആഹ. വത്വാപി അത്തനാ ബ്യാകതമത്ഥം ഉപായേന രണ്ണോ പച്ചക്ഖം കാതുകാമാ “തുയ്ഹം പന, മഹാരാജ, അത്ഥണ്ണോ കോചി അത്തനാ പിയതരോ”തി തഥേവ രാജാനം പുച്ഛി യമാ രണ്ണോ സയം പുട്ഠാ. രാജാപി തായ സരസലക്ഖണേന കഥിതത്താ നിവത്തിതും അസക്കോന്തോ സയമ്പി സരസലക്ഖണേനേവ കഥേന്തോ തഥേവ ബ്യാകാസി യമാ ദേവീയാ ബ്യാകതം.

ബ്യാകരിതാ ച മന്ദധാതുകതായ ഏവം ചിന്തേസി - “അഹം രാജാ പഥവിസ്സരോ മഹന്തം പഥവിമണ്ഡലം അഭിവിജിയ അജ്ജയാവസാമി, മയ്ഹം താവ യുത്തം ‘അത്തനാ പിയതരം അണ്ണം ന പസ്സാമീ’തി, അയം പന വസലീ ഹീനജ്ജാ സമാനാ മയാ ഉച്ഛേ റാനേ റപിതാ സാമിഭൂതം മം ന തമാ പിയായതി, ‘അത്താവ പിയതരോ’തി മമ സമ്മുഖാ വദതി, യാവ കക്ഖളാ വതായ”തി അനത്തമനോ ഹുത്വാ “നനു തേ തീണി രതനാനി പിയതരാനീ”തി ചോദേസി. ദേവി ‘രതനത്തയംപാഹം ദേവ അത്തനോ സഗ്ഗസുഖം മോക്ഖസുഖഞ്ച പത്ഥയന്തി സമ്പിയായാമി, തസ്ഥാ അത്താവ മേ പിയതരോ”തി ആഹ. സബ്ബോ ചായം ലോകോ അത്തദത്ഥമേവ പരം പിയായതി, പുത്തം പത്ഥേന്തോപി “അയം മം ജിണ്ണകാലേ പോസേസ്സതീ”തി പത്ഥേതി, യിതരം “മമ കുലം വഡ്ഡിസ്സതീ”തി, ഭരിയം “മയ്ഹം പാദേ പരിചരിസ്സതീ”തി, അണ്ണേപി ഞാതിമിത്തബന്ധവേ തത്ഥംകിച്ചവസേന, ഇതി

അത്തദത്ഥമേവ സമ്പസ്സന്തോ ലോകോ പരം പിയായതീതി. അയഞ്ഹി ദേവിയാ അധിപ്പായോ.

അഥ രാജാ ചിന്തേസി - “അയം മല്ലികാ കുസലാ പണ്ഡിതാ നിപുണാ ‘അത്താവ മേ പിയതരോ’തി വദതി, മയ്ഹമ്പി അത്താവ പിയതരോ ഹുതാ ഉപട്ഠാതി, ഹന്ദാഹം ഇമമത്ഥം സത്ഥു ആരോചേസ്സാമി, യഥാ ച മേ സത്ഥാ ബ്യാകരിസ്സതി, തഥാ നം ധാരേസ്സാമി”തി. ഏവം പന ചിന്തേത്വാ സത്ഥു സന്തികം ഉപസങ്കമിത്വാ തമത്ഥം ആരോചേസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ രാജാ പസേനദി കോസലോ...പേ... പിയതരോ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം “ലോകേ സബ്ബസത്താനം അത്താവ അത്തനോ പിയതരോ”തി രഞ്ഞാ വുത്തമത്ഥം സബ്ബസോ ജാനിത്വാ തദത്ഥപരിദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സബ്ബാദിസാ അനുപരിഗമ്മ ചേതസാതി സബ്ബാ അനവസേസാ ദസപി ദിസാ പരിയേസനവസേന ചിന്തേന അനുഗത്വാ. നേവജ്ജന്ധഗാ പിയതരമത്തനാ കപചിതി അത്തനാ അതിസയേന പിയം അത്തം കോചി പുരിസോ സബ്ബുസ്സാഹേന പരിയേസന്തോ കപചി കത്ഥചി സബ്ബദിസാസു നേവ അധിഗച്ഛേയ്യ ന പസ്സേയ്യ. ഏവം പിയോ പുമു അത്താ പരേസന്തി ഏവം കസ്സചി അത്തനാ പിയതരസ്സ അനുപലബ്ഭേവസേന പുമു വിസും വിസും തേസം തേസം സത്താനം അത്താവ പിയോ. തസ്ഥാ ന ഹിംസേ പരമത്തകാമോതി യസ്ഥാ ഏവം സബ്ബോപി സത്തോ അത്താനം പിയായതി അത്തനോ സുഖകാമോ ദുക്ഖപ്പടികൂലോ, തസ്ഥാ അത്തകാമോ അത്തനോ ഹിതസുഖം ഇച്ഛന്തോ പരം സത്തം അത്തമസോ കുന്ഥകിപില്ലികം ഉപാദായ ന ഹിംസേ ന ഹന്തേയ്യ ന പാണിലേസ്സുദണ്ഡാദിഹിപി വിഹേറേയ്യ. പരസ്സ ഹി അത്തനാ കതേ ദുക്ഖേ തം തതോ സങ്കമന്തം വിയ കാലന്തരേ അത്തനി സന്ദിസ്സതി. അയഞ്ഹി കമ്മാനം ധമ്മതാതി.

പഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. അപ്പായുകസുത്തവണ്ണനാ

൪൨. ദുതിയേ അച്ഛരിയം, ഭന്തേതി ഇദമ്പി മേഘിയസുത്തേ വിയ ഗരഹണച്ഛരിയവസേന വേദിതഞ്ചം. യാവ അപ്പായുകാതി യത്തകം പരിത്തായുകാ, അതിഇത്തരജീവിതാതി അത്ഥോ. സത്താഹജാതേതി സത്താഹേന ജാതോ സത്താഹജാതോ. തസ്ഥിം സത്താഹജാതേ, ജാതസ്സ സത്തമേ അഹനീതി അത്ഥോ. തുസിതം കായം ഉപപജ്ജിതി തുസിതം ദേവനികായം പടിസന്ധിഗൃഹണവസേന ഉപപജ്ജി.

ഏകദിവസം കിര മേരോ പച്ഛാഭത്തം ദിവാട്ഠാനേ നിസിന്നോ ലക്ഖണാനുബ്ബഞ്ജനപ്പടിമണ്ഡിതം സോഭഗ്ഗപ്പത്തം ദസ്സനാനുത്തരിയഭൂതം ഭഗവതോ രൂപകായസിരിം മനസി കരിത്വാ, “അഹോ ബുദ്ധാനം രൂപകായസമ്പത്തി ദസ്സനീയാ സമന്തപാസാദികാ മനോഹരാ”തി ഉളാരം പീതിസോമനസ്സം പടിസംവേദേന്തോ ഏവം ചിന്തേസി - “വിജാതമാതുയാ നാമ വിരുപോപി പുത്തോ സുരുപോ വിയ മനാപോ ഹോതി, സചേ പന ബുദ്ധാനം മാതാ മഹാമായാ ദേവീ ധരേയ്യ, കീദിസം നു ഖോ തസ്സാ ഭഗവതോ രൂപദസ്സനേ പീതിസോമനസ്സം ഉപ്പജേയ്യ, മഹാജാനി ഖോ മയ്ഹം മഹാമാതു ദേവിയാ, യാ സത്താഹജാതേ ഭഗവതി കാലകതാ”തി. ഏവം പന ചിന്തേത്വാ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ അത്തനോ പരിവിതക്കിതം ആരോചേന്തോ തസ്സാ കാലകിരിയം ഗരഹന്തോ “അച്ഛരിയം, ഭന്തേ”തിആദിമാഹ.

കേചി പനാഹു - “മഹാപജാപതി ഗോതമീ ഭഗവന്തം മഹതാ ആയാസേന പബ്ബജ്ജം യാചിതാപി പടികുപിത്താ, മയാ പന ഉപായേന യാചിതോ ഭഗവാ അട്ഠഗരൂയമ്മപ്പടിഗുഹണവസേന തസ്സാ പബ്ബജ്ജം ഉപസമ്പദഞ്ച അനുജാനി, സാ തേ യമേ പടിഗുഹേത്വാ ലദ്ധപബ്ബജ്ജുപസമ്പദാ ഭഗവതോ ദുതിയം പരിസം ഉപ്പാദേത്വാ ചതുത്ഥായ പരിസായ പച്ചയോ അഹോസി. സചേ പന ഭഗവതോ ജനേത്തി മഹാമായാ ദേവീ ധരേയ്യ, ഏവമേതാ ചുഭോപി ഖത്തിയഭഗിനിയോ ഏകതോ ഹുത്വാ ഇമം സാസനം സോഭേയ്യും, ഭഗവാ ച മാതരി ബഹുമാനേന മാതുഗാമസ്സ സാസനേ പബ്ബജ്ജം ഉപസമ്പദഞ്ച സുഖേനേവ അനുജാനേയ്യ, അപ്പായുകതായ പനസ്സാ കസിരേന നിപ്ഫന്നമിദന്തി ഇമിനാ അധിപ്പായേന മേരോ ഭഗവതോ സന്തികേ ‘അച്ഛരിയം, ഭന്തേ’തിആദിമാഹാ”തി. തം അകാരണം. ഭഗവാ ഹി മാതുയാ വാ അത്തസ്സ വാ മാതുഗാമസ്സ അത്തനോ സാസനേ പബ്ബജ്ജം അനുജാനന്തോ ഗരുകംയേവ കത്വാ അനുജാനാതി, ന ലഹുകം ചിരട്ഠിതികാമതായാതി.

അപരേ പനാഹു - “ദസബലചതുവേസാരജ്ജാദികേ അനന്തസാധാരണേ അനന്താപരിമാണേ ബുദ്ധഗുണേ മേരോ മനസി കരിത്വാ യാ ഏവം മഹാനുഭാവം നാമ ലോകേ അഗ്ഗപുഗ്ഗലം സത്ഥാരം കുച്ഛിനാ ദസ മാസേ പരിഹരി, സാ ബുദ്ധമാതാ കസ്സചി പരിചാരികാ ഭവിസ്സതീതി അയുത്തമിദം. കസ്മാ? സത്ഥു ഗുണാനുച്ഛവികമേവേതം, യദിദം സത്താഹജാതേ ഭഗവതി ജനേത്തി കാലം കരോതി, കാലകതാ ച തുസിതേസു ഉപ്പജ്ജതീതി അച്ഛരിയബ്ഭുതചിത്തജാതോ ഹുത്വാ തം അത്തനോ വിതക്കുപ്പാദനം ഭഗവതോ ആരോചേന്തോ ‘അച്ഛരിയം, ഭന്തേ’തിആദിവചനം അപോചാ”തി.

സത്ഥാ പന യസ്മാ സത്താഹജാതേസു ബോധിസത്തേസു ബോധിസത്തമാതു കാലകിരിയാ ധമ്മതാ സിദ്ധാ, തസ്മാ തം ധമ്മതം പരിദീപേന്തോ “ഏവമേതം, ആനന്ദ”തിആദിമാഹ. സാ പനായം ധമ്മതാ യസ്മാ യഥാ സബ്ബേ ബോധിസത്താ പാരമിയോ പൂരേത്വാ തുസിതപുരേ നിബ്ബത്തിത്വാ തത്ഥ യാവതായുകം റത്ത്വാ ആയുപരിയോസാനേ ദസസഹസ്സചക്കവാളദേവതാഹി സന്നിപതിത്വാ അഭിസമ്ബോധിം പത്തും മനുസ്സലോകേ പടിസന്ധിഗുഹണായ അജ്ജേയസിതാ കാലദീപദേസകുലാനി വിയ ജനേത്തിയാ ആയുപരിമാണസി ഓലോകേത്വാ പടിസന്ധിം ഗണ്ഹന്തി, അയസി ഭഗവാ ബോധിസത്തഭൂതോ തഥേവ തുസിതപുരേ റിതോ പഞ്ച മഹാവിലോകനാനി വിലോകേന്തോ സത്തദിവസാധികദസമാസപരിമാണം മാതുയാ ആയുപരിമാണം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ “അയം മമ പടിസന്ധിഗുഹണസ്സ കാലോ, ഇദാനി ഉപ്പജ്ജിതും വട്ടതീ”തി ത്തത്വാവ പടിസന്ധിം അഗ്ഗഹേസി, തസ്മാ സബ്ബബോധിസത്താനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണവസേനേവ വേദിതഞ്ചം. തേനാഹ ഭഗവാ - “അപ്പായുകാ ഹി, ആനന്ദ, ബോധിസത്തമാതരോ ഹോന്തീ”തിആദി.

തത്ഥ കാലം കരോന്തീതി യഥാവുത്തആയുപരിക്ഖയേനേവ കാലം കരോന്തി, ന വിജാതപച്ചയാ. ചരിമത്തഭാവേഹി ബോധിസത്തേഹി വസിതട്ഠാനം ചേതിയഘരസദിസം ഹോതി, ന അത്തേസം പരിഭോഗാരഹം, ന ച സക്കാ ബോധിസത്തമാതരം അപനേത്വാ അത്തം അഗ്ഗമഹേസിട്ഠാനേ റപേതുന്തി തത്തകം ഏവ ബോധിസത്തമാതു ആയുപ്പമാണം ഹോതി, തസ്മാ തദാ കാലം കരോന്തി. ഇമമേവ ഹി അത്ഥം സന്ധായ മഹാബോധിസത്താ പഞ്ചമം മഹാവിലോകനം കരോന്തി.

കതരസ്ഥിം പന വയേ കാലം കരോന്തീതി? മജ്ജിമവയേ. പഠമവയസ്ഥിന്ഹി സത്താനം അത്തഭാവേ ഛന്ദരാഗോ ബലവാ ഹോതി, തേന തദാ സഞ്ജാതഗബ്ഭാ ഇത്ഥിയോ യേഭുയേന ഗബ്ഭം അനുരക്ഖിതും ന സക്കോന്തി. ഗണ്ഹേയ്യും ചേ, ഗബ്ഭോ ബഹ്വാബായോ ഹോതി. മജ്ജിമവയസ്സ പന ദേവ കോട്ഠാസേ അതിക്കമിത്വാ തതിയകോട്ഠാസേ വത്ഥു വിസദം ഹോതി, വിസദേ വത്ഥുമഹി നിബ്ബത്തദാരകാ അരോഗാ ഹോന്തി, തസ്മാ ബോധിസത്തമാതരോ പഠമവയേ

സമ്പത്തിം അനുഭവിതാ മജ്ജിമവയസ്സ തതീയകോട്ഠാസേ വിജായിതാ കാലം കരോന്തിതി.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി ഏതം ബോധിസത്തമാതു അഞ്ഞേസഞ്ച സബ്ബസത്താനം അത്തഭാവേ ആയുസ്സു മരണപരിയോസാനതം വിദിതാ തദത്ഥവിഭാവനമുഖേന അനവജ്ജപ്പടിപത്തിയം ഉസ്സാഹദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യേ കേചിതി അനിയമനിദേസോ. ഭൂതാതി നിബ്ബത്താ. ഭവിസ്സന്തിതി അനാഗതേ നിബ്ബത്തിസ്സന്തി. വാസദ്ദോ വികപ്പത്ഥോ, അപിസദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. തേന നിബ്ബത്തമാനേപി സങ്ഗണ്ഹാതി. ഏത്താവതാ അതീതാദിവസേന തിയദ്ധപരിയാപണേ സത്തേ അനവസേസതോ പരിയാദിയതി. അപിച്ച ഗബ്ഭസേയ്യകസത്താ ഗബ്ഭതോ നിക്ഖന്തകാലതോ പട്ഠായ ഭൂതാ നാമ, തതോ പുണ്യേ ഭവിസ്സന്തി നാമ. സംസേദജ്ജപപാതികാ പടിസന്ധിചിത്തതോ പരതോ ഭൂതാ നാമ, തതോ പുണ്യേ ഉപ്പജ്ജിതബ്ബഭവവസേന ഭവിസ്സന്തി നാമ. സബ്ബേപി വാ പച്ചുപ്പന്നഭവവസേന ഭൂതാ നാമ, ആയതിം പുനബ്ഭവവസേന ഭവിസ്സന്തി നാമ. ഖിണാസവാ ഭൂതാ നാമ. തേ ഹി ഭൂതാ ഏവ, ന പുന ഭവിസ്സന്തിതി, തദഞ്ഞേ ഭവിസ്സന്തി നാമ.

സബ്ബേ ഗമിസ്സന്തി പഹായ ദേഹന്തി സബ്ബേ യമാവുത്തഭേദാ സബ്ബഭവയോനിഗതിവിഞ്ഞാണട്ഠിതിസത്താവാസാദിവസേന അനേകഭേദഭിന്നാ സത്താ ദേഹം അത്തനോ സരീരം പഹായ നിക്ഖിപിതാ പരലോകം ഗമിസ്സന്തി, അസേക്ഖാ പന നിബ്ബാനം. ഏതമ കോചി അചവന്ധമ്മോ നാമ നത്ഥിതി ദസ്സേതി. തം സബ്ബജാനിം കൂസലോ വിദിതാതി തദേതം സബ്ബസ്സ സത്തസ്സ ജാനിം ഹാനിം മരണം, സബ്ബസ്സ വാ സത്തസ്സ ജാനിം വിനാസം പഭങ്ഗുതം കൂസലോ പണ്ഡിതജാതികോ മരണാനുസ്സതിവസേന അനിച്ഛതാമനസികാരവസേന വാ ജാനിതാ. ആതാപിയോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരേയ്യാതി വിപസ്സനായ കമ്മം കരോന്തോ ആതാപിയസങ്ഖാതേന വീരിയേന സമന്നാഗതത്താ ആതാപിയോ ചതുബ്ബിധസമ്മപ്പധാനവസേന ആരദ്ധവീരിയോ അനവസേസമരണസമതിക്കമന്തുപായം മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം ചരേയ്യ, പടിപജേജ്യാതി അത്ഥോ.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. സുപ്പബുദ്ധകുട്ഠിസുത്തവണ്ണനാ

൪൩. തതീയേ രാജഗഹേ സുപ്പബുദ്ധോ നാമ കുട്ഠി അഹോസീതി സുപ്പബുദ്ധനാമകോ ഏകോ പുരിസോ രാജഗഹേ അഹോസി. സോ ച കുട്ഠി കുട്ഠരോഗേന ബാല്യഹവിദുസിതഗത്തോ. മനുസ്സഭലിദ്ദോതി യത്തകാ രാജഗഹേ മനുസ്സാ തേസു സബ്ബദുഗ്ഗതോ. സോ ഹി സങ്കാരകൂടവതിആദിസു മനുസ്സേഹി ഛസ്സിതപിലോതികഖണ്ഡാനി സിബ്ബിതാ പരിദഹതി, കപാലം ഗഹേത്ഥാ ഘരാ ഘരം ഗത്ഥാ ലദ്ധആചാമഉച്ഛിട്ഠത്താനി നിസ്സായ ജീവതി, തമ്പി പുണ്യേ കതകമ്മപച്ചയാ ന യാവദത്ഥം ലഭതി. തേന വുത്തം “മനുസ്സഭലിദ്ദോ”തി. മനുസ്സകപണോതി മനുസ്സേസു പരമകപണതം പത്തോ. മനുസ്സവരാകോതി മനുസ്സാനം ഹിളിതപരിഭൂതതായ അതിവിയ ദീനോ. മഹതിയാ പരിസായാതി മഹതിയാ ഭിക്ഖുപരിസായ ചേവ ഉപാസകപരിസായ ച.

ഏകദിവസം കിര ഭഗവാ മഹാഭിക്ഖുസങ്ഘപരിവാരോ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പവിസിതാ ഭിക്ഖുനം സുലഭപിണ്ഡപാതം കത്ഥാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ കതിപയഭിക്ഖുപരിവാരോ നിക്ഖന്തോ യേഹി ദാനം ദിനം, തേസം ഉപാസകാനം അവസേസഭിക്ഖുനഞ്ച ആഗമനം ആഗമയമാനോ അന്തോനഗരേയേവ അഞ്ഞതരസ്ഥിം രമണീയേ പദേസേ അട്ഠാസി. താവദേവ ഭിക്ഖു തതോ തതോ ആഗത്ഥാ ഭഗവന്തം പരിവാരേസും, ഉപാസകാപി “അനുമാദനം സുത്ഥാ വന്ദിതാ നിവത്തിസ്സാമാ”തി

ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിംസു, മഹാസന്നിപാതോ അഹോസി. ഭഗവാ നിസീദനാകാരം ദസ്സേസി. താവദേവ ബുദ്ധാരഹം ആസനം പഞ്ഞാപേസും. അഥ ഭഗവാ അസീതിഅനുബൃഞ്ജനപ്പടിമണ്ഡിതേഹി ദന്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണേഹി വിരോചമാനായ ബ്യാമപ്പഭാപരിക്ഖേപസമുജ്ജലായ നീലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജേട്ഠപഭസ്സരാനം വസേന ഛരബുണ്ണബുദ്ധരംസിയോ വിസ്സജ്ജന്തിയാ അനുപമായ രൂപകായസിരിയാ സകലമേവ തം പദേസം ഓഭാസേന്തോ താരാഗണപരിവുതോ വിയ പുണ്ണചന്ദോ ഭിക്ഖുഗണപരിവുതോ പഞ്ഞത്തവരബുദ്ധാസനേ നിസീദിത്വാ മനോസിലാതലേ കേസരസീഹോ വിയ സീഹനാദം നദന്തോ കരവീകരുതമഞ്ജുനാ ബ്രഹ്മസ്സരേന ധമ്മം ദേസേതി.

ഭിക്ഖുപി ഖോ അപ്പിച്ചാ സന്തുട്ഠാ പവിവിത്താ അസംസട്ഠാ ആരദ്ധവിരിയാ പഹിതത്താ ചോദകാ പാപഗരഹിനോ വത്താരോ വചനക്ഖമാ സീലസമ്പന്നാ സമാധിസമ്പന്നാ പഞ്ഞാസമ്പന്നാ വിമുത്തിസമ്പന്നാ വിമുത്തിഞാണദസ്സനസമ്പന്നാ മേഘവണ്ണം പംസുകൂലചിവരം പാരുപിത്വാ സുവമ്മിതാ വിയ ഗന്ധഹത്ഥിനോ ഭഗവന്തം പരിവാരേത്വാ ഓഹിതസോതാ ധമ്മം സുണന്തി. ഉപാസകാപി സുദ്ധവത്ഥനിവത്ഥാ സുദ്ധുത്തരാസങ്ഗാ പുബ്ബണ്ണഹസമയം മഹാദാനാനി പവത്തേത്വാ ഗന്ധമാലാദീഹി ഭഗവന്തം പുജേത്വാ വന്ദിത്വാ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ നിപച്ചകാരം ദസ്സേത്വാ ഭഗവന്തം ഭിക്ഖുസങ്ഘഞ്ച പരിവാരേത്വാ സംയതഹത്ഥപാദാ ഓഹിതസോതാ സക്ഷച്ചം ധമ്മം സുണന്തി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ഭഗവാ മഹതിയാ പരിസായ പരിവുതോ ധമ്മം ദേസേന്തോ നിസിന്നോ ഹോതീ”തി.

സുപ്പബുദ്ധോ പന ജിഘച്ഛാദുബ്ബല്യപരേതോ ഘാസപരിയേസനം ചരമാനോ അന്തരവിമിം ഓതിണ്ണോ ദൂരതോവ തം മഹാജനസന്നിപാതം ദിസ്വാ, “കിം നു ഖോ അയം മഹാജനകായോ സന്നിപതിതോ, അദ്ധാ ഏത്ഥ ഭോജനം ദീയതി മഞ്ഞേ, അപ്പേവ നാമേത്ഥ ഗതേന കിഞ്ചി ഖാദനീയം വാ ഭോജനീയം വാ ലദ്ധും സക്കാ”തി സഞ്ജാതാഭിലാസോ തത്ഥ ഗന്ത്വാ അദുസ ഭഗവന്തം പാസാദികം ദസ്സനീയം പസാദനീയം ഉത്തമദമമസമമനുപ്പത്തം ദന്തം ഗുത്തം സന്തിന്ദ്രിയം സുസമാഹിതം തായ പരിസായ പരിവുതം ധമ്മം ദേസേന്തം, ദിസ്വാന പുരിമജാതിസമ്ഭുതായ പരിപക്കായ ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ ചോദിയമാനോ “യംനുനാഹമ്പി ധമ്മം സുണേയ്യ”ന്തി പരിസപരിയന്തേ നിസീദി. തം സന്ധായ വുത്തം - “അദുസാ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കൂട്ഠി...പേ... തത്ഥേവ ഏകമന്തം നിസീദി ‘അഹമ്പി ധമ്മം സോസ്സാമി’”തി.

സബ്ബാവന്തന്തി സബ്ബാവതിം ഹീനാദിസബ്ബപുഗ്ഗലവതം, തത്ഥ കിഞ്ചിപി അനവസേസേത്വാതി അത്ഥോ. “സബ്ബവന്ത”ന്തിപി പഠന്തി. ചേതസാതി ബുദ്ധചക്ഖുസമ്പയുത്തചിത്തേന. ചിത്തസീസേന ഹി ഞാണം നിദിട്ഠം, തസ്മാ ആസയാനുസയത്താണേന ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തത്താണേന ചാതി അത്ഥോ. ചേതോ പരിച്ച മനസാകാസീതി തസ്സാ പരിസായ ചിത്തം പച്ചേകം പരിച്ഛിന്ദിത്വാ മനസി അകാസി തേ വോലോകേസി. ഭബ്ബോ ധമ്മം വിഞ്ഞാതുന്തി മഗ്ഗഫലധമ്മം അധിഗന്തും സമത്ഥോ, ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോതി അത്ഥോ. ഏതദഹോസീതി അയം സുപ്പബുദ്ധോ കിഞ്ചാപി തഗരസിവിമ്ഹി പച്ചേകബുദ്ധേ അപരജ്ജിത്വാ ഞാദിസോ ജാതോ, മഗ്ഗഫലുപനിസ്സയോ പനസ്സ പംസുപടിച്ചുന്നസുവണ്ണനിക്ഖം വിയ അന്തോഹദയേവ വിജ്ജാതതി, തസ്മാ സുവിഞ്ഞാപിയോതി ഇദം അഹോസി. തേനാഹ - “അയം ഖോ ഇധ ഭബ്ബോ ധമ്മം വിഞ്ഞാതു”ന്തി.

അനുപുബ്ബിം കമ്മന്തി ദാനാനന്തരം സീലം, സീലാനന്തരം സഗ്ഗം, സഗ്ഗാനന്തരം മഗ്ഗന്തി ഏവം അനുപടിപാദികമം. ഭഗവാ ഹി പഠമം ഹേതുനാ സദ്ധിം അസ്സാദം ദസ്സേത്വാ തതോ സത്തേ വിവേചേതും നാനാനയേഹി ആദീനവം പകാസേത്വാ ആദീനവസവന്നേന സംവിഗ്ഗഹദയാനം നേക്ഖമ്മഗുണവിഭാവനമുഖേന ച വിവട്ടം ദസ്സേതി.

ദാനകഥത്തി ഇദം നാമ സുഖാനം നിദാനം, സമ്പത്തിനം മൂലം, ഭോഗാനം പതിട്ഠാ, വിസമഗതസ്ത താണം ലേണം ഗതി പരായണം, ഇയലോകപരലോകേസു ദാനസദിസോ അവസ്സയോ പതിട്ഠാ ആലമ്ബനം താണം ലേണം ഗതി പരായണം നത്ഥി. ഇദഞ്ഹി അവസ്സയട്ഠേന രതനമയസീഹാസനസദിസം, പതിട്ഠാനട്ഠേന മഹാപഥവിസദിസം , ആലമ്ബനട്ഠേന ആലമ്ബനരജ്ജുസദിസം, ദുക്ഖനിത്ഥരണട്ഠേന നാവാസദിസം, സമസ്സാസനട്ഠേന സങ്ഗാമസൂരോ, ഭയപരിത്താണട്ഠേന സുപരിവാപരിക്ഖിത്തനഗരം, മച്ഛേരമലാദീഹി അനുപലിത്തട്ഠേന പദുമം, തേസം നിദഹനട്ഠേന ജാതവേദോ, ദുരാസദട്ഠേന ആസീവിസോ, അസന്താസട്ഠേന സീഹോ, ബലവന്തട്ഠേന ഹത്ഥീ, അഭിമങ്ഗലസമ്മതട്ഠേന സേതളസഭോ, ഖേമന്തഭൂമിസന്ധാപനട്ഠേന വലാഹകോ അസ്സരാജാ. ദാനഞ്ഹി ലോകേ രജ്ജസിരിം ദേതീ, ചക്കവത്തിസമ്പത്തിം സക്കസമ്പത്തിം മാറസമ്പത്തിം ബ്രഹ്മസമ്പത്തിം സാവകപാരമീണാണം പച്ചേകബോധിണാണം സമ്മാസമ്ബോധിണാണം ദേതീതി ഏവമാദിദാനഗുണപ്പടിസംയുത്തകഥം.

യസ്മാ പന ദാനം ദേന്തോ സീലം സമാദാതും സക്കോതി, തസ്മാ ദാനകമാനന്തരം സീലകഥം കഥേസി. സീലകഥത്തി സീലം നാമേതം സത്താനം അവസ്സയോ പതിട്ഠാ ആലമ്ബനം താണം ലേണം ഗതി പരായണം. ഇയലോകപരലോകസമ്പത്തിനഞ്ഹി സീലസദിസോ അവസ്സയോ പതിട്ഠാ ആലമ്ബനം താണം ലേണം ഗതി പരായണം നത്ഥി, സീലാലങ്കാരസദിസോ അലങ്കാരോ, സീലപുപ്ഫസദിസം പുപ്ഫം, സീലഗന്ധസദിസോ ഗന്ധോ നത്ഥി, സീലാലങ്കാരേന ഹി അലങ്കരം സീലകുസുമപിളന്ധിതം സീലഗന്ധാനുലിത്തം സദേവകോ ലോകോ ഓലോകേന്തോ തിത്തിം ന ഗച്ഛതീതി ഏവമാദീഹി സീലഗുണപ്പടിസംയുത്തകഥം.

ഇദം പന സീലം നിസ്സായ അയം സഗ്ഗോ ലബ്ഭതീതി ദസ്സേതും സീലാനന്തരം സഗ്ഗകഥം കഥേസി. സഗ്ഗകഥത്തി സഗ്ഗോ നാമ ഇട്ഠോ കന്തോ മനാപോ, നിചുമേത്ഥ കീളാ നിചുസമ്പത്തിയോ ലബ്ഭന്തി, ചാതുരമാഹാരാജികാ ദേവാ നവുതിവസ്സസതസഹസ്സാനി ദിബ്ബസുഖം ദിബ്ബസമ്പത്തിം പടിലഭന്തി, താവതിംസാ തിസ്സോ വസ്സകോടിയോ സട്ഠി ച വസ്സസതസഹസ്സാനീതി ഏവമാദിസഗ്ഗഗുണപ്പടിസംയുത്തകഥം. സഗ്ഗസമ്പത്തിം കഥേന്താനഞ്ഹി ബുദ്ധാനം മുഖം നപ്പഹോതി. വുത്തമ്പി ചേതം “അനേകപരിയായേന ഖോ അഹം, ഭിക്ഖവേ, സഗ്ഗകഥം കഥേയ്യ”തിആദി.

ഏവം ഹേതുനാ സദ്ധിം സഗ്ഗകമായ പലോഭേത്വാ പുന ഹത്ഥിം അലങ്കരിത്വാ തസ്സ സോണ്ഡം ഛരിന്ദന്തോ വിയ “അയമ്പി സഗ്ഗോ അനിച്ഛോ അയുവോ, ന ഏത്ഥ ഛന്ദരാഗോ കാതഞ്ചോ”തി ദസ്സനത്ഥം “അപ്പസ്സാദാ കാമാ ബഹുദുക്ഖാ ബഹുപായാസാ, ആദീനവോ ഏത്ഥ ഭിച്ഛോ”തിആദിനാ (മ° നി° ൧.൧൭൭; ൨.൪൨) നയേന കാമാനം ആദീനവം ഓകാരം സംകിലേസം കഥേസി. തത്ഥ ആദീനവന്തി ദോസം. ഓകാരന്തി ലാമകസഭാവം, അസേട്ഠേഹി സേവിതഞ്ചം സേട്ഠേഹി ന സേവിതഞ്ചം നിഹീനസഭാവന്തി അത്ഥോ. സംകിലേസന്തി തേഹി സത്താനം സംസാരേ സംകിലിസ്സനം. തേനാഹ - “കിലിസ്സന്തി വത ഭോ സത്താ”തി (മ° നി° ൨.൩൫൧).

ഏവം കാമാദീനവേന തജ്ജേത്വാ നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസം പകാസേസി പബ്ബജ്ജായ ത്യാനാദീസു ച ഗുണം ദീപേസി വണ്ണേസി. കല്ല്വചിത്തന്തിആദീസു കല്ല്വചിത്തന്തി കമ്മനിയചിത്തം, ഹേട്ഠാ പവത്തിതദേസനായ അസ്സദ്ധിയാദീനം ചിത്തദോസാനം വിഗതത്താ ഉപരിദേസനായ ഭാജനഭാവുപഗമനേന കമ്മനിയചിത്തം, കമ്മക്ഖമചിത്തന്തി അത്ഥോ. ദിട്ഠിമാനാദിസംകിലേസവിഗമേന മുദുചിത്തം. കാമച്ഛന്ദാദിവിഗമേന വിനീവരണചിത്തം. സമ്മാപടിപത്തിയം ഉളാരപീതിപാമോജ്ജയോഗേന ഉദഗ്ഗചിത്തം. തത്ഥ സദ്ധാസമ്പത്തിയാ പസന്നചിത്തം, യദാ ഭഗവാ അത്താസീതി സമ്ബന്ധോ.

അഥ വാ കല്പചിത്തന്തി കാമച്ഛന്ദവിഗമേന അരോഗചിത്തം. മുദുചിത്തന്തി ബ്യാപാദവിഗമേന മേത്താവസേന അകമിനചിത്തം. വിനീവരണചിത്തന്തി ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചവിഗമേന അവിക്ഖിപനതോ ന പിഹിതചിത്തം. ഉദഗ്ഗചിത്തന്തി മിനമിദ്ധവിഗമേന സമ്പഗ്ഗഹവസേന അലീനചിത്തം. പസന്നചിത്തന്തി വിചികിച്ഛാവിഗമേന സമ്മാപടിപത്തിയാ അധിമുത്തചിത്തം.

അമാതി പച്ഛാ. സാമുക്കംസികാതി സാമം ഉക്കംസികാ അത്തനാവ ഉദ്ധരിത്വാ ഗഹിതാ, സയമഭൂതാണേന സാമം ദിട്ഠാ, അഞ്ഞേസം അസാധാരണാതി അത്ഥേമാ. കാ ച പന സാതി? അരിയസച്ചദേസനാ. തേനേവാഹ - “ദുക്ഖം സമുദയം നിരോധം മഗ്ഗ”ന്തി. ഇദഞ്ഹി സച്ചാനം സരൂപദസ്സനം, തസ്ഥാ ഇമസ്ഥിം റാണേ അരിയസച്ചാനി കഥേതബ്ബാനി, താനി സബ്ബാകാരതോ വിത്ഥാരേന വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൫൨൯) വുത്താനീതി തത്ഥ വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാനി.

സേയ്യമാപീതിആദിനാ ഉപമാവസേന സുപ്പബുദ്ധസ്സ കിലേസപ്പഹാനം അരിയമഗ്ഗുപ്പാദഞ്ച ദസ്സേതി. അപഗതകാളകന്തി വിഗതകാളകം. സമ്മദേവാതി സുട്ഠയേവ. രജനന്തി നീലപീതലോഹിതമഞ്ജേട്ഠാദിരങ്ഗജാതം. പടിഗ്ഗണ്ഹേയ്യാതി ഗണ്ഹേയ്യ, പഭസ്സരം ഭവേയ്യ. തസ്ഥിംയേവ ആസന്നേതി തസ്സംയേവ നിസജ്ജായം. ഏതേനസ്സ ലഹുവിപസ്സനകതാ തിക്ഖപഞ്ഞതാ സുഖാപടിപദാ വിപ്പാഭിഞ്ഞതാ ച ദസ്സിതാ ഹോന്തി. വിരജം വീതമലന്തി അപായഗമനിയരാഗരജാദിനം അഭാവേന വിരജം, അനവസേസദിട്ഠിവിചികിച്ഛാമലാപഗമേന വീതമലം. പഠമഗ്ഗവജ്ജ്യാകിലേസരജാഭാവേന വാ വിരജം, പഞ്ചവിധദുസ്സീലമലാപഗമേന വീതമലം. ധമ്മചക്ഖന്തി സോതാപത്തിമഗ്ഗോ അധിപ്പേതോ. തസ്സ ഉപ്പത്തിആകാരദസ്സനത്ഥം “യംകിഞ്ചി സമുദയധമ്മം, സബ്ബം തം നിരോധധമ്മ”ന്തി വുത്തം. തഞ്ഹി നിരോധം ആരമ്മണം കത്വാ കിച്ചവസേന ഏവ സങ്ഖതധമ്മേ പടിവിജ്ജ്യാന്തം ഉപ്പജ്ജതി.

തത്ത്രിദം ഉപമാസംസന്ദനം - വത്ഥം വിയ ചിത്തം ദട്ഠഞ്ചം, വത്ഥസ്സ ആഗന്തുക്ഥലേഹി കിലിട്ഠഭാവോ വിയ ചിത്തസ്സ രാഗാദിമലേഹി സംകിലിട്ഠഭാവോ, യോവനഫലകം വിയ അനുപുബ്ബികമാ, ഉദകം വിയ സദ്ധാ, ഉദകേന തേമേത്വാ തേമേത്വാ ഗോമയഖാരേഹി കാളകേ സമ്മദിത്വാ വത്ഥസ്സ യോവനപ്പയോഗോ വിയ സദ്ധാസലിലേന തേമേത്വാ സതിസമാധിപഞ്ഞാഹി ദോസേ സിമിലേ കത്വാ സദ്ധാദിവിധിനാ ചിത്തസ്സ സോധനേ വീരിയാരമ്ഭോ, തേന പയോഗേന വത്ഥേ കാളകാപഗമോ വിയ വീരിയാരമ്ഭേന കിലേസവിക്ഖമ്ഭേന, രങ്ഗജാതം വിയ അരിയമഗ്ഗോ, തേന സുദ്ധസ്സ വത്ഥസ്സ പഭസ്സരഭാവോ വിയ വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസസ്സ ചിത്തസ്സ മഗ്ഗേന പരിയോദാപനന്തി.

ഏവം പന സുപ്പബുദ്ധോ പരിസപരിയന്തേ നിസിന്നോ ധമ്മദേസനം സുത്വാ സോതാപത്തിഫലം പത്വാ അത്തനാ പടിലദ്ധഗുണം സത്ഥു ആരോചേതുകാമോ പരിസമജ്ജ്യാം ഓഗാഹിതും അവിസഹന്തോ മഹാജനസ്സ സത്ഥാരം വന്ദിത്വാ അനുഗന്ത്വാ നിവത്തകാലേ ഭഗവതി വിഹാരം ഗതേ സയമ്പി വിഹാരം അഗമാസി. തസ്ഥിം ഖണേ സക്കോ ദേവരാജാ “അയം സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠീ അത്തനാ സത്ഥു സാസന്നേ പടിലദ്ധഗുണം പാകടം കാതുകാമോ”തി തത്ത്വാ “വീമംസിസ്സാമി ന”ന്തി ഗത്വാ ആകാസേ റിതോ ഏതദവോച - “സുപ്പബുദ്ധ ത്വം മനുസ്സദലിദ്ദോ മനുസ്സകപണോ മനുസ്സവരാകോ, അഹം തേ അപരിമിതം ധനം ദസ്സാമി, ബുദ്ധോ ന ബുദ്ധോ, ധമ്മോ ന ധമ്മോ, സങ്ഘോ ന സങ്ഘോ, അലം മേ ബുദ്ധേന, അലം മേ ധമ്മേന, അലം മേ സങ്ഘേന”തി വദേഹി”തി. അഥ നം സോ ആഹ “കോസി ത്വ”ന്തി? “അഹം സക്കോ ദേവരാജാ”തി. “അന്ധബാല അഹിരിക, ത്വം മയാ സദ്ധിം കഥേതും ന യുത്തരുപോ, യോ ത്വം ഏവം അവത്തബ്ബം വദേസി, അപി ച മം ത്വം ‘ദുഗ്ഗതോ ദലിദ്ദോ കപണോ’തി കസ്ഥാ വദേസി, നനു അഹം ലോകനാഥസ്സ

ഓരസപുത്തോ, നേവാഹം ദുഗ്ഗുതോ ന ദലിദ്ദോ ന കപണോ, അഥ ഖോ സുഖപ്പത്തോ പരമേന സുഖേന അപാഹമസമി മഹദ്ധനോ"തി വത്യാ ആഹ -

“സദ്ധായനം സീലധനം, ഹിരിഓത്തപ്പിയം ധനം;
സുതധനഞ്ച ചാഗോ ച, പത്തോ വേ സത്തമം ധനം.

“യസ്സ ഏതേ ധനാ അത്ഥി, ഇത്ഥിയാ പുരിസസ്സ വാ;
‘അദലിദ്ദോ’തി തം ആഹു, അമോഘം തസ്സ ജീവിത”ന്തി. (അം നിം ൧.൫) -

തസ്സിമാനി മേ സത്ത അരിയധനാനി സന്തി. യേസഞ്ഹി ഇമാനി ധനാനി സന്തി, ന തേവ തേ ബുദ്ധേഹി വാ പച്ചേകബുദ്ധേഹി വാ ‘ദലിദ്ദാ’തി വുച്ചന്തി”തി.

സക്കോ തസ്സ കഥം സുത്യാ തം അന്തരാമഗ്ഗേ ഓഹായ സത്ഥു സന്തികം ഗത്യാ സബ്ബം തം വചനം പടിവചനഞ്ച ആരോചേസി. അഥ നം ഭഗവാ ആഹ - “ന ഖോ സക്ക സക്കാ താദിസാനം സതേനപി സഹസ്സേനപി സുപ്പബുദ്ധം കുട്ഠിം ‘ബുദ്ധോ ന ബുദ്ധോ, ധമ്മോ ന ധമ്മോ, സഞ്ഘോ ന സഞ്ഘോ’തി കഥാപേതു”ന്തി. സുപ്പബുദ്ധോപി ഖോ കുട്ഠി സത്ഥു സന്തികം ഗത്യാ സത്ഥാരാ കതപടിസന്മാരോ അത്തനാ പടിലദ്ധഗുണം ആരോചേസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠി ദിട്ഠധമ്മോ”തിആദി.

തത്ഥ ദിട്ഠധമ്മോതി ദിട്ഠോ അരിയസച്ചധമ്മോ ഏതേനാതി ദിട്ഠധമ്മോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. തത്ഥ “ദിട്ഠധമ്മോ”തി ചേത്ഥ സാമഞ്ജസവചനോ ധമ്മസദ്ദോ. ദസ്സനം നാമ ഞാണദസ്സനതോ അഞ്ജന്വി അത്ഥീതി തം നിവത്തനത്ഥം “പത്തധമ്മോ”തി വുത്തം. പത്തി ച ഞാണസമ്പത്തിതോ അത്താപി വിജ്ജതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “വിദിതധമ്മോ”തി വുത്തം. സാ പനായം വിദിതധമ്മതാ ധമ്മേസു ഏകദേസേനാപി ഹോതീതി നിപ്പദേസതോ വിദിതഭാവം ദസ്സേതും “പരിയോഗാഗ്ഗഹധമ്മോ”തി വുത്തം. തേനസ്സ യമാവുത്തം സച്ചാഭിസമ്ബോധംയേവ ദീപേതി. മഗ്ഗഞാണഞ്ഹി ഏകാഭിസമയവസേന പരിഞ്ഞാദികിച്ചും സായേനം നിപ്പദേസേനപി പരിഞ്ഞേയധമ്മം സമന്തതോ ഓഗാഗ്ഗഹം നാമ ഹോതി, ന തദഞ്ജഞാണം. തേന വുത്തം - “ദിട്ഠോ അരിയസച്ചധമ്മോ ഏതേനാതി ദിട്ഠധമ്മോ”തി. തേനേവാഹ “തിണ്ണവിചികിച്ഛോ”തിആദി.

തത്ഥ പടിഭയകന്താരസദിസാ സോളസവത്ഥുകാ ച അട്ഠവത്ഥുകാ ച തിണ്ണാ വിചികിച്ഛാ ഏതേനാതി തിണ്ണവിചികിച്ഛോ. തതോ ഏവ പവത്തിആദീസു “ഏവം നു ഖോ, ന നു ഖോ”തി ഏവം പവത്തിതാ വിഗതാ സമുച്ഛിന്നാ കഥംകഥാ ഏതസ്സാതി വിഗതകഥംകഥോ. സാരജ്ജകരാനം പാപധമ്മാനം പഹീനത്താ തപ്പടിപക്ഖേസു ച സീലാദിഗുണേസു സുപ്പതിട്ഠിത്തതാ വേസാരജ്ജം വിസാരദഭാവം വേയുത്തീയം പത്തോതി വേസാരജ്ജപ്പത്തോ. നാസ്സ പരോ പച്ചയോ, ന പരസ്സ സദ്ധായ ഏത്ഥ വത്തതീതി അപരപ്പച്ചയോ. കത്ഥാതി ആഹ “സത്ഥുസാസനേ”തി.

അഭിക്കന്തന്തിആദീസു കിഞ്ചാപി അയം അഭിക്കന്തസദ്ദോ ഖയസുന്ദരാഭിരൂപബ്ഭസുമാദനാദീസു അനേകേസു അത്ഥേസു ദിസ്സതി, ഇധ പന അബ്ഭസുമാദനേ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനേവ സോ പസാദവസേന പസംസാവസേന ച ദിക്ഖത്തും വുത്തോ, സാധു സാധു, ഭന്തേതി വുത്തം ഹോതി. അഭിക്കന്തന്തി വാ അതികന്തം അതിഇട്ഠം അതിമനാപം, അതിസുന്ദരന്തി അത്ഥോ. തത്ഥ ഏകേന അഭിക്കന്തസദ്ദേന ഭഗവതോ ദേസനം മോമേതി, ഏകേന അത്തനോ പസാദം.

അയഞ്ഹേത്ഥ അധിപ്പായോ - അഭിക്കന്തം, ഭന്തേ, യദിദം ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ, അഭിക്കന്തം, ഭന്തേ, യദിദം ഭഗവതോ ധമ്മദേസനം ആഗമ്മ മമ പസാദോതി. ഭഗവതോ ഏവ വാ വചനം അഭിക്കന്തം ദോസനാസനതോ, അഭിക്കന്തം ഗുണാധിഗമനതോ, തഥാ

സദ്ധാവധ്വനതോ, പഞ്ഞാജനനതോ, സാത്മതോ , സബ്ദഞ്ജനതോ, ഉത്താനപദതോ, ഗമ്ഭീരത്വതോ, കണ്ണസുഖതോ, ഹദയങ്ഗമതോ, അനന്തതൃക്കംസനതോ, അപരവമ്ഭനതോ, കരുണാസീതലതോ, പഞ്ഞാവദാതതോ, ആപാമരമണീയതോ, വിമദക്ഖമതോ, സുയുമാനസുഖതോ, വീമംസിയമാനഹിതതോതി ഏവമാദിനയേഹി മോമേന്തോ പദദ്വയം ആഹ.

തതോ പരമ്പി ചതുഹി ഉപമാഹി ദേസനംയേവ മോമേതി. തത്വ നികുജജിതന്തി അയോമുഖട്ഠപിതം, ഹേട്ഠാമുഖജാതം വാ. ഉക്കുജേജയ്യാതി ഉപരി മുഖം കരേയ്യ. പടിച്ഛന്നന്തി തിണ്ണപണ്ണാദിനാ ഛാദിതം. വിവരേയ്യാതി ഉഗ്ഘാടേയ്യ. മൂല്പഹസ്സാതി ദിസാമൂല്പഹസ്സ. മഗ്ഗം ആചിക്ഖേയ്യാതി ഹത്ഥേ ഗഹേത്വാ “ഏസ മഗ്ഗോ”തി മഗ്ഗം ഉപദിസേയ്യ. അന്ധകാരേതി ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതേ. അയം താവ പദത്ഥോ.

അയം പന്ന അധിപ്പായയോജനാ - യഥാ കോചി നികുജജിതം ഉക്കുജേജയ്യ, ഏവം സദ്ധമ്മവിമുഖം അസദ്ധമ്മേ പതിട്ഠിതം മം അസദ്ധമ്മാ വുട്ഠാപേന്തേന, യഥാ പടിച്ഛന്നം വിവരേയ്യ, ഏവം കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസന്നന്തരധാനതോ പട്ഠായ മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്നം സാസന്നം വിവരന്തേന, യഥാ മൂല്പഹസ്സ മഗ്ഗം ആചിക്ഖേയ്യ, ഏവം കുമ്മഗ്ഗമിച്ഛാമഗ്ഗപ്പടിപന്നസ്സ മേ സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗം ആവികരോന്തേന, യഥാ അന്ധകാരേ തേലപജേജാതം ധാരേയ്യ, ഏവം മോഹന്ധകാരേ നിമുഗ്ഗസ്സ മേ ബുദ്ധാദിരതനരൂപാനി അപസ്സതോ തപ്പടിച്ഛാദകമോഹന്ധകാരവിദ്ധംസന്നദേസനാപജേജാതധാരണേന ഭഗവതാ നാനാനയേഹി പകാസിതത്താ അനേകപരിയായേന ധമ്മോ പകാസിതോ.

ഏവം ദേസനം മോമേത്വാ തായ ദേസനായ രതനത്തയേ പസന്നചിത്തോ പസന്നാകാരം കരോന്തോ “ഏസാഹ”ന്തിആദിമാഹ. തത്വ ഏസാഹന്തി ഏസോ അഹം. ഭഗവന്തം സരണ്ണം ഗച്ഛാമീതി ഭഗവാ മേ സരണ്ണം പരായണം അഘസ്സ ഘാതാ, ഹിതസ്സ വിധാതാതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന ഭഗവന്തം ഗച്ഛാമി ഭജാമി, ഏവം വാ ജാനാമി ബുജ്ജന്താമിതി. യേസഞ്ചി ധാതുനം ഗതിഅത്ഥോ, ബുദ്ധിപി തേസം അത്ഥോതി. ധമ്മന്തി അധിഗതമഗ്ഗേ സച്ഛികതനിരോധേ യഥാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ ചതുസു അപായേസു അപതമാനേ ധാരേതീതി ധമ്മോ. സോ അത്ഥതോ അരിയമഗ്ഗോ ചേവ നിബ്ബാനഞ്ച. വുത്തഞ്ചേതം -

“യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ, അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി (അം നിം ര.൩൪; ഇതിവും ൯൦).

“യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ വാ അസഞ്ചതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി (ഇതിവും ൯൦) ച -

ന കേവലം അരിയമഗ്ഗോ ചേവ നിബ്ബാനഞ്ച, അപിച ഖോ അരിയഫലേഹി സദ്ധിം പരിയത്തിധമ്മോപി. വുത്തഞ്ചേതം -

“രാഗവിരാഗമന്നേജമസോകം, ധമ്മമസഞ്ചതമപ്പടികൂലം;
മധുരമിമം പഗുണം സുവിഭത്തം, ധമ്മമിമം സരണത്ഥമുപേഹീ”തി. (വിം വം വൃ൧൧);

ഏത്ഥ ഹി രാഗവിരാഗന്തി മഗ്ഗോ വുത്തോ. അന്നേജമസോകന്തി ഫലം. അസഞ്ചതന്തി നിബ്ബാനം. അപ്പടികൂലം മധുരമിമം പഗുണം സുവിഭത്തന്തി പരിയത്തിധമ്മോ വുത്തോതി.

ഭിക്ഖുസഞ്ചന്തി ദിട്ഠിസീലസാമന്തേന സംഹതം അട്ഠഅരിയപുഗ്ഗലസമൂഹം. ഏത്താവതാ സുപ്പബുദ്ധോ തീണി സരണഗമനാനി പടിവേദേസി. ഉപാസകം മം ഭഗവാ

ധാരേതു അജ്ഞതഗ്ലേ പാണുപേതം സരണം ഗതന്തി അജ്ഞതഗ്ലേതി അജ്ഞതം ആദിം കത്വാ. “അജ്ഞദഗ്ലേ”തിപി പാറോ, തത്ത്വ ദകാരോ പദസന്ധികരോ, അജ്ഞ അഗ്ലേ അജ്ഞ ആദിം കത്വാതി അത്ഥോ. പാണുപേതന്തി പാണേഹി ഉപേതം, യാവ മേ ജീവിതം പവത്തതി, താവ ഉപേതം അനന്തസത്ത്വം തീഹി സരണഗമനേഹി സരണം ഗതം രതനത്തയസ്സ ഉപാസനതോ ഉപാസകം കപ്പിയകാരകം മം ഭഗവാ ഉപധാരേതു ജാനാത്യുതി അത്ഥോ. ഇമസ്സ ച സരണഗമനം അരിയമഗ്ഗാധിഗമേനേവ നിപ്ഫന്നം, അജ്ഞാസയം പന ആവികരോനോ ഏവമാഹ.

ഭഗവതോ ഭാസിതം അഭിനന്ദിതാ അനുമോദിതാതി ഭഗവതോ വചനം ചിത്തേന അഭിനന്ദിതാ തമേവ അഭിനന്ദിതഭാവം പകാസേനോ വുത്തനയേന വാചായ അനുമോദിതാ. അഭിവാദേതാ പദക്ഖിണം കത്വാ പക്കാമീതി തം ഭഗവന്തം പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിതാ തിക്ഖത്തും പദക്ഖിണം കത്വാ സത്ത്വം ഗുണനിന്നചിത്തോ യാവ ദസ്സനവിസയസമതിക്കമാ ഭഗവന്തംയേവ പേക്ഖമാനോ പഞ്ജലികോ നമസ്സമാനോ പക്കാമി.

പക്കന്തോ ച കുട്ഠരോഗാഭിഭവേന ഛരിണഹത്ഥപാദങ്ഗുലി ഉക്കാരഗത്തോ സമന്തതോ വിസ്സന്ദമാനാസവോ കണ്ഡുതിപതിപിളിതോ അസുചി ദുഗ്ഗണ്ഡോ ജേഗുച്ഛതമോ പരമകാരുണ്യത്തം പത്തോ “നായം കായോ ഇമസ്സ അച്ചന്തസന്തസ്സ പണിതമസ്സ അരിയധമ്മസ്സ ആധാരോ ഭവിതും യുത്തോ”തി ഉപ്പന്നാഭിസന്ധിനാ വിധ സഗ്ഗസംവത്തനിയേന പുണ്ണകമ്മേന ഓകാസേ കതേ അപ്പായുകസംവത്തനിയേന ഉപച്ഛേദകേന പാപകമ്മേന കതുപചിതേന ചോദിയമാനോ തരുണവച്ഛായ യേനുയാ ആപതിതാ മാരിതോ. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ അചിരപക്കന്തം സുപ്പബുദ്ധം കുട്ഠിം ഗാവി തരുണവച്ഛാ അധിപതിതാ ജീവിതാ വോരോപേസി”തി.

സോ കിര അതീതേ ഏകോ സേട്ഠിപുത്തോ ഹുത്വാ അത്തനോ സഹായേഹി തീഹി സേട്ഠിപുത്തേഹി സദ്ധിം കീളന്തോ ഏകം നഗരസോഭിനിം ഗണികം ഉയ്യാനം നേതാ ദിവസം സമ്പത്തിം അനുഭവിതാ അത്ഥങ്ഗതേ സൂരിയേ സഹായേ ഏതദവോച - “ഇമിസ്സാ ഹത്ഥേ കഹാപണസഹസ്സം ബഹുകഞ്ച സുവണ്ണം മഹഗ്ഘാണി ച പസാധനാനി സംവിജ്ജന്തി, ഇമസ്മിം വനേ അത്തോ കോചി നത്ഥി, രത്തി ച ജാതാ, ഹന്ദ ഇമം മയം മാരേതാ സബ്ബം ധനം ഗഹേതാ ഗച്ഛാമാ”തി. തേ ചത്താരോപി ജനാ ഏകജ്ഞാസയാ ഹുത്വാ തം മാരേതും ഉപക്കമിംസു. സാ തേഹി മാരിയമാനാ “ഇമേ നില്ല്യജാ നിക്കരൂണാ മയാ സദ്ധിം കിലേസസന്ഥവം കത്വാ നിരപരാധം മം കേവലം ധനലോഭേന മാരേന്തി, ഏകവാരം താവ മം ഇമേ മാരേന്തു, അഹം പന യക്ഖിനീ ഹുത്വാ അനേകവാരം ഇമേ മാരേതും സമത്ഥാ ഭവേയ്യ”തി പത്ഥനം കത്വാ കാലമകാസി. തേസു കിര ഏകോ പക്കുസാതി കുലപുത്തോ അഹോസി, ഏകോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോ, ഏകോ തമ്ബദാരികോ ചോരഘാതകോ, ഏകോ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠി, ഇതി ഇമേസം ചതുന്നം ജനാനം അനേകസതേ അത്തഭാവേ സാ യക്ഖയോനിയം നിബ്ബത്താ ഗാവി ഹുത്വാ ജീവിതാ വോരോപേസി. തേ തസ്സ കമ്മസ്സ നിസ്സന്ദേന തത്ത്വ തത്ത്വ അന്തരാമരണം പാപുണിംസു. ഏവം സുപ്പബുദ്ധസ്സ കുട്ഠിസ്സ സഹസാ മരണം ജാതം, തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ അചിരപക്കന്തം...പേ... വോരോപേസി”തി.

അഥ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു തസ്സ കാലകിരിയം ഭഗവതോ ആരോചേതാ അഭിസമ്പരായം പുച്ഛിംസു. ഭഗവാ ബ്യാകാസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു”തിആദി.

തത്ത്വ തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാതി സക്കായദിട്ഠി വിചികിച്ഛാ സീലബുതപരാമാസോതി ഇമേസം തിണ്ണം ഭവബന്ധനാനം സമുച്ഛേദവസേന പഹാനാ. സോതാപന്നോതി സോതസങ്ഖാതം അരിയമഗ്ഗം ആദിതോ പന്നോ. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“സോതോ സോതോതി ഇദം, ആവുസോ സാരിപുത്ത, വുച്ചതി. കതമോ നു
ഖോ, ആവുസോ, സോതോതി? അയമേവ അരിയോ അട്ഠംഗികോ
മഗ്ഗോ”തിആദി (സം. നി. ൫.൧൦൦൧).

അവിനിപാതയമ്മോതി വിനിപതനം വിനിപാതോ, നാസ്സ വിനിപാതോ ധമ്മോതി
അവിനിപാതയമ്മോ, ചതുസു അപായേസു ഉപപജ്ജനവസേന അപതനസഭാവോതി
അമ്മോ. നിയതോതി ധമ്മനിയാമേന സമ്മത്തനിയാമേന നിയതോ.
സമ്ബോധിപരായണോതി ഉപരിമഗ്ഗത്തയസഖ്വാതാ സമ്ബോധി പരം അയനം അസ്സ
ഗതി പടിസരണം അവസ്സം പത്തഞ്ചന്തി സമ്ബോധിപരായണോ. ഏതേന “തസ്സ കാ
ഗതി, കോ അഭിസമ്പരായോ”തി പുച്ഛായ ഭട്ടികാ ഏവ സുപ്പബുദ്ധസ്സ ഗതി, ന
പാപികാതി അയമമ്മോ ദസ്സിതോ. ന പന തേന സമ്പത്താ ഗതി, തം പന
പുച്ഛാനുസന്ധിവസേന പകാസേതുകാമോ ധമ്മരാജാ ഏത്തകമേവ അഭാസി. പസ്സതി
ഹി ഭഗവാ “മയാ ഏത്തകേ കമിതേ ഇമിസ്സംയേവ പരിസതി അനുസന്ധികുസലോ
ഏകോ ഭിക്ഖു സുപ്പബുദ്ധസ്സ കുട്ഠിഭാവദാലിദിയകപണഭാവാനം കാരണം
പുച്ഛിസ്സതി, അമാഹം തസ്സ തം കാരണം തേന പുച്ഛാനുസന്ധിനാ പകാസേതാ ദേസനം
നിട്ഠാപേസ്സാമി”തി. തേനേവാഹ - “ഏവം വുത്തേ അത്തേതരോ ഭിക്ഖു”തിആദി. തത്ഥ
ഹേതൂതി അസാധാരണകാരണം, സാധാരണകാരണം പന പച്ചയോതി, അയമേതേസം
വിസേസോ. യേനാതി യേന ഹേതൂനാ യേന പച്ചയേന ച.

ഭൂതപുഞ്ചന്തി ജാതപുഞ്ചം. അതീതേ കാലേ നിബ്ബത്തം തം ദസ്സേതും
“സുപ്പബുദ്ധോ”തിആദി വുത്തം. കദാ പന ഭൂതന്തി? അതീതേ കിര അനുപന്നേ
തമാഗതേ ബാരാണസിയാ സാമന്താ ഏകസ്ഥിം ഗാമേ ഏകാ കുലധീതാ വേത്തം
രക്ഖതി. സാ ഏകം പച്ചേകബുദ്ധം ദിസാ പസന്നചിത്താ തസ്സ പഞ്ചഹി
ലാജാസതേഹി സദ്ധിം ഏകം പദുമപുപ്ഫം ദത്വാ പഞ്ച പുത്തസതാനി പത്ഥേസി.
തസ്ഥിംയേവ ഖണ്ണേ പഞ്ചസതാ മിഗലുദുകാ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ മധുരമംസം ദത്വാ
“ഏതിസ്സാ പുത്താ ഭവേയ്യാമ, തുമ്ഹേഹി പത്തവിസേസം ലഭേയ്യാമാ”തി ച
പത്ഥയിംസു. സാ യാവതായുകും റത്വാ ദേവലോകേ നിബ്ബത്താ. തതോ ചുതാ
ഏകസ്ഥിം ജാതസ്സരേ പദുമഗബ്ഭേ നിബ്ബന്തി. തമേകോ താപസോ ദിസാ പടിജഗ്ഗി.
തസ്സാ വിചരന്തിയാ പാദുദ്ധാരേ പാദുദ്ധാരേ ഭൂമിതോ പദുമാനി ഉട്ഠഹന്തി. ഏകോ
വനചരകോ ദിസാ ബാരാണസിരഞ്ഞോ ആരോചേസി. രാജാ തം ആനേത്വാ
അഗ്ഗമഹേസിം അകാസി. തസ്സാ കുച്ഛിയം ഗബ്ഭോ സണ്ഠാസി. മഹാപദുമകുമാരോ
തസ്സാ കുച്ഛിയം വസി, സേസാ ഗബ്ഭമലം നിസ്സായ നിബ്ബത്താ, തേ വയപ്പത്താ
ഉയ്യാനേ പദുമസരേ കീളന്താ ഏകേകസ്ഥിം പദുമേ നിസിദിത്വാ പരിപക്കഞ്ഞാണാ
സഖ്വാരേസു ഖയവയം പട്ഠപേത്വാ പച്ചേകബോധിം പാപുണിംസു. തേസം
ബ്യാകരണഗാഥാ അഹോസി -

“സരോരുഹം പദുമപലാസപത്രജം,
സുപുപ്ഫിതം ഭമരഗണാനുകിണ്ണം;
അനിച്ചതം ഖയവയതം വിദിത്വാ,
ഏകോ ചരേ ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോ”തി.

ഏവം പച്ചേകബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധേസു തേസു പഞ്ചസു പച്ചേകബുദ്ധസതേസു
അബ്ഭന്തരോ തഗരസിവി നാമ പച്ചേകസമ്ബുദ്ധോ ഗന്ധമാദനപഞ്ചതേ
നന്ദമൂലപബ്ഭാരേ സത്താഹം നിരോധസമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ സത്താഹസ്സ
അച്ചയേന നിരോധാ വുട്ഠിതോ ആകാസേന ആഗത്വാ ഇസിഗിലിപഞ്ചതേ ഓതരിത്വാ
പുഞ്ചണ്ണസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ രാജഗഹം പിണ്ഡായ പാവിസി.
തസ്ഥിഞ്ച സമയേ രാജഗഹേ ഏകോ സേട്ഠിപുത്തോ മഹതാ പരിവാരേന
ഉയ്യാനകീളനത്ഥം നഗരതോ നിക്ഖമന്തോ തഗരസിവിപച്ചേകബുദ്ധം ദിസാ “കോ
അയം ഭണ്ഡുകാസാവവസനോ, കുട്ഠി ഭവിസ്സതി, തമാ ഹി കുട്ഠിചീവരേന സരീരം

പാരുപിത്യാ ഗച്ഛതീ"തി നിട്ഠഭിത്യാ അപസബ്ധം കത്വാ പക്കാമി. തം സന്ധായ വൃത്തം - "സുപ്പബ്ധോ കൂട്ഠി ഇമസ്ഥിന്ധേവ രാജഗഹേ...പേ... പക്കാമി"തി.

തത്ത്വ ക്വായന്തി കോ അയം. ഖുംസനവസേന വദതി. "കോവായ"ന്തിപി പാളി. കൂട്ഠിതി അകൂട്ഠിന്ധേവ തം സേട്ഠി കൂട്ഠരോഗം അക്കോസവത്ത്വം പാപേന്തോ വദതി. കൂട്ഠിചീവരേനാതി കൂട്ഠിനം ചീവരേന. യേഭൂയേന ഹി കൂട്ഠിനോ ഡംസമകസസരീസപപടിബാഹനത്വം രോഗപടിച്ഛാദനത്വഞ്ച യം വാ തം വാ പിലോതികഖണ്ഡം ഗഹേത്വാ പാരുപതി, ഏവമയന്തിതി ദസ്സേതി. പംസുകുലചീവരധരത്താ വാ അഗ്ഗളാനം അനേകവണ്ണഭാവേന കൂട്ഠസരീരസദിസോതി ഹീളേന്തോ "കൂട്ഠിചീവരേനാ"തി ആഹ. നിട്ഠഭിത്യാതി വേളം പാതേത്വാ. അപസബ്ധതോ കരിത്വാതി പണ്ഡിതാ താദിസം പച്ചേകബുദ്ധം ദിസ്വാ വന്ദിത്വാ പദക്ഖിണം കരോന്തി, അയം പന അവിത്തുതായ പരിഭവേന തം അപസബ്ധം കത്വാ അത്തനോ അപസബ്ധം അപദക്ഖിണം കത്വാ ഗതോ. "അപസബ്ധാമതോ"തിപി പാഠോ. തസ്സ കമ്മസ്സാതി തഗരസിവിമ്ഹി പച്ചേകബുദ്ധേ "ക്വായം കൂട്ഠി"തി ഹീളേത്വാ നിട്ഠഭേനഅപസബ്ധകരണവസേന പവത്തപാപകമ്മസ്സ. നിരയേ പച്ചിത്വാതി നിരയേ നിരയഗ്ഗിനാ ദയ്ഹിത്വ. "പച്ചിത്വാ നിരയഗ്ഗിനാ"തിപി പഠന്തി. തസ്സേവ കമ്മസ്സ വിപാകാവസേസേനാതി യേന കമ്മേന സോ നിരയേ പടിസന്ധിം ഗണ്ഹി, ന തം കമ്മം മനുസ്സലോകേ വിപാകം ദേതി. യാ പനസ്സ നാനക്ഖണികാ ചേതനാ തദാ പച്ചേകബുദ്ധേ വിപ്പടിപജ്ജനവസേന പവത്താ അപരാപരിയവേദനീയഭൂതാ, സാ അപരാപരിയവേദനീയേനേവ പുത്തകമ്മേന മനുസ്സേസു തിഹേതുകപടിസന്ധിയാ ദിനായ പവത്തിയം കൂട്ഠിഭാവം ദാലിദിയാ പരമകാരുണ്യത്തം ആപാദേസി. തം സന്ധായ കമ്മസഭാഗതാവസേന "തസ്സേവ കമ്മസ്സ വിപാകാവസേസേനാ"തി വൃത്തം. സദിസേപി ഹി ലോകേ തബ്ബോഹാരോ ദിട്ഠോ യമാ തം "സാ ഏവ തിത്തീരീ, താനിയേവ ഓസധാനീ"തി.

ഏത്താവതാ "കോ നു ഖോ, ഭന്തേ, ഹേതു"തി തേന ഭിക്ഖുനാ പുട്ഠപണ്ഹം വിസ്സജ്ജത്വാ ഇദാനി യോ "തസ്സ കാ ഗതി, കോ അഭിസമ്പരായോ"തി പുബ്ബേ ഭിക്ഖുഹി പുട്ഠപണ്ഹോ, തം വിസ്സജ്ജതും "സോ തമാഗതപ്പവേദിത"ന്തിആദി വൃത്തം. തത്ത്വ തമാഗതപ്പവേദിതന്തി തമാഗതേന ഭഗവതാ ദേസീതം അക്ഖാതം പകാസിതന്തി തമാഗതപ്പവേദിതം. ആഗമ്മാതി അധിഗത്ത്വാ, നിസ്സായ ത്തത്വാ വാ. "തമാഗതപ്പവേദിതേ ധമ്മവിനയേ"തിപി പാഠോ. സദ്ധം സമാദിയിതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാക്ഖാതോ ഭഗവതാ ധമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ ഭഗവതോ സാവകസങ്ഘോതി രതനത്തയസന്നിസ്സയം പുബ്ബഭാഗസദ്ധഞ്ചേവ ലോകുത്തരസദ്ധഞ്ചാതി ദുവിധന്വി സദ്ധം സമ്മാ ആദിയി. യമാ ന പുന ആദാതബ്ബാ ഹോതി, ഏവം യാവ ഭവക്ഖയാ ഗണ്ഹി, അത്തനോ ചിത്തസന്താനേ ഉപ്പാദേസീതി അത്ഥോ. സീലം സമാദിയിതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. സീലന്തി പുബ്ബഭാഗസീലേന സദ്ധിം മഗ്ഗസീലം ഫലസീലഞ്ച . സുതന്തി പരിയത്തിബാഹുസച്ചം പടിവേധബാഹുസച്ചഞ്ചാതി ദുവിധന്വി സുതം. പരിയത്തിധമ്മാപി ഹി തേന ധമ്മസ്സവനകാലേ സച്ചപ്പടിവേധായ സാവകേഹി യമാലദ്ധപ്പകാരം സുതാ പരിചിതാ മനസാനുപേക്ഖിതാ ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവിദ്ധാ ചാതി. ചാഗന്തി പഠമമഗ്ഗവജ്ജ്വലേസാഭിസങ്ഖാരാനം വോസ്സഗ്ഗസങ്ഖാതം ചാഗം, യേന അരിയസാവകാ ദേയ്യധമ്മേസു മുത്തചാഗാ ച ഹോന്തി പയതപാണീ വോസ്സഗ്ഗരതാ. പഞ്ഞന്തി സദ്ധിം വിപസ്സനാപഞ്ഞായ മഗ്ഗപഞ്ഞഞ്ചേവ ഫലപഞ്ഞഞ്ച.

ക്വായസ്സ ഭേദാതി ഉപാദിനക്ഖന്ധപരിച്ഛാഗാ. പരം മരണാതി തദനന്തരം അഭിനിബ്ബത്തക്ഖന്ധഗഹണാ. അഥ വാ ക്വായസ്സ ഭേദാതി ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദാ. പരം മരണാതി ചുതിതോ ഉദ്ധം. സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകന്തി പദത്തയേനാപി ദേവലോകമേവ വദതി. സോ ഹി സമ്പത്തിനം സോഭനത്താ സുന്ദരാ ഗതീതി സുഗതി, രൂപാദീഹി വിസേസേഹി സുട്ഠ അഗ്ഗോതി സഗ്ഗോ, സബ്ബകാലം സുഖമേവേത്ഥ ലോകിയതി, ലുജ്ജതീതി വാ ലോകോതി വുച്ഛതി. ഉപപന്നോതി

പടിസന്ധിഗൃഹണവസേന ഉപഗതോ. സഹബൃതന്തി സഹഭാവം. വചനമോ പന സഹ ബൃതി പവത്തതി, വസതീതി വാ സഹബൃതാ, സഹഠായി സഹവായി വാ. തസ്സ ഭാവോ സഹബൃതാ. അതിരോചതീതി അതിക്കമ്മ അഭിഭവിത്വാ രോചതി വിരോചതി. വണ്ണേനാതി രൂപസമ്പത്തിയാ. യസസാതി പരിവാരേന. സോ ഹി അസുചിമക്ഖിതം ജജ്ജരം മത്തികാഭാജനം ഛരസ്സേതാ അനേകരത്നവിചിത്തം പഭസ്സരരംസിജാലവിനദ്ധസുദ്ധജമ്ബുനദഭാജനം ഗണ്ഹന്തോ വിയ വുത്തപ്പകാരം കളേവരം ഇയ നിക്ഖിപിത്വാ ഏകചിത്തക്ഖണേന യമാവുത്തം ദിബ്ബത്തഭാവം മഹതാ പരിവാരേന സദ്ധിം പടിലഭീതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം പാപാനം അപരിവജ്ജനേ ആദിനവം, പരിവജ്ജനേ ച ആനിസംസം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തസ്സായം സഞ്ചേപമോ - യഥാ ചക്ഖുമാ പുരിസോ പരക്കമേ കായികവീരിയേ വിജ്ജമാനേ സരീരേ വഹന്തേ വിസമാനി പപാതാദിട്ഠാനാനി ചണ്ഡഭാവേന വാ വിസമാനി ഹത്ഥിഅസ്സഅഹികുക്കുരഗോരൂപാദീനി പരിവജ്ജയേ, ഏവം ജീവലോകസ്ഥിം ഇമസ്ഥിം സത്തലോകേ പണ്ഡിതോ സപ്പണ്ണോ പുരിസോ തായ സപ്പണ്ണതായ അത്തനോ ഹിതം ജാനന്തോ പാപാനി ലാമകാനി ദുച്ചരിതാനി പരിവജ്ജേയ്യ. ഏവഞ്ഹി യമായം സുപ്പബുദ്ധോ തഗരസിഖിമ്ഹി പച്ചേകബുദ്ധേ പാപം അപരിവജ്ജത്വാ മഹന്തം അനയബൃസനം ആപജ്ജി, ഏവം ആപജ്ജേയ്യാതി അധിപ്പായോ. യഥാ വാ സുപ്പബുദ്ധോ കുട്ഠി മമ ധമ്മദേസനം ആഗമ്മ ഇദാനി സംവേഗപ്പണ്ണോ പാപാനി പരിവജ്ജേന്തോ ഉളാരം വിസേസം അധിഗഞ്ജരി, ഏവം അണ്ണോപി ഉളാരം വിസേസാധിഗമം ഇച്ഛന്തോ പാപാനി പരിവജ്ജേയ്യാതി അധിപ്പായോ.

തതീയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. കുമാരകസുത്തവണ്ണനാ

൪൪. ചതുത്ഥേ കുമാരകാതി തരുണപുഗ്ഗലാ. യേ സുഭാസിതദുബ്ഭാസിതസ്സ അത്ഥം ജാനന്തി, തേ ഇയ കുമാരകാതി അധിപ്പേതാ. ഇമേ ഹി സത്താ ജാതദിവസതോ പട്ഠായ യാവ പഞ്ചദസവസ്സകാ, താവ “കുമാരകാ, ബാലാ”തി ച വുച്ചന്തി, തതോ പരം വീസതിവസ്സാനി “യുവാനോ”തി. മച്ഛകേ ബാധേന്തീതി മഗ്ഗസമീപേ ഏകസ്ഥിം തളാകേ നിദാഘകാലേ ഉദകേ പരിക്ഖിണേ നിന്നട്ഠാനേ റിതം ഉദകം ഉസ്സിഞ്ചിത്വാ ഖുദ്രകമച്ഛേ ഗണ്ഹന്തി ചേവ ഹനന്തി ച “പചിത്വാ ഖാദിസ്സാമാ”തി. തേനൂപസങ്കമീതി മഗ്ഗതോ മോകം തളാകം അതിക്കമിത്വാ റിതോ, തസ്ഥാ “ഉപസങ്കമീ”തി വദതി. കസ്ഥാ പന ഉപസങ്കമി? തേ കുമാരകേ അത്തനി വിസ്സാസം ജനേതും ഉപസങ്കമി. ഭായഥ വോതി ഏത്ഥ വോതി നിപാതമത്തം. ദുക്ഖസ്സാതി നിസ്സക്കേ സാമിവചനം, ദുക്ഖസ്ഥാതി അത്ഥോ. അപ്പിയം വോ ദുക്ഖന്തി “കിം തുമ്ഹാകം സരീരേ ഉപ്പജ്ജനകദുക്ഖം അപ്പിയം അനിട്ഠ”ന്തി പുച്ഛതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഇമേ സത്താ അത്തനോ ദുക്ഖം അനിച്ഛന്താ ഏവ ഹുത്വാ ദുക്ഖഹേതും പടിപജ്ജന്താ അത്തനോ തം ഇച്ഛന്താ ഏവ നാമ ഹോന്തീതി ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം പാപകിരിയായ നിസേധനം ആദിനവവിഭാവനഞ്ച ഉദാനം ഉദാനേസി.

തസ്സേതോ - യദി തുമ്ഹാകം സകലമാപായികം, സുഗതിയഞ്ച അപ്പായുകതാമനുസ്സദോഭഗ്ഗിയാദിഭേദം ദുക്ഖം അപ്പിയം അനിട്ഠം, യദി തുമ്ഹേ തതോ ഭായഥ, ആവിവാ പരേസം പാക്കടഭാവവസേന അപ്പടിച്ഛന്നം കത്വാ കായേന വാ വാചായ വാ പാണാതിപാതാദിപ്പഭേദം യദിവാ രഹോ അപാക്കടഭാവവസേന പടിച്ഛന്നം കത്വാ മനോഭാരേ ഏവ അഭിജ്ഞാദിപ്പഭേദം അണുമത്തന്വി പാപകം

ലാമകധമ്മം മാനസം മാ കരിത്ഥം, അഥ പന തം പാപകമ്മം ഏതരഹി കരോഥ,
ആയതിം വാ കരിസ്സഥ, നിരയാദീസു ചതുസു അപായേസു മനുസ്സേസു ച തസ്സ
ഫലഭൂതം ദുക്ഖം ഇതോ വാ ഏത്തോ വാ പലായത്തേ അമ്ഹേ നാനുബന്ധിസ്സതിതി
അധിപ്പായേന ഉപേച്ച അപേച്ച പലായതസി തുമ്ഹാകം തതോ മുത്തി മോക്ഖോ
നത്ഥി. ഗതികാലാദിപച്ചയന്തരസമവായേ വിപച്ചിസ്സതിയേവാതി ദസ്സേതി.
“പലായനേ”തിപി പഠന്തി, വുത്തനയേന യത്ഥ കത്ഥചി ഗമനേ പക്കമനേ സതീതി
അത്ഥോ. അയഞ്ച അത്ഥോ “ന അന്തലിക്ഖേ ന സമുദമജ്ജേ...പേ... പാപകമ്മാ”തി
(ധം പം ൧൨൨; മിം പം ൪.൨.൪) ഇമായ ഗാമായ ദീപേതഞ്ചോ.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ഉപോസഥസുത്തവണ്ണനാ

൪൫. പഞ്ചമേ തദഹൂതി തസ്ഥിം അഹനി തസ്ഥിം ദിവസേ. ഉപോസഥേതി ഏത്ഥ
ഉപവസന്തി ഏത്ഥാതി ഉപോസഥോ, ഉപവസന്തിതി സീലേന വാ അനസന്നേന വാ
ഉപേതാ ഹുത്ഥാ വസന്തിതി അത്ഥോ. അയഞ്ച ഏതി ഉപോസഥസദ്ദോ
“അട്ഠംഗസമന്നാഗതം ഉപോസഥം ഉപവസാമി”തിആദീസു (അം നിം ൩.൨൧; ൧൦.൪൬)
സീലേ ആഗതോ. “ഉപോസഥോ വാ പവാറണാ വാ”തിആദീസു (മഹാവം ൧൫൫)
പാതിമോക്ഖുദ്ദേസാദിവിനയകമ്മേ. “ഗോപാലകുപോസഥോ
നിഗണ്ഠുപോസഥോ”തിആദീസു (അം നിം ൩.൨൧) ഉപവാസേ. “ഉപോസഥോ നാമ
നാഗരാജാ”തിആദീസു (ദിം നിം ൨.൨൪൬) പണ്ണത്തീയം. “അജ്ജുപോസഥോ
പന്നരസോ”തിആദീസു (മഹാവം ൧൬൮) ദിവസേ. ഇധാപി ദിവസേയേവ ദട്ഠഞ്ചോ,
തസ്ഥാ “തദഹൂപോസഥേ”തി തസ്ഥിം ഉപോസഥദിവസഭൂതേ അഹനീതി അത്ഥോ.
നിസിന്നോ ഹോതീതി മഹാഭിക്ഖുസഞ്ചപരിവുതോ ഓവാദപാതിമോക്ഖം
ഉദിസിതും നിസിന്നോ ഹോതി. നിസജ്ജ പന ഭിക്ഖുനം ചിത്താനി ഓലോകേനോ
ഏകം ദുസ്സീലപുഗ്ഗലം ദിസ്വാ, “സചാഹം ഇമസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ ഇധ നിസിന്നേയേവ
പാതിമോക്ഖം ഉദിസിസ്സാമി, സത്തയാസ്സ മുദ്ധാ ഫലിസ്സതി”തി തസ്ഥിം അനുകമ്പായ
തുണ്ഹീയേവ അഹോസി.

ഏത്ഥ ച ഉദ്ധസ്തം അരുണന്തി അരുണുഗ്ഗമനം വത്ഥാപി “ഉദിസതു, ഭന്തേ ഭഗവാ,
ഭിക്ഖുനം പാതിമോക്ഖ”ന്തി മേരോ ഭഗവന്തം പാതിമോക്ഖുദ്ദേസം യാചി തസ്ഥിം
കാലേ “ന, ഭിക്ഖവേ, അനുപോസഥേ ഉപോസഥോ കാതഞ്ചോ”തിസിക്ഖാപദസ്സ
(മഹാവം ൧൮൩) അപണ്ണത്തത്താ. അപരിസുദ്ധാ, ആനന്ദ, പരിസാതി തിക്ഖത്തും
മേരേന പാതിമോക്ഖുദ്ദേസസ്സ യാചിത്താ അനുദ്ദേസസ്സ കാരണം കഥേനോ
“അസുകപുഗ്ഗലോ അപരിസുദ്ധോ”തി അവത്ഥാ “അപരിസുദ്ധാ, ആനന്ദ, പരിസാ”തി
ആഹ. കസ്ഥാ പന ഭഗവാ തിയാമരത്തിം തഥാ വീതിനാമേസി? തതോ പട്ഠായ
ഓവാദപാതിമോക്ഖം അനുദിസിതുകാമോ തസ്സ വത്ഥും പാകടം കാതും.

അദുസാതി കഥം അദുസ. അത്തനോ ചേതോപരിയത്താണേന തസ്സ പരിസതി
ഭിക്ഖുനം ചിത്താനി പരിജാനന്തോ തസ്സ മോഘപുരിസസ്സ ദുസ്സീലച്ചിത്തം പസ്സി.
യസ്ഥാ പന ചിത്തേ ദിട്ഠോ തംസമഞ്ചീപുഗ്ഗലോ ദിട്ഠോ നാമ ഹോതി, തസ്ഥാ
“അദുസാ വോ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ തം പുഗ്ഗലം ദുസ്സീല”ന്തിആദി വുത്തം . യഥേവ
ഹി അനാഗതേ സത്തസു ദിവസേസു പവത്തമാനം പരേസം ചിത്തം
ചേതോപരിയത്താണലാഭി ജാനാതി, ഏവം അതീതേപിതി. ദുസ്സീലന്തി നിസ്സീലം,
സീലവിരഹിതന്തി അത്ഥോ. പാപധമ്മന്തി ദുസ്സീലത്താ ഏവ ഹിനജ്ജ്യാസയതായ
ലാമകസഭാവം. അസുചിന്തി അപരിസുദ്ധേഹി കായകമ്മാദിഹി സമന്നാഗതത്താ ന
സുചിം. സങ്കസ്സരസമാചാരന്തി കിഞ്ചിദേവ അസാരുപ്പം ദിസ്വാ “ഇദം ഇമിനാ കതം
ഭവിസ്സതി”തി ഏവം പരേസം ആസങ്കനീയതായ സങ്കായ സരിതബ്ബസമാചാരം, അഥ

വാ കേന്ദ്രഭവ കരണിയേന മന്തയന്തേ ഭിക്ഖു ദിസാ “കച്ചി നു വോ ഇമേ മയാ കതകമ്മം ജാനിത്വാ മന്തേന്തി”തി അത്തനോയേവ സകായ സരിതബ്ബസമാചാരം.

ലജ്ജിതബ്ബതായ പടിച്ചാദേതബ്ബകാരണത്തോ പടിച്ചന്നം കമ്മന്തം ഏതസ്സാതി പടിച്ചന്നകമ്മന്തം. കുച്ഛിതസമണവേസയാരിതായ ന സമണന്തി അസ്സമണം. സലാകഗ്ഗഹണാദിസു “കിത്തകാ സമണാ”തി ച ഗണനായ “അഹമ്പി സമണോമഹി”തി മിച്ചാപടിഞ്ഞായ സമണപടിഞ്ഞം. അസേട്ഠാചാരിതായ അബ്രഹ്മചാരിം. അന്തേ ബ്രഹ്മചാരിനോ സുനിവത്ഥേ സുപാരുതേ സുപത്തയരേ ഗാമനിഗമാദിസു പിണ്ഡായ ചരിത്വാ ജീവികം കപ്പേന്തേ ദിസാ അബ്രഹ്മചാരി സമാനോ സയമ്പി താദിസേന ആകാരേന പടിപജ്ജന്തോ ഉപോസമാദിസു സന്ദിസ്സന്തോ “അഹമ്പി ബ്രഹ്മചാരി”തി പടിഞ്ഞം ദേന്തോ വിയ ഹോതീതി ബ്രഹ്മചാരിപടിഞ്ഞം. പൂതിനാ കമ്മേന സീലവിപത്തിയാ അന്തോ അനുപവിട്ഠന്താ അന്തോപൂതിം. ഛാഹി ദ്വാരേഹി രാഗാദികിലേസവസ്സന്നേ തിന്തന്താ അവസ്സുതം. സഞ്ജാതരാഗാദികചവരന്താ സീലവന്തേഹി ഛാസ്സേതബ്ബന്താ ച കസമ്ബുജാതം. മജ്ജേ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ നിസിന്നന്തി സഞ്ചപരിയാപന്നോ വിയ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ അന്തോ നിസിന്നം. ദിട്ഠോസീതി അയം പന ന പകതത്തോതി ഭഗവതാ ദിട്ഠോ അസി. യസ്മാ ച ഏവം ദിട്ഠോ, തസ്മാ നത്ഥി തേ തവ ഭിക്ഖുഹിസദ്ധിം ഏകകമ്മാദിസംവാസോ. യസ്മാ പന സോ സംവാസോ തവ നത്ഥി, തസ്മാ ഉട്ഠേഹി, ആവുസോതി ഏവമേത്ഥ പദയോജനാ വേദിതബ്ബാ.

തതീയമ്പി വോ സോ പുഗ്ഗലോ തുണ്ഹീ അഹോസീതി അനേകവാരം വത്ഥാപി മേരോ “സയമേവ നിബ്ബിന്നോ ഓരമിസ്സതീ”തി വാ, “ഇദാനി ഇമേസം പടിപത്തിം ജാനിസ്സാമീ”തി വാ അധിപ്പായേന തുണ്ഹീ അഹോസി. ബാഹായം ഗഹേത്വാതി ഭഗവതാ മയാ ച യാമാവതോ ദിട്ഠോ, യാവതതീയം ഉട്ഠേഹിതി വുത്തോ ന ഉട്ഠാതി, “ഇദാനിസ്സ നിക്ക്ഖഡ്ഡനകാലോ മാ സഞ്ചസ്സ ഉപോസമന്തരായോ അഹോസീ”തി തം ബാഹായം അഗ്ഗഹേസി, തമാ ഗഹേത്വാ. ബഹിദ്വാരകോട്ഠകാ നിക്ഖാമേത്വാതി ദ്വാരകോട്ഠകസാലതോ ബഹി നിക്ഖാമേത്വാ. ബഹിതി പന നിക്ഖാമിത്ഠാനദസ്സന്നം, അഥ വാ ബഹിദ്വാരകോട്ഠകാതി ബഹിദ്വാരകോട്ഠകതോപി നിക്ഖാമേത്വാ, ന അന്തോദ്വാരകോട്ഠകതോ, ഏവം ഉഭയമാപി വിഹാരതോ ബഹി കത്വാതി അത്ഥോ. സൂചിഘടികം ദത്വാതി അഗ്ഗുസൂചിഞ്ച ഉപരിഘടികഞ്ച ആദഹിത്വാ, സുട്ഠുതരം കവാടം മകേത്വാതി അത്ഥോ. യാവ ബാഹാഗഹണാപിനാമാതി ഇമിനാ “അപരിസുദ്ധാ, ആനന്ദ, പരിസാ”തി വചനം സുത്വാ ഏവ ഹി തേന പക്കമിതബ്ബം സിയാ, ഏവം അപക്കമിത്വാ യാവ ബാഹാഗഹണാപി നാമ സോ മോഘപുരിസോ ആഗമേസ്സതീതി അച്ഛരിയമിദന്തി ദസ്സേതി. ഇദമ്പി ഗരഹണച്ഛരിയമേവാതി വേദിതബ്ബം.

അഥ ഭഗവാ ചിന്തേസി - “ഇദാനി ഭിക്ഖുസഞ്ചോ അബ്ബുദജാതോ, അപരിസുദ്ധാ പുഗ്ഗലാ ഉപോസമം ആഗച്ഛന്തി, ന ച തമാഗതാ അപരിസുദ്ധായ പരിസായ ഉപോസമം കരോന്തി, പാതിമോക്ഖം ഉട്ടിസന്തി, അനുട്ടിസന്തേ ച ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ഉപോസമോ പച്ഛിജ്ജതി, യന്നുനാഹം ഇതോ പട്ഠായ ഭിക്ഖുനംയേവ പാതിമോക്ഖുദ്ദേസം അനുജാനേയ”ന്തി. ഏവം പന ചിന്തേത്വാ ഭിക്ഖുനംയേവ പാതിമോക്ഖുദ്ദേസം അനുജാനി. തേന വുത്തം - “അഥ വോ ഭഗവാ...പേ... പാതിമോക്ഖം ഉട്ടിസേയ്യാമാ”തി.

തത്ഥ ന ദാനാഹന്തി ഇദാനി അഹം ഉപോസമം ന കരിസ്സാമി, പാതിമോക്ഖം ന ഉട്ടിസിസ്സാമിതി പച്ഛേകം ന-കാരേന സമ്ബന്ധോ. ദുവിധഞ്ഹി പാതിമോക്ഖം ആണാപാതിമോക്ഖം ഓവാദപാതിമോക്ഖന്തി. തേസു “സുണാതു മേ, ഭന്തേ”തിആദികം (മഹാവം ൧൩൪) ആണാപാതിമോക്ഖം, തം സാവകാവ ഉട്ടിസന്തി, ന ബുദ്ധാ, അയം അന്ധദ്ധമാസം ഉട്ടിസിയതി. “ഖന്തീ പരമം...പേ... സബ്ബപാപസ്സ അകരണം...പേ... അനുപവാദോ അനുപഘാതോ...പേ... ഏതം ബുദ്ധാന സാസന”ന്തി

(ദീം നിം ഫ.നും; ധം പം മവൃന്-മവൃതം) ഇമാ പന തിസ്സോ ഗാമാ ഓവാദപാതിമോക്ഖം നാമ, തം ബുദ്ധാവ ഉദ്ദിസന്തി, ന സാവകാ, ഛന്നമ്പി വസ്സാനം അച്ചയേന ഉദ്ദിസന്തി. ദീഘായുകബുദ്ധാനന്ഹി ധരമാനകാലേ അയമേവ പാതിമോക്ഖുദ്ദേസോ , അപ്പായുകബുദ്ധാനം പന പഠമബോധിയംയേവ. തതോ പരം ഇതരോ, തഞ്ച വോ ഭിക്ഖു ഏവ ഉദ്ദിസന്തി, ന ബുദ്ധാ, തസ്സമാ അമ്ഹാകമ്പി ഭഗവാ വീസതിവസ്സമത്തം ഓവാദപാതിമോക്ഖം ഉദ്ദിസിത്വാ ഇമം അന്തരായം ദിസാ തതോ പരം ന ഉദ്ദിസി. അട്ഠാനന്തി അകാരണം. അനവകാസോതി തസ്സേവ വേവചനം. കാരണന്ഹി യഥാ തിട്ഠന്തി ഏതഥ ഫലം തദായത്തവുത്തിതായാതി ഠാനന്തി വുച്ചതി, ഏവം അനവകാസോതിപി വുച്ചതീതി. യന്തി കിരിയാപരാമസനം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന യോജേതബ്ബം.

അട്ഠിമേ, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദേതി കോ അനുസന്ധി? യായം അപരിസുദ്ധായ പരിസായ പാതിമോക്ഖസ്സ അനുദ്ദേസോ വുത്തോ, സോ ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അച്ഛരിയോ അബ്ഭുതോ ധമ്മോതി തം അപരേഹി സത്തഹി അച്ഛരിയബ്ഭുതധമ്മേഹി സദ്ധിം വിഭജിത്വാ ദസ്സേതുകാമോ പഠമം താവ തേസം ഉപമാഭാവേന മഹാസമുദ്ദേ അട്ഠ അച്ഛരിയബ്ഭുതധമ്മേ ദസ്സേന്തോ സത്ഥാ “അട്ഠിമേ, ഭിക്ഖവേ, മഹാസമുദ്ദേ”തിആദിമാഹ.

പകതിദേവാ വിയ ന സുരന്തി ന ഇസന്തി ന വിരോചന്തീതി അസുരാ, സുരാ നാമ ദേവാ, തേസം പടിപക്ഖാതി വാ അസുരാ, വേപചിത്തിപഹാരാദാദയോ. തേസം ഭവനം സിന്നേരുസ്സ ഹേട്ഠാഭാഗേ, തേ തത്ഥ പവിസന്താ നിക്ഖമന്താ സിന്നേരുപാദേ മണ്ഡപാദിം നിമ്മിനിത്വാ കീളന്താവ അഭിരമന്തി. തത്ഥ തേസം അഭിരതി ഇമേ ഗുണേ ദിസാതി ആഹ - “യേ ദിസാ ദിസാ അസുരാ മഹാസമുദ്ദേ അഭിരമന്തി”തി. തത്ഥ അഭിരമന്തീതി രതിം വിന്ദന്തി, അനുക്കണ്ഠമാനാ വസന്തീതി അത്ഥോ.

അനുപുബ്ബനിന്നോതിആദിനി സബ്ബാനി അനുപടിപാടിയാ നിന്നഭാവസ്സേവ വേവചനാനി. ന ആയതകേനേവ പപാതോതി ന ഛിന്നതടോ മഹാസോബ്ഭോ വിയ ആദിതോ ഏവ പപാതോ. സോ ഹി തീരദേസതോ പട്ഠായ ഏകങ്ഗുലദ്വദ്വപിദത്ഥിരതനയട്ഠിഉസഭഅഡ്ഡഗാവുതഗാവുതഡ്ഡയോജനാദിവസേന ഗമ്ഭീരോ ഹുത്വാ ഗച്ഛന്തോ ഗച്ഛന്തോ സിന്നേരുപാദമൂലേ ചതുരാസീതിയോജനസഹസ്സഗമ്ഭീരോ ഹുത്വാ റിതോതി ദസ്സേതി.

ഠിതധമ്മോതി ഠിതസഭാവോ അവട്ഠിതസഭാവോ. ന മതേന കുണപേന സംവസതീതി യേന കേനചി ഹത്ഥിഅസ്സാദീനം കളേവരേന സദ്ധിം ന സംവസതി. തീരം വാഹേതീതി തീരം അപനേതി. മലം ഉസ്സാരേതീതി ഹത്ഥേന ഗഹേത്വാ വിയ വിചിപ്പഹാരേനേവ മലേ വിപതി. ഗങ്ഗായമുനാതി അനോതത്തദഹസ്സ ദക്ഖിണമുഖതോ നിക്ഖന്തദി പഞ്ച ധാരാ ഹുത്വാ പവത്തട്ഠാനേ ഗങ്ഗാതിആദിനാ പഞ്ചധാ സങ്ഖം ഗതാ.

തത്രായം ഇമാസം നദീനം ആദിതോ പട്ഠായ ഉപ്പത്തികമാ - അയന്ഹി ജമ്ബുദീപോ ദസസഹസ്സയോജനപരിമാണോ, തത്ഥ ചതുസഹസ്സയോജനപ്പമാണോ പദേസോ ഉദകേന അജ്ജേയാത്ഥടോ സമുദ്ദോതി സങ്ഖം ഗതോ, തിസഹസ്സയോജനപ്പമാണേ മനുസ്സാ വസന്തി, തിസഹസ്സയോജനപ്പമാണേ ഹിമവാ പതിട്ഠിതോ ഉബ്ബേയേന പഞ്ചയോജനസതികോ ചതുരാസീതികൂടസഹസ്സപടിമണ്ഡിതോ സമന്തതോ സന്ദമാനപഞ്ചസതനദീവിചിത്തോ, യത്ഥ ആയാമേന വിത്ഥാരേന ഗമ്ഭീരതായ ച പണ്ണാസയോജനപ്പമാണോ ദിയഡ്ഡയോജനസതപരിമണ്ഡലോ അനോതത്തദഹോ കണ്ണമുണ്ഡദഹോ രഥകാരദഹോ ഛന്ദന്തദഹോ കുണാലദഹോ മന്ദാകിനിദഹോ സീഹപപാതദഹോതി സത്ത മഹാസരാ പതിട്ഠിതാ.

തേസു അനോതത്തേഹോ സുദസ്സനകൂടം ചിത്തകൂടം കാളകൂടം ഗന്ധമാദനകൂടം കേലാസകൂടത്തി ഇമേഹി പഞ്ചഹി പബ്ബതകൂടേഹി പരിക്ഖിത്തോ. തത്ഥ സുദസ്സനകൂടം സോവണ്ണമയം തിയോജനസതുബ്ബേധം അനോവകം കാകമുഖസണ്ഠാനം തമേവ സരം പടിച്ഛാദേത്വാ റിതം, ചിത്തകൂടം സത്തരതനമയം. കാളകൂടം അഞ്ജനമയം. ഗന്ധമാദനകൂടം മസാരഗല്പമയം അബ്ഭന്തരേ മുഗ്ഗവണ്ണം; മൂലഗന്ധോ, സാരഗന്ധോ, ഫേഗ്ഗുഗന്ധോ, തചഗന്ധോ, പപടികാഗന്ധോ, വന്ധഗന്ധോ, രസഗന്ധോ, പുപ്ഫഗന്ധോ, ഫലഗന്ധോ, പത്തഗന്ധോതി ഇമേഹി ദസഹി ഗന്ധേഹി ഉസ്സന്നം, നാനപ്പകാരദാസയസഞ്ചരണം, കാളപക്ഖുപോസഥദിവസേ ആദിത്തം വിയ അങ്ഗാരം പജ്ജലന്തം തിട്ഠന്തി. കേലാസകൂടം രജതമയം. സബ്ബാനി ചേതാനി സുദസ്സന്നേന സമാനുബ്ബേധസണ്ഠാനാനി തമേവ സരം പടിച്ഛാദേത്വാ റിതാനി. തത്ഥ ദേവാനുഭാവേന നാഗാനുഭാവേന ച ദേവോ വസ്സതി, നദിയോ ച സന്ദന്തി, തം സബ്ബന്ധി ഉദകം അനോതത്തമേവ പവിസതി, ചന്ദിമസൂരിയാ ദക്ഖിണേന വാ ഉത്തരേന വാ ഗച്ഛന്താ പബ്ബതന്തരേന തത്ഥ ഓഭാസം കരോന്തി, ഉജുകം ഗച്ഛന്താ ന കരോന്തി, തേനേവസ്സ “അനോതത്ത”ന്തി സങ്ഖാ ഉദപാദി.

തത്ഥ രതനമയമനുണ്ണസോപാനസിലാതലാനി നിമ്മച്ഛകച്ഛപാനി ഫലികസദിസാനി നിമ്മലുദകാനി തദുപഭോഗസത്താനം കമ്മനിബ്ബത്താനേവ നഹാനതിത്ഥാനി ച ഹോന്തി, യത്ഥ ബുദ്ധപച്ചേകബുദ്ധാ ഇദ്ധിമന്തോ സാവകാ ഇസയോ ച നഹാനാദിനി കരോന്തി, ദേവയക്ഖാദയോ ഉദകകീളം കീളന്തി.

തസ്സ ചതുസു പസ്സേസു സീഹമുഖം, ഹത്ഥിമുഖം, അസ്സമുഖം, ഉസഭമുഖന്തി ചത്താരി ഉദകനിക്ഖമനമുഖാനി ഹോന്തി, യേഹി ചതസ്സോ നദിയോ സന്ദന്തി. സീഹമുഖേന നിക്ഖന്തന്ദിതീരേ കേസരസീഹാ ബഹുതരാ ഹോന്തി, തഥാ ഹത്ഥിമുഖാദീഹി ഹത്ഥിഅസ്സഉസഭാ. പുരത്ഥിമദിസതോ നിക്ഖന്തന്ദി അനോതത്തം തിക്ഖത്തും പദക്ഖിണം കത്വാ ഇതരാ തിസ്സോ നദിയോ അനുപഗമ്മ പാചീനഹിമവന്തേനേവ അമനുസ്സപഥം ഗത്വാ മഹാസമുദ്രം പവിസതി. പച്ഛിമദിസതോ ഉത്തരദിസതോ ച നിക്ഖന്തന്ദിയോപി തമേവ പദക്ഖിണം കത്വാ പച്ഛിമഹിമവന്തേനേവ ഉത്തരഹിമവന്തേനേവ ച അമനുസ്സപഥം ഗത്വാ മഹാസമുദ്രം പവിസന്തി.

ദക്ഖിണദിസതോ നിക്ഖന്തന്ദി പന തം തിക്ഖത്തും പദക്ഖിണം കത്വാ ദക്ഖിണേന ഉജുകം പാസാണപിട്ഠേനേവ സട്ഠിയോജനാനി ഗത്വാ പബ്ബതം പഹരിത്വാ ഉട്ഠായ പരിക്ഖേപേന തിഗാവുതപ്പമാണഉദകധാരാ ഹുത്വാ ആകാസേന സട്ഠിയോജനാനി ഗത്വാ തിയഗ്ഗളേ നാമ പാസാണേ പതിതാ, പാസാണോ ഉദകധാരാവേഗേന ഭിന്നോ. തത്ഥ പഞ്ഞാസയോജനപ്പമാണാ തിയഗ്ഗളാ നാമ പോക്ഖരണീ ജാതാ, പോക്ഖരണിയാ കൂലം ഭിന്ദിത്വാ പാസാണം പവിസിത്വാ സട്ഠിയോജനാനി ഗത്വാ തതോ ഘനപഥവിം ഭിന്ദിത്വാ ഉമങ്ഗേന സട്ഠിയോജനാനി ഗത്വാ വിഞ്ഠം നാമ തിരച്ഛാനപബ്ബതം പഹരിത്വാ ഹത്ഥതലേ പഞ്ചങ്ഗുലിസദിസാ പഞ്ചധാരാ ഹുത്വാ പവത്തന്തി.

സാ തിക്ഖത്തും അനോതത്തം പദക്ഖിണം കത്വാ ഗതട്ഠാനേ “ആവട്ടഗങ്ഗാ”തി വുച്ചതി, ഉജുകം പാസാണപിട്ഠേന സട്ഠിയോജനാനി ഗതട്ഠാനേ “കണ്ഠഗങ്ഗാ”തി, ആകാസേന സട്ഠിയോജനാനി ഗതട്ഠാനേ “ആകാസഗങ്ഗാ”തി, തിയഗ്ഗളപാസാണേ പഞ്ഞാസയോജനോകാസേ റിതാ “തിയഗ്ഗളപോക്ഖരണീ”തി, കൂലം ഭിന്ദിത്വാ പാസാണം പവിസിത്വാ സട്ഠിയോജനാനി ഗതട്ഠാനേ “ബഹലഗങ്ഗാ”തി, ഉമങ്ഗേന സട്ഠിയോജനാനി ഗതട്ഠാനേ “ഉമങ്ഗഗങ്ഗാ”തി വുച്ചതി, വിഞ്ഠം നാമ തിരച്ഛാനപബ്ബതം പഹരിത്വാ പഞ്ചധാരാ ഹുത്വാ പവത്തട്ഠാനേ ഗങ്ഗാ, യമുനാ, അചീരവതീ, സരഭൂ, മഹീതി പഞ്ചധാ സങ്ഖം ഗതാ. ഏവമേതാ പഞ്ച മഹാനദിയോ ഹിമവന്തതോ പവത്തന്തിതി വേദിതബ്ബാ.

തത്ത്വ നദീ നിന്നഗാതിആദികം ഗോത്തം, ഗംഗാ യമുനാതിആദികം നാമം. സവന്തിയോതി യാ കാചി സവമാനാ സന്ദമാനാ ഗച്ഛന്തിയോ മഹാനദിയോ വാ കുന്നദിയോ വാ. അപ്പേന്തിതി അല്ലിയന്തി ഓസരന്തി. ധാരാതി വുട്ഠിയാരാ. പൂരത്തന്തി പുണ്ണഭാവോ. മഹാസമുദ്രസ്ത ഹി അയം ധമ്മതാ - “ഇമസ്ഥിം കാലേ ദേവോ മന്ദോ ജാതോ, ജാലക്ഖിപാദീനി ആദായ മച്ഛകച്ഛപേ ഗംഗഹിസ്സാമാ”തി വാ “ഇമസ്ഥിം കാലേ അതിമഹന്തീ വുട്ഠി, ന ലഭിസ്സാമ നു ബോ പിട്ഠിപസാരണട്ഠാന”ന്തി വാ തം ന സക്കാ വത്തും. പഠമകപ്പികകാലതോ പട്ഠായ ഹി യം വസ്സിതാ സിനേരുമേഖലം ആഹച്ച ഉദകം റിതം, തം തതോ ഏകങ്ഗുലമത്തമ്പി ഉദകം നേവ ഹേട്ഠാ ഓതരതി, ന ഉദ്ധം ഉത്തരതി.

ഏകരസോതി അസമ്ഭിന്നരസോ. മുത്താതി ഖുദുകമഹന്തവട്ടഭീഘാദിഭേദാ അനേകവിധാ മുത്താ. മണീതി രത്തനീലാദിഭേദോ അനേകവിധോ മണി. വേളുരിയോതി വംസവണ്ണസിരീസപുപ്ഫവണ്ണാദിസണ്ഠാനതോ അനേകവിധോ. സങ്ഖോതി ദക്ഖിണാവത്തതമ്ബകുച്ഛികയമനസങ്ഖാദിഭേദോ അനേകവിധോ. സിലാതി സേതകാളമുഗ്ഗവണ്ണാദിഭേദാ അനേകവിധാ. പവാളന്തി ഖുദുകമഹന്തമന്ദരത്തഘനരത്താദിഭേദം അനേകവിധം. ലോഹിതങ്ഗോതി പദുമരാഗാദിഭേദോ അനേകവിധോ മസാരഗല്ലന്തി കബരമണി. “ചിത്തഫലിക”ന്തിപി വദന്തി.

മഹതം ഭൂതാനന്തി മഹന്താനം സത്താനം. തിമിതിമിങ്ഗലാദികാ തിസ്സോ മച്ഛജാതിയോ. തിമിം ഗിലനസമത്ഥാ തിമിങ്ഗലാ, തിമിഞ്ച തിമിങ്ഗലഞ്ച ഗിലനസമത്ഥാ “തിമിതിമിങ്ഗലാ”തി വദന്തി. നാഗാതി ഊമിപിട്ഠിവാസിനോപി വിമാനട്ഠകനാഗാപി.

ഏവമേവ ഖോതി കിഞ്ചാപി സത്ഥാ ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ സോളസപി ബാത്തിംസപി തതോ ഭിച്ഛോപി അച്ഛരിയബ്ഭുതയമ്മേ വിഭജിതാ ദസ്സേതും സക്കോതി, തദാ ഉപമാഭാവേന പന ഗഹിതാനം അട്ഠന്നം അനുരൂപവസേന അട്ഠേവ തേ ഉപമേതബ്ധയമ്മേ വിഭജിതാ ദസ്സേന്തോ “ഏവമേവ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ അട്ഠ അച്ഛരിയാ അബ്ഭുതാ ധമ്മാ”തിആദിമാഹ.

തത്ത്വ അനുപുബ്ബസിക്ഖായ തിസ്സോ ഭിക്ഖാ ഗഹിതാ, അനുപുബ്ബകിരിയായ തേരസ ധുതങ്ഗധമ്മാ, അനുപുബ്ബപടിപദായ സത്ത അനുപസ്സനാ അട്ഠാരസ മഹാവിപസ്സനാ അട്ഠന്തിംസ ആരമ്മണവിഭത്തിയോ സത്തന്തിംസ ബോധിപകഖിയധമ്മാ ച ഗഹിതാ. ന ആയതകേനേവ അത്താപടിവേയോതി മണ്ഡൂകസ്ത ഉപ്പതിതാ ഗമനം വിധ ആദിതോവ സീലപൂരണാദിനി അകത്ഥാ അരഹത്തപടിവേയോ നാമ നത്ഥി, പടിപാടിയാ പന സീലസമാധിപത്തായോ പൂരേത്ഥാവ അരഹത്തപ്പത്തിതി അത്ഥോ.

മമ സാവകാതി സോതാപന്നാദികേ അരിയപുഗ്ഗലേ സന്ധായ വദതി. ന സംവസതീതി ഉപോസമകമ്മാദിവസേന സംവാസം ന കരോതി. ഉക്ഖിപതീതി അപനേതി. ആരകാവതി ദുരേയേവ. ന തേന നിബ്ബാനയാതുയാ ഊനത്തം വാ പൂരത്തം വാതി അസങ്ഖ്യേയ്യേപി മഹാകപ്പേ ബുദ്ധേസു അനുപ്ಪജ്ജന്തേസു ഏകസത്തോപി പരിനിബ്ബാതും ന സക്കോതി, തദാപി “തുച്ഛാ നിബ്ബാനയാതു”തി ന സക്കാ വത്തും, ബുദ്ധകാലേ പന ഏകേകസ്ഥിം സമാഗമേ അസങ്ഖ്യേയ്യേപി സത്താ അമതം ആരാധേന്തി, തദാപി ന സക്കാ വത്തും “പൂരാ നിബ്ബാനയാതു”തി. വിമുത്തിരസോതി കിലേസേഹി വിമുച്ചനരസോ. സബ്ബാ ഹി സാസനസ്സ സമ്പത്തി യാവദേവ അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തസ്സ വിമുത്തിയാ ഹോതി.

രതനാനീതി രതിജനനട്ഠേന രതനാനി. സതിപട്ഠാനാദയോ ഹി ഭാവിയമാനാ പുബ്ബഭാഗേപി അനപ്പകം പീതിപാമോജ്ജം നിബ്ബത്തേന്തി, പഗേവ അപരഭാഗേ.

വൃത്തഞ്ചേതം -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖന്ധാനം ഉദയഞ്ചയം;
ലഭതീ പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തി. (ധം പം ൩൭൪) -

ലോകീയരതനനിമിത്തം പന പീതിപാമോജ്ജം ന തസ്സ കലഭാഗമ്പി അഗ്ഘതീതി
അയമത്ഥോ ഹേട്ഠാ ദസ്സിതോ ഏവ. അപിച -

“ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം;
അനോമസത്തപരിഭോഗം, ‘രതന’ന്തി പവുച്ചതീ”തി.

യദി ച ചിത്തീകതാദിഭാവേന രതനം നാമ ഹോതി, സതിപട്ഠാനാദിനംയേവ
ഭൂതതോ രതനഭാവോ. ബോധിപക്ഖിയയമ്മാനഞ്ചേഹി സോ ആനുഭാവോ, യം
സാവകാ സാവകപാരമീണാണം, പച്ചേകബുദ്ധാ പച്ചേകബോധിണാണം,
സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ സമ്മാസമ്ബോധിം അധിഗച്ഛന്തിതി ആസന്നകാരണത്താ.
പരമ്പരകാരണഞ്ചേഹി ദാനാദിഉപനിസ്സയോതി ഏവം രതിജനനട്ഠേന
ചിത്തീകതാദിഅത്ഥേന ച രതനഭാവോ ബോധിപക്ഖിയയമ്മാനം സാതിസയോ. തേന
വൃത്തം - “തത്രിമാനി രതനാനി, സേയ്യമിദം, ചത്താരോ സതിപട്ഠാനാ”തിആദി.

തത്ഥ ആരമ്മണേ പക്ഖന്ദിത്വാ ഉപട്ഠാനട്ഠേന പട്ഠാനം, സതിയേവ പട്ഠാനം
സതിപട്ഠാനം. ആരമ്മണസ്സ പന കായാദിവസേന ചതുബ്ബിധത്താ വൃത്തം “ചത്താരോ
സതിപട്ഠാനാ”തി. തഥാ ഹി കായവേദനാചിത്തയമ്മേസു
സുഭസുഖനിച്ചഅത്തസത്താനം പഹാനതോ അസുഭദുക്ഖാനിച്ചാനത്തതാഗഹണതോ ച
നേസം കായാനുപസ്സനാദിഭാവോ വിഭത്തോ.

സമ്മാ പദഹന്തി ഏതേന, സയം വാ സമ്മാ പദഹതി, പസത്ഥം, സുന്ദരം വാ
പദഹന്തി സമ്മപ്പധാനം. പുഗ്ഗലസ്സ വാ സമ്മദേവ പധാനഭാവകരണതോ സമ്മപ്പധാനം.
വീരിയസ്സേതം അധിവചനം. തമ്പി അനുപ്പന്നുപ്പന്നാനം അകുസലാനം
അനുപ്പാദനപഹാനവസേന അനുപ്പന്നുപ്പന്നാനം കുസലാനം ധമ്മാനം
ഉപ്പാദനഭാവനവസേന ച ചതുകിച്ചം കത്വാ വൃത്തം “ചത്താരോ സമ്മപ്പധാനാ”തി.

ഇജ്ജതീതി ഇദ്ധി, സമിജ്ജതീതി നിപ്ഫജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഇജ്ജന്തി വാ ഏതായ
സത്താ ഇദ്ധാ വുദ്ധാ ഉക്കംസഗതാ ഹോന്തിതി ഇദ്ധി. ഇതി പഠമേന അത്ഥേന ഇദ്ധി
ഏവ പാദോ ഇദ്ധിപാദോ, ഇദ്ധികോട്ഠാസോതി അത്ഥോ . ദുതിയേന അത്ഥേന
ഇദ്ധിയാ പാദോ പതിട്ഠാ അധിഗമുപായോതി ഇദ്ധിപാദോ. തേന ഹി
ഉപരൂപരിവിസേസസഞ്ചാതം ഇദ്ധിം പജ്ജന്തി പാപുണന്തി, സ്വായം ഇദ്ധിപാദോ
യസ്ഥാ ഛന്ദാദികേ ചത്താരോ അധിപതിയമ്മേ ധുരേ ജേട്ഠകേ കത്വാ നിബ്ബത്തിയതി,
തസ്ഥാ വൃത്തം “ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ”തി.

പഞ്ചിന്ദ്രിയാനീതി സദ്ധാദീനി പഞ്ച ഇന്ദ്രിയാനി. തത്ഥ അസ്സദ്ധിയം അഭിഭവിത്വാ
അധിമോക്ഖലക്ഖണേ ഇന്ദ്രിയാനം കാരേതീതി സദ്ധിന്ദ്രിയം, കോസജ്ജം അഭിഭവിത്വാ
പഗ്ഗഹലക്ഖണേ , പമാദം അഭിഭവിത്വാ ഉപട്ഠാനലക്ഖണേ, വിക്ഖേപം
അഭിഭവിത്വാ അവിക്ഖേപലക്ഖണേ, അത്താണം അഭിഭവിത്വാ ദസ്സനലക്ഖണേ
ഇന്ദ്രിയാനം കാരേതീതി പഞ്ചിന്ദ്രിയം.

താനിയേവ അസ്സദ്ധിയാദീഹി അനഭിഭവനീയതോ അകമ്പിയട്ഠേന
സമ്പയുത്തയമ്മേസു മിരഭാവേന “ബലാനീ”തി വേദിതബ്ബാനി.

സത്ത ബോജ്ജതഞ്ചാതി ബോധിയാ, ബോധിസ്സ വാ അഞ്ചാതി ബോജ്ജതഞ്ചാ. യാ
ഹി ഏസാ ധമ്മസാമഗ്ഗീ യായ ലോകുത്തരമഗ്ഗക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജമാനായ
ലീനുമുച്ചപതിട്ഠാനായുഹനകാമസുഖത്തകിലമമാനുയോഗ-

ഉച്ചേദസസ്സതാഭിനിവേസാദിനം അനേകേസം ഉപദ്രവാന്നം പടിപക്ഖഭൂതായ സതിയമ്മവിചയവീരിയപീതിപസ്സുദ്ധിസമാധിഉപേക്ഖാസങ്ഖാതായ യമ്മസാമഗ്ഗിയാ അരിയസാവകോ ബുജ്ജ്ഞതി, കിലേസനിദായ വുട്ഠഹതി, ചത്താരി വാ അരിയസച്ചാനി പടിവിജ്ഞതി, നിബ്ബാനമേവ വാ സച്ഛികരോതീതി “ബോധി”തി വുച്ചതി, തസ്സാ യമ്മസാമഗ്ഗിസങ്ഖാതായ ബോധിയാ അങ്ഗാതിപി ബോജ്ജ്ഞാത്ഥാ ത്യാനങ്ഗമഗ്ഗങ്ഗാദയോ വിധ. യോപേസ വുത്തപ്പകാരായ യമ്മസാമഗ്ഗിയാ ബുജ്ജ്ഞതി കത്വാ അരിയസാവകോ “ബോധി”തി വുച്ചതി, തസ്സ ബോധിസ്സ അങ്ഗാതിപി ബോജ്ജ്ഞാത്ഥാ സേനങ്ഗരഥങ്ഗാദയോ വിധ. തേനാഹു പോരാണാ - “ബുജ്ജ്ഞാനകസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ അങ്ഗാതി ബോജ്ജ്ഞാത്ഥാ”തി. “ബോധിയാ സംവത്തന്തീതി ബോജ്ജ്ഞാത്ഥാ”തിആദിനാ നയേനപി ബോജ്ജ്ഞാത്ഥാനം ബോജ്ജ്ഞാത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

അരിയോ അട്ഠംഗികോ മഗ്ഗോതി തന്തമഗ്ഗവജ്ജ്ഞാത്ഥാ കിലേസേഹി ആരകത്താ അരിയഭാവകരത്താ അരിയഫലപടിലാഭകരത്താ ച അരിയോ. സമ്മാദിട്ഠിആദിനി അട്ഠംഗാനി അസ്സ അത്ഥി, അട്ഠം അങ്ഗാനിയേവ വാ അട്ഠംഗികോ. കിലേസേ മാറേന്തോ ഗച്ഛതി, നിബ്ബാനത്ഥികേഹി മഗ്ഗിയതി, സയം വാ നിബ്ബാനം മഗ്ഗതീതി മഗ്ഗോതി. ഏവമേതേസം സതിപട്ഠാനാദിനം അത്ഥവിഭാഗോ വേദിതബ്ബോ.

സോതാപന്നോതി മഗ്ഗസങ്ഖാതം സോതം ആപജ്ജിത്വാ പാപുണിത്വാ റിതോ, സോതാപത്തിഫലട്ഠോതി അത്ഥോ. സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോതി സോതാപത്തിഫലസ്സ അത്തപച്ചക്ഖകരണായ പടിപജ്ജമാനോ പഠമഗ്ഗട്ഠോ, യോ അട്ഠമകോതിപി വുച്ചതി. സകദാഗാമീതി സകിദേവ ഇമം ലോകം പടിസന്ധിഗുഹണവസേന ആഗമനസീലോ ദുതിയഫലട്ഠോ. അനാഗാമീതി പടിസന്ധിഗുഹണവസേന കാമലോകം അനാഗമനസീലോ തതീയഫലട്ഠോ . യോ പന്ന സദ്ധാനുസാരീ യമ്മാനുസാരീ ഏകബീജീതി ഏവമാദികോ അരിയപുഗ്ഗലവിഭാഗോ, സോ ഏതേസംയേവ പഭേദോതി. സേസം വുത്തനയമേവ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം അത്തനോ യമ്മവിനയേ മതകുണ്ഡപസദിസേന ദുസ്സീലപുഗ്ഗലേന സദ്ധിം സംവാസാഭാവസങ്ഖാതം അത്ഥം വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം അസംവാസാരഹസംവാസാരഹവിഭാഗകാരണപരിഭീപനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഛന്നമതിവസ്സതീതി ആപത്തിം ആപജ്ജിത്വാ പടിച്ഛാദേന്തോ അത്തം നവം ആപത്തിം ആപജ്ജതി, തതോ പരം തതോ പരന്തി ഏവം ആപത്തിവസ്സം കിലേസവസ്സം അതിവിധ വസ്സതി. വിവടം നാതിവസ്സതീതി ആപത്തിം ആപന്നോ തം അപ്പടിച്ഛാദേത്വാ വിവരന്തോ സബ്രഹ്മചാരിനം പകാസേന്തോ യഥായമ്മം യഥാവിനയം പടികരോന്തോ ദേസേന്തോ വുട്ഠഹന്തോ അത്തം നവം ആപത്തിം ന ആപജ്ജതി, തേനസ്സ വിവടം പുന ആപത്തിവസ്സം കിലേസവസ്സം ന വസ്സതി. യസ്മാ ച ഏതദേവം, തസ്മാ ഛന്നം ഛാദിതം ആപത്തിം വിവരേഥ പകാസേഥ. ഏവം തം നാതിവസ്സതീതി ഏവം സന്തേ തം ആപത്തിആപജ്ജനകം ആപന്നപുഗ്ഗലം അത്തഭാവം അതിവിജ്ഞിത്വാ കിലേസവസ്സം ന വസ്സതി ന തേമേതി. ഏവം സോ കിലേസേഹി അനവസ്സുതോ പരിസുദ്ധസീലോ സമാഹിതോ ഹുത്വാ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ സമ്മസന്തോ അനുക്കമേന നിബ്ബാനം പാപുണാതീതി അധിപ്പായോ.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. സോണസുത്തവണ്ണനാ

൪൬. ഛട്ഠേ അവന്തിസുതി അവന്തിരട്ഠേ. കുരരഘരേതി ഏവംനാമകേ നഗരേ. പവത്തേ പബ്ബതേതി പവത്തനാമകേ പബ്ബതേ. “പപാതേ പബ്ബതേ”തിപി പഠന്തി. സോണോ ഉപാസകോ കുടികണ്ണോതി നാമേന സോണോ നാമ, തീഹി സരണഗമനേഹി

ഉപാസകഭാവപ്പെടിവേദനേന ഉപാസകോ, കോടിഅഗ്നികസ്സ കണ്ണപിളന്ധനസ്സ ധാരണേന “കോടികണ്ണോ”തി വത്തഞ്ചേ “കൂടികണ്ണോ”തി ഏവം അഭിഞ്ഞാതോ, ന സുഖമാലസോണോതി അധിപ്പായോ . അയസ്സിഹി ആയസ്മതോ മഹാകച്ചായനസ്സ സന്തികേ ധമ്മം സുത്ഥാ സാസനേ അഭിപ്പസന്നോ, സരണേസു ച സീലേസു ച പതിട്ഠിതോ പവത്തേ പബ്ബതേ ഛായയുദകസമ്പന്നേ റാണേ വിഹാരം കാരേത്ഥാ മേരം തത്ഥ വസാപേത്ഥാ ചതുഹി പച്ചയേഹി ഉപട്ഠാതി. തേന വുത്തം - “ആയസ്മതോ മഹാകച്ചായനസ്സ ഉപട്ഠാകോ ഹോതി”തി.

സോ കാലേന കാലം മേരസ്സ ഉപട്ഠാനം ഗച്ഛതി. മേരോ ചസ്സ ധമ്മം ദേസേതി. തേന സംവേഗബഹുലോ ധമ്മചരിയായ ഉസ്സാഹജാതോ വിഹരതി. സോ ഏകദാ സത്ഥേന സദ്ധിം വാണിജ്ജത്ഥായ ഉജ്ജേനിം ഗച്ഛന്തോ അന്തരാമഗ്ഗേ അടവിധം സത്ഥേ നിവിട്ഠേ രത്തിധം ജനസമ്ബാധഭയേന ഏകമന്തം അപക്കമ്മ നിദ്രം ഉപഗഞ്ചരി. സത്ഥോ പച്ചുസവേലായം ഉട്ഠായ ഗതോ, ന ഏകോപി സോണം പബ്ബോധേസി, സബ്ബേപി വിസരിത്ഥാ അഗമംസു. സോ പഭാതായ രത്തിയാ പബ്ബുജ്ജത്ഥിത്ഥാ ഉട്ഠായ കഞ്ചി അപസ്സന്തോ സത്ഥേനേവ ഗതമഗ്ഗം ഗഹേത്ഥാ സീഘം സീഘം ഗച്ഛന്തോ ഏകം വടരുകുഖം ഉപഗഞ്ചരി. തത്ഥ അദുസ ഏകം മഹാകായം വിരൂപദസ്സനം ഗച്ഛന്തം പുരിസം അട്ഠിതോ മുത്താനി അത്തനോ മംസാനി സയമേവ ഖാദന്തം, ദിസ്വാന “കോസി ത്വ”തി പുച്ഛി. “പേതോമ്ഹി, ഭന്തേ”തി. “കസ്ഥാ ഏവം കരോസി”തി. “അത്തനോ പുബ്ബകമ്മേനാ”തി. “കിം പന തം കമ്മ”ന്തി. “അഹം പുബ്ബേ ഭാരുകച്ഛന്നഗരവാസി കൂടവാണിജോ ഹുത്ഥാ പരേസം സന്തകം വഞ്ചേത്ഥാ ഖാദിം, സമണേ ച ഭിക്ഖായ ഉപഗതേ ‘തുമ്ഹാകം മംസം ഖാദമാ’തി അക്കോസിം, തേന കമ്മേന ഏതരഹി ഇമം ദുക്ഖം അനുഭവാമി”തി. തം സുത്ഥാ സോണോ അതിവിധ സംവേഗം പടിലഭി.

തതോ പരം ഗച്ഛന്തോ മുഖതോ പഗ്ഘരിതകാളലോഹിതേ ദേവ പേതദാരകേ പസ്സിത്ഥാ തഥേവ പുച്ഛി. തേപിസ്സ അത്തനോ കമ്മം കഥേസും. തേ കിര ഭാരുകച്ഛന്നഗരേ ദാരകകാലേ ഗന്ധവാണിജായ ജീവികം കപ്പേന്താ അത്തനോ മാതരി വീണാസവേ നിമന്തേത്ഥാ ഭോജേന്തിയാ ഗേഹം ഗത്ഥാ “അമ്ഹാകം സന്തകം കസ്ഥാ സമണാനം ദേസി, തയാ ദിന്നം ഭോജനം ഭുജ്ജനകസമണാനം മുഖതോ കാളലോഹിതം പഗ്ഘരതു”തി അക്കോസിംസു. തേ തേന കമ്മേന നിരയേ പച്ചിത്ഥാ തസ്സ വിപാകാവസേസേന പേതയോനിയം നിബ്ബത്തിത്ഥാ തദാ ഇമം ദുക്ഖം അനുഭവന്തി. തന്വി സുത്ഥാ സോണോ അതിവിധ സംവേഗജാതോ അഹോസി.

സോ ഉജ്ജേനിം ഗത്ഥാ തം കരണിയം തീരേത്ഥാ കുലഘരം പച്ചാഗതോ മേരം ഉപസങ്കമിത്ഥാ കതപടിസന്മാരോ മേരസ്സ തമത്ഥം ആരോചേസി. മേരോപിസ്സ പവത്തിനിവത്തിസു ആദിനവാനിസംസേ വിഭാവേന്തോ ധമ്മം ദേസേസി. സോ മേരം വന്ദിത്ഥാ ഗേഹം ഗതോ സായമാസം ഭുജ്ജിത്ഥാ സയനം ഉപഗതോ മോകംയേവ നിദ്രായിത്ഥാ പബ്ബുജ്ജത്ഥിത്ഥാ സയനതലേ നിസജ്ജ യമാസുതം ധമ്മം പച്ചവേക്ഖിതും ആരദ്ധോ. തസ്സ തം ധമ്മം പച്ചവേക്ഖതോ, തേ ച പേതത്തഭാവേ അനുസ്സരതോ സംസാരദുക്ഖം അതിവിധ ഭയാനകം ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠാസി, പബ്ബുജ്ജായ ചിത്തം നമി. സോ വിഭാതായ രത്തിയാ സരീരപടിജഗ്ഗനം കത്ഥാ മേരം ഉപസങ്കമിത്ഥാ അത്തനോ അജ്ജത്ഥാസയം ആരോചേത്ഥാ പബ്ബുജ്ജം യാചി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സോണസ്സ ഉപാസകസ്സ കൂടികണ്ണസ്സ രഹോഗതസ്സ...പേ... പബ്ബാജേതു മം, ഭന്തേ, അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ”തി.

തത്ഥ യഥാ യഥാതിആദിനം പദാനം അയം സങ്ഖേപത്ഥോ - യേന യേന ആകാരേന അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ ധമ്മം ദേസേതി ആചിക്ഖതി പഞ്ഞപേതി പട്ഠപേതി വിവരതി വിഭജതി ഉത്താനീകരോതി പകാസേതി, തേന തേന മേ ഉപപരിക്ഖതോ ഏവം ഹോതി, യദേതം സിക്ഖത്തയബ്രഹ്മചരിധം ഏകന്വി ദിവസം അക്ഖണ്ഡം കത്ഥാ ചരിമകചിത്തം പാപേതബ്ബതായ ഏകന്തപരിപുണ്ണം. ഏകദിവസന്വി

കിലേസമലേന അമലിനം കത്വാ ചരിമകചിത്തം പാപേതബുതായ ഏകന്തപരിസുദ്ധം. സഞ്ചലിവിതന്തി ലിഖിതസഞ്ചലസദിസം യോതസഞ്ചലസപ്പടിഭാഗം ചരിതബു. ഇദം ന സുകരം അഗാരം അജ്ഞാവാസതാ അഗാരമജ്ഞേ വസന്തേന ഏകന്ത പരിപുണ്ണം...പേം... ചരിതും യംനൂനാഹം കേസേ ചേവ മസ്സൂനി ച ഓഹാരേത്വാ വോരോപേത്വാ കാസായരസപിതതായ കാസായാനി ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്താനം അനുച്ഛവികാനി വത്മാനി അച്ഛാദേത്വാ നിവാസേത്വാ ചേവ പാരുപിത്വാ ച അഗാരസ്ഥാ നിക്ഖമിത്വാ അനഗാരിയം പബ്ബജേയം . യസ്ഥാ അഗാരസ്സ ഹിതം കസിവാണിജ്ജാദികമ്മം അഗാരിയന്തി വുച്ചതി, തഞ്ച പബ്ബജായ നത്ഥി, തസ്ഥാ പബ്ബജാ അനഗാരിയാ നാമ. തം അനഗാരിയം പബ്ബജം പബ്ബജേയം ഉപഗച്ഛേയം, പടിപജേയന്തി അത്ഥോ.

ഏവം അത്തനാ രഹോവിതക്കിതം സോണോ ഉപാസകോ മേരസ്സ ആരോചേത്വാ തം പടിപജിതുകാമോ “പബ്ബാജേതു മം, ഭന്തേ, അയ്യോ മഹാകച്ചാനോ”തി ആഹ. മേരോ പന “താവസ്സ ഞാണപരിപാകം കഥ”ന്തി ഉപധാരേത്വാ ഞാണപരിപാകം ആഗമയമാനോ “ദുക്കരം ഖോ”തിആദിനാ പബ്ബജാചരന്ദം നിവാരേസി.

തത്ഥ ഏകഭത്തന്തി “ഏകഭത്തികോ ഹോതി രത്തുപരതോ വിരതോ വികാലഭോജനാ”തി (ദീ. നി. ൧.൧൯൪; അ. നി. ൩.൧൧) ഏവം വുത്തം വികാലഭോജനവിരതിം സന്ധായ വദതി. ഏകസേയന്തി അദുതിയസേയം. ഏത്ഥ ച സേയ്യാസീസേന “ഏകോ തിട്ഠതി, ഏകോ ഗച്ഛതി, ഏകോ നിസീദതി”തിആദിനാ (മഹാനി. ൧; ൪൯) നയേന വുത്തേസു ചതുസു ഇരിയാപഥേസു കായവിവേകം ദീപേതി, ന ഏകാകിനാ ഹുത്വാ സയനമത്തം. ബ്രഹ്മചരിയന്തി മേമുനവിരതിബ്രഹ്മചരിയം, സിക്ഖത്തയാനുയോഗസഞ്ചാതം സാസനബ്രഹ്മചരിയം വാ. ഇഞ്ചാതി ചോദനത്ഥേ നിപാതോ. തത്ഥേവാതി ഗേഹേയേവ. ബുദ്ധാനം സാസനം അനുയുഞ്ജാതി നിചുസിലഉപോസഥസീലാദിഭേദം പഞ്ചഞ്ഗഅട്ഠഞ്ഗദസഞ്ചസീലം, തദനുരൂപഞ്ച സമാധിപത്താഭാവനം അനുയുഞ്ജ. ഏതഞ്ച ഏവ ഉപാസകേന പുബ്ബഭാഗേ അനുയുഞ്ജിതബു ബുദ്ധസാസനം നാമ. തേനാഹ - “കാലയുത്തം ഏകഭത്തം ഏകസേയം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി.

തത്ഥ കാലയുത്തന്തി ചാതുദസീപഞ്ചദസീഅട്ഠമീപാടിഹാരിയപക്ഖസഞ്ചാതേന കാലേന യുത്തം, യഥാവുത്തകാലേ വാ തുയ്ഹം അനുയുഞ്ജന്തസ്സ യുത്തം പതിരൂപം സക്കുണേയം, ന സബ്ബകാലം പബ്ബജാതി അധിപ്പായോ. സബ്ബമേതം ഞാണസ്സ അപരിപക്കത്താ തസ്സ കാമാനം ദുപ്പഹാനതായ സമ്മാപടിപത്തിയം യോഗ്യം കാരാപേതും വദതി, ന പബ്ബജാചരന്ദം നിവാരേതും. പബ്ബജാഭിസഞ്ചാരോതി പബ്ബജിതും ആരമ്ഭോ ഉസ്സാഹോ. പടിപസ്സമ്ഭീതി ഇന്ദ്രിയാനം അപരിപക്കത്താ, സംവേഗസ്സ ച നാതിതിക്ഖഭാവതോ വൂപസമി. കിഞ്ചാപി പടിപസ്സമ്ഭി, മേരേന വുത്തവിധിം പന അനുതിട്ഠന്തോ കാലേന കാലം മേരം ഉപസങ്കമിത്വാ പയിരൂപാസന്തോ ധമ്മം സുണാതി. തസ്സ വുത്തനയേനേവ ദുതിയം പബ്ബജായ ചിത്തം ഉപ്പജി, മേരസ്സ ച ആരോചേസി. ദുതിയന്വി മേരോ പടിക്ഖിപി. തതിയവാരേ പന ഞാണസ്സ പരിപക്കഭാവം ഞത്വാ “ഇദാനി നം പബ്ബാജേതും കാലോ”തി മേരോ പബ്ബാജേസി, പബ്ബജിതഞ്ച തം തീണി സംവച്ഛരാനി അതിക്കമിത്വാ ഗണം പരിയേസിത്വാ ഉപസമ്പാദേസി. തം സന്ധായ വുത്തം - “ദുതിയന്വി ഖോ സോണോ...പേം... ഉപസമ്പാദേസി”തി.

തത്ഥ അപ്പഭിക്ഖുകോതി കതിപയഭിക്ഖുകോ. തദാ കിര ഭിക്ഖു യേഭുയ്യേന മജ്ജിമദേസേ ഏവ വസിംസു. തസ്ഥാ തത്ഥ കതിപയാ ഏവ അഹേസും , തേ ച ഏകസ്ഥിം നിഗമേ ഏകോ, ഏകസ്ഥിം ദേവതി ഏവം വിസും വിസും വസിംസു. കിച്ഛേനാതി ദുക്ഖേന. കസിരേനാതി ആയാസേന. തതോ തതോതി തസ്ഥാ തസ്ഥാ ഗാമനിഗമാദിതോ. മേരേന ഹി കതിപയേ ഭിക്ഖു ആനേത്വാ അഞ്ഞേസു

ആനീയമാനേസു പുണ്യേ ആനീതാ കേനചിദേവ കരണീയേന പക്കമിംസു, കിഞ്ചി കാലം ആഗമേതാ പുന തേസു ആനീയമാനേസു ഇതരേ പക്കമിംസു. ഏവം പുനപുനം ആനയന്നേ സന്നിപാതോ ചിരേന്നേവ അഹോസി, മേരോ ച തദാ ഏകവിഹാരി അഹോസി. ദസവഗ്ഗം ഭിക്ഖുസഞ്ഛം സന്നിപാതേത്വാതി തദാ ഭഗവതാ പച്ചന്തദേസേപി ദസവഗ്ഗേന്നേവ സഞ്ഛേന ഉപസമ്പദാ അനുത്താതാ. ഇതോനിദാനഞ്ചി മേരേന യാചിതോ പഞ്ചവഗ്ഗേന സഞ്ഛേന പച്ചന്തദേസേ ഉപസമ്പദം അനുജാനി. തേന വുത്തം - “തിണ്ണം വസ്സാനം...പേം... സന്നിപാതേത്വാ”തി.

വസ്സംവുട്ഠ്ഠാതി ഉപസമ്പജ്ജിതാ പഠമവസ്സം ഉപഗത്വാ വുസിതവതോ. ഞാദിസോ ച ഞാദിസോ ചാതി ഏവരുപോ ച ഏവരുപോ ച, ഏവരുപായ നാമകായരൂപകായസമ്പത്തിയാ സമന്നാഗതോ, ഏവരുപായ ധമ്മകായസമ്പത്തിയാ സമന്നാഗതോതി സുതോയേവ മേ സോ ഭഗവാ. ന ഖോ മേ സോ ഭഗവാ സമ്മുഖാ ദിട്ഠോതി ഏതേന പുമുജ്ജനസദ്ധായ ഏവം ആയസ്ഥാ സോണോ ഭഗവന്തം ദട്ഠുകാമോ അഹോസി. അപരഭാഗേ പന സത്ഥാരാ സദ്ധിം ഏകഗന്ധകുടിയം വസിത്വാ പച്ചുസസമയം അജ്ജയിട്ഠോ സോളസ അട്ഠകവഗ്ഗികാനി സത്ഥു സമ്മുഖാ അട്ഠിം കത്വാ മനസി കത്വാ സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്വാ അത്ഥധമ്മപ്പടിസംവേദി ഹുത്വാ ഭണന്തോ ധമ്മുപസഞ്ചിതപാമോജ്ജാദിമുഖേന സമാഹിതോ സരഭഞ്ഞപരിയോസാനേ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ സഞ്ചാരേ സമ്മസന്തോ അനുപുണ്യേന അരഹത്തം പാപുണി. ഏതദത്ഥമേവ ഹിസ്സ ഭഗവതാ അത്തനാ സദ്ധിം ഏകഗന്ധകുടിയം വാസോ ആണത്തോതി വദന്തി.

കേചി പനാഹു - “ന ഖോ മേ സോ ഭഗവാ സമ്മുഖാ ദിട്ഠോ”തി ഇദം രൂപകായദസ്സനമേവ സന്ധായ വുത്തന്തി. ആയസ്ഥാ ഹി സോണോ പബ്ബജിത്വാവ മേരസ്സ സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ ഘടേന്തോ വായമന്തോ അനുപസമ്പന്നോവ സോതാപന്നോ ഹുത്വാ ഉപസമ്പജ്ജിതാ “ഉപാസകാപി സോതാപന്നാ ഹോന്തി, അഹമ്പി സോതാപന്നോ, കിമേത്ഥ ചിത്ത”ന്തി ഉപരിമഗ്ഗത്ഥായ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ അന്തോവസ്സേയേവ ഛളഭിഞ്ഞോ ഹുത്വാ വിസുദ്ധിപവാരണായ പവാരേസി . അരിയസച്ചദസ്സന്നേന ഹി ഭഗവതോ ധമ്മകായോ ദിട്ഠോ നാമ ഹോതി. വുത്തഞ്ചേതം -

“യോ ഖോ, വക്കലി, ധമ്മം പസ്സതി, സോ മം പസ്സതി. യോ മം പസ്സതി, സോ ധമ്മം പസ്സതി”തി (സം നി ൩.൮൭).

തസ്ഥാസ്സ ധമ്മകായദസ്സനം പഗേവ സിദ്ധം, പവാരേത്വാ പന രൂപകായം ദട്ഠുകാമോ അഹോസീതി.

“സചേ മം ഉപജ്ജായോ അനുജാനാതി”തിപി പാഠോ. “ഭന്തേ”തി പന ലിഖന്തി. തഥാ “സാധു സാധു, ആവുസോ സോണ, ഗച്ഛ ത്വം, ആവുസോ സോണാ”തിപി പാഠോ. “ആവുസോ”തി പന കേസുചി പോത്ഥകേസു നത്ഥി. തഥാ “ഏവമാവുസോതി ഖോ ആയസ്ഥാ സോണോ”തിപി പാഠോ. ആവുസോവാദോയേവ ഹി അത്തമത്തം ഭിക്ഖുനം ഭഗവതോ ധരമാനകാലേ ആചിണ്ണോ. ഭഗവന്തം പാസാദികന്തിആദിനം പദാനം അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

കച്ചി ഭിക്ഖു ഖമനീയന്തി ഭിക്ഖു ഇദം തുയ്ഹം ചതുചക്കം നവദാരം സരീരയന്തം കച്ചി ഖമനീയം, കിം സക്കാ ഖമിതും സഹിതും പരിഹരിതും, കിം ദുക്ഖഭാരോ നാഭിഭവതി. കച്ചിയാപനീയന്തി കിം തന്തംകിച്ചേസു യാപേതും ഗമേതും സക്കാ, ന കഞ്ചി അന്തരായന്തി ദസ്സേതി. കച്ചിസി അപ്പകിലമമേനാതി അനായാസേന ഇമം ഏത്തകം അദ്ധാനം കച്ചി ആഗതോസി.

ഏതദഹോസീതി ബുദ്ധാചിണ്ണം അനുസ്സരന്തസ്സ ആയസ്ഥതോ ആനന്ദസ്സ ഏതം “യസ്സു ഖോ മം ഭഗവാ”തിആദിനാ ഇദാനി വുച്ചമാനം ചിത്തേ ആചിണ്ണം അഹോസി. ഏകവിഹാരേതി ഏകഗന്ധകുടിയം. ഗന്ധകുടി ഹി ഇധ വിഹാരോതി അധിപ്പേതാ. വത്സുന്തി വസിതും.

നിസജ്ജായ വീതിനാമേത്വാതി ഏതഥ യസ്ഥാ ഭഗവാ ആയസ്ഥതോ സോണസ്സ സമാപത്തിസമാപജ്ജനേ പടിസന്നാരം കരോന്തോ സാവകസാധാരണാ സബ്ബാ സമാപത്തിയോ അനുലോമപടിലോമം സമാപജ്ജന്തോ ബഹുദേവ രത്തിം...പേ... വിഹാരം പാവിസി, തസ്ഥാ ആയസ്ഥാപി സോണോ ഭഗവതോ അധിപ്പായം ഞ്ഞാ തദനുരൂപം സബ്ബാ താ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജന്തോ “ബഹുദേവ രത്തിം...പേ... വിഹാരം പാവിസി”തി കേചി വദന്തി. പവിസിത്വാ ച ഭഗവതാ അനുജ്ഞാതോ ചീവരം തിരോകരണീയം കത്വാപി ഭഗവതോ പാദപസ്സേ നിസജ്ജായ വീതിനാമേസി. അജ്ജേയസീതി ആണാപേസി. പടിഭാതു തം ഭിക്ഖു യമ്മോ ഭാസിതുന്തി ഭിക്ഖു തുയ്ഹം യമ്മോ ഭാസിതും ഉപട്ഠാതു ഞ്ഞമുഖേ ആഗച്ഛതു, യമാസുതം യമാപരിയത്തം യമ്മം ഭണാഹീതി അത്ഥോ.

സോളസ അട്ഠകവഗ്ഗികാനീതി അട്ഠകവഗ്ഗഭൂതാനി കാമസുത്താദിനി സോളസ സുത്താനി. സരേണ അഭണീതി സുത്തസ്സാരണസരേണ അഭാസി, സരഭഞ്ഞവസേന കമേസീതി അത്ഥോ. സരഭഞ്ഞപരിയോസാനേതി ഉസ്സാരണാവസാനേ. സുഗൃഹിതാനീതി സമ്മാ ഉഗൃഹിതാനി. സുമനസിക്താനീതി സുട്ഠ മനസി ക്താനി. ഏകച്ചോ ഉഗൃഹണകാലേ സമ്മാ ഉഗൃഹേത്വാപി പച്ഛാ സജ്ജയായാദിവസേന മനസി കരണകാലേ ബൃജ്ജനാനി വാ മിച്ചാ രോപേതി, പദപച്ഛാഭട്ഠം വാ കരോതി, ന ഏവമയം. ഇമിനാ പന സമ്മദേവ യമുഗൃഹിതം മനസി ക്താനി. തേന വുത്തം - “സുമനസിക്താനീതി സുട്ഠ മനസി ക്താനീ”തി. സൂപധാരിതാനീതി അത്ഥതോപി സുട്ഠ ഉപധാരിതാനി. അത്ഥേ ഹി സുട്ടു ഉപധാരിതേ സക്കാ പാളിം സമ്മാ ഉസ്സാരേതും. കല്യാണിയാസി വാചായ സമന്നാഗതോതി സിമിലധനിതാദിനം യമാവിധാനവചനേന പരിമണ്ഡലപദബൃജ്ജനപരിപുണ്ണായ പോരിയാ വാചായ സമന്നാഗതോ ആസി. വിസ്സട്ഠായാതി വിമുത്തായ. ഏതേനസ്സ വിമുത്തവാദിതം ദസ്സേതി. അന്നേലഗളായാതി ഏലാ വുച്ചതി ദോസോ, തം ന പഗ്ഘരതീതി അന്നേലഗളാ, തായ നിദ്രോസായാതി അത്ഥോ. അഥ വാ അന്നേലഗളായാതി അന്നേലായ ച അഗളായ ച നിദ്രോസായ അഗളിതപദബൃജ്ജനായ, അപരിഹീനപദബൃജ്ജനായാതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി നം ഭഗവാ “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം കല്യാണവാക്കരണാനം യദിദം സോണോ കുടികണ്ണോ”തി (അ° നി° ൧.൨൦൬) ഏതദഗ്ഗേ റപേസി. അത്ഥസ്സ വിഞ്ഞാപനിയാതി യഥാധിപ്പേതം അത്ഥം വിഞ്ഞാപേതും സമത്ഥായ.

കതിവസ്സോതി സോ കിര മജ്ജിമവയസ്സ തതിയകോട്ഠാസേ റിതോ ആകപ്പസമ്പനോ ച പരേസം ചിരതരപബ്ബജിതോ വിയ ഖായതി. തം സന്ധായ ഭഗവാ പുച്ഛതിതി കേചി, തം അകാരണം. ഏവം സന്തേ സമാധിസുഖം അനുഭവിതും യുത്തോ, ഏത്തകം കാലം കസ്ഥാ പമാദമാപന്നോതി പുന അനുയുജ്ജിതും സത്ഥാ “കതിവസ്സോസി”തി തം പുച്ഛതി. തേനേവാഹ - “കിസ്സ പന ത്വം ഭിക്ഖു ഏവം ചിരം അകാസീ”തി.

തത്ഥ കിസ്സാതി കിം കാരണാ. ഏവം ചിരം അകാസീതി ഏവം ചിരായി, കേന കാരണേന ഏവം ചിരകാലം പബ്ബജം അനുപഗന്ത്വാ അഗാരമജ്ജേയേ വസിതി അത്ഥോ. ചിരം ദിട്ഠോ മേതി ചിരേണ ചിരകാലേന മയാ ദിട്ഠോ. കാമേസുതി കിലേസകാമേസു ച വത്സുകാമേസു ച. ആദിനവോതി ദോസോ. അപി ചാതി കാമേസു ആദിനവേ കേനചി പകാരേണ ദിട്ഠേപി ന താവാഹം ഘരാവാസതോ നിക്ഖമിതും അസക്ഖിം. കസ്ഥാ? സമ്ബാധോ ഘരാവാസോ ഉച്ചാവചേഹി

കിച്ചകരണിയേഹി സമുപബ്ധുള്ഹോ അഗാരിയഭാവോ. തേനേവാഹ - “ബഹുകിച്ചോ ബഹുകരണിയോ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി കാമേസു യമാഭൂതം ആദിനവദസ്സിനോ ചിത്തം ചിരായിതാപി ന പതിട്ഠാതി, അത്തേദത്ഥു പദുമപലാസേ ഉദകബിന്ദു വിയ വിനിവത്തതിയേവാതി ഏതമത്ഥം സബ്ധാകാരതോ വിദിതാ. ഇമം ഉദാനന്തി പവത്തിം നിവത്തിഞ്ച സമ്മദേവ ജാനന്തോ പവത്തിയം തന്നിമിത്തേ ച ന കദാചിപി രമതീതി ഇദമത്ഥദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ദിസാ ആദിനവം ലോകേതി സബ്ധസ്ഥിം സബ്ധാരലോകേ “അനിച്ഛോ ദുക്ഖോ വിപരിണാമയമ്മോ”തിആദിനാ ആദിനവം ദോസം പഞ്ഞായ പസ്സിതാ. ഏതേന വിപസ്സനാവാറോ കമിതോ . ഞ്ഞാ യമ്മം നിരുപധിന്തി സബ്ധുപധിപടിനിസ്സഗ്ഗത്താ നിരുപധിം നിബ്ബാനയമ്മം യമാഭൂതം ഞ്ഞാ നിസ്സരണവിവേകാസബ്ധതാമതസഭാവതോ മഗ്ഗ്ഞാണേന പടിവിജ്ഞിതാ. “ദിസാ ഞ്ഞാ”തി ഇമേസം പദാനം “സപ്പിം പിവിതാ ബലം ഹോതി, സീഹം ദിസാ ഭയം ഹോതി, പഞ്ഞായ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തി”തിആദിസു (പു° പ° ൨൦൮; അ° നി° ൩.൪൨-൪൩) വിയ ഹേതുഅത്ഥതാ ദട്ഠഞ്ച. അരിയോ ന രമതീ പാപേതി കിലേസേഹി ആരകത്താ അരിയോ സപ്പുരിസോ അബ്ബമത്തേപി പാപേ ന രമതി. കസ്ഥാ? പാപേന രമതീ സുചിതി സുവിസുദ്ധകായസമാചാരാദിതായ വിസുദ്ധപുഗ്ഗലോ രാജഹംസോ വിയ ഉക്കാര്ഠാനേ പാപേ സംകിലിട്ഠയമ്മേ ന രമതി നാഭിനന്ദതി. “പാപോ ന രമതീ സുചി”ന്തിപി പാഠോ. തസ്സത്ഥോ - പാപോ പാപപുഗ്ഗലോ സുചിം അനവജ്ജം വോദാനയമ്മം ന രമതി, അത്തേദത്ഥു ഗാമസൂകരാദയോ വിയ ഉക്കാര്ഠാനം അസുചിം സംകിലേസയമ്മയേവ രമതീതി പടിപക്ഖതോ ദേസനം പരിവത്തേതി.

ഏവം ഭഗവതാ ഉദാനേ ഉദാനിതേ ആയസ്ഥാ സോണോ ഉട്ഠായാസനാ ഭഗവന്തം വന്ദിതാ അത്തനോ ഉപജ്ജായസ്സ വചനേന പച്ചന്തദേസേ പഞ്ചവഗ്ഗേന ഉപസമ്പദാദിപഞ്ചവത്സുനി യാചി. ഭഗവാപി താനി അനുജാനീതി തം സബ്ധം ഖന്ധകേ (മഹാവ° ൨൪൨ ആദയോ) ആഗതനയേന വേദിതബ്ബം.

ഛര്ഠംസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. കബ്ബാരേവതസുത്തവണ്ണനാ

൪൧. സത്തമേ കബ്ബാരേവതോതി തസ്സ മേരസ്സ നാമം. സോ ഹി സാസനേ പബ്ബജിതാ ലദ്ധുപസമ്പദോ സീലവാ കല്യാണയമ്മോ വിഹരതി, “അകപ്പിയാ മുഗ്ഗാ, ന കപ്പന്തി മുഗ്ഗാ പരിഭുഞ്ജിതും, അകപ്പിയോ ഗുളോ”തി (മഹാവ° ൨൧൨) ച ആദിനാ വിനയകുക്കുച്ചസബ്ധാതകബ്ബാബഹുലോ പന ഹോതി. തേന കബ്ബാരേവതോതി പഞ്ഞായിത്ഥ. സോ അപരഭാഗേ സത്ഥു സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്ഥാ ഘടേന്തോ വായമന്തോ ഛളഭിഞ്ചാ സച്ഛികത്ഥാ ത്യാനസുഖേന ഫലസുഖേന വീതിനാമേതി, യേഭുയ്യേന പന അത്തനാ അധിഗതം അരിയമഗ്ഗം ഗരും കത്ഥാ പച്ചവേക്ഖതി. തേന വുത്തം - “അത്തനോ കബ്ബാവിതരണവിസുദ്ധിം പച്ചവേക്ഖമാനോ”തി. മഗ്ഗപഞ്ചാ ഹി “അഹോസിം നു വോ അഹം അതീതമദ്ധാന”ന്തിആദിനയപവത്തായ (മ° നി° ൧.൧൮; സം° നി° ൨.൨൦) സോളസവത്സുകായ, “ബുദ്ധേ കബ്ബതി...പേ... പടിച്ച്സമുപ്പന്നേസു യമ്മേസു കബ്ബതീ”തി (ധ° സം° ൧൦൦൮) ഏവം വുത്തായ അട്ഠവത്സുകായ, പഗേവ ഇതരാസന്തി അനവസേസതോ സബ്ധകബ്ബാനം വിതരണതോ സമതിക്കമനതോ, അത്തേഹി ച അത്തനാ പഹാതബ്ധകിലേസേഹി അച്ചന്തവിസുജ്ഞാനതോ “കബ്ബാവിതരണവിസുദ്ധി”തി ഇധാധിപ്പേതാ. തത്ത്ഹി അയമായസ്ഥാ ദീഘരത്തം കബ്ബാപകത്താ “ഇമം മഗ്ഗയമ്മം അധിഗമ്മ ഇമാ മേ കബ്ബാ അനവസേസാ പഹീനാ”തി ഗരും കത്ഥാ പച്ചവേക്ഖമാനോ നിസിദി, ന സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനം അനിച്ഛതികത്താ തസ്സ കബ്ബാവിതരണസ്സ.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി ഏതം അരിയമഗ്ഗസ്സ അനവസേസകൺവാവിതരണസൺവാതം അത്ഥം വിദിതാ തദത്ഥദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യാ കാചി കൺവാ ഇയ വാ ഹുരം വാതി ഇയ ഇമസ്ഥിം പച്ചുപ്പണേ അത്തഭാവേ “അഹം നു ഖോസ്ഥി നോ നു ഖോസ്ഥീ”തിആദിനാ ഹുരം വാ, അതീതാനാഗതേസു അത്തഭാവേസു “അഹോസിം നു ഖോ അഹം അതീതമദ്ധാന”തിആദിനാ ഉപ്പജ്ജനകാ കൺവാ. സകവേദിയാ വാ പരവേദിയാ വാതി താ ഏവം വുത്തനയേനേവ സകഅത്തഭാവേ ആരമ്മണവസേന പടിലഭിതബ്ബായ പവത്തിയാ സകവേദിയാ വാ പരസ്സ അത്തഭാവേ പടിലഭിതബ്ബായ “ബുദ്ധോ നു ഖോ, നോ നു ഖോ”തിആദിനാ വാ പരസ്ഥിം പധാനേ ഉത്തമേ പടിലഭിതബ്ബായ പവത്തിയാ പരവേദിയാ വാ യാ കാചി കൺവാ വിചികിച്ഛാ. യേ ത്യായിനോ താ പജഹന്തി സബ്ബാ, ആതാപിനോ ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്താതി യേ ആരമ്മണുപനിജ്ജ്യാനേന ലക്ഖണുപനിജ്ജ്യാനേന ത്യായിനോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ ചതുബ്ബിധസമ്മപ്പധാനപാരിപൂരിയാ ആതാപിനോ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം ചരന്താ അധിഗച്ഛന്താ സദ്ധാനുസാരീആദിപ്പഭേദാ പഠമമഗ്ഗട്ഠാ പുഗ്ഗലാ, താ സബ്ബാ കൺവാ പജഹന്തി സമുച്ഛിന്ദന്തി മഗ്ഗക്ഖണേ. തതോ പരം പന താ പഹീനാ നാമ ഹോന്തി, തസ്ഥാ ഇതോ അഞ്ചം താസം അച്ചന്തപ്പഹാനം നാമ നത്ഥീതി അധിപ്പായോ.

ഇതി ഭഗവാ ത്യാനമുഖേന ആയസ്ഥതോ കൺവാറേവതസ്സ ത്യാനസീസേന അരിയമഗ്ഗാധിഗമം മോമേനോ മോമനാവസേന ഉദാനം ഉദാനേസി. തേനേവ ച നം “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം ത്യായിനം യദിദം കൺവാറേവതോ”തി (അം നിം ൧.൨൦൪) ത്യായിഭാവേന ഏതദഗ്ഗേ റപേസീതി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വു. സൺഘഭേദസുത്തവണ്ണനാ

൪൮. അട്ഠമേ ആയസ്ഥന്തം ആനന്ദം ഏതദവോചാതി അഭിമാരേ പയോജേത്വാ നാളാഗിരിം വിസ്സജ്ജാപേത്വാ സിലം പവട്ടേത്വാ ഭഗവതോ അനത്ഥം കാതും അസക്കോന്തോ “സൺഘം ഭിന്ദിതാ ചക്കഭേദം കരിസ്സാമീ”തി അധിപ്പായേന ഏതം “അജ്ജതഗ്ഗേ”തിആദിവാചനം അവോച. അഞ്ചത്തത്രേവ ഭഗവതാതി വിനാ ഏവ ഭഗവന്തം, സത്ഥാരം അകത്വാതി അത്ഥോ. അഞ്ചത്തത്ര ഭിക്ഖുസൺഘാതി വിനാ ഏവ ഭിക്ഖുസൺഘം. ഉപോസഥം കരിസ്സാമി സൺഘകമ്മാനി ചാതി ഭഗവതോ ഓവാദകാരകം ഭിക്ഖുസൺഘം വിസും കത്വാ മം അനുവത്തന്തേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം ആവേണികം ഉപോസഥം സൺഘകമ്മാനി ച കരിസ്സാമീതി അത്ഥോ. ദേവദത്തോ സൺഘം ഭിന്ദിസ്സതീതി ഭേദകരാനം സബ്ബേസം ദേവദത്തേന സജ്ജിതത്താ ഏകംസേനേവ ദേവദത്തോ അജ്ജ സൺഘം ഭിന്ദിസ്സതി ദധിയാ കരിസ്സതി. “അധമ്മം ധമ്മോ”തിആദിസു ഹി അട്ഠാരസസു ഭേദകരവത്ഥുസു യംകിഞ്ചി ഏകമ്പി വത്ഥും ദീപേത്വാ തേന തേന കാരണേന “ഇമം ഗൺഹഥ, ഇമം രോചേമാ”തി സഞ്ചാപേത്വാ സലാകം ഗാഹേത്വാ വിസും സൺഘകമ്മേ കതേ സൺഘോ ഭിന്നോ ഹോതി. വുത്തഞ്ജേഹേതം -

“പഞ്ചഹി, ഉപാലി, ആകാരേഹി സൺഘോ ഭിജ്ജതി കമ്മേന ഉദ്ദേസേന വോഹരന്തോ അനുസ്സാവണേന സലാകഗ്ഗാഹേനാ”തി (പരിം ൪൭൮).

തത്ഥ കമ്മേനാതി അപലോകനകമ്മാദീസു ചതുസു കമ്മേസു അഞ്ചത്തരേന കമ്മേന. ഉദ്ദേസേനാതി പഞ്ചസു പാതിമോക്ഖുദ്ദേസേസു അഞ്ചത്തരേന ഉദ്ദേസേന. വോഹരന്തോതി താഹി താഹി ഉപ്പത്തിഹി “അധമ്മം ധമ്മോ”തിആദിനി (അം നിം ൧൦.൩൭; ചുളവം ൩൭൨) അട്ഠാരസഭേദകരവത്ഥുനി ദീപേന്തോ. അനുസ്സാവണേനാതി “നനു തുമ്പേ ജാനാഥ മയ്ഹം ഉച്ചാകുലാ പബ്ബജിതഭാവം ബഹുസ്സുതഭാവഞ്ച, മാദിസോ നാമ ഉദ്ധമ്മം ഉബ്ബിനയം ഗാഹേയ്യാതി കിം തുമ്പാകം ചിത്തമ്പി

ഉപ്പാദേതും യുത്തം, കിമഹം അപായതോ ന ഭായാമീ”തിആദിനാ നയേന കണ്ണമൂലേ വചിഭേദം കത്വാ അനുസ്സാവസേന. സലാകഗ്ഗാഹേനാതി ഏവം അനുസ്സാവേത്വാ തേസം ചിത്തം ഉപത്ഥമ്ഭേത്വാ അനാവത്തിയമ്മേ കത്വാ “ഗണ്ഹഥ ഇമം സലാക”ന്തി സലാകഗ്ഗാഹേന.

ഏതഥ ച കമ്മമേവ ഉദ്ദേശോ വാ പമാണം, വോഹാരാനുസ്സാവനസലാകഗ്ഗാഹാ പന പുബ്ബഭാഗാ. അട്ഠാരസവത്ഥുദീപനവസേന ഹി വോഹരന്തേന തത്ഥ രുചിജനനത്ഥം അനുസ്സാവേത്വാ സലാകായ ഗാഹിതായപി അഭിന്നോവ ഹോതി സങ്ഘോ. യദാ പന്നേവം ചത്താരോ വാ അതിരേകാ വാ സലാകം ഗാഹേത്വാ ആവേണികം ഉദ്ദേശം വാ കമ്മം വാ കരോന്തി, തദാ സങ്ഘോ ഭിന്നോ നാമ ഹോതി. ദേവദത്തോ ച സബ്ബം സങ്ഘഭേദസ്സ പുബ്ബഭാഗം നിപ്ഫാദേത്വാ “ഏകംസേനേവ അജ്ജ ആവേണികം ഉപോസഥം സങ്ഘകമ്മഞ്ച കരിസ്സാമീ”തി ചിന്തേത്വാ “അജ്ജതഗ്ഗേ”തിആദിവചനം അവോച. തേനാഹ - “അജ്ജ, ഭന്തേ, ദേവദത്തോ സങ്ഘം ഭിന്നിസ്സതീ”തി. യതോ അവോചുദ്ധ്വാ “ഭേദകരാനം സബ്ബേസം ദേവദത്തേന സജ്ജിതത്ത്വാ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം അവിചിമഹാനിരയുപ്പത്തിസംവത്തനിയം കപ്പട്ഠിയം അതേകിച്ചും ദേവദത്തേന നിബ്ബത്തിയമാനം സങ്ഘഭേദകമ്മം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ . ഇമം ഉദാനന്തി കുമ്പാകുസലേസു യമാക്കമം സപ്പുരിസാസപ്പുരിസസഭാഗവിസഭാഗപടിപത്തിവസേന പന സുകുസലാതി ഇദമത്ഥവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സുകരം സാധുനാ സാധുതി അത്തന്നോ പരേസഞ്ച ഹിതം സാധേതീതി സാധു, സമ്മാപടിപന്നോ. തേന സാധുനാ സാരിപുത്താദിനാ സാവകേന പച്ചേകബുദ്ധേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന അത്തേന വാ ലോകീയസാധുനാ സാധു സുന്ദരം ഭദ്രകം അത്തന്നോ പരേസഞ്ച ഹിതസുഖാവഹം സുകരം സുഖേന കാതും സക്കാ. സാധു പാപേന ദുക്കരന്തി തദേവ പന വുത്തലക്ഖണം സാധു പാപേന ദേവദത്താദിനാ പാപപുഗ്ഗലേന ദുക്കരം കാതും ന സക്കാ, ന സോ തം കാതും സക്കോതീതി അത്ഥോ. പാപം പാപേന സുകരന്തി പാപം അസുന്ദരം അത്തന്നോ പരേസഞ്ച അനത്ഥാവഹം പാപേന യമാവുത്തപാപപുഗ്ഗലേന സുകരം സുഖേന കാതും സക്കുണ്ണേയ്യ. പാപമരിയേഹിദുക്കരന്തി അരിയേഹി പന ബുദ്ധാദീഹി തം തം പാപം ദുക്കരം ദുരഭിസമ്ഭവം. സേതുഘാതോയേവ ഹി തേസന്തി സത്ഥാ ദീപേതി.

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ൻ. സധായമാനസുത്തവണ്ണനാ

൪൯. നവമേ മാണവകാതി തരുണാ. പഠമേ യോബ്ബനേ റിതാ ബ്രാഹ്മണകുമാരകാ ഇധാധിപ്പേതാ.

സധായമാനരൂപാതി ഉപ്പണ്ഡനജാതികം വചനം സന്ധായ വുത്തം. അത്തേസം ഉപ്പണ്ഡേന്താ സധന്തി, തദത്ഥവചനസീലാതി അത്ഥോ. തസ്സായം വചനത്ഥോ - സധനം സധോ, തം ആചിക്ഖന്തീതി സധായമാനാതി വത്തബ്ബേ ദീഘം കത്വാ “സധായമാനാ”തി വുത്തം. അഥ വാ വിസേസതോ സസേധേ വിയ അത്താനം ആവദന്തീതി സധായമാനാ. തേ ഏവം സഭാവതായ “സധായമാനരൂപാ”തി വുത്തം. “സദായമാനരൂപാ”തിപി പാഠോ, ഉച്ചാസദുമഹാസദും കരോന്താതി അത്ഥോ. ഭഗവതോ അവിദുരേ അതിക്കമന്തീതി ഭഗവതോ സവനവിസയേ തം തം മുഖാരുജ്ഘം വദന്താ അതിയന്തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തേസം വാചായ അസത്തേതഭാവം ജാനിത്വാ തദത്ഥദീപകം ധമ്മസംവേഗവസേന ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തമ്മ പരിമുട്ഠാതി ദന്ധാ മുട്ഠസ്സതിനോ. പണ്ഡിതാഭാസാതി പണ്ഡിതപതിരൂപകാ “കേ അഞ്ഞേ ജാനന്തി, മയമേവേതമ ജാനാമാ”തി തസ്മിം തസ്മിം അത്ഥേ അത്താനമേവ ജാനന്തം കത്വാ സമുദാചരണതോ. വാചാഗോചരഭാണിനോതി യേസം വാചാ ഏവ ഗോചരോ വിസയോ, തേ വാചാഗോചരഭാണിനോ, വാചാവത്ഥുമത്തസ്സേവ ഭാണിനോ അത്ഥസ്സ അപരിഞ്ഞാതത്താ. അഥ വാ വാചായ അഗോചരം അരിയാനം കമായ അവിസയം മുസാവാദം ഭണന്തിതി വാചാഗോചരഭാണിനോ. അഥ വാ “ഗോചരഭാണിനോ”തി ഏതഥ ആകാരസ്സ രസ്സഭാവോ കതോ. വാചാഗോചരാ, ന സതിപട്ഠാനാദിഗോചരാ ഭാണിനോവ. കഥം ഭാണിനോ? യാവിച്ഛന്തിമുഖായാമം അത്തനോ യാവ മുഖായാമം യാവ മുഖപ്പസാരണം ഇച്ഛന്തി, താവ പസാരേത്വാ ഭാണിനോ, പരേസു ഗാരവേന, അത്തനോ അവിസയതായ ച മുഖസങ്കോചം ന കരോന്തിതി അത്ഥോ. അഥ വാ വാചാഗോചരാ ഏവ ഹുത്വാ ഭാണിനോ, സയം അജാനിത്വാ പരപത്തികാ ഏവ ഹുത്വാ വത്താരോതി അത്ഥോ. തതോ ഏവ യാവിച്ഛന്തി മുഖായാമം യേന വചനേന സാവേതബ്ബാ, തം അചിന്തേത്വാ യാവദേവ അത്തനോ മുഖപ്പസാരണമത്തം ഇച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. യേന നീതാ ന തം വിദൂതി യേന മുട്ഠസ്സച്ചാദിനാ നില്ല്യജഭാവം പണ്ഡിതമാനീഭാവഞ്ച നീതാ “മയമേവം ഭണാമാ”തി, തം തഥാ അത്തനോ ഭണന്തസ്സ കാരണം ന വിദൂ, അവിദുസുനോ അസൂരാ ന ജാനന്തിതി അത്ഥോ.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ചുളപന്ഥകസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. ദസമേ ചുളപന്ഥകോതി മഹാപന്ഥകത്ഥേരസ്സ കനിട്ഠഭാതികത്താ പണ്ഡേ ജാതത്താ ച ദഹരകാലേ ലദ്ധവോഹാരേന അപരഭാഗേപി അയമായസ്ഥാ “ചുളപന്ഥകോ”ത്ഥേവ പഞ്ഞായിത്ഥ. ഗുണവിസേസേഹി പന ചരളഭിഞ്ഞോ പഭിന്നപടിസമ്ഭിദോ “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഖവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം മനോമയം കായം അഭിനിമ്മിനന്താനം യദിദം ചുളപന്ഥകോ, ചേതോവിവടുക്കുസലാനം യദിദം ചുളപന്ഥകോ”തി ദീസു (അ° നി° ൧.൧൯൯) റാനേസു ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ റപിതോ അസീതിയാ മഹാസാവകേസു അബ്ഭന്തരോ.

സോ ഏകദിവസം പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ അത്തനോ ദിവാട്ഠാനേ ദിവാവിഹാരം നിസിനോ സമാപത്തിഹി ദിവസഭാഗം വീതിനാമേത്വാ സായന്ഹസമയം ഉപാസകേസു ധമ്മസ്സവനത്ഥം അനാഗതേസു ഏവ വിഹാരമജ്ജ്ഞം പവിസിത്വാ ഭഗവതി ഗന്ധകുടിയം നിസിനേ “അകാലോ താവ ഭഗവതോ ഉപട്ഠാനം ഉപസങ്കമിതു”ന്തി ഗന്ധകുടിപമുഖേ ഏകമന്തം നിസീദി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്ഥാ ചുളപന്ഥകോ ഭഗവതോ അവിദൂരേ നിസിനോ ഹോതി പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ ഉജും കായം പണിധായ പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്വാ”തി. സോ ഹി തദാ കാലപരിച്ഛേദം കത്വാ സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ നിസിദി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ ചുളപന്ഥകസ്സ കായചിത്താനം സമ്മാപണിഹിതഭാവസഞ്ചാതം അത്ഥം ജാനിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി അഞ്ഞോപി യോ പസ്സലുകായോ സബ്ബിരിയാപമേസു ഉപട്ഠിതസ്സതി സമാഹിതോ, തസ്സ ഭിക്ഖുനോ അനുപാദാ പരിനിബ്ബാനപരിയോസാനസ്സ വിസേസാധിഗമസ്സ തത്ഥ പാതുഭാവവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ റിതേന കായേനാതി കായദാരികസ്സ അസംവരസ്സ പഹാനേന അകരണേന സമ്മാ റപിതേന ചോപനകായേന, തഥാ ചക്ഖാദിനം ഇന്ദ്രിയാനം നിബ്ബിസേവനഭാവകരണേന സുട്ഠ റപിതേന പഞ്ചദാരികകായേന, സംയതഹത്ഥപാദതായ ഹത്ഥകുക്കുച്ചാദിനം അഭാവതോ അപരിഹന്ദനേന റിതേന

കരജകായേന ചാതി സങ്ഖേപതോ സഞ്ചേനപി കായേന നിബ്ദികാരതാസങ്ഖാതേന നിചലഭാവേന റിതേന. ഏതേനസ്സ സീലപാരിസുദ്ധി ദസ്സിതാ. ഇത്ഥമഭൂതലക്ഖണേ ച ഇദം കരണവചനം. റിതേന ചേതസാതി ചിത്തസ്സ റിതിപരിദീപണേന സമാധിസമ്പദം ദസ്സേതി. സമാധി ഹി ചിത്തസ്സ 'റിതീ'തി വുച്ചതി. തസ്മാ സമമവസേന വിപസ്സനാവസേനേവ വാ ഏകഗുതായ സതി ചിത്തം ആരമ്മണേ ഏകോദിഭാവുപഗമണേന റിതം നാമ ഹോതി, ന അത്തമാ. ഇദഞ്ച യമാവുത്തകായചിത്താനം റപനം സമാദഹനം സബ്ബസ്മിം കാലേ സഞ്ചേസു ച ഇരിയാപമേസു ഇച്ഛിതബ്ബന്തി ദസ്സേനോ ആഹ - "തിട്ഠം നിസിന്നോ ഉദ വാ സയാനോ"തി . തത്ഥ വാ-സദ്ദോ അനിയമത്ഥോ. തേന തിട്ഠനോ വാ നിസിന്നോ വാ സയാനോ വാ തദന്തിരിയാപമോ വാതി അയമത്ഥോ ദീപിതോ ഹോതീതി ചക്ഷമനസ്സാപി ഇധ സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ.

ഏതം സതിം ഭിക്ഖു അധിട്ഠഹാനോതി യായ പഗേവ പരിസുദ്ധസമാചാരോ കായചിത്തദുട്ഠല്ലഭാവുപസമണേന കായം ചിത്തഞ്ച അസാരദ്ധം കത്വാ പടിലദ്ധായ അനവജ്ജസുഖധിട്ഠായ കായചിത്തപസ്സദ്ധിവസേന ചിത്തം ലഹും മുദും കമ്മത്തഞ്ച കത്വാ സമ്മാ റപേനോ സമാദഹനോ കമ്മട്ഠാനം പരിബ്രൂഹേതി മത്ഥകഞ്ച പാപേതി, തം ഏവ കമ്മട്ഠാനാനുയോഗസ്സ ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനേസു ബഹുപകാരം സതിം ഭിക്ഖു അധിട്ഠഹാനോ സീലവിസോധനം ആദിം കത്വാ യാവ വിസേസാധിഗമാ തത്ഥ തത്ഥ അധിട്ഠഹാനോതി അത്ഥോ. ലഭേമ പുബ്ബാപരിയം വിസേസന്തി സോ ഏവം സതിആരക്ഖേന ചേതസാ കമ്മട്ഠാനം ഉപരൂപരി വഡ്ഢേനോ ബ്രൂഹേനോ ഫാതിം കരോനോ പുബ്ബാപരിയം പുബ്ബാപരിയവന്തം പുബ്ബാപരഭാഗേന പവത്തം ഉളാരുളാരതരാദിഭേദവിസേസം ലഭേയ്യ.

തത്ഥ ദുവിധോ പുബ്ബാപരിയവിസേസോ സമമവസേന വിപസ്സനാവസേന ചാതി. തേസു സമമവസേന താവ നിമിത്തുപ്പത്തിതോ പട്ഠായ യാവ നേവസത്താനാസത്തായതനവസീഭാവോ, താവ പവത്തോ ഭാവനാവിസേസോ പുബ്ബാപരിയവിസേസോ. വിപസ്സനാവസേന പന രൂപമുഖേന അഭിനിവിസന്തസ്സ രൂപധമ്മപരിഗ്ഗഹതോ, ഇതരസ്സ നാമധമ്മപരിഗ്ഗഹതോ പട്ഠായ യാവ അരഹത്താധിഗമോ, താവ പവത്തോ ഭാവനാവിസേസോ പുബ്ബാപരിയവിസേസോ. അയമേവ ച ഇധാധിപ്പേതോ.

ലദ്ധാന പുബ്ബാപരിയം വിസേസന്തി പുബ്ബാപരിയവിസേസം ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തം അരഹത്തം ലഭിത്വാ. അദസ്സനം മച്ചുരാജസ്സ ഗച്ഛേതി ജീവിതുപച്ഛേദവസേന സഞ്ചേസം സത്താനം അഭിഭവനതോ മച്ചുരാജസങ്ഖാതസ്സ മരണസ്സ വിസയഭൂതം ഭവത്തയം സമതിക്കന്തത്താ അദസ്സനം അഗോചരം ഗച്ഛേയ്യ. ഇമസ്മിം വഗ്ഗേ യം അവുത്തം, തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവാതി.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച മഹാവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൬. ജച്ചന്ധവഗ്ഗോ

൧. ആയുസങ്ഖാരോസ്സജ്ജനസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. ജച്ചന്ധവഗ്ഗസ്സ പഠമേ വേസാലിയന്തിആദി ഹേട്ഠാ വുത്തമമേവ. വേസാലിം പിണ്ഡായ പാവിസീതി കദാ പാവിസി? ഉക്കാചേലതോ നിക്ഖമിത്വാ വേസാലിം ഗതകാലേ. ഭഗവാ ഹി വേളുവഗാമകേ വസ്സം വസിത്വാ തതോ നിക്ഖമിത്വാ അനുപുണ്ണേണ സാവത്ഥിം പത്യാ ജേതവണേ വിഹാസി. തസ്ഥിം കാലേ ധമ്മസേനാപതി അത്തനോ ആയുസങ്ഖാരം ഓലോകേത്വാ “സത്താഹമേവ പവത്തിസ്സതി”തി ത്തൊ ഭഗവന്തം അനുജാനാപേത്വാ നാളകഗാമം ഗത്വാ തത്ഥ മാതരം സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠാപേത്വാ പരിനിബ്ബായി. സത്ഥാ ചുന്ദേണ ആഭതാ തസ്സ ധാതുയോ ഗഹേത്വാ ധാതുചേതിയം കാരാപേത്വാ മഹാഭിക്ഖുസങ്ഖപരിവുതോ രാജഗഹം അഗമാസി. തത്ഥ ഗതകാലേ ആയസ്ഥാ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനോ പരിനിബ്ബായി. ഭഗവാ തസ്സപി ധാതുയോ ഗഹേത്വാ ചേതിയം കാരാപേത്വാ രാജഗഹേതോ നിക്ഖമിത്വാ അനുപുണ്ണേണ ഉക്കാചേലം അഗമാസി. തത്ഥ ഗങ്ഗാതീരേ ഭിക്ഖുസങ്ഖപരിവുതോ നിസീദിത്വാ അഗ്ഗസാവകാനം പരിനിബ്ബാനപ്പടിസംയുത്തം ധമ്മം ദേസേത്വാ ഉക്കാചേലതോ നിക്ഖമിത്വാ വേസാലിം അഗമാസി. ഏവം ഗതോ ഭഗവാ “പുണ്ണണ്ഹസമയം നിവാസേത്വാ പത്തചീവരമാദായ വേസാലിം പിണ്ഡായ പാവിസീ”തി വുച്ചതി. തേന വുത്തം - “ഉക്കാചേലതോ നിക്ഖമിത്വാ വേസാലിം ഗതകാലേ”തി.

നിസീദനന്തി ഇധ ചമ്മക്ഖണ്ഡം അധിപ്പേതം. ചാപാലം ചേതിയന്തി പുണ്ണേ ചാപാലസ്സ നാമ യക്ഖസ്സ വസിത്ഠാനം “ചാപാലചേതിയ”ന്തി പഞ്ഞായിത്ഥ. തത്ഥ ഭഗവതോ കതവിഹാരോപി തായ രുജ്ഘിയാ “ചാപാലചേതിയ”ന്തി വുച്ചതി. ഉദേനം ചേതിയന്തി ഏവമാദീസുപി ഏസേവ നയോ. സത്തമ്ബന്തി കികിസ്സ കിര കാസിരഞ്ഞോ ധീതരോ സത്ത കുമാരിയോ സംവേഗജാതാ രാജഗേഹേതോ നിക്ഖമിത്വാ യത്ഥ പധാനം പദഹിംസു, തം റാനം “സത്തമ്ബം ചേതിയ”ന്തി വദന്തി. ബഹുപുത്തന്തി ബഹുപാരോഹോ ഏകോ നിഗ്രോധരുക്ഖോ, തസ്ഥിം അധിവത്ഥം ദേവതം ബഹു മനുസ്സാ പുത്തേ പത്ഥേന്തി, തദുപാദായ തം റാനം “ബഹുപുത്തം ചേതിയ”ന്തി പഞ്ഞായിത്ഥ. സാരന്ദന്തി സാരന്ദസ്സ നാമ യക്ഖസ്സ വസിത്ഠാനം. ഇതി സബ്ബാനേവ താനി ബുദ്ധുപ്പാദതോ പുണ്ണേ ദേവതാപരിഗൃഹിതത്താ ചേതിയവോഹാരേണ വോഹരിതാനി, ഭഗവതോ വിഹാരേ കതേപി ച തഥേവ പഞ്ഞായന്തി. രമണീയാതി ഏത്ഥ വേസാലിയാ താവ ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ പുഗ്ഗലസമ്പത്തിയാ സുലഭപച്ചയതായ ച രമണീയഭാവോ വേദിതബ്ബോ. വിഹാരാനം പന നഗരതോ നാതിദൂരതായ നാച്ചാസന്നതായ ഗമനാഗമനസമ്പത്തിയാ അനാകിണ്ഡവിഹാരട്ഠാനതായ ഛായുദകസമ്പത്തിയാ പവിവേകപതിരുപതായ ച രമണീയതാ ദട്ഠബ്ബാ. ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാതി ഏത്ഥ ഇദ്ധിപാദപദസ്സ അത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. ഭാവിതാതി വഡ്ഢിതാ. ബഹുലീകതാതി പുനപ്പുനം കതാ. യാനീകതാതി യുത്തയാനം വിയ കതാ. വത്ഥുകതാതി പതിട്ഠട്ഠേണ വത്ഥു വിയ കതാ. അനുട്ഠിതാതി അധിട്ഠിതാ. പരിചിതാതി സമന്തതോ ചിതാ സുവഡ്ഢിതാ. സുസമാരദ്ധാതി സുട്ഠു സമാരദ്ധാ, അതിവിയ സമ്മാ നിപ്ഫാദിതാതി.

ഏവം അനിയമേന കഥേത്വാ പുന നിയമേത്വാ ദസ്സേതും, “തമാഗതസ്സ ഖോ”തിആദിമാഹ. ഏത്ഥ ച കപ്പന്തി ആയുകപ്പം. തിട്ഠേയ്യാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം കാലേ യം മനുസ്സാനം ആയുപ്പമാണം, തം പരിപുണ്ണം കത്വാ തിട്ഠേയ്യ യരേയ്യ. കപ്പാവസേസംവാതി “അപ്പം വാ ഭിച്ഛോ വാ”തി (ദീ. നി. ൨.൭; അ. നി. ൭.൭൪) വുത്തം വസ്സസതതോ അതിരേകം വാ. മഹാസിവത്ഥേരോ പനാഹ - “ബുദ്ധാനം അട്ഠാനേ ഗജ്ജിതം നാമ നത്ഥി. യഥേവ ഹി വേളുവഗാമകേ ഉപ്പന്നം മാറണന്തികം വേദനം ദസ മാസേ വിക്ഖമ്ഭേസീ, ഏവം പുനപ്പുനം തം സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ വിക്ഖമ്ഭേന്തോ ഇമം ഭദ്രകപ്പമേവ തിട്ഠേയ്യാ”തി. കസ്ഥാ പന ന റിതോതി? ഉപാദിന്നകസരീരം നാമ ഖണ്ഡിച്ചാദിഹി അഭിഭൂയതി, ബുദ്ധാ ച പന ഖണ്ഡിച്ചാദിഭാവം അപ്പത്വാ പഞ്ചമേ ആയുകോട്ഠാസേ ബഹുജനസ്സ പിയാമനാപകാലേയേവ പരിനിബ്ബായന്തി. ബുദ്ധാനുബുദ്ധേസു അഗ്ഗസാവകമഹാസാവകേസു പരിനിബ്ബുതേസു അപരിവാരേണ ഏകകേണേവ റാതബ്ബം ഹോതി, ദഹരസാമണേരപരിവാരേണ വാ. തതോ “അഹോ ബുദ്ധാനം പരിസാ”തി ഹീളേതബ്ബതം ആപജ്ജേയ്യ, തസ്ഥാ ന റിതോതി. ഏവം വുത്തേപി സോ പന ന രുച്ചതി, “ആയുകപ്പോ”തി ഇദമേവ അട്ഠകമായ നിയമിതം.

ഓളാരികേ നിമിത്തേതി മൂലേ സത്തുപ്പാദനേ. മൂലസത്തുപ്പാദനഞ്ഛേതം, “തിട്ഠതു ഭഗവാ കപ്പ”ന്തി സകലകപ്പം അവട്ഠാനയാചനായ യദിദം “യസ്സ കസ്സചി, ആനന്ദ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ ഭാവിതാ”തിആദിനാ അത്താപദേസേണ അത്തനോ ചതുരിദ്ധിപാദഭാവനാനുഭാവേന കപ്പം അവട്ഠാനസമത്ഥതാവിഭാവനം. ഓഭാസേതി പാകടവചനേ. പാകടഞ്ചേതം വചനം പരിയായം മുഞ്ചിത്വാ ഉജുകമേവ അത്തനോ അധിപ്പായവിഭാവനം.

ബഹുജനഹിതായാതി മഹാജനസ്സ ഹിതത്ഥായ. ബഹുജനസുഖായാതി മഹാജനസ്സ സുഖത്ഥായ. ലോകാനുകമ്പായാതി സത്തലോകസ്സ അനുകമ്പം പടിച്ച്. കതരസ്സ സത്തലോകസ്സ? യോ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനം സുത്വാ പടിവിജ്ഞ്ഞതി, അമതപാനം പിവതി, തസ്സ. ഭഗവതോ ഹി

യമ്മചക്കപ്പവത്തനസുത്തദേസനായ അത്താതകോണ്യത്തപ്പമുഖാ അട്ഠാരസ ബ്രഹ്മകോടിയോ യമ്മം പടിവിജ്ജിത്ത്. ഏവം യാവ സുഭുപരിബ്ബാജകവിനയനാ യമ്മപടിവിദ്ധസത്താനം ഗണനാ നത്ഥി, മഹാസമയസുത്തം മങ്ഗലസുത്തം ചുളരാഹുലോവാദസുത്തം സമചിത്തസുത്തത്തി ഇമേസം ചതുന്നം സുത്താനം ദേസനാകാലേ അഭിസമയപ്പത്തസത്താനം പരിച്ഛേദോ നത്ഥി, ഏതസ്സ അപരിമാണ്ഡ സത്തലോകസ്സ അനുകമ്പായ ഭഗവതോ റാനം ജാതം. ഏവം അനാഗതേപി ഭവിസ്സതീതി അധിപ്പായേന വദതി. ദേവമനുസ്സാനന്തി ന കേവലം ദേവമനുസ്സാനംയേവ, അവസേസാനം നാഗസുപണ്ണാദിനമ്പി അത്ഥായ ഹിതായ സുഖായ ഭഗവതോ റാനം ഹോതി. സഹേതുകപടിസന്ധികേ പന മഗ്ഗഫലസച്ഛികിരിയായ ഭബ്ബപുഗ്ഗലേ ദസ്സേതും ഏവം വുത്തം, തസ്മാ അത്തേസമ്പി അത്ഥത്ഥായ ഹിതത്ഥായ സുഖത്ഥായ ഭഗവാ തിട്ഠത്യുതി അത്ഥോ. തത്ഥ അത്ഥായാതി ഇധലോകസമ്പത്തിഅത്ഥായ . ഹിതായാതി പരലോകസമ്പത്തിഹേതുഭൂതഹിതത്ഥായ. സുഖായാതി നിബ്ബാനധാതുസുഖത്ഥായ. പൂരിമം പന ഹിതസുഖഗുഹണം സബ്ബസാധാരണവസേന വേദിതബ്ബം.

യഥാ തം മാരേന പരിയുട്ഠിതചിത്തോതി ഏതഥ ന്തി നിപാതമത്തം, യഥാ മാരേന പരിയുട്ഠിതചിത്തോ അജ്ജേയോത്ഥടചിത്തോ അത്തോപി കോചി പുമുജ്ജനോ പടിവിജ്ജിത്ത്. ന സക്കുണ്ണേയ, ഏവമേവ നാസക്ഖി പടിവിജ്ജിത്ത്. അത്ഥോ. മാരോ ഹി യസ്സ കേചി വിപല്ലാസാ അപ്പഹീനാ, തസ്സ ചിത്തം പരിയുട്ഠാതി. യസ്സ പന സഞ്ചേന സബ്ബം ദ്വാദസ വിപല്ലാസാ അപ്പഹീനാ, തസ്സ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി, മേരസ്സ ച ചത്താരോ വിപല്ലാസാ അപ്പഹീനാ, തേനസ്സ ചിത്തം പരിയുട്ഠാസി. സോ പന ചിത്തപരിയുട്ഠാനം കരോന്തോ കിം കരോതീതി? ഭേരവം രൂപാരമ്മണം വാ ദസ്സേതി, സദാരമ്മണം വാ സാവേതി, തതോ സത്താ തം ദിസാ വാ സുത്ഥാ വാ സതിം വിസ്സജ്ജേതാ വിവടമുഖാ ഹോന്തി. തേസം മുഖേന ഹത്ഥം പവേസേത്ഥാ ഹദയം മദുതി, തതോ വിസത്തിനോ ഹുത്ഥാ തിട്ഠന്തി. മേരസ്സ പനേസ മുഖേന ഹത്ഥം പവേസേതും കിം സക്ഖിസ്സതി, ഭേരവാരമ്മണം പന ദസ്സേതി. തം ദിസാ മേരോ നിമിത്തോഭാസം ന പടിവിജ്ജിത്ത്. ജാനന്തോയേവ ഭഗവാ കിമത്ഥം യാവതതിയം ആമന്തേസി? പരതോ “തിട്ഠത്യു, ഭന്തേ ഭഗവാ”തി യാചിതേ “തുയ്ഹേവേതം ദുക്കം, തുയ്ഹേവേതം അപരദ്ധ”ന്തി ദോസാരോപണേന സോകതനുകരണത്ഥം. പസ്സതി ഹി ഭഗവാ “അയം മയി അതിവിധ സിനിദ്ധഹദയോ, സോ പരതോ ഭൂമിചാലകാരണബ്ബ ആയുസങ്ഖാരോസ്സജ്ജനബ്ബ സുത്ഥാ മമ ചിരട്ഠാനം യാചിസ്സതി, അമാഹം ‘കിസ്സ ത്വം പൂരേതരം ന യാചസി’തി തസ്സേവ സീസേ ദോസം പാതേസ്സാമി, സത്താ ച അത്തനോ അപരാധേന ന തഥാ വിഹഞ്ഞന്തി, തേനസ്സ സോകോ തനുകോ ഭവിസ്സതീ”തി.

ഗച്ഛ ത്വം, ആനന്ദാതി യസ്മാ ദിവാവിഹാരത്ഥായ ഇധാഗതോ, തസ്മാ, ആനന്ദ, ഗച്ഛ ത്വം യഥാരുചിതം റാനം ദിവാവിഹാരായ. തേനേവാഹ - “യസ്സ ദാനി കാലം മഞ്ഞസി”തി.

മാരോ പാപിമാതി ഏതഥ സത്തേ അനത്ഥേ നിയോജേന്തോ മാരേതീതി മാരോ. പാപിമാതി തസ്സേവ വേവചനം. സോ ഹി പാപയമ്മേന സമന്നാഗതത്താ ‘പാപിമാ’തി വുച്ചതി. ഭാസിതാ ഖോ പനേസാതി അയത്ത്ഹി ഭഗവതി ബോധിമണ്ഡേ സത്ത സത്താഹേ അതിക്കമിത്ഥാ അജപാലനിഗ്രോധേ വിഹരന്തേ അത്തനോ യീതാസു ആഗത്ഥാ ഇച്ഛാവിഘാതം പത്ഥാ ഗതാസു അയം “അത്ഥേസോ ഉപായോ”തി ചിത്തേന്തോ ആഗത്ഥാ “ഭഗവാ യദത്ഥം തുമ്ഹേഹി പാരമിയോ പൂരിതാ, സോ വോ അത്ഥോ അനുപ്പത്തോ, പടിവിദ്ധം സബ്ബത്തുത്തത്താണം, കിം തേ ലോകവിചരണേനാ”തി വത്ഥാ യഥാ അജ്ജ ഏവമേവ “പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ ഭഗവാ”തി യാചി. ഭഗവാ ചസ്സ “ന താവഹ”ന്തിആദിനി വത്ഥാ പടിക്ഖിപി. തം സന്ധായ ഇദാനി “ഭാസിതാ ഖോ പനേസാ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ വിധത്താതി അരിയമഗ്ഗാധിഗമവസേന ബൃത്താ. വിനീതാതി തഥേവ കിലേസവിനയനേന വിനീതാ. വിസാരദാതി സാരജ്ജകരാനം ദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദിനം പഹാണേന വിസാരദഭാവം പത്താ. ബഹുസ്സുതാതി തേപിടകവസേന ബഹു സുതമേതേസന്തി ബഹുസ്സുതാ. തഥേവ യമ്മം ധാരേന്തിതി യമ്മധരാ. അഥ വാ ബഹുസ്സുതാതി പരിയത്തിബഹുസ്സുതാ ചേവ പടിവേധബഹുസ്സുതാ ച. യമ്മധരാതി പരിയത്തിയമ്മാനം ചേവ പടിവേധയമ്മാനബ്ബ ധാരണതോ യമ്മധരാതി ഏവബേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ . യമ്മാനുയമ്മപ്പടിപന്നാതി അരിയയമ്മസ്സ അനുയമ്മഭൂതം വിപസ്സനായമ്മം പടിപന്നാ. സാമീചിപ്പടിപന്നാതി ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധിയാ അനുച്ഛവികം വിസുദ്ധിപരമ്പരാപടിപദം പടിപന്നാ. അനുയമ്മചാരിനോതി സല്ലേഖികം തസ്സാ പടിപദായ അനുരൂപം അപ്പിച്ഛതാദിയമ്മം ചരണസീലാ. സകം ആചരിയകന്തി അത്തനോ ആചരിയവാദം. ആചിക്ഖിസ്സന്തിതി ആദിതോ കമേസ്സന്തി, അത്തനാ ഉഗ്ഗഹിതനിയാമേന പരേ ഉഗ്ഗണ്ഹാപേസ്സന്തിതി അത്ഥോ. ദേസേസ്സന്തിതി വാചേസ്സന്തി, പാളിം സമ്മാ വാചേസ്സന്തിതി അത്ഥോ. പത്തേപേസ്സന്തിതി പജാനാപേസ്സന്തി, പകാസേസ്സന്തിതി അത്ഥോ. പട്ഠപേസ്സന്തിതി പകാരേന ഠപേസ്സന്തി. വിവരിസ്സന്തിതി വിവടം കരിസ്സന്തി. വിഭജിസ്സന്തിതി വിഭത്തം കരിസ്സന്തി. ഉത്താനീകരിസ്സന്തിതി അനുത്താനം ഗമഭീരം ഉത്താനം പാകം കരിസ്സന്തി. സഹധമ്മേനാതി സഹേതുകേന സകാരണേന വചനേന. സപ്പാടിഹാരിയന്തി യാവനിയ്യാനികം കത്ഥാ. യമ്മം ദേസേസ്സന്തിതി നവവിധലോകുത്തരയമ്മം പബോധേസ്സന്തി, പകാസേസ്സന്തിതി അത്ഥോ.

ഏതഥ ച “പത്തേപേസ്സന്തി”തിആദിഹി ഛഹി പദേഹി ഛ അത്ഥപദാനി ദസ്സിതാനി, ആദിതോ പന ദ്വീഹി പദേഹി ഛ ബൃജ്ജനപദാനിതി. ഏത്താവതാ തേപിടകം ബുദ്ധവചനം സംവണ്ണനായേന

സദ്ഗുഹേത്വം ദസ്സിതം ഹോതി. വൃത്തഞ്ജേതം നേത്തിയം “ദ്വാദസപദാനി സുത്തം, തം സഞ്ചം ബൃഞ്ജനഞ്ച അത്ഥോ ച”തി (നേത്തിം സദ്ഗുഹവാദം).

ബ്രഹ്മചരിയന്തി സിക്ഖത്തയസദ്ഗുഹിതം സകലം സാസനബ്രഹ്മചരിയം. ഇദ്ധന്തി സമിദ്ധം ത്യാനുപ്പാദവസേന. പീതന്തി വുദ്ധിപ്പത്തം സഞ്ചമാലിഹുല്ല്യം അഭിഞ്ഞാസവത്തിവസേന. വിത്ഥാരികന്തി വിത്ഥതം തസ്തിം തസ്തിം ദിസാഭാഗേ പതിട്ഠഹനവസേന. ബാഹുജഞ്ഞന്തി ബഹുഹി ഞാതം പടിവിദ്ധം ബഹുജനാഭിസമയവസേന. പുമുഭൂതന്തി സഞ്ചാകാരവസേന പുമുലഭാവപ്പത്തം. കഥം? യാവ ദേവമനുസ്സേഹിസുപ്പകാസിതന്തി യത്തകാ വിഞ്ഞുജാതികാ ദേവാ മനുസ്സാ ച അത്ഥി, തേഹി സഞ്ചേഹി സുട്ഠ പകാസിതന്തി അത്ഥോ.

അപ്പോസ്സുക്കോതി നിരുസ്സുക്കോ ലീനവീരിയോ. “ത്വഞ്ഹി, പാപിമ, സത്തസത്താഹാതികമനതോ പട്ഠായ ‘പരിനിബ്ബാതു ദാനി, ഭന്തേ ഭഗവാ, പരിനിബ്ബാതു സുഗതോ’തി വിരവന്തോ ആഹിണ്ഡിത്ഥ, അജ്ജ ദാനി പട്ഠായ വിഗതസ്സാഹോ ഹോഹി, മാ മയ്ഹം പരിനിബ്ബാനത്ഥായ വായാമം കരോഹീ”തി വദതി. സതോ സമ്പജാനോ ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജിതി സതിം സുപട്ഠിതം കത്ഥാ ഞാണേന പരിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ആയുസഞ്ചാരം വിസ്സജി പജഹി. തത്ഥ ന ഭഗവാ ഹത്ഥേന ലേസ്സും വിയ ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജി, തേമാസമത്തമേവ പന സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്ഥാ തതോ പരം ന സമാപജ്ജിസ്സാമീതി ചിത്തം ഉപ്പാദേസി. തം സന്ധായ വൃത്തം - “ഓസ്സജി”തി, “വോസ്സജി”തിപി പാഠോ.

കസ്ഥാ പന ഭഗവാ കപ്പം വാ കപ്പാവസേസം വാ റാതും സമത്ഥോ തത്തകം കാലം അട്ഠത്ഥാ പരിനിബ്ബായിതും മാറസ്സ യാചനായ ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജി? ന ഭഗവാ മാറസ്സ യാചനായ ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജി, നാപി മേറസ്സ ആയാചനായ ന ഓസ്സജിസ്സതി, തേമാസതോ പന പരം ബുദ്ധവേണേയ്യാനം അഭാവതോ ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജി . റാനഞ്ഹിനാമ ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം യാവദേവ വേണേയ്യവിനയനത്ഥം, തേ അസതി വിനേയ്യജ്ഞേ കേന നാമ കാരണേന റസ്സന്തി. യദി ച മാറസ്സ യാചനായ പരിനിബ്ബായേയ്യ, പുരേതരംയേവ പരിനിബ്ബായേയ്യ. ബോധിമണ്ഡേപി ഹി മാറേന യാചിതം, നിമിത്തോഭാസകരണസി മേറസ്സ സോകതനുകരണത്ഥന്തി വുത്തോവായമത്ഥോ. അപിച ബുദ്ധബലദീപനത്ഥം നിമിത്തോഭാസകരണം. ഏവം മഹാനുഭാവാ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോയേവ തിട്ഠന്താപി അത്തനോ രുചിയാവ തിട്ഠന്തി, പരിനിബ്ബായന്താപി അത്തനോ രുചിയാവ പരിനിബ്ബായന്തിതി.

മഹാഭൂമിചാലോതി മഹന്തോ പഥവികമ്പോ. തദാ കിര ദസസഹസ്സിലോകയാതു അകമ്പിത്ഥ. ഭിംസനകോതി ഭയജനകോ. ദേവദുന്ദിയോ ച ഫലിംസൂതി ദേവഭേരിയോ നദിംസു, ദേവോ സുക്ഖഗജ്ജിതം ഗജ്ജി, അകാലവിജ്ജുലതാ നിച്ഛരിംസു, ഖണികവസ്സം വസ്സിതി വൃത്തം ഹോതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി ഏതം സഞ്ചാരവിസഞ്ചാരാനം വിസേസസഞ്ചാരം അത്ഥം സഞ്ചാകാരതോ വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി അനവസേസസഞ്ചാരേ വിസ്സജ്ജത്ഥാ അത്തനോ വിസഞ്ചാരഗമനദീപകം ഉദാനം ഉദാനേസി. കസ്ഥാ ഉദാനേസി? കോചി നാമ വദേയ്യ “മാറേന പച്ഛതോ പച്ഛതോ അനുബന്ധിത്ഥാ ‘പരിനിബ്ബാതു, ഭന്തേ’തി ഉപദുതോ ഭയേന ഭഗവാ ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജി”തി. “തസ്സോകാസോ മാ ഹോതു, ഭീതസ്സ ഉദാനം നാമ നത്ഥീ”തി ഏതസ്സ ദീപനത്ഥം പീതിവേഗവിസ്സട്ഠം ഉദാനം ഉദാനേസിതി അട്ഠകമാസു വൃത്തം. തതോ തേമാസമത്തേനേവ ച പന ബുദ്ധകിച്ചസ്സ നിപ്ഫജ്ജനതോ ഏവം ദീഘരത്തം മയാ പരിഹാടോയം ദുക്ഖഭാരോ ന ചിരസ്സേവ നിക്ഖിപിയതീതി പസ്സതോ പരിനിബ്ബാനഗുണപച്ചവേക്ഖണേ തസ്സ ഉളാരം പീതിസോമനസ്സം ഉപ്പജ്ജി, തേന പീതിവേഗേന ഉദാനേസിതി യുത്തം വിയ. ഏകന്തേന ഹി വിസഞ്ചാരനിന്നോ നിബ്ബാനജ്ഞാസയോ സത്ഥാ മഹാകരുണായ ബലക്കാരേന വിയ സത്തഹിതത്ഥം ലോകേ സുചിരം റിതോ. തഥാ ഹി ദേവസികം ചതുവിസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചാ സമാപത്തിയോ വളഞ്ജേതി, സോദാനി മഹാകരുണാധികാരസ്സ നിപ്ഫന്നത്താ നിബ്ബാനാഭിമുഖോ അനപ്പകം പീതിസോമനസ്സം പടിസംവേദേസി. തേനേവ ഹി ഭഗവതോ കിലേസപരിനിബ്ബാനദിവസേ വിയ ഖഡ്ഡപരിനിബ്ബാനദിവസേപി സരീരാഭാ വിസേസതോ വിപ്പസന്നാ പരിസുദ്ധാ പഭുസ്സര അഹോസീതി.

ഗാമായ സോണസിങ്ഗാലാദിനസി പച്ചക്ഖഭാവതോ തുലിതം പരിച്ഛിന്നന്തി തുലം, കാമാവചരകമ്മം. ന തുലം അതുലം, തുലം വാ സദിസമസ്സ അത്തം ലോകിയകമ്മം നത്ഥീതി അതുലം, മഹഗ്ഗതകമ്മം. കാമാവചരം രൂപാവചരം വാ തുലം, അരൂപാവചരം അതുലം. അപ്പവിപാകം വാ തുലം, ബഹുവിപാകം അതുലം. സമ്ഭവന്തി സമ്ഭവസ്സ ഹേതുഭൂതം, ഉപപത്തിജനകന്തി അത്ഥോ. ഭവസഞ്ചാരന്തി പുനബ്ഭവസഞ്ചാരണകം. അവസ്സജിതി വിസ്സജ്ജേസി. മുനീതി ബുദ്ധമുനി. അജ്ഞത്തരതോതി നിയകജ്ഞത്തരതോ. സമാഹിതോതി ഉപചാരപ്പനാസമാധിവസേന സമാഹിതോ. അഭിന്ദികവചമിവാതി കവചം വിയ അഭിന്ദി. അത്തസമ്ഭവന്തി അത്തനി സഞ്ജാതം കിലേസം. ഇദം വൃത്തം ഹോതി “സവിപാകട്ഠേന സമ്ഭവം, ഭവാഭവാഭിസഞ്ചരണട്ഠേന ഭവസഞ്ചാരന്തി ച ലദ്ധനാമം തുലാതുലസഞ്ചാരം ലോകിയകമ്മഞ്ച ഓസ്സജി, സദ്ഗാമസീസേ മഹായോധോ കവചം വിയ അത്തസമ്ഭവം കിലേസഞ്ച അജ്ഞത്തരതോ സമാഹിതോ ഹുത്ഥാ അഭിന്ദീ”തി.

അഥ വാ തുലന്തി തുലേന്തോ തീരേന്തോ. അതുലഞ്ച സമ്ഭവന്തി നിബ്ബാനഞ്ചേവ ഭവഞ്ച. ഭവസഞ്ചാരന്തി ഭവഗാമികം കമ്മം. അവസ്സജി മുനീതി “പഞ്ചക്ഖന്ധാ അനിച്ഛാ, പഞ്ചന്നം ഖന്ധാനം

നിരോധോ നിബ്ബാനം നിച്ഛന്തിത്ഥിനാ നയേന തുലേന്തോ ബുദ്ധമുനി ഭവേ ആദിനവം, നിബ്ബാനേ ച ആനിസംസം ദിസാ തം ഖണ്ഡാനം മൂലഭൂതം ഭവസഞ്ചാരകമ്മം “കമ്മക്ഖയായ സംവത്തതി”തി (മന്റിം ൨.൮൧; അം നിം ൪.൨൩൩) ഏവം വുത്തേന കമ്മക്ഖയകരേണ അരിയമഗ്ഗേണ അവസ്സജി . കമ്മം അജ്ഞത്തരതോ സമാഹിതോ, അഭിന്ദി കവചമിവത്തസമ്ഭവം. സോ ഹി വിപസ്സനാവസേന അജ്ഞത്തരതോ, സമമവസേന സമാഹിതോതി ഏവം പുബ്ബഭാഗതോ പടായ സമമവിപസ്സനാബലേന കവചം വിയ അത്തഭാവം പരിയോനന്ധിത്ഥാ റിതം, അത്തനി സമ്ഭവത്താ “അത്തസമ്ഭവ”ന്തി ലദ്ധനാമം സബ്ബം കിലേസജാലം അഭിന്ദി, കിലേസാഭാവേനേവ കമ്മം അപ്പടിസന്ധികത്താ അവസ്സട്ഠം നാമ ഹോതിതി ഏവം കിലേസപ്പഹാനേന കമ്മം പജഹി. ഇതി ബോധിമൂലേയേവ അവസ്സട്ഠഭവസഞ്ചാരോ ഭഗവാ വേഖമിസ്സകേന വിയ ജരസക്കം സമാപത്തിവേഖമിസ്സകേന അത്തഭാവം യാപേന്തോപി “ഇതോ തേമാസതോ ഉദ്ധം സമാപത്തിവേഖമസ്സ ന ദസ്സാമി”തി ചിത്തുപ്പാദനേന ആയുസഞ്ചാരം ഓസ്സജീതി.

പഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. സത്തജടിലസുത്തവണ്ണനാ

൫൨. ദുതിയേ ബഹിദാരകോട്ഠകേതി പാസാദദാരകോട്ഠകസ്സ ബഹി, ന വിഹാരദാരകോട്ഠകസ്സ. സോ കിര പാസാദോ ലോഹപാസാദോ വിയ സമന്താ ചതുദാരകോട്ഠകപരിവുതോ പാകാരപരിക്ഖിത്തോ. തേസു പാചിനദാരകോട്ഠകസ്സ ബഹി പാസാദച്ഛായായം പാചിനലോകയാതും ഓലോകേന്തോ പഞ്ഞത്തവരബുദ്ധാസനേ നിസിന്നോ ഹോതി. ജടിലാതി ജടാവന്തോ താപസവേസധാരിനോ. നിഗണ്ഠാതി സേതപസനിഗണ്ഠരൂപധാരിനോ. ഏകസാടകാതി ഏകസാടകനിഗണ്ഠാ വിയ ഏകം പിളോതികഖണ്ഡം ഹത്ഥേ ബന്ധിത്ഥാ തേനാപി സരീരസ്സ പുരിമഭാഗം പടിച്ഛാദേത്ഥാ വിചരണകാ. പരൂട്ട്ഠഹകച്ഛനഖലോമാതി പരൂട്ട്ഠഹകച്ഛലോമാ പരൂട്ട്ഠഹനഖാ പരൂട്ട്ഠഹഅവസേസലോമാ ച, കച്ഛാദീസു ദീഘലോമാ ദീഘനഖാ ചാതി അത്ഥോ. ഖാരിവിവിധമാദായാതി വിവിധം ഖാരാദിനാനപ്പകാരം പബ്ബജിതപരിക്ഖാരഭണ്ഡികം ഗഹേത്ഥാ. അവിദുരേ അതിക്കമന്തിതി വിഹാരസ്സ അവിദുരമഗ്ഗേണ നഗരം പവിസന്തി.

രാജാഹം, ഭന്തേ, പസേനദി കോസലോതി അഹം, ഭന്തേ, രാജാ പസേനദി കോസലോ, മയ്ഹം നാമം തുമ്ഹേ ജാനാമാതി. കസ്ഥാ പന രാജാ ലോകേ അഗ്ഗപുഗ്ഗലസ്സ സന്തികേ നിസിന്നോ ഏവരുപാനം നഗ്ഗനിസ്സിരീകാനം അഞ്ജലിം പഗ്ഗണ്ഠാതിതി? സഞ്ജഗണ്ഠനത്ഥായ. ഏവഞ്ഹിസ്സ അഹോസി “സചാഹം ഏത്തകമ്പി ഏതേസം ന കരിസ്സാമി, മയം പുത്തദാരം പഹായ ഏത്തസ്സത്ഥായ ദുബ്ഭോജനദുക്ഖസേയ്യാദീനി അനുഭോമ, അയം അമ്ഹാകം നിപച്ചകാരമത്തമ്പി ന കരോതി . തസ്ഥിഞ്ഹി കതേ അമ്ഹേ ‘ഓചരകാ’തി ജനോ അഗ്ഗഹേത്ഥാ ‘പബ്ബജിതാ’ഇച്ചേവ സഞ്ജാനിസ്സതി, കിം ഇമസ്സ ഭൂതത്ഥകമനേനാതി അത്തനാ ദിട്ഠം സുതം പടിച്ഛാദേത്ഥാ ന കമേയ്യും, ഏവം കതേ പന അനിഗൃഹിത്ഥാ കമേസ്സന്തി”തി. അപിച സത്ഥു അജ്ഞാസയജാനനത്ഥമ്പി ഏവമകാസീതി. രാജാ കിര ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമന്തോപി കതിപയകാലം സമ്മാസമ്ബോധിം ന സദുഹി. തേനസ്സ ഏവം അഹോസി “യദി ഭഗവാ സബ്ബം ജാനാതി, മയാ ഇമേസം നിപച്ചകാരം കത്ഥാ ‘ഇമേ അരഹന്തോ’തി വുത്തേ നാനുജാനേയ്യ, അഥ മം അനുവത്തന്തോ അനുജാനേയ്യ, കുതോ തസ്സ സബ്ബത്തുതാ”തി. ഏവം സോ സത്ഥു അജ്ഞാസയജാനനത്ഥം തഥാ അകാസി. ഭഗവാ പന “ഉജുകമേവ ‘ന ഇമേ സമണാ ഓചരകാ’തി വുത്തേ യദിപി രാജാ സദുഹതി, മഹാജനോ പന തമത്ഥം അജാനന്തോ ന സദുഹേയ്യ, സമണോ ഗോതമോ ‘രാജാ അത്തന്തോ കഥം സുണാതി’തി യം കിഞ്ചി മുഖാരൂട്ട്ഠം കമേതി’തി വദേയ്യ, തദസ്സ ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ സംവത്തേയ്യ, അത്തോ ച ഗുട്ട്ഠകമ്മം വിവടം കതം ഭവേയ്യ, സയമേവ രാജാ തേസം ഓചരകഭാവം കമേസ്സന്തി”തി തത്ഥാ “ദുജ്ജാനം ഖോ ഏത”ന്തിത്ഥിമാഹ.

തത്ഥ കാമഭോഗിനാതി ഇമിനാ പന രാഗാഭിഭവം, ഉഭയേനാപി വിക്ഖിത്തചിത്തതം ദസ്സേതി. പുത്തസമ്ബാധസയനന്തി പുത്തേഹി സമ്ബാധസയനം . ഏത്ഥ ച പുത്തസീസേന ദാരപരിഗൃഹം, പുത്തദാരേസു ഉപ്പിലാവിതേന തേസം ഘരാവാസാദിഹേതു സോകാഭിഭവേന ചിത്തസ്സ സംകിലിട്ഠം ദസ്സേതി. കാസികചന്ദനന്തി സണ്ഠചന്ദനം, കാസികവത്ഥഞ്ച ചന്ദനഞ്ചാതി വാ അത്ഥോ. മാലാഗന്ധവിലേപനന്തി വണ്ണഗന്ധത്ഥായ മാലാ, സുഗന്ധഭാവത്ഥായ ഗന്ധം, ഛവിരാഗകരണത്ഥായ വിലേപനം ധാരേന്തേന. ജാതരൂപരജത്തനി സുവണ്ണഞ്ചേവ അവസിട്ഠയഞ്ച. സാദിയന്തേനാതി പടിഗ്ഗണ്ഠന്തേന. സബ്ബേനപി കാമേസു അഭിഗിദ്ധഭാവമേവ പകാസേതി.

സംവാസേനാതി സഹവാസേന. സീലം വേദിതബ്ബന്തി “അയം പേസലോ വാ ദുസ്സിലോ വാ”തി സംവസന്തേന ഏകസ്ഥിം റാനേ സഹ വസന്തേന ജാനിതബ്ബോ. തഞ്ച ഖോ ദീഘേന അദ്ധുനാ ന ഇത്തരന്തി തഞ്ച സീലം ദീഘേന കാലേന വേദിതബ്ബം, ന ഇത്തരേന. കതിപയദിവസേ ഹി സത്തതാകാരോ സംവുതിന്ദ്രിയാകാരോ ച ഹുത്ഥാ സക്കാ ദസ്സേതും. മനസി കരോതാ നോ അമനസി കരോതാതി തമ്പി “സീലമസ്സ പരിഗ്ഗണ്ഠഹിസ്സാമി”തി മനസി കരോന്തേന പച്ചവേക്ഖന്തേന സക്കാ ജാനിതും, ന ഇതരേന. പഞ്ഞവതാതി തമ്പി സപ്പഞ്ജേനേവ പണ്ഡിതേന. ബാലോ ഹി മനസി കരോന്തോപി ജാനിതും ന സക്കോതി. സംവോഹാരേനാതി കഥനേന.

“യോ ഹി കോചി മനുസ്സേസു, വോഹാരം ഉപജീവതി;
ഏവം വാസേട്തം ജാനാഹി, വാണിജോ സോ ന ബ്രാഹ്മണോ”തി. (സു. നി. നൃപന്) -

ഏതഥ ഹി വാണിജം വോഹാരോ നാമ. “ചത്താരോ അരിയവോഹാരാ”തി (ദീ. നി. ൩.൩൧൩) ഏതഥ ചേതനാ. “സങ്ഖാ സമത്താ പഞ്ഞത്തി വോഹാരോ”തി (ധ. സ. ൧൩൧൩-൧൩൧൫) ഏതഥ പഞ്ഞത്തി. “വോഹാരമത്തേന സോ വോഹരേയ്യോ”തി (സം. നി. ൧.൨൫) ഏതഥ കഥാ വോഹാരോ. ഇയാപി സോ ഏവ അധിപ്പേതോ. ഏകച്ചസ്സ ഹി സമ്മുഖാകഥാ പരമ്മുഖാകഥായ ന സമേതി, പരമ്മുഖാകഥാ സമ്മുഖാകഥായ, തഥാ പുരിമകഥാ പച്ഛിമകഥായ, പച്ഛിമകഥാ ച പുരിമകഥായ. സോ കഥേനോയേവ സക്കാ ജാനിതും “അസുചി ഏസോ പുഗ്ഗലോ”തി. സുചിസീലസ്സ പന പുരിമം പച്ഛിമേന, പച്ഛിമഞ്ച പുരിമേന, സമ്മുഖാ കഥിതഞ്ച പരമ്മുഖാ കഥിതേന, പരമ്മുഖാ കഥിതഞ്ച സമ്മുഖാ കഥിതേന സമേതി, തസ്മാ കഥേനേന സക്കാ സുചിഭാവോ ജാനിതുന്നി പകാസേനോ ആഹ - “സംവോഹാരേന സോചേയ്യം വേദിതബ്ബ”തി.

മാമോതി ഞാണമാമോ. യസ്സ ഹി ഞാണമാമോ നത്ഥി, സോ ഉപ്പന്നേസു ഉപദുവേസു ഗഹേതബ്ബഗഹണം കത്തബ്ബകരണം അപസ്സന്തോ അദ്ധാരികം ഘരം പവിട്ഠോ വിയ ചരതി. തേനാഹ - “ആപദാസു ഖോ, മഹാരാജ, മാമോ വേദിതബ്ബോ”തി. സാകച്ഛായാതി സഹകഥായ. ദുപ്പന്തസ്സ ഹി കഥാ ഉദകേ ഗേണ്ഡു വിയ ഉപ്പവതി, പഞ്ഞവതോ കഥേനസ്സ പടിഭാനം അനന്തം ഹോതി. ഉദകവിപ്ഫന്ദനേനേവ ഹി മച്ഛോ ഖുദുകോ മഹന്തോ വാതി പഞ്ഞായതി.

ഇതി ഭഗവാ രഞ്ഞോ ഉജുകഥേവ തേ “ഇമേ നാമാ”തി അവത്ഥാ അരഹന്താനം അനരഹന്താനഞ്ച ജാനന്തുപായം പകാസേസി. രാജാ തം സുതാ ഭഗവതോ സബ്ബഞ്ജുതായ ദേസനാവിലാസേന ച അഭിപ്പസനോ “അച്ഛരിയം, ഭന്തേ”തിആദിനാ അത്തനോ പസാദം പകാസേത്ഥാ ഇദാനി തേ യാമാവതോ ഭഗവതോ ആരോചേനോ “ഏതേ, ഭന്തേ, മമ പുരിസാ ചരാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ചരാതി അപബ്ബജിതാ ഏവ പബ്ബജിതരുപേന രട്ഠപിണ്ഡം ഭുങ്ങ്ജന്താ പടിച്ഛന്നകമ്മന്തത്താ. ഓചരകാതി ഹേട്ഠാ ചരകാ. ചരാ ഹി പബ്ബതമത്ഥകേന ചരന്താപി ഹേട്ഠാ ചരകാവ നിഹീനകമ്മന്താ. അഥ വാ ഓചരകാതി ചരപുരിസാ. ഓചരിത്ഥാതി അവചരിത്ഥാ വീമംസിത്ഥാ, തസ്മിം തസ്മിം ദേസേ തം തം പവത്തിം തത്ഥാതി അത്ഥോ. ഓസാരിസ്സാമീതി പടിപജ്ജിസ്സാമി, കരിസ്സാമീതി അത്ഥോ. രജോജല്ലന്തി രജഞ്ച മലഞ്ച. പവാഹേത്ഥാതി സുട്ഠു വിക്ഖാലനവസേന അപനേത്ഥാ. കപ്പിതകേസമസ്സുതി അലങ്കാരസത്ഥേ വുത്തവിധിനാ കപ്പകേഹി ഛരിനകേസമസ്സു. കാമഗുണേഹീതി കാമകോട്ഠാസേഹി, കാമബന്ധനേഹി വാ സമപ്പിതാതി സുട്ഠു അപ്പിതാ അല്ലിനാ. സമങ്ഗിഭൂതാതി സഹഭൂതാ . പരിചാരേസ്സന്തിതി ഇന്ദ്രിയാനി സമന്തതോ ചാരേസ്സന്തി കിളാപേസ്സന്തി വാ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി ഏതം തേസം രാജപുരിസാനം അത്തനോ ഉദരസ്സ കാരണാ പബ്ബജിതവേസേന ലോകവഞ്ചനസങ്ഖാതം അത്ഥം വിദിത്ഥാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം പരാധീനതാപരവഞ്ചനതാപടിക്ഖേപവിഭാവനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ന വായമേയ്യ സബ്ബത്ഥാതി ദുതേയ്യഓചരകകമ്മാദികേ സബ്ബസ്മിം പാപധമ്മേ ഇമേ രാജപുരിസാ വിയ പബ്ബജിതോ ന വായമേയ്യ, വായാമം ഉസ്സാഹം ന കരേയ്യ, സബ്ബത്ഥ യത്ഥ കത്ഥചി വായാമം അകത്ഥാ അപ്പമത്തകേപി പുണ്ണസ്മിംയേവ വായമേയ്യാതി അധിപ്പായോ. നാഞ്ഞസ്സ പുരിസോ സിയാതി പബ്ബജിതരുപേന അഞ്ഞസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ സേവകപുരിസോ ന സിയാ. കസ്ഥാ? ഏവരുപസ്സപി ഓചരകാദിപാപകമ്മസ്സ കത്തബ്ബത്താ. നാഞ്ഞം നിസ്സായ ജീവേയ്യാതി അഞ്ഞം പരം ഇസ്സരാദിം നിസ്സായ “തപ്പടിബദ്ധം മേ സുഖഭുക്ഖ”തി ഏവംചിത്തോ ഹുത്ഥാ ന ജീവികം പവത്തേയ്യ, അത്തദീപോ അത്തസരണോ അനഞ്ഞസരണോ ഏവ ഭവേയ്യ. അഥ വാ അനത്ഥാവഹതോ “ഓചരണ്”തി ലദ്ധനാമകത്താ അഞ്ഞം അകുസലകമ്മം നിസ്സായ ന ജീവേയ്യ. ധമ്മേന ന വണിം ചരേതി ധനാദിഅത്ഥായ ധമ്മം ന കഥേയ്യ. യോ ഹി ധനാദിഹേതു പരേസം ധമ്മം ദേസേതി, സോ ധമ്മേന വാണിജം കരോതി നാമ, ഏവം ധമ്മേന തം ന ചരേയ്യ. അഥ വാ ധനാദിനം അത്ഥായ കോസലരഞ്ഞോ പുരിസോ വിയ ഓചരകാദികമ്മം കരോന്തോ പരേഹി അനാസങ്കനീയതായ പബ്ബജാലിങ്ഗസമാദാനാദിനി അനുതിട്ഠന്തോ ധമ്മേന വാണിജം കരോതി നാമ. യോപി ഇധ പരിസുദ്ധം ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്തോപി അഞ്ഞതരം ദേവനികായം പണിധായ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി, സോപി ധമ്മേന വാണിജം കരോതി നാമ, ഏവം ധമ്മേന വാണിജം ന ചരേ, ന കരേയ്യാതി അത്ഥോ.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. പച്ചവേക്ഖണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

൫൩. തതിയേ അത്തനോ അനേകേ പാപകേ അകുസലേ ധമ്മേ പഹീനേതി ലോഭദോസമോഹവിപരീതമനസികാരഅഹിരികാനോത്തപ്പകോധുപനാഹമക്ഖപലാസഇസ്സാമച്ഛരിയമായാ-സാഠേയ്യമദ്ദിസാരമ്ഭമാനാതിമാനമദപമാദതണ്ഹാഅവിജ്ജാതിവിധാകുസലമൂലദുച്ചരിതസംകിലേസവിസമ-സത്താവിതക്കപപഞ്ചചതുബ്ബിധവിപല്ലാസആസവഓഘയോഗഗന്മാഗതിഗമനതണ്ഹുപാദാനപഞ്ചവിധ-

ചേതോവിലപഞ്ചചേതോവിനിബന്ധനീവരണാഭിനന്ദനശരവിവാദ-
മൂലതത്ത്വഹാകായസത്താനുസയത്ത്വമിച്ഛത്തനവ-
തത്ത്വഹാമൂലകദസാകുസലകമ്മപഥാസദ്വിദിഗതത്ത്വഹാവിചരിതാദിപ്പഭേദേ അത്തനോ
സത്താനേ അനാദികാലപവത്തേ ദിയവ്വസഹസ്സകിലേസേ തംസഹഗതേ ചാപി അനേകേ പാപകേ
ലാമകേ അകോസല്ലസമ്ഭൂതത്ത്വേന അകുസലേ യമ്മേ അനവസേസം സഹ വാസനായ ബോധിമൂലേയേവ
പഹീനേ അരിയമഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നേ പച്ചവേക്ഖമാനോ “അയമ്പി മേ കിലേസോ പഹീനോ, അയമ്പി മേ
കിലേസോ പഹീനോ”തി അനുപദപച്ചവേക്ഖണായ പച്ചവേക്ഖമാനോ ഭഗവാ നിസിന്നോ ഹോതി.

അനേകേ ച കുസലേ യമ്മേതി സീലസമാധിപത്താവിമുത്തിവിമുത്തിണാണസ്സനം ചത്താരോ
സതിപട്ഠാനാ, ചത്താരോ സമ്മപ്പയാനാ, ചത്താരോ ഇദ്ധിപാദാ, ചത്താരോ അരിയമഗ്ഗാ, ചത്താരി
ഫലാനി, ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ, ചതുയോനിപരിച്ഛേദകത്താണം, ചത്താരോ അരിയവംസാ, ചത്താരി
വേസാരജ്ജ്ഞാണാനി, പഞ്ച പധാനിയങ്ഗാനി, പഞ്ചങ്ഗികോ സമ്മാസമാധി, പഞ്ചത്താണികോ
സമ്മാസമാധി, പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി, പഞ്ച ബലാനി, പഞ്ച നിസ്സാരണീയാ യാതുകോ, പഞ്ച
വിമുത്തായതനത്താണാനി, പഞ്ച വിമുത്തിപരിപാചനീയാ സത്താ, ഹര അനുസ്സതിട്ഠാനാനി, ഹര
ഗാരവാ, ഹര നിസ്സാരണീയാ യാതുകോ, ഹര സതതവിഹാരാ, ഹര അനുത്തരിയാനി, ഹര നിബ്ബേധഭാഗിയാ
പത്താ, ഹര അഭിഞ്ഞാ, ഹര അസാധാരണത്താണാനി, സത്ത അപരിഹാനിയാ യമ്മാ, സത്ത
അരിയധനാനി, സത്ത ബോജ്ജ്യങ്ഗാ, സത്ത സപ്പുരിസയമ്മാ, സത്ത നിജ്ജരവത്ഥുനി, സത്ത സത്താ,
സത്ത ദക്ഖിണേയപുഗ്ഗലദേസനാ, സത്ത വീണാസവബലദേസനാ, അട്ഠ പത്താപടിലാഭഹേതുദേസനാ,
അട്ഠ സമ്മത്താനി, അട്ഠ ലോകയമ്മാതിക്കമാ, അട്ഠ ആരമ്ഭവത്ഥുനി, അട്ഠ അക്ഖലദേസനാ, അട്ഠ
മഹാപുരിസവിതക്കാ, അട്ഠ അഭിഭായതനദേസനാ, അട്ഠ വിമോക്ഖാ, നവ
യോനിസോമനസികാരമൂലകാ യമ്മാ, നവ പാരിസുദ്ധിപധാനിയങ്ഗാനി, നവ സത്താവാസദേസനാ, നവ
ആഘാതപ്പടിവിനയാ, നവ സത്താ, നവ നാനത്താനി, നവ അനുപുബ്ബവിഹാരാ, ദസ നാമകരണാ
യമ്മാ, ദസ കസിണായതനാനി, ദസ കുസലകമ്മപഥാ, ദസ സമ്മത്താനി, ദസ അരിയവാസാ, ദസ
അസേക്ഖാ യമ്മാ, ദസ തമാഗതബലാനി, ഏകാദസ മേത്താനിസംസാ, ദ്വാദസ യമ്മച്ഛക്കാകാരാ, തേരസ
ധുതങ്ഗഗുണാ, ചുദസ ബുദ്ധത്താണാനി, പന്നരസ വിമുത്തിപരിപാചനീയാ യമ്മാ, സോളസവിധാ
ആനാപാനസ്സതി, സോളസ അപരന്തപനീയാ യമ്മാ, അട്ഠാരസ മഹാവിപസ്സനാ, അട്ഠാരസ ബുദ്ധയമ്മാ,
ഏകുനവീസതി പച്ചവേക്ഖലത്താണാനി, ചതുചത്താലീസ ത്താണവത്ഥുനി, പത്താസ
ഉദയബ്ബയത്താണാനി, പരോപത്താസ കുസലാ യമ്മാ, സത്തസത്തതി ത്താണവത്ഥുനി,
ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസമാപത്തിസഞ്ചാരിമഹാവജിരത്താണം,
അനന്തനയസമന്തപട്ഠാനപവിചയപച്ചവേക്ഖലദേസനത്താണാനി, തമാ അനന്താസു ലോകയാതുകു
അനന്താനം സത്താനം ആസയാദിവിഭാവനത്താണാനി ചാതി ഏവമാദികേ അനേകേ അത്തനോ കുസലേ
അനവജ്ജയമ്മേ അനന്തകാലം പാരമിപരിഭാവനായ മഗ്ഗഭാവനായ ച പാരിപൂരിം വുദ്ധിം ഗതേ
“ഇമേപി അനവജ്ജയമ്മാ മയി സംവിജ്ജന്തി, ഇമേപി അനവജ്ജയമ്മാ മയി സംവിജ്ജന്തി”തി
രുചിവസേന മനസികാരാഭിമുഖേ ബുദ്ധഗുണേ വഗ്ഗവഗ്ഗേ പുഞ്ജപുഞ്ജേ കത്ഥാ പച്ചവേക്ഖമാനോ
നിസിന്നോ ഹോതി. തേ ച ലോ സപദേസതോ ഏവ, ന നിപ്പദേസതോ. സബ്ബേ ബുദ്ധഗുണേ
ഭഗവതാപി അനുപദം അനവസേസതോ മനസി കാതും ന സക്കാ അനന്താപരിമേയുഭാവതോ.

വുത്തത്ത്വേന -

“ബുദ്ധോപി ബുദ്ധസ്സ ഭണേയ വണ്ണം,
കപ്പമ്പി ചേ അത്തമഭാസമാനോ;
വിയേമ കപ്പോ ചിരദീഘമന്തരേ,
വണ്ണോ ന വിയേമ തമാഗതസ്സാ”തി.

അപരമ്പി വുത്തം -

“അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യാ, അപി നാമ സഹസ്സതോ”തി.

തദാ ഹി ഭഗവാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കത്തോ വിഹാരം പവിസിത്ഥാ ഗന്ധകുടിപ്പമുഖേ
ഠത്ഥാ ഭിക്ഖൂസു വത്തം ദസ്സേത്ഥാ ഗതേസു മഹാഗന്ധകുടിം പവിസിത്ഥാ പത്തത്തവരബുദ്ധാസനേ
നിസിന്നോ അത്തനോ അതീതജാതിവിസയം ത്താണം പേസേസി. അമസ്സ താനി നിരന്തരം
പോങ്ഖാനുപോങ്ഖം അനന്താപരിമാണപ്പഭേദോ ഉപട്ഠഹിംസു. സോ “ഏവം മഹത്തസ്സ നാമ
ദുക്ഖക്ഖണ്ഡസ്സ മൂലഭൂതാ ഇമേ കിലേസാ”തി കിലേസവിസയം ത്താണാചാരം പേസേത്ഥാ തേ
പഹാനമുഖേന അനുപദം പച്ചവേക്ഖിത്ഥാ “ഇമേ വത കിലേസാ അനവസേസതോ മയ്ഹം സുട്ഠ
പഹീനാ”തി പുന തേസം പഹാനകരം സാകാരം സപരിവാരം സഉദ്ദേസം അരിയമഗ്ഗം പച്ചവേക്ഖത്തോ
അനന്താപരിമാണഭേദേ അത്തനോ സീലാദിഅനവജ്ജയമ്മേ മനസാകാസി. തേന വുത്തം -

“തേന ലോ പന സമയേന ഭഗവാ അത്തനോ അനേകേ പാപകേ അകുസലേ യമ്മേ പഹീനേ
പച്ചവേക്ഖമാനോ നിസിന്നോ ഹോതി, അനേകേ ച കുസലേ യമ്മേ ഭാവനാപാരിപൂരിം

ഗതേ"തി.

ഏവം പച്ചവേക്ഖിത്വാ ഉപ്പന്നപിതിസോമനസ്സുദേശഭൂതം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വ അഹു പുഞ്ചേതി അരഹത്തമഗ്ഗണാണുപ്പത്തിതോ പുഞ്ചേ സഞ്ചോപി ചായം രാഗാദികോ കിലേസഗണോ മയ്ഹം സന്താനേ അഹു ആസി, ന ഇമസ്ഥിം കിലേസഗണേ കോചിപി കിലേസോ നാഹോസി. തദാ നാഹൂതി തദാ തസ്ഥിം കാലേ അരിയമഗ്ഗക്ഖണേ സോ കിലേസഗണോ ന അഹു ന ആസി, തത്ത്വ അണുമത്തോപി കിലേസോ അഗ്ഗമഗ്ഗക്ഖണേ അപ്പഹീനോ നാമ നത്ഥി. "തതോ നാഹു"തിപി പഠന്തി, തതോ അരഹത്തമഗ്ഗക്ഖണതോ പരം നാസിതി അത്ഥോ. നാഹു പുഞ്ചേതി യോ ചായം മമ അപരിമാണോ അനവജ്ജയമ്മോ ഏതരഹി ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗതോ ഉപലബ്ഭതി, സോപി അരിയമഗ്ഗക്ഖണതോ പുഞ്ചേ ന അഹു ന ആസി. തദാ അഹൂതി യദാ പന മേ അഗ്ഗമഗ്ഗണാണം ഉപ്പന്നം, തദാ സഞ്ചോപി മേ അനവജ്ജയമ്മോ ആസി. അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന ഹി സദ്ധിം സഞ്ചേപി സഞ്ചുത്തുഗുണാ ബുദ്ധാനം ഹത്ഥഗതാ ഏവ ഹോന്തി.

ന ചാഹു ന ച ഭവിസ്സതി, ന ചേതരഹി വിജ്ജതീതി യോ പന സോ അനവജ്ജയമ്മോ അരിയമഗ്ഗോ മയ്ഹം ബോധിമണ്ഡേ ഉപ്പന്നോ, യേന സഞ്ചോ കിലേസഗണോ അനവസേസം പഹീനോ, സോ യഥാ മയ്ഹം മഗ്ഗക്ഖണതോ പുഞ്ചേ ന ചാഹു ന ച അഹോസി, ഏവം അത്തനാ പഹാതബ്ബകിലേസാഭാവതോ തേ കിലേസാ വിയ അയമ്പി ന ച ഭവിസ്സതി അനാഗതേ ന ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, ഏതരഹി പച്ചുപ്പന്നകാലേപി ന വിജ്ജതി ന ഉപലബ്ഭതി അത്തനാ കത്തബ്ബകിച്ചാഭാവതോ. ന ഹി അരിയമഗ്ഗോ അനേകവാരം പവത്തതി. തേനേവാഹ - "ന പാരം ദിഗുണം യന്തി"തി.

ഇതി ഭഗവാ അരിയമഗ്ഗേന അത്തനോ സന്താനേ അനവസേസം പഹീനേ അകുസലേ യമ്മേ ഭാവനാപാരിപൂരിം ഗതേ അപരിമാണേ അനവജ്ജയമ്മേ ച പച്ചവേക്ഖമാനോ അത്തുപനായികപിതിവേഗവിസ്സട്ഠം ഉദാനം ഉദാനേസി. പൂരിമായ കമായ പൂരിമവേസാരജ്ജഡയമേവ കഥിതം, പച്ഛിമദ്വയം സമ്മാസമബോധിയാ പകാസിതത്താ പകാസിതമേവ ഹോതീതി.

തതീയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. പഠമനാനാതിത്ഥിയസുത്തവണ്ണനാ

൫൪. ചതുത്ഥേ നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡബ്രാഹ്മണപരിബ്ബാജകാതി ഏത്ഥ തരന്തി ഏതേന സംസാരോഘന്തി തിത്ഥം, നിബ്ബാനമഗ്ഗോ. ഇയ പന വിപരീതവിപല്ലാസവസേന ദിട്ഠിഗതികേഹി തഥാ ഗഹിതദിട്ഠിദസ്സനം "തിത്ഥ"ന്തി അധിപ്പേതം. തസ്ഥിം സസ്സതാദിനാനാകാരേ തിത്ഥേ നിയുത്താതി നാനാതിത്ഥിയാ, നഗ്ഗനിഗണ്ഠാദിസമണാ ചേവ കഠകലാപാദിബ്രാഹ്മണാ ച പോക്ഖരസാതാദിപരിബ്ബാജകാ ച സമണ്ഡബ്രാഹ്മണപരിബ്ബാജകാ. നാനാതിത്ഥിയാ ച തേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണപരിബ്ബാജകാ ചാതി നാനാതിത്ഥിയസമണ്ഡബ്രാഹ്മണപരിബ്ബാജകാ.

"സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ"തിആദിനാ പസ്സന്തി ഏതായ, സയം വാ പസ്സതി, തഥാ ദസ്സനമത്തമേവ വാതി ദിട്ഠി, മിച്ഛാഭിനിവേസസ്സേതം അധിവചനം. സസ്സതാദിവസേന നാനാ അനേകവിധാ ദിട്ഠിയോ ഏതേസന്തി നാനാദിട്ഠികാ. സസ്സതാദിവസേനേവ ഖമനം ഖന്തി, രോചനം രുചി, അത്ഥതോ "സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ"തിആദിനാ (ഉദാ ൫൫) പവത്തോ ചിത്തവിപല്ലാസോ സത്താവിപല്ലാസോ ച. തഥാ നാനാ ഖന്തിയോ ഏതേസന്തി നാനാഖന്തികാ, നാനാ രുചിയോ ഏതേസന്തി നാനാരുചികാ. ദിട്ഠിഗതികാ ഹി പൂഞ്ചഭാഗേ തഥാ തഥാ ചിത്തം രോചേത്വാ ഖമാപേത്വാ ച പച്ഛാ "ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണന്തി അഭിനിവിസന്തി. അഥ വാ "അനിച്ഛം നിച്ഛ"ന്തിആദിനാ തഥാ തഥാ ദസ്സനവസേന ദിട്ഠി, ഖമനവസേന ഖന്തി, രുചനവസേന രുചിതി ഏവം തീഹിപി പദേഹി ദിട്ഠി ഏവ വുത്താതി വേദിതബ്ബാ. നാനാദിട്ഠിനിസ്സയനിസ്സിതാതി സസ്സതാദിപരികപ്പവസേന നാനാവിധം ദിട്ഠിയാ നിസ്സയം വത്ഥും കാരണം, ദിട്ഠിസങ്ഖാതമേവ വാ നിസ്സയം നിസ്സിതാ അല്പിനാ ഉപഗതാ, തം അനിസ്സജ്ജിത്വാ റിതാതി അത്ഥോ. ദിട്ഠിയോപി ഹി ദിട്ഠിഗതികാനം അഭിനിവേസാകാരാനം നിസ്സയാ ഹോന്തി.

സന്തീതി അത്ഥി സംവിജ്ജന്തി ഉപലബ്ഭന്തി. ഏകേതി ഏകച്ചേ. സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാതി പഞ്ചജ്ജുപഗമേന സമണാ, ജാതിയാ ബ്രാഹ്മണാ, ലോകേന വാ സമണാതി ച ബ്രാഹ്മണാതി ച ഏവം ഗഹിതാ. ഏവംവാദിനോതി ഏവം ഇദാനി വത്തബ്ബാകാരേന വദന്തിതി ഏവംവാദിനോ. ഏവം ഇദാനി വത്തബ്ബാകാരേന പവത്താ ദിട്ഠി ഏതേസന്തി ഏവംദിട്ഠിനോ. തത്ത്വ ദുതിയേന ദിട്ഠിഗതികാനം മിച്ഛാഭിനിവേസോ ദസ്സിതോ, പഠമേന തേസം യഥാഭിനിവേസം പരേസം തത്ത്വ പതിട്ഠാപനവസേന വോഹാരോ.

സസ്സതോ ലോകോ, ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണന്തി ഏത്ഥ ലോകോതി അത്താ. സോ ഹി ദിട്ഠിഗതികേഹി ലോകിയന്തി ഏത്ഥ പുണ്ണം പാപം തബ്ബിപാകാ, സയം വാ കാരകാദിഭാവേന അഭിയുത്തേഹി ലോകിയതീതി ലോകോതി അധിപ്പേതോ. സ്വായം സസ്സതോ അമരോ നിച്ഛോ യുവോതി

യദിദം അമ്ഹാകം ദസ്സനം ഇദമേവ സച്ചം അവിപരീതം, അന്തം പന അസസ്സതോതിആദി പരേസം ദസ്സനം മോഘം മിച്ചാതി അത്ഥോ. ഏതേന ചത്താരോപി സസ്സതവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. അസസ്സതോതി ന സസ്സതോ, അനിച്ഛോ അധുവോ ചവനയമ്മോതി അത്ഥോ. “അസസ്സതോ”തി സസ്സതഭാവപ്പടിക്ഖേപേനേവ ഉച്ഛേദോ ദീപിതോതി സത്തപി ഉച്ഛേദവാദാ ദീപിതാ ഹോന്തി.

അന്തവാതി സപരിയന്തോ പരിവടുമോ പരിച്ഛിന്നപ്പമാണോ, ന സബുഗതോതി അത്ഥോ. ഏതേന സരീരപരിമാണോ അങ്ഗുല്പരിമാണോ അവയവപരിമാണോ പരമാണുപരിമാണോ അത്താതി ഏവമാദിവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. അനന്തവാതി അപരിയന്തോ, സബുഗതോതി അത്ഥോ. ഏതേന കപിലകണാദാദിവാദാ ദീപിതാ ഹോന്തി.

തം ജീവം തം സരീരന്തി യം സരീരം, തദേവ ജീവസങ്ഖാതം വത്സു, യഞ്ച ജീവസങ്ഖാതം വത്സു, തദേവ സരീരന്തി ജീവഞ്ച സരീരഞ്ച അദയം സമനുപസ്സതി. ഏതേന ആജീവകാന്നം വിയ “രൂപീ അത്താ”തി അയം വാദോ ദസ്സിതോ ഹോന്തി. അന്തം ജീവം അന്തം സരീരന്തി ഇമിനാ പന “അരൂപീ അത്താ”തി അയം വാദോ ദസ്സിതോ.

ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാതി ഏതഥ തമാഗതോതി സത്തോ. തത്ത്ഹി ദിട്ഠിഗതികോ കാരകവേദകാദിസങ്ഖാതം, നിച്ചയുവാദിസങ്ഖാതം വാ തമാഭാവം ഗതോതി തമാഗതോതി വോഹരതി, സോ മരണതോ ഇധകായസ്സ ഭേദതോ പരം ഉഖം ഹോതി, അത്ഥി സംവിജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഏതേന സസ്സതഗ്ഗാഹമുഖേന സോളസ സഞ്ചിവാദാ അട്ഠ അസഞ്ചിവാദാ അട്ഠ ച നേവസഞ്ചിനാസഞ്ചിവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. ന ഹോതീതി നത്ഥി ന ഉപലബ്ഭതി. ഏതേന ഉച്ഛേദവാദോ ദസ്സിതോ. ഹോതി ച ന ച ഹോതീതി അത്ഥി ച നത്ഥി ചാതി. ഏതേന ഏകച്ചസസ്സതവാദാ സത്ത സഞ്ചിവാദാ ച ദസ്സിതാ. നേവ ഹോതി ന ന ഹോതീതി ഇമിനാ പന അമരാവിക്ഖേപവാദോ ദസ്സിതോതി വേദിതബ്ബം.

ഇമേ കിര ദിട്ഠിഗതികാ നാനാദേസതോ ആഗന്താ സാവത്ഥിയം പടിവസന്താ ഏകദാ സമയപ്പവാദകേ സന്നിപതിത്വാ അത്തനോ അത്തനോ വാദം പഗ്ഗയ്ഹ അത്തവാദേ ഖുംസേന്താ വിവാദാപന്നാ അഹേസും. തേന വുത്തം “തേ ഭണ്ഡനജാതാ”തിആദി.

തത്ഥ ഭണ്ഡനം നാമ കലഹസ്സ പുബ്ബഭാഗോ. ഭണ്ഡനജാതാതി ജാതഭണ്ഡനാ. കലഹോതി കലഹോ ഏവ, കലസ്സ വാ ഹന്നതോ കലഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അന്തമഞ്ജസ്സ വിരുദ്ധവാദം ആപന്നാതി വിവാദാപന്നാ. മമ്മച്ഛനതോ മുഖമേവ സത്തീതി മുഖസത്തി, ഫരുസവാചാ. ഫലുപചാരേന വിയ ഹി കാരണം കാരണുപചാരേന ഫലമ്പി വോഹരിയതി യഥാ തം “സുഖോ ബുദ്ധുപ്പാദോ, പാപകമ്മം പച്ചനുഭോതീ”തി ച. താഹി മുഖസത്തിഹി വിതുദന്താ വിജ്ജന്താ വിഹരന്തി. ഏദിസോ യമ്മോതി യമ്മോ അവിപരീതസഭാവോ ഏദിസോ ഏവരൂപോ, യഥാ മയാ വുത്തം “സസ്സതോ ലോകോ”തി. നേദിസോ യമ്മോതി ന ഏദിസോ യമ്മോ , യഥാ തയാ വുത്തം “അസസ്സതോ ലോകോ”തി, ഏവം സേസപദേഹിപി യോജേതബ്ബം. സോ ച തിത്ഥിയാനം വിവാദോ സകലനഗരേ പാകടോ ജാതോ. അഥ ഭിക്ഖു സാവത്ഥിം പിണ്ഡായ പവിട്ഠാ തം സുത്വാ “അത്ഥി നോ ഇദം കമാപാഭതം, യം നൂന മയം ഇമം പവത്തിം ഭഗവതോ ആരോചേയ്യാമ, അപ്പേവ നാമ തം നിസ്സായ സത്സു സങ്ഗഹസുഖമം യമ്മദേസനം ലഭേയ്യാമാ”തി തേ പച്ഛാഭത്തം യമ്മദേസനാകാലേ ഭഗവതോ ഏതമത്ഥം ആരോചേസും. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു”തിആദി.

തം സുത്വാ ഭഗവാ അത്തതിത്ഥിയാനം യമ്മസ്സ അയമാഭൂതപജാനനം പകാസേന്തോ “അത്തതിത്ഥിയാ, ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അന്ധാതി പത്താചക്ഖുവിരഹേന അന്ധാ. തേനാഹ “അചക്ഖുകാ”തി. പത്താ ഹി ഇധ “ചക്ഖു”തി അധിപ്പേതാ. തഥാ ഹി വുത്തം “അത്ഥം ന ജാനന്തി”തിആദി. തത്ഥ അത്ഥം ന ജാനന്തിതി ഇധലോകത്ഥം പരലോകത്ഥം ന ജാനന്തി, ഇധലോകപരലോകേസു വുദ്ധിം അബ്ഭുദയം നാവബുജ്ജന്തി, പരമത്ഥേ പന നിബ്ബാനേ കമാവകാ. യേ ഹി നാമ പവത്തിമത്തേപി സമ്മുട്ട്ഠാ, തേ കഥം നിവത്തിം ജാനിസ്സന്തിതി. അനത്ഥം ന ജാനന്തിതി യദഗ്ഗേന തേ അത്ഥം ന ജാനന്തി, തദഗ്ഗേന അനത്ഥമ്പി ന ജാനന്തി. യസ്ഥാ യമ്മം ന ജാനന്തി, തസ്ഥാ അയമ്മമ്പി ന ജാനന്തി. തേ ഹി വിപരിയേസഗ്ഗാഹിതായ യമ്മം കുസലമ്പി അകുസലം കരോന്തി, അയമ്മമ്പി അകുസലം കുസലം കരോന്തി. ന കേവലഞ്ച യമ്മായമ്മേസു ഏവ, അഥ ഖോ തസ്സ വിപാകേസുപി സമ്മുട്ട്ഠാ. തഥാ ഹി തേ കമ്മമ്പി വിപാകം കത്വാ വോഹരന്തി, വിപാകമ്പി കമ്മം കത്വാ. തഥാ യമ്മം സഭാവയമ്മമ്പി ന ജാനന്തി, അയമ്മം അസഭാവയമ്മമ്പി ന ജാനന്തി. ഏവംഭൂതാ ച സഭാവയമ്മം അസഭാവയമ്മഞ്ച, അസഭാവയമ്മം സഭാവയമ്മഞ്ച കത്വാ പവേദേന്തി.

ഇതി ഭഗവാ തിത്ഥിയാനം മോഹദിട്ഠിപടിലാഭാവേന പത്താചക്ഖുവേകല്പതോ അന്ധഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തമത്ഥം ജച്ചന്ധൂപമായ പകാസേതും “ഭൂതപുബ്ബം, ഭിക്ഖവേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭൂതപുബ്ബന്തി പുബ്ബേ ഭൂതം, അതീതകാലേ നിബ്ബത്തം. അത്തതരോ രാജാ അഹോസീതി പുരാതനോ നാമഗോത്തേഹി ലോകേ അപാകടോ ഏകോ രാജാ അഹോസി. സോ രാജാ അത്തതരം പുരിസം ആമന്തേസീതി തസ്സ കിര രഞ്ജതോ സോഭഗ്ഗപ്പത്തം സബുങ്ഗസമ്പന്നം അത്തനോ ഓപവയ്ഹം ഹത്ഥിം ഉപട്ഠാനം ആഗതം ദിസാ ഏതദഹോസി - “ഭദ്രകം വത, ഭോ, ഹത്ഥിയാനം ദസ്സനീയ”ന്തി. തേന ച സമയേന ഏകോ ജച്ചന്ധോ രാജങ്ഗണേന ഗച്ഛതി. തം ദിസാ രാജാ ചിന്തേസി - “മഹാജാനിയാ ഖോ

ഇമേ അന്ധാ യേ ഏവരൂപം ദസ്തനീയം ന ലഭന്തി ദിട്ഠം. യംസ്മനാഹം ഇമിസ്സാ സാവത്ഥിയാ യത്തകാ ജച്ചന്ധാ സഞ്ചേ തേ സന്നിപാതാപേത്യാ ഏകദേശം ഏകദേശം ഹത്ഥേന ചുസാപേത്യാ തേസം വചനം സുണ്ണേയ്തി. കേളിസീലോ രാജാ ഏകേന പുരിസേന സാവത്ഥിയാ സഞ്ചേ ജച്ചന്ധേ സന്നിപാതാപേത്യാ തസ്സ പുരിസസ്സ സഞ്ചം അദാസി “യഥാ ഏകേകോ ജച്ചന്ധോ സീസാദികം ഏകേകംയേവ ഹത്ഥിസ്സ അങ്ഗം ചുസിത്വാ ‘ഹത്ഥീ മയാ ദിട്ഠോ’തി സഞ്ചം ഉപ്പാദേസി, തഥാ കരോഹീ”തി. സോ പുരിസോ തഥാ അകാസി. അഥ രാജാ തേ ജച്ചന്ധേ പച്ചേകം പുച്ഛി “കീദിസോ, ഭണേ, ഹത്ഥീ”തി. തേ അത്തനാ ദിട്ഠദിട്ഠാവയവമേവ ഹത്ഥിം കത്വാ വദന്താ “ഏദിസോ ഹത്ഥീ, നേദിസോ ഹത്ഥീ”തി അത്തമഞ്ചം കലഹം കരോന്താ ഹത്ഥാദീഹി ഉപക്കമിത്വാ രാജങ്ഗണേ മഹന്തം കോലാഹലം അകംസു. രാജാ സപരിജനോ തേസം തം വിപ്പകാരം ദിസാ ഫാസുകേഹി ഭിജ്ജമാനേഹി ഹദയേന ഉഗ്ഗതേന മഹാഹസിതം ഹസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ, ഭിക്ഖവേ, സോ രാജാ...പേ... അത്തമനോ അഹോസീ”തി.

തത്ഥ അമ്ഭോതി ആലപനം. യാവതകാതി യത്തകാ. ജച്ചന്ധാതി ജാതിയാ അന്ധാ, ജാതിതോ പടായ അചക്ഖുകാ. ഏകജ്ഞന്തി ഏകതോ. ഭണേതി അബഹുമാനാലാപോ. ഹത്ഥിം ദസ്സേഹീതി യഥാവുത്തം ഹത്ഥിം സയാപേത്യാ ദസ്സേഹി. സോ ച സുസിക്ഖിതത്താ അപരിപ്ഫന്ദനോ നിപജ്ജി. ദിട്ഠോനോ ഹത്ഥീതി ഹത്ഥേന പരാമസനം ദസ്സനം കത്വാ ആഹംസു. തേന പുരിസേന സീസം പരാമസാപേത്യാ “ഏദിസോ ഹത്ഥീ”തി സഞ്ചാപിതത്താ താദിസംയേവ നം ഹത്ഥിം സഞ്ജാനന്താ ജച്ചന്ധാ “ഏദിസോ ദേവ ഹത്ഥീ സേയ്യമാപി കുമ്ഭോ”തി വദിംസു. കുമ്ഭോതി ച ഘടോതി അത്ഥോ. വീലോതി നാഗദന്തവീലോ. സോണ്ഡാതി ഹത്ഥോ. നങ്ഗലീസാതി നങ്ഗലസ്സ സിരസ്സ ഞ്ജസാ. കായോതി സരീരം. കോട്ഠോതി കുസുലോ. പാദോതി ജങ്ഘോ. മൂണ്ണോതി മമ്ഭോ. നങ്ഗുട്ഠന്തി വാളസ്സ ഉരിമപ്പദേസോ. വാലധീതി വാലസ്സ അഗ്ഗപ്പദേസോ. മുട്ഠിഹിസംസുമ്ഭിംസുതി മുട്ഠിയോ ബന്ധിത്വാ പഹരിംസു, മുട്ഠിഘാതം അകംസു. അത്തമനോ അഹോസീതി കേളിസീലത്താ സോ രാജാ തേന ജച്ചന്ധാനം കലഹേന അത്തമനോ പഹാസേന ഗഹിതമനോ അഹോസി.

ഏവമേവ ഖോതി ഉപമാസംസന്ദനം. തസ്സത്ഥോ - ഭിക്ഖവേ, യഥാ തേ ജച്ചന്ധാ അചക്ഖുകാ ഏകങ്ഗദസ്സിനോ അനവസേസതോ ഹത്ഥിം അപസ്സിത്വാ അത്തനാ ദിട്ഠാവയവമത്തം ഹത്ഥിസഞ്ചായ ഇതരേഹി ദിട്ഠം അനനുജാനന്താ അത്തമഞ്ചം വിവാദം ആപന്നാ കലഹം അകംസു, ഏവമേവ ഇമേ അത്തതിത്ഥിയാ സക്കായസ്സ ഏകദേശം രൂപവേദനാദിം അത്തനോ ദിട്ഠിദസ്സനേന യഥാദിട്ഠം “അത്താ”തി മത്തമാനാ തസ്സ സസ്സതാദിഭാവം ആരോപേത്വാ “ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ച”ന്തി അഭിനിവിസിത്വാ അത്തമഞ്ചം വിവദന്തി, യഥാഭൂതം പന അത്ഥാനത്ഥം ധമ്മാധമ്മഞ്ച ന ജാനന്തി. തസ്മാ അന്ധാ അചക്ഖുകാ ജച്ചന്ധപടിഭാഗാതി.

ഏതത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തിത്ഥിയാനം ധമ്മസഭാവം യഥാഭൂതം അജാനന്താനം അപസ്സന്താനം ജച്ചന്ധാനം വിയ ഹത്ഥിമ്ഹി യഥാദസ്സനം മിച്ചാഭിനിവേസം, തത്ഥ ച വിവാദാപത്തിം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥഭിപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഇമേസു കിര സജ്ജന്തി, ഏകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാതി ഇയേകച്ചേ പബ്ബജ്ജുപഗമനേന സമണ്ഡ, ജാതിമത്തേന ബ്രാഹ്മണ “സസ്സതോ ലോകോ”തിആദിനയപ്പവത്തേസു ഇമേസു ഏവ അസാരേസു ദിട്ഠിഗതേസു ദിട്ഠാഭിനന്ദനവസേന, ഇമേസു വാ രൂപാദിസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു ഏവം അനിച്ചേസു ദുക്ഖേസു വിപരിണാമധമ്മേസു തണ്ഹാഭിനന്ദനദിട്ഠാഭിനന്ദനാനം വസേന “ഏതം മമാ”തിആദിനാ സജ്ജന്തി കിര. അഹോ നേസം സമ്മോഹോതി ദസ്സേതി. കിരസദ്ദോ ചേത്ഥ അരുചിസുചനത്ഥോ. തേന തത്ഥ സങ്ഗകാരണാഭാവമേവ ഭിപേതി. ന കേവലം സജ്ജന്തി ഏവ, അഥ ഖോ വിഗ്ഗയ്ഹ നം വിവദന്തി “ന ത്വം ഇമം ധമ്മവിനയം ആജാനാസി, അഹം ഇമം ധമ്മവിനയം ആജാനാമീ”തിആദിനാ വിഗ്ഗാഹികകമ്മാനുയോഗവസേന വിഗ്ഗയ്ഹ വിവദന്തി വിവാദം ആപജ്ജന്തി. നന്തി ചേത്ഥ നിപാതമത്തം. അഥ വാ വിഗ്ഗയ്ഹ നന്തി നം ദിട്ഠിനിസ്സയം സക്കായദിട്ഠിമേവ വാ വിപരീതദസ്സനത്താ സസ്സതാദിവസേന അത്തമഞ്ചം വിരുദ്ധം ഗഹേത്വാ വിവദന്തി വിസേസതോ വദന്തി, അത്തനോ ഏവ വാദം വിസിട്ഠം അവിപരീതം കത്വാ അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി. യഥാ കിം? ജനാ ഏകങ്ഗദസ്സിനോ യഥേവ ജച്ചന്ധജനാ ഹത്ഥിസ്സ ഏകേകങ്ഗദസ്സിനോ “യം യം അത്തനാ ചുസിത്വാ ഞാതം, തം തദേവ ഹത്ഥീ”തി ഗഹേത്വാ അത്തമഞ്ചം വിഗ്ഗയ്ഹ വിവദിംസു, ഏവംസമ്പദമിദന്തി അത്ഥോ. ഇവസദ്ദോ ചേത്ഥ ലുത്തനിദിട്ഠോതി വേദിതഞ്ചോ.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ദുതിയനാനാതിത്ഥിയസുത്തവണ്ണനാ

൫൫. പഞ്ചമേ സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാതി രൂപാദിസു അത്തതരം അത്താതി ച ലോകോതി ച ഗഹേത്വാ തം സസ്സതം നിച്ചന്തി അത്തേപി ച തഥാ ഗാഹേന്താ വോഹരന്തി. യഥാഹ -

“രൂപം അത്താ ചേവ ലോകോ ച സസ്സതോ ചാതി അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പത്തേപേന്തി. വേദനം... സഞ്ചം... സങ്ഖാരേ... വിഞ്ചാണം അത്താ ച ലോകോ ച സസ്സതോ ചാതി അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പത്തേപേന്തി”തി.

അഥ വാ അത്താതി അഹങ്കാരവത്സു, ലോകോതി മമങ്കാരവത്സു, യം “അത്തനിയ”ന്തി വുച്ചതി. അത്താതി വാ സയം, ലോകോതി പരോ. അത്താതി വാ പഞ്ചസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡസു ഏകോ ഖണ്ഡോ, ഇതരോ ലോകോ . അത്താതി വാ സവിത്താണകോ ഖണ്ഡസന്താനോ, അവിത്താണകോ ലോകോ. ഏവം തം തം അത്താതി ച ലോകോതി ച യമാദസ്സനം ദിയാ ഗഹേത്വാ തദുഭയം “നിച്ഛോ യുവോ സസ്സതോ”തി അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി. ഏതേന ചത്താരോ സസ്സതവാദാ ദസ്സിതാ. അസസ്സതോതി സത്തപി ഉച്ഛേദവാദാ ദസ്സിതാ. സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ചാതി ഏകച്ഛോ അത്താ ച ലോകോ ച സസ്സതോ, ഏകച്ഛോ അസസ്സതോതി ഏവം സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ചാതി അത്ഥോ. അഥ വാ സ്വേവ അത്താ ച ലോകോ ച അത്തഗതിദിട്ഠികാനം വിയ സസ്സതോ ച അസസ്സതോ ച, സിയാ സസ്സതോതി ഏവമേതേ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. സഞ്ചമാപി ഇമിനാ ഏകച്ഛസസ്സതവാദോ ദസ്സിതോ. നേവ സസ്സതോ നാസസ്സതോതി ഇമിനാ അമരാവിക്ഖേപവാദോ ദസ്സിതോ. തേ ഹി സസ്സതവാദേ അസസ്സതവാദേ ച ദോസം ദിസാ “നേവ സസ്സതോ നാസസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി വിക്ഖേപം കരോന്താ വിവദന്തി.

സയംകത്തോതി അത്തനാ കത്തോ. യഥാ ഹി തേസം തേസം സത്താനം അത്താ ച അത്തനോ യമ്മാനുയമ്മം കത്വാ സുഖഭുക്ഖാണി പടിസംവേദേതി, ഏവം അത്താവ അത്താനം തസ്സ ച ഉപഭോഗഭൂതം കിഞ്ചനം പലിബോധസഞ്ചാതം ലോകഞ്ച കരോതി, അഭിനിമ്മിനാതീതി അത്തലദ്ധി വിയ അയമ്പി തേസം ലദ്ധി. പരംകത്തോതി പരേന കത്തോ, അത്തതോ പരേന ഇസ്സരേന വാ പൂരിസേന വാ പജാപതിനാ വാ കാലേന വാ പകതിയാ വാ അത്താ ച ലോകോ ച കത്തോ , നിമ്മിത്തോതി അത്ഥോ. സയംകത്തോ ച പരംകത്തോ ചാതി യസ്ഥാ അത്താനഞ്ച ലോകഞ്ച നിമ്മിനന്താ ഇസ്സരാദയോ ന കേവലം സയമേവ നിമ്മിനന്തി, അഥ ലോ തേസം തേസം സത്താനം യമ്മായമ്മാനം സഹകാരികാരണം ലഭിത്വാവ, തസ്ഥാ സയംകത്തോ ച പരംകത്തോ ച അത്താ ച ലോകോ ചാതി ഏകച്ഛാനം ലദ്ധി. അസയംകാരോ അപരംകാരോതി നത്ഥി ഏതസ്സ സയംകാരോതി അസയംകാരോ, നത്ഥി ഏതസ്സ പരംകാരോതി അപരംകാരോ. അനുനാസികാഗമം കത്വാ വുത്തം “അപരംകാരോ”തി. അയം ഉഭയത്ഥ ദോസം ദിസാ ഉഭയം പടിക്ഖിപതി. അഥ കഥം ഉപ്പന്നോതി ആഹ - അധിച്ചസമുപ്പന്നോതി യദിച്ചായ സമുപ്പന്നോ കേനചി കാരണേന വിനാ ഉപ്പന്നോതി അധിച്ചസമുപ്പന്നവാദോ ദസ്സിതോ. തേന ച അഹേതുകവാദോപി സഞ്ചഹിതോ ഹോതി.

ഇദാനി യേ ദിട്ഠിഗതികാ അത്താനം വിയ സുഖഭുക്ഖമ്പി തസ്സ ഗുണഭൂതം കിഞ്ചനഭൂതം വാ സസ്സതാദിവസേന അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി, തേസം തം വാദം ദസ്സേതും “സന്തേകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ”തിആദി വുത്തം. തം വുത്തനയമേവ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതഥ പന ഇധ ജച്ചന്ധൂപമായ അനാഗതത്താ തം ഹിത്വാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ യോജേതഞ്ചോ, തഥാ ഗാമായ.

തത്ഥ അന്തരാവ വിസീദന്തി, അപത്വാവ തമോഗധന്തി അയം വിസേസോ. തസ്സത്ഥോ - ഏവം ദിട്ഠിഗതേസു ദിട്ഠിനിസ്സയേസു ആസജ്ജമാനാ ദിട്ഠിഗതികാ കാമോഘാദീനം ചതുന്നം ഓഘാനം, സംസാരമഹോഘസ്സേവ വാ അന്തരാവ വേമജ്ജേയേ ഏവ യം തേസം പാരഭാവേന പതിട്ഠന്തേ വാ ഓഗധസഞ്ചാതം നിബ്ബാനം തദധിഗമൂപായോ വാ അരിയമഗ്ഗോ തം അപ്പത്വാവ അനധിഗത്ത്വാവ വിസീദന്തി സംസീദന്തി. ഓഗാധന്തി പതിട്ഠഹന്തി ഏതേന, ഏതഥ വാതി ഓഗാധോ, അരിയമഗ്ഗോ നിബ്ബാനഞ്ച. ഓഗാധമേവേതഥ രസ്സത്തം കത്വാ ഓഗധന്തി വുത്തം. തം ഓഗധം തമോഗധന്തി പദവിഭാഗോ.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. തതീയനാനാതിത്ഥിയസുത്തവണ്ണനാ

൭൬. ഛട്ഠേ സഞ്ചം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. ഇഥം ഉദാനന്തി ഏതഥ പന ദിട്ഠിതണ്ഹാമാനേസു ദോസം ദിസാ തേ ദൂരതോ വജ്ജേത്വാ സഞ്ചാരേ യമാഭൂതം പസ്സതോ ച തത്ഥ അനാദീനവദസ്സിതായ മിച്ചാഭിനിവിട്ഠസ്സ യമാഭൂതം അപസ്സതോ ച യമാക്കമം സംസാരതോ അതിവത്തനാനതിവത്തനദീപകം ഇഥം ഉദാനം ഉദാനേസീതി അത്ഥോ യോജേതഞ്ചോ.

തത്ഥ അഹങ്കാരപസുതായം പജാതി “സയംകത്തോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തി ഏവം വുത്തസയംകാരസഞ്ചാതം അഹങ്കാരം തഥാപവത്തം ദിട്ഠിം പസുതാ അനുയുത്താ അയം പജാ മിച്ചാഭിനിവിട്ഠോ സത്തകായോ. പരംകാരൂപസംഹിതാതി പരോ അത്തോ ഇസ്സരാദികോ സഞ്ചം കരോതീതി ഏവം പവത്തപരംകാരദിട്ഠിസന്നിസ്സിതാ തായ ഉപസംഹിതാതി പരംകാരൂപസംഹിതാ. ഏതദേകേ നാബ്ഭത്തംസൂതി ഏതം ദിട്ഠിദയം ഏകേ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ തത്ഥ ദോസദസ്സിനോ ഹുത്വാ നാനുജാനിംസു. കഥം? സതി ഹി സയംകാരേ കാമകാരതോ സത്താനം ഇട്ഠേനേവ ഭവിതഞ്ചം, ന അനിട്ഠേന. ന ഹി കോചി അത്തനോ ഭുക്ഖം ഇച്ഛതി, ഭവതി ച അനിട്ഠം, തസ്ഥാ ന സയംകാരോ. പരംകാരോപി യദി ഇസ്സരഹേതുകോ, സ്വായം ഇസ്സരോ അത്തത്ഥം വാ കരേയു പരത്ഥം വാ. തത്ഥ യദി അത്തത്ഥം, അത്തനാ അകതകിച്ചോ സിയാ അസിദ്ധസ്സ സാധനതോ. അഥ വാ പരത്ഥം സഞ്ചേസം

ഹിതസുഖമേവ നിഷ്ഫലേജ്യ, ന അഹിതം ദുഷ്ഘം നിഷ്ഫലേജതി, തസ്മാ ഇസ്സരവസേന ന പരംകാരോ സിജ്ഞതി. യദി ച ഇസ്സരസഞ്ചാതം അന്തനിരപേക്ഷം നിജ്ഞേകകാരണം പവത്തിയാ സിയാ, കമ്മേന ഉപ്പത്തി ന സിയാ, സഞ്ചേഹേവ ഏകജ്ഞം ഉപ്പജ്ഞിതഞ്ചം കാരണസ്സ സന്നിഹിതത്താ. അമസ്സ അന്തമ്പി സഹകാരികാരണം ഇച്ഛിതം, തന്തേവ ഹേതു, കിം ഇസ്സരേന അപരിനിട്ഠിതസാമത്ഥിയേന പരികപ്പിതേന. യഥാ ച ഇസ്സരഹേതുകോ പരംകാരോ ന സിജ്ഞതി, ഏവം പജാപതിപുരിസപകതിബ്രഹ്മകാലാദിഹേതുതോപി ന സിജ്ഞതേവ തേസമ്പി അസിദ്ധത്താ വുത്തദോസാനതിവത്തനതോ ച. തേന വുത്തം “ഏതദേകേ നാബ്ഭഞ്ഞംസു”തി. യേ പന യഥാവുത്തേ സയംകാരപരംകാരേ നാനുജാനന്താപി അധിച്ചസമുപ്പന്നം അന്താനഞ്ച ലോകഞ്ച പഞ്ചപേന്തി, തേപി ന നം സല്ലന്തി അദൃസും അധിച്ചസമുപ്പന്നത്തിവാദിനോപി മിച്ചാഭിനിവേസം അനതിക്കമനതോ യഥാഭൂതം അജാനന്താനം ദിട്ഠിഗതം തത്ഥ തത്ഥ ദുഷ്ഘപ്പാദനതോ വിജ്ഞനട്ഠേന “സല്ല”ന്തി ന പസ്സിംസു.

ഏതഞ്ച സല്ലം പടികച്ച പസ്സതോതി യോ പന ആരദ്ധവിപസ്സുകോ പഞ്ചപി ഉപാദാനക്ഷണ്യേ അനിച്ഛതോ ദുഷ്ഘതോ അനത്തതോ സമനുപസ്സതി, സോ ഏതഞ്ച തിവിധം വിപരീതദസ്സനം അന്തഞ്ച സകലം മിച്ചാഭിനിവേസം തേസഞ്ച നിസ്സയഭൂതേ പഞ്ചുപാദാനക്ഷണ്യേപി തുജ്ജനതോ ദുരുദ്ധാരതോ ച “സല്ല”ന്തി പടികച്ച പുഞ്ചേയേവ വിപസ്സനാപഞ്ചായ പസ്സതി. ഏവം പസ്സതോ അരിയമഗ്ഗക്ഷണ്യേ ഏകന്തേനേവ അഹം കരോമിതി ന തസ്സ ഹോതി. യഥാ ച അന്തനോ കാരകഭാവോ തസ്സ ന ഉപട്ഠാതി, ഏവം പരോ കരോമിതി ന തസ്സ ഹോതി, കേവലം പന അനിച്ഛസഞ്ചാതം പടിച്ചസമുപ്പന്നധമ്മമത്തമേവ ഹോതി. ഏത്താവതാ സമ്മാപടിപന്നസ്സ സബ്ബമാപി ദിട്ഠിമാനാഭാവോവ ദസ്സിതോ. തേന ച അരഹത്തപ്പത്തിയാ സംസാരസമതിക്കമോ പകാസിതോ ഹോതി.

ഇദാനി യോ ദിട്ഠിഗതേ അല്ലിനോ, ന സോ സംസാരതോ സീസം ഉക്ഷിപിതും സക്കോതി, തം ദസ്സേതും “മാനുപേതാ”തി ഗാമമാഹ. തത്ഥ മാനുപേതാ അയം പജാതി അയം സബ്ബാപി ദിട്ഠിഗതികസഞ്ചാതാ പജാ സത്തകായോ “മയ്ഹം ദിട്ഠി സുന്ദരാ, മയ്ഹം ആദാനോ സുന്ദരോ”തി അന്തനോ ഗാഹസ്സ സംഗ്രഹലക്ഷണേന മാനേന ഉപേതാ സമനാഗതാ. മാനഗന്മാ മാനവിനിബദ്ധാതി തതോ ഏവ തേന അപരാപരം ഉപ്പജ്ജമാനേന യഥാ തം ദിട്ഠിം ന പടിനിസ്സജ്ജതി, ഏവം അന്തനോ സന്താനസ്സ ഗന്ധിതത്താ വിനിബദ്ധത്താ ച മാനഗന്മാ മാനവിനിബദ്ധാ. ദിട്ഠിസു സാരമ്ഭക്കമാ, സംസാരം നാതിവത്തതിതി “ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ച”ന്തി അത്തുക്കംസനപരവമ്ഭവസേന അന്തനോ ദിട്ഠാഭിനിവേസേന പരേസം ദിട്ഠിസു സാരമ്ഭക്കമാ വിരോധക്കമാ സംസാരനായികാനം അവിജ്ജാതണ്ഹാനം അപ്പഹാനതോ സംസാരം നാതിവത്തതി, ന അതിക്കമതിതി അത്ഥോ.

ഛട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. സുഭൂതിസുത്തവണ്ണനാ

൭൭. സത്തമേ സുഭൂതിതി തസ്സ മേരസ്സ നാമം. സോ ഹി ആയസ്മാ പദുമുത്തരസ്സ ഭഗവതോ പാദമൂലേ കതാഭിനീഹാരോ കപ്പസതസഹസ്സം ഉപചിതപുണ്ണസമ്ഭാരോ ഇമസ്മിം ബുദ്ധുപ്പാദേ ഉളാരവിഭവേ ഗഹപതികുലേ ഉപ്പന്നോ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനം സുത്ഥാ സംവേഗജാതോ ഘരാ നിക്ഷണ്ണ പബ്ബജിത്ഥാ കതാധികാരത്താ ഘടേന്തോ വായമന്തോ ന ചിരസ്സേവ ഛളഭിഞ്ചോ ജാതോ, ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനായ പന ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തിയാ “ഏതദഗ്ഗം, ഭിക്ഷവേ, മമ സാവകാനം ഭിക്ഷുനം അരണവിഹാരിനം യദിദം സുഭൂതി”തി (അം നിം ൧.൨൦൧) അരണവിഹാരേ ഭഗവതാ ഏതദഗ്ഗേ ഽപിതോ. സോ ഏകദിവസം സായന്ഹസമയം ദിവാട്ഠാനതോ വിഹാരഞ്ചണ്ണം ഓതിണ്ണോ ചതുപരിസമജ്ജേ ഭഗവന്തം ധമ്മം ദേസേന്തം ദിസാ “ദേസനാപരിയോസാനേ വുട്ഠഹിത്ഥാ വന്ദിസ്സാമീ”തി കാലപരിച്ഛേദം കത്ഥാ ഭഗവതോ അവിദുരേ അന്തരതസ്മിം രുക്ഷമൂലേ നിസിന്നോ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്മാ സുഭൂതി...പേ... സമാപജ്ജിത്ഥാ”തി.

തത്ഥ ദുതിയജ്ജ്ഞാനതോ പട്ഠായ രൂപാവചരസമാധി സഞ്ചാപി അരൂപാവചരസമാധി അവിതക്കസമാധി ഏവ. ഇയ പന ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനപാദകോ അരഹത്തഫലസമാധി “അവിതക്കസമാധി”തി അധിപ്പേതോ. ദുതിയജ്ജ്ഞാനാദിഹി പഹീനാ മിച്ചാവിതക്കാ ന താവ സുപ്പഹീനാ അച്ചന്തപഹാനാഭാവതോ, അരിയമഗ്ഗേന പന പഹീനാ ഏവ പുന പഹാനകിച്ചാഭാവതോ. തസ്മാ അഗ്ഗമഗ്ഗപരിയോസാനഭൂതോ അരഹത്തഫലസമാധി സഞ്ചേസം മിച്ചാവിതക്കാനം പഹാനന്തേ ഉപ്പന്നത്താ വിസേസതോ “അവിതക്കസമാധി”തി വത്തഞ്ചതം അരഹതി, പഗേവ ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനപാദകോ. തേന വുത്തം - “ഇയ പന ചതുത്ഥജ്ജ്ഞാനപാദകോ അരഹത്തഫലസമാധി ‘അവിതക്കസമാധി’തി അധിപ്പേതോ”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി ഏതം ആയസ്മതോ സുഭൂതിസ്സ സബ്ബമിച്ചാവിതക്കസബ്ബസംകിലേസപഹാനസഞ്ചാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ ജാനിത്ഥാ തദത്ഥദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തമ്മ യസ്സ വിതക്കാ വിധൂപിതാതി യേന അരിയപുഗുലേന, യസ്സ വാ അരിയപുഗുലസ്സ കാമവിതക്കാദയോ സബ്ബേപി മിച്ഛാവിതക്കാ വിധൂപിതാ അരിയമഗ്ഗത്താണേന സന്താപിതാ സമുച്ഛിന്നാ. അജ്ഞാതം സുവികപ്ପിതാ അസേസാതി നിയകജ്ഞാതസഞ്ചാതേ അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പജ്ജനാരഹാ സുവികപ്പിതാ സുട്ഠു വികപ്പിതാ അസേസതോ, കിഞ്ചിപി അസേസേതാ സുസമുച്ഛിന്നാതി അത്ഥോ. തം സഞ്ചമതിച്ച അരുപസഞ്ചിതി ഏതമ നി നിപാതമത്തം. അഥ വാ ഹേതുഅത്ഥോ തംസദ്ദോ. യസ്മാ അനവസേസേന മിച്ഛാവിതക്കാ സമുച്ഛിന്നാ, തസ്മാ രാഗസഞ്ചാദികം പഞ്ചവിധം സഞ്ചം, സബ്ബസ്മി വാ കിലേസസഞ്ചം അതിച്ച അതിക്കമിതാ അതിക്കമനഹേതു രൂപസഭാവാഭാവതോ രൂപസഞ്ചാതസ്സ ച വികാരസ്സ തമ്മ അഭാവതോ നിബ്ബികാരഹേതുഭാവതോ വാ “അരുപ”ന്തി ലഭനാമം നിബ്ബാനം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്താഹി മഗ്ഗഫലസഞ്ചാഹി അരുപസഞ്ചി. ചതുയോഗാതിഗതോതി കാമയോഗോ ഭവയോഗോ ദിട്ഠിയോഗോ അവിജ്ജായോഗോതി ചത്താരോ യോഗേ യഥാരഹം ചതുഹിപി മഗ്ഗേഹി അതിക്കമിതാ ഗതോ. ന ജാതു മേതീതി മകാരോ പദസന്ധികരോ, ജാതു ഏകംസേനേവ പുനബ്ഭവായ ന ഏതി, ആയതിം പുനബ്ഭവാഭിനിബ്ബത്തി തസ്സ നത്ഥീതി അത്ഥോ. “ന ജാതി മേതീ”തിപി പഠന്തി, സോ ഏവത്ഥോ. ഇതി ഭഗവാ ആയസ്മതോ സുഭൂതിസ്സ അരഹത്തഫലസമാപത്തിവിഹാരം അനുപാദിസേസനിബ്ബാനഞ്ച ആരബ്ഭ പീതിവേഗവിസ്സട്ഠം ഉദാനം ഉദാനേസി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വൃ. ഗണികാസുത്തവണ്ണനാ

ഐ. അട്ഠമേ ദേവപുഗാതി ദേവ ഗണാ. അത്തേതരിസ്സാ ഗണികായാതി അത്തേതരായ നഗരസോഭിനിയാ. സാരത്താതി സുട്ഠു രത്താ. പടിബദ്ധചിത്താതി കിലേസവസേന ബദ്ധചിത്താ. രാജഗഹേ കിര ഏകസ്ഥിം ഛണ്ഡഭിവസേ ബഹു യുത്തപുരിസാ ഗണബന്ധനേന വിചരന്താ ഏകമേകസ്സ ഏകമേകം വേസിം ആനേതാ ഉയ്യാനം പവിസിതാ ഛണ്ഡകിളം കീളിംസു. തതോ പരമ്പി ദേവ തയോ ഛണ്ഡഭിവസേ തം തംയേവ വേസിം ആനേതാ ഛണ്ഡകിളം കീളിംസു. അമാപരസ്ഥിം ഛണ്ഡഭിവസേ അത്തേപി യുത്താ തഥേവ ഛണ്ഡകിളം കീളിതുകാമാ വേസിയോ ആനേതാ പുരിമയുത്തേഹി പുഞ്ചേ ആനീതം ഏകം വേസിം ആനേതി. ഇതരേ തം ദിസാ “അയം അമ്ഹാകം പരിഗൃഹോ”തി ആഹംസു. തേപി തഥേവ ആഹംസു. “ഏവം അമ്ഹാകം പരിഗൃഹോ, അമ്ഹാകം പരിഗൃഹോ”തി കലഹം വഡ്ഢേതാ പാണിപ്പഹാരാദിനി അകംസു. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന രാജഗഹേ ദേവ പുഗാ”തിആദി. തമ്മ ഉപക്കമന്തിതി പഹരന്തി. മരണസ്ഥിനിഗച്ഛന്തിതി ബലവുപക്കമേഹി മരണം ഉപഗച്ഛന്തി, ഇതരേപി മരണമത്തം മരണപ്പമാണദുക്ഖം പാപുണന്തി.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി ഏതം കാമേസു ഗേധം വിവാദമൂലം സബ്ബാനത്ഥമൂലന്തി സബ്ബാകാരതോ വിദിതാ. ഇമം ഉദാനന്തി അന്തദ്വയേ ച മജ്ജിമായ പടിപത്തിയാ ആദിനവാനിസംസവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തമ്മ യഞ്ച പത്തന്തി യം രൂപാദിപഞ്ചകാമഗുണജാതം പത്തം “നത്ഥി കാമേസു ദോസോ”തി ദിട്ഠിം പുരക്ഖതാ വാ അപുരക്ഖതാ വാ ഏതരഹി ലഭം അനുഭൂയുമാനം. യഞ്ച പത്തഞ്ചന്തി യഞ്ച കാമഗുണജാതമേവ “ഭുഞ്ജിതബ്ബാ കാമാ, പരിഭുഞ്ജിതബ്ബാ കാമാ, ആസേവിതബ്ബാ കാമാ, പടിസേവിതബ്ബാ കാമാ, യോ കാമേ പരിഭുഞ്ജതി, സോ ലോകം വഡ്ഢേതി, യോ ലോകം വഡ്ഢേതി, സോ ബഹും പുണ്ണം പസവതീ”തി ദിട്ഠിം ഉപനിസ്സായ തം അനിസ്സജ്ജിതാ കത്തേന കമ്മുനാ അനാഗതേ പത്തഞ്ചം അനുഭവിതബ്ബഞ്ച. ഉഭയമേതം രജാനുകിണ്ണന്തി ഏതം ഉഭയം പത്തം പത്തഞ്ചഞ്ച രാഗരജാദിഹി അനുകിണ്ണം. സമ്പത്തേ ഹി വത്സുകാമേ അനുഭവന്തോ രാഗരജേന വോകിണ്ണോ ഹോതി, തമ്മ പന സംകിലിട്ഠചിത്തസ്സ ഫലേ ആയതിം ആപന്നേ ദോമനസ്സുപ്പത്തിയാ ദോസരജേന വോകിണ്ണോ ഹോതി, ഉഭയത്ഥാപി മോഹരജേന വോകിണ്ണോ ഹോതി. കസ്സ പന്നേതം രജാനുകിണ്ണന്തി ആഹ - “ആതുരസ്സാനുസിക്ഖതോ”തി കാമപത്ഥനാവസേന കിലേസാതുരസ്സ, തസ്സ ച ഫലേന ദുക്ഖാതുരസ്സ ച ഉഭയത്ഥാപി പടികാരാഭിലാസായ കിലേസഫലേ അനുസിക്ഖതോ.

തമ്മ യഞ്ച പത്തന്തി യം അച്ഛേലകവതാദിവസേന പത്തം അത്തപരിതാപനം . യഞ്ച പത്തഞ്ചന്തി യം മിച്ഛാദിട്ഠികമ്മസമാദാനഹേതു അപായേസു പത്തഞ്ചം ഫലം. ഉഭയമേതം രജാനുകിണ്ണന്തി തദ്ദുഭയം ദുക്ഖരജാനുകിണ്ണം. ആതുരസ്സാതി കായകിലമഗ്ഗേന ദുക്ഖാതുരസ്സ. അനുസിക്ഖതോതി മിച്ഛാദിട്ഠിം, തസ്സാ സമാദായകേ പുഗുലേ ച അനുസിക്ഖതോ.

യേ ച സിക്ഖാസാരാതി യേഹി യഥാസമാദിനം സീലബ്ബതാദിസഞ്ചാതം സിക്ഖം സാരതോ ഗഹേതാ “ഇമിനാ സംസാരസുദ്ധി”തി കഥിതാ. തേനാഹ - സീലബ്ബതം ജീവിതം ബ്രഹ്മചരിയം ഉപട്ഠാനസാരാതി. തമ്മ യം “ന കരോമീ”തി ഓരമതി, തം സീലം, വിസഭോജനകിച്ചാചരണാദികം വതം, സാകഭക്ഖതാദിജീവികാ ജീവിതം, മേഘുനവിരതി ബ്രഹ്മചരിയം, ഏതേസം അനുതിട്ഠനം ഉപട്ഠാനം, ഭൂതപിണ്ഡകപരിഭണ്ഡാദിവസേന ഖണ്ഡഭവസിവാദിപരിചരണം വാ ഉപട്ഠാനം, ഏവമേതേഹി യഥാവുത്തേഹി സീലാദിഹി സംസാരസുദ്ധി ഹോതീതി താനി സാരതോ ഗഹേതാ റിതാ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ സിക്ഖാസാരാ സീലബ്ബതം ജീവിതം ബ്രഹ്മചരിയം “ഉപട്ഠാനസാരാ”തി വേദിതബ്ബാ. അയമേകോ അന്തോതി അയം സീലബ്ബതപരമാസവസേന അത്തകിലമമാനുയോഗസഞ്ചാതോ

മജ്ശിമയായ പടിപത്തിയാ ഉപ്പമഭൂതോ ലാമകട്ഠേന ച ഏകോ അന്തോ. അയം ദുതിയോ അന്തോതി അയം കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോ കാമേസു പാതബൃതാപത്തിസഞ്ചാതോ ദുതിയോ വുത്തനയേന അന്തോ.

ഇച്ചേതേ ഉഭോ അന്താതി കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോ അത്തകിലമമാനുയോഗോ ച ഇതി ഏതേ ഉഭോ അന്താ. തേ ച ഖോ ഏതരഹി പത്തേ, ആയതിം പത്തഞ്ചേ ച കിലേസദുക്ഖരജാനുകിണ്ണേ കാമഗുണേ അത്തപരിതാപനേ ച അല്ലിനേഹി കിലേസദുക്ഖാതുരാനം അനുസിക്ഖന്തേഹി, സയഞ്ച കിലേസദുക്ഖാതുരേഹി പടിപജ്ജിതബുത്താ ലാമകാ ഉപ്പമഭൂതാ ചാതി അന്താ. കടസിവഡ്ഡനാതി അന്ധപുമുജ്ജനേഹി അഭികണ്ഠിതബുട്ഠേന കടസിസഞ്ചാതാനം തണ്ഹാഅവിജ്ജാനം അഭിവഡ്ഡനാ. കടസിയോ ദിട്ഠിം വഡ്ഡേന്തിതി താ പന കടസിയോ നാനപ്പകാരദിട്ഠിം വഡ്ഡേന്തി. വത്സുകാമേസു അസ്സാദാനുപസ്സിനോ ഹി തേ പജഹിതും അസക്കോന്തസ്സ തണ്ഹാഅവിജ്ജാസഹകാരികാരണം ലഭിതാ “നത്ഥി ദിന”ന്തിആദിനാ (ധം സം മഹവു; വിഭം ന്നവു) നത്ഥികദിട്ഠിം അകിരിയദിട്ഠിം അഹേതുക്കദിട്ഠിഞ്ച ഗണ്ഹാപേന്തി, അത്തപരിതാപനം അനുയുത്തസ്സ പന അവിജ്ജാതണ്ഹാസഹകാരികാരണം ലഭിതാ “സിലേന സുദ്ധി വതേന സുദ്ധി”തിആദിനാ അത്തസുദ്ധിഅഭിലാസേന സിലബുതപരാമാസദിട്ഠിം ഗണ്ഹാപേന്തി. സക്കായദിട്ഠിയാ പന തേസം പച്ചയഭാവോ പാകടോയേവ. ഏവം അന്തദ്വയുപനിസ്സയേന തണ്ഹാഅവിജ്ജാനം ദിട്ഠിവഡ്ഡകതാ വേദിതബ്ബാ. കേചി പന “കടസിതി പഞ്ചനം ഖന്ധാനം അധിവചന”ന്തി വദന്തി. തേസം യദഗ്ഗേന തതോ അന്തദ്വയതോ സംസാരസുദ്ധി ന ഹോതി, തദഗ്ഗേന തേ ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേ അഭിവഡ്ഡേതിതി അധിപ്പായോ. അപരേ പന “കടസിവഡ്ഡനാ”തി പദസ്സ “അപരാപരം ജരാമരണേഹി സിവഥികവഡ്ഡനാ”തി അത്ഥം വദന്തി. തേഹിപി അന്തദ്വയസ്സ സംസാരസുദ്ധിഹേതുഭാവോഭാവോയേവ വുത്തോ, കടസിയാ പന ദിട്ഠിവഡ്ഡനകാരണഭാവോ വത്തഞ്ചോ.

ഏതേ തേ ഉഭോ അന്തേ അനഭിഞ്ഞായാതി തേ ഏതേ യമാവുത്തേ ഉഭോപി അന്തേ അജാനിതാ “ഇമേ അന്താ തേ ച ഏവംഗഹിതാ ഏവംഅനുട്ഠിതാ ഏവംഗതികാ ഏവംഅഭിസമ്പരായാ”തി ഏവം അജാനനഹേതു അജാനനകാരണാ. “പത്തായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ”തിആദിസു (പും പം ഫംവു; അം നിം ന്ന.രന്) വിയസ്സ ഹേതുഅത്ഥതാ ദട്ഠഞ്ചാ. ഓലീയന്തി ഏകേതി ഏകേ കാമസുഖാനുയോഗവസേന സങ്കോചം ആപജ്ജന്തി. അതിയാവന്തി ഏകേതി ഏകേ അത്തകിലമമാനുയോഗവസേന അതിക്കമന്തി. കാമസുഖമനുയുത്താ ഹി വീരിയസ്സ അകരണതോ കോസജ്ജവസേന സമ്മാപടിപത്തിതോ സങ്കോചമാപന്നതാ ഓലീയന്തി നാമ, അത്തപരിതാപനമനുയുത്താ പന കോസജ്ജം പഹായ അനുപായേന വീരിയാരമ്ഭം കരോന്താ സമ്മാപടിപത്തിയാ അതിക്കമനതോ അതിയാവന്തി നാമ, തദുഭയം പന തത്ഥ ആദിനവാദസ്സനതോ. തേന വുത്തം - “ഉഭോ അന്തേ അനഭിഞ്ഞായ ഓലീയന്തി ഏകേ അതിയാവന്തി ഏകേ”തി. തത്ഥ തണ്ഹാഭിനന്ദനവസേന ഓലീയന്തി, ദിട്ഠാഭിനന്ദനവസേന അതിയാവന്തിതി വേദിതബ്ബം.

അഥ വാ സസ്സതാഭിനിവേസവസേന ഓലീയന്തി ഏകേ, ഉച്ഛേദാഭിനിവേസവസേന അതിയാവന്തി ഏകേ. ഗോസീലാദിവസേന ഹി അത്തപരിതാപനമനുയുത്താ ഏകച്ചേ “ഇമിനാഹം സിലേന വാ വതേന വാ തപേന വാ ബ്രഹ്മചരിയേന വാ ദേവോ വാ ഭവിസ്സാമി ദേവത്തേതരോ വാ, തത്ഥ നിച്ഛോ യുവോ സസ്സതോ അവിപരിണാമയമ്മോ സസ്സതിസമം തഥേവ റസ്സാമീ”തി സസ്സതദസ്സനം അഭിനിവിസന്താ സംസാരേ ഓലീയന്തി നാമ, കാമസുഖമനുയുത്താ പന ഏകച്ചേ യംകിഞ്ചി കതാ ഇന്ദ്രിയാനി സന്തപ്പേതുകാമാ ലോകായതികാ വിയ തദനുഗുണം ഉച്ഛേദദസ്സനം അഭിനിവിസന്താ അനുപായേന വട്ടുപച്ഛേദസ്സ പരിയേസനതോ അതിയാവന്തി നാമ. ഏവം സസ്സതുച്ഛേദവസേനപി ഓലീയനാതിയാവനാനി വേദിതബ്ബാനി.

യേ ച ഖോ തേ അഭിഞ്ഞായാതി യേ ച ഖോ പന അരിയപുഗ്ഗലാ തേ യമാവുത്തേ ഉഭോ അന്തേ “ഇമേ അന്താ ഏവംഗഹിതാ ഏവംഅനുട്ഠിതാ ഏവംഗതികാ ഏവംഅഭിസമ്പരായാ”തി അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേന വിപസ്സനാസഹിതായ മഗ്ഗപത്തായ ജാനിതാ മജ്ജിമപടിപദം സമ്മാപടിപന്നാ, തായ സമ്മാപടിപത്തിയാ. തത്ര ച നാഹേസുന്തി തത്ര തസ്ഥിം അന്തദ്വയേ പതിതാ ന അഹേസും, തം അന്തദ്വയം പജഹിംസുതി അത്ഥോ. തേന ച നാമഞ്ഞിംസുതി തേന അന്തദ്വയപഹാനേന “മമ ഇദം അന്തദ്വയപഹാനം, അഹം അന്തദ്വയം പഹാസിം, ഇമിനാ അന്തദ്വയപഹാനേന സേയ്യോ”തിആദിനാ തണ്ഹാദിട്ഠിമാനമഞ്ഞനാവസേന ന അമഞ്ഞിംസു സബ്ബമഞ്ഞനാനം സമ്മദേവ പഹീനത്താ. ഏത്ഥ ച അഗ്ഗഹലേ റിതേ അരിയപുഗ്ഗലേ സന്ധായ “തത്ര ച നാഹേസും, തേന ച നാമഞ്ഞിംസു”തി അതീതകാലവസേന അയം ദേസനാ പവത്താ, മഗ്ഗക്ഖണ്ഡേ പന അധിപ്പേതേ വത്തമാനകാലവസേനേവ വത്തബ്ബം സിയാ. വട്ടം തേസം നത്ഥി പത്താപനായാതി യേ ഏവം പഹീനസബ്ബമഞ്ഞനാ ഉത്തമപുരിസാ, തേസം അനുപാദാപരിനിബ്ബുതാനം കമ്മവിപാകകിലേസവസേന തിവിധന്വി വട്ടം നത്ഥി പത്താപനായ, വത്തമാനക്ഖണ്ഡേദേതോ ഉദ്ധം അനുപാദാനോ വിയ ജാതവേദോ അപത്തേത്തികഭാവമേവ ഗച്ഛതിതി അത്ഥോ.

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ഉപാതിയാവന്തിസുത്തവണ്ണനാ

൯൯. നവമേ രത്തന്ധകാരതിമിസായന്തി രത്തിയം അന്ധകാരേ മഹാതിമിസായം. രത്തിപി ഹി അന്ധകാരവിരഹിതാ ഹോതി, യാ പുണ്ണമായ രത്തി ജുണ്ഹോഭാസിതാ. അന്ധകാരോപി “തിമിസാ”തി ന വത്തഞ്ചോ ഹോതി അബ്ഭമഹികാദിഉപക്കിലേസവിരഹിതേ ദേവേ. മഹന്ധകാരോ ഹി “തിമിസാ”തി വുച്ചതി. അയം പന അമാവസി രത്തി ദേവോ ച മേഘപടലസഞ്ചരണോ. തേന വുത്തം - “രത്തന്ധകാരതിമിസായന്തി രത്തിയാ അന്ധകാരേ മഹാതിമിസായ”ന്തി. അബ്ഭോകാസേതി അപ്പടിച്ഛന്നേ ഓകാസേ വിഹാരങ്ഗണേ. തേലപ്പദീപേസു ത്യായമാനേസുതി തേലപജ്ജാതേസു ജലമാനേസു.

നനു ച ഭഗവതോ ബ്യാമപ്പഭാ പകതിയാ ബ്യാമമത്തപ്പദേസം അഭിബ്യാപേത്യാ ചന്ദിമസൂരിയാലോകം അഭിഭവിത്യാ ഘനബഹലം ബുദ്ധാലോകം വിസ്സജ്ജന്തി അന്ധകാരം വിധമിത്യാ തിട്ഠന്തി, കായപ്പഭാപി നീലപീതാദിവസേന ഛരണ്ണണ്ണഘനബുദ്ധരസ്മിയോ വിസ്സജ്ജത്യാ പകതിയാവ സമന്തതോ അസിതിഹത്ഥപ്പദേസം ഓഭാസേന്തി തിട്ഠന്തി, ഏവം ബുദ്ധാലോകേനേവ ഏകോഭാസഭൂതേ ഭഗവതോ നിസിന്നോകാസേ പദീപകരണേ കിച്ചം നത്ഥിതി? സച്ചം നത്ഥി, തമാപി പുണ്ണത്ഥികാ ഉപാസകാ ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച പൂജാകരണത്ഥം ദേവസികം തേലപ്പദീപം ഉപട്ഠപേന്തി. തമാ ഹി വുത്തം - സാമന്തഫലേപി “ഏതേ മണ്ഡലമാലേ ദീപാ ത്യായന്തി”തി (ദിം നിം ൧.൧൯൯). “രത്തന്ധകാരതിമിസായ”ന്തി ഇദമ്പി തസ്സാ രത്തിയാ സഭാവകിത്തനത്ഥം വുത്തം, ന പന ഭഗവതോ നിസിന്നോകാസസ്സ അന്ധകാരഭാവതോ. പൂജാകരണത്ഥമേവ ഹി തദാപി ഉപാസകേഹി പദീപാ കാരിതാ.

തസ്മിൻഹി ദിവസേ സാവത്ഥിവാസിനോ ബഹു ഉപാസകാ പാതോവ സരീരപടിജഗ്ഗനം കത്യാ വിഹാരം ഗത്യാ ഉപോസമങ്ഗാനി സമാദിയിത്യാ ബുദ്ധപ്പമുഖം ഭിക്ഖുസഞ്ചം നിമന്തേത്യാ നഗരം പവിസിത്യാ മഹാദാനാനി പവത്തേത്യാ ഭഗവന്തം ഭിക്ഖുസഞ്ചഞ്ച അനുഗത്യാ നിവത്തിത്യാ അത്തനോ അത്തനോ ഗേഹാനി ഗത്യാ സയമ്പി പരിഭുഞ്ജിത്യാ സുദ്ധവത്ഥനിവത്ഥാ സുദ്ധുത്തരാസങ്ഗാ ഗന്ധമാലാദിഹത്ഥാ വിഹാരം ഗത്യാ ഭഗവന്തം പൂജേത്യാ കേചി മനോഭാവനീയേ ഭിക്ഖു പയിരുപാസന്താ കേചി യോനിസോമനസികരോന്താ ദിവസഭാഗം വീതിനാമേസും. തേ സായന്ഹസമയേ ഭഗവതോ സന്തികേ ധമ്മം സുത്യാ സത്ഥരി ധമ്മസഭാമണ്ഡപതോ പട്ഠായ ഗന്ധകുടിസമീപേ അജ്ജോകാസേ പണ്ണത്തവരബുദ്ധാസനേ നിസിന്നേ, ഭിക്ഖുസഞ്ചേ ച ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്യാ പയിരുപാസന്തേ ഉപോസമവിസോധനത്ഥഞ്ചേവ യോനിസോമനസികാരപരിബ്രൂഹനത്ഥഞ്ച നഗരം അഗത്യാ വിഹാരേയേവ വസിതുകാമാ ഓഹീയിംസു. അഥ തേ ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച പൂജാകരണത്ഥം ബഹു തേലപ്പദീപേ ആരോപേത്യാ സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്യാ വന്ദിത്യാ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച അഞ്ജലിം കത്യാ ഭിക്ഖുനം പരിയന്തേ നിസിന്നാ കഥം സമുട്ഠാപേസും, “ഭന്തേ, ഇമേ തിത്ഥിയാ നാനാവിധാനി ദിട്ഠിഗതാനി അഭിനിവിസ്സ വോഹരന്തി, തമാ വോഹരന്താ ച കദാചി സസ്സതം, കദാചി അസസ്സതം, ഉച്ഛേദാദീസു അത്തന്തരന്തി ഏകസ്ഥിനീയേവ അട്ഠന്താ നവനവാനി ദിട്ഠിഗതാനി ‘ഇദമേവ സച്ചം മോഘമണ്ണ’ന്തി പഗ്ഗയ്ഹ തിട്ഠന്തി ഉമ്മത്തകസദിസാ, തേസം തമാ അഭിനിവിട്ഠാനം കാ ഗതി, കോ അഭിസമ്പരായോ”തി. തേന ച സമയേന ബഹു പടങ്ഗപാണകാ പത്തന്താ പത്തന്താ തേസു തേലപ്പദീപേസു നിപതന്തി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന സമ്ബഹുലാ അധിപാതകാ”തിആദി.

തത്ഥ അധിപാതകാതി പടങ്ഗപാണകാ, യേ “സലഭാ”തിപി വുച്ചന്തി. തേ ഹി ദീപസിഖം അധിപതനതോ “അധിപാതകാ”തി അധിപ്പേത്യാ. ആപാതപരിപാതന്തി ആപാതം പരിപാതം, ആപതിത്യാ ആപതിത്യാ പരിപതിത്യാ പരിപതിത്യാ, അഭിമുഖപാതഞ്ചേവ പരിബ്ഭമിത്യാ പാതഞ്ച കത്യാതി അത്ഥോ. “ആപാമേ പരിപാത”ന്തി കേചി പന്തി, ആപാമേ പദീപസ്സ അത്തനോ ആപാമഗമനേ സതി പരിപതിത്യാ പരിപതിത്യാതി അത്ഥോ. അനയന്തി അവധ്വം ദുക്ഖം. ബൃസനന്തി വിനാസം. പുരിമപദേന ഹി മരണമത്തം ദുക്ഖം, പച്ഛിമപദേന മരണം തേസം ദീപേതി. തത്ഥ കേചി പാണകാ സഹ പതനേന മരിംസു, കേചി മരണമത്തം ദുക്ഖം ആപജ്ജിംസു.

ഏതത്ഥം വിദിത്യാതി ഏതം അധിപാതകപാണകാനം അത്തഹിതം അജാനന്താനം അത്തുപക്കമവസേന നിരത്ഥകബൃസനാപത്തിം വിദിത്യാ തേസം വിയ ദിട്ഠിഗതികാനം ദിട്ഠാഭിനിവേസേന അനയബൃസനാപത്തിദീപകം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഉപാതിയാവന്തിന സാരമേന്തിതി സീലസമാധിപത്താവിമുത്തിആദിഭേദം സാരം ന ഏന്തി, ചതുസച്ചാഭിസമയവസേന ന അധിഗച്ഛന്തി. തസ്ഥിം പന സുപായേ സാരേ തിട്ഠന്തേയേവ വിമുത്താഭിലാസായ തം ഉപേന്താ വീയ ഹുത്യാപി ദിട്ഠിവിപല്ലാസേന അതിയാവന്തി അതിക്കമിത്യാ ഗച്ഛന്തി, പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ “നിച്ചം സുഭം സുഖം അത്താ”തി അഭിനിവിസിത്യാ ഗണ്ഹന്താതി അത്ഥോ. നവം നവം ബന്ധനം ബ്രൂഹയന്തിതി തമാ ഗണ്ഹന്താ ച തണ്ഹാദിട്ഠിസഞ്ചാതം നവം നവം ബന്ധനം ബ്രൂഹയന്തി വധ്വയന്തി. പത്തന്തി പജ്ജാതമിവാധിപാതകാ, ദിട്ഠേ സുതേ ഇതിഹേകേ നിവിട്ഠാതി ഏവം തണ്ഹാദിട്ഠിബന്ധനേഹി ബദ്ധത്താ ഏകേ സമണ്ഡ്രാഫണാ ദിട്ഠേ അത്തന്താ

ചക്രവർത്തിയാണെന്ന ദിക്ഠിസ്തനേനേവ വാ ദിക്ഠേ അനുസ്സവുപലബ്ധമേതേനേവ ച സുതേ “ഇതിഹ ഏകന്തതോ ഏവമേത”ന്തി നിവിട്ഠാ ദിക്ഠാഭിനിവേസേന “സസ്തത”ന്തിആദിനാ അഭിനിവിട്ഠാ, ഏകന്തഹിതം വാ നിസ്തരണം അജാനന്താ രാഗാഭിഹി ഏകാദസഹി അഗ്ഗീഹി ആദിത്തം ഭവത്തയസഞ്ചാതം അഞ്ഗാരകാസുന്യേവ ഇമേ വിയ അധിപാതകാ ഇമം പജേജാതം പതന്തി, ന തതോ സീസം ഉക്ഖിപിതും സക്കോന്തിതി അത്ഥോ.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. ഉപ്പജ്ജന്തിസുത്തവണ്ണനാ

൬൦. ദസമേ യാവകീവന്തി യത്തകം കാലം. യതോതി യദാ, യതോ പട്ഠായ, യസ്മിം കാലേതി വാ അത്ഥോ. ഏവമേതം, ആനന്ദാതി, ആനന്ദ, തമാഗതേ ഉപ്പന്നേ തമാഗതസ്സ തമാഗതസാവകാനന്യേവ ച ലാഭസക്കാരോ അഭിവഡ്ഢതി, തിത്ഥിയാ പന നിത്തേജാ വിഹതപ്പഭാ പഹീനലാഭസക്കാരാ ഹോന്തിതി യം തയാ വുത്തം, ഏതം ഏവം, ന ഏതസ്സ അത്തമാഭാവോ. ചക്കവത്തിനോ ഹി ചക്കരതനസ്സ പാതുഭാവേന ലോകോ ചക്കരതനം മുഞ്ചിത്വാ അത്തത്ത്വ പൂജാസക്കാരസമ്മാനം ന പവത്തേതി, ചക്കരതനമേവ പന സബ്ബോ ലോകോ സബ്ബഭാവേഹി സക്കരോതി ഗരും കരോതി മാനേതി പൂജേതി. ഇതി വട്ടാനുസാരിപുണ്ണമത്തനിസ്സന്ധി താവ മഹന്തോ ആനുഭാവോ, കിമഞ്ഗം പന വിവട്ടാനുസാരിപുണ്ണഫലുപത്ഥമഭസ്സ അനന്താപരിമേയുഗുണഗണാധാരസ്സ ബുദ്ധരതനസ്സ ധമ്മരതനസ്സ സഞ്ചരതനസ്സ ചാതി ദസ്സേതി.

ഭഗവാ ഹി സമ്മാസമ്ബോധിം പത്വാ പവത്തവരധമ്മചക്കോ അനുക്കമേന ലോകേ ഏകസട്ഠിയാ അരഹന്തേസു ജാതേസു സട്ഠി അരഹന്തേ ജനപദചാരികായ വിസ്സജ്ജതാ ഉരുവേലം പത്വാ ഉരുവേലകസ്സപ്പമുഖേ സഹസ്സജടിലേ അരഹന്തേ പതിട്ഠാപേത്വാ തേഹി പരിവുതോ ലട്ഠിവനുയ്യാനേ നിസിദിത്വാ ബിമ്ബിസാരപ്പമുഖാനം അഞ്ഗമഗധവാസീനം ദ്വാദസ നഹുതാനി സാസനേ ഓതാരേത്വാ യദാ രാജഗഹേ വിഹാസി, തതോ പട്ഠായ ഭഗവതോ ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച യഥാ യഥാ ഉപരൂപരി ഉളാരലാഭസക്കാരോ അഭിവഡ്ഢതി, തഥാ തഥാ സബ്ബതിത്ഥിയാനം ലാഭസക്കാരോ പരിഹായി ഏവ.

അഥേകദിവസം ആയസ്മാ ആനന്ദോ ദിവാട്ഠാനേ നിസിന്നോ ഭഗവതോ ച അരിയസഞ്ചസ്സ ച സമ്മാപടിപത്തിം പച്ചവേക്ഖിത്വാ പീതിസോമനസ്സജാതോ “കഥം നു ഖോ തിത്ഥിയാന”ന്തി തേസം പടിപത്തിം ആവജേജസി. അഥസ്സ നേസം സബ്ബമാപി ദുപ്പടിപത്തിയേവ ഉപട്ഠാസി. സോ “ഏവംമഹാനുഭാവേ നാമ പുണ്ണൂപനിസ്സയസ്സ ധമ്മാനുധമ്മപ്പടിപത്തിയാ ച ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തേ ഭഗവതി, അരിയസഞ്ചേ ച ധരന്തേ കഥം ഇമേ അത്തതിത്ഥിയാ ഏവം ദുപ്പടിപന്നാ അകതപുണ്ണാ വരാകാ ലാഭിനോ സക്കതാ ഭവിസ്സന്തി”തി തിത്ഥിയാനം ലാഭസക്കാരഹാനിം നിസ്സായ കാരുണ്ണം ഉപ്പാദേത്വാ അഥ അത്തനോ പരിവിതക്കം “യാവകീവഞ്ച, ഭന്തേ”തിആദിനാ ഭഗവതോ ആരോചേസി. ഭഗവാ ച തം, “ആനന്ദ, തയാ മിച്ചാ പരിവിതക്കിത”ന്തി അവത്വാ സുവണ്ണാലിങ്ഗസദിസം ഗീവം ഉന്നാമേത്വാ സുപുപ്ഫിതസതപത്തസസ്സിരികം മഹാമുഖം അഭിപ്പസന്നതരം കത്വാ “ഏവമേതം, ആനന്ദ”തി സമ്പഹംസിത്വാ “യാവകീവഞ്ച”തിആദിനാ തസ്സ വചനം പച്ചനുമോദി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്മാ ആനന്ദോ...പേ... ഭിക്ഖുസഞ്ചോ ചാ”തി. അഥ ഭഗവാ തസ്സം അട്ഠുപ്പത്തിയം അതീതേപി മയി അനുപ്പന്നേ ഏകച്ചേ നീചജനാ സമ്മാനം ലഭിത്വാ മമ ഉപ്പാദതോ പട്ഠായ ഹതലാഭസക്കാരാ അഹേസുന്തി ബാവേരുജാതകം (ജാ ൧.൪.൧൫൩ ആദയോ) കഥേസി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ദിക്ഠിഗതികാനം താവ സക്കാരസമ്മാനോ യാവ ന സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ലോകേ ഉപ്പജ്ജന്തി, തേസം പന ഉപ്പാദതോ പട്ഠായ തേ ഹതലാഭസക്കാരാ നിപ്പഭാ നിത്തേജാവ ഹോന്തി, ദുപ്പടിപത്തിയാ ദുക്ഖതോ ച ന മുച്ചന്തിതി ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഓഭാസതിതാവസോ കിമീതി സോ ഖജ്ജുപനകകിമി താവദേവ ഓഭാസതി ജോതതി ദിബ്ബതി. യാവ ന ഉന്നമതേ പഭേകരോതി തീസുപി മഹാദീപേസു ഏകക്ഖണ്ണേ ആലോകകരണേന “പഭേകരോ”തി ലദ്ധനാമോ സൂരിയോ യാവ ന ഉഗ്ഗമതി ന ഉദേതി. അനുഗൃതേ ഹി സൂരിയേ ലദ്ധോകാസാ ഖജ്ജുപനകാ വിപരിവത്തമാനാപി കണ്ഠേഫലസദിസാ തമസി വിജേജാതന്തി. സ വേരോചനമ്ഹി ഉഗ്ഗതേ, ഹതപ്പഭോ ഹോതി ന ചാപി ഭാസതീതി സമന്തതോ അന്ധകാരം വിധമിത്വാ കിരണസഹസ്സേന വിരോചനസഭാവതായ വേരോചനനാമകേ ആദിച്ചേ ഉട്ഠിതേ സോ ഖജ്ജുപനകോ ഹതപ്പഭോ നിത്തേജോ കാളകോ ഹോതി, രത്തന്ധകാരേ വിയ ന ഭാസതി ന ദിബ്ബതി.

ഏവം ഓഭാസതിതമേവ തക്കികാനന്തി യഥാ തേന ഖജ്ജുപനകേന സൂരിയുഗ്ഗമനതോ പുരേയേവ ഓഭാസതിം ഹോതി, ഏവം തക്കേത്വാ വിതക്കേത്വാ പരികപ്പനമത്തേന ദിട്ഠിനം ഗഹണതോ “തക്കികാ”തി ലദ്ധനാമേഹി തിത്ഥിയേഹി ഓഭാസതിം അത്തനോ സമയതേജേന ദീപേത്വാ അധിട്ഠിതം താവ, യാവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ലോകേ നുപ്പജ്ജന്തി. ന തക്കികാ സുജ്ജന്തി ന ചാപി സാവകാതി യദാ പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ലോകേ ഉപ്പജ്ജന്തി, തദാ ദിക്ഠിഗതികാ ന സുജ്ജന്തി ന സോഭന്തി, ന ചാപി തേസം

സാവകാ സോഭന്തി, അന്തരമു വിഹതസോഭാ രത്തിവിത്താ വിയ സരാ ന പഞ്ഞായന്തേവ. അഥ
വാ യാവ സമ്മാസമ്ബുദ്ധാ ലോകേ നുപ്തജന്തി, താവദേവ തക്കികാനം ഓഭാസിതം അത്തനോ
സമയേന ജോതനം ബാലലാപനം, ന തതോ പരം. കസ്മാ? യസ്മാ ന തക്കികാ സുജ്ഞന്തി, ന ചാപി
സാവകാ. തേ ഹി ദുരക്ഖാതയമ്മവിനയാ സമ്മാപടിപത്തിരഹിതാ ന സംസാരതോ സുജ്ഞന്തി
അനിയ്യാനികസാസനത്താ. തേനാഹ “ദുദ്ദിട്ഠീന ദുക്ഖാ പമുച്ചരേ”തി. തക്കികാ ഹി
അയാമാവലധികതായ ദുദ്ദിട്ഠിനോ മിച്ഛാഭിനിവിട്ഠിട്ഠികാ വിപരീതദസ്സനാ തം ദിട്ഠിം
അനിസ്സജ്ജിതാ സംസാരദുക്ഖതോ ന കദാചിപി മുച്ചന്തിതി.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച ജച്ചന്ധവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൧. ചുളവഗ്ഗോ

൧. പഠമലകുണ്ഡകഭട്ടിയസുത്തവണ്ണനാ

൬൧. ചുളവഗ്ഗസ്സ പഠമേ ലകുണ്ഡകഭട്ടിയന്തി ഏതഥ ഭട്ടിയോതി തസ്സ ആയസ്സമതോ നാമം, കായസ്സ പന രസ്സത്താ “ലകുണ്ഡകഭട്ടിയോ”തി നം സഞ്ജാനന്തി. സോ കിര സാവത്ഥിവാസീ കുലപുത്തോ മഹദ്ധനോ മഹാഭോഗോ രൂപേന അപാസാദികോ ദുബ്ബണ്ണോ ദുദുസികോ ഓകോടിമകോ. സോ ഏകദിവസം സത്ഥരി ജേതവനേ വിഹരന്തേ ഉപാസകേഹി സദ്ധിം വിഹാരം ഗത്വാ ധമ്മദേസനം സുത്വാ പടിലദ്ധസദ്ധോ പബ്ബജിത്വാ ലദ്ധുപസമ്പദോ സത്ഥു സന്തികേ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ വിപസ്സനായ കമ്മം കരോന്തോ സോതാപത്തിഫലം പാപുണി. തദാ സേക്ഖാ ഭിക്ഖു യേഭുയേന ആയസ്സമന്തം സാരിപുത്തം ഉപസങ്കമിത്വാ ഉപരിമഗ്ഗത്ഥായ കമ്മട്ഠാനം യാചന്തി, ധമ്മദേസനം യാചന്തി, പഞ്ഹം പൂച്ഛന്തി. സോ തേസം അധിപ്പായം പൂരേന്തോ കമ്മട്ഠാനം ആചിക്ഖതി, ധമ്മം ദേസേതി, പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജേതി. തേ ഘടേന്തോ വായമന്താ അപ്പേകച്ചേ സകദാഗാമിഫലം, അപ്പേകച്ചേ അനാഗാമിഫലം, അപ്പേകച്ചേ അരഹന്തം, അപ്പേകച്ചേ തിസ്സോ വിജ്ജാ, അപ്പേകച്ചേ ഛരളഭിഞ്ഠാ, അപ്പേകച്ചേ ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ അധിഗച്ഛന്തി. തേ ദിസാ ലകുണ്ഡകഭട്ടിയോപി സേഖോ സമാനോ കാലം ഞത്വാ അത്തനോ ചിത്തകല്പതഞ്ച സല്ലേഖഞ്ച പച്ചവേക്ഖിത്വാ ധമ്മസേനാപതിം ഉപസങ്കമിത്വാ കതപടിസന്മാരോ സമ്മോദമാനോ ധമ്മദേസനം യാചി. സോപിസ്സ അജ്ഛാസയസ്സ അനുരൂപം കഥം കഥേസി. തേന വുത്തം - “തേനേഖോ പന സമയേന ആയസ്സമാ സാരിപുത്തോ ആയസ്സമന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം അനേകപരിയായേന ധമ്മിയാ കമായ സന്ദസ്സേതീ”തിആദി.

തത്ഥ അനേകപരിയായേനാതി “ഇതിപി പഞ്ചക്ഖന്ധാ അനിച്ഛാ, ഇതിപി ദുക്ഖാ, ഇതിപി അനത്താ”തി ഏവം അനേകേഹി കാരണേഹി. ധമ്മിയാ കമായാതി പഞ്ചനം ഉപാദാനക്ഖന്ധാനം ഉദയബ്ബയാദിപകാസനിയാ ധമ്മിയാ കമായ. സന്ദസ്സേതീതി താനിയേവ അനിച്ഛാദിലക്ഖണാനി ഉദയബ്ബയാദികേ ച സമ്മാ ദസ്സേതി, ഹത്ഥേന ഗഹേത്വാ വിയ പച്ചക്ഖതോ ദസ്സേതി. സമാദപേതീതി തത്ഥ ലക്ഖണാരമ്മണികം വിപസ്സനം സമ്മാ ആദപേതി, യഥാ വിമിഥിപടിപന്നാ ഹുത്വാ പവത്തതി, ഏവം ഗണ്ഹാപേതി. സമുത്തേജേതീതി വിപസ്സനായ ആരദ്ധായ സഞ്ചാരാനം ഉദയബ്ബയാദീസു ഉപട്ഠന്തേസു യഥാകാലം പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹസമുപേക്ഖണേഹി ബോജ്ജ്യങ്ഗാനം അനുപവത്തനേന ഭാവനം മജ്ജിമം വിമിം ഓതാരേത്വാ യഥാ വിപസ്സനാണാം സൂരം പസന്നം ഹുത്വാ വഹതി, ഏവം ഇന്ദ്രിയാനം വിസദഭാവകരണേന വിപസ്സനാചിത്തം സമ്മാ ഉത്തേജേതി, വിസദാപനവസേന വോദപേതി. സമ്പഹംസേതീതി തഥാ പവത്തിയമാനായ വിപസ്സനായ സമപ്പവത്തഭാവനാവസേന ചേവ ഉപരിലദ്ധബ്ബഭാവനാബലേന ച ചിത്തം സമ്മാ പഹംസേതി, ലദ്ധസ്സാദവസേന വാ സുട്ഠ തോസേതി. അനുപാദായ ആസവേഹി ചിത്തം വിമുച്ഛിതി യഥാ യഥാ ധമ്മസേനാപതി ധമ്മം ദേസേതി, തഥാ തഥാ തഥലക്ഖണം വിപസ്സന്തസ്സ മേരസ്സ ച ദേസനാനുഭാവേന, അത്തനോ ച ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ ഞാണസ്സ പരിപാകം ഗതത്വാ ദേസനാനുസാരേന ഞാണേ അനുപവത്തന്തേ കാമാസവാദീസു കഞ്ചി ആസവം അഗ്ഗഹേത്വാ മഗ്ഗപടിപാടിയാവ അനവസേസതോ ചിത്തം വിമുച്ഛി, അരഹന്തഫലം സച്ഛാകാസീതി അത്ഥോ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ ലകുണ്ഡകഭദ്രിയസ്സ അന്താരായനസഞ്ചാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ ഉദ്ധന്തി രൂപയാതുയാ അരൂപയാതുയാ ച. അയോതി കാമയാതുയാ. സബ്ബധീതി സബ്ബസ്ഥിതി സഞ്ചാരഗതേ. വിപ്പമുത്തോതി പുബ്ബഭാഗേ വിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിയാ അപരഭാഗേ സമുച്ഛേദപടിപസ്സദ്ധിവിമുത്തിഹി സബ്ബപ്പകാരേണ വിമുത്തോ. ഏതമ ച ഉദ്ധം വിപ്പമുത്തോതി ഏതേണ പഞ്ചുദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനപഹാനം ദസ്സേതി. അയോ വിപ്പമുത്തോതി ഏതേണ പഞ്ചോരമ്ഭാഗിയസംയോജനപഹാനം. സബ്ബധി വിപ്പമുത്തോതി ഏതേണ അവസിട്ഠസബ്ബാകുസലപഹാനം ദസ്സേതി. അഥ വാ ഉദ്ധന്തി അനാഗതകാലഗുഹണം. അയോതി അതീതകാലഗുഹണം. ഉഭയഗുഹണേണേവ തദുഭയപടിസംയുത്തത്താ പച്ചുപ്പന്നോ അദ്ധാ ഗഹിതോ ഹോതി, തത്ഥ അനാഗതകാലഗുഹണേണ അനാഗതക്ഖണ്ഡായതനയാതുയോ ഗഹിതാ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. സബ്ബധീതി കാമഭേദാദികേ സബ്ബസ്ഥിം ഭവേ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - അനാഗതോ അതീതോ പച്ചുപ്പന്നോതി ഏവം തിയദ്ധസഞ്ചഹിതേ സബ്ബസ്ഥിം ഭവേ വിപ്പമുത്തോതി.

അയംഹമസ്ഥിതി അനാനുപസ്സീതി യോ ഏവം വിപ്പമുത്തോ, സോ രൂപവേദനാദീസു “അയം നാമ ധമ്മോ അഹമസ്ഥി”തി ദിട്ഠിമാനമന്തേനാവസേന ഏവം നാനുപസ്സതി. തസ്സ തഥാ ദസ്സേണ കാരണം നത്ഥിതി അധിപ്പായോ. അഥ വാ അയംഹമസ്ഥിതി അനാനുപസ്സീതി ഇദം യഥാവുത്തായ വിമുത്തിയാ അധിഗമുപായദീപനം. തിയദ്ധസഞ്ചഹിതേ തേഭൂമകേ സഞ്ചാരേ “ഏതം മമ, ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ”തി പവത്തനസഭാവായ മന്തേനായ അനധിട്ഠാനം കത്വാ “നേതം മമ, നേസോഹമസ്ഥി, ന മേ സോ അത്താ”തി ഏവം ഉപ്പജ്ജമാനാ യാ പുബ്ബഭാഗവുട്ഠാനഗാമിനീ വിപസ്സനാ, സാ വിമുത്തിയാ പദട്ഠാനം. ഏവം വിമുത്തോ ഉദതാരി ഓഘം, അതിണ്ണപുബ്ബം അപുനബ്ഭവായാതി ഏവം ദസഹി സംയോജനേഹി സബ്ബാകുസലേഹി ച സബ്ബമാ വിമുത്തോ അരഹാ അരിയമഗ്ഗാധിഗമനതോ പുബ്ബേ സുപിനന്തേപി അതിണ്ണപുബ്ബം കാമോഘോ ഭവോഘോ ദിട്ഠോഘോ അവിജ്ജോഘോതി ഇമം ചതുബ്ബിധം ഓഘം, സംസാരമഹോഘമേവ വാ അപുനബ്ഭവായ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനായ ഉദതാരി ഉത്തിണ്ണോ, ഉത്തരിത്വാ പാരേ റിതോതി അത്ഥോ.

പഥമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയലകുണ്ഡകഭദ്രിയസുത്തവണ്ണനാ

൬൨. ദുതിയേ സേഖം മന്തേനാനോതി “സേഖോ അയ”ന്തി മന്തേനാനോ. തത്രായം വചനത്ഥോ - സിക്ഖതിതി സേഖോ. കിം സിക്ഖതി? അധിസീലം അധിചിത്തം അധിപണ്ണേയം. അഥ വാ സിക്ഖനം സിക്ഖാ, സാ ഏതസ്സ സീലന്തി സേഖോ. സോ ഹി അപരിയോസിതസിക്ഖത്താ തദധിമുത്തത്താ ച ഏകന്തേന സിക്ഖനസീലോ, ന പരിനിട്ഠിതസിക്ഖോ അസേഖോ വിയ തത്ഥ പടിപ്പസ്സദ്ധുസ്സുക്കോ, നാപി വിസ്സട്ഠസിക്ഖോ പചുരജ്ജനോ വിയ തത്ഥ അനധിമുത്തോ. അഥ വാ അരിയായ ജാതിയാ തീസു സിക്ഖാസു ജാതോ, തത്ഥ വാ ഭവോതി സേഖോ. ഭിച്ഛോസോമത്തായാതി പമാണതോ ഉത്തരി,

പമാണം അതിക്രമിത്വാ അധികതരന്തി അത്ഥോ. ആയസ്മാ ഹി ലകുണ്ഡകഭട്ടിയോ പഠമസുത്തേ വുത്തേന വിധിനാ പഠമോവാദേന യമാനിസിന്നോവ ആസവക്ഖയപ്പത്തോ. ധമ്മസേനാപതി പന തസ്സ തം അരഹത്തപ്പത്തിം അനാവജ്ജനേന അജാനിത്വാ “സേഖോയേവാ”തി മഞ്ഞമാനോ അപ്പം യാചിതോ ബഹും ദദമാനോ ഉളാരപുരിസോ വിയ ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ അനേകപരിയായേന ആസവക്ഖയായ ധമ്മം കമേതിയേവ. ആയസ്മാപി ലകുണ്ഡകഭട്ടിയോ “കതകിച്ചോ ദാനാഹം, കിം ഇമിനാ ഓവാദേനാ”തി അചിന്തേത്വാ സദ്ധമ്മഗാരവേന പുണ്ണേ വിയ സക്കച്ചം സുണാതിയേവ. തം ദിസാ ഭഗവാ ഗന്ധകുടിയം നിസിന്നോയേവ ബുദ്ധാനുഭാവേന യമാ ധമ്മസേനാപതി തസ്സ കിലേസക്ഖയം ജാനാതി, തമാ കത്വാ ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി. തേന വുത്തം “തേന ഖോ പന സമയേനാ”തിആദി. തത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം അനന്തരസുത്തേ വുത്തമേവ.

ഗാമായം പന അച്ഛേച്ഛി വട്ടന്തി അനവസേസതോ കിലേസവട്ടം സമുച്ഛിന്ദി, ഛരിണേ ച കിലേസവട്ടേ കമ്മവട്ടവി ഛരിണമേവ. ബൃഗാ നിരാസന്തി ആസാ വുച്ചതി തണ്ഹാ, നത്ഥി ഏത്ഥ ആസാതി നിരാസം, നിബ്ബാനം. തം നിരാസം വിസേസേന അഗാ അധിഗതോതി ബൃഗാ, അഗ്ഗമഗ്ഗസ്സ അധിഗതത്താ പുന അധിഗമകാരണേന വിനാ അധിഗതോതി അത്ഥോ. യസ്മാ തണ്ഹാ ദുക്ഖസമുദയഭൂതാ, തായ പഹീനായ അപ്പഹീനോ നാമ കിലേസോ നത്ഥി, തസ്മാസ്സ തണ്ഹാപഹാനം സവിസേസം കത്വാ ദസ്സേന്തോ “വിസുക്ഖാ സരിതാ ന സന്ദതീ”തി ആഹ. തസ്സേത്ഥോ - ചതുത്ഥസൂരിയപാതുഭാവേന വിയ മഹാനദിയോ ചതുത്ഥമഗ്ഗത്താണുപ്പാദേന അനവസേസതോ വിസുക്ഖാ വിസോസിതാ തണ്ഹാസരിതാ നദീ ന സന്ദതി, ഇതോ പട്ഠായ ന പവത്തതി. തണ്ഹാ ഹി “സരിതാ”തി വുച്ചതി. യമാഹ - “സരിതാനി സിന്നേഹിതാനി ച, സോമനസ്സാനി ഭവന്തി ജന്തുനോ”തി (ധം പം ൩൪൧), “സരിതാ വിസത്തികാ”തി (ധം സം ൧൦൬൫; മഹാനിം ൩) ച. ഛരിണം വട്ടം ന വത്തതീതി ഏവം കിലേസവട്ടസമുച്ഛേദേന ഛരിണം വട്ടം അനുപ്പാദയമ്മതം അവിപാകയമ്മതഞ്ച ആപാദനേന ഉപച്ഛിന്നം കമ്മവട്ടം ന വത്തതി ന പവത്തതി. ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാതി യദേതം സബ്ബസോ കിലേസവട്ടാഭാവതോ കമ്മവട്ടസ്സ അപ്പവത്തനം, സോ ആയതിം വിപാകവട്ടസ്സ ഏകംസേനേവ അനുപ്പാദോ ഏവ സകലസ്സാപി സംസാരദുക്ഖസ്സ അന്തോ പരിച്ഛേദോ പരിവടുമഭാവോതി.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. പഠമസത്തസുത്തവണ്ണനാ

൬൩. തതിയേ കാമേസൂതി വത്ഥുകാമേസു. അതിവേലന്തി വേലം അതിക്രമിത്വാ. സത്താതി അയോനിസോമനസികാരബഹുലതായ വിജ്ജമാനമ്പി ആദിനവം അനോലോകേത്വാ അസ്സാദമേവ സരിത്വാ സജ്ജനവസേന സത്താ, ആസത്താ ലഗ്ഗാതി അത്ഥോ. രത്താതി വത്ഥം വിയ രങ്ഗജാതേന ചിത്തസ്സ വിപരിണാമകരണേന ഛന്ദരാഗേന രത്താ സാരത്താ. ഗിദ്ധാതി അഭികഞ്ചനസഭാവേന അഭിജ്ഞേന ഗിദ്ധാ ഗേധം ആപന്നാ. ഗധിതാതി രാഗമുച്ഛിതാ വിയ ദുമ്മോചനീയഭാവേന തത്ഥ പടിബദ്ധാ. മുച്ഛിതാതി കിലേസവസേന വിസഞ്ഞീഭൂതാ വിയ അനഞ്ഞകിച്ചാ മുച്ഛം മോഹം ആപന്നാ. അജ്ജേയാപന്നാതി അനഞ്ഞസാധാരണേ വിയ കത്വാ ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠപേത്വാ റിതാ. സമ്മത്തകജാതാതി കാമേസു പാതബൃതം ആപജ്ജന്താ

അപ്പസുഖവേദനായ സമ്മത്തകാ സുട്ഠു മത്തകാ ജാതാ. “സമ്മോദകജാതാ”തിപി പാഠോ, ജാതസമ്മോദനാ ഉപ്പന്നപഹംസാതി അത്ഥോ. സബ്ബേഹിപി പദേഹി തേസം തണ്ഹാധിപന്നതംയേവ വദതി. ഏതഥ ച പഠമം “കാമേസു”തി വത്യാ പുനപി “കാമേസു”തി വചനം തേസം സത്താനം തദധിമുത്തിദീപനത്ഥം. തേന സബ്ബിരിയാപഥേസു കാമഗുണസമങ്ഗിനോ ഹുത്വാ തദാ വിഹരിംസുതി ദസ്സേതി.

തസ്ഥിന്ഹി സമയേ ഠപേത്യാ അരിയസാവകേ സബ്ബേ സാവത്ഥിവാസിനോ ഉസ്സവം ഘോസേത്യാ യഥാവിഭവം ആപാനഭൂമിം സജ്ജത്യാ ഭൂഞ്ജന്താ പിവന്താ ആവി ചേവ രഹോ ച കാമേ പരിഭുഞ്ജന്താ ഇന്ദ്രിയാനി പരിചാരേന്താ കാമേസു പാതബ്ധതം ആപജ്ജിംസു. ഭിക്ഖു സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരന്താ തത്ഥ തത്ഥ ഗേഹേ ആരാമുയ്യാനാദീസു ച മനുസ്സേ ഉസ്സവം ഘോസേത്യാ കാമനിന്നേ തഥാ പടിപജ്ജന്തേ ദിസ്വാ “വിഹാരം ഗത്വാ സണ്ഹസുഖമം ധമ്മം ലഭിസ്സാമാ”തി ഭഗവതോ ഏതമത്ഥം ആരോചേസും. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സമ്ബഹുലാ ഭിക്ഖു...പേ... കാമേസു വിഹരന്തി”തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തേസം മനുസ്സാനം ആപാനഭൂമിരമണീയേസു മഹാപരിളാഹേസു അനേകാനത്ഥാനുബന്ധേസു ഘോരാസയ്ഹകടുകഫലേസു കാമേസു അനാദിനവദസ്സിതം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ കാമാനഞ്ചേവ കിലേസാനഞ്ച ആദിനവവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ കാമേസു സത്താതി വത്ഥുകാമേസു കിലേസകാമേന രത്താ മത്താ സത്താ വിസത്താ ലഗ്ഗാ ലഗ്ഗിതാ സംയുത്താ. കാമസങ്ഗസത്താതി തായേവ കാമസത്തിയാ വത്ഥുകാമേസു രാഗസങ്ഗേന ചേവ ദിട്ഠിമാനദോസഅവിജ്ഞാസങ്ഗേഹി ച സത്താ ആസത്താ. സംയോജനേ വജ്ജമപസ്സമാനാതി കമ്മവട്ടം വിപാകവട്ടേന, ഭവാദികേ വാ ഭവന്തരാദീഹി, സത്തേ വാ ദുക്ഖേഹി സംയോജനതോ ബന്ധനതോ സംയോജനനാമകേ കാമരാഗാദികിലേസജാതേ സംയോജനീയേസു ധമ്മേസു അസ്സാദാനുപസ്സിതായ വട്ടദുക്ഖമൂലഭാവാദികം വജ്ജം ദോസം ആദിനവം അപസ്സന്താ. ന ഹി ജാതു സംയോജനസങ്ഗസത്താ, ഓഘം തരേയ്യും വിപുലം മഹന്തന്തി ഏവം ആദിനവദസ്സനാഭാവേന സംയോജനസഭാവേസു സങ്ഗേസു, സംയോജനസങ്ഖാതേഹി വാ സങ്ഗേഹി തേസം വിസയേസു തേഭൂമകധമ്മേസു സത്താ വിപുലവിസയതായ അനാദികാലതായ ച വിപുലം വിത്ഥിണ്ണം മഹന്തഞ്ച കാമാദിഓഘം, സംസാരോഘമേവ വാ ന കദാചി തരേയ്യും, ഏകംസേനേവ തസ്സ ഓഘസ്സ പാരം ന ഗച്ഛേയ്യന്തി അത്ഥോ.

തതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ദുതിയസുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൬൪. ചതുത്ഥേ അന്ധീകതാതി കാമാ നാമ അനന്ധമ്പി അന്ധം കരോന്തി.

യഥാഹ -

“ലുദ്ധോ അത്ഥം ന ജാനാതി, ലുദ്ധോ ധമ്മം ന പസ്സതി;

അന്ധതമം തദാ ഹോതി, യം ലോഭോ സഹതേ നര"ന്തി. (ഇതിവു്
വൃവു; മഹാൻ ൫; ചൂളനിഃ ഖഗുവിസാണസുത്തനിദേശു ചുവ) -

തസ്മാ കാമേന അന്ധാപി അന്ധാ കതാതി അന്ധീകതാ. സേസം
അനന്തരസുത്തേ വൃത്തനയമേവ. തത്ത്വ ഹി മനുസ്സാനം പവത്തി ഭിക്ഖുഹി
ദിസാ ഭഗവതോ ആരോചിതാ, ഇധ ഭഗവതാ സാമന്യേവ ദിട്ഠാതി അയമേവ
വിസേസോ. സത്ത്വാ സാവത്ഥിതോ നിക്ഖമിതാ ജേതവനം ഗച്ഛന്തോ
അന്തരാമഗ്ഗേ അചിരവതിയം നദിയം മച്ഛബന്ധേഹി ഓഡ്ഢിതം കുമിനം
പവിസിതാ നിക്ഖന്തും അസക്കോന്തേ ബഹു മച്ഛേ പസ്സി, തതോ അപരഭാഗേ
ഏകം വീരപകം വച്ഛം ഗോരവം കത്വാ അനുബന്ധിതാ മത്തേപിപാസായ
ഗീവം പസാരേത്വാ മാതു അന്തരസത്ഥിയം മുഖം ഉപന്നേതം പസ്സി. അഥ
ഭഗവാ വിഹാരം പവിസിതാ പാദേ പക്ഖാലേത്വാ പത്തേത്തവരബുദ്ധാസനേ
നിസിന്നോ പച്ഛിമം വത്സുദ്ധയം പുരിമസ്സ ഉപമാനഭാവേന ഗഹേത്വാ ഇമം
ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വ കാമന്ധാതി വത്സുകാമേസു കിലേസകാമേന അന്ധാ വിചക്ഖുകാ
കതാ. ജാലസഞ്ചരണാതി സകത്തഭാവപരത്തഭാവേസു
അജ്ഞാതത്വവിചിതായതനേസു, തന്നിസ്സിതേസു ച ധമ്മേസു അതീതാദിവസേന
അനേകഭേദഭിന്നേസു ഹേട്ഠുപരിയവസേന അപരാപരം ഉപ്പത്തിയാ
അന്തോഗധാനം അനത്ത്വാവഹതോ ച ജാലഭൂതായ തസ്സഹായ സുഖമച്ഛിദ്രേന
ജാലേന പരിവൃതോ വിയ ഉദകരഹദോ സഞ്ചരണാ പലിഗുണ്ഠിതാ
അജ്ഞേയാത്മടാ. തസ്സഹാചരണചരാദിതാതി തസ്സഹാസഞ്ചാരേന ചരണേന
സേവാലപണകേന വിയ ഉദകം ചരാദിതാ, പടിച്ഛന്നാ പിഹിതാതി അത്ഥോ.
പദവയേനാപി കാമച്ഛന്ദനീവരണനിവാരിതകുസലചിത്താചാരതം ദസ്സേതി.

പമത്തബന്ധുനാ ബദ്ധാതി കിലേസമാരേന ദേവപുത്തമാരേന ച ബദ്ധാ.
യദഗ്ഗേന ഹി കിലേസമാരേന ബദ്ധാ, തദഗ്ഗേന ദേവപുത്തമാരേനപി ബദ്ധാ നാമ
ഹോന്തി. വൃത്തഞ്ജേതം -

“അന്തലിക്ഖചരോ പാസോ, യായം ചരതി മാനസോ;
തേന തം ബാധയിസ്സാമി, ന മേ സമണ മോക്ഖസീ”തി. (സം നീ
൧.൧൫൧; മഹാവം ൩൩);

നമുചി കണ്ഠോ പമത്തബന്ധുതി തീണി മാരുസ്സ നാമാനി.
ദേവപുത്തമാരോപി ഹി കിലേസമാരോ വിയ അനത്ഥേന പമത്തേ സത്തേ
ബന്ധതീതി പമത്തബന്ധു. “പമത്താ ബന്ധനേ ബദ്ധാ”തിപി പഠന്തി. തത്ത്വ
ബന്ധനേതി കാമഗുണബന്ധനേതി അത്ഥോ. ബദ്ധാതി നിയമിതാ. യഥാ കിം?
മച്ഛാവ കുമിനാമുഖേ യഥാ നാമ മച്ഛബന്ധകേന ഓഡ്ഢിതസ്സ കുമിനസ്സ മുഖേ
പവിട്ഠാ മച്ഛാ തേന ബദ്ധാ ഹുത്വാ മരണമന്വേന്തി പാപുണന്തി, ഏവമേവ
മാരേന ഓഡ്ഢിതേന കാമഗുണബന്ധനേന ബദ്ധാ ഇമേ സത്താ ജരാമരണമന്വേന്തി.
വച്ഛോ വീരപകോവ മാതരം യഥാ വീരപായി തരുണവച്ഛോ അത്തനോ മാതരം
അന്വേതി അനുഗച്ഛതി, ന അത്തം ഏവം മാരുബന്ധനബദ്ധാ സത്താ സംസാരേ
പരിബ്ഭമന്താ മരണമേവ അന്വേന്തി അനുഗച്ഛതി, ന അജരം അമരണം
നിബ്ബാനന്തി അധിപ്പായോ.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

൫. അപരലക്ഷ്യകഭട്ടിയസുത്തവണ്ണനാ

൬൫. പഞ്ചമേ സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോതി ആയസ്മാ ലക്ഷ്യകഭട്ടിയോ ഏകദിവസം സമ്ബഹുലേഹി ഭിക്ഖുഹി സദ്ധിം ഗാമന്തരേണ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ കതഭത്തകിച്ചോ പത്തം വോദകം കത്വാ മവികായ പക്ഖിപിത്വാ അംസേ ലഗ്ഗേത്വാ ചീവരം സഞ്ചരിത്വാ തമ്പി വാമംസേ റപേത്വാ പാസാദിക്കേണ അഭിക്കന്തേണ പടിക്കന്തേണ ആലോകിതേണ വിലോകിതേണ സമിഞ്ജിതേണ പസാരിതേണ ഓക്ഖിത്തചക്ഖു ഇരിയാപഥസമ്പന്നോ അത്തന്നോ സതിപഞ്ഞാവേപുല്ല്വം പകാസേത്തോ വിയ സതിസമ്പജഞ്ഞം സുപട്ഠിതം കത്വാ സമാഹിതേണ ചിത്തേണ പദേ പദം നിക്ഖിപന്തോ ഗച്ഛതി, ഗച്ഛന്തോ ച ഭിക്ഖുനം പച്ഛന്തോ പച്ഛന്തോ ഗച്ഛതി തേഹി ഭിക്ഖുഹി അസംമിസ്സോ. കസ്മാ? അസംസട്ഠവിഹാരിതായ. അപിച തസ്സായസ്ഥതോ രൂപം പരിഭൂതം പരിഭവട്ഠാനീയം പുമുജ്ജനാ ഓഹീളേന്തി. മേരോ തം ജാനിത്വാ പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ ഗച്ഛതി “മാ ഇമേ മം നിസ്സായ അപുഞ്ഞം പസവിംസു”തി. ഏവം തേ ഭിക്ഖു ച മേരോ ച സാവത്ഥിം പത്വാ വിഹാരം പവിസിത്വാ യേണ ഭഗവാ തേനുപസങ്കമന്തി. തേണ വുത്തം - “തേണ ഖോ പന സമയേണ ആയസ്മാ ലക്ഷ്യകഭട്ടിയോ”തിആദി.

തത്ഥ ദുബ്ബണ്ണന്തി വിരൂപം. തേനസ്സ വണ്ണസമ്പത്തിയാ സഞ്ഠാനസമ്പത്തിയാ ച അഭാവം ദസ്സേതി. ദുദൃസികന്തി അപാസാദികദസ്സനം. തേനസ്സ അനുബൃഞ്ജനസമ്പത്തിയാ ആകാരസമ്പത്തിയാ ച അഭാവം ദസ്സേതി. ഓകോടിമകന്തി രസ്സം. ഇമിനാ ആരോഹസമ്പത്തിയാ അഭാവം ദസ്സേതി. യേഭൂയേണ ഭിക്ഖുനം പരിഭൂതരൂപന്തി പുമുജ്ജനഭിക്ഖുഹി ഓഹീളിതരൂപം. പുമുജ്ജനാ ഏകച്ചേ ഛബ്ബഗ്ഗിയാദയോ തസ്സായസ്ഥതോ ഗുണം അജാനന്താ ഹത്ഥകണ്ണചൂളികാദീസു ഗണ്ഹന്താ പരാമസന്താ കീളന്താ പരിഭവന്തി, ന അരിയാ, കല്യാണപുമുജ്ജനാ വാ.

ഭിക്ഖു ആമന്തേസീതി കസ്മാ ആമന്തേസി? മേരസ്സ ഗുണം പകാസേതും. ഏവം കിര ഭഗവതോ അഹോസി “ഇമേ ഭിക്ഖു മമ പുത്തസ്സ മഹാനുഭാവതം ന ജാനന്തി, തേണ തം പരിഭവന്തി, തം നേസം ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായ ഭവിസ്സതി, ഹന്ദാഹം ഇമസ്സ ഗുണേ ഭിക്ഖുനം പകാസേത്വാ പരിഭവതോ നം മോചേസ്സാമീ”തി.

പസ്സമനോതി പസ്സമ നു. ന ച സാ സമാപത്തി സുലഭരൂപാ, യാ തേണ ഭിക്ഖുനാ അസമാപന്നപുബ്ബാതി രൂപസമാപത്തി അരൂപസമാപത്തി ബ്രഹ്മവിഹാരസമാപത്തി നിരോധസമാപത്തി ഫലസമാപത്തിതി ഏവം പഭേദാ സാവകസാധാരണാ യാ കാചി സമാപത്തിയോ നാമ, താസു ഏകാപി സമാപത്തി ന സുലഭരൂപാ, ദുല്ല്ഭാ, നത്ഥിയേവ സാ തേണ ലക്ഷ്യകഭട്ടിയേണ ഭിക്ഖുനാ അസമാപന്നപുബ്ബാ. ഏതേനസ്സ യം വുത്തം. “മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ”തി, തത്ഥ മഹിദ്ധികതം പകാസേത്വാ ഇദാനി മഹാനുഭാവതം ദസ്സേതും “യസ്സ ചത്ഥായാ”തിആദിമാഹ. തം ഹേട്ഠാ വുത്തനയമേവ. ഏത്ഥ ച ഭഗവാ “ഏസോ, ഭിക്ഖവേ, ഭിക്ഖു”തിആദിനാ, “ഭിക്ഖവേ, അയം ഭിക്ഖു ന യോ വാ സോ വാ ദുബ്ബണ്ണോ ദുദൃസികോ ഓകോടിമകോതി ഭിക്ഖുനം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ ആഗച്ഛതീതി ച ഏത്തകേണ ന ഓഞ്ഞാതബ്ബോ, അഥ ഖോ മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ, യംകിഞ്ചി സാവകേണ പത്തബ്ബം, സബ്ബം തം

തേന അനുപ്പത്തം, തസ്മാ തം പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരും കത്വാ ഓലോകേമ, തം വോ ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ ഭവിസ്സതി”തി ദസ്സേതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്മതോ ലകുണ്ഡകഭട്ടിയസ്സ മഹിദ്ധികതാമഹാനുഭാവതാദിഭേദം ഗുണരാസിം സബ്ബാകാരതോ ജാനിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ നേലങ്ഗോതി ഏലം വുച്ചതി ദോസോ, നാസ്സ ഏലന്തി നേലം . കിം പന തം? സുപരിസുദ്ധസീലം. തത്ത്ഹി നിദ്ദോസദ്ദേഹേ ഇയ “നേല”ന്തി അധിപ്പേതം. തം നേലം പധാനഭൂതം അങ്ഗം ഏതസ്സാതി നേലങ്ഗോ. സോ യം “രഥോ”തി വക്ഖതി, തേന സമ്ബന്ധോ, തസ്മാ സുപരിസുദ്ധസീലങ്ഗോതി അത്ഥോ. അരഹത്തഫലസീലത്ത്ഹി ഇധാധിപ്പേതം. സേതോ പച്ഛാദോ ഏതസ്സാതി സേതപച്ഛാദോ. പച്ഛാദോതി രഥസ്സ ഉപരി അത്ഥരിതബ്ബകമ്ബലാദി. സോ പന സുപരിസുദ്ധധവലഭാവേന സേതോ വാ ഹോതി രത്തനീലാദീസു വാ അഞ്ഞതരോ. ഇയ പന അരഹത്തഫലവിമുത്തിയാ അധിപ്പേതത്താ സുപരിസുദ്ധഭാവം ഉപാദായ “സേതപച്ഛാദോ”തി വുത്തം യഥാ അഞ്ഞത്രാപി “രഥോ സീലപരിക്ഖാരോ”തി. ഏകോ സതിസങ്ഖാതോ അരോ ഏതസ്സാതി ഏകാരോ. വത്തതീതി പവത്തതി. രഥോതി മേരസ്സ അത്തഭാവം സന്ധായ വദതി.

അനീഘന്തി നിദുക്ഖം, ഖോഭവിരഹിതം യാനം വിയ കിലേസപരിഖോഭവിരഹിതന്തി അത്ഥോ. ആയന്തന്തി സമ്ബഹുലാനം ഭിക്ഖുനം പിട്ഠിതോ പിട്ഠിതോ ആഗച്ഛന്തം. ഛരിന്നസോതന്തി പച്ഛിന്നസോതം. പകതിരഥസ്സ ഹി സുഖപവത്തനത്ഥം അക്ഖസീസേസു നാഭിയഞ്ച ഉപലിത്താനം സപ്പിതേലാദീനം സോതോ സവനം സന്ദനം ഹോതി, തേന സോ അച്ഛിന്നസോതോ നാമ ഹോതി. അയം പന ഛരത്തിംസതിയാ സോതാനം അനവസേസതോ പഹീനത്താ ഛരിന്നസോതോ നാമ ഹോതി, തം ഛരിന്നസോതം. നത്ഥി ഏതസ്സ ബന്ധനന്തി അബന്ധനോ. രഥുപത്ഥരസ്സ ഹി അക്ഖേന സദ്ധിം നിചലഭാവകരണത്ഥം ബഹുനി ബന്ധനാനി ഹോന്തി, തേന സോ സബന്ധനോ. അയം പന സബ്ബസംയോജനബന്ധനാനം അനവസേസതോ പരിക്ഖീണത്താ അബന്ധനോ, തം അബന്ധനം. പസ്സാതി ഭഗവാ മേരസ്സ ഗുണേഹി സോമനസ്സപ്പത്തോ ഹുത്വാ അത്താനം വദതി.

ഇതി സത്ഥാ ആയസ്മന്തം ലകുണ്ഡകഭട്ടിയം അരഹത്തഫലസീസേന സുചക്കം, അരഹത്തഫലവിമുത്തിയാ സുഉത്തരച്ഛദം, സുപട്ഠിതായ സതിയാ സ്വാരം, കിലേസപരിഖോഭാഭാവേന അപരിഖോഭം, തണ്ഹൂപലേപാഭാവേന അനുപലേപം, സംയോജനാദീനം അഭാവേന അബന്ധനം സുപരിക്ഖിത്തം സുയുത്തം ആജ്ഞതരഥം കത്വാ ദസ്സേതി.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. തണ്ഹാസങ്ഖയസുത്തവണ്ണനാ

൬൬. ഛദ്ദേ അത്താസികോണ്ഡത്തോതി ഏത്ഥ കോണ്ഡത്തോതി തസ്സായസ്മതോ ഗോത്തതോ ആഗതനാമം. സാവകേസു പന സബ്ബപഠമം അരിയസച്ചാനി പടിവിജ്ജയിതി ഭഗവതാ “അത്താസി വത, ഭോ,

കോണ്ഡണ്ണോ"തി (മഹാവം ൧൭; സം നീം ൫.൧൦൮൧) വൃത്തഉദാനവസേന
മേരോ സാസനേ "അഞ്ഞാസികോണ്ഡണ്ണോ"ത്വേവ പഞ്ഞായിത്ഥ.
തണ്ഹാസങ്ഖയവിമുത്തിന്തി തണ്ഹാ സങ്ഖീയതി പഹീയതി ഏത്ഥാതി
തണ്ഹാസങ്ഖയോ, നിബ്ബാനം. തസ്ഥിം തണ്ഹാസങ്ഖയേ വിമുത്തി. തണ്ഹാ
വാ സങ്ഖീയതി പഹീയതി ഏതേനാതി തണ്ഹാസങ്ഖയോ, അരിയമഗ്ഗോ.
തസ്സ ഫലഭൂതാ, പരിയോസാനഭൂതാ വാ വിമുത്തിതി
തണ്ഹാസങ്ഖയവിമുത്തി , നിപ്പരിയായേന അരഹത്തഫലസമാപത്തി. തം
പച്ചവേക്ഖമാനോ നിസിനോ ഹോതി. അയസ്സി ആയസ്സമാ ബഹുലം
ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, തസ്സമാ ഇധാപി ഏവമകാസി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്ഥാതി ഏതം അഞ്ഞാസികോണ്ഡണ്ണത്തേമേരസ്സ
അഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണം വിദിത്ഥാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യസ്സ മൂലം ഛമാ നത്ഥീതി യസ്സ അരിയപുഗ്ഗലസ്സ
അത്തഭാവരുക്ഖമൂലഭൂതാ അവിജ്ജാ, തസ്സാവ പതിട്ഠാ ഹേതുഭൂതാ
ആസവനീവരണായോനിസോമനസികാരസങ്ഖാതാ ഛമാ പഥവീ ച നത്ഥി
അഗ്ഗമഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാതിതത്ഥാ. പണ്ണാ നത്ഥി കൂതോ ലതാതി നത്ഥി ലതാ കൂതോ
പണ്ണാതി പദസമ്ബന്ധോ. മാനാതിമാനാദിപഭേദാ സാവാപസാവാദിസങ്ഖാതാ
ലതാപി നത്ഥി, കൂതോ ഏവ മദപ്പമാദമായാസാഠേയ്യാദിപണ്ണാനീതി അത്ഥോ.
അഥ വാ പണ്ണാ നത്ഥി കൂതോ ലതാതി രുക്ഖകുരസ്സ വഡ്ഢമാനസ്സ പഠമം
പണ്ണാനി നിബ്ബത്തന്തി. പച്ഛാ സാവാപസാവാസങ്ഖാതാ ലതാതി കത്ഥാ വൃത്തം.
തത്ഥ യസ്സ അരിയമഗ്ഗഭാവനായ അസതി ഉപ്പജ്ജനാരഹസ്സ അത്തഭാവരുക്ഖസ്സ
അരിയമഗ്ഗസ്സ ഭാവിതത്ഥാ യം അവിജ്ജാസങ്ഖാതം മൂലം, തസ്സ
പതിട്ഠാനഭൂതം ആസവാദി ച നത്ഥി. മൂലഗുഹണേനേവ ചേത്ഥ
മൂലകാരണത്താ ബീജട്ഠാനിയം കമ്മം തദഭാവോപി ഗഹിതോയേവാതി
വേദിതബ്ബോ. അസതി ച കമ്മബീജേ തംനിമിത്തോ വിഞ്ഞാണകുരോ,
വിഞ്ഞാണകുരനിമിത്താ ച നാമരൂപസളായതനപത്തസാവാദയോ ന
നിബ്ബത്തിസ്സന്തിയേവ. തേന വൃത്തം - "യസ്സ മൂലം ഛമാ നത്ഥി, പണ്ണാ നത്ഥി
കൂതോ ലതാ"തി.

തം ധീരം ബന്ധനാ മുത്തന്തി തം ചതുബ്ബിധസമ്മപ്പധാനവീരിയയോഗേന
വിജിതമാരത്ഥാ ധീരം, തതോ ഏവ സബ്ബകിലേസാഭിസങ്ഖാരബന്ധനതോ
മുത്തം. കോ തം നിന്ദിതുമരഹതീതി ഏത്ഥ ന്തി നിപാതമത്ഥം. ഏവം
സബ്ബകിലേസവിപ്പമുത്തം സീലാദിഅനുത്തരഗുണസമന്നാഗതം കോ നാമ
വിഞ്ഞുജാതികോ നിന്ദിതും ഗരഹിതും അരഹതി നിന്ദാനിമിത്തസ്സേവ
അഭാവതോ. ദേവാപിനം പസംസന്തീതി അഞ്ഞദത്ഥു ദേവാ സക്കാദയോ
ഗുണവിസേസവിദ്വു, അപിസദ്ദേന മനുസ്സാപി ഖത്തിയപണ്ഡിതാദയോ
പസംസന്തി. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ ബ്രഹ്മുനാപി പസംസിതോ മഹാബ്രഹ്മുനാപി
അഞ്ഞേഹിപി ബ്രഹ്മനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദീഹിപി പസംസിതോ
മോമിതോയേവാതി.

ഛട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧. പപഞ്ചഖയസുത്തവണ്ണനാ

൬൭. സത്തമേ പപഞ്ചസന്താസങ്ഖാപഹാനന്തി പപഞ്ചേന്തി യത്ഥ സയം ഉപ്പന്നാ, തം സന്താനം വിത്ഥാരേന്തി ചിരം റപേന്തിതി പപഞ്ചാ, കിലേസാ. വിസേസതോ രാഗദോസമോഹതണ്ഹാദിട്ഠിമാനാ. തഥാ ഹി വുത്തം -

“രാഗോ പപഞ്ചോ, ദോസോ പപഞ്ചോ, മോഹോ പപഞ്ചോ, തണ്ഹാ പപഞ്ചോ, ദിട്ഠി പപഞ്ചോ, മാനോ പപഞ്ചോ”തി. -

അപിച സംകിലേസട്ടോ പപഞ്ചട്ടോ, കചവരട്ടോ പപഞ്ചട്ടോ. തത്ഥ രാഗപപഞ്ചസ്സ സുഭസന്താ നിമിത്തം, ദോസപപഞ്ചസ്സ ആഘാതവത്ത്വം, മോഹപപഞ്ചസ്സ ആസവാ, തണ്ഹാപപഞ്ചസ്സ വേദനാ, ദിട്ഠിപപഞ്ചസ്സ സന്താ, മാനപപഞ്ചസ്സ വിതക്കോ നിമിത്തം. തേഹി പപഞ്ചേഹി സഹഗതാ സന്താ പപഞ്ചസന്താ. പപഞ്ചസന്താനം സങ്ഖാ ഭാഗാ കോട്ഠാസാ പപഞ്ചസന്താസങ്ഖാ. അത്ഥതോ സദ്ധിം നിമിത്തേഹി തന്തപപഞ്ചസ്സ പക്ഖിയോ കിലേസഗണോ. സന്താഗഹണഞ്ചേത്ഥ തസ്സ നേസം സാധാരണഹേതുഭാവേന. വുത്തഞ്ഹേതം - “സന്താനിദാനാ ഹി പപഞ്ചസങ്ഖാ”തി (സു. നി. വൃ. ൧൦). തേസം പഹാനം, തേന തേന മഗ്ഗേന രാഗാദികിലേസാനം സമുച്ഛേദനന്തി അത്ഥോ.

തദാ ഹി ഭഗവാ അതീതാസു അനേകകോടിസതസഹസ്സസങ്ഖാസു അത്തനോ ജാതീസു അനത്ഥസ്സ നിമിത്തഭൂതേ കിലേസേ ഇമസ്ഥിം ചരിമഭവേ അരിയമഗ്ഗേന ബോധിമണ്ഡേ സവാസനേ പഹീനേ പച്ചവേക്ഖിത്വാ സത്തസന്താനഞ്ച കിലേസചരിതം രാഗാദികിലേസസംകിലിട്ഠം കഞ്ജിയപുണ്ണലാബും വിയ തക്കഭരിതചാടിം വിയ വസാപീതപിലോതികം വിയ ച ദുബ്ബിനിമോചിയം ദിസാ “ഏവം ഗഹനം നാമിദം കിലേസവട്ടം അനാദികാലഭാവീതം മയ്ഹം അനവസേസം പഹീനം, അഹോ സുപ്പഹീന”ന്തി ഉപ്പന്നപീതിപാമോജോ ഉദാനം ഉദാനേസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ അത്തനോ പപഞ്ചസന്താസങ്ഖാപഹാനം വിദിത്വാ തായം വേലായം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി”തി.

തത്ഥ യസ്സ പപഞ്ചാ റിതി ച നത്ഥീതി യസ്ഥാ ഭഗവാ അത്താനമേവ പരം വിയ കത്വാ നിദ്രിസതി തസ്ഥാ യസ്സ അഗ്ഗപുഗ്ഗലസ്സ വുത്തലക്ഖണാ പപഞ്ചാ, തേഹി കത്വാ സംസാരേ റിതി ച നത്ഥി. നേത്തിയം പന “റിതി നാമ അനുസയോ”തി (നേത്തി. ൨൭) വുത്തം. അനുസയോ ഹി ഭവപവത്തിയാ മൂലന്തി. സത്തേ സംസാരേ പപഞ്ചേന്തിതി പപഞ്ചാ. “പപഞ്ചട്ഠിതി”തി ച പാഠോ. തസ്സത്ഥോ - പപഞ്ചാനം റിതി വിജ്ജമാനതാ മഗ്ഗേന അസമുച്ഛേദോ പപഞ്ചട്ഠിതി, പപഞ്ചാ ഏവ വാ അവസിട്ഠകുസലാകുസലവിപാകാനം പവത്തിയാ ഹേതുഭാവതോ വട്ടസ്സ റിതി പപഞ്ചട്ഠിതി, സാ യസ്സ അഗ്ഗപുഗ്ഗലസ്സ നത്ഥി. സന്ദാനം പലിഛഞ്ച വീതിവത്തോതി യോ ബന്ധനട്ഠേന സന്താനസദിസത്താ “സന്ദാന”ന്തി ലദ്ധനാമാ തണ്ഹാദിട്ഠിയോ, നിബ്ബാനനഗരപവേസനിസേധനതോ പലിഛസദിസത്താ പലിഛസങ്ഖാതം അവിജ്ജഞ്ച വീതിവത്തോ സവാസനപഹാനേന വിസേസതോ അതിക്കന്തോ. അപരേ പന കോധം “സന്ദാന”ന്തി വദന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം. സോ ഹി “പരാഭിസജ്ജന്തി”തി വുത്തോതി.

തം നിത്തണ്ഹം മൂനിം ചരന്തന്തി തം സബ്ബമാപി തണ്ഹാഭാവേന നിത്തണ്ഹം, ഉഭയലോകമുനനതോ അത്തഹിതപരഹിതമുനനതോ ച മൂനിം,

ഏകന്തേനേവ സബ്രസത്തഹിതത്വം ചതുഹി ഇരിയാപഥേഹി
നാനാസമാപത്തിചാരേഹി അനന്തസാധാരണേണ ഞാണചാരേണ ച ചരന്തം.
നാവജാനാതി സദേവകോപി ലോകോതി സബ്ബോ സപഞ്ചജാതികോ
സത്തലോകോ സദേവകോപി സബ്രഹ്മകോപി ന കദാചിപി അവജാനാതി ന
പരിഭോതി, അഥ ഖോ അയമേവ ലോകേ അഗ്ലോ സേട്ഠോ ഉത്തമോ
പവരോതി ഗരും കരോന്തോ സക്കച്ചം പൂജാസക്കാരനിരതോ ഹോതീതി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. കച്ചാനസുത്തവണ്ണനാ

൬വ. അട്ഠമേ അജ്ഞാത്തന്തി ഏതഥ അയം അജ്ഞാത്തസദ്ദോ “ഛര
അജ്ഞാത്തികാനി ആയതനാനീ”തിആദീസു (മം നിം ൩.൩൦൪) അജ്ഞാത്തജ്ഞാത്തേ
ആഗതോ. “അജ്ഞാത്താ ധമ്മാ (ധം സം തികമാതികാ ൨൦), അജ്ഞാത്തം വാ
കായേ കായാനുപസ്സീ”തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൩൦൩-൩൦൪) നിയകജ്ഞാത്തേ.
“സബ്ബനിമിത്താനം അമനസികാരാ അജ്ഞാത്തം സുത്തം ഉപസമ്പജ്ജ
വിഹരതീ”തിആദീസു (മം നിം ൩.൧൮൦) വിസയജ്ഞാത്തേ, ഇസ്സരിയട്ഠാനേതി
അത്ഥോ. ഫലസമാപത്തി ഹി ബുദ്ധാനം ഇസ്സരിയട്ഠാനം നാമ. “തേനാനന്ദ,
ഭിക്ഖുനാ തസ്സമിന്ദേവ പൂരിമസ്സമിം സമാധിനിമിത്തേ അജ്ഞാത്തമേവ
ചിത്തം സണ്ഠപേതബ്ബ”തിആദീസു (മം നിം ൩.൧൮൮) ഗോചരജ്ഞാത്തേ.
ഇധാപി ഗോചരജ്ഞാത്തേയേവ ദട്ഠബ്ബോ. തസ്സമാ അജ്ഞാത്തന്തി
ഗോചരജ്ഞാത്തഭൂതേ കമ്മട്ഠാനാരമ്മണേതി വുത്തം ഹോതി. പരിമുഖന്തി
അഭിമുഖം. സൂപട്ഠിതായാതി സുട്ഠു ഉപട്ഠിതായ കായഗതായ സതിയാ.
സതിസീസേന ചേത്ഥ ത്യാനം വുത്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി “അജ്ഞാത്തം
കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനവസേന പടിലദ്ധം ഉളാരം ത്യാനം
സമാപജ്ജിത്വാ”തി.

അയഞ്ഹി മേരോ ഭഗവതി സാവത്ഥിയം വിഹരന്തേ ഏകദിവസം
സാവത്ഥിയം പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ
വിഹാരം പവിസിത്വാ ഭഗവതോ വത്തം ദസ്സേത്വാ ദിവാട്ഠാനേ
ദിവാവിഹാരം നിസിന്നോ നാനാസമാപത്തിഹി ദിവസഭാഗം വീതിനാമേത്വാ
സായന്ഹസമയം വിഹാരമജ്ഞം ഓതരിത്വാ ഭഗവതി ഗന്ധകുടിയം നിസിന്നേ
“അകാലോ താവ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിതു”ന്തി ഗന്ധകുടിയം അവിദുരേ,
അന്തരതരസ്സമിം രുക്ഖമൂലേ കാലപരിച്ഛേദം കത്വാ യഥാവുത്തം സമാപത്തിം
സമാപജ്ജിത്വാ നിസിദി. സത്ഥാ തം തമാനിസിന്നം ഗന്ധകുടിയം നിസിന്നോയേവ
പസ്സി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന ആയസ്സമാ മഹാകച്ചാനോ...പേ...
സൂപട്ഠിതായാ”തി.

ഏതമത്ത്വം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്സമതോ മഹാകച്ചാനത്ഥേരസ്സ
സതിപട്ഠാനഭാവനാവസേന അധിഗതം ത്യാനം പാദകം കത്വാ സമാപജ്ജനം
സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ യസ്സ സിയാ സബ്ബദാ സതി, സത്തം കായഗതാ ഉപട്ഠിതാതി യസ്സ
ആരദ്ധവിപസ്സകസ്സ ഏകദിവസം ഛര കോട്ഠാസേ കത്വാ സബ്ബസ്സമിന്വി കാലേ
നാമരൂപഭേദേണ ദുവിധേപി കായേ ഗതാ കായാരമ്മണാ പഞ്ചന്നം

ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം അനിച്ഛാദിസമ്മസനവസേന സതതം നിരന്തരം സാതച്ചാഭിയോഗവസേന സതി ഉപദ്ഠിതാ സിയാ.

അയം കിരായസ്ഥാ പഥം കായഗതാസതികമ്മട്ഠാനവസേന ത്യാനം നിബുത്തേതാ തം പാദകം കത്വാ കായാനുപസ്സനാസതിപട്ഠാനമുഖേന വിപസ്സനം പട്ഠപേതാ അരഹത്തം പത്തോ. സോ അപരഭാഗേപി യേഭുയേന തഥേവ ത്യാനം സമാപജ്ജിതാ വുട്ഠായ തഥേവ ച വിപസ്സിതാ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി. സ്വായം യേന വിധിനാ അരഹത്തം പത്തോ, തം വിധിം ദസ്സേനോ സത്ഥാ “യസ്സ സിയാ സബ്ബദാ സതി, സതതം കായഗതാ ഉപദ്ഠിതാ”തി വത്വാ തസ്സാ ഉപദ്ഠാനാകാരം വിഭാവേതും “നോ ചസ്സ നോ ച മേ സിയാ, ന ഭവിസ്സതി ന ച മേ ഭവിസ്സതീ”തി ആഹ.

തസ്സേതോ ദിധാ വേദിതബ്ബോ സമ്മസനതോ പുബ്ബഭാഗവസേന സമ്മസനകാലവസേന ചാതി. തേസു പുബ്ബഭാഗവസേന താവ നോ ചസ്സ നോ ച മേ സിയാതി അതീതകാലേ മമ കിലേസകമ്മം നോ ചസ്സ ന ഭവേയ്യ ചേ, ഇമസ്ഥിം പച്ചുപ്പന്നകാലേ അയം അത്തഭാവോ നോ ച മേ സിയാ ന മേ ഉപ്പജ്ജേയ്യ. യസ്ഥാ പന മേ അതീതേ കമ്മകിലേസാ അഹേസും, തസ്ഥാ തന്നിമിത്തോ ഏതരഹി അയം മേ അത്തഭാവോ പവത്തതി. ന ഭവിസ്സതി ന ച മേ ഭവിസ്സതീതി ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ പടിപക്ഖാധിഗമേന കിലേസകമ്മം ന ഭവിസ്സതി ന ഉപ്പജ്ജിസ്സതി മേ, ആയതിം വിപാകവട്ടം ന ച മേ ഭവിസ്സതി ന മേ പവത്തിസ്സതി. ഏവം കാലത്തയേ കമ്മകിലേസഹേതുകം ഇദം മയ്ഹം അത്തഭാവസഞ്ചാരം ഖണ്ഡപഞ്ചകം , ന ഇസ്സരാദിഹേതുകം, യഥാ ച മയ്ഹം, ഏവം സബ്ബസത്താനന്തി സപ്പച്ചയനാമരൂപദസ്സനം പകാസിതം ഹോതി.

സമ്മസനകാലവസേന പന നോ ചസ്സ നോ ച മേ സിയാതി യസ്ഥാ ഇദം ഖണ്ഡപഞ്ചകം ഹുത്വാ അഭാവട്ഠേന അനിച്ഛം, അഭിണ്ണപടിപിളനട്ഠേന ദുക്ഖം, അവസവത്തനട്ഠേന അനത്താ, ഏവം യദി അയം അത്താ നാമ നാപി ഖണ്ഡപഞ്ചകവിനിമുത്തോ കോചി നോ ചസ്സ നോ ച സിയാ ന ഭവേയ്യ, ഏവം, ഭന്തേ, നോ ച മേ സിയാ മമ സന്തകം നാമ കിഞ്ചി ന ഭവേയ്യ. ന ഭവിസ്സതീതി അത്തനി അത്തനിയേ ഭവിതബ്ബം യഥാ ചിദം നാമരൂപം ഏതരഹി ച അതീതേ ച അത്തത്തനിയം സുണ്ണം, ഏവം ന ഭവിസ്സതി ന മേ ഭവിസ്സതി, അനാഗതേപി ഖണ്ഡവിനിമുത്തോ അത്താ നാമ ന കോചി ന മേ ഭവിസ്സതി ന പവത്തിസ്സതി, തതോ ഏവ കിഞ്ചി പലിബ്ബോധട്ഠാനിയം ന മേ ഭവിസ്സതി ആയതിവി അത്തനിയം നാമ ന മേ കിഞ്ചി ഭവിസ്സതീതി. ഇമിനാ തീസു കാലേസു “അഹ”ന്തി ഗഹേതബ്ബസ്സ അഭാവതോ “മമ”ന്തി ഗഹേതബ്ബസ്സ ച അഭാവം ദസ്സേതി. തേന ചതുകോടികാ സുണ്ണതാ പകാസിതാ ഹോതി.

അനുപുബ്ബവിഹാരി തത്ഥ സോതി ഏവം തീസുപി കാലേസു അത്തത്തനിയം സുണ്ണതം തത്ഥ സഞ്ചാരഗതേ അനുപസ്സന്തോ അനുക്കമേന ഉദയബ്ബയണാണാദിവിപസ്സനാണാസു ഉപ്പജ്ജമാനേസു അനുപുബ്ബവിപസ്സനാവിഹാരവസേന അനുപുബ്ബവിഹാരി സമാനോ. കാലേനേവ തരേ വിസത്തികതി സോ ഏവം വിപസ്സനം മത്ഥകം പാപേതാ റിതോ യോഗാവചരോ ഇന്ദ്രിയാനം പരിപാകഗതകാലേന വുട്ഠാനഗാമിനിയാ വിപസ്സനായ മഗ്ഗേന ഘടിതകാലേന അരിയമഗ്ഗസ്സ ഉപ്പത്തികാലേന സകലസ്സ ഭവത്തയസ്സ സംതന്നതോ വിസത്തികാസഞ്ചാരം തണ്ഹം തരേയ്യ, വിതരിത്വാ തസ്സാ പരതീരേ തിട്ഠേയ്യാതി അധിപ്പായോ.

ഇതി ഭഗവാ അത്താപദേസേന ആയസ്മതോ മഹാകച്ചാനസ്സ അരഹത്തുപ്പത്തിദീപനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. ഉദപാനസുത്തവണ്ണനാ

൬൯. നവമേ മല്ലേസൂതി മല്ലാ നാമ ജാനപദിനോ രാജകുമാരാ, തേസം നിവാസോ ഏകോപി ജനപദോ രുജ്ജഹീവസേന “മല്ലാ”തി വുച്ചതി, തേസു മല്ലേസു, യം ലോകേ “മല്ലോ”തി വുച്ചതി. കേചി പന “മാലേസു”തി പഠന്തി. ചാരിയം ചരമാനോതി അതുരിതചാരികാവസേന മഹാമണ്ഡലജനപദചാരികം ചരമാനോ. മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേനാതി അപരിച്ഛേദഗുണേന മഹത്തേന സമണഗണേന. തദാ ഹി ഭഗവതോ മഹാഭിക്ഖുപരിവാരോ അഹോസി. മൂണം നാമ മല്ലാനം ബ്രാഹ്മണഗാമോതി പുരത്ഥിമദക്ഖിണായ ദിസായ മജ്ജിമദേസസ്സ അവധിട്ഠാനേ മല്ലദേസേ മൂണനാമകോ ബ്രാഹ്മണബഹുലതായ ബ്രാഹ്മണഗാമോ. തദവസരീതി തം അവസരി, മൂണഗാമമഗ്ഗം പാപുണീതി അത്ഥോ. അസ്സോസുന്തി സുണിംസു, സോതദാരസമ്പത്തവചനനിഗ്ഘോസാനുസാരേന ജാനിംസൂതി അത്ഥോ. ഖോതി പദപൂരണേ, അവധാരണത്ഥേ വാ നിപാതോ. തത്ഥ അവധാരണത്ഥേന അസ്സോസുന്ത്യേവ, ന തേസം സവനന്തരായോ അഹോസീതി വുത്തം ഹോതി. പദപൂരണേന പദബൃഞ്ജനസിലിട്ഠത്തമത്തമേവ. മൂണേയുകാതി മൂണഗാമവാസിനോ. ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാതി ഏത്ഥ ബ്രഹ്മം അണത്തിതി ബ്രാഹ്മണാ, മന്തേ സജ്ജായത്തിതി അത്ഥോ. ഇദമേവ ഹി ജാതിബ്രാഹ്മണാനം നിബ്ബചനം, അരിയാ പന ബാഹിതപാപത്താ “ബ്രാഹ്മണാ”തി വുച്ചന്തി. ഗഹപതികാതി ഖത്തിയബ്രാഹ്മണേ വജ്ജേത്ഥാ യേ കേചി അഗാരം അജ്ജയാവസന്താ വുച്ചന്തി, വിസേസതോ വേസ്സാ. ബ്രാഹ്മണാ ച ഗഹപതികാ ച ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാ.

ഇദാനി യമത്ഥം തേ അസ്സോസുന്തം, തം ദസ്സേതും “സമണോ ഖലു, ഭോ, ഗോതമോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സമിതപാപത്താ “സമണോ”തി വേദിതബ്ബോ. വുത്തഞ്ചേതം - “സമിതാസ്സ ഹോന്തി പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാ”തിആദി (മം നിം ൧.൪൩൪). ഭഗവാ ച അനുത്തരേന അരിയമഗ്ഗേന സബ്ബസോ സമിതപാപോ. തേനസ്സ യമാഭുച്ചഗുണാധിഗതമേതം നാമം, യദിദം സമണോതി. ഖലൂതി അനുസ്സവത്ഥേ നിപാതോ. ഭോതി ബ്രാഹ്മണജാതികാനം ജാതിസമുദാഗതം ആലപനമത്തം. വുത്തമ്പി ചേതം “ഭോവാദി നാമ സോ ഹോതി, സചേ ഹോതി സകിഞ്ചനോ”തി (ധം പം ൩൯൬). ഗോതമോതി ഗോത്തവസേന ഭഗവതോ പരികിത്തനം. തസ്മാ “സമണോ ഖലു, ഭോ, ഗോതമോ”തി സമണോ കിര, ഭോ, ഗോതമഗോത്തോതി അയമേത്ഥ അത്ഥോ. സക്യപുത്തോതി ഇദം പന ഭഗവതോ ഉച്ചാകുലപരിദീപനം. സക്യകുലാ പബ്ബജിതോതി സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവപരിദീപനം. കേനചി പാരിജുഞ്ഞേന അനഭിഭൂതോ അപരിക്ഖിണ്യേവ തം കുലം പഹായ നേക്ഖമ്മാധിഗമസദ്ധായ പബ്ബജിതോതി വുത്തം ഹോതി. ഉദപാനം തിണസ്സ ച ഭുസസ്സ ച യാവ മുഖതോ പൂരേസുന്തി പാനീയകൂപം തിണേന ച ഭുസേന ച മുഖപ്പമാണേന വഡ്ഢേസുന്തം, തിണാദീനി പക്ഖിപിത്ഥാ കൂപം പിദഹിംസൂതി അത്ഥോ.

തസ്സ കിര ഗാമസ്സ ബഹി ഭഗവതോ ആഗമനമഗ്ഗേ ബ്രാഹ്മണാനം പരിഭോഗഭൂതോ ഏകോ ഉദപാനോ അഹോസി. തം റപേത്ഥാ തത്ഥ സബ്ബാനി

കൂപതളാകാദീനി ഉദകട്ഠാനാനി തദാ വിസുക്ഖ്വാനി നിരുദകാനി അഹേസും. അഥ മൂണേയുകാ രതനത്തയേ അപ്പസന്നാ മച്ഛേരപകതാ ഭഗവതോ ആഗമനം സുതാ “സചേ സമണോ ഗോതമോ സസാവകോ ഇമം ഗാമം പവിസിത്വാ ദീഹതീഹം വസേയു, സബ്ബം ഇമം ജനം അത്തനോ വചനേ റപേയു, തതോ ബ്രാഹ്മണധമ്മോ പതിട്ഠം ന ലഭേയു”തി തത്ഥ ഭഗവതോ അവാസായ പരിസക്കന്താ “ഇമസ്ഥിം ഗാമേ അത്തത്ഥ ഉദകം നത്ഥി, അമും ഉദപാനം അപരിഭോഗം കരിസ്സാമ, ഏവം സമണോ ഗോതമോ സസാവകോ ഇമം ഗാമം ന പവിസിസ്സതീ”തി സമ്മന്തയിത്വാ സബ്ബേ ഗാമവാസിനോ സത്താഹസ്സ ഉദകം ഗഹേത്വാ ചാടിആദീനി പൂരേത്വാ ഉദപാനം തിണേന ച ഭൂസേന ച പിദഹിംസു. തേന വുത്തം - “ഉദപാനം തിണസ്സ ച ഭൂസസ്സ ച യാവ മുഖതോ പൂരേസും, ‘മാ തേ മുണ്ഡകാ സമണകാ പാനീയം അപംസു’”തി.

തത്ഥ മുണ്ഡകാ സമണകാതി മുണ്ഡേ “മുണ്ഡാ”തി സമണേ “സമണാ”തി വത്തും വട്ടേയു, തേ പന ഖുംസനാധിപ്പായേന ഹീളേന്താ ഏവമാഹംസു. മാതി പടിസേയേ, മാ അപംസു മാ പിവിംസുതി അത്ഥോ. മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മാതി മഗ്ഗതോ അപസക്കിത്വാ. ഏതമ്ഹാതി യോ ഉദപാനോ തേഹി തഥാ കതോ, തമേവ നിദ്രിസന്തോ ആഹ. കിം പന ഭഗവാ തേസം ബ്രാഹ്മണാനം വിപ്പകാരം അനാവജ്ജിത്വാ ഏവമാഹ - “ഏതമ്ഹാ ഉദപാനാ പാനീയം ആഹരാ”തി, ഉദാഹു ആവജ്ജിത്വാ ജാനന്തോതി? ജാനന്തോ ഏവ ഭഗവാ അത്തനോ ബുദ്ധാനുഭാവം പകാസേത്വാ തേ ദമേത്വാ നിബ്ബിസേവനേ കാതും ഏവമാഹ, ന പാനീയം പാതുകാമോ. തേനേവേത്ഥ മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തേ വിധ “പിപാസിതോസ്ഥീ”തി (ദീം നിം വ.ചന്ദ) ന വുത്തം. ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ പന സത്ഥു അജ്ജയാസയം അജാനന്തോ മൂണേയുകേഹി കതം വിപ്പകാരം ആചിക്ഖന്തോ “ഇദാനി സോ, ഭന്തേ”തിആദിമാഹ.

തത്ഥ ഇദാനീതി അധുനാ, അമ്ഹാകം ആഗമനവേലായമേവാതി അത്ഥോ. ഏസോ, ഭന്തേ, ഉദപാനോതി പഠന്തി. മേരോ ദിക്ഖത്തും പടിക്ഖിപിത്വാ തതീയവാരേ “ന ഖോ തഥാഗതാ തിക്ഖത്തും പച്ചനീകാ കാതബ്ബാ, കാരണം ദിട്ഠം ഭവിസ്സതി ദീഘദസ്സിനാ”തി മഹാരാജദത്തിയം ഭഗവതോ പത്തം ഗഹേത്വാ ഉദപാനം അഗമാസി. ഗച്ഛന്തേ മേരേ ഉദപാനേ ഉദകം പരിപുണ്ണം ഹുത്വാ ഉത്തരിത്വാ സമന്തതോ സന്ദതി, സബ്ബം തിണം ഭൂസഞ്ച ഉപ്ಪവിത്വാ സയമേവ അപഗച്ഛി. തേന ച സന്ദമാനേന സലിലേന ഉപരൂപരി വഡ്ഡന്തേന തസ്ഥിം ഗാമേ സബ്ബേവ പോക്ഖരണിആദയോ ജലാസയാ വിസുക്ഖ്വാ പരിപൂരിംസു, തഥാ പരിഖാകുസുബ്ഭിന്നാദീനി ച. സബ്ബോ ഗാമപ്പദേസോ മഹോഘേന അജ്ജേയാത്ഥടോ മഹാവസ്സകാലേ വിധ അഹോസി. കുമുദുപ്ലവപദുമപുണ്ഡരീകാദീനി ജലജപുപ്ഫാനി തത്ഥ തത്ഥ ഉബ്ഭിജ്ജിത്വാ വികസമാനാനി ഉദകം സഞ്ചരാദിംസു. സരേസു ഹംസകോഞ്ചചക്കവാകകാരണ്ഡവബകാദയാ ഏ ഉദകസകുണികാ വസ്സമാനാ തത്ഥ തത്ഥ വിചരിംസു. മൂണേയുകാ തം മഹോഘം തഥാ ഉത്തരന്തം സമന്തതോ വിചിതരങ്ഗസമാകുലം പരിയന്തതോ സമുട്ഠഹമാനം രുചിരം ഫേണബുബ്ബുളകം ദിസാ അച്ഛരിയബ്ഭുതചിത്തജാതാ ഏവം സമ്മന്തേസും “മയം സമണസ്സ ഗോതമസ്സ ഉദകുപച്ഛേദം കാതും വായമിമ്ഹാ, അയം പന മഹോഘോ തസ്സ ആഗമനകാലതോ പട്ഠായ ഏവം അഭിവഡ്ഡതി, നിസ്സംസയം ഖോ അയം തസ്സ ഇദ്ധാനുഭാവോ. മഹിദ്ധികോ ഹി സോ മഹാനുഭാവോ. റാനം ഖോ പനേതം വിജ്ജതി, യഥാ യം മഹോഘോ

ഉട്ഠഹിതാ അമ്ഹാകം ഗാമസി ഓത്മരേയു. ഹന്ദ മയം സമണ്ഡം ഗോതമം ഉപസങ്കമിതാ പയിരുപാസിതാ അച്ചയം ദേസേന്താ വമാപേയ്യാമാ”തി.

തേ സബ്ബേവ ഏകജ്ഞാസയാ ഹുതാ സഞ്ചസഞ്ചീ ഗണീഭൂതാ ഗാമതോ നിക്ഖമിതാ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു. ഉപസങ്കമിതാ അപ്പേകച്ചേ ഭഗവതോ പാദേ സിരസാ വന്ദിംസു, അപ്പേകച്ചേ അഞ്ജലിം പണാമേസും, അപ്പേകച്ചേ ഭഗവതാ സദ്ധിം സമ്മോദിംസു, അപ്പേകച്ചേ തുണ്ഹീഭൂതാ നിസീദിംസു, അപ്പേകച്ചേ നാമഗോത്തം സാവേസും. ഏവം പന കത്വാ സബ്ബേവ ഏകമന്തം നിസീദിതാ “ഇധ മയം, ഭോ ഗോതമ, ഭോതോ ചേവ ഗോതമസ്സ ഗോതമസാവകാനഞ്ച ഉദകപ്പടിസേധം കാരയിമ്ഹ, അമുകസ്ഥിം ഉദപാനേ തിണഞ്ച ഭുസഞ്ച പക്ഖിപിമ്ഹ. സോ പന ഉദപാനോ അചേതനോപി സമാനോ സചേതനോ വിയ ഭോതോ ഗുണ്ഡം ജാനന്തോ വിയ സയമേവ സബ്ബം തിണ്ഡം ഭുസം അപനേത്വാ സുവിസുദ്ധോ ജാതോ, സബ്ബോപി ചേത്ഥ നിന്നപ്പദേസോ മഹതാ ഉദകോഘേന പരിപുണ്ണോ രമണീയോവ ജാതോ, ഉദകൂപജീവിനോ സത്താ പരിതുട്ഠാ. മയം പന മനുസ്സാപി സമാനാ ഭോതോ ഗുണേ ന ജാനിമ്ഹ, യേ മയം ഏവം അകരിമ്ഹ, സാധു നോ ഭവം ഗോതമോ തമാ കരോതു, യഥായം മഹോഘോ ഇമം ഗാമം ന ഓത്മരേയു, അച്ചയോ നോ അച്ചഗമാ യമാബാലം, തം നോ ഭവം ഗോതമോ അച്ചയം പടിഗുണ്ഹാതു അനുകമ്പം ഉപാദായാ”തി അച്ചയം ദേസേസും. ഭഗവാപി “തഗ്ഘ തുമ്ഹേ അച്ചയോ അച്ചഗമാ യമാബാലം, തം വോ മയം പടിഗുണ്ഹാമ ആയതിം സംവരായാ”തി തേസം അച്ചയം പടിഗുഹേത്വാ പസന്നചിത്തതം ഞത്വാ ഉത്തരി അജ്ഞാസയാനുരൂപം ധമ്മം ദേസേസി. തേ ഭഗവതോ ധമ്മദേസനം സുതാ പസന്നചിത്താ സരണാദീസു പതിട്ഠിതാ ഭഗവന്തം വന്ദിതാ പദക്ഖിണ്ഡം കത്വാ പക്കമിംസു. തേസം പന ആഗമനതോ പുരേതരംയേവ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ തം പാടിഹാരിയം ദിസാ അച്ഛരിയബ്ഭുതചിത്തജാതോ പത്തേന പാനീയം ആദായ ഭഗവതോ ഉപനാമേത്വാ തം പവത്തിം ആരോചേസി. തേന വുത്തം - “ഏവം, ഭന്തേതി ഖോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ”തിആദി.

തത്ഥ മുഖതോ ഓവമിത്വാതി സബ്ബം തം തിണാദിം മുഖേന ഛരസ്സേത്വാ. വിസ്സന്ദന്തോ മഞ്ഞേതി പുബ്ബേ ദീഘരജ്ജുകേന ഉദപാനേന ഉസ്സിഞ്ചിതാ ഗഹേതബ്ബഉദകോഘോ ഭഗവതോ പത്തം ഗഹേത്വാ മേരസ്സ ഗതകാലേ മുഖേന വിസ്സന്ദന്തോ വിയ സമതിത്തികോ കാകപേയ്യാ ഹുതാ അട്ഠാസി. ഇദഞ്ച മേരസ്സ ഗതകാലേ ഉദകപ്പവത്തിം സന്ധായ വുത്തം. തതോ പരം പന പുബ്ബേ വുത്തനയേന തസ്ഥിം ഗാമേ സകലം നിന്നട്ഠാനം ഉദകേന പരിപുണ്ണം അഹോസീതി. അയം പനിദ്ധി ന ബുദ്ധാനം അധിട്ഠാനേന, നാപി ദേവാനുഭാവേന, അഥ ഖോ ഭഗവതോ പുണ്ണാനുഭാവേന പരിത്തദേസനത്ഥം രാജഗഹതോ വേസാലിഗമനേ വിയ. കേചി പന “മൂണേയ്യകാനം ഭഗവതി പസാദജനനത്ഥം തേസം അത്ഥകാമാഹി ദേവതാഹി കത”ന്തി. അപരേ “ഉദപാനസ്സ ഹേട്ഠാ വസനകനാഗരാജാ ഏവമകാസി”തി. സബ്ബം തം അകാരണം, യഥാ ഭഗവതോ പുണ്ണാനുഭാവേനയേവ തമാ ഉദകുപ്പത്തിയാ പരിദീപിതത്താ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം അധിട്ഠാനേന വിനാ അത്തനാ ഇച്ഛിതനിപ്ഫത്തിസഞ്ചാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ത്വ കിം കയിരാ ഉദപാനേന, ആപാ ചേ സബുദാ സിയുന്തി യസ്സ സബുകാലം സബുത്ഥ ച ആപാ ചേ യദി സിയും യദി ഉപലബ്ഭേത്യും യദി ആകഞ്ചാമത്തപടിബദ്ധോ, തേസം ലാഭോ, തേന ഉദപാനേന കിം കയിരാ കിം കരേത്യ, കിം പയോജനന്തി അരേഥാ. തന്ഹായ മൂലതോ ഛേരതാ, കിസ്സ പരിയേസനം ചരേതി യായ തന്ഹായ വിനിബദ്ധാ സത്താ അകതപുഞ്ഞാ ഹുത്ഥാ ഇച്ഛിതാലാഭദുക്ഖേന വിഹഞ്ഞന്തി, തസ്സാ തന്ഹായ മൂലം, മൂലേ വാ ഛരിന്ദിത്ഥാ റിതോ മാദിസോ സബുഞ്ഞുബുദ്ധോ കിസ്സ കേന കാരണേന പാനീയപരിയേസനം, അഞ്ഞം വാ പച്ചയപരിയേസനം ചരേത്യ. “മൂലതോ ഛേരത്താ”തിപി പഠന്തി, തന്ഹായ മൂലം മൂലേയേവ വാ ഛേരദകോതി അരേഥാ. അഥ വാ മൂലതോ ഛേരത്താതി മൂലതോ പടായ തന്ഹായ ഛേരദകോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യോ ബോധിയാ മൂലഭൂതമഹാപണിധാനതോ പടായ അപരിമിതം സകലം പുഞ്ഞസമ്ഭാരം അത്തനോ അചിന്തേത്ഥാ ലോകഹിതത്ഥമേവ പരിണാമനവസേന പരിപൂരേന്തോ മൂലതോ പഭൂതി തന്ഹായ ഛേരത്താ, സോ തന്ഹാഹേതുക്സു ഇച്ഛിതാലാഭസ്സ അഭാവതോ കിസ്സ കേന കാരണേന ഉദകപരിയേസനം ചരേത്യ, ഇമേ പന മൂണേയുകാ അന്ധബാലാ ഇമം കാരണം അജാനന്താ ഏവമകംസുതി.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിടറിതാ.

൧൦. ഉതേനസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. ദസമേ രഞ്ഞോ ഉതേനസ്സാതി ഉതേനസ്സ നാമ രഞ്ഞോ, യോ “വജ്ജിരാജാ”തിപി വുച്ചതി. ഉയ്യാനഗതസ്സാതി ഉയ്യാനകീളനത്ഥം ഉയ്യാനം ഗതസ്സ . അനാദരേ ഹി ഇദം സാമിവചനം, “അന്തേപുര”ന്തി പന പദം അപേക്ഖിത്ഥാ സമ്ബന്ധേപേതം സാമിവചനം ഹോതി. കാലകത്താനീതി അഗ്ഗിദഡ്ഢാനി ഹുത്ഥാ മതാനി ഹോന്തി. സാമാവതീപമുഖാനീതി ഏത്ഥ കാ പനായം സാമാവതീ, കമഞ്ച ദഡ്ഢാതി? വുച്ചതേ, ഭദ്രവതിയം സേടറിനോ ധീതാ ഛോസകസേടറിനാ ധീതുടാനേ റപിതാ പഞ്ചസതഇത്ഥിപരിവാരാ രഞ്ഞോ ഉതേനസ്സ അഗ്ഗമഹേസീ മേത്താവിഹാരബഹുലാ അരിയസാവികാ സാമാവതീ നാമ. അയമേത്ഥ സഞ്ചേപോ, വിത്ഥാരതോ പന ആദിതോ പടായ സാമാവതീയാ ഉപ്പത്തികമാ ധമ്മപദവത്ഥുഹി (ധം പം അടം ൧.൨൦ സാമാവതീവത്ഥു) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ. മാഗണ്ഡിയസ്സ നാമ ബ്രാഹ്മണസ്സ ധീതാ അത്തനോ മാതാപിതൃനം -

“ദിസ്വാന തന്ഹം അരതിം രഗഞ്ച,
നാഹോസി ഛരേദോ അപി മേമുനസ്ഥിം;
കിമേവിദം മുത്തകരീസപുണ്ണം,
പാദാപി നം സമ്ഘുസിതും ന ഇച്ഛേ”തി. (സു. നി. വൃ൪൧) -

ഭഗവതാ ദേസീതം ഇമം ഗാഥം സുത്ഥാ സത്ഥരി ബദ്ധാഘാതാ മാഗണ്ഡിയാ അപരഭാഗേ രഞ്ഞോ ഉതേനേന മഹേസിടാനേ റപിതാ ഭഗവതോ കോസമ്ബിം ഉപഗതഭാവം, സാമാവതീപമുഖാനഞ്ച പഞ്ചനം ഇത്ഥിസതാനം ഉപാസികാഭാവം തത്ഥാ “ആഗതോ നാമ സമണോ ഗോതമോ ഇമം നഗരം, ദാനിസ്സ കത്തഞ്ചം ജാനിസ്സാമി, ഇമാപി തസ്സ ഉപടായികാ, ഇമാസന്ധി സാമാവതീപമുഖാനഞ്ച കത്തഞ്ചം ജാനിസ്സാമി”തി അനേകപരിയായേഹി തമാഗതസ്സ താസഞ്ച അനത്ഥം കാതും വായമിത്ഥാപി അസക്കോന്തി പുനേകദിവസം രഞ്ഞാ സദ്ധിം ഉയ്യാനകീളം ഗച്ഛന്തി ചുളപിതു സാസനം

പഹിണി “സാമാവതിയാ പാസാദം ഗന്താ

ദുസ്സുകോട്ഠാഗാരതേലകോട്ഠാഗാരാനി വിവരാപേത്യാ ദുസ്സാനി തേലചാടീസു തേമേത്യാ മമ്ഭേ വേരേത്യാ താ സബ്ബാ ഏകതോ കത്യാ ദ്വാരം പിദഹിത്യാ ബഹി യന്തം ദത്യാ ദണ്ഡദീപികാഹി ഗേഹേ അഗ്നിം ദദമാനോ ഓതരിത്യാ ഗച്ഛതു”തി.

തം സുത്യാ സോ പാസാദം അഭിരുയ്ഹ കോട്ഠാഗാരാനി വിവരിത്യാ വത്മാനി തേലചാടീസു തേമേത്യാ മമ്ഭേ വേരേതും ആരഭി. അഥ നം സാമാവതീപമുഖാ ഇത്ഥിയോ “കിം ഏതം ചുളപിതാ”തി വദന്തിയോ ഉപസങ്കമിംസു. “അമ്മാ, രാജാ ദള്ഹികമ്മത്ഥായ ഇമേ മമ്ഭേ തേലപിലോതികാഹി ബന്ധാപേതി , രാജഗേഹേ നാമ സുയുത്തദുയുത്തം ദുജ്ജാനം, മാ മേ സന്തികേ ഹോമാ”തി വത്യാ താ ആഗതാ ഗബ്ഭേസു പവേസേത്യാ ദ്വാരാനി പിദഹിത്യാ ബഹി യന്തകം ദത്യാ ആദിതോ പട്ഠായ അഗ്നിം ദേന്തോ ഓതരി. സാമാവതീ താസം ഓവാദം അദാസി, “അമ്മാ, അനമതഗ്ഗേ സംസാരേ വിചരന്തിനം ഏവമേവ അഗ്നിനാ ത്യാമത്തഭാവാനം ബുദ്ധുണേനപി പരിച്ഛേദോ ന സുകരോ, അപ്പമത്താ ഹോമാ”തി. താ സത്ഥു സന്തികേ ധമ്മം സുത്യാ അധിഗതഫലായ വിത്താതസാസനായ ഖുജ്ജുത്തരായ അരിയസാവികായ സേക്ഖപടിസമ്ഭിദാപത്തായ സത്ഥാരാ ദേസിതനിയാമേനേവ ധമ്മം ദേസേന്തിയാ സന്തികേ സോതാപത്തിഫലസ്സ അധിഗതാ അന്തരന്തരാ കമ്മട്ഠാനമനസികാരേണ യുത്തപ്പയുത്താ ഗേഹേ ത്യായന്തേ വേദനാപരിഗൃഹകമ്മട്ഠാനം മനസി കരോന്തിയോ കാചി ദുതിയഫലം, കാചി ത്തിയഫലം പാപുണിത്യാ കാലമകംസു. അഥ ഭിക്ഖു കോസമ്ബിയം പിണ്ഡായ ചരന്താ തം പവത്തിം തത്യാ പച്ഛാഭത്തം ഭഗവതോ ആരോചേത്യാ താസം അഭിസമ്പരായം പുച്ഛിംസു. ഭഗവാ ച താസം അരിയഫലാധിഗമം ഭിക്ഖുനം അദാസി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന രഞ്ഞോ ഉതേനസ്സ...പേ... അനിപ്ഫലാ കാലങ്കതാ”തി.

തത്ഥ അനിപ്ഫലാതി ന നിപ്ഫലാ, സമ്പത്തസാമത്തേഫലാ ഏവ കാലങ്കതാ. താ പന ഫലാനി പടിലഭന്തിയോ സാമാവതിയാ -

“ആരമ്ഭഥ നിക്കമഥ, യുഞ്ജഥ ബുദ്ധസാസനേ;
ധുനാഥ മച്ചുനോ സേനം, നളാഗാരംവ കുഞ്ജരോ.

“യോ ഇമസ്ഥിം ധമ്മവിനയേ, അപ്പമത്തോ വിഹസ്സതി;
പഹായ ജാതിസംസാരം, ദുക്ഖസ്സന്തം കരിസ്സതീ”തി. (സം നീ മ.മവുഠ;
നേത്തിം ൨൯) -

ഗാഥാഹി ഓവദിയമാനാ വേദനാപരിഗൃഹകമ്മട്ഠാനം മനസി കരോന്തിയോ വിപസ്സിത്യാ ദുതിയതത്ത്വഫലാനി പടിലഭിംസു. ഖുജ്ജുത്തരാ പന ആയുസേസസ്സ അത്ഥിതായ, പുഞ്ചേ താദിസസ്സ കമ്മസ്സ അകതത്താ ച തതോ പാസാദതോ ബഹി അഹോസി. “ദസയോജനന്തരേ പക്കാമീ”തി ച വദന്തി. അഥ ഭിക്ഖു ധമ്മസഭായം കഥം സമുട്ഠാപേസും, “ആവുസോ, അനനുച്ഛവികം വത അരിയസാവികാനം ഏവരൂപം മരണ”തി. സത്ഥാ ആഗന്താ “കായ നുത്ഥ, ഭിക്ഖവേ, ഏതരഹി കമായ സന്നിസിനാ”തി പുച്ഛിത്യാ “ഇമായ നാമാ”തി വുത്തേ , “ഭിക്ഖവേ, യദിപി താസം ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ

അയുത്തം, പുഞ്ചേ കരകമ്മസ്സു പന യുത്തമേവ താഹി ലദ്ധ"ന്തി വത്യാ തേഹി യാചിതോ അതീതം ആഹരി.

അതീതേ ബാരാണസിയം ബ്രഹ്മദത്തേ രജ്ജം കാരേണേ അട്ഠ പച്ചേകബുദ്ധാ രഞ്ഞോ നിവേസനേ നിബദ്ധം ഭുജ്ജന്തി. പഞ്ചസതാ ഇത്ഥിയോ തേ ഉപട്ഠഹന്തി. തേസു സത്ത ജനാ ഹിമവന്തം ഗച്ഛന്തി, ഏകോ നദീതീരസമീപേ ഏകസ്ഥിം തിണ്ണഗഹനേ സമാപത്തിയാ നിസീദതി. അഥേകദിവസം രാജാ പച്ചേകബുദ്ധേസു ഗതേസു താഹി ഇത്ഥീഹി സദ്ധിം ഉദകകീളം കീളിതുകാമോ തത്ഥ ഗതോ. താ ഇത്ഥിയോ ദിവസഭാഗം ഉദകേ കീളിത്യാ സീതപീളിത്യാ വിസിബ്ബിതുകാമാ തം തിണ്ണഗഹനം ഉപരി വിസുക്ഖതിണ്ണസഞ്ചരണം "തിണ്ണരാസി"തി സഞ്ഞായ പരിവാരേത്യാ അഗ്ഗിം ദത്യാ തിണ്ണേസു ഝായിത്യാ പതന്തേസു പച്ചേകബുദ്ധം ദിസ്വാ "രഞ്ഞോ പച്ചേകബുദ്ധോ ഝായതി, തം രാജാ ഞത്യാ അമ്ഹേ നാസേസ്സതി, സുദഡ്ഢം നം കരിസ്സാമാ"തി സബ്ബാ ഇതോ ചിതോ ച ദാരുആദീനി ആഹരിത്യാ തസ്സ ഉപരി രാസിം കത്യാ ആലിന്വേത്യാ "ഇദാനി ഝായിസ്സതീ"തി പക്കമിംസു. താ പഠമം അസഞ്ചേതനികാ ഹുത്യാ ഇദാനി കമ്മുനാ ബജ്ജയിംസു. പച്ചേകബുദ്ധം പന അന്തോസമാപത്തിയം സചേ ദാരുനം സകടസഹസ്സമ്പി ആഹരിത്യാ ആലിന്വേന്താ ഉസുമാകാരമത്തമ്പി ഗാഹേത്വം ന സക്കോന്തി, തസ്മാ സോ സത്തമേ ദിവസേ ഉട്ഠായ യഥാസുഖം അഗമാസി. താ തസ്സ കമ്മസ്സ കരത്താ ബഹുനി വസ്സസഹസ്സാനി ബഹുനി വസ്സസതസഹസ്സാനി നിരയേ പച്ചിത്യാ തസ്സേവ കമ്മസ്സ വിപാകാവസേസേന അത്തഭാവസതേ ഇമിനാവ നിയാമേന ഗേഹേ ഝായമാനേ ഝായിംസു. ഇദം താസം പുബ്ബകമ്മം.

യസ്മാ പന തേ ഇമസ്ഥിം അത്തഭാവേ അരിയഫലാനി സച്ഛാകംസു, രതനത്തയം പയിരുപാസിംസു, തസ്മാ തത്ഥ അനാഗാമിനിയോ സുദ്ധാവാസേസു ഉപപന്നാ, ഇതരാ കാചി താവതിംസേസു, കാചി യാമേസു, കാചി തുസിതേസു, കാചി നിമ്മാനരതീസു, കാചി പരനിമ്മിതവസവത്തിസു ഉപപന്നാ.

രാജാപി ഖോ ഉതേനോ "സാമാവതിയാ ഗേഹം കിര ഝായതീ"തി സുത്യാ വേഗേന ആഗച്ഛന്തോപി തം പദേസം താസു ദഡ്ഢാസുയേവ സന്ധാപുണി. ആഗത്യാ പന ഗേഹം നിബ്ബാപേത്യാ ഉപ്പന്നബലവദോമനസ്സോ മാഗണ്ഡിയായ തഥാ കാരിതഭാവം ഉപായേന ഞത്യാ അരിയസാവികാസു കതാപരാധകമ്മുനാ ചോദിയമാനോ തസ്സാ രാജാണം കാരേസി സദ്ധിം ഞാതകേഹി. ഏവം സാ സപരിജനാ സമിത്തബന്ധവാ അനയബ്യസനം പാപുണി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്യാതി ഏതം സാമാവതീപമുഖാനം താസം ഇത്ഥീനം അഗ്ഗിമ്ഹി അനയബ്യസനാപത്തിഹേത്വം, മാഗണ്ഡിയായ ച സമിത്തബന്ധവായ രാജാണായ അനയബ്യസനാപത്തിനിമിത്തം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്യാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ മോഹസമ്ബന്ധനോ ലോകോ, ഭബ്ബരുപോവ ദിസ്സതീതി യോ ഇധ സത്തലോകോ ഭബ്ബരുപോവ ഹേതുസമ്പന്നോ വിയ ഹുത്യാ ദിസ്സതി, സോപി മോഹസമ്ബന്ധനോ മോഹേന പലിഗുണ്ഠിതോ അത്തഹിതാഹിതം അജാനന്തോ ഹിതേ ന പടിപജ്ജതി, അഹിതം ദുക്ഖാവഹം ബഹുഞ്ച അപുഞ്ചം ആചിനാതി. "ഭവരുപോവ ദിസ്സതീ"തിപി പാഠോ. തസ്സേവ - അയം ലോകോ

മോഹസമ്ബന്ധനോ മോഹേന പലിഗുണ്ഠിതോ, തതോ ഏവ ഭവരുപോവ സസ്തതസഭാവോ വിയസ്സ അത്താ ദിസ്സതി, അജരാമരോ വിയ ഉപട്ഠാതി, യേന പാണാതിപാതാദിനി അകത്തഞ്ചാനി കരോതി.

ഉപധിബന്ധനോ ബാലോ, തമസാ പരിവാരീതോ. സസ്സതോരിവ ഖായതീതി ന കേവലഞ്ച മോഹസമ്ബന്ധനോ ഏവ, അപിച ഖോ ഉപധിബന്ധനോപി അയം അന്ധബാലലോകോ അവിജ്ഞാതമസാ പരിവാരീതോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യേന ഞാണേന അവിപരീതം കാമേ ച ഖണ്ഡേ ച “അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാ”തി പസ്സേയ്യ, തസ്സ അഭാവതോ യസ്മാ ബാലോ അന്ധപുമുജ്ജനോ അത്താണതമസാ സമന്തതോ പരിവാരീതോ നിവുതോ, തസ്മാ സോ കാമൂപധി കിലേസൂപധി ഖണ്ഡൂപധീതി ഇമേസം ഉപധീനം വസേന ച ഉപധിബന്ധനോ, തതോ ഏവ ചസ്സ സോപധിസ്സ പസ്സതോ സസ്സതോ വിയ നിച്ഛോ സബ്ബകാലഭാവീ വിയ ഖായതി. “അസസ്സതിരിവ ഖായതീ”തിപി പാഠോ. തസ്സേമോ - അത്താ സബ്ബകാലം വിജ്ജതി ഉപലബ്ഭതീതി അഞ്ഞോ അസസ്സതി അനിച്ഛോതി ലോകസ്സ സോ ഉപധി മിച്ഛാഭിനിവേസവസേന ഏകദേശോ വിയ ഖായതി, ഉപട്ഠഹതീതി അത്ഥോ. രകാരോ ഹി പദസന്ധികരോ. പസ്സതോ നത്ഥി കിഞ്ചനന്തി യോ പന സഖ്ഖാരേ പരിഗൃഹേത്വാ അനിച്ഛാദിവസേന വിപസ്സതി, തസ്സേവ വിപസ്സനാപത്താസഹിതായ മഗ്ഗപത്തായ യമാഭൂതം പസ്സതോ ജാനതോ പടിവിജ്ജതതോ രാഗാദികിഞ്ചനം നത്ഥി, യേന സംസാരേ ബജ്ജേയ്യ. തഥാ അപസ്സന്തോ ഏവ ഹി അവിജ്ഞാതണ്ഹാദിട്ഠിആദിബന്ധനേഹി സംസാരേ ബദ്ധോ സിയാതി അധിപ്പായോ.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച ചുളവഗ്ഗവണ്ണനാ.

വ. പാടലിഗാമിയവഗ്ഗോ

൧. പഠമനിബ്ബാനപടിസംയുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൧. പാടലിഗാമിയവഗ്ഗസ്സ പഠമേ നിബ്ബാനപടിസംയുത്തായാതി അമതയാതുസന്നിസ്സിതായ അസഞ്ചതയാതുയാ പവേദനവസേന പവത്തായ. ധമ്മിയാ കമായാതി ധമ്മദേസനായ. സന്ദസ്സേതീതി സഭാവസരസലക്ഖണതോ നിബ്ബാനം ദസ്സേതി. സമാദപേതീതി തമേവ അത്ഥം തേ ഭിക്ഖു ഗണ്ഹാപേതി. സമുത്തേജേതീതി തദത്ഥഗഹണേ ഉസ്സാഹം ജനേന്തോ തേജേതി ജോതേതി. സമ്പഹംസേതീതി നിബ്ബാനഗുണേഹി സമ്മദേവ സബ്ബപ്പകാരേഹി തോസേതി.

അഥ വാ സന്ദസ്സേതീതി “സോ സബ്ബസഞ്ചാരസമമോ സബ്ബുപധിപടിനിസ്സഗ്ഗാ തണ്ഹക്ഖയോ വിരാഗോ നിരോധോ”തിആദിനാ (൧൦ നി൦ ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൭; ൧൦൦൦൦ ൮) നയേനേവ സബ്ബമാ തേന തേന പരിയായേന തേസം തേസം അജ്ജയാസയാനുരൂപം സമ്മാ ദസ്സേതി. സമാദപേതീതി “ഇമിനാ അരിയമഗ്ഗേന തം അധിഗന്തബ്ബ”ന്തി അധിഗമപടിപദായ സദ്ധിം തത്ഥ ഭിക്ഖു നിന്നപോണപബ്ബഭാരേ കരോന്തോ സമ്മാ ആദപേതി ഗണ്ഹാപേതി. സമുത്തേജേതീതി ഏതം ദുക്കരം ദുരഭിസമ്ഭവന്തി “മാ സമ്മാപടിപത്തിയം പമാദം അന്തരാവോസാനം ആപജ്ജമ, ഉപനിസ്സയസമ്പന്നസ്സ വീരിയവതോ നയിദം ദുക്കരം, തസ്മാ സീലവിസുദ്ധിആദിവിസുദ്ധിപടിപദായ ഉട്ഠഹമ ഘടയഥ വായമേയ്യാമാ”തി നിബ്ബാനാധിഗമായ ഉസ്സാഹേതി, തത്ഥ വാ ചിത്തം വോദപേതി. സമ്പഹംസേതീതി “മദനിമ്മദനോ പിപാസവിനയോ ആലയസമുഗ്ഘാതോ”തി (അ൦ നി൦ ൪.൩൪; ഇതിവു൦ ൯൦), രാഗക്ഖയോ ദോസക്ഖയോ മോഹക്ഖയോതി (സ൦ നി൦ ൪.൩൩൭; ഇതിവു൦ ൪൪), അസഞ്ചതന്തി (സ൦ നി൦ ൪.൩൩൭), അമതഞ്ച സന്തന്തിആദിനാ ച അനേകപരിയായേന (സ൦ നി൦ ൪.൪൦൯) നിബ്ബാനാനിസംസപ്പകാസനേന തേസം ഭിക്ഖുനം ചിത്തം തോസേന്തോ ഹാസേന്തോ സമ്പഹംസേതി സമസ്സാസേതി.

തേയാതി തേ ഇധ. അട്ഠിം കത്വാതി “അത്ഥി കിഞ്ചി അയം നോ അത്ഥോ അധിഗന്തബ്ബോ”തി ഏവം സല്ലക്ഖേത്വാ തായ ദേസനായ അത്ഥികാ ഹുത്വാ. മനസി കത്വാതി ചിത്തേ റപേത്വാ അനന്തവിഹിതാ തം ദേസനം അത്തനോ ചിത്തഗതമേവ കത്വാ. സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്വാതി സബ്ബേന കാരകചിത്തേന ആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ ദേസനം ആവജേജത്വാ, തഗ്ഗതമേവ ആഭോഗം കത്വാതി അത്ഥോ. അഥ വാ സബ്ബം ചേതസോ സമന്നാഹരിത്വാതി സബ്ബസ്ഥാ ചിത്തതോ ദേസനം സമ്മാ അനു അനു ആഹരിത്വാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ദേസേന്തസ്സ യേഹി ചിത്തേഹി ദേസനാ കതാ, സബ്ബസ്ഥാ ചിത്തതോ പവത്തം ദേസനം ബഹി ഗന്തും അദേന്തോ സമ്മാ അവിപരീതം അനു അനു ആഹരിത്വാ അത്തനോ ചിത്തസന്താനം ആഹരിത്വാ യഥാദേസിതദേസിതം ദേസനം സുട്ഠു ഉപധാരേത്വാ. ഓഹിതസോതാതി അവഹിതസോതാ, സുട്ഠു ഉപിതസോതാ. ഓഹിതസോതാതി വാ അവിക്ഖിത്തസോതാ. തമേവ ഉപലബ്ബമാനോപി ഹി സവനേ അവിക്ഖേപോ സതിസംവരോ വിയ ചക്ഖുന്ദിയാദീസു സോതിന്ദിയേപി വത്തുമരഹതീതി. ഏത്ഥ ച “അട്ഠിം കത്വാ”തിആദിഹി ചതുഹിപി പദേഹി തേസം ഭിക്ഖുനം തപ്പരഭാവതോ സവനേ ആദരദീപനേന സക്കച്ചസവനം ദസ്സേതി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം തേസം ഭിക്ഖുനം തസ്സാ
നിബ്ബാനപടിസംയുത്തായ യമ്മകമായ സവനേ ആദരകാരിതം സബ്ബാകാരതോ
വിദിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം നിബ്ബാനസ്സ തബ്ബിധുരയമ്മദേസനാമുഖേന
പരമത്ഥതോ വിജ്ജമാനഭാവവിഭാവനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അത്ഥീതി വിജ്ജതി, പരമത്ഥതോ ഉപലബ്ധിതീതി അത്ഥോ.
ഭിക്ഖവേതി തേസം ഭിക്ഖുനം ആലപനം. നനു ച ഉദാനം നാമ
പിതിസോമനസ്സസമുട്ഠാപിതോ വാ യമ്മസംവേഗസമുട്ഠാപിതോ വാ
യമ്മപടിഗ്ഗാഹകനിരപേക്ഖോ ഉദാഹാരോ, തമാ ചേവ ഏത്തകേസു
സുത്തേസു ആഗതം, ഇയ കസ്സമാ ഭഗവാ ഉദാനേനോ തേ ഭിക്ഖു
ആമന്തേസീതി? തേസം ഭിക്ഖുനം സന്താപനത്ഥം. നിബ്ബാനപടിസംയുത്തത്ത്ഹി
ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം യമ്മം ദേസേത്വാ നിബ്ബാനഗുണാനുസ്സരണേന
ഉപ്പന്നപിതിസോമനസ്സാ ഉദാനം ഉദാനേസി. ഇയ നിബ്ബാനവജ്ജോ സബ്ബോ
സഭാവയമ്മോ പച്ചയായത്തവുത്തികോവ ഉപലബ്ധിതി, ന പച്ചയനിരപേക്ഖോ.
അയം പന നിബ്ബാനയമ്മോ കത്ഥപച്ചയേ ഉപലബ്ധിതീതി തേസം ഭിക്ഖുനം
ചേതോപരിവിതക്തമെത്തായ തേ ച സന്താപേതുകാമോ “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ,
തദായതന”ന്തിആദിമാഹ, ന ഏകന്തതോവ തേ പടിഗ്ഗാഹകേ കത്വാതി
വേദിതബ്ബം. തദായതനന്തി തം കാരണം. ദകാരോ പദസന്ധികരോ.
നിബ്ബാനത്ത്ഹി മഗ്ഗഫലത്താണാദീനം ആരമ്മണപച്ചയഭാവതോ രൂപാദീനി വിധ
ചക്ഖുവിത്താണാദീനം ആരമ്മണപച്ചയഭൂതാനീതി കാരണട്ഠേന “ആയതന”ന്തി
വുച്ചതി. ഏത്താവതാ ച ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം അസങ്ഖതായ ധാതുയാ
പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവം പവേദേസി.

തത്രായം യമ്മന്വയോ - ഇയ സങ്ഖതയമ്മാനം വിജ്ജമാനത്താ
അസങ്ഖതായപി ധാതുയാ ഭവിതബ്ബം തപ്പടിപക്ഖത്താ സഭാവയമ്മാനം. യമാ
ഹി ദുക്ഖേ വിജ്ജമാനേ തപ്പടിപക്ഖഭൂതം സുഖന്വി വിജ്ജതിയേവ , തമാ
ഉണ്ഹേ വിജ്ജമാനേ സീതന്വി വിജ്ജതി, പാപയമ്മേസു വിജ്ജമാനേസു
കല്യാണയമ്മാപി വിജ്ജന്തി ഏവ. വുത്തഞ്ചേതം -

“യമാപി ദുക്ഖേ വിജ്ജന്തേ, സുഖം നാമപി വിജ്ജതി;
ഏവം ഭവേ വിജ്ജമാനേ, വിഭവോപി ഇച്ഛിതബ്ബകോ.

“യമാപി ഉണ്ഹേ വിജ്ജന്തേ, അപരം വിജ്ജതി സീതലം;
ഏവം തിവിധഗ്ഗി വിജ്ജന്തേ, നിബ്ബാനം ഇച്ഛിതബ്ബകം.

“യമാപി പാപേ വിജ്ജന്തേ, കല്യാണമപി വിജ്ജതി;
ഏവമേവ ജാതി വിജ്ജന്തേ, അജാതിമപി ഇച്ഛിതബ്ബക”ന്തിആദി. (ബു°
വം° ൨.൧൦-൧൨) -

അപിച നിബ്ബാനസ്സ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവവിചാരണം പരതോ
ആവിഭവിസ്സതി.

ഏവം ഭഗവാ അസങ്ഖതായ ധാതുയാ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവം
സമ്മുഖേന ദസ്സേത്വാ ഇദാനി തബ്ബിധുരയമ്മാപോഹനമുഖേനസ്സ സഭാവം
ദസ്സേതും, “യത്ഥ നേവ പഥവീ ന ആപോ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ യസ്സമാ നിബ്ബാനം
സബ്ബസങ്ഖാരവിധുരസഭാവം യമാ സങ്ഖതയമ്മേസു കത്ഥചി നത്ഥി, തമാ

തത്ത്വപി സബ്ബേ സബ്ബതയമ്മാ. ന ഹി സബ്ബതാസബ്ബതയമ്മാനം സമോധാനം സമ്ഭവതി. തത്രായം അത്ത്വവിഭാവനാ - യത്ത്വ യസ്മിം നിബ്ബാനേ യസ്സം അസബ്ബതയാതുയം നേവ കക്ഖളലക്ഖണാ പഥവീയാതു അത്ഥി, ന പഗ്ഘരണലക്ഖണാ ആപോയാതു, ന ഉണ്ഹലക്ഖണാ തേജോയാതു, ന വിത്ഥമ്ഭനലക്ഖണാ വായോയാതു അത്ഥി. ഇതി ചതുമഹാഭൂതാഭാവവചനേന യഥാ സബ്ബസ്സപി ഉപാദാരുപസ്സ അഭാവോ വുത്തോ ഹോതി തന്നിസ്സിതത്താ. ഏവം അനവസേസതോ കാമരൂപഭവസ്സ തത്ത്വ അഭാവോ വുത്തോ ഹോതി തദായത്തവുത്തിഭാവതോ. ന ഹി മഹാഭൂതനിസ്സയേന വിനാ പഞ്ചവോകാരഭവോ ഏകവോകാരഭവോ വാ സമ്ഭവതിതി.

ഇദാനി അരൂപസഭാവത്തേപി നിബ്ബാനസ്സ അരൂപഭവപരിയാപന്നാനം ധമ്മാനം തത്ത്വ അഭാവം ദസ്സേതും, “ന ആകാസാനഞ്ചായതനം...പേ... ന നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതന”ന്തി വുത്തം. തത്ത്വ ന ആകാസാനഞ്ചായതനന്തി സദ്ധിം ആരമ്മണേന കുസലവിപാകകിരിയഭേദോ തിവിധോപി ആകാസാനഞ്ചായതനചിത്തുപ്പാദോ നത്ഥീതി അത്ഥോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. യദഗ്ഗേന ച നിബ്ബാനേ കാമലോകാദീനം അഭാവോ ഹോതി, തദഗ്ഗേന തത്ത്വ ഇഡലോകപരലോകാനന്തി അഭാവോതി ആഹ - “നായം ലോകോ ന പരലോകോ”തി. തസ്സത്ഥോ - യായം “ഇത്ഥത്തം ദിട്ഠയമ്മോ ഇഡലോകോ”തി ച ലദ്ധവോഹാരോ ഖണ്ഡാദിലോകോ, യോ ച “തതോ അത്തമാ പരോ അഭിസമ്പരായോ”തി ച ലദ്ധവോഹാരോ ഖണ്ഡാദിലോകോ, തദുഭയന്തി തത്ത്വ നത്ഥീതി. ന ഉഭോ ചന്ദിമസൂരിയാതി യസ്മാ രൂപഗതേ സതി തമോ നാമ സിയാ, തമസ്സ ച വിധമനത്ഥം ചന്ദിമസൂരിയേഹി വത്തിതഞ്ചം. സബ്ബേന സബ്ബം പന യത്ത്വ രൂപഗതമേവ നത്ഥി, കുതോ തത്ത്വ തമോ. തമസ്സ വാ വിധമനാ ചന്ദിമസൂരിയാ, തസ്മാ ചന്ദിമാ സൂരിയോ ചാതി ഉഭോപി തത്ത്വ നിബ്ബാനേ നത്ഥീതി അത്ഥോ. ഇമിനാ ആലോകസഭാവതംയേവ നിബ്ബാനസ്സ ദസ്സേതി.

ഏത്താവതാ ച അനഭിസമേതാവീനം ഭിക്ഖുനം അനാദിമതിസംസാരേ സുപിനന്തേപി അനനുഭൂതപുഞ്ചം പരമഗമ്ഭീരം അതിദുദുസം സബ്ബസുഖമം അതക്കാവചരം അച്ചന്തസന്തം പണ്ഡിതവേദനീയം അതിപണ്ണിതം അമതം നിബ്ബാനം വിഭാവേത്തോ പഠമം താവ “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, തദായതന”ന്തി തസ്സ അത്ഥിഭാവോ തേസം അത്താണാദീനി അപന്നേതാ “യത്ത്വ നേവ പഥവീ ...പേ... ന ഉഭോ ചന്ദിമസൂരിയാ”തി തദത്തയമ്മാപോഹനമുഖേന തം വിഭാവേതി ധമ്മരാജാ. തേന പഥവീആദിസബ്ബസബ്ബതയമ്മവിധൂരസഭാവോ യാ അസബ്ബതാ യാതു, തം നിബ്ബാനന്തി ദീപിതം ഹോതി. തേനേവാഹ, “തത്രാപാഹം, ഭിക്ഖവേ, നേവ ആഗതിം വദാമി”തി.

തത്ത്വ തത്രാതി തസ്മിം. അപിസദ്ദോ സമുച്ചയേ. അഹം, ഭിക്ഖവേ, യത്ത്വ സബ്ബാരപവത്തേ കുതോചി കസ്സചി ആഗതിം ന വദാമി യഥാപച്ചയം തത്ത്വ ധമ്മമത്തസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ. ഏവം തസ്മിന്വി ആയതനേ നിബ്ബാനേ കുതോചി ആഗതിം ആഗമനം നേവ വദാമി ആഗന്തബ്ബുടാനതായ അഭാവതോ. ന ഗതിന്തി കത്ഥചി ഗമനം ന വദാമി ഗന്തബ്ബുടാനതായ അഭാവതോ. ന ഹി തത്ത്വ സത്താനം റപേത്വാ ഞാണേന ആരമ്മണകരണം ആഗതിഗതിയോ സമ്ഭവന്തി, നാപി റിതിച്ചുതുപപത്തിയോ വദാമി. “തദാപഹ”ന്തിപി പാളി. തസ്സത്ഥോ - തന്വി ആയതനം ഗാമന്തരതോ ഗാമന്തരം വിയ ന ആഗന്തബ്ബതായ ന ആഗതി, ന ഗന്തബ്ബതായ ന ഗതി, പഥവീപബ്ബതാദി വിയ അപതിടാനതായ ന റിതി,

അപചയത്താ വാ ഉപ്പാദാഭാവോ, തതോ അമതസഭാവത്താ ചവനാഭാവോ, ഉപ്പാദനിരോധാഭാവതോ ചേവ തദുഭയപരിച്ഛിന്നായ റിതിയാ ച അഭാവതോ ന റിതിം ന ചുതിം ന ഉപപത്തിം വദാമി. കേവലം പന തം അരൂപസഭാവത്താ അപചയത്താ ച ന കത്ഥചി പതിട്ഠിതന്തി അപ്പതിട്ഠം. തത്ത്വ പവത്താഭാവതോ പവത്തപ്പടിപക്ഖതോ ച അപ്പവത്തം. അരൂപസഭാവത്തേപി വേദനാദയോ വിയ കസ്സചിപി ആരമ്മണസ്സ അനാലമ്ബനതോ ഉപത്ഥമ്ഭനിരപേക്ഖതോ ച അനാരമ്മണമേവ തം “ആയതന”ന്തി വുത്തം നിബ്ബാനം. അയഞ്ച ഏവസദ്ദോ അപ്പതിട്ഠമേവ അപ്പവത്തമേവാതി പദദ്വയേനപി യോജേതബ്ബോ . ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാതി യദിദം “അപ്പതിട്ഠ”ന്തിആദിഹി വചനേഹി വണ്ണിതം മോമിതം യഥാവുത്തലക്ഖണം നിബ്ബാനം, ഏസോ ഏവ സകലസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ അന്തോ പരിയോസാനം തദധിഗമേ സതി സബ്ബദുക്ഖാഭാവതോ. തസ്മാ “ദുക്ഖസ്സ അന്തോ”തി അയമേവ തസ്സ സഭാവോതി ദസ്സേതി.

പഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൨. ദുതിയനിബ്ബാനപടിസംയുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൨. ദുതിയേ ഇമം ഉദാനന്തി ഇമം നിബ്ബാനസ്സ പകതിയാ ഗമ്ഭീരഭാവതോ ദുദ്ദസഭാവദീപനം ഉദാനം ഉദാനേസി. തത്ത്വ ദുദ്ദസന്തി സഭാവഗമ്ഭീരത്താ അതിസുഖമസൺഹസഭാവത്താ ച അനുപചിതത്താണസമ്ഭാരേഹി പസ്സിതും ന സക്കാതി ദുദ്ദസം. വുത്തഞ്ഹേതം - “തഞ്ഹി തേ, മാഗണ്ഡിയ, അരിയം പത്താചക്ഖു നത്ഥി, യേന ത്വം ആരോഗ്യം ജാനേയ്യാസി, നിബ്ബാനമ്പി പസ്സേയ്യാസി”തി (മം നിം ൨.൨൧൮). അപരമ്പി വുത്തം - “ഇദമ്പി ഖോ റാനം ദുദ്ദസം, യദിദം സബ്ബസഞ്ചാരസമമോ”തിആദി (മഹാവം ൮; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൭). അനതന്തി രൂപാദിആരമ്മണേസു, കാമാദിസു ച ഭവേസു നമനതോ തന്നിന്നഭാവേന പവത്തിതോ സത്താനഞ്ച തത്ത്വ നമനതോ തണ്ഹാ നതാ നാമ, നത്ഥി ഏത്ഥ നതാതി അനതം, നിബ്ബാനന്തി അത്ഥോ. “അനന്ത”ന്തിപി പഠന്തി, നിചുസഭാവത്താ അന്തവിരഹിതം, അചവനധമ്മം നിരോധം അമതന്തി അത്ഥോ. കേചി പന “അനന്ത”ന്തി പദസ്സ “അപ്പമാണ”ന്തി അത്ഥം വദന്തി. ഏത്ഥ ച “ദുദ്ദസ”ന്തി ഇമിനാ പത്തായ ദുബ്ബലികരണേഹി രാഗാദികിലേസേഹി ചിരകാലഭാവിതത്താ സത്താനം അപചയഭാവനാ ന സുകരാതി നിബ്ബാനസ്സ കിച്ഛേന അധിഗമനീയതം ദസ്സേതി. ന ഹി സച്ചം സുദസ്സനന്തി ഇമിനാപി തമേവത്ഥം പാകടം കരോതി. തത്ത്വ സച്ചന്തി നിബ്ബാനം. തഞ്ഹി കേനചി പരിയായേന അസന്തസഭാവാഭാവതോ ഏകന്തേനേവ സന്തത്താ അവിപരീതട്ഠേന സച്ചം. ന ഹി തം സുദസ്സനം ന സുഖേന പസ്സിതബ്ബം, സുചിരമ്പി കാലം പുത്തത്താണസമ്ഭാരേ സമാനേന്തേഹിപി കസിരേനേവ സമധിഗന്തബ്ബതോ. തഥാ ഹി വുത്തം ഭഗവതാ - “കിച്ഛേന മേ അധിഗത”ന്തി (മഹാവം ൮; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൭).

പടിവിധാ തണ്ഹാ ജാനതോ പസ്സതോ നത്ഥി കിഞ്ചനന്തി തഞ്ച നിരോധസച്ചം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന അഭിസമേന്തേന വിസയതോ കിച്ചതോ ച ആരമ്മണതോ ച ആരമ്മണപ്പടിവേധേന അസമ്മോഹപ്പടിവേധേന ച പടിവിധം, യഥാപരിത്താഭിസമയവസേന ദുക്ഖസച്ചം, ഭാവനാഭിസമയവസേന മഗ്ഗസച്ചഞ്ച അസമ്മോഹതോ പടിവിധം ഹോതി, ഏവം പഹാനാഭിസമയവസേന അസമ്മോഹതോ ച പടിവിധാ തണ്ഹാ ഹോതി.

ഏവഞ്ച ചത്താരി സച്ചാനി യമാഭൂതം അരിയമഗ്ഗപത്തായ ജാനതോ പസ്സതോ ഭവാദീസു നതഭൂതാ തസ്ഹാ നത്ഥി, തദഭാവേ സബ്ബസ്സപി കിലേസവട്ടസ്സ അഭാവോ, തതോവ കമ്മവിപാകവട്ടാനം അസമ്ഭവോയേവാതി ഏവം ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം അനവസേസവട്ടദുക്ഖവുപസമഹേതുഭൂതം അമതമഹാനിബ്ബാനസ്സ ആനുഭാവം പകാസേസി. സേസം വുത്തനയമേവ.

ദുതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. തതീയനിബ്ബാനപടിസംയുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൩. തതീയേ അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിദിതാതി തദാ കിര ഭഗവതാ അനേകപരിയായേന സംസാരസ്സ ആദീനവം പകാസേത്യാ സന്ദസ്സനാദിവസേന നിബ്ബാനപടിസംയുത്തായ ധമ്മദേസനായ കതായ തേസം ഭിക്ഖുനം ഏതദഹോസി - “അയം സംസാരോ ഭഗവതാ അവിജ്ജാദീഹി കാരണേഹി സഹേതുക്കോ പകാസിതോ, നിബ്ബാനസ്സ പന തദുപസമസ്സ ന കിഞ്ചി കാരണം വുത്തം, തയിദം അഹേതുക്കം, കഥം സച്ചികട്ഠപരമത്ഥേന ഉപലബ്ധിതി”തി. അഥ ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം ഏതം യമാവുത്തം പരിവിതക്കസഞ്ചാതം അത്ഥം വിദിതാ. ഇമം ഉദാനന്തി തേസം ഭിക്ഖുനം വിമതിവിധമനത്ഥഞ്ചേവ ഇധ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം “നിബ്ബാനം നിബ്ബാനന്തി വാചാവത്ഥുമത്തമേവ, നത്ഥി ഹി പരമത്ഥതോ നിബ്ബാനം നാമ അനുപലബ്ധമാനസഭാവത്താ”തി ലോകായതികാദയോ വിയ വിപ്പടിപന്നാനം ബഹിദ്ധാ ച പുമുദിട്ഠിഗതികാനം മിച്ചാവാദഭഞ്ജനത്ഥഞ്ച ഇമം അമതമഹാനിബ്ബാനസ്സ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവദീപനം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അജാതം അഭൂതം അകതം അസഞ്ചതന്തി സബ്ബാനിപി പദാനി അഞ്ഞമഞ്ഞവേവചനാനി. അഥ വാ വേദനാദയോ വിയ ഹേതുപച്ചയസമവായസഞ്ചാതായ കാരണസാമഗ്ഗിയാ ന ജാതം ന നിബ്ബത്തന്തി അജാതം, കാരണേന വിനാ, സയമേവ വാ ന ഭൂതം ന പാതുഭൂതം ന ഉപ്പന്നന്തി അഭൂതം, ഏവം അജാതത്താ അഭൂതത്താ ച യേന കേനചി കാരണേന ന കതന്തി അകതം, ജാതഭൂതകതസഭാവോ ച നാമരുപാനം സഞ്ചതയമ്മാനം ഹോതി, ന അസഞ്ചതസഭാവസ്സ നിബ്ബാനസ്സാതി ദസ്സനത്ഥം അസഞ്ചതന്തി വുത്തം. പടിലോമതോ വാ സമേച്ച സമ്ഭൂത പച്ചയേഹി കതന്തി സഞ്ചതം, തഥാ ന സഞ്ചതം സഞ്ചതലക്ഖണരഹിതന്തി അസഞ്ചതന്തി. ഏവം അനേകേഹി കാരണേഹി നിബ്ബത്തിതഭാവേ പടിസിദ്ധേ “സിയാ നു ഖോ ഏകേനേവ കാരണേന കത”ന്തി ആസങ്കായ “ന യേന കേനചി കത”ന്തി ദസ്സനത്ഥം “അകത”ന്തി വുത്തം. ഏവം അപച്ചയമ്പി സമാനം “സയമേവ നു ഖോ ഇദം ഭൂതം പാതുഭൂത”ന്തി ആസങ്കായ തന്നിവത്തനത്ഥം “അഭൂത”ന്തി വുത്തം. “അയഞ്ചേതസ്സ അസഞ്ചതാകതാഭൂതഭാവോ സഞ്ചേന സബ്ബം അജാതിധമ്മത്താ”തി ദസ്സേതും “അജാത”ന്തി വുത്തം. ഏവമേതേസം ചതുന്നമ്പി പദാനം സാത്ഥകഭാവം വിദിതാ “തയിദം നിബ്ബാനം അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ”തി പരമത്ഥതോ നിബ്ബാനസ്സ അത്ഥിഭാവോ പകാസിതോതി വേദിതഞ്ചോ. ഏതഥ ഉദാനേന്തേന ഭഗവതാ, “ഭിക്ഖവേ”തി ആലപനേ കാരണം ഹേട്ഠാ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം.

ഇതി സത്ഥാ “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാതം അഭൂതം അകതം അസഞ്ചത”ന്തി വത്ഥാ തത്ഥ ഹേതും ദസ്സേന്തോ “നോ ചേതം,

ഭിക്ഖവേ"തിആദിമാഹ. തസ്സായം സങ്ഖേപത്ഥോ - ഭിക്ഖവേ, യദി അജാതാദിസഭാവോ അസങ്ഖതാ ധാതു ന അഭവിസ്സ ന സിയാ, ഇധ ലോകേ ജാതാദിസഭാവസ്സ രൂപാദിക്ഖന്ധപഞ്ചകസങ്ഖാതസ്സ സങ്ഖതസ്സ നിസ്സരണം അനവസേസവുപസമോ ന പഞ്ഞായേയ്യ ന ഉപലബ്ഭേയ്യ ന സമ്ഭവേയ്യ. നിബ്ബാനഞ്ചി ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തമാനാ സമ്മാദിട്ഠിആദയോ അരിയമഗ്ഗയമ്മാ അനവസേസകിലേസേ സമുച്ഛിന്ദന്തി. തേനേതമ സബ്ബസ്സപി വട്ടഭുക്ഖസ്സ അപ്പവത്തി അപഗമോ നിസ്സരണം പഞ്ഞായതി.

ഏവം ബൃതിരേകവസേന നിബ്ബാനസ്സ അത്ഥിഭാവം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി അന്വയവസേനപി തം ദസ്സേതും, "യസ്മാ ച ഖോ"തിആദി വൃത്തം. തം വൃത്തത്ഥമേവ. ഏതമ ച യസ്മാ "അപച്ചയാ ധമ്മാ, അസങ്ഖതാ ധമ്മാ (ധം സം ദുകമാതികാ ൧, ൮), അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, തദായതനം, യത്ഥ നേവ പഥവി (ഉദാ ൧൧), ഇദന്വി ഖോ റാനം ദുദുസം, യദിദം സബ്ബസങ്ഖാരസമമോ സബ്ബുപധിപടിനിസ്സഗ്ഗോ (മഹാവം ൮; മം നിം ൧.൨൮൧; ൨.൩൩൧), അസങ്ഖതഞ്ച ഖോ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മം ദേസേസ്സാമി അസങ്ഖതഗാമിനിഞ്ച പടിപദ"തിആദീഹി (സം നിം ൪.൩൬൬-൩൬൭) അനേകേഹി സുത്തപദേഹി, "അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാത"തി ഇമിനാപി ച സുത്തേന നിബ്ബാനധാതുയാ പരമത്ഥതോ സമ്ഭവോ സബ്ബലോകം അനുകമ്പമാനേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ദേസീതോ, തസ്മാ യദിപി തത്ഥ അപച്ചക്ഖകാരിനന്വി വിത്തുനം കങ്ഖാ വാ വിമതി വാ നത്ഥിയേവ. യേ പന പരനേയ്യബുദ്ധിനോ പുഗ്ഗലാ, തേസം വിമതിവിനോദനത്ഥം അയമേതമ അധിപ്പായനിദ്ധാരണമുഖേന യുത്തിവിചാരണാ - യഥാ പരിഞ്ഞേയ്യതായ സഉത്തരാനം കാമാനം രൂപാദിനഞ്ച പടിപക്ഖഭൂതം തബ്ബിധുരസഭാവം നിസ്സരണം പഞ്ഞായതി, ഏവം തംസഭാവാനം സബ്ബേസന്ധി സങ്ഖതധമ്മാനം പടിപക്ഖഭൂതേന തബ്ബിധുരസഭാവേന നിസ്സരണേന ഭവിതബ്ബം. യഞ്ചേതം നിസ്സരണം, സാ അസങ്ഖതാ ധാതു. കിഞ്ച ഭിച്ഛോ സങ്ഖതധമ്മാരമ്മണം വിപസ്സനാണാണം അപി അനുലോമണാണം കിലേസേ സമുച്ഛേദവസേന പജഹിതും ന സക്കോതി. തഥാ സമ്മുതിസച്ചാരമ്മണം പഠമജ്ജയാനാദിസു ണാണം വിക്ഖമ്ഭനവസേനേവ കിലേസേ പജഹതി, ന സമുച്ഛേദവസേന. ഇതി സങ്ഖതധമ്മാരമ്മണസ്സ സമ്മുതിസച്ചാരമ്മണസ്സ ച ണാണസ്സ കിലേസാനം സമുച്ഛേദപ്പഹാനേ അസമത്ഥഭാവതോ തേസം സമുച്ഛേദപ്പഹാനകരസ്സ അരിയമഗ്ഗണാണസ്സ തദുഭയവിപരീതസഭാവേന ആരമ്മണേന ഭവിതബ്ബം , സാ അസങ്ഖതാ ധാതു. തഥാ "അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അജാതം അഭൂതം അകതം അസങ്ഖത"തി ഇദം നിബ്ബാനപദസ്സ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവജോതകം വചനം അവിപരീതത്ഥം ഭഗവതാ ഭാസിതത്താ. യഞ്ചി ഭഗവതാ ഭാസിതം, തം അവിപരീതത്ഥം പരമത്ഥം യഥാ തം "സബ്ബേ സങ്ഖാരാ അനിച്ഛാ, സബ്ബേ സങ്ഖാരാ ദുക്ഖാ, സബ്ബേ ധമ്മാ അനത്താ"തി (അം നിം ൩.൧൩൧; മഹാനിം ൨൧), തഥാ നിബ്ബാനസദ്ദോ കത്ഥചി വിസയേ യഥാഭൂതപരമത്ഥവിസയോ ഉപചാരമത്തവുത്തിസബ്ഭാവതോ സേയ്യമാപി സീഹസദ്ദോ. അഥ വാ അത്ഥേവ പരമത്ഥതോ അസങ്ഖതാ ധാതു, ഇതരതബ്ബിപരീതവിനിമുത്തസഭാവത്താ സേയ്യമാപി പഥവിധാതു വേദനാതി. ഏവമാദീഹി നയേഹി യുത്തിതോപി അസങ്ഖതായ ധാതുയാ പരമത്ഥതോ അത്ഥിഭാവോ വേദിതബ്ബോ.

തതിയസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. ചതുരത്ഥനിബ്ബാനപടിസംയുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൧൪. ചതുരത്ഥേ അഥ ഖോ ഭഗവാ ഏതമത്ഥം വിഭിത്വാതി തദാ കിര ഭഗവതാ അനേകപരിയായേന സന്ദസ്സനാദിവസേന നിബ്ബാനപടിസംയുത്തായ ധമ്മദേസനായ കതായ തേസം ഭിക്ഖുനം ഏതദഹോസി - “അയം താവ ഭഗവതാ അമതമഹാനിബ്ബാനധാതുയാ അനേകാകാരവോകാരം ആനിസംസം ദസ്സേന്തേന അനഞ്ഞസാധാരണോ ആനുഭാവോ പകാസിതോ, അധിഗമുപായോ പനസ്സാ ന ഭാസിതോ, കഥം നു ഖോ പടിപജ്ജന്തേഹി അമ്ഹേഹി അയം അധിഗന്തബ്ബാ”തി. അഥ ഭഗവാ തേസം ഭിക്ഖുനം ഏതം യമാവുത്തപരിവിതക്കസഞ്ചാതം അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിഭിത്വാ. ഇമം ഉദാനന്തി തണ്ഹാവസേന കത്ഥചി അനിസ്സിതസ്സ പസ്സദ്ധകായചിത്തസ്സ വിമിപടിപന്നവിപസ്സനസ്സ അരിയമഗ്ഗേന അനവസേസതോ തണ്ഹാപഹാനേന നിബ്ബാനാധിഗമവിഭാവനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ നിസ്സിതസ്സ ചലിതന്തി രൂപാദിസഞ്ചാരേ തണ്ഹാദിട്ഠിഹി നിസ്സിതസ്സ ചലിതം “ഏതം മമ, ഏസോ മേ അത്താ”തി തണ്ഹാദിട്ഠിവിപ്ഫന്ദിതം ഹോതി. അപ്പഹീനതണ്ഹാദിട്ഠികസ്സ ഹി പുഗ്ഗലസ്സ സുഖാദീസു ഉപ്പന്നേസു താനി അഭിഭൂയ വിഹരിതും അസക്കോന്തസ്സ “മമ വേദനാ, അഹം വേദിയാമീ”തിആദിനാ തണ്ഹാദിട്ഠിഗാഹവസേന കൂസലപ്പവത്തിതോ ചിത്തസന്താനസ്സ ചലനം കമ്പനം, അവക്ഖലിതം വാ ഹോതീതി അത്ഥോ. അനിസ്സിതസ്സ ചലിതം നത്ഥീതി യോ പന വിസുദ്ധിപടിപദം പടിപജ്ജന്തോ സമമവിപസ്സനാഹി തണ്ഹാദിട്ഠിയോ വിക്ഖമ്ഭേത്വാ അനിച്ഛാദിവസേന സഞ്ചാരേ സമ്മസന്തോ വിഹരതി, തസ്സ തം അനിസ്സിതസ്സ യമാവുത്തം ചലിതം അവക്ഖലിതം, വിപ്ഫന്ദിതം വാ നത്ഥി കാരണസ്സ സുവിക്ഖമ്ഭിതത്താ.

ചലിതേ അസതീതി യമാവുത്തേ ചലിതേ അസതി യമാ തണ്ഹാദിട്ഠിഗാഹാ നപ്പവത്തന്തി, തഥാ വിമിപടിപന്നായ വിപസ്സനായ തം ഉസ്സുക്കന്തസ്സ. പസ്സദ്ധീതി വിപസ്സനാചിത്തസഹജാതാനം കായചിത്താനം സാരമ്ഭകരകിലേസവുപസമിനീ ദുവിധാപി പസ്സദ്ധി ഹോതി. പസ്സദ്ധിയാ സതി നതി ന ഹോതീതി പുബ്ബേനാപരം വിസേസയുത്തായ പസ്സദ്ധിയാ സതി അനവജ്ജസുഖാധിട്ഠാനം സമാധിം വഡ്ഢേത്വാ തം പഞ്ഞായ സമവായകരണേന സമമവിപസ്സനം യുഗനദ്ധം യോജേത്വാ മഗ്ഗപരമ്പരായ കിലേസേ ഖേപേന്തസ്സ കാമഭവാദീസു നമനതോ “നതീ”തി ലദ്ധനാമാ തണ്ഹാ അരഹത്തമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ അനവസേസതോ ന ഹോതി, അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപാദിതത്താ ന ഉപ്പജ്ജതീതി അത്ഥോ.

നതിയാ അസതീതി അരഹത്തമഗ്ഗേന തണ്ഹായ സുപ്പഹീനത്താ ഭവാദിഅത്ഥായ ആലയനികന്തി പരിയുട്ഠാനേ അസതി. ആഗതിഗതി ന ഹോതീതി പടിസന്ധിവസേന ഇധ ആഗതി ആഗമനം ചുതിവസേന ഗതി ഇതോ പരലോകഗമനം പേച്ചഭാവോ ന ഹോതി ന പവത്തതി. ആഗതിഗതിയാ അസതീതി വുത്തനയേന ആഗതിയാ ച ഗതിയാ ച അസതി. ചുതുപപാതോ ന ഹോതീതി അപരാപരം ചവനുപപജ്ജനം ന ഹോതി ന പവത്തതി. അസതി ഹി കിലേസവട്ടേ കമ്മവട്ടം പച്ഛിന്നമേവ, പച്ഛിന്നേ ച തസ്ഥിം കുതോ വിപാകവട്ടസ്സ സമ്ഭവോ. തേനാഹ - “ചുതുപപാതേ അസതി നേവിധ ന

ഹൂർ"തിആദി. തമ്മ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ ബാഹിയസുത്തേ
വിത്ഥാരതോ വുത്തമേവ. തസ്മാ തമ്മ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ഇതി ഭഗവാ ഇയാപി തേസം ഭിക്ഖുനം അനവസേസതോ
വട്ടഭുക്ഖവുപസമഹേതുഭൂതം അമതമഹാനിബ്ബാനസ്സ ആനുഭാവം
സമ്മാപടിപത്തിയാ പകാസേതി.

ചതുത്ഥസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. ചുന്ദസുത്തവണ്ണനാ

൫൫. പഞ്ചമേ മല്ലേസൂതി ഏവംനാമകേ ജനപദേ. മഹതാ
ഭിക്ഖുസങ്ഘേനാതി ഗുണമഹത്തസങ്ഖ്യാമഹത്തേഹി മഹതാ. സോ ഹി
ഭിക്ഖുസങ്ഘോ സീലാദിഗുണവിസേസയോഗേനപി മഹാ തമ്മ സബ്ബപച്ഛിമകസ്സ
സോതാപന്നഭാവതോ, സങ്ഖ്യാമഹത്തേനപി മഹാ അപരിച്ഛിന്നഗണനത്താ.
ആയുസങ്ഖാരോസ്സജ്ജനതോ പട്ഠായ ഹി ആഗതാഗതാ ഭിക്ഖു ന
പക്കമിംസു. ചുന്ദസ്സാതി ഏവംനാമകസ്സ. കമ്മാരപുത്തസ്സാതി
സുവണ്ണകാരപുത്തസ്സ. സോ കിര അഡ്ഢോ മഹാകുടുമബിക്കോ ഭഗവതോ
പഠമദസ്സനേനേവ സോതാപന്നോ ഹുത്വാ അത്തനോ അമ്ബവനേ
സത്ഥുവസനാനുച്ഛവികം ഗന്ധകുടിം, ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച
രത്തിട്ഠാനദിവാട്ഠാനഉപട്ഠാനസാലാകുടിമണ്ഡപചക്രമനാദികേ ച സന്ധാദേത്വാ
പാകാരപരിക്ഖിത്തം ദ്വാരകോട്ഠകയുത്തം വിഹാരം കത്വാ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ
സങ്ഘസ്സ നിയ്യാദേസി. തം സന്ധായ വുത്തം - "തത്ര സുദം ഭഗവാ പാവായം
വിഹരതി ചുന്ദസ്സ കമ്മാരപുത്തസ്സ അമ്ബവനേ"തി.

പടിയാദാപേത്വാതി സന്ധാദേത്വാ. "സൂകരമദ്ദവന്തി സൂകരസ്സ മുദുസിനിദ്ധം
പവത്തമംസ"തി മഹാഅട്ഠകമായം വുത്തം. കേചി പന "സൂകരമദ്ദവന്തി ന
സൂകരമംസം, സൂകരേഹി മദ്ദിതവംസകളീരോ"തി വദന്തി. അഞ്ഞേ
"സൂകരേഹി മദ്ദിതപ്പദേസേ ജാതം അഹിഛരത്തക"തി. അപരേ പന
"സൂകരമദ്ദവം നാമ ഏകം രസായന"തി ഭണിംസു . തത്ത്ഹി ചുന്ദോ
കമ്മാരപുത്തോ "അജ്ജ ഭഗവാ പരിനിബ്ബായിസ്സതീ"തി സുത്വാ "അപ്പേവ നാമ
നം പരിഭുങ്ജിത്വാ ചിരതരം തിട്ഠേയ്യാ"തി സത്ഥു ചിരജീവിതുകമ്യതായ
അദാസീതി വദന്തി.

തേന മം പരിവിസാതി തേന മമം ഭോജേഹി. കസ്മാ ഭഗവാ ഏവമാഹ?
പരാനുദ്ദയതായ. തഞ്ച കാരണം പാളിയം വുത്തമേവ. തേന അഭിഹടഭിക്ഖായ
പരേസം അപരിഭോഗാരഹതോ ച തഥാ വത്തും വട്ടതീതി ദസ്സിതം ഹോതി.
തസ്ഥിം കിര സൂകരമദ്ദവേ ദിസഹസ്സദീപപരിവാരേസു ചതുസു മഹാദീപേസു
ദേവതാ ഓജം പക്ഖിപിംസു. തസ്മാ തം അഞ്ഞോ കോചി സമ്മാ
ജീരാപേതും ന സക്കോതി, തമത്ഥം പകാസേന്തോ സത്ഥാ
പരുപവാദമോചനത്ഥം "നാഹം തം, ചുന്ദ, പസ്സാമീ"തിആദിനാ സീഹനാദം നദി.
യേ ഹി പരേ ഉപവദേയ്യും "അത്തനാ പരിഭുത്താവസേസം നേവ ഭിക്ഖുനം,
ന അഞ്ഞേസം മനുസ്സാനം അദാസി, ആവാദേ നിഖണാപേത്വാ വിനാസേസീ"തി,
"തേസം വചനോകാസോ മാ ഹോത്സു"തി പരുപവാദമോചനത്ഥം സീഹനാദം
നദി.

തത്ത്വ സഭേവകേതിആദീസു സഹ ദേവേഹീതി സഭേവകോ, സഹ
മാരേനാതി സമാരകോ, സഹ ബ്രഹ്മുനാതി സബ്രഹ്മകോ, സഹ
സമണബ്രാഹ്മണേഹീതി സസ്തമണബ്രാഹ്മണീ, പജാതത്താ പജാ, സഹ
ദേവമനുസ്സേഹീതി സഭേവമനുസ്സാ. തസ്മിം സഭേവകേ ലോകേ...പേം...
സഭേവമനുസ്സായ. തത്ത്വ സഭേവകവചനേന പഞ്ചകാമാവചരദേവഗൃഹണം,
സമാരകവചനേന ഛരട്കാമാവചരദേവഗൃഹണം, സബ്രഹ്മകവചനേന
ബ്രഹ്മകായികാദിബ്രഹ്മഗൃഹണം, സസ്തമണബ്രാഹ്മണീവചനേന സാസനസ്സ
പച്ചത്ഥികപച്ചാമിത്തസമണബ്രാഹ്മണഗൃഹണം
സമിതപാപബാഹിതപാപസമണബ്രാഹ്മണഗൃഹണഞ്ച, പജാവചനേന
സത്തലോകഗൃഹണം, സഭേവമനുസ്സവചനേന
സമ്മുതിദേവഅവസേസമനുസ്സഗൃഹണം. ഏവമേത്ഥ തീഹി പദേഹി
ഓകാസലോകവസേന, ദീഹി പജാവസേന സത്തലോകോ ഗഹിതോതി
വേദിതബ്ബോ. അപരോ നയോ - സഭേവകവചനേന അരൂപാവചരലോകോ
ഗഹിതോ, സമാരകവചനേന ഛരകാമാവചരദേവലോകോ, സബ്രഹ്മകവചനേന
രൂപീ ബ്രഹ്മലോകോ, സസ്തമണബ്രാഹ്മണവചനേന ചതുപരിസവസേന
സമ്മുതിദേവേഹി സഹ മനുസ്സലോകോ, അവസേസസത്തലോകോ വാ
ഗഹിതോതി വേദിതബ്ബോ.

ഭുത്താവിസ്സാതി ഭുത്തവതോ. ഖരോതി ഫരുസോ. ആബായോതി
വിസഭാഗരോഗോ. പബാള്ഹാതി ബലവതിയോ. മാറണത്തികാതി മരണത്താ
മരണസമീപപാപനസമത്ഥാ. സതോ സമ്പജാനോ അധിവാസേസീതി സതിം
ഉപട്ഠിതം കത്വാ ഞാനേന പരിച്ഛിന്ദിത്വാ അധിവാസേസി.
അവിഹഞ്ഞമാനോതി വേദനാനുവത്തനവസേന അസല്ലക്ഖിതധമ്മോ വിയ
അപരാപരം പരിവത്തനം അകരോത്തോ അപീളിയമാനോ അദുക്ഖിയമാനോ
വിയ അധിവാസേസി. ഭഗവതോ ഹി വേളുവഗാമകേയേവ താ വേദനാ
ഉപ്പന്നാ, സമാപത്തിബലേന പന വിക്ഖമ്ഭിതാ യാവ പരിനിബ്ബാനദിവസാ ന
ഉപ്പജ്ജിംസു ദിവസേ ദിവസേ സമാപത്തിഹി പടിപണാമനതോ. തം ദിവസം
പന പരിനിബ്ബായിതുകാമോ “കോടിസഹസ്സഹത്ഥീനം ബലം ധാരേന്താനം
വജിരസഞ്ചാതസമാനകായാനം അപരിമിതകാലം ഉപചിതപുണ്ണസമ്ഭാരാനന്വി
ഭവേ സതി ഏവരൂപാ വേദനാ പവത്തന്തി, കിമങ്ഗം പന അഞ്ഞേസ”ന്തി
സത്താനം സംവേഗജനനത്ഥം സമാപത്തിം ന സമാപജ്ജി, തേന വേദനാ ഖരാ
വത്തിംസു. ആയാമാതി ഏഹി യാമ.

ചുന്ദസ്സ ഭത്തം ഭുഞ്ജിത്വാതിആദികാ അപരഭാഗേ ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി
ഠപിതാ ഗാഥാ. തത്ത്വ ഭുത്തസ്സ ച സൂകരമദുവേനാതി ഭുത്തസ്സ ഉദപാദി, ന പന
ഭുത്തപച്ചയാ. യദി ഹി അഭുത്തസ്സ ഉപ്പജ്ജിസ്സാ, അതിഖരോ അഭവിസ്സാ,
സിനിദ്ധഭോജനം പന ഭുത്തത്താ തനുകാ വേദനാ അഹോസി, തേനേവ പദസാ
ഗന്തും അസക്ഖി. ഏതേന യായം “യസ്സ തം പരിഭുത്തം സമ്മാ പരിണാമം
ഗച്ഛേയ്യ അഞ്ഞത്ര തമാഗതസ്സാ”തി സീഹനാദോ നദിതോ, തസ്സ സാത്ഥകതാ
ദസ്സിതാ. ബുദ്ധാണഹി അട്ഠാനേ ഗജ്ജിതം നാമ നത്ഥി. യസ്മാ തം
പരിഭുത്തം ഭഗവതോ ന കിഞ്ചി വികാരം ഉപ്പാദേസി, കമ്മേന പന
ലഭോകാസേന ഉപ്പാദിയമാനം വികാരം അപ്പമത്തതായ ഉപസമേന്തോ സരീരേ
ബലം ഉപ്പാദേസി, യേന യഥാ വക്ഖമാനം തിവിധം പയോജനം സമ്പാദേസി,
തസ്മാ സമ്മദേവ തം പരിണാമം ഗതം, മാറണത്തികത്താ പന വേദനാനം
അവിഞ്ഞാതം അപാകടം അഹോസീതി. വിരിച്ചമാനോതി അഭിണ്ഹം

പവത്തലോഹിതവിരേചനോവ സമാനോ. അപോചാതി അത്തനാ ഇച്ഛിതട്ഠാനേ പരിനിബ്ബാനത്ഥായ ഏവമാഹ.

കസ്മാ പന ഭഗവാ ഏവം രോഗേ ഉപ്പണേ കൂസിനാരം അഗമാസി, കിം അത്തത്ഥ ന സക്കാ പരിനിബ്ബായിതുന്തി? പരിനിബ്ബായിതും നാമ ന കത്ഥചി ന സക്കാ, ഏവം പന ചിന്തേസി - മയി കൂസിനാരം ഗതേ മഹാസുദസ്സനസുത്തദേസനായ (ഭീം നിം ൨.൨൪൧) അട്ഠപ്പത്തി ഭവിസ്സതി, തായ യാ ദേവലോകേ അനുഭവിതബ്ബസദിസാ സമ്പത്തി മനുസ്സലോകേ മയാ അനുഭൂതാ, തം ദീഹി ഭാണവാരേഹി പടിമണ്ഡേതാ ദേസേസ്സാമി, തം സുത്ഥാ ബഹു ജനാ കൂസലം കത്തബ്ബം മഞ്ഞിസ്സന്തി. സുഭദോപി കത്ഥ മം ഉപസങ്കമിത്ഥാ പഞ്ഹം പുച്ഛിത്ഥാ വിസ്സജ്ജനപരിയോസാനേ സരണേസു പതിട്ഠായ പബ്ബജിത്ഥാ ലദ്ധുപസമ്പദോ കമ്മട്ഠാനം ഭാവേത്ഥാ മയി ധരന്തേയേവ അരഹത്തം പത്ഥാ പച്ഛിമസാവകോ നാമ ഭവിസ്സതി. അത്തത്ഥ മയി പരിനിബ്ബുതേ ധാതുനിമിത്തം മഹാകലഹോ ഭവിസ്സതി, ലോഹിതം നദീ വിയ സന്ദിസ്സതി. കൂസിനാരായം പന പരിനിബ്ബുതേ ദോണബ്രാഹ്മണോ തം വിവാദം വൂപസമേത്ഥാ ധാതുയോ വിഭജിത്ഥാ ദസ്സതീതി ഇമാനി തീണി കാരണാനി പസ്സന്തോ ഭഗവാ മഹതാ ഉസ്സാഹേന കൂസിനാരം അഗമാസി.

ഇങ്ഘാതി ചോദനത്ഥേ നിപാതോ. കിലന്തോസ്ഥിതി പരിസ്സന്തോ അസ്ഥി. തേന യമാവുത്തവേദനാനം ബലവഭാവം ഏവ ദസ്സേതി. ഭഗവാ ഹി അത്തനോ ആനുഭാവേന തദാ പദസാ അഗമാസി, അത്തേസം പന യമാ പദുദ്ധാരമ്പി കാതും ന സക്കാ, തഥാ വേദനാ തിവിണാ ഖരാ കടുകാ വത്തിംസു. തേനേവാഹ “നിസീദിസ്സാമി”തി.

ഇദാനീതി അധുനാ. ലുളിത്തി മദ്ദിതം വിയ ആകുലം. ആവിലന്തി ആലുലം. അച്ഛോദകാതി തനുപസന്നസലിലാ. സാതോദകാതി മധുരതോയാ. സീതോദകാതി സീതലജലാ. സേതോദകാതി നിക്കദ്ദമാ . ഉദകണ്ഠി സഭാവതോ സേതവണ്ണം, ഭൂമിവസേന കദ്ദമാവിലതായ ച അത്താദിസം ഹോതി, കകുധാപി നദീ വിമലവാലികാ സമോകിണ്ണാ സേതവണ്ണാ സന്ദതി. തേന വുത്തം “സേതോദകാ”തി. സുപതിത്ഥാതി സുന്ദരതിത്ഥാ. രമണീയാതി മനോഹരഭൂമിഭാഗതായ രമിതബ്ബാ യമാവുത്തഉദകസമ്പത്തിയാ ച മനോരമാ.

കിലന്തോസ്ഥി ചുന്ദക, നിപജ്ജിസ്സാമിതി തമാഗതസ്സ ഹി -

“കാളാവകഞ്ച ഗങ്ഗേയ്യം, പണ്ഡരം തമ്ബപിങ്ഗലം;
ഗന്ധമങ്ഗലഹേമഞ്ച, ഉപോസഥചരദുന്തിമേ ദസാ”തി. -

ഏവം വുത്തേസു ദസസു ഹത്ഥികുലേസു കാളാവകസങ്ഖാതാനം യം ദസന്നം പകതിഹത്ഥീനം ബലം, തം ഏകസ്സ ഗങ്ഗേയ്യസ്സാതി ഏവം ദസഗുണിതായ ഗണനായ പകതിഹത്ഥീനം കോടിസഹസ്സബലപ്പമാണം സരീരബലം. തം സബ്ബമ്പി തസ്ഥിം ദിവസേ പച്ഛാഭത്തതോ പട്ഠായ ചണ്ഡവാറേ പക്ഖിത്തഉദകം വിയ പരിക്ഖയം ഗതം. പാവായ തിഗാവുതേ കൂസിനാരാ. ഏതസ്ഥിം അന്തരേ പഞ്ചവീസതിയാ ഠാനേസു നിസീദിത്ഥാ മഹന്തം ഉസ്സാഹം കത്ഥാ ആഗച്ഛന്തോ സൂരിയത്ഥങ്ഗമനവേലായ ഭഗവാ കൂസിനാരം പാപുണീതി ഏവം “രോഗോ നാമ സബ്ബം ആരോഗ്യം മദ്ദന്തോ ആഗച്ഛതീ”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ സദേവകസ്സ

ലോകസ്സു സംവേഗകരം വാചം ഭാസന്തോ “കിലന്തോസ്മി, ചുനക,
നിപജ്ജിസ്സാമി”തി ആഹ.

സീഹസേയ്യന്തി ഏതഥ കാമഭോഗീസേയ്യോ പേതസേയ്യോ തമാഗതസേയ്യോ
സീഹസേയ്യാതി ചതസ്സോ സേയ്യോ. തഥ “യേഭുയേന, ഭിക്ഖവേ, കാമഭോഗീ
വാമേന പസ്സേന സേയ്യം കപ്പേന്തി”തി (അം നിം ര്.൨൪൬) അയം
കാമഭോഗീസേയ്യോ. “യേഭുയേന , ഭിക്ഖവേ, പേതാ ഉത്താനാ സേന്തി”തി (അം
നിം ര്.൨൪൬) അയം പേതസേയ്യോ. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം തമാഗതസേയ്യോ. “സീഹോ,
ഭിക്ഖവേ, മിഗരാജാ ദക്ഖിണേന പസ്സേന സേയ്യം കപ്പേന്തി”തി (അം നിം
ര്.൨൪൬) അയം സീഹസേയ്യോ. അയഞ്ഹി തേജുസ്സദുരിയാപഥത്താ
ഉത്തമസേയ്യോ നാമ. തേന വുത്തം - “ദക്ഖിണേന പസ്സേന സീഹസേയ്യം
കപ്പേസീ”തി. പാദേ പാദന്തി ദക്ഖിണപാദേ വാമപാദം. അച്ചാധായാതി
അതിആയായ, ഗോപ്ഫകം അതിക്കമ്മ റപേതാ. ഗോപ്ഫകേന ഹി
ഗോപ്ഫകേ, ജാണുനാ ജാണുഹി സഞ്ചട്ടിയമാനേ അഭിണ്ഹം വേദനാ
ഉപ്പജ്ജന്തി , സേയ്യോ ഫാസുകാ ന ഹോതി. യഥാ പന ന സഞ്ചട്ടേതി, ഏവം
അതിക്കമ്മ റപിതേ വേദനാ നുപ്പജ്ജന്തി, സേയ്യോ ഫാസുകാ ഹോതി. തസ്മാ
ഏവം നിപജ്ജി.

ഗന്താന ബുദ്ധോതി ഇമാ ഗാമാ അപരഭാഗേ ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി റപിതാ.
തഥ നദികന്തി നദിം. അപ്പടിമോധ ലോകേതി അപ്പടിമോ ഇയ ഇമസ്മിം
സദേവകേ ലോകേ. ന്ഹത്യാ ച പിവിത്യാ ചുദതാരിതി ഗത്താനം
സീതികരണവസേന ന്ഹത്യാ ച പാനീയം പിവിത്യാ ച നദിതോ ഉത്തരി. തദാ
കിര ഭഗവതി ന്ഹായന്തേ അന്തോനദിയം മച്ഛകച്ഛപാ, ഉദകം, ഉഭോസു
തീരേസു വനസണ്ഡോ, സഞ്ചോ ച സോ ഭൂമിഭാഗോതി സഞ്ചം
സുവണ്ണവണ്ണമേവ അഹോസി. പുരക്ഖതോതി
ഗുണവിസിടംസത്തുത്തമഗരുഭാവതോ സദേവകേന ലോകേന
പൂജാസമ്മാനവസേന പുരക്ഖതോ. ഭിക്ഖുഗണസ്സ മജ്ജേതി ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ
മജ്ജേ. തദാ ഭിക്ഖു ഭഗവതോ വേദനാനം അധിമത്തഭാവം വിദിത്യാ
ആസന്നാ ഹുത്യാ സമന്തതോ പരിവാരേത്യാവ ഗച്ഛന്തി. സത്ഥാതി
ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥേഹി സത്താനം അനുസാസനതോ സത്ഥാ.
പവത്താ ഭഗവാ ഇയ ധമ്മേതി ഭാഗ്യവന്തതാദീഹി ഭഗവാ ഇയ
സീലാദിസാസനധമ്മേ പവത്താ, ധമ്മേ വാ ചതുരാസീതിധമ്മക്ഖന്ധസഹസ്സാനി
പവത്താ പവത്തേതാ. അമ്ബവനന്തി തസ്സാ ഏവ നദിയാ തീരേ അമ്ബവനം.
ആമന്തയി ചുനകന്തി തസ്മിം കിര ഖണേ ആയസ്മാ ആനന്ദോ ഉദകസാദികം
പിളേന്തോ ഓഹീയി, ചുനകത്ഥേരോ സമീപേ അഹോസി. തസ്മാ തം ഭഗവാ
ആമന്തയി. പമുഖേ നിസീദീതി വത്തസീസേന സത്ഥു പുരതോ നിസീദി “കിം നു
ഖോ സത്ഥാ ആണാപേതി”തി. ഏത്താവതാ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ അനുപ്പത്തോ.
ഏവം അനുപ്പത്തം അഥ ഖോ ഭഗവാ ആയസ്മന്തം ആനന്ദം ആമന്തേസി.

ഉപദഹേയ്യാതി ഉപ്പാദേയ്യ, വിപ്പടിസാരസ്സ ഉപ്പാദകോ കോചി പുരിസോ
സിയാ അപി ഭവേയ്യ. അലാഭാതി യേ അന്തേസം ദാനം ദദന്താനം
ദാനാനിസംസസഞ്ചാതാ ലാഭാ ഹോന്തി, തേ അലാഭാ. ദുല്ലദ്ധന്തി
പുണ്ണവിസേസേന ലദ്ധന്തി മനുസ്സത്തം ദുല്ലദ്ധം. യസ്സ തേതി യസ്സ തവ.
ഉത്തണ്ഡുലം വാ അതികിലിനം വാ കോ തം ജാനാതി, കീദിസന്തി പച്ഛിമം
പിണ്ഡപാതം ഭുഞ്ജിത്യാ തമാഗതോ പരിനിബ്ബുതോ, അദ്ധാ തേന യം വാ തം

വാ ദിന്നം ഭവിസ്സതീതി. ലാഭാതി ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികാ
ദാനാനിസംസസഞ്ചാതാ ലാഭാ. സുലദ്ധന്തി തുയ്ഹം മനുസ്സത്തം സുലദ്ധം.
സമ്മുഖാതി സമ്മുഖതോ, ന അനുസ്സവേന ന പരമ്പരായാതി അത്ഥോ. മേതന്തി
മേ ഏതം മയാ ഏതം. ദേവമേതി ദേവ ഇമേ. സമസമഫലാതി സബ്ബാകാരേന
സമാനഫലാ.

നനു ച യം സുജാതായ ദിന്നം പിണ്ഡപാതം ഭുഞ്ജിതാ തമാഗതോ
അഭിസമ്ബുദ്ധോ, തം കിലേസാനം അപ്പഹീനകാലേ ദാനം, ഇദം പന ചുന്ദസ്സ
ദാനം വീണാസവകാലേ, കസ്ഥാ ഏതാനി സമഫലാനീതി? പരിനിബ്ബാനസമതായ
സമാപത്തിസമതായ അനുസ്സരണസമതായ ച. ഭഗവാ ഹി സുജാതായ ദിന്നം
പിണ്ഡപാതം ഭുഞ്ജിതാ സുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബുതോ,
ചുന്ദേന ദിന്നം ഭുഞ്ജിതാ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ
പരിനിബ്ബുതോതി ഏവം പരിനിബ്ബാനസമതായപി സമഫലാനി.
അഭിസമ്ബുജ്ജന്തദിവസേ ച അഗ്ഗമഗ്ഗസ്സ ഹേതുഭൂതാ
ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചാ സമാപത്തിയോ സമാപജ്ജി,
പരിനിബ്ബാനദിവസേപി സബ്ബാ താ സമാപജ്ജി. ഏവം സമാപത്തിസമതായപി
സമഫലാനി. വുത്തഞ്ജേതം ഭഗവതാ -

“യസ്സ ചേതം പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിതാ അനുത്തരം അപ്പമാണം
ചേതോസമാധിം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, അപ്പമാണോ തസ്സ
പുണ്ണാഭിസന്ദോ കൂസലാഭിസന്ദോ”തിആദി. -

സുജാതാ ച അപരഭാഗേ അസ്സോസി “ന കിര സാ രുക്ഖദേവതാ,
ബോധിസത്തോ കിരേസ, തം കിര പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിതാ അനുത്തരം
സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ, സത്തസത്താഹം കിരസ്സ തേന യാപനാ
അഹോസീ”തി. തസ്സാ ഇദം സുതാ “ലാഭാ വത മേ”തി അനുസ്സരന്തിയാ
ബലവപിതിസോമനസ്സം ഉദപാദി. ചുന്ദസ്സപി അപരഭാഗേ
“അവസാനപിണ്ഡപാതോ കിര മയാ ദിന്നോ, ധമ്മസീസം കിര മയാ ഗഹിതം,
മയ്ഹം കിര പിണ്ഡപാതം പരിഭുഞ്ജിതാ സത്ഥാ അത്തനാ
ചിരകാലാഭിപത്ഥിതായ അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ പരിനിബ്ബുതോ”തി
സുതാ “ലാഭാ വത മേ”തി അനുസ്സരതോ ബലവപിതിസോമനസ്സം ഉദപാദി.
ഏവം അനുസ്സരണസമതായപി സമഫലാനി ദേവി പിണ്ഡപാതദാനാനീതി
വേദിതബ്ബാനി.

ആയുസംവത്തനികന്തി ദീഘായുകസംവത്തനികം. ഉപചിതന്തി പസുതം
ഉപ്പാദിതം. യസസംവത്തനികന്തി പരിവാരസംവത്തനികം.
ആധിപതേയസംവത്തനികന്തി സേട്ഠഭാവസംവത്തനികം.

ഏതമത്ഥം വിദിതാതി ഏതം ദാനസ്സ മഹപ്ഫലതഞ്ചേവ സീലാദിഗുണേഹി
അത്തനോ ച അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവം അനുപാദാപരിനിബ്ബാനഞ്ചാതി
തിവിധമ്പി അത്ഥം സബ്ബാകാരതോ വിദിതാ തദത്ഥദീപനം ഇമം ഉദാനം
ഉദാനേസി.

തത്ഥ ദദതോ പുണ്ണം പവഡ്ഢതീതി ദാനം ദേന്തസ്സ ചിത്തസമ്പത്തിയാ ച
ദക്ഖിണേയസമ്പത്തിയാ ച ദാനമയം പുണ്ണം ഉപചിയതി, മഹപ്ഫലതരഞ്ച
മഹാനിസംസതരഞ്ച ഹോതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ ദദതോ പുണ്ണം

പവഡ്ഡതീതി ദേയ്യയമ്മം പരിച്ചജ്ഞോ പരിച്ചാഗചേതനായ ബഹുലീകതായ അനുക്കമേന സബ്ബതമ അനാപത്തിബഹുലോ സുവിസുദ്ധസീലം രക്ഖിതാ സമമവിപസ്സനഞ്ച ഭാവേതും സക്കോതീതി തസ്സ ദാനാദിവസേന തിവിധമ്പി പുത്തം അഭിവഡ്ഡതീതി ഏവമേതമ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. സംയമതോതി സീലസംയമേന സംയമന്തസ്സ, സംവരേ റിതസ്സാതി അത്ഥോ. വേരം ന ചിയതീതി പഞ്ചവിധവേരം ന പവഡ്ഡതി, അദോസപധാനത്താ വാ അധിസീലസ്സ കായവാചാചിത്തേഹി സയംമന്തോ സുവിസുദ്ധസീലോ ഖന്തിബഹുലതായ കേനചി വേരം ന കരോതി, കുതോ തസ്സ ഉപചയോ. തസ്മാ തസ്സ സംയമതോ സംയമന്തസ്സ, സംയമഹേതു വാ വേരം ന ചിയതി. കൂസലോ ച ജഹാതി പാപകന്തി കൂസലോ പന ഞാണസമ്പന്നോ സുവിസുദ്ധസീലേ പതിട്ഠിതോ അട്ഠതിംസായ ആരമ്മണേസു അത്തന്നോ അനുരൂപം കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാ ഉപചാരപ്പനാഭേദം ഝാനം സമ്പാദേന്തോ പാപകം ലാമകം കാമച്ഛന്ദാദിഅകുസലം വിക്ഖമ്ഭനവസേന ജഹാതി പരിച്ചജതി. സോ തമേവ ഝാനം പാദകം കത്വാ സഞ്ചാരേസു ഖയവയം പട്ഠപേത്വാ വിപസ്സനായ കമ്മം കരോന്തോ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ അരിയമഗ്ഗേന അനവസേസം പാപകം ലാമകം അകുസലം സമുച്ഛേദവസേന ജഹാതി. രാഗദോസമോഹക്ഖയാ സ നിബ്ബുതോതി സോ ഏവം പാപകം പജഹിത്വാ രാഗാദിനം ഖയാ അനവസേസകിലേസനിബ്ബാന്നേന, തതോ പരം ഖന്ധനിബ്ബാന്നേന ച നിബ്ബുതോ ഹോതീതി ഏവം ഭഗവാ ചുന്ദസ്സ ച ദക്ഖിണസമ്പത്തിം, അത്തന്നോ ച ദക്ഖിണേയ്യസമ്പത്തിം നിസ്സായ പീതിവേഗവിസ്സട്ഠം ഉദാനം ഉദാനേസി.

പഞ്ചമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. പാടലിഗാമിയസുത്തവണ്ണനാ

൭൬. ഛരട്ഠേ മഗധേസൂതി മഗധരട്ഠേ. മഹതാതി ഇധാപി ഗുണമഹത്തേനപി അപരിച്ഛിന്നസഞ്ചുത്താ ഗണനമഹത്തേനപി മഹതാ ഭിക്ഖുസഞ്ചേന. പാടലിഗാമോതി ഏവംനാമകോ മഗധരട്ഠേ ഏകോ ഗാമോ. തസ്സ കിര ഗാമസ്സ മാപനദിവസേ ഗാമഗൃഹണട്ഠാനേ ദേവ തയോ പാടലകുരാ പഥവിതോ ഉബ്ഭിജ്ജിത്വാ നിക്ഖമിംസു. തേന തം “പാടലിഗാമോ”ത്ഥേവ വോഹരിംസു. തദവസരീതി തം പാടലിഗാമം അവസരി അനുപാപുണി. കദാ പന ഭഗവാ പാടലിഗാമം അനുപാപുണി? ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന സാവത്ഥിയം ധമ്മസേനാപതിനോ ചേതിയം കാരാപേത്വാ തതോ നിക്ഖമിത്വാ രാജഗഹേ വസന്തോ തത്ഥ ആയസ്ഥതോ മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ ച ചേതിയം കാരാപേത്വാ തതോ നിക്ഖമിത്വാ അമ്ബലട്ഠികായം വസിത്വാ അതുരിതചാരികാവസേന ജനപദചാരികം ചരന്തോ തത്ഥ തത്ഥ ഏകരത്തിവാസേന വസിത്വാ ലോകം അനുഗൃഹ്ണന്തോ അനുക്കമേന പാടലിഗാമം അനുപാപുണി.

പാടലിഗാമിയാതി പാടലിഗാമവാസിനോ ഉപാസകാ. തേ കിര ഭഗവതോ പാമദസ്സന്നേന കേചി സരണേസു, കേചി സീലേസു, കേചി സരണേസു ച സീലേസു ച പതിട്ഠിതാ. തേന വുത്തം “ഉപാസകാ”തി. യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസൂതി പാടലിഗാമേ കിര അജാതസത്തുനോ ലിച്ഛവിരാജുനഞ്ച മനുസ്സാ കാലേന കാലം ഗത്വാ ഗേഹസാമികേ ഗേഹതോ നീഹരിത്വാ മാസമ്പി അഡ്ഡമാസമ്പി വസന്തി. തേന പാടലിഗാമവാസിനോ മനുസ്സാ നിച്ഛുപദ്യുതാ “ഏതേസഞ്ചേവ ആഗതകാലേ വസന്തട്ഠാനം ഭവിസ്സതീ”തി ഏകപസ്സേ ഇസ്സരാനം

ഭണ്ഡപ്പടിസാമനട്ഠാനം, ഏകപണ്ഡേ വസനട്ഠാനം, ഏകപണ്ഡേ ആഗന്തുക്താനം അദ്ധികമനുസ്താനം, ഏകപണ്ഡേ ദലിദാനം കപണമനുസ്താനം, ഏകപണ്ഡേ ഗിലാനാനം വസനട്ഠാനം ഭവിസ്സതീതി സഞ്ചേസം അഞ്ഞമഞ്ഞം അഘട്ടേത്യാ വസനപ്പഹോനകം നഗരമജ്ജേയേ മഹാസാലം കാരേസും, തസ്സാ നാമം ആവസമാഗാരന്തി. തം ദിവസഞ്ച നിട്ഠാനം അഗമാസി. തേ തത്ഥ ഗന്ത്വാ ഹത്ഥകമ്മസുധാകമ്മചിത്തകമ്മാദിവസേന സുപരിനിട്ഠിതം സുസജ്ജിതം ദേവവിമാനസദിസം തം ദ്വാരകോട്ഠകത്ഥോ പട്ഠായ ഓലോകേത്യാ “ഇദം ആവസമാഗാരം അതിവിയ മനോരമം സസ്സിരികം, കേന നു വോ പഠമം പരിഭുത്തം അമ്ഹാകം ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ അസ്സാ”തി ചിന്തേസും, തസ്ഥിന്ധേവ ച ഖണ്ണേ “ഭഗവാ തം ഗാമം അനുപ്പത്തോ”തി അസ്സോസും. തേന തേ ഉപ്പന്നപിതിസോമനസ്സാ “അമ്ഹേഹി ഭഗവാ ഗന്ത്വാപി ആനേതബ്ബോ സിയാ, സോ പന്ന സയമേവ അമ്ഹാകം വസനട്ഠാനം സമ്പത്തോ, അജ്ജ മയം ഭഗവന്തം ഇധ വസാപേത്യാ പഠമം പരിഭുജ്ജാപേസ്സാമ തമാ ഭിക്ഖുസങ്ഘം, ഭിക്ഖുസങ്ഘേ ആഗതേ തേപിടകം ബുദ്ധവചനം ആഗതമേവ ഭവിസ്സതി, സത്ഥാരം മങ്ഗലം വദാപേസ്സാമ, ധമ്മം കമാപേസ്സാമ. ഇതി തീഹി രതന്തേഹി പരിഭുത്തേ പച്ഛാ അമ്ഹാകഞ്ച പരേസഞ്ച പരിഭോഗോ ഭവിസ്സതി, ഏവം നോ ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായ ഭവിസ്സതീ”തി സന്നിട്ഠാനം കത്വാ ഏതദത്ഥമേവ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിംസു. തസ്ഥാ ഏവമാഹംസു - “അധിവാസേതു നോ, ഭന്തേ ഭഗവാ, ആവസമാഗാര”ന്തി.

യേന ആവസമാഗാരം തേനുപസങ്കമിംസുതി കിഞ്ചാപി തം തം ദിവസമേവ പരിനിട്ഠിതത്ഥാ ദേവവിമാനം വിയ സുസജ്ജിതം സുപടിജഗ്ഗിതം, ബുദ്ധാരഹം പന്ന കത്വാ ന പഞ്ഞത്തം, “ബുദ്ധാ നാമ അരഞ്ഞജ്ജ്യാസയാ അരഞ്ഞാരാമാ, അന്തോഗാമേ വസേയും വാ നോ വാ, തസ്ഥാ ഭഗവതോ രൂചിം ജാനിത്വാവ പഞ്ഞാപേസ്സാമാ”തി ചിന്തേത്യാ തേ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിംസു, ഇദാനി ഭഗവതോ രൂചിം ജാനിത്വാ തമാ പഞ്ഞാപേതുകാമാ യേന ആവസമാഗാരം തേനുപസങ്കമിംസു. സബ്ബസന്മരിം ആവസമാഗാരം സന്മരിത്വാതി യമാ സബ്ബമേവ സന്മതം ഹോതി, ഏവം തം സന്മരിത്വാ സബ്ബപഠമം താവ “ഗോമയം നാമ സബ്ബമങ്ഗലേസു വത്തതീ”തി സുധാപരികമ്മകതമ്പി ഭൂമിം അല്ല്യഗോമയേന ഓപുജ്ജാപേത്യാ പരിസുക്ഖഭാവം തത്ത്വാ യമാ അക്കന്തട്ഠാനേ പദം ന പഞ്ഞായതി, ഏവം ചതുജ്ജാതിയഗന്ധേഹി ലിന്ധേത്യാ ഉപരി നാനാവണ്ണകടസാരകേ സന്മരിത്വാ തേസം ഉപരി മഹാപിട്ഠികകോജവാദിം കത്വാ ഹത്ഥത്ഥരണാദീഹി നാനാവണ്ണേഹി അത്ഥരണേഹി സന്മരിതബ്ബയുത്തകം സബ്ബോകാസം സന്മരാപേസും. തേന വുത്തം - “സബ്ബസന്മരിം ആവസമാഗാരം സന്മരിത്വാ”തി.

ആസന്നാഗന്തേഹി മജ്ജത്ഥട്ഠാനേ താവ മങ്ഗലമമ്ഭം നിസ്സായ മഹാരഹം ബുദ്ധാസനം പഞ്ഞാപേത്യാ തത്ഥ യം യം മുദുകഞ്ച മനോരമഞ്ച പച്ചത്ഥരണം, തം തം പച്ചത്ഥരിത്വാ ഉഭതോലോഹിതകം മനുഞ്ഞദസ്സനം ഉപധാനം ഉപദഹിത്വാ ഉപരി സുവണ്ണരജത്താരകാവിചിത്തം വിതാനം ബന്ധിത്വാ ഗന്ധദാമപുപ്ഫദാമാദീഹി അലങ്കരിത്വാ സമന്താ ദ്വാദസഹത്ഥേ ഠാനേ പുപ്ഫജാലം കാരേത്യാ തിംസഹത്ഥമത്തട്ഠാനം പടസാണിയാ പരിക്ഖിപാപേത്യാ പച്ഛിമഭിത്തിം നിസ്സായ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ പല്ലങ്കഅപസ്സയമഞ്ചപിഠാദിനി പഞ്ഞാപേത്യാ ഉപരി സേതപച്ചത്ഥരണേഹി

പച്ചത്ഥരാപേത്യാ സാലായ പാചീനപസ്സം അത്തനോ നിസജായോഗ്ഗം
കാരേസും. തം സന്ധായ വുത്തം “ആസനാനി പത്താപേത്യാ”തി.

ഉദകമണികന്തി മഹാകുച്ഛികം ഉദകചാടിം. ഏവം ഭഗവാ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ
ച യഥാരുചിയാ ഹത്ഥപാദേ യോവിസ്സന്തി, മുഖം വിക്ഖാലേസ്സന്തിതി തേസു
തേസു റാനേസു മണിവണ്ണസ്സ ഉദകസ്സ പൂരേത്യാ വാസത്ഥായ നാനാപുപ്ഫാനി
ചേവ ഉദകവാസചുണ്ണാനി ച പക്ഖിപിത്യാ കദലിപണ്ണേഹി പിദഹിത്യാ
പതിട്ഠപേസും. തേന വുത്തം “ഉദകമണികം പതിട്ഠാപേത്യാ”തി.

തേലപ്പദീപം ആരോപേത്യാതി രജതസുവണ്ണാദിമയദണ്ഡദീപികാസു
യോധകരുപവിലാസഖചിതരുപകാദീനം ഹത്ഥേ
ഠപിതസുവണ്ണരജതാദിമയകപല്ലികാസു തേലപ്പദീപം ജാലയിത്യാ. യേന ഭഗവാ
തേനുപസങ്കമിംസൂതി ഏതഥ പന തേ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ന കേവലം
ആവസമാഗാരമേവ, അഥ ഖോ സകലസ്ഥിവി ഗാമേ വീഥിയോ സജ്ജാപേത്യാ
ധജേ ഉസ്സാപേത്യാ ഗേഹദാരേസു പൂണ്ണഘടേ കദലിയോ ച ഠപാപേത്യാ
സകലഗാമം ദീപമാലാഹി വിപ്പകിണ്ണതാരകം വിയ കത്യാ “ഖീരപകേ ദാരകേ
ഖീരം പായേഥ, ദഹരകുമാരേ ലഹും ലഹും ഭോജേത്യാ സയാപേഥ, ഉച്ചാസദു
മാ കരിത്ഥ, അജ്ജ ഏകരത്തിം സത്ഥാ അന്തോഗാമേ വസിസ്സതി, ബുദ്ധാ നാമ
അപ്പസദുകാമാ ഹോന്തി”തി ഭേരിം ചരാപേത്യാ സയം ദണ്ഡദീപികാ ആദായ
യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമിംസു.

അഥ ഖോ ഭഗവാ നിവാസേത്യാ പത്തചിവരമാദായ സദ്ധിം ഭിക്ഖുസങ്ഘേന
യേന ആവസമാഗാരം തേനുപസങ്കമീതി “യസ്സ ദാനി, ഭന്തേ, ഭഗവാ കാലം
മഞ്ഞതീ”തി ഏവം കിര തേഹി കാലേ ആരോചിതേ ഭഗവാ ലാഖാരസേന
തിന്തരത്തകോവിളാരപുപ്ഫവണ്ണം രത്തദുപട്ടം കത്തരിയാ പദുമം കന്തേന്തോ
വിയ, സംവിധായ തിമണ്ഡലം പടിച്ഛാദേന്തോ നിവാസേത്യാ സുവണ്ണപാമങ്ഗേന
പദുമകലാപം പരിക്ഖിപന്തോ വിയ, വിജ്ജുലതാസസ്സിരികം കായബന്ധനം
ബന്ധിത്യാ രത്തകമ്ബലേന ഗജകുമ്ഭം പരിയോനന്ധന്തോ വിയ,
രതനസതുഞ്ചേയേ സുവണ്ണഗ്ഘികേ പവാളജാലം വിപമാനോ വിയ, മഹതി
സുവണ്ണചേതിയേ രത്തകമ്ബലകഞ്ചുകം പടിമുഞ്ചന്തോ വിയ, ഗച്ഛന്തം
പുണ്ണചന്ദം രത്തവലാഹകേന പടിച്ഛാദേന്തോ വിയ, കഞ്ചനഗിരിമത്ഥകേ
സുപക്കലാഖാരസം പരിസിഞ്ചന്തോ വിയ, ചിത്തകൂടപബ്ബതമത്ഥകം
വിജ്ജുലതാജാലേന പരിക്ഖിപന്തോ വിയ,
സകലചക്കവാളസിനേരൂയുഗന്ധരമഹാപഥവിം ചാലേത്യാ
ഗഹിതനിഗ്രോധപല്ലവസമാനവണ്ണം സുരത്തവരപംസുകൂലം പാരുപിത്യാ
വനഗഹനതോ നിക്ഖന്തകേസരസീഹോ വിയ, സമന്തതോ ഉദയപബ്ബതകൂടതോ
പുണ്ണചന്ദോ വിയ, ബാലസൂരിയോ വിയ ച അത്തനാ
നിസിന്നചാരുമണ്ഡപതോ നിക്ഖമി.

അഥസ്സ കായതോ മേഘമുഖതോ വിജ്ജുകലാപാ വിയ രസ്ഥിയോ
നിക്ഖമിത്യാ സുവണ്ണരസധാരാപരിസേകപിഞ്ജരപത്തപുപ്ഫഫലസാഖാവിടപേ
വിയ സമന്തതോ രുക്ഖേ കരിംസു. താവദേവ അത്തനോ അത്തനോ
പത്തചിവരമാദായ മഹാഭിക്ഖുസങ്ഘോ ഭഗവന്തം പരിവാരേസി. തേ ച നം
പരിവാരേത്യാ റിതാ ഭിക്ഖു ഏവരുപാ അഹേസും അപ്പിച്ഛാ സന്തുട്ഠാ
പവിവിത്താ അസംസട്ഠാ ആരദ്ധവിരിയാ വത്താരോ വചനക്ഖമാ ചോദകാ
പാപഗരഹിനോ സീലസമ്പന്നാ സമാധിസമ്പന്നാ പത്താസമ്പന്നാ

വിമുത്തിസമ്പന്നാ വിമുത്തിഞാണദസ്സനസമ്പന്നാ. തേഹി പരിവുതോ ഭഗവാ
രത്തകമ്ബലപരിക്ഖിത്തോ വിയ സുവണ്ണക്ഖണ്ഡോ, നക്ഖത്തപരിവാരിതോ
വിയ പുണ്ണചന്ദോ, രത്തപദുമവനസണ്ഡമജ്ജയഗതാ വിയ സുവണ്ണനാവാ,
പവാളവേദികപരിക്ഖിത്തോ വിയ സുവണ്ണപാസാദോ വിരോചിത്ഥ.
മഹാകസ്സപപ്പമുഖാ പന മഹാമേരാ മേഘവണ്ണം പംസുകുലചീവരം
പാരുപിത്ഥാ മണിവമ്മവമ്മിത്ഥാ വിയ മഹാനാഗാ പരിവാരയിംസു വന്തരാഗാ
ഭിന്നകിലേസാ വിജടിതജ്ജാ ഛരിന്നബന്ധനാ കുലേ വാ ഗണേ വാ അലഗ്ഗാ.

ഇതി ഭഗവാ സയം വീതരാഗോ വീതരാഗേഹി, വീതദോസോ
വീതദോസേഹി, വീതമോഹോ വീതമോഹേഹി, നിത്തണ്ഹോ നിത്തണ്ഹേഹി,
നിക്കിലേസോ നിക്കിലേസേഹി, സയം ബുദ്ധോ അനുബുദ്ധേഹി പരിവാരിതോ
പത്തപരിവാരിതം വിയ കേസരം, കേസരപരിവാരിത്ഥാ വിയ കണ്ണികാ,
അട്ഠനാഗസഹസ്സപരിവാരിതോ വിയ ഛരട്ടന്തോ നാഗരാജാ,
നവുതിഹംസസഹസ്സപരിവാരിതോ വിയ ധതരട്ഠോ ഹംസരാജാ,
സേനങ്ഗപരിവാരിതോ വിയ ചക്കവത്തിരാജാ, മരുഗണപരിവാരിതോ വിയ
സക്കോ ദേവരാജാ, ബ്രഹ്മഗണപരിവാരിതോ വിയ ഹാരിതമഹാബ്രഹ്മാ,
താരാഗണപരിവാരിതോ വിയ പുണ്ണചന്ദോ, അനുപമേന ബുദ്ധവേസേന
അപരിമാണേന ബുദ്ധവിലാസേന പാടലിഗാമിനം മഗ്ഗം പടിപജ്ജി.

അമസ്സ പുരത്ഥിമകായതോ സുവണ്ണവണ്ണാ ഘനബുദ്ധരസ്ഥിയോ ഉട്ഠഹിത്ഥാ
അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം അഗ്ഗഹേസും, തഥാ പച്ഛിമകായതോ ദക്ഖിണപസ്സതോ
വാമപസ്സതോ സുവണ്ണവണ്ണാ ഘനബുദ്ധരസ്ഥിയോ ഉട്ഠഹിത്ഥാ
അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം അഗ്ഗഹേസും, ഉപരികേസന്തതോ പട്ഠായ
സബ്ബകേസാവട്ടേഹി മോരഗീവരാജവണ്ണാ അസീത്ഥാ ഘനബുദ്ധരസ്ഥിയോ
ഉട്ഠഹിത്ഥാ ഗഗനതലേ അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം അഗ്ഗഹേസും, ഹേട്ഠാപാദതലേഹി
പവാളവണ്ണാ രസ്ഥിയോ ഉട്ഠഹിത്ഥാ ഘനപഥവിയം അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം
അഗ്ഗഹേസും, ദന്തതോ അക്ഖീനം സേതട്ഠാനതോ, നഖാനം
മംസവിമുത്തട്ഠാനതോ ഓദാത്ഥാ ഘനബുദ്ധരസ്ഥിയോ ഉട്ഠഹിത്ഥാ
അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം അഗ്ഗഹേസും, രത്തപീതവണ്ണാനം സമ്ഭിന്നട്ഠാനതോ
മഞ്ജേട്ഠവണ്ണാ രസ്ഥിയോ ഉട്ഠഹിത്ഥാ അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം അഗ്ഗഹേസും,
സബ്ബത്ഥകമേവ പഭസ്സരാ രസ്ഥിയോ ഉട്ഠഹിംസു. ഏവം സമന്താ
അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം ഛരട്ടണ്ണാ ബുദ്ധരസ്ഥിയോ വിജ്ജാതമാനാ
വിപ്ഫന്ദമാനാ വിധാവമാനാ കഞ്ചനദണ്ഡദീപികാദീഹി നിച്ഛരിത്ഥാ ആകാസം
പക്ഖന്ദമാനാ മഹാപദീപജാലാ വിയ, ചാതുദീപികമഹാമേഘതോ
നീക്ഖന്തവിജ്ജുലതാ വിയ ച ദിസോദിസം പക്ഖന്ദിംസു. യാഹി സബ്ബേ
ദിസാഭാഗാ സുവണ്ണചമ്പകപുപ്ഫേഹി വികിരിയമാനാ വിയ, സുവണ്ണഘടതോ
സുവണ്ണരസധാരാഹി ആസിഞ്ചിയമാനാ വിയ,
പസാരീതസുവണ്ണപടപരിക്ഖിത്ഥാ വിയ, വേരമ്ഭവാതേന
സമുദ്ധതകിംസുകകണികാരകോവിളാരപുപ്ഫച്ഛുണ്ണസമോകിണ്ണാ വിയ,
ചീനപിട്ഠച്ഛുണ്ണസമ്പരിരഞ്ജിത്ഥാ വിയ ച വിരോചിംസു.

ഭഗവതോപി അസീതിഅനുബുണ്ണജനബ്ബാമപ്പഭാപരിക്ഖേപസമുജ്ജലം
ദ്വത്തിംസമഹാപുരിസലക്ഖണ്ണപ്പടിമണ്ഡിതം സരീരം
അബ്ഭമഹികാദിഉപക്കിലേസവിമുത്തം സമുജ്ജലന്തതാരകാവഭാസിതം വിയ,
ഗഗനതലം വികസിതം വിയ പദുമവനം, സബ്ബപാലിഹുല്ലോ വിയ
യോജനസതികോ പാരിച്ഛത്തകോ, പടിപാടിയാ ഠപിതാനം ദ്വത്തിംസസൂരിയാനം

ദത്തിംസചന്ദിമാനം ദത്തിംസചക്രവത്തിനം ദത്തിംസദേവരാജാനം
ദത്തിംസമഹാബ്രഹ്മാനം സിരിയാ സിരിം അഭിവമാനം വിയ വിരോചിത്ഥ,
യഥാ തം ദസഹി പാരമീഹി ദസഹി ഉപപാരമീഹി ദസഹി
പരമത്ഥപാരമീഹിതി സമ്മദേവ പരിപൂരിതാഹി സമതിംസപാരമിതാഹി
അലങ്കരം കപ്പസതസഹസ്താധികാനി ചത്താരി അസഞ്ചേയ്യാനി ദിന്നേന ദാന്നേന
രക്വിതേന സീലേന കത്തേന കല്യാണകമ്മേന ഏകസ്ഥിം അത്തഭാവേ
സമോസരിതാ വിപാകം ദാതും ഓകാസം അലഭമാന്നേന സമ്ബാധപ്പത്തം വിയ
നിബൃത്തിതം നാവാസഹസ്തഭണ്ഡം ഏകം നാവം ആരോപനകാലോ വിയ,
സകടസഹസ്തഭണ്ഡം ഏകം സകടം ആരോപനകാലോ വിയ, പഞ്ചവീസതിയാ
ഗങ്ഗാനം സമ്ഭിന്നമുഖദാരേ ഏകതോ രാസിഭൂതകാലോ വിയ അഹോസി.

ഇമായ ബുദ്ധസിരിയാ ഓഭാസമാനസ്സപി ഭഗവതോ പുരതോ അനേകാനി
ദണ്ഡഭീപികാസഹസ്താനി ഉക്ഖിപിംസു. തഥാ പച്ഛതോ വാമപസ്സേ
ദക്ഖിണപസ്സേ
ജാതികുസുമചന്ദനമാലികാരത്തുപ്പലനീലുപ്പലബകുലസിന്ദുവാരാദിപുപ്ഫാനി
ചേവ നീലപീതാദിവണ്ണസുഗന്ധചുണ്ണാനി ച ചാതുദ്ദീപികമഹാമേഘവിസ്സട്ഠാ
സലിലവുട്ഠിയോ വിയ വിപ്പകിരിംസു . പഞ്ചങ്ഗികതൂരിയനിഗ്ഘോസാ ച
ബുദ്ധധമ്മസഞ്ഘഗുണാസംയുത്താ മുതിഘോസാ ച സബ്ബാ ദിസാ പൂരയമാനാ
മുഖസമ്ഭാസാ വിയ അഹേസും. ദേവസുപണ്ണനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബമനുസ്സാനം
അക്ഖിനി അമതപാനം വിയ ലഭിംസു. ഇമസ്ഥിം പന റാനേ റത്ഥാ
പദസഹസ്സേഹി ഗമനവണ്ണനം വത്തും വട്ടതി. തത്ത്രിയം മുഖമത്തം -

“ഏവം സബ്ബങ്ഗസമ്പന്നോ, കമ്പയത്തോ വസുന്ധരം;
അഹേഠയത്തോ പാണാനി, യാതി ലോകവിനായകോ.

“ദക്ഖിണം പഠമം പാദം, ഉദ്ധരത്തോ നരാസഭോ;
ഗച്ഛത്തോ സിരിസമ്പന്നോ, സോഭതേ ദിപദുത്തമോ.

“ഗച്ഛതോ ബുദ്ധസേട്ഠസ്സ, ഹേട്ഠാ പാദതലം മുദു;
സമം സമ്ഘസതേ ഭൂമിം, രജസാനുപലിമ്പതി.

“നിന്നം റാനം ഉന്നമതി, ഗച്ഛത്തേ ലോകനായകേ;
ഉന്നതഞ്ച സമം ഹോതി, പഥവീ ച അചേതനാ.

“പാസാണാ സക്ഖരാ ചേവ, കഥലാ വാണുകണ്ടകാ;
സബ്ബേ മഗ്ഗാ വിവജ്ജന്തി, ഗച്ഛത്തേ ലോകനായകേ.

“നാതിദൂരേ ഉദ്ധരതി, നച്ചാസന്നേ ച നിക്ഖിപം;
അഘട്ടയത്തോ നിയാതി, ഉഭോ ജാണു ച ഗോപ്ഫകേ.

“നാതിസീഘം പക്കമതി, സമ്പന്നചരണോ മുനി;
ന ചാപി സണികം യാതി, ഗച്ഛമാനോ സമാഹിതോ.

“ഉദ്ധം അധോ ച തിരിയം, ദിസഞ്ച വിദിസം തഥാ;
ന പേക്ഖമാനോ സോ യാതി, യുഗമത്തംവപേക്ഖതി.

“നാഗവിക്ക്കന്തചാരോ സോ, ഗമനേ സോഭതേ ജിന്നോ;

ചാരും ഗച്ഛതി ലോകശ്ലോ, ഹാസയന്തോ സദേവകേ.

“ഉസഭരാജാവ സോഭന്തോ, ചാരുചാരിവ കേസരീ;
തോസയന്തോ ബഹു സന്തേ, ഗാമം സേട്ഠോ ഉപാഗമീ”തി. -

വണ്ണകാലോ നാമ കിരേസ. ഏവംവിധേസു കാലേസു ഭഗവതോ സരീരവണ്ണ
വാ ഗുണവണ്ണ വാ ധമ്മകമികസ്സ മാനോയേവ പമാണം, ചുണ്ണിയപദേഹി
ഗാമാബന്ധേഹി യത്തകം സക്കോതി, തത്തകം വത്തഞ്ചം. “ദുക്കമിത”ന്തി വാ
“അതിത്ഥേന പക്ഖന്ദോ”തി വാ ന വത്തഞ്ചോ. അപരിമാണവണ്ണാ ഹി ബുദ്ധാ
ഭഗവന്തോ, തേസം ബുദ്ധാപി അനവസേസതോ വണ്ണം വത്തും അസമത്ഥാ.
സകലമ്പി ഹി കപ്പം വണ്ണേന്താ പരിയോസാപേതും ന സക്കോന്തി, പഗേവ
ഇതരാ പജാതി. ഇമിനാ സിരിവിലാസേന അലങ്കരപ്പടിയത്തം പാടലിഗാമം
പാവിസി , പവിസിത്വാ ഭഗവാ പസന്നചിത്തേന ജനേന
പുപ്ഫഗന്ധധൂമവാസചുണ്ണാദീഹി പുജിയമാനോ ആവസമാഗാരം പാവിസി.
തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ഭഗവാ നിവാസേത്വാ പത്തചിവരമാദായ സദ്ധിം
ഭിക്ഖുസങ്ഘേന യേന ആവസമാഗാരം തേനുപസങ്കമീ”തി.

പാദേ പക്ഖാലേത്വാതി യദിപി ഭഗവതോ പാദേ രജോജല്പം ന ഉപലിന്ധതി,
തേസം പന ഉപാസകാനം കൂസലാഭിവിദ്ധിം ആകങ്ഖന്തോ പരേസം
ദിട്ഠാനുഗതിം ആപജ്ജനത്ഥഞ്ച ഭഗവാ പാദേ പക്ഖാലേതി. അപിച
ഉപാദിനകസരീരം നാമ സീതം കാതഞ്ചമ്പി ഹോതീതി ഏതദത്ഥമ്പി ഭഗവാ
ന്ഹാനപാദധോവനാദിനി കരോതിയേവ. ഭഗവന്തംയേവ പുരക്ഖത്വാതി
ഭഗവന്തം പുരതോ കത്വാ. തത്ഥ ഭഗവാ ഭിക്ഖുനഞ്ചേവ ഉപാസകാനഞ്ച
മജ്ജേ നിസിന്നോ ഗന്ധോദകേന ന്ഹാപേത്വാ ദുകുലചുമ്പ്ബടകേന വോദകം
കത്വാ ജാതിഹിങ്ഗുലകേന മജ്ജിത്വാ രത്തകമ്പ്ബലേന പലിവേരേത്വാ പീരേ
ഠപിതാ രത്തസുവണ്ണഘനപടിമാ വിയ അതിവിരോചിത്ഥ.

അയം പന്നേത്ഥ പോരാണാനം വണ്ണഭണനമശ്ലോ -

“ഗന്ത്വാ ന മണ്ഡലമാളം, നാഗവിക്ക്കന്തചാരണോ;
ഓഭാസയന്തോ ലോകശ്ലോ, നിസീദി വരമാസനേ.

“തഹിം നിസിന്നോ നരദമ്മസാരമി,
ദേവാതിദേവോ സതപുണ്ണലക്ഖണോ;
ബുദ്ധാസനേ മജ്ജയഗതോ വിരോചതി,
സുവണ്ണനിക്ഖം വിയ പണ്ഡുകമ്പ്ബലേ.

“നേക്ഖം ജമ്ബോനദസ്സേവ, നിക്ഖിത്തം പണ്ഡുകമ്പ്ബലേ;
വിരോചതി വീതമലോ, മണിവേരോചനോ യഥാ.

“മഹാസാലോവ സമ്ഘുല്ലോ, മേരുരാജാവലങ്കതോ;
സുവണ്ണയുപസങ്കാസോ, പദുമോ കോകനദോ യഥാ.

“ജലന്തോ ദീപരുക്ഖോവ, പഞ്ചതശ്ശേ യഥാ സിഖി;
ദേവാനം പാരിശരത്തോവ, സബ്ബഹുല്ലോ വിരോചതീ”തി.

പാടലിഗാമിയേ ഉപാസകേ ആമന്തേസീതി യസ്മാ തേസു ഉപാസകേസു ബഹു ജനാ സീലേസു പതിട്ഠിതാ, തസ്മാ പഠമം താവ സീലവിപത്തിയാ ആദിനവം പകാസേത്യാ പച്ഛാ സീലസമ്പദായ ആനിസംസം ദസ്സേതും, “പഞ്ചിമേ ഗഹപതയോ”തിആദിനാ ധമ്മദേസനത്ഥം ആമന്തേസി.

തത്ഥ ദുസ്സിലോതി നിസ്സിലോ. സീലവിപന്നോതി വിപന്നസീലോ ഭിന്നസംവരോ. ഏതഥ ച “ദുസ്സിലോ”തി പദേന പുഗ്ഗലസ്സ സീലാഭാവോ വുത്തോ. സോ പന്നസ്സ സീലാഭാവോ ദുവിയോ അസമാദാനേന വാ സമാദിനസ്സ ഭേദേന വാതി. തേസു പുരിമോ ന തമാ സാവജ്ജോ, യഥാ ദുതിയോ സാവജ്ജതരോ. യഥാധിപ്പേതാദിനവനിമിത്തം സീലാഭാവം പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ ദേസനായ ദസ്സേതും, “സീലവിപന്നോ”തി വുത്തം. തേന “ദുസ്സിലോ”തി പദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതി. പമാദാധികരണത്തി പമാദകാരണാ. ഇദഞ്ച സുത്തം ഗഹട്ഠാനം വസേന ആഗതം, പബ്ബജിതാനന്വി പന്ന ലബ്ഭതേവ. ഗഹട്ഠോ ഹി യേന സിപ്പട്ഠാനേന ജീവികം കപ്പേതി യദി കസീയാ യദി വാണിജ്ജായ യദി ഗോരക്ഖേന, പാണാതിപാതാദിവസേന പമത്തോ തം തം യഥാകാലം സമ്പാദേതും ന സക്കോതി, അമസ്സ കമ്മം വിനസ്സതി. മാഘാതകാലേ പന്ന പാണാതിപാതാദിനി കരോന്തോ ദണ്ഡവസേന മഹതിം ഭോഗജാനിം നിഗച്ഛതി. പബ്ബജിതോ ദുസ്സിലോ പമാദകാരണാ സീലതോ ബുദ്ധവചനതോ ത്യാനതോ സത്തഅരിയധനതോ ച ജാനിം നിഗച്ഛതി.

പാപകോ കിത്തിസദ്ദോതി ഗഹട്ഠസ്സ “അസുകോ അമുകുകുലേ ജാതോ ദുസ്സിലോ പാപധമ്മോ പരിച്ചത്തഇയലോകപരലോകോ സലാകഭത്തമത്തന്വി ന ദേതീ”തി പരിസമജ്ജേയേ പാപകോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുച്ഛതി. പബ്ബജിതസ്സ “അസുകോ നാമ മേരോ സത്ഥു സാസനേ പബ്ബജിത്യാ നാസക്ഖി സീലാനി രക്ഖിതും, ന ബുദ്ധവചനം ഗഹേതും, വേജ്ജകമ്മാദീഹി ജീവതി, ഛരഹി അഗാരവേഹി സമന്നാഗതോ”തി ഏവം പാപകോ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുച്ഛതി.

അവിസാരദോതി ഗഹട്ഠോ താവ അവസ്സം ബഹുനം സന്നിപാതട്ഠാനേ “കോചി മമ കമ്മം ജാനിസ്സതി, അഥ മം നിന്ദിസ്സതി, രാജകുലസ്സ വാ ദസ്സേസ്സതി”തി സഭയോ ഉപസങ്കമതി, മങ്കുഭൂതോ പത്തക്ഖണ്ഡോ അയോമുഖോ നിസീദതി, വിസാരദോ ഹുത്യാ കമേതും ന സക്കോതി. പബ്ബജിതോപി ബഹുഭിക്ഖുസങ്ഘേ സന്നിപതിതേ “അവസ്സം കോചി മമ കമ്മം ജാനിസ്സതി, അഥ മേ ഉപോസഥന്വി പവാറണന്വി റപേത്യാ സാമത്തേതോ ചാവേത്യാ നിക്കഡ്ഢിസ്സതി”തി സഭയോ ഉപസങ്കമതി, വിസാരദോ ഹുത്യാ കമേതും ന സക്കോതി. ഏകച്ചോ പന്ന ദുസ്സിലോപി സമാനോ സുസീലോ വിയ ചരതി, സോപി അജ്ജ്യാസയേന മങ്കു ഹോതിയേവ.

സമ്മുട്ട്ഠോ കാലം കരോതീതി ദുസ്സിലസ്സ ഹി മരണമഞ്ചേ നിപന്നസ്സ ദുസ്സിലകമ്മാനി സമാദായ പവത്തിത്ഠാനാനി ആപാഥം ആഗച്ഛന്തി. സോ ഉമ്മിലേത്യാ ഇയലോകം, നിമീലേത്യാ പരലോകം പസ്സതി. തസ്സ ചത്താരോ അപായാ കമ്മാനുരൂപം ഉപട്ഠഹന്തി, സത്തിസതേന പഹരിയമാനോ വിയ അഗ്ഗിജാലാഭിഘാതേന ത്യായമാനോ വിയ ച ഹോതി. സോ “വാരേമ, വാരേമാ”തി വിരവത്തോവ മരതി. തേന വുത്തം - “സമ്മുട്ട്ഠോ കാലം കരോതീ”തി.

കായസ്സ ഭോതി ഉപാദിനക്ഖന്ധപരിച്ഛാഗാ. പരം മരണാതി തദനന്തരം അഭിനിബ്ബത്തക്ഖന്ധഗുഹണാ. അഥ വാ കായസ്സ ഭോതി ജീവിതിന്ദ്രിയസ്സ ഉപച്ഛേദാ. പരം മരണാതി ചുതിതോ ഉദ്ധം. അപായന്തിആദി സബ്ബം നിരയവേവചനം. നിരയോ ഹി സഗ്ഗമോക്ഖഹേതുഭൂതാ പുണ്ണസഞ്ചാതാ അയാ അപേതത്താ, സുഖാനം വാ അയസ്സ, ആഗമനസ്സ വാ അഭാവാ അപായോ. ദുക്ഖസ്സ ഗതി പടിസരണന്തി ദുഗ്ഗതി, ദോസബഹുലതായ വാ ദുട്ഠേന കമ്മുനാ നിബ്ബത്താ ഗതിതി ദുഗ്ഗതി. വിവസാ നിപതന്തി ഏതഥ ദുക്ഖകാരിണോതി വിനിപാതോ, വിനസ്സന്താ വാ ഏതഥ നിപതന്തി സമ്ഭിജ്ജമാനങ്ഗപച്ചണ്ണാതി വിനിപാതോ. നത്ഥി ഏതഥ അസ്സാദസഞ്ചിതോ അയോതി നിരയോ.

അഥ വാ അപായഗുഹണേന തിരച്ഛാനയോനിം ദീപേതി. തിരച്ഛാനയോനി ഹി അപായോ സുഗതിതോ അപേതത്താ, ന ദുഗ്ഗതി മഹേസക്ഖാനം നാഗരാജാദീനം സമ്ഭവതോ. ദുഗ്ഗതിഗുഹണേന പേത്തിവിസയം ദീപേതി. സോ ഹി അപായോ ചേവ ദുഗ്ഗതി ച സുഗതിതോ അപേതത്താ, ദുക്ഖസ്സ ച ഗതിഭൂതത്താ, ന തു വിനിപാതോ അസുരസദിസം അവിനിപതിതത്താ പേതമഹിദ്ധികാനന്വി വിജ്ജമാനത്താ. വിനിപാതഗുഹണേന അസുരകായം ദീപേതി. സോ ഹി യഥാവുത്തേനട്ഠേന “അപായോ” ചേവ “ദുഗ്ഗതി” ച സബ്ബസമ്പത്തിസമുസ്സയേഹി വിനിപതിതത്താ “വിനിപാതോ”തി ച വുച്ചതി. നിരയഗുഹണേന അവിചിആദികം അനേകപ്പകാരം നിരയമേവ ദീപേതി. ഉപപജ്ജതീതി നിബ്ബത്തതി.

ആനിസംസകമാ വുത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബാ. അയം പന വിസേസോ - സീലവാതി സമാദാനവസേന സീലവാ. സീലസമ്പന്നോതി പരിസുദ്ധം പരിപുണ്ണഞ്ച കത്വാ സീലസ്സ സമാദാനേന സീലസമ്പന്നോ. ഭോഗക്ഖന്ധന്തി ഭോഗരാസിം. സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകന്തി ഏതഥ സുഗതിഗുഹണേന മനുസ്സഗതിപി സങ്ഗയ്ഹതി, സഗ്ഗഗുഹണേന ദേവഗതി ഏവ. തത്ഥ സുന്ദരാ ഗതി സുഗതി, രൂപാദിഹി വിസയേഹി സുട്ഠു അഗ്ഗോതി സഗ്ഗോ, സോ സബ്ബോപി ലുജ്ജനപലുജ്ജനട്ഠേന ലോകോതി.

പാടലിഗാമിയേ ഉപാസകേ ബഹുദേവ രത്തിം ധമ്മിയാ കമായാതി അഞ്ഞായപി പാളിമുത്തായ ധമ്മകമായ ചേവ ആവസമാനുഗമോദനകമായ ച. തദാ ഹി ഭഗവാ യസ്ഥാ അജാതസത്തുനാ തത്ഥ പാടലിപുത്തനഗരം മാപേന്തേന അഞ്ഞേസു ഗാമനിഗമജനപദരാജധാനീസു യേ സീലാചാരസമ്പന്നാ കൂടുമ്ബികാ, തേ ആന്തേന്താ ധനധഞ്ഠഘരവത്സുഖേത്തവത്ഥാദീനി ചേവ പരിഹാരഞ്ച ദാപേത്വാ നിവേസിയന്തി. തസ്ഥാ പാടലിഗാമിയാ ഉപാസകാ ആനിസംസദസ്സാവിതായ വിസേസതോ സീലഗരുകാ സബ്ബഗുണാഞ്ച സീലസ്സ അധിട്ഠാനഭാവതോ തേസം പഠമം സീലാനിസംസേ പകാസേത്വാ തതോ പരം ആകാസഗങ്ഗം ഓതാരേന്തോ വിയ, പഥവോജം ആകഡ്ഠന്തോ വിയ, മഹാജമ്ബും മത്ഥകേ ഗഹേത്വാ ചാലേന്തോ വിയ, യോജനികമധുകണ്ഡം ചക്കയന്തേന പീളേത്വാ മധുരസം പായമാനോ വിയ പാടലിഗാമികാനം ഉപാസകാനം ഹിതസുഖാവഹം പകിണ്ണകകഥം കഥേന്തോ “ആവാസദാനം നാമേതം ഗഹപതയോ മഹന്തം പുണ്ണം, തുമ്ഹാകം ആവാസോ മയാ പരിഭുത്തോ, ഭിക്ഖുസഞ്ഘേന ച പരിഭുത്തോ, മയാ ച ഭിക്ഖുസഞ്ഘേന ച പരിഭുത്തേ പന ധമ്മരതനേനപി പരിഭുത്തോയേവ ഹോതി. ഏവം തീഹി രതനേഹി പരിഭുത്തേ അപരിമേയ്യോ ച വിപാകോ, അപിച

ആവാസദാനസ്ഥിം ദിന്നേ സബ്ദാനം ദിന്നമേവ ഹോതി, ഭൂമട്കപണ്ണസാലായ
വാ സാവാമണ്ഡപസ്സ വാ സഞ്ചം ഉദീസ്സ കതസ്സ ആനിസംസോ പരിച്ഛിന്ദിതും
ന സക്കാ. ആവാസദാനാനുഭാവേന ഹി ഭവേ നിബൃത്തമാനസ്സപി
സമ്പീളിതഗബ്ഭവോസോ നാമ ന ഹോതി, ദ്വാദസഹത്ഥോ ഓവരകോ വിയസ്സ
മാതുകുച്ഛി അസമ്ബാധോവ ഹോതീ”തി ഏവം നാനാനയേഹി വിചിത്തം
ബഹും ധമ്മകഥം കഥേത്വാ -

“സീതം ഉണ്ഹം പടിഹന്തി, തതോ വാളമിഗാനി ച;
സരീസപേ ച മകസേ, സിസിരേ ചാപി വുട്ഠിയോ.

“തതോ വാതാതപോ ഘോരോ, സഞ്ജാതോ പടിഹഞ്ഞതി;
ലേണത്ഥഞ്ച സുഖത്ഥഞ്ച, ത്വായീതുഞ്ച വിപസ്സിതും.

“വിഹാരദാനം സഞ്ചസ്സ, അഗ്ഗം ബുദ്ധേന വണ്ണിതം;
തസ്മാ ഹി പണ്ഡിതോ പോസോ, സമ്പസ്സം അത്ഥമത്തനോ.

“വിഹാരേ കാരയേ രമ്മേ, വാസയേത്ഥ ബഹുസ്സുതേ;
തേസം അന്നഞ്ച പാനഞ്ച, വത്ഥസേനാസനാനി ച.

“ദദേയ്യ ഉജുഭൂതേസു, വിപ്പസന്നേന ചേതസാ;
തേ തസ്സ ധമ്മം ദേസേന്തി, സബ്ബദുക്ഖാപന്തുദനം;
യം സോ ധമ്മം ഇധഞ്ഞായ, പരിനിബ്ബാതി അനാസവോ”തി. (ചുളവം
൨൯൫) -

ഏവം അയമ്പി ആവാസദാനേ ആനിസംസോതി ബഹുദേവ രത്തിം
അതിരേകതരം ദിയഡ്ഡയാമം ആവാസദാനാനിസംസകഥം കഥേസി. തത്ഥ ഇമാ
ഗാഥാ താവ സഞ്ചഹം ആരുള്ഹാ, പകിണ്ണകധമ്മദേസനാ പന സഞ്ചഹം
നാരോഹതി. സന്ദസ്സേത്വാതിആദിനി വുത്തത്ഥാനേവ.

അഭിക്കന്താതി അതിക്കന്താ ദേവ യാമാ ഗതാ. യസ്സ ദാനി കാലം മഞ്ഞമാതി
യസ്സ ഗമനസ്സ തുമ്ഹേ കാലം മഞ്ഞമ, ഗമനകാലോ തുമ്ഹാകം, ഗച്ഛമാതി
വുത്തം ഹോതി. കസ്മാ പന ഭഗവാ തേ ഉയ്യോജേസീതി? അനുകമ്പായ.
തിയാമരത്തിന്ഹി തത്ഥ നിസീദിത്വാ വീതിനാമേന്താനം തേസം സരീരേ
ആബാധോ ഉപ്പജേയ്യാതി, ഭിക്ഖുസഞ്ചേപി ച വിപ്പഭാതസയനനിസജ്ജായ
ഓകാസോ ലദ്ധും വട്ടതി, ഇതി ഉഭയാനുകമ്പായ ഉയ്യോജേസീതി.
സുത്താഗാരത്തി പാടിയേക്കം സുത്താഗാരം നാമ തത്ഥ നത്ഥി. തേന കിര
ഗഹപതയോ തസ്സേവ ആവസമാഗാരസ്സ ഏകപസ്സേ പടസാണിയാ
പരിക്ഖിപാപേത്വാ കപ്പിയമഞ്ചം പഞ്ഞാപേത്വാ തത്ഥ കപ്പിയപച്ചത്ഥരണം
അത്ഥരിത്വാ ഉപരി സുവണ്ണരജതതാരകാഗന്ധമാലാദിപടിമണ്ഡിതം വിതാനം
ബന്ധിത്വാ തേലപ്പദീപം ആരോപേസും “അപ്പേവ നാമ സത്ഥാ ധമ്മാസനതോ
വുട്ഠായ മോകം വിസ്സമിതുകാമോ ഇധ നിപജേയ്യ, ഏവം നോ ഇദം
ആവസമാഗാരം ഭഗവതാ ചതൃഹി ഇരിയാപഥേഹി പരിഭുത്തം ദീഘരത്തം
ഹിതായ സുഖായ ഭവിസ്സതീ”തി. സത്ഥാപി തദേവ സന്ധായ തത്ഥ സഞ്ചാടിം
പഞ്ഞാപേത്വാ സീഹസേയ്യം കപ്പേസി. തം സന്ധായ വുത്തം “സുത്താഗാരം
പാവിസി”തി. തത്ഥ പാദധോവനട്ഠാനതോ പട്ഠായ യാവ ധമ്മാസനാ
അഗമാസി, ഏത്തകേ റാനേ ഗമനം നിപ്ഫന്നം. ധമ്മാസനം പത്വാ മോകം

അട്റാസി, ഇദം തത്വ റാനം. ഭഗവാ ദേ യാമേ ധമ്മാസനേ നിസീദി, ഏത്തകേ റാനേ നിസജ്ജാ നിപ്ഫന്നാ. ഉപാസകേ ഉയ്യോജേത്വാ ധമ്മാസനത്തോ ഓരൂയ്ഹ യമാവുത്തേ റാനേ സീഹസേയ്യം കപ്പേസി. ഏവം തം റാനം ഭഗവതാ ചതുഹി ഇരിയാപമേഹി പരിഭുത്തം അഹോസീതി.

സുനിയവസ്സകാരാതി സുനിയോ ച വസ്സകാരോ ച ദേ ബ്രാഹ്മണാ. മഗധമഹാമത്താതി മഗധരഞ്ഞോ മഹാഅമച്ചാ, മഗധരട്റേ വാ മഹാമത്താ മഹതിയാ ഇസ്സരിയമത്തായ സമന്നാഗതാതി മഹാമത്താ. പാടലിഗാമേ നഗരം മാപേന്തീതി പാടലിഗാമസങ്ഖാതേ ഭൂമിപദേസേ നഗരം മാപേന്തി. വജ്ജീനം പടിബാഹായാതി ലിച്ഛവിരാജ്ജനം ആയമുവപ്പച്ഛിന്ദനത്ഥം. സഹസ്സസഹസ്സേവാതി ഏകേകവഗ്ഗവസേന സഹസ്സം സഹസ്സം ഹുത്വാ. വത്ഥുമുനീതി ഘരവത്ഥുമി. ചിത്താനി നമന്തി നിവേസനാനി മാപേതുന്തി രഞ്ഞോ രാജമഹാമത്താനഞ്ച നിവേസനാനി മാപേതും വത്ഥുവിജ്ജാപാഠകാനം ചിത്താനി നമന്തി. തേ കിര അത്തനോ സിപ്പാനുഭാവേന ഹേട്റാപഥവിയം തിംസഹത്ഥമത്തേ റാനേ “ഇയ നാഗഗ്ഗാഹോ, ഇയ യക്ഖഗ്ഗാഹോ, ഇയ ഭൂതഗ്ഗാഹോ, ഇയ പാസാണോ വാ ഖാണ്ടുകോ വാ അത്ഥി”തി ജാനന്തി. തേ തദാ സിപ്പം ജപ്പേത്വാ ദേവതാഹി സദ്ധിം സമ്മന്തയമാനാ വിയ മാപേന്തി.

അഥ വാ നേസം സരീരേ ദേവതാ അധിമുച്ഛിത്വാ തത്വ തത്വ നിവേസനാനി മാപേതും ചിത്തം നാമേന്തി. താ ചതുസു കോണേസു ഖാണ്ടുകേ കോട്ടേത്വാ വത്ഥുമഹി ഗഹിതമത്തേ പടിവിഗച്ഛന്തി. സദ്ധുകുലാനം സദ്ധാ ദേവതാ തമാ കരോന്തി, അസ്സദ്ധുകുലാനം അസ്സദ്ധാ ദേവതാ. കിംകാരണാ? സദ്ധാനങ്ഹി ഏവം ഹോതി “ഇയ മനുസ്സാ നിവേസനം മാപേന്താ പഠമം ഭിക്ഖുസങ്ഘം നിസീദാപേത്വാ മങ്ഗലം വദാപേസ്സന്തി, അഥ മയം സീലവന്താനം ദസ്സനം ധമ്മകഥം പണ്ഹവിസ്സജ്ജനം അനുമാദനം സോതും ലഭിസ്സാമ, മനുസ്സാ ച ദാനം ദത്വാ അമ്ഹാകം പത്തിം ദസ്സന്തീ”തി. അസ്സദ്ധാ ദേവതാപി “അത്തനോ ഇച്ഛാനുരൂപം തേസം പടിപത്തിം പസ്സിതും, കഥഞ്ച സോതും ലഭിസ്സാമാ”തി തമാ കരോന്തി.

താവതിംസേഹീതി യഥാ ഹി ഏകസ്ഥിം കുലേ ഏകം പണ്ഡിതമനുസ്സം, ഏകസ്ഥിഞ്ച വിഹാരേ ഏകം ബഹുസ്സുതം ഭിക്ഖും ഉപാദായ “അസുകകുലേ മനുസ്സാ പണ്ഡിതാ, അസുകവിഹാരേ ഭിക്ഖു ബഹുസ്സുതാ”തി സദോ അബ്ഭുഗുച്ഛന്തി, ഏവമേവ സക്കം ദേവരാജാനം, വിസ്സകമ്മഞ്ച ദേവപുത്തം ഉപാദായ “താവതിംസാ പണ്ഡിതാ”തി സദോ അബ്ഭുഗുതോ. തേനാഹ “താവതിംസേഹീ”തി. സേയ്യമാപീതിആദിനാ ദേവേഹി താവതിംസേഹി സദ്ധിം മത്തേത്വാ വിയ സുനിയവസ്സകാരാ നഗരം മാപേന്തീതി ദസ്സേതി.

യാവതാ, ആനന്ദ, അരിയം ആയതന്തി യത്തകം അരിയമനുസ്സാനം ഓസരണട്റാനം നാമ അത്ഥി. യാവതാ വണിപ്പമോതി യത്തകം വാണിജാനം ആഹടഭണ്ഡസ്സ രാസിവസേന കയവിക്കയട്റാനം നാമ, വാണിജാനം വസനട്റാനം വാ അത്ഥി. ഇദം അഗ്ഗനഗരന്തി തേസം അരിയായതനവണിപ്പമാനം ഇദം നഗരം അഗ്ഗം ഭവിസ്സതി ജേട്റകം പാമോക്ഖം. പുടഭേദനന്തി ഭണ്ഡപുടഭേദനട്റാനം, ഭണ്ഡഭണ്ഡികാനം മോചനട്റാനന്തി വുത്തം ഹോതി. സകലജമ്ബുദീപേ അലദ്ധഭണ്ഡമ്പി ഹി ഇയേവ ലഭിസ്സന്തി, അത്തത്ഥ വിക്കയം അഗച്ഛന്താപി ഇയേവ വിക്കയം ഗച്ഛിസ്സന്തി, തസ്മാ ഇയേവ പുടം ഭിന്ദിസ്സന്തിതി അത്ഥോ. ആയാനമ്പി ഹി ചതുസു ദ്വാരേസു ചത്താരി, സഭായം

ഏകന്തി ഏവം ദിവസേ ദിവസേ പഞ്ചസതസഹസ്സാനി തത്ഥ ഉട്ഠഹിസ്സന്തി. താനി സഭാവാനി ആയാനീതി ദസ്സേതി.

അഗ്ഗിതോ വാതിആദീസു സമുച്ചയത്ഥോ വാസഭോ, അഗ്ഗിനാ ച ഉദകേന ച മിമുഭേദേന ച നസ്സിസ്സതീതി അത്ഥോ. തസ്സ ഹി ഏകോ കോട്ഠാസോ അഗ്ഗിനാ നസ്സിസ്സതി, നിബ്ബാപേതും ന സക്ഖിസ്സന്തി, ഏകം കോട്ഠാസം ഗങ്ഗാ ഗഹേത്വാ ഗമിസ്സതി, ഏകോ ഇമിനാ അകമിതം അമുസ്സ, അമുനാ അകമിതം ഇമസ്സ വദന്താനം പിസുണവാചാനം വസേന ഭിന്നാനം മനുസ്സാനം അഞ്ഞമഞ്ഞഭേദേന വിനസ്സിസ്സതി. ഏവം വത്വാ ഭഗവാ പച്ചുസകാലേ ഗങ്ഗാതീരം ഗത്വാ കതമുഖധോവനോ ഭിക്ഖവാചാരവേലം ആഗമയമാനോ നിസീദി.

സുനിയവസ്സകാരാപി “അമ്ഹാകം രാജാ സമണസ്സ ഗോതമസ്സ ഉപട്ഠാകോ , സോ അമ്ഹേ ഉപഗതേ പുച്ഛിസ്സതി ‘സത്ഥാ കിര പാടലിഗാമം അഗമാസി, കിം തസ്സ സന്തികം ഉപസങ്കമിത്ഥ, ന ഉപസങ്കമിത്ഥാ’തി. ‘ഉപസങ്കമിമ്ഹാ’തി ച വുത്തേ ‘നിമന്തയിത്ഥ, ന നിമന്തയിത്ഥാ’തി പുച്ഛിസ്സതി. ‘ന നിമന്തയിമ്ഹാ’തി ച വുത്തേ അമ്ഹാകം ദോസം ആരോപേത്വാ നിഗ്ഗൺഹിസ്സതി, ഇദഞ്ചാപി മയം അകത്ത്ഠാനേ നഗരം മാപേമ, സമണസ്സ ഖോ പന ഗോതമസ്സ ഗതഗത്ത്ഠാനേ കാളകണ്ണിസത്ഥാ പടിക്കമന്തി, തം മയം നഗരമങ്ഗലം വാചാപേസ്സാമാ”തി ചീന്തേത്വാ സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്വാ നിമന്തയിംസു. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ സുനിയവസ്സകാരാ”തിആദി.

പുബ്ബൺഹസമയന്തി പുബ്ബൺഹേ കാലേ. നിവാസേത്വാതി ഗാമപവേസനനീഹാരേന നിവാസനം നിവാസേത്വാ കായബന്ധനം ബന്ധിത്വാ. പത്തചീവരമാദായാതി ചീവരം പാരുപിത്വാ പത്തം ഹത്ഥേന ഗഹേത്വാ.

സീലവന്തേത്ഥാതി സീലവന്തോ ഏത്ഥ അത്തനോ വസനട്ഠാനേ. സഞ്ചതേതി കായവാചാചിത്തേഹി സഞ്ചതേ. താസം ദക്ഖിണമാദിസേതി സങ്ഘസ്സ ദിന്നേ ചത്താരോ പച്ചയേ താസം ഘരദേവതാനം ആദിസേയ്യ പത്തിം ദദേയ്യ. പൂജിതാ പൂജയന്തീതി “ഇമേ മനുസ്സാ അമ്ഹാകം ഞാതകാപി ന ഹോന്തി, ഏവന്വി നോ പത്തിം ദേന്തി”തി ആരക്ഖം സുസംവിഹിതം കരോന്തി സുട്ഠ ആരക്ഖം കരോന്തി. മാനിതാ മാനയന്തീതി കാലാനുകാലം ബലികമ്മകരണേന മാനിതാ “ഏതേ മനുസ്സാ അമ്ഹാകം ഞാതകാപി ന ഹോന്തി, തഥാപി ചതുപഞ്ചശമാസന്തരം നോ ബലികമ്മം കരോന്തി”തി മാനേന്തി ഉപ്പന്നപരിസ്സയം ഹരന്തി. തതോ നന്തി തതോ തം പണ്ഡിതജാതികം പുരിസം. ഓരസന്തി ഉരേ റപേത്വാ വഡ്ഡിതം, യഥാ മാതാ ഓരസം പുത്തം അനുകമ്പതി, ഉപ്പന്നപരിസ്സയഹരണത്ഥമേവസ്സ യഥാ വായമതി, ഏവം അനുകമ്പന്തിതി അത്ഥോ. ഭദ്രാനി പസ്സതീതി സുന്ദരാനി പസ്സതി.

അനുമാദിത്വാതി തേഹി തദാ പസുതപുത്തസ്സ അനുമാദനവസേന തേസം ധമ്മകഥം കത്വാ. സുനിയവസ്സകാരാപി “യാ തത്ഥ ദേവതാ ആസും, താസം ദക്ഖിണമാദിസേ”തി ഭഗവതോ വചനം സുത്വാ ദേവതാനം പത്തിം അദംസു. തം ഗോതമദ്വാരം നാമ അഹോസീതി തസ്സ നഗരസ്സ യേന ദ്വാരേന ഭഗവാ നിക്ഖമി, തം ഗോതമദ്വാരം നാമ അഹോസി. ഗങ്ഗായ പന ഉത്തരണത്ഥം അനോതിണ്ണത്താ ഗോതമതിത്ഥം നാമ നാഹോസി. പൂരാതി പൂണ്ണാ. സമതിത്തികാതി തടസമം ഉദകസ്സ തിത്താ ഭരിതാ. കാകപേയ്യാതി തീരേ റിതകാകേഹി പാതും സക്കുണേയ്യുദകാ. ദ്വീഹിപി പദേഹി ഉഭതോകുലസമം

പരിപൂണ്ണഭാവമേവ ദസ്തേതി. ഉജ്ജ്വന്തി പാരഗമനത്മായ ദാരുണി സഞ്ചാടേത്യാ
ആണിയോ കോട്ടേത്യാ കതം. കുല്പന്തി വേളുദണ്യാദികേ വല്ലിആദിഹി
ബന്ധിത്യാ കതം.

ഏതമത്ഥം വിദിത്യാതി ഏതം മഹാജനസ്സ ഗങ്ഗോദകമത്തസ്സപി കേവലം
തരിതും അസമത്ഥതം, അത്തനോ പന ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ച
അതിഗമ്ഭീരവിത്ഥതം സംസാരമഹണ്ണവം തരിത്യാ റിതഭാവഞ്ച സബ്ബാകാരതോ
വിദിത്യാ തദത്ഥപരിദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അണ്ണവന്തി സബ്ബന്തിമേന പരിച്ഛേദേന യോജനമത്തം ഗമ്ഭീരസ്സ ച
വിത്ഥതസ്സ ച ഉദകട്ഠാനസ്സേതം അധിവചനം. സരന്തി സരിത്യാ ഗമനതോ ഇധ
നദീ അധിപ്പേതാ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - യേ ഗമ്ഭീരവിത്ഥതം സംസാരണ്ണവം
തണ്ഹാസരിതഞ്ച തരന്തി, തേ അരിയമഗ്ഗസഞ്ചാതം സേതും കത്യാന വിസജ്ജ
പല്ലലാനി അനാമസിത്യാവ ഉദകഭരിതാനി നിന്നട്ഠാനാനി, അയം പന ഇദം
അപ്പമത്തകം ഉദകം തരിതുകാമോ കുല്പന്തിജനോ പബന്ധതി കുല്പം
ബന്ധിതും ആയാസം ആപജ്ജതി. തിണ്ണാ മേധാവിനോ ജനാതി
അരിയമഗ്ഗണാണസഞ്ചാതായ മേധായ സമന്നാഗതത്താ മേധാവിനോ ബുദ്ധാ ച
ബുദ്ധസാവകാ ച വിനാ ഏവ കുല്പേന തിണ്ണാ പരതീരേ പതിട്ഠിതാതി.

ഛരട്ഠസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ദിയാപഥസുത്തവണ്ണനാ

൭൭. സത്തമേ അദ്ധാനമഗ്ഗപടിപന്നോതി അദ്ധാനസഞ്ചാതം ദീഘമഗ്ഗം
പടിപന്നോ ഗച്ഛന്തോ ഹോതി. നാഗസമാലേനാതി ഏവംനാമകേന മേരേന.
പച്ഛാസമന്നേനാതി അയം തദാ ഭഗവതോ ഉപട്ഠാകോ അഹോസി. തേന നം
പച്ഛാസമണ്ണം കത്യാ മഗ്ഗം പടിപജ്ജി. ഭഗവതോ ഹി പഠമബോധിയം
വിസതിവസ്സാനി അനിബദ്ധാ ഉപട്ഠാകാ അഹേസും, തതോ പരം യാവ
പരിനിബ്ബാനാ പഞ്ചവിസതിവസ്സാനി ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ ഛായാവ ഉപട്ഠാസി.
അയം പന അനിബദ്ധുപട്ഠാകകാലോ. തേന വൃത്തം - “ആയസ്ഥതാ
നാഗസമാലേന പച്ഛാസമന്നേനാ”തി. ദിയാപഥന്തി ദിയാഭൂതം മഗ്ഗം.
“ഭേധാപഥ”ന്തിപി പഠന്തി ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ അത്തനാ പുഞ്ചേ തത്ഥ
കതപരിചയത്താ ഉജ്ജ്വഭാവഞ്ചസ്സ സന്ധായ വദതി “അയം, ഭന്തേ ഭഗവാ,
പന്നോ”തി.

ഭഗവാ പന തദാ തസ്സ സപരിസ്സയഭാവം ഞത്യാ തതോ അത്തം മഗ്ഗം
ഗന്തുകാമോ “അയം, നാഗസമാല, പന്നോ”തി ആഹ. “സപരിസ്സയോ”തി ച
വൃത്തേ അസദുഹിത്യാ “ഭഗവാ ന തത്ഥ പരിസ്സയോ”തി വദേയ, തദസ്സ
ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായാതി “സപരിസ്സയോ”തി ന കമേസി.
തിക്ഖത്തും “അയം പന്നോ, ഇമിനാ ഗച്ഛാമാ”തി വത്യാ ചതുത്ഥവാദേ “ന
ഭഗവാ ഇമിനാ മഗ്ഗേന ഗന്തും ഇച്ഛതി, അയമേവ ച ഉജ്ജമഗ്ഗോ, ഹന്ദാഹം
ഭഗവതോ പത്തചീവരം ദത്യാ ഇമിനാ മഗ്ഗേന ഗമിസ്സാമീ”തി ചിന്തേത്യാ സത്ഥു
പത്തചീവരം ദാതും അസക്കോന്തോ ഭൂമിയം റപേത്യാ പച്ഛുപട്ഠിതേന
ദുക്ഖസംവത്തനികേന കമ്മുനാ ചോദിയമാനോ ഭഗവതോ വചനം
അനാദിയിത്യാവ പക്കാമി. തേന വൃത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ
ഭഗവതോ പത്തചീവരം തത്ഥേവ ഛരമായം നിക്ഖിപിത്യാ പക്കാമീ”തി. തത്ഥ

ഭഗവതോ പത്തചീവരന്തി അത്തനോ ഹത്ഥഗതം ഭഗവതോ പത്തചീവരം. തത്ത്വേവാതി തസ്മിന്യേവ മഗ്ഗേ ഛരമായം പഥവിയം നിക്ഖിപിത്വാ പക്കാമി. ഇദം വോ ഭഗവാ പത്തചീവരം, സചേ ഇച്ഛഥ, ഗണ്ഹഥ, യദി അത്തനാ ഇച്ഛിതമഗ്ഗേയേവ ഗന്തുക്വാമത്ഥാതി അധിപ്പായോ. ഭഗവാപി അത്തനോ പത്തചീവരം സയമേവ ഗഹേത്വാ യഥാധിപ്പേതം മഗ്ഗം പടിപജ്ജി.

അന്തരാമഗ്ഗേ ചോരാ നിക്ഖമിത്വാതി തദാ കിര പഞ്ചസതാ പുരിസാ ലുറ്റാ ലോഹിതപാണിനോ രാജാപരാധിനോ ഹുത്വാ അരഞ്ഞം പവിസിത്വാ ചോരികായ ജീവികം കപ്പേന്താ “പാരിപന്ഥികഭാവേന രഞ്ഞോ ആയപഥം പച്ഛിന്ദിസ്സാമാ”തി മഗ്ഗസമീപേ അരഞ്ഞേ തിട്ഠന്തി. തേ മേരം തേന മഗ്ഗേന ഗച്ഛന്തം ദിസാ “അയം സമണോ ഇമിനാ മഗ്ഗേന ആഗച്ഛതി, അവളുണ്ജിതബ്ബം മഗ്ഗം വളുണ്ജേതി, അമ്ഹാകം അത്ഥിഭാവം ന ജാനാതി, ഹന്ദ നം ജാനാപേസ്സാമാ”തി കുജ്ജയിത്വാ ഗഹന്ദ്ഠാനതോ വേഗേന നിക്ഖമിത്വാ സഹസാ മേരം ഭൂമിയം പാതേത്വാ ഹത്ഥപാദേഹി കോട്ടേത്വാ മത്തികാപത്തഞ്ചസ്സ ഭിന്ദിത്വാ ചീവരം ഖണ്ഡാഖണ്ഡികം ഛരിന്ദിത്വാ പബ്ബജിതത്താ “തം ന ഹനാമ, ഇതോ പട്ഠായ ഇമസ്സ മഗ്ഗസ്സ പരിസ്സയഭാവം ജാനാഹി”തി വിസ്സജ്ജേസും. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്ഥതോ...പേ... വിപ്ഫാലേസു”ന്തി.

ഭഗവാപി “അയം തേന മഗ്ഗേന ഗതോ ചോരേഹി ബാധിതോ മം പരിയേസിത്വാ ഇദാനേവ ആഗമിസ്സതീ”തി ത്തത്വാ മോകം ഗത്വാ മഗ്ഗാ ഓക്കമ്മ അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ നിസിദി. ആയസ്ഥാപി ഖോ നാഗസമാലോ പച്ചാഗത്വാ സത്ഥാരാ ഗതമഗ്ഗമേവ ഗഹേത്വാ ഗച്ഛന്തോ തസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേ ഭഗവന്തം പസ്സിത്വാ ഉപസങ്കമിത്വാ വന്ദിത്വാ തം പവത്തിം സബ്ബം ആരോചേസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്ഥാ നാഗസമാലോ...പേ... സങ്ഘാടിഞ്ച വിപ്ഫാലേസു”ന്തി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ നാഗസമാലസ്സ അത്തനോ വചനം അനാദിയിത്വാ അഖേമന്തമഗ്ഗഗമനം, അത്തനോ ച ഖേമന്തമഗ്ഗഗമനം വിദിത്വാ തദത്ഥഭീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ സദ്ധിം ചരന്തി സഹ ചരന്തോ. ഏകതോ വസന്തി ഇദം തസ്സേവ വേവചനം, സഹ വസന്തോതി അത്ഥോ . മിസ്സോ അഞ്ഞജനേന വേദഗൂതി വേദിതബ്ബുട്ഠേന വേദസങ്ഖാതേന ചതുസച്ചഅരിയമഗ്ഗത്താണേന ഗതത്താ അധിഗതത്താ, വേദസ്സ വാ സകലസ്സ തേയ്യസ്സ പാരം ഗതത്താ വേദഗു. അത്തനോ ഹിതാഹിതം ന ജാനാതിതി അഞ്ഞോ, അവിദാ ബാലോതി അത്ഥോ. തേന അഞ്ഞേന ജനേന മിസ്സോ സഹചരണമത്തേന മിസ്സോ. വിദാ പജഹാതിപാപകന്തി തേന വേദഗൂഭാവേന വിദാ ജാനന്തോ പാപകം അഭദുക്ഖം അത്തനോ ദുക്ഖാവഹം പജഹാതി, പാപകം വാ അകല്യാണപുഗ്ഗലം പജഹാതി. യഥാ കിം? കോഞ്ചോ വീരപകോവ നിന്നഗന്തി യഥാ കോഞ്ചസകുണോ ഉദകമിസ്സിതേ വീരേ ഉപനീതേ വിനാ തോയം വീരമത്തസ്സേവ പിവനതോ വീരപകോ നിന്നട്ഠാനഗമനേന നിന്നഗസങ്ഖാതം ഉദകം പജഹാതി വജ്ജേതി, ഏവം പണ്ഡിതോ കിര ദുപ്പത്തപുഗ്ഗലേഹി ഠാനനിസജ്ജാദീസു സഹഭൂതോപി ആചാരേന തേ പജഹാതി, ന കദാചിപി സമ്മിസ്സോ ഹോതി.

സത്തമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

വ. വിസാഖാസുത്തവണ്ണനാ

ഓവ. അട്ഠമേ വിസാഖായ മിഗാരമാതുയാ നത്താ കാലങ്കതാ ഹോതീതി വിസാഖായ മഹാഉപാസികായ പുത്തസ്സ ധീതാ കുമാരികാ കാലങ്കതാ ഹോതി. സാ കിര വത്തസമ്പന്നാ സാസനേ അഭിപ്പസന്നാ മഹാഉപാസികായ ഗേഹം പവിട്ഠാനം ഭിക്ഖുനം ഭിക്ഖുനീനഞ്ച അത്തനാ കാതബ്ബവേയ്യാവച്ചം പുരേഭത്തം പച്ഛാഭത്തഞ്ച അപ്പമത്താ അകാസി, അത്തനോ പിതാമഹിയാ ചിത്താനുകൂലം പടിപജ്ജി. തേന വിസാഖാ ഗേഹതോ ബഹി ഗച്ഛന്തീ സബ്ബം തസ്സായേവ ഭാരം കത്വാ ഗച്ഛതി, രൂപേന ച ദസ്സനീയാ പാസാദികാ, ഇതി സാ തസ്സാ വിസേസതോ പിയാ മനാപാ അഹോസി. സാ രോഗാഭിഭൂതാ കാലമകാസി. തേന വുത്തം - “തേന ഖോ പന സമയേന വിസാഖായ മിഗാരമാതുയാ നത്താ കാലങ്കതാ ഹോതി പിയാ മനാപാ”തി. അഥ മഹാഉപാസികാ തസ്സാ മരണേന സോകം സന്ധാരേതും അസക്കോന്തീ ദുക്ഖീ ദുമ്മനാ സരീരനിക്ഖേപം കാരേത്വാ “അപി നാമ സത്ഥു സന്തികം ഗതകാലേ ചിത്തസ്സാദം ലഭേയ്”ന്തി ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ വിസാഖാ മിഗാരമാതാ”തിആദി. തത്ഥ ദിവാ ദിവസ്സാതി ദിവസസ്സാപി ദിവ, മജ്ജന്ഹികേ കാലേതി അത്ഥോ.

ഭഗവാ വിസാഖായ വട്ടാഭിരതിം ജാനന്തോ ഉപായേന സോകതനുകരണത്ഥം “ഇച്ഛേയ്യാസി ത്വം വിസാഖേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യാവതികാതി യത്തകാ. തദാ കിര സത്ത ജനകോടിയോ സാവത്ഥിയം പടിവസന്തി . തം സന്ധായ ഭഗവാ “കീവബഹുകാ പന വിസാഖേ സാവത്ഥിയാ മനുസ്സാ ദേവസികം കാലം കരോന്തീ”തി പുച്ഛി. വിസാഖാ “ദസപി, ഭന്തേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തീണീതി തയോ. അയമേവ വാ പാഠോ. അവിവിത്താതി അസുത്താ.

അഥ ഭഗവാ അത്തനോ അധിപ്പായം പകാസേന്തോ “അപി നു ത്വം കദാചി കരഹചി അനല്ലവത്ഥാ വാ ഭവേയ്യാസി അനല്ലകേസാ വാ”തി ആഹ. നനു ഏവം സന്തേ തയാ സബ്ബകാലം സോകാഭിഭൂതായ മതാനം പുത്താദീനം അമഗ്ഗലുപചാരവസേന ഉദകോരോഹണേന അല്ലവത്ഥായ അല്ലകേസായ ഏവ ഭവിതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. തം സുത്വാ ഉപാസികാ സംവേഗജാതാ “നോ ഹേതം, ഭന്തേ”തി പടിക്ഖിപിത്വാ പിയവത്ഥും വിപ്പടിസാരതോ അത്തനോ ചിത്തസ്സ നിവത്തഭാവം സത്ഥു ആരോചേന്തീ “അലം മേ, ഭന്തേ, താവബഹുകേഹി പുത്തേഹി ച നത്താരേഹി ചാ”തി ആഹ.

അഥസ്സാ ഭഗവാ “ദുക്ഖം നാമേതം പിയവത്ഥുനിമിത്തം, യത്തകാനി പിയവത്ഥുനി, തത്തകാനി ദുക്ഖാനി. തസ്മാ സുഖകാമേന ദുക്ഖപ്പടികൂലേന സബ്ബസോ പിയവത്ഥുതോ ചിത്തം വിവേചേതബ്ബ”ന്തി ധമ്മം ദേസേന്തോ “യേസം ഖോ വിസാഖേ സതം പിയാനി, സതം തേസം ദുക്ഖാനീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സതം പിയാനീതി സതം പിയായിതബ്ബവത്ഥുനി. “സതം പിയ”ന്തിപി കേചി പന്തി. ഏതഥ ച യസ്മാ ഏകതോ പട്ഠായ യാവ ദസ, താവ സങ്ഖ്യാ സങ്ഖ്യേയ്യപ്പധാനാ, തസ്മാ “യേസം ദസ പിയാനി, ദസ തേസം ദുക്ഖാനീ”തിആദിനാ പാളി ആഗതാ. കേചി പന “യേസം ദസ പിയാനം, ദസ നേസം ദുക്ഖാന”തിആദിനാ പന്തി, തം ന സുന്ദരം. യസ്മാ പന വീസതിതോ പട്ഠായ യാവ സതം, താവ സങ്ഖ്യാ സങ്ഖ്യേയ്യപ്പധാനാവ, തസ്മാ തത്ഥാപി സങ്ഖ്യേയ്യപ്പധാനത്വേവ ഗഹേത്വാ “യേസം ഖോ വിസാഖേ സതം പിയാനി, സതം തേസം ദുക്ഖാനീ”തിആദിനാ പാളി ആഗതാ. സബ്ബേസമ്പി ച “യേസം

ഏകം പിയം, ഏകം തേസം ദുക്ഖ”ന്തി പാഠോ, ന പന ദുക്ഖസ്സാതി.
ഏതസ്ഥിന്ഹി പക്ഖേ ഏകരസാ ഏകജ്ഞാസയാ ച ഭഗവതോ ദേസനാ
ഹോതി. തസ്മാ യമാവുത്തനയാവ പാളി വേദിതബ്ബാ.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാ സോകപരിഭവോദികം ചേതസികം കായികഞ്ച ദുക്ഖം
പിയവത്സുനിമിത്തം പിയവത്സുമ്ഹി സതി ഹോതി, അസതി ന ഹോതീതി
ഏതമത്ഥം സബ്ബാകാരതോ ജാനിത്വാ തദത്ഥപരിഭീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തസ്സതേമാ - ഞാതിഭോഗരോഗസീലദിട്ഠിബ്ബസന്തേഹി ഫുട്ഠസ്സ അന്തോ
നിജ്ജായന്തസ്സ ബാലസ്സ ചിത്തസന്താപലക്ഖണാ യേ കേചി
മുദുമജ്ജയാദിഭേദേണ യാദിസാ താദിസാ സോകാ വാ തേഹിയേവ ഫുട്ഠസ്സ
സോകുദ്ദേഹകസമുട്ഠാപിതവചിവിപ്പലാപലക്ഖണാ പരിഭേവിതാ വാ
അനിട്ഠഫോട്ഠബ്ബപടിഹതകായസ്സ കായപിളനലക്ഖണാ ദുക്ഖാ വാ തമാ
അവുത്തത്ഥസ്സ വികപ്പനത്ഥേന വാസദേന ഗഹിതാ ദോമനസ്സുപായാസാദയോ
വാ നിസ്സയഭേദേണ ച അനേകരൂപാ നാനാവിധാ ഇമസ്ഥിം സത്തലോകേ
ദിസ്സന്തി ഉപലബ്ഭന്തി, സബ്ബേപി ഏതേ പിയം പിയജാതികം സത്തം
സഞ്ചാരഞ്ച പടിച്ച നിസ്സായ ആഗമ്മ പച്ചയം കത്വാ പഭവന്തി നിബ്ബത്തന്തി.
തസ്ഥിം പന യമാവുത്തേ പിയവത്സുമ്ഹി പിയേ അസന്തേ പിയഭാവകരേ
ഛന്ദരാഗേ പഹീനേ ന കദാചിപി ഏതേഭവന്തി. വുത്തഞ്ജേഹേതം - “പിയതോ
ജായതീ സോകോ...പേ... പേമതോ ജായതീ സോകോ”തി ച ആദി (ധം പം
൨൧൨-൨൧൩). തമാ “പിയപ്പഭൂതാ കലഹാ വിവാദാ, പരിഭേവസോകാ
സഹമച്ഛരേഹീ”തി ച ആദി (സും നിം വുതുന്ദ). ഏതമ ച “പരിഭേവിതാ വാ
ദുക്ഖാ വാ”തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം, “പരിഭേവിതാനി വാ ദുക്ഖാനി
വാ”തി വത്തബ്ബേ വിഭത്തിലോപോ വാ കതോതി വേദിതബ്ബോ.

തസ്മാ ഹി തേ സുഖിനോ വീതസോകാതി യസ്മാ പിയപ്പഭൂതാ സോകാദയോ
യേസം നത്ഥി, തസ്മാ തേ ഏവ സുഖിനോ വീതസോകാ നാമ. കേ പന തേ?
യേസം പിയം നത്ഥി കൂഹിഞ്ചി ലോകേ യേസം അരിയാനം സബ്ബസോ
വീതരാഗത്താ കത്ഥചിപി സത്തലോകേ സഞ്ചാരലോകേ ച പിയം
പിയഭാവോ “പുത്തോ”തി വാ “ഭാതാ”തി വാ “ഭഗിനീ”തി വാ “ഭരിയാ”തി വാ
പിയം പിയായനം പിയഭാവോ നത്ഥി, സഞ്ചാരലോകേപി “ഏതം മമ
സന്തകം, ഇമിനാഹം ഇമം നാമ സുഖം ലഭാമി ലഭിസ്സാമീ”തി പിയം
പിയായനം പിയഭാവോ നത്ഥി. തസ്മാ അസോകം വിരജം പത്ഥയാനോ, പിയം ന
കയിരാമ കൂഹിഞ്ചി ലോകേതി യസ്മാ ച സുഖിനോ നാമ വീതസോകാ,
വീതസോകത്താവ കത്ഥചിപി വിസയേ പിയഭാവോ നത്ഥി, തസ്മാ അത്തനോ
യമാവുത്തസോകാഭാവേന ച അസോകം അസോകഭാവം രാഗരജാദിവിഗമനേന
വിരജം വിരജഭാവം അരഹത്തം, സോകസ്സ രാഗരജാദീനഞ്ച
അഭാവഹേതുഭാവതോ വാ “അസോകം വിരജ”ന്തി ലദ്ധനാമം നിബ്ബാനം
പത്ഥയാനോ കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദസ്സ വസേന ഛന്ദജാതോ കത്ഥചി ലോകേ
രൂപാദിധമ്മേ അത്തമസോ സമമവിപസ്സനാധമ്മേപി പിയം പിയഭാവം
വിായനം ന കയിരാമ ന ഉപ്പാദേയ്യ. വുത്തഞ്ജേഹേതം - “ധമ്മാപി വോ,
ഭിക്ഖവേ, പഹാതബ്ബാ, പഗേവ അധമ്മാ”തി (മം നിം ൧.൨൪൦).

അട്ഠമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പാമദബ്ബസുത്തവണ്ണനാ

൧൯. നവമേ ആയസ്മാതി പിയവചനം. ദബ്ബോതി തസ്സ മേരസ്സ നാമം. മല്ലപുത്തോതി മല്ലരാജസ്സ പുത്തോ. സോ ഹി ആയസ്മാ പദുമുത്തരസ്സ ഭഗവതോ പാദമൂലേ കതാഭിന്നീഹാരോ കപ്പസതസഹസ്സം ഉപചിതപുഞ്ഞസഞ്ചയോ അമ്ഹാകം ഭഗവതോ കാലേ മല്ലരാജസ്സ ദേവികാ കുച്ഛിയം നിബ്ബത്തോ കതാധികാരത്താ ജാതിയാ സത്തവസ്സീകകാലേയേവ മാതാപിതരോ ഉപസങ്കമിത്വാ പബ്ബജ്ജം യാചി. തേ ച “പബ്ബജിത്വാപി ആചാരം താവ സിക്ഖതു, സചേ തം നാഭിരമിസ്സതി, ഇധേവ ആഗമിസ്സതി”തി അനുജാനിംസു. സോ സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്വാ പബ്ബജ്ജം യാചി. സത്ഥാപിസ്സ ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിം ഓലോകേത്വാ പബ്ബജ്ജം അനുജാനി. തസ്സ പബ്ബജ്ജാസമയേ ദിന്നഓവാദേന ഭവത്തയം ആദിത്തം വിയ ഉപട്ഠാസി. സോ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ ഖുരഗ്ഗേയേവ അരഹത്തം പാപുണി. യംകിഞ്ചി സാവകേന പത്തഞ്ചം, “തിസ്സോ വിജ്ജാ ചതസ്സോ പടിസമ്ഭിദാ ഛരളഭിഞ്ഞാ നവ ലോകുത്തരധമ്മാ”തി ഏവമാദികം സഞ്ചം അധിഗത്വാ അസീതിയാ മഹാസാവകേസു അബ്ഭന്തരോ അഹോസി. വുത്തഞ്ഹേതം തേന ആയസ്മതാ -

“മയാ ഖോ ജാതിയാ സത്തവസ്സേന അരഹത്തം സച്ഛികതം, യംകിഞ്ചി സാവകേന പത്തഞ്ചം, സഞ്ചം തം അനുപ്പത്തം മയാ”തിആദി (പാരാഽന്വം).

യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമീതി സോ കിരായസ്മാ ഏകദിവസം രാജഗഹേ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ പച്ഛാഭത്തം പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ ഭഗവതോ വത്തം ദസ്സേത്വാ ദിവാട്ഠാനം ഗത്വാ ഉദകകുമ്പഭതോ ഉദകം ഗഹേത്വാ പാദേ പകഖാലേത്വാ ഗത്താനി സീതിം കത്വാ ചമ്മകഖണ്ഡം പഞ്ഞാപേത്വാ നിസിന്നോ കാലപരിച്ഛേദം കത്വാ സമാപത്തിം സമാപജ്ജി. അമായസ്മാ യമാകാലപരിച്ഛേദം സമാപത്തിതോ വുട്ഠഹിത്വാ അത്തന്നോ ആയുസഞ്ഛാരേ ഓലോകേസി. തസ്സ തേ പരിക്ഖിണാ കതിപയമുഹുത്തികാ ഉപട്ഠഹിംസു. സോ ചിന്തേസി - “ന ഖോ മേതം പതിരൂപം, യമഹം സത്ഥു അനാരോചേത്വാ സബ്രഹ്മചാരിഹി ച അവിദിതോ ഇധ യമാനിസിന്നോവ പരിനിബ്ബായിസ്സാമി. യംസുനാഹം സത്ഥാരം ഉപസങ്കമിത്വാ പരിനിബ്ബാനം അനുജാനാപേത്വാ സത്ഥു വത്തം ദസ്സേത്വാ സാസനസ്സ നിച്ചാനികഭാവദസ്സനത്ഥം മയ്ഹം ഇദ്ധാനുഭാവം വിഭാവേന്തോ ആകാസേ നിസീദിത്വാ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാ പരിനിബ്ബായേയ്യം. ഏവം സന്തേ യേ മയി അസ്സദ്ധാ അപ്പസന്നാ, തേസമ്പി പസാദോ ഉപ്പജ്ജിസ്സതി, തദസ്സ തേസം ദീഘരത്തം ഹിതായ സുഖായാ”തി. ഏവഞ്ച സോ ആയസ്മാ ചിന്തേത്വാ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ സഞ്ചം തം തഥേവ അകാസി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്മാ ദബ്ബോ മല്ലപുത്തോ യേന ഭഗവാ തേനുപസങ്കമീ”തിആദി.

തത്ഥ പരിനിബ്ബാനകാലോ മേതി “ഭഗവാ മയ്ഹം അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനധാതുയാ പരിനിബ്ബാനകാലോ ഉപട്ഠിതോ, തമഹം ഭഗവതോ ആരോചേത്വാ പരിനിബ്ബായിതുകാമോമ്ഹീ”തി ദസ്സേതി. കേചി പനാഹു “ന താവ മേരോ ജിണ്ണോ, ന ച ഗിലാനോ, പരിനിബ്ബാനായ ച സത്ഥാരം ആപുച്ഛതി, കിം തത്ഥ കാരണം? ‘മേത്തിയഭൂമജ്ജകാ ഭിക്ഖു പുബ്ബേ മം അമൂലകേന പാരാജികേന അനുദ്ധംസേസും, തസ്മിം അധികരണേ വുപസന്തേപി അക്കോസന്തിയേവ. തേസം സദുഹിത്വാ അന്തേപി പുമുജ്ജനാ

മയി അഗാരവം പരിഭവഞ്ച കരോന്തി. ഇമഞ്ച ദുക്ഖഭാരം നിരത്ഥകം വഹിത്വാ കിം പയോജനം, തസ്മാഹം ഇദാനേവ പരിനിബ്ബായിസ്സാമീ'തി സന്നിട്ഠാനം കത്വാ സത്ഥാരം ആപുച്ഛി"തി. തം അകാരണം. ന ഹി ഖിണാസവാ അപരിക്ഖീണേ ആയുസങ്ഖാരേ പരേസം ഉപവാദാദിഭയേന പരിനിബ്ബാനായ ചേതേന്തി ഘടയന്തി വായമന്തി, ന ച പരേസം പസംസാദിഹേതു ചിരം തിട്ഠന്തി, അഥ ഖോ സരസേനേവ അത്തനോ ആയുസങ്ഖാരസ്സ പരിക്ഖയം ആഗമേന്തി. യഥാഹ -

“നാഭികങ്ഖാമി മരണം, നാഭികങ്ഖാമി ജീവിതം;
കാലഞ്ച പടികങ്ഖാമി, നിബ്ബിസം ഭതകോ യഥാ”തി. (മേരഗാ° മന്ത്ര, ന്ത്രം; മി° പ° ൨.൨.൪) -

ഭഗവാപിസ്സ ആയുസങ്ഖാരം ഓലോകേത്വാ പരിക്ഖീണഭാവം ഞത്വാ “യസ്സദാനി ത്വം, ദബ്ബ, കാലം മഞ്ഞസി”തി ആഹ.

വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്ത്വാതി ആകാസം അഭിഉഗുന്ത്വാ, വേഹാസം ഗന്ത്വാതി അത്ഥോ. അഭിസദുയോഗേന ഹി ഇദം ഉപയോഗവചനം, അത്ഥോ പന ഭുമ്മവസേന വേദിതബ്ബോ. വേഹാസം അബ്ഭുഗുന്ത്വാ കിം അകാസീതി ആഹ - “ആകാസേ അന്തലിക്ഖേ പല്ലങ്കേന നിസീദിത്വാ”തിആദി. തത്ഥ തേജോധാതും സമാപജ്ജിത്വാതി തേജോകസിണചതുമജ്ജ്യാനസമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ. മേരോ ഹി തദാ ഭഗവന്തം വന്ദിത്വാ തിക്ഖത്തും പദക്ഖിണം കത്വാ ഏകമന്തം റിതോ “ഭഗവാ കപ്പസതസഹസ്സം തുമ്ഹേഹി സദ്ധിം തത്ഥ തത്ഥ വസന്തോ പുണ്ണാനി കരോന്തോ ഇമമേവത്ഥം സന്ധായ അകാസിം, സ്വായമത്ഥോ അജ്ജ മത്ഥകം പത്തോ, ഇദം പച്ഛിമദസ്സന”ന്തി ആഹ. യേ തത്ഥ പുമുജ്ജനഭിക്ഖു സോതാപന്നസകദാഗാമിനോ ച, തേസു ഏകച്ചാനം മഹന്തം കാരുണ്ണം അഹോസി, ഏകച്ചേ ആരോദനപ്പത്താ അഹോസും. അഥസ്സ ഭഗവാ ചിത്താചാരം ഞത്വാ “തേന ഹി, ദബ്ബ, മയ്ഹം ഭിക്ഖുസങ്ഖസ്സ ച ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം ദസ്സേഹീ”തി ആഹ. താവദേവ സബ്ബോ ഭിക്ഖുസങ്ഖോ സന്നിപതി. അമായസ്മാ ദബ്ബോ “ഏകോപി ഹുത്വാ ബഹുധാ ഹോതീ”തിആദിനാ (പടി° മ° ൧.൧൦൨; ദീ° നി° ൧.൪൮൪) നയേന ആഗതാനി സാവകസാധാരണാനി സബ്ബാനി പാടിഹാരിയാനി ദസ്സേത്വാ പുന ച ഭഗവന്തം വന്ദിത്വാ ആകാസം അബ്ഭുഗുന്ത്വാ ആകാസേ പഥവിം നിമ്മിനിത്വാ തത്ഥ പല്ലങ്കേന നിസീന്നോ തേജോകസിണസമാപത്തിയാ പരികമ്മം കത്വാ സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ വുട്ഠായ സരീരം ആവജ്ജിത്വാ പുന സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ സരീരത്യാപനതേജോധാതും അധിട്ഠഹിത്വാ പരിനിബ്ബായി. സഹ അധിട്ഠാനേന സബ്ബോ കായോ അഗ്ഗിനാ ആദിത്തോ അഹോസി. ഖണേനേവ ച സോ അഗ്ഗി കപ്പവുട്ഠാനഗ്ഗി വിയ അണുമത്തമ്പി സങ്ഖാരഗതം മസിമത്തമ്പി തത്ഥ കിഞ്ചി അനവസേസേന്തോ അധിട്ഠാനബലേന ത്യാപേത്വാ നിബ്ബായി. തേന വുത്തം - “അഥ ഖോ ആയസ്മാ ദബ്ബോ മല്ലപുത്തോ”തിആദി. തത്ഥ വുട്ഠഹിത്വാ പരിനിബ്ബായിതി ഇദ്ധിചിത്തതോ വുട്ഠഹിത്വാ ഭവങ്ഗചിത്തേന പരിനിബ്ബായി.

ത്വായമാനസ്സാതി ജാലിയമാനസ്സ. ഡയ്ഹമാനസ്സാതി തസ്സേവ വേവചനം. അഥ വാ ത്വായമാനസ്സാതി ജാലാപവത്തിക്ഖണം സന്ധായ വുത്തം, ഡയ്ഹമാനസ്സാതി വീതച്ചിതങ്ഗാരക്ഖണം. ഛാരികാതി ഭസ്മം. മസീതി കജ്ജലം. ന പഞ്ഞായിത്ഥാതി ന പസ്സിത്ഥ, അധിട്ഠാനബലേന സബ്ബം ഖണേനേവ അന്തരധായിത്ഥാതി അത്ഥോ. കസ്മാ പന മേരോ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മം

ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം ദസ്സേസി, നനു ഭഗവതാ ഇദ്ധിപാടിഹാരിയകരണം പടിക്വിത്തന്തി ? ന ചോദേതബ്ബമേതം ഗിഹീനം സമ്മുഖാ പാടിഹാരിയകരണസ്സ പടിക്വിത്തത്താ. തഞ്ച വോ വികുബ്ബനവസേന, ന പനേവം അധിട്ഠാനവസേന. അയം പനായസ്ഥാ ധമ്മസാമിനാ ആണത്തോവ പാടിഹാരിയം ദസ്സേസി.

ഏതമത്ഥം വിദിത്വാതി ഏതം ആയസ്ഥതോ ദബ്ബസ്സ മല്ലപുത്തസ്സ അനുപാദാപരിനിബ്ബാനം സബ്ബാകാരതോ വിദിത്വാ തദത്ഥപരിദീപനം ഇമം ഉദാനം ഉദാനേസി.

തത്ഥ അഭേദികായോതി സബ്ബോ ഭൂതുപാദായപഭേദോ ചതുസന്തതിരുപകായോ ഭിജ്ജി, അനവസേസതോ ഡയ്ഹി, അന്തരധായി, അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപജ്ജി. നിരോധിസത്താതി രൂപായതനാദിഗോചരതായ രൂപസത്താദിഭേദാ സബ്ബാപി സത്താ അപ്പടിസന്ധികേന നിരോധേന നിരുജ്ജ്യി. വേദനാ സീതിഭവിംസു സബ്ബാതി വിപാകവേദനാ കിരിയവേദനാതി സബ്ബാപി വേദനാ അപ്പടിസന്ധികനിരോധേന നിരുദ്ധത്താ അണുമത്തമ്പി വേദനാദരമസ്സ അഭാവതോ സീതിഭൂതാ അഹേസും, കുമലാകുമലവേദനാ പന അരഹത്തഫലക്ഖണേയേവ നിരോധം ഗതാ. “സീതിരഹിംസു”തിപി പഠന്തി, സന്താ നിരുദ്ധാ അഹേസുന്തി അത്ഥോ. വുപസമിംസു സഞ്ചാരാതി വിപാകകിരിയപ്പഭേദാ സബ്ബേപി ഫസ്സാദയോ സഞ്ചാരക്ഖന്ധധമ്മാ അപ്പടിസന്ധികനിരോധേനേവ നിരുദ്ധത്താ വിസേസേന ഉപസമിംസു. വിത്താണം അത്ഥമാഗമാതി വിത്താണമ്പി വിപാകകിരിയപ്പഭേദം സബ്ബം അപ്പടിസന്ധികനിരോധേനേവ അത്ഥം വിനാസം ഉപച്ഛേദം അഗമാ അഗച്ഛി.

ഇതി ഭഗവാ ആയസ്ഥതോ ദബ്ബസ്സ മല്ലപുത്തസ്സ പഞ്ചന്നമ്പി ഖന്ധാനം പുബ്ബേയേവ കിലേസാഭിസഞ്ചാരുപാദാനസ്സ അനവസേസതോ നിരുദ്ധത്താ അനുപാദാനോ വിയ ജാതവേദോ അപ്പടിസന്ധികനിരോധേന നിരുദ്ധഭാവം നിസ്സായ പീതിവേഗവിസ്സട്ഠം ഉദാനം ഉദാനേസിതി.

നവമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

ഫം. ദുതിയദബ്ബസുത്തവണ്ണനാ

വുപം. ദസമേ തത്ര വോ ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസീതി ഭഗവാ രാജഗഹേ യമാഭിരന്തം വിഹരിത്വാ ജനപദചാരികം ചരന്തോ അനുക്കമേന സാവത്ഥിം പത്യാ ജേതവനേ വിഹരന്തോയേവ യേസം ഭിക്ഖുനം ആയസ്ഥതോ ദബ്ബസ്സ മല്ലപുത്തസ്സ പരിനിബ്ബാനം അപച്ചക്ഖം, തേസം തം പച്ചക്ഖം കത്വാ ദസ്സേതും, യേപി ച മേത്തിയഭൂമജ്ജകേഹി കതേന അഭൂതേന അബ്ഭാചിക്ഖണേന മേരേ ഗാരവരഹിതാ പുമുജ്ജനാ, തേസം മേരേ ബഹുമാനുപ്പാദനത്ഥഞ്ച ആമന്തേസി. തത്ഥ തത്രാതി വചനസത്താപനേ നിപാതമത്തം. വോതി അവധാരണേ. തേസു “തത്രാ”തി ഇമിനാ “ഭഗവാ ഭിക്ഖു ആമന്തേസി”തി ഏതേസം പദാനം വുച്ചമാനതംയേവ ജോതേതി. “വോ”തി പന ഇമിനാ ആമന്തേസിയേവ, നാസ്സ ആമന്തേനേ കോചി അന്തരായോ അഹോസീതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. അഥ വാ തത്രാതി തസ്ഥിം ആരാമേ. വോതി വചനാലങ്കാരേ നിപാതോ. ആമന്തേസീതി അഭാസി. കസ്ഥാ പന ഭഗവാ ഭിക്ഖുയേവ ആമന്തേസീതി? ജേട്ഠത്താ

സേട്ത്താ ആസന്നത്താ സബ്ബകാലം സന്നിഹിതത്താ ധമ്മദേസനായ
വിസേസതോ ഭാജനഭൂതത്താ ച.

ഭിക്ഖവോതി തേസം ആമന്തനാകാരദസ്സനം. ഭദന്തേതി ആമന്തിതാനം
ഭിക്ഖുനം ഗാരവേന സത്ഥു പടിവചനദാനം. തത്ത്വ “ഭിക്ഖവോ”തി വദന്തോ
ഭഗവാ തേ ഭിക്ഖു ആലപതി. “ഭദന്തേ”തി വദന്താ തേ പച്ചാലപന്തി. അപിച
“ഭിക്ഖവോ”തി ഇമിനാ കരുണാവിപ്ഫാരസോമ്മഹദയനിസ്സിതപുണ്ണൗഗമേന
വചനേന തേ ഭിക്ഖു കമ്മട്ഠാനമനസികാരധമ്മപച്ചവേക്ഖണാദിതോ
നിവത്തേത്ഥാ അത്തനോ മുഖാഭിമുഖേ കരോതി. “ഭദന്തേ”തി ഇമിനാ സത്ഥരി
ആദരബഹുമാനഗാരവദീപനവചനേന തേ ഭിക്ഖു അത്തനോ സുസ്സുസതം
ഓവാദപ്പടിഗ്ഗഹഗാരവഭാവഞ്ച പടിവേദേന്തി. ഭഗവതോ പച്ചസ്സോസുന്തി തേ
ഭിക്ഖു ഭഗവതോ വചനം പതിഅസ്സോസും സോതുകാമതം ജനേസും .
ഏതദവോചാതി ഭഗവാ ഏതം ഇദാനി വക്ഖമാനം സകലം സുത്തം അഭാസി.
ദബ്ബസ്സ, ഭിക്ഖവേ, മല്ലപുത്തസ്സാതിആദി അനന്തരസുത്തേ വുത്തത്ഥമേവ.
ഏതമത്ഥന്തിആദിസുപി അപുണ്ണം നത്ഥി, അനന്തരസുത്തേ വുത്തനയേനേവ
വേദിതബ്ബം.

ഗാമാസു പന അയോഘനഹതസ്സാതി അയോ ഹഞ്ഞതി ഏതേനാതി
അയോഘനം, കമ്മാരാനം അയോകൂടം അയോമുട്ഠി ച. തേന അയോഘനേന
ഹതസ്സ പഹതസ്സ. കേചി പന “അയോഘനഹതസ്സാതി ഘനഅയോപിണ്ഡം
ഹതസ്സാ”തി അത്ഥം വദന്തി. ഏവ-സദ്ദോ ചേത്ഥ നിപാതമത്തം. ജലതോ
ജാതവേദസോതി ത്യായമാനസ്സ അഗ്ഗിസ്സ. അനാദരേ ഏതം സാമിവചനം.
അനുപുണ്ണപസന്തസ്സാതി അനുക്കമേന ഉപസന്തസ്സ വിജ്ജ്യാതസ്സ നിരുദ്ധസ്സ.
യമാ ന ഞായതേ ഗതീതി യമാ തസ്സ ഗതി ന ഞായതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി -
അയോമുട്ഠികൂടാദിനാ മഹതാ അയോഘനേന ഹതസ്സ സംഹതസ്സ,
കംസഭാജനാദിഗതസ്സ വാ ജലമാനസ്സ അഗ്ഗിസ്സ, തമാ ഉപ്പനസ്സ വാ സദുസ്സ
അനുക്കമേന ഉപസന്തസ്സ സുവുപസന്തസ്സ ദസസു ദിസാസു ന കത്ഥചി ഗതി
പഞ്ഞായതി പച്ചയനിരോധേന അപ്പടിസന്ധികനിരുദ്ധത്താ.

ഏവം സമ്മാവിമുത്താനന്തി ഏവം സമ്മാ ഹേതുനാ ഞായേന
തദൗഗവിക്ഖമ്ഭനവിമുത്തിപുണ്ണൗഗമേന അരിയമഗ്ഗേന ചതുഹിപി
ഉപാദാനേഹി ആസവേഹി ച വിമുത്തത്താ സമ്മാ വിമുത്താനം, തതോ ഏവ
കാമപബന്ധസഞ്ചാതം കാമോഘം ഭവോഘാദിഭേദം അവസിട്ഠം ഓഘഞ്ച
തരിത്ഥാ റിതത്താ കാമബന്ധോഘതാരിനം സുട്ഠു
പടിപസ്സമ്ഭിതസബ്ബകിലേസവിപ്ഫന്ദിതത്താ കിലേസാഭിസഞ്ചാരവാതേഹി ച
അകമ്പനീയതായ അചലം അനുപാദിസേസനിബ്ബാനസഞ്ചാതം
സബ്ബസഞ്ചാരൂപസമം സുഖം പത്താനം അധിഗതാനം വീണാസവാനം ഗതി
ദേവമനുസ്സാദിഭേദാസു ഗതീസു അയം നാമാതി പഞ്ഞപേതബ്ബതായ അഭാവത്താ
പഞ്ഞാപേതും നത്ഥി ന ഉപലബ്ഭതി, യമാവുത്തജാതവേദോ വിധ
അപഞ്ഞത്തികഭാവമേവ ഹി സോ ഗതോതി അത്ഥോ.

ദസമസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

നിട്ഠിതാ ച പാടലിഗാമിയവഗ്ഗവണ്ണനാ.

നിഗമനകമാ

ഏത്താവതാ ച -

സുവിമുത്തഭവാദാനോ, ദേവദാനവമാനിതോ;
പച്ഛിനതസ്ഹാസന്താനോ, പീതിസംവേഗദീപനോ.

സദ്ധമ്മദാനനിരതോ, ഉപാദാനക്ഖയാവഹോ;
തത്ഥ തത്ഥ ഉദാനേ യേ, ഉദാനേസി വിനായകോ.

തേ സഞ്ചേ ഏകതോ കത്ഥാ, ആരോപേന്തേഹി സങ്ഗഹം;
ഉദാനമിതി സങ്ഗീതം, ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി യം.

തസ്സ അത്ഥം പകാസേതും, പോരാണട്ഠകമാനയം;
നിസ്സായ യാ സമാരദ്ധാ, അത്ഥസംവണ്ണനാ മയാ.

സാ തത്ഥ പരമത്ഥാനം, സുത്തന്തേസു യഥാരഹം;
പകാസനാ പരമത്ഥദീപനീ നാമ നാമതോ.

സമ്പത്താ പരിനിട്ഠാനം, അനാകുലവിനിച്ഛയാ;
ചതുത്തിംസപ്പമാണായ, പാളിയാ ഭാണവാദതോ.

ഇതി തം സങ്ഖരോന്തേന, യം തം അധിഗതം മയാ;
പുഞ്ഠം തസ്സാനുഭാവേന, ലോകനാമസ്സ സാസനം.

ഓഗാഹിത്വാ വിസുദ്ധായ, സീലാദിപടിപത്തിയാ;
സഞ്ചേപി ദേഹിനോ ഹോന്തു, വിമുത്തിരസഭാഗിനോ.

ചിരം തിട്ഠതു ലോകസ്ഥിം, സമ്മാസമ്ബുദ്ധസാസനം;
തസ്ഥിം സഗാരവാ നിച്ഛം, ഹോന്തു സഞ്ചേപി പാണിനോ.

സമ്മാ വസ്സതു കാലേന, ദേവോപി ജഗതീപതി;
സദ്ധമ്മനിരതോ ലോകം, ധമ്മേനേവ പസാസതുതി.

ബദരതിത്ഥവിഹാരവാസിനാ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന

കതാഉദാനസ്സ അട്ഠകമാ സമത്താ.